၁၀၀/

သုတေသနစာကြည့်တိုက်
အားသန်းဟော်ထူးကောင်းပြန့်ပွားရေးဦးစီးဌာန
ကမ္ဘာဘေး၊ ရန်ကုန်။

ကမ္ဘာ့ရှေးဟောင်း-သာသနာ့ဝန်ကြီးဌာန
ဝန်ကြီးချုပ်ရုံး

သုဓမ္မာ့ဘိဓာန်

နေရှင်းဆရာတော်

အရှင်အရိယဝံသ လက်ဝဲရေထရ်

စီရင်တော်မူအပ်သော

သုတ်သီလကွန်ပျူတာ နိဿယ

ဆရာသင်္ကန်ယနာမူနှင့် ညွှန်ထားသည်။

ဓမ္မာစရိယ-ဦးဘွန်းသိန်း, ဦးဝင်းဖေတို့ ကြိုးကြပ်ပြင်ဆင်ကြသည်။

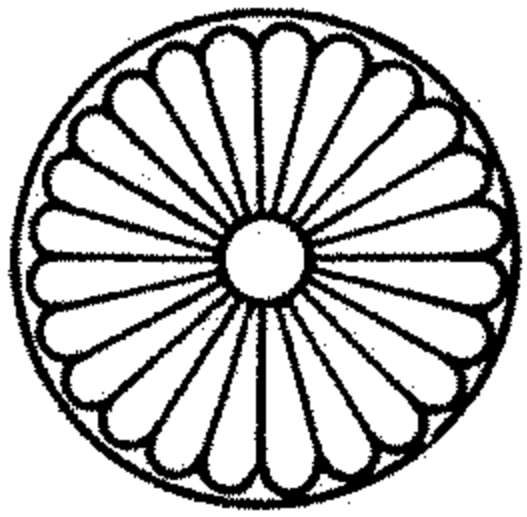

စန်းခင်းတာရာ စာပေ

အမှတ်-၃၁၊ ရွှေတိုဏ်ဘုရား-တောင်ဘက်လျှေးတော်ရံ၊
ဒဂုံစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

နိဒါန်း

ဤသုတ် သီလကွန် ပါဠိတော် နိဿယသစ်ကို အတိတ်သာသနာ ၂၂၉၇-ခု၊ ကောဇာ ၁၁၁၅-ခုနှစ်တွင် မြည်ထောင်စု မြန်မာ နိုင်ငံတော် အထက်ပိုင်း ပခုက္ကူ ခရိုင်တွင် ပါဝင်သော ကုခန်း, ကူးသန်း, ပခန်း (ရှေကမ္ဘီ-ယခုအခါ ရွာ) သုံးမည်ရသော မြို (သို့မဟုတ်) ရွာကြီး၏ အရှေ့ ခရီးသုံးတိုင် အင်္ဂလိပ်မိုင်အားဖြင့် ၆-မိုင်ကွာတွင် တည်ရှိသော နေရင်း ရွာကြီး၏ အနောက်မြောက် ကုလ လေးတာ ငါးရာ ကွာသော မဏိရတနာကျောင်းတိုက်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော ဘွဲ့တော် အရိယာ လင်္ကာရ ဖြစ်၍ ကျမ်းပြုစုသဖြင့် နာမည် ကျော်ကြားလာရာတွင် အမှီပြု၍ သီတင်းသုံး နေထိုင်ရာ ဌာနကို အစွဲပြု၍ **နေရင်း ဆရာတော်** ဟု အမည် တွင်သော ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်လေသည်။

မှတ်ချက် နိဿယနိဂုံးတွင်ကား-ထားတုံသာသနာ၊ မှန်စွာအညီ၊ ဌေးနှစ်လိမ္မ၊ သတ္တနဝါ၊ ဤသင်္ချာနှင့်- ဟုဆိုလျက်ရှိ၏။ ကျမ်းရေးကောဇာ ၁ ၁၅-တွင် ကေ ကေ အဌေးနှောလိုက်ပါက ၂၂၉၇-ဟူသော သာသနာနှစ်သာဖြစ်၏။ နိဿယနိဂုံးမှာ ပါရှိသည့်အတိုင်းယူမှ သာသနာနှစ် ၂၂၇၉-ခုသာဖြစ်၏။ မကိုက်ညီကြ၊ သို့ရာတွင် နိဿယနိဂုံး၌ ဌေးနှစ်လိမ္မ နဝသတ္တာ-ဟု ပြင်ဆင်လျှင် ပိဋကတ်သမိုင်းအဆို ကောဇာအလိုနှင့် ညီညွတ်သွားပေမည်။

ဤ နေရင်း ဆရာတော်ကြီး ရေးသားတော်မူသော သုတ်သီလကွန် နိဿယ အပြင် သာသနာနှစ် ၁၀၆၉-ခု၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၆၀၇-ခုနှစ် အရိမဒ္ဒနာမည်သော ပုဂံမြို့တွင် နန်းတက်သော စောမွန်နှစ် မင်းညီတော် ရာဇာသူ၊ မြောက်သားတော် စောမြတ်လှတို့၊ မွေးဖွားသူ ညောင်ရမ်း, သာဝရ နှစ်မြို့စား ဂုဏ္ဍာနရာဇ် မင်းသားက ပုဂံမြို့တွင် ရှေကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်ကိုးကွယ်သည့် ဆရာတော် ရှင်ဂုဏာဝင်္သက စီရင်သော သုတ်

သီလကွန် ပါဠိတော် နိဿယလည်း ရှိလေသည်၊ ပုဂံခေတ်တွင် ဒီရှင်သည့် ထိုနိဿယကို နိဿယဟောင်းဟု အဝခေတ်တွင် ဒီရှင်သည့် နေရှင်း သုတ်သီလကွန် နိဿယကို နိဿယသစ်ဟု ခေါ်လေသည်၊ ထိုနိဿယနှစ်စောင်မှာ နှစ်ပေါင်း ၄၀၀-ကျော်မျှ ကွာလေသည်။

ယခု ရှိက်နှိပ်သော သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော် နိဿယမှာ ခနရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားသော နိဿယသစ် ဖြစ်လေသည်။ ထိုနိဿယသစ်ကို ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင်မှ ပါဠိတော်နှင့် ပုဒ်ရေဂဏန်းမှစ၍ အစစည်ညွှတ်စေကာ တည်းဖြတ် ထားသည့် ပြင် နိဿယ ဆရာတော်၏ အာဘော်ဖြစ်သော သဒ္ဓိဝိနိစ္ဆယ အမှာစကားရပ်များကိုလည်း ပါဝတခုအနေဖြင့် သီးခြားဖော်ပြ ထားလေသည်။

သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော် နိဿယသစ်ကို ကြည့်ရှုသုံးစွဲကြ ရာမည့် စာချဆရာတော်ကြီးများ စာချတန်းဝင် အရှင်များ မပင် မပန်း ချမ်းသာလွယ်ကူ ကြည်ဖြူနှစ်သက်စွာ ကြည့်ရှုရှုရေးအတွက်-

၁။ ဝါကျ အဖြတ်အတောက်,
၂။ မြန်မာရေးထုံး သတ်ပုံသတ်ညွှန်း,
၃။ စာခေါင်းစဉ်,
၄။ သဒ္ဓိဝိနိစ္ဆယ,

မှစ၍ အစစကောင်းမွန် မှန်ကန်အောင် စိစဉ်၍ ၁၈-ပိုင့် စာလုံး များဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ရန်ကုန်မြို့ ၂၄-လမ်း အမှတ် ၁၁၃၊ ဇုန္ဓာသယ ဒီဇူကတ်ပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိအပ်သည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဦးထွန်းသိန်း
ဇုန္ဓာသယ။

မာတိကာ

ဦးရေ အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာနံပါတ်

ပဏာမ

၁-ဗြဟ္မဇာလသုတ္တ ...

ပရိဗ္ဗာဇက ကထာ ...

စူဠသီလ ၁

မဇ္ဈိမသီလ ၂

မဟာသီလ ၃

ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက ၄

သဿတဝါဒ ၅

ဧကစ္စသဿတဝါဒ ၅

အန္တာနန္တဝါဒ ၆

အမရာဝိက္ခေပဝါဒ ၇

အဓိစ္စ သမုပ္ပန္နဝါဒ ၀

အပရန္တ ကပ္ပိက ၀

သညီဝါဒ ၀

အသညီဝါဒ ၀

နေဝသညီနာသညီဝါဒ ၀

ဥစ္ဆေဒဝါဒ ၀

ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာနဝါဒ ၉

ပရိ တသိတ ဝိပ္ပဋိတဝါရ ၉

ဖဿ ပစ္စယာ ဝါရ

နေတံဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ ဝါရ

ဒိဋ္ဌိဂတိကာ ဝိဋ္ဌာနဝဏ္ဏကထာ ၉

ဝိဝဏ္ဏကထာဒိ ၉

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
၂-သာမညဖလသုတ္တ		၁၀၉
	ရာဇာမစ္စကထာ	၁၀၉
	ကောမာရဘာစ္စဒီဝကကထာ	၁၁၈
	သာမညဖလပုစ္ဆာ	၁၁၉
	ပူရာဏကဿပဝါဒ	၁၂၁
	မက္ခလိဂေါသာလဝါဒ	၁၂၇
	အဇိတကေသကမ္ဗလဝါဒ	၁၃၂
	ပကုဓကစ္စာယနဝါဒ	၁၃၄
	နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တဝါဒ	၁၃၆
	သဉ္စယမေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒ	၁၃၇
	ပဌမသန္ဓိဋ္ဌိက သာမညဖလ	၁၃၉
	ဒုတိယ သန္ဓိဋ္ဌိက သာမညဖလ	၁၄၃
	ပဏီတတရသာမညဖလ	၁၄၇
	စူဠသီလ	၁၅၀
	မဇ္ဈိမသီလ	
	မဟာသီလ	၁၅၁
	ဣန္ဒြိယသံဝရ	၁၅၃
	သတိသမ္ပဇည	၁၅၄
	သန္တောသ	၁၅၅
	နီဝရဏပဟာန	၁၅၆
	ပဌမဈာန	၁၆၃
	ဒုတိယဈာန	၁၆၅
	တတိယဈာန	၁၆၇
	စတုတ္ထဈာန	၁၆၉
	ဝိပဿနာဉာဏ	၁၆၈

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	မနောမယိဒ္ဓိဘုရား	၁၇၁
	ဇုဒ္ဓိဝိဝဏ္ဏော	၁၇၃
	ဒိဗ္ဗသောတဘုရား	၁၇၅
	စေတော ပရိယဘုရား	၁၇၆
	ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဘုရား	၁၇၈
	အာသဝက္ခယဘုရား	၁၇၉
	ဒိဗ္ဗစက္ခုဘုရား	၁၈၂
	အဇာတသတ္တု ဥပါသကတ္တပဋိဝေဒနာ	၁၈၅
၃-အဓိဗ္ဗဇုတ်		၁၈၉
	ပေါက္ခရသာတိဝတ္ထု	၁၉၀
	အမ္ဗဋ္ဌမာဏဝ	၁၉၃
	ပဌမဇ္ဈာနဝါဒ	၂၀၁
	ဒုတိယဇ္ဈာနဝါဒ	၂၀၅
	တတိယဇ္ဈာနဝါဒ	၂၀၆
	ဒါသိပုတ္တဝါဒ	၂၀၈
	အမ္ဗဋ္ဌဝံသကထာ	၂၁၈
	ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝ	၂၂၂
	ဝိဇ္ဇာစရဏကထာ	၂၂၇
	စတုအာပါယမုခ	၂၃၁
	ပုဗ္ဗက ဇုသိဘာဝါနုယောဂ	၂၃၆
	ဘွဲ့လက္ခဏ ဒဿန	၂၄၄
	ပေါက္ခရသာတိ ဗုဒ္ဓုပသက်မန်	၂၅၁
	ပေါက္ခရသာတိ ဥပါသကတ္တ ပဋိဝေဒနာ	၂၅၇
၄-သောဏာဒဏ္ဍသုတ်		၂၅၉
	စမ္ပေယျက ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ	၂၅၉

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	သောဏ ဒဏ္ဍ ဂုဏ ကထာ	၂၆၁
	ဇုန္ဓဂုဏကထာ	၂၆၅
	သောဏ ဒဏ္ဍ ပရိဝိတက္ကော	၂၇၁
	ဗြာဟ္မဏ ပညတ္တိ	၂၇၃
	သီလပညာ ကထာ	၂၀၀
	သောဏ ဒဏ္ဍ ဥပါသက ပဋိဝေဒနာ	၂၀၁
၅-ကူဋဒန္တသုတ္တ		၂၀၃
	ခါဏုမတက ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ	၂၀၃
	ကူဋဒန္တ ဂုဏကထာ	၂၀၄
	ပုဗ္ဗ ဂုဏ ကထာ	
	မဟာဝိဇိတရာဇယညကထာ	၂၀၅
	စတုပရိက္ခာရ	၂၉၀
	အဋ္ဌပရိက္ခာရ	၂၉၁
	စတုပရိက္ခာရ	
	တိဿောဝါဒ	၂၉၃
	ဒသအာဝဇ္ဇာရ	၂၉၄
	သောဠသာဝဇ္ဇာရ	၂၉၆
	နိဗ္ဗာန ဖရုဏ္ဂလယညာ	၃၀၄
	ကူဋဒန္တ, ဥပါသကတဏ္ဍ ပဋိဝေဒနာ	၃၀၉
	သောတာပတ္တိဝိလ သန္ဓိဝိဓိယာ	၃၁၀
၆-မဟာ သီသုတ္တ		၄၁၂
	[illegible] ဝတ္ထု	၄၁၂
	[illegible] ဝတ္ထု	၄၁၄
	[illegible] သမာဓိ	၄၁၆
	[illegible]	၄၂၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	အရိယအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂ	၃၂၄
	ဒွေပမ္ဘဏိတဝတ္ထု	၃၂၅
၇-စာလိယသုတ္တ		၃၂၈
	ဒွေပမ္ဘဏိတဝတ္ထု	၃၂၈
၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ		၃၂၈
	အစေလကဿပဝတ္ထု	၃၂၈
	သမနုယုဇ္ဇာပနကထာ	၃၃၂
	အရိယအဋ္ဌင်္ဂိက မဂ္ဂ	၃၃၅
	တပေါပဏ္ဍိတကထာ	၃၃၆
	တပေါပဏ္ဍိတ နိဗ္ဗတ္တကထာ	၃၄၁
	သီလ သမာဓိ ပညာသမ္ပဒါ	၃၄၇
	သီဟနာဒကထာ	၃၅၁
	တိတ္ထိယ ပရိဝါသကထာ	၃၅၆
၉-ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တ		၃၆၁
	ပေါဋ္ဌပါဒပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု	၃၆၁
	အဘိသညာ နိရောဓကထာ	၃၆၆
	အဟေတုက သညုပ္ပါဒ နိရောဓကထာ	၃၇၂
	သညာ အတ္တကထာ	၃၈၆
	စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တပေါဋ္ဌပါဒဝတ္ထု	၃၉၉
	ကေဝိဋ္ဌခမ္ဘာ	၄၀၁
	တယောအတ္တပဋိလာဘ	၄၀၇
	စိတ္တအတ္တိ သာရိပုတ္တ ဥပသမ္ပဒါ	၄၁၈
၁၀-သုဘသုတ္တ		၄၁၉
	သုဘမာဏဝ ဝတ္ထု	၄၁၉
	သီလက္ခန္ဓ	၄၁၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာနံပါတ်
	သမာဓိကွန်း	၇၂၅
	ပညာကွန်း	၇၃၁
၁၁-	ကေဝဋ္ဋသုတ်	၇၃၇
	ကေဝဋ္ဋဂဟပတိပုတ္တဝတ္ထု	၇၃၇
	ဇုဠိပါဠိဟာရိယ	၇၃၈
	အာဒေသနာ ပါဠိဟာရိယ	၇၇၂
	အနုသာသနီ ပါဠိဟာရိယ	၇၇၇
	ဘူတနိရောဓေသက ဘိက္ခုဝတ္ထု	
	တိရဒဿိသဂုဏ္ဏပမာ	၇၅၀
၁၂-	လောဟိစ္စသုတ်	၇၅၃
	လောဟိစ္စပြာဟ္မဏဝတ္ထု	၇၅၃
	လောဟိစ္စ ပြာဟ္မဏာနုယောဂ	၇၅၆
	တယော စောဒနာရဟာ	၇၆၀
	နဲ့ စောဒနာရဟာသတ္ထု	၇၆၃
၁၃-	တေဝိဇ္ဇသုတ်	၇၆၇
	မဂ္ဂါမဂ္ဂကထာ	၇၆၇
	ဝါသေ ဋ္ဌမာဏဝါနုယောဂ	၇၆၉
	ဇနပဒကလ္ယာဏီ ဥပမာ	၇၇၀
	နိသေဏီ ဥပမာ	၇၇၉
	အစိရဝတီနဒီ ဥပမာ	၇၈၀
	သံသန္ဒန ကထာ	၇၈၆
	ပြာဟ္မဏလောကမဂ္ဂဒေသနာ	၇၉၀
	ဥဒါန်း	၇၉၀
	နိဿယ နိဂုံး	၇၉၆

မာတိကာ ပြီး၏။

ပဏာဝ

ဝိသုဒ္ဓ ကရုဏာ ဥဒ္ဂၢံ၊ ဗုဒ္ဓံ သမ္မုဒ္ဓ ပူဇိတံ။
ဓမ္မံ သဒ္ဓမ္မ သမ္ဘူတံ၊ နတ္ဝာ သံဃံ နိရုဏ်ဏံ။
ယေ သီလကွန္ဓဝဂ္ဂသ၊ ပေါရာဏကေဟိ နိသယာ။
ကယိရိ$^{\circ}$သု အနေကာပိ၊ နသာဓေန္တိ သုခေန ဟိ။
မန္ဒပညာ သောတုဇနာ၊ ရဓိသံ နဝနိသယံ။
နာတိ သခ်ေပ ဝိတ္ထာရံ၊ ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံ။

အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓကရုဏာဥဒ္ဂၢံ၊ အထူးသဖြင့် ကိုလေသာတို့မှ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော မဟာကရုဏာ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း။သမ္မုဒ္ဓ ပူဇိတံ၊ ဘုရားတို့သည် ပူဇော်အပ်သော။ ဓမ္မဿ၊ မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ္တိဟု ဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဓမ္မသမ္ဘူတံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကြောင့် ကောင်းစွာ ဖြစ်တော်မူထသော။ ဘနည်းဟား၊ သူတော်ကောင်း တရားသို့ ကောင်းစွာ ရောက်တော် မူပြီးထသော။ ဘနည်းဟား၊ ကောင်းစွာ ရောက်အပ်ပြီးသော သူတော်ကောင်းတရား ရှိတော်မူထသော။ နိရုဏ်ဏံ၊ ကိုလေသာ မြို့မှေးညစ်ကြေးမတင် သန့်စင်တော်မူထသော။ သံဃဿ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထ သံဃာတော်အပေါင်းကိုလည်း။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နတ္ဝာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ (ဤဂါထာ၌ စသဒ္ဒါကား လုတ္တနိဒ္ဒေ တည်း)။

ပေါရာဏကေဟိ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ သီလကွန္ဓ ဝဂ္ဂသ၊ သီလကွန္ဓဝဂ်၏။ အနေကာပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ

နိသယသ၊ အကြင်နိသယတို့ကို၊ ကယိရိ ံသု၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ တေဟိ နိသယေဟိ၊ တို့မှ။ မန္ဒပညာ၊ နည်းသောပညာ ရှိကုန်သော။ သောတုဇနာ၊ စာသင်သားတို့သည်။ သုခေန၊ လွယ်ကူစွာ။ သိလက္ခန္ဓဂ္ဂဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသာဓေန္တိ၊ မပြီးစေနိုင်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မပြီးစေနိုင်ကုန် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နာတိ သခ်ေပ ဝိတ္ထာရံ၊ မကျဉ်းမကျယ် လွန်းထသော၊ ပရိပုဏ္ဏာဝိနိစ္ဆယံ၊ ပြည့်စုံသော အဆုံးအဖြတ် ရှိထသော။ သိလဂ္ဂန္ဓဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ နဝနိသယံ၊ နိသယသစ်ကို။ ရစိသံ၊ စီရင်ပေအုံ့။

———

ဗုဒ္ဓါဝါဒကျမ်းပုံ၊ ဇာတ်ပုံ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဖြဟ္မဇာလ သုတ္တ-ပရိဗ္ဗာဇက ကထာ

ဝ်။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ၊ ဧဒံသုတ္တံ၊ ဤဖြဟ္မ ဇာလသုတ်ကို။ မေ-မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ "ဒ္ဒလည်းဟူ"။ဝေ-ဧကေနအာကာရေန၊ တခုသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်။"တခုသော အကြောင်းဖြင့်, လည်းဟူ"။ သုတံ-ဥပ လက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤကား ဧဝံသဒ္ဒါကို အာကာရဃူ၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း)။ ဘန္တေကဿပ။ပ။ ဧဒံ သုတ္တံ၊ ကို။မေ-မယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဝေ-ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သော နည်းအားဖြင့်။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤကား ဧဝံ သဒ္ဒါကို နိဒဿနဃူ၍ ယောဇနာသော အနက် တည်း) ဘန္တေကဿပ။ပ။ ဧဒံ သုတ္တံ၊ ကို။မေ-မယာ၊သည်။ဘဂ

(၄) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောကိုသာလျှင်။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရကား။

အမှာ ၌ တတိယနည်းခု ဧဝံ သဒ္ဒါသည် အဝဓာရဏာ အနက် ရှိ၏။ ဧဝံသဒ္ဒါသည် "ဧဝံ မေ သုတံ" ဟူသော ပါဋိခု အာကာရ, နိဒဿန အဝဓာရဏာ, ၌သုံးပါး သော အနက်တို့ခု ဖြစ်သင့်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ။"သွာယမိဓ အာကာရ နိဒဿနာ ဝဓာရဏောသု ဒဋ္ဌမ္ဘော" ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ အဋ္ဌကထာခု ဆိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီ သဒ္ဒါကို သုံးနည်း ယောဇနာ သတည်း။ ၌သုံးပါးသော အနက်ကား မေ-သဒ္ဒါကို မယာ ယူ၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း။

ဘဂ္ဂေ ဂသ္သပ။ ပ။ ဣမသ္မိ သုတ္တသ္မိ၊ ၌ပြဟ္မစာလသုတ်ကို။ (ဘာဝသာဓန အယူခံ ဆဋ္ဌိကံတည်း)။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဧဝံ-ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ မေ-မယာ၊ ငါ၏။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ **တနည်းကား**၊ ဧဝံ-ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ၌သို့ကဲ့ သမယံ ဘဂဝါ အစရှိသည် ဖြင့်ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ မေ-မယာ၏။ သုတံ-ဥပဓာရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ **တနည်းကား**၊ ဧဝံ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာ လျှင်။ မေ-မယာ၊ ၏။ သုတံ-ဥပဓာရဏံ၊ ဆောင်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ၌အနက်ကား မေ-သဒ္ဒါကို မယာ ယူ၍ ယောဇနာ သော အနက်တည်း။ "ဧဝံ မေ သုတံ" ဟူသော ဝါကျ၌ မေ-သဒ္ဒါသည် မယာ, မမ, ၌ အနက် နှစ်ပါးခု ဖြစ်သင့်၍ သုတ သဒ္ဒါသည် ကမ္မ သာဓန, ဘာဝ သာဓန, ၌သာဓန နှစ်ပါးခု ဖြစ်သင့်၏။ မေ-သဒ္ဒါသည် မယာ-ဟူသော အနက်ခု ဖြစ်သည်ရှိသော် သုတသဒ္ဒါသည် ကမ္မသာဓနခု ဖြစ်၏။ မေ-သဒ္ဒါသည် မမ-ဟူသော် အနက်ခု ဖြစ်သည်ရှိသော် သုတ သဒ္ဒါသည် ဘာဝသာဓနခုဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာခု "မေ

သဒ္ဓယ ဟိ မယာတိအတ္ထေ သတိ ဧဝံ မယာသုတံ သောတ ဒ္ဓါရာနုသာရေန ဥပဓာရိတန္တိ။ မမာတိ အတ္ထေ ဧဝံ မမ သုတံ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန ဥပဓာရဏန္တိ ယုဇ္ဇတိ''ဟု ဆိုအပ်သတည်း။ သုတသဒ္ဒါ၏ ကမ္မသာဓနဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်၍ သုတံကို''ဥပဓာရိတံ''ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာဖွင့်သတည်း။ သုတသဒ္ဒါ၏ ဘာဝသာဓနဥ္စ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ရည်၍ သုတံကို ''ဥပဓာရဏံ''ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်သတည်း။

ကေ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟံ ရာဇဂဟာသု၊ ရာဇဂြိုဟ် ဖြည်၏။ အန္တရာစ၊ အကြား ဌ္ဌလည်း ကောင်း။ နာဠန္ဒံ-နာဠန္ဒာယ၊ နာဠန္ဒမြို့၏။ အန္တရာစ၊ အကြားဌ္ဌ လည်းကောင်း။ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သော ''ဂုဏ်အား ဖြင့် ကြီးသောလည်းဟု''။ **တနည်းကား**၊ မဟတာ၊အရေအတွက် အားဖြင့်များသော။ ဘိက္ခုသံ၊ဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကဋ္ဌ။ ပဌမတ္ထေဟိ၊ငါးခုသင်္ချာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း) ပဌမတ္ထေ ဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ (ဤကား အဓိပ္ပါယတ္ထ တည်း)။ သဒ္ဓိ၊ ကဋ္ဌ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊အဓွန်ရှည်သော ခရီးကို သွားတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အမှာ အန္တရ, သဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ''ရာဇဂဟံ နာဠန္ဒံ'' ဟူသော ဤ နှစ်ပုဒ်ဌ ဒုတိယာ ဝိဘတ် သည် သာမီအနက်ဌဖြစ်၏။ အနန္တရသဒ္ဒါ သည်လည်း ''အန္တရံ မဏ္ဍပဿ ဟတ္ထည်၊ ခဏောကာသောမိဟောတုသု။ ဗျဝဋ္ဌာနေ ဝိနဋ္ဌေ၊ ဘေဒေ ''ဆိုဌေ မနသျုပိ'' ဟု အဘိဓာန် အနေကတ္ထ ဝဂ်ဌ လာသော်ကြောင့် အလယ်, အဝတ်, ပုဆိုး, တပါး, ဝေခဏ, အခွင့်, အပိုင်း အခြား, အကြောင်း, အကြား, ပျက်စီးခြင်း, အထူး, အပေါက်, စိတ်, ဤတဆယ်နှစ်ပါးသော အနက်ဌ ဖြစ်၏။ ထိုတဆယ်နှစ်ပါးသော အနက်တို့တွင် ''ဤအန္တရာစ ရာဇဂဟံ'' ဟူသောပါဠိဌ အကြားဟူသော အနက်ဌဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဒုတိယာ

(၆) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝိဘတ်သည် သာမိအနက်၌, အန္တရာသဒ္ဒါသည် အကြားဟူသော အနက်၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ သွာယမိဒ ဝိဝရေ ဝတ္တတိ။ တသ္မာ ရာဇဂဟာသ စ နာဠန္ဒာယ စ ဝိဝရေတိ ဝေမေတ္တ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော''ဟု ဆိုသတည်း။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့် နာဠန္ဒာမြို့ကား တယူဇနာခြားဏ်။ မဟာတာ၌ မဟန္တသဒ္ဒါသည် ဥတ္တမ, ဗဟုတ္ထ, ဤအနက်နှစ်ပါး၌ ဖြစ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဂုဏ မဟတ္တေနာပိ မဟတာ သံခ်ာ မဟတ္တေနာပိ မဟတာ'' ဟု ဆိုသတည်း။ ''မဟတာစ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိ'' ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ များ၏ဟူပြီ၊ အဘယ်မျှလောက် များသနည်းဟု သူမေး၌ယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ထိုရဟန်း၏ အရေအတွက်ကို ပြုလို၍ ''ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ''ဟု ဆိုပြန်သတည်း။

* သုပ္ပိယော၊ သုပ္ပိယအမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရဇိုဗ်သည်လည်း။(ခေါ်ကား အနက်မရှိ။ ပဒပူရဏာသာတည်း။ ဝိသဒ္ဒါကား သမ္ပိလ္လာန အနက် ရှိ၏)။ ရာဇဂဟံ ရာဇဂဟာသ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌လည်းကောင်း။ နာဠန္ဒံ-နာဠန္ဒာယ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌လည်းကောင်း။အန္တေဝါသိနာ၊တပည့်ဖြစ်သော။''အနိုးဌ ကျင်လည်သော တပည့်ဖြစ်သော,လည်းဟူ''။ ဗြဟ္မဒတ္တော်ကား၊ ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော။ မာဏဝေန၊ လုလင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကိုသွားသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်ပြီ။ (ဟောတိ၌ တိဝိဘတ်သည် ဤအရာ၌ အပ္ပကအားဖြင့် အတီတကာလ၌ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''မဂ္ဂပဋိပန္နော အဟောသိ။ အတီတကာလတ္ထော ဟိ ဣဓ ဟောတိ သဒ္ဒေါ'' ဟု ဆိုသတည်း)။ တတြ ကသ္မိံ မဂ္ဂေ၊ ထိုခရီး၌။ (ဘာသတို့၌ စပ်)။ ဇနပုဒ်ကား၊ တတြ တေသု ဒ္ဝိသု ဇနေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့တွင် (သုဒံကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ သုပ္ပိယော၊ သုပ္ပိယအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ပရိဗိုဇ်သည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဝဏ္ဏံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း စကားကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဓမ္မဿ၊ ၏။

၁ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တ ပရိမ္ဘာဇကကထာ (၇)

အဝဏ္ဏံ၊ကို။ဘာ.ဘသတိ၊၏။သံဃသ၊ ၏။ အဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာ.ဘသတိ၊ ဆို၏။ သုပ္ပိယသ၊ သော။ (ပန-သဒ္ဒါကား ဝိသေသတ္ထ ဇောတက နိပါတ်ပုဒ်ဘည်း)။ ပရိမ္ဘာဇကသ၊ ပရိဗိုဇ်၏။ အန္တေ ဝါသီ၊ သော။ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊လုလင်သည်။ပ။ဇုတိ၊ ဤသို့။ (ဟ-အက္ခရာကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။တေအာစရိယန္တေ ဝါသီ၊ ထိုဆရာ၏ပညာတို့သည်။ အညမညသ၊ တယောက်သည် တယောက်နှင့်။ ဥဇုဝိပစ္စနိကဝါဒါ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော စကားရှိကုန်သည်။ "စဉ်းငယ်မျှ မခတ်မိသော စကား ရှိကုန်သည်လည်းဟူ"။ ဟူတ္ထာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။* ဝိဋ္ဌိတော ဝိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှနောက်မှ။ အနုပန္နာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခုသံဃ၊ သို့လည်း။ ဝိဋ္ဌိတော ဝိဋ္ဌိတော၊ မှ။ အနုပန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

(၅)။ အထ၊ထိုသို့ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက် အစဉ်လိုက်သော အခါ၌။(ဒေါကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ဘဂဝါ၊ သည်။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊တံခါး၏အနီး၌ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ရာဇာဂါရကေ၊ မင်း၏ကစားရာဖြစ်သော စရပ်၌။ "မင်းကွန်း၌လည်းဟူ"။ ကေရတ္တိဝါသံ၊ တည်၌နေခြင်းသို့။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဥပဂဠ္ဠ၊ ကပ်လေ၏။

အမှာ အထကား ဥပဂဠ္ဠ၌ ကပ်ရာ ကာလကို ဝိုင်းခြားသော အဝဓာရဏ ဖြစ်သောကြောင့် ကာလန္တရာ ဝန္ဓေဒ ဝိသယာဓာရမည်၏။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ ကား ကစားရာ အရပ်ထူးကို မမှတ်သေးသောကြောင့် သာမညာဓာရ မည်၏။ ရာဇာဂါရကေကား ကပ်ရာအရပ်ထူးကို မှတ်သော အာဓာရ ဖြစ်သောကြောင့် ဒေသန္တရာ ဝန္ဓေဒ မည်၏။ ဤသို့ အာဓာရ သုံးပါး၏ အနက်ထူးကိုမှတ်လေ။ပ။

* တတြာဝိ၊ ထိုအမ္ဗလဋ္ဌိကာ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌လည်း။ (သုဒံကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ပ။

(၇) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော် နိဿယသစ်

၄။ အထခေါ၊ ထိုဆရာတပည့်နှစ်ယောက် အစဉ်လိုက်သော အခါ၌။သမ္မဟုလာနံ၊မျှားစွာကုန်သော။ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ပစ္ဆ။သ သမယံ၊ မိုးသောက်သော အခါ၌။ ပစ္ဆိုတာနံ၊ အိပ်ရာမှ ထကုန် သည်ဖြစ်၍။ မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာအရပ်၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် ထိုင်ကုန်ထသော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်ထသော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အယံ သံဒိယဓမ္မော၊ ဤစကားပြောဟောခြင်း သဘောသည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ ထင်ရှားသနည်းဟူမူကား။ (ပုဏ္ဏာထည့် ပါ) ။အာဝုသော၊တို့။အဋ္ဌ ရိယံ၊အုံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ အာဝုသော၊ တို့။အဇ္ဇ၊တံ၊ မဖြစ်ဖူးသောသဘောရှိသည် ဖြစ်စွတကား။ (ဤနှစ် ပုဒ်ကား အုံ့ဖွယ်ဖြစ်စေသော သဘောကို ပြတတ်သောပုဒ်တည်း။ အဓိပ္ပါယ်အထူးမရှိ၊ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဥဘယမေတံ ဝိမှယသော ဝေဝစနံ' ဟု ဆိုသတည်း)။ ဇာနတာ၊ သတ္တဝါ တို့၏အလိုကို အနုသယကို သိတော်မူတတ်ထသော။တနည်းကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် သိတတ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ဖြင့် သိတော်မူ ထသော။ **တနည်းကား**၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိခြင်းဌာ ဇွမ်းနှင်သော သမ္မညုတဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူတတ်ထသော။ ပဿ တာ၊ အလုံးစုံသော ဥယျာဉ်မမ္မတို့ကို ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိ ဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ အလုံးစုံသော အာရ တို့၌ ဝိတ်ပင်ခြင်းမရှိသော သမ္မညုတဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိ ဖြင့် မြင်တော်မူတတ်ထသော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတည်းဟူ သောရန်သူတို့မှဝေးတော်မူတတ်ထသော။**တနည်းကား**၊ သံသရာ တည်းဟူသော စက်၏ အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော် မူပြီးထသော။ **တနည်းကား**၊ မြတ်သော အလှူကို ခံတော် မူထိုက်ထသော။ **တနည်းကား**၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာဟျင်

အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ။ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထ သော။ တေနဘဂဝတာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါ တို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ အထူးထူးသော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ သည်၏အဖြစ်ကို။ ယာဝစအပရိဇ္ဈေဒေန၊ အာရုံအားဖြင့် အပိုင်း အခြားမရှိသော။ သမ္ဘည္ဘတဉ္ဉဏေန၊ဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အကြင်းမဲ့ သိပြီ။

အမှာ ယာဝသဒ္ဒါကား အပရိဇ္ဈေဒ အနက်ဌဖြစ်၏။ ထို ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "တေန သုပ္ပဋိဝိဒိတာဃ အပ္ပမေယ္ယံ ဒသေတိ" ဟု ဆိုသတည်း။ ဇုဒံသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှ သာတည်း။ စသဒ္ဒါကား ပဒါလင်္ကာရတည်း။ ။အဘယ်သို့လျှင် သိတော်မူသနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှါ "အယံဟိ"အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား။

* ဟိ ကထံ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အဘယ်သို့ အကြင်းမဲ့ သိတော်မူ သနည်းဟူမူကား။ သုပ္ပဋိယောသော။ အယံပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ပ။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သို့လည်း။ ဝိဇ္ဇိတော ဝိဇ္ဇိတော၊ မှ။ အနုဗန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ၏။ အယံ သံဒိယဝမ္မော၊ ဤစကား ပြောဟောခြင်း သဘောသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ဤသို့ အောက်ပါဠိတို့ကိုယူ၍ ယော ဇနာ)။

၄။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဣမံသံဒိယဝမ္မံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ ယေန ဒိသာ ဘာဂေန၊ အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ သော မဏ္ဍလမာဠော၊ ထိုစည်းဝေးရာ စရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတမ္ဘော၊ ကပ်အပ်၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ မဏ္ဍလမာဠံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ([ဤအနက်ကား ယေနာတိ ယေန ဒိသာဘာဂေန သော ဥပ သင်္ကမိတမ္ဘော ' ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် အညီတည်း)။ **တနည်းကား**၊ ယေန ယတ္တ၊ အကြင်အရပ်၌။ မဏ္ဍလမာဠော၊ သည်။ **အတ္ထိ**၊ ၏။ တေနတတ္တ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ (ဤအနက်

(၁၀) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိသယသစ်

ကား "ဘုမ္မတ္ထေဝါ ကေ ဓာရေဏ ဝစနံ ယသ္မိံ ပဒေသေ သော မဏ္ဍလမာဠေ တတ္ထ ဂတော" ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ တည်း)။ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ပညာတ္တော၊ ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။နိသဇ္ဇခေါ၊ထိုင်တော်မူပြီး၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အသို့ ခေါ်တော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ယခုငါလာသောအခါ၌။ ကာယ၊ အ ဘယ် မည် သော။ က ထ ာ ယ၊ စကား ကြောင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေ၊ကြကုန်သည်။ အတ္ထန္ဒု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဤအနက်ကား "ကာယနုတ္ထာတိ ကတမာယနု ကထာယ သန္ဓိသိန္နာဘ ဝတ္ထာတိ အတ္ထော" ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့်အညီတည်း။ ကာယနုတ္ထကို ကာယအနုတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ တနုည်းကား၊ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ၌။ကာယ၊သော။ကထာယ၊ ဖြင့်။ ဗ္ဗေ၊ ဤစည်းဝေးရာစရပ်၌။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဘဝတ္ထ၊ ကုန်သနည်း။ (ဤအနက်ကား "ကာယနေတ္ထ ဟုရှိသောပါဠိနှင့် အညီတည်း။ ကာယနုဗ္ဗေဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ကာယနေတ္ထာတိပိ ပါဠိ။ တသာ ကတမာယနု ဗ္ဗောဝိ အတ္ထော" ဟု ဆိုသတည်း)။ သန္ဓိပတိတာ၊ တပေါင်းတည်း နေ ကုန်သည်။ အတ္ထန္ဒု ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသော။အန္တရာကထာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အကြား အကြား၌ဖြစ်သောစကားသည်။ ကာစပန၊ အဘယ်စကားနည်း။ ဟနည်းကား၊ ဝေါ၊တို့၏။ ကာစပန၊ အဘယ်မည်သော။ အန္တရာ ကထာ၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အကြား၌ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးသို့မရောက်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုဝ မဏ္ဍလမာဠေ၊ဤစည်းဝေးရာစရပ်၌။ရတ္တိယာ၊၏။ ပစ္ဆိ၊သသမယံ၊

မိုးသောက်သော အခါ၌။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာနံ၊ ထကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓိ သိန္ဓာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်ထသော။ သန္ဓိပတိတာနံ၊ တပေါင်း တည်း ဧည့်ဝေးကုန်ထသော၊ အမှောက်၊ငါတို့၏ တို့အား,လည်း ဟူ"။ အယံ သံဝိယမမ္ဘာ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ ကိ ဥဒပါဒိ၊နည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ အန္ဓ ရိယံ၊ အုံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ အာဝုသော တို့။ အန္ဓာ၊တံ၊ မဖြစ်ဖူးသော သဘောသည် ဖြစ်စွတကား။ ဇာနတာ၊ သမ္ဘည္ဟတဉ္ဇာဏ်ဖြင့် ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်ထ သော။ ပဿတာ၊ သမ္ဘည္ဟတ ဉာဏ်တည်း ဟူသော မျက်စိဖြင့် ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်ထသော။ အရဟတာ၊ မြတ်သော အလ္လကို ခံတော်မူထိုက် ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလို အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထသော။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာဝ စ အုပရိဗ္ဗော ဒေန၊ အာရုံအားဖြင့် အပိုင်းအခြား မရှိသော။ သမ္ဘ ည္ဟတဉ္ဇာဏေန၊ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ အထူး ထူးသော နှလုံးသွင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူပြီ။ (ယာဝသဒ္ဒါကား နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် "နိပါတာ အနေကတ္ထာ" ဟူသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ အပရိ မာဏ အနက်ရှိ၏။ ဤဒံကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ စ-ကား ပဒါ လင်္ကာရဟည်း)။ ဟိ ကထံ ဝိဒိတာ၊ အဘယ်သို့ သိသနည်းဟူမူ ကား။ (အကြွင်းအနက်တူပြီ)။ ဒုတိ၊ဤသို့။ (ဟိကား နိပါတ်မျှ သာတည်း။ဟမေကို ဟဒုမေမာ ပုဒ်ဖြတ်)။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ဒုမေ အာစရိယန္တေ ဝါသီ၊ ဤဆရာ တပည့်တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်နှင့်။ ဥဇုဝိပစ္စနိက ဝါဒါ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော စကားရှိကုန်သည်။ **တနည်း ကား**၊စင်စစ်ဆန့်ကျင်သောစကားရှိကုန်သည်။**တနည်းကား**၊စည်း ယေမျှမခပ်မိသော စကားရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိ တော၊ နောက်မှနောက်မှ။ ဘဝဝန္တံ၊ သို့။ အနုပန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ သို့လည်း။ ပိဋ္ဌိတော

(၁၂) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝိဠိတောပမ္ပ။ အနုဗန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္ဓိ၊ကုန်၏။ ဧုတိ၊ဤသို့။ သတ္တာနံ၊တို့၏။ နာနာဓိမုတ္တိကတာ၊ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ၊၏။ အယံ သံဓိယမမ္မောာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ဤသို့ အောက်ပါဌကို ယူ၍ ယောဇနာ)။ပ။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ နော၊တို့၏။ အယံခေါအန္တရကထာ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း အကြား အကြားဌ ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပ္ပ ကတာ၊ အပြီးသို့ မရောက်သေး။ အထ၊ ထိုသို့ မရောက်သေး သောအခါဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ လျောက်ပတ်စွာ ရောက်တော်မူ၏။ ဧုတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။

နိဒါန်းစကား ပြီးပြီ။

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ မမံဝါ၊ ငါ၏မူလည်း။ အဝဏ္ဏံ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို။ "ကျေးဇူးမဲ့ကို,လည်းဟု"။ ဘာသေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ (မမံကား သာမိအနက်ဌ ဒုတိယာဝိဘတ် သက်သည်။ ဝါ သဒ္ဒါကား ဓမ္မ သံဃတို့ကို ဆည်းသော သုမုစ္စယ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာဌ "တတ္ထ မမန္တိ သာမိဝစနံ၊ မမာတိ အတ္ထော။ ဝါ သဒ္ဒေါ၊ဝိကပ္ပနတ္ထော"ဟုဆို သတည်း)။ပ။ တတြ၊ ထိုကျေးဇူးမဲ့ ကို ဆိုကုန်သောသူတို့ဌ။ တုမ္ဟေဟိ၊တို့သည်။ အာဃာတော၊ အမျက် ထွက်ခြင်းကို။ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ အပ္ပစ္စယော၊ နှလုံး မသာယာခြင်းကို။ နကရဏီယော၊ အပ်။ စေတသော၊ စိတ်၏။ အနဘိရဒ္ဓိ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို။ နကရဏီယာ၊ အပ်။

အမှာ

အာဃာတော, အပ္ပစ္စယော,အနဘိရဒ္ဓိ, ဤသုံးပုဒ်ကား အမျက်ကို ဟောသော သဒ္ဒါချည်းတည်း အနက်အထူးမရှိ။ ဒေသနာ ဝိလာသအားဖြင့် ဘုရားသခင်ဟော တော်မူသတတ်။ ။သမ္ဗညုတဘုရားသည် အမျက်ကိုမပြုအပ်ဟု မိန့် တော်မူချေပြီ။ အမျက်ကို ပြုချေသော် အဘယ်အပြစ်သည် ဖြစ်ရာ သနည်းဟုတပည့်တော်တို့ ယုံမှားသက်ဘွယ်ရှိ၍ အမျက်ကိုပြုခြင်း ဌအပြစ်ကိုပြုတော်မူလို၍"မမံဝါ ဘိက္ခဝေ။ပ။ တေနအန္တရာယော"

ဟူသောပါဠိကိုမိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား အနက်အဓိပ္ပာယ်ကား ပေါ့။

တတြ၊ ထိုကဲ့ရဲ့သောစကားကို ဆိုကုန်သောသူတို့၌။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ကုပိတ၁ဝါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်မူလည်း။ စေ အသ ထ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်အုံ့။ အနတ္တမနာ၁ဝါ၊ နှလုံးမသာကုန်သည်မူလည်း။စေအသထ၊ ကုန်အုံ့။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့အမျက်ထွက်ကုန်သည် နှလုံးမသာကုန်သည်။ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ တေန၊ ထိုသို့အမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းဖြင့်။ ''ထိုသို့ အမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့်,လည်းဟူ''။တုမ္မာကံယေ၀၊တို့၏သာလျှင်။ အန္တရာယော၊ ပထမဈာန်အစရှိသည်ကိုရခြင်း၏အန္တရာယ်သည်။ အသဘ၀ေယျ၊ ရာ၏။

အမှာ ဤသို့ ဒုတိယနည်းဖြင့် အမျက်ထွက်ခြင်းနှင့် အပြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ တတိယနည်းဖြင့် အမျက်ထွက်သည်ရှိသော် ကောင်းသောစကား မကောင်းသော စကားများကိုလည်း မှတ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ ''မမံ၀ါ ဘိက္ခ၀ေ'' အစရှိသောပါဠိကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား ရှေ့နှင့်တူသည် မျှား၏။

* တတြ၊ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုကုန်သော သူတို့၌။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ကုပိတာ၁ဝါ၊ကုန်သည်မူလည်း။ စေအသ၊ ကုန်အုံ့။ အနတ္တမနာ၁ဝါ၊ ကုန်သည်မူလည်း။ စေအသထ၊ ကုန်အုံ့။ ဧ၀ံ၊ ဤအမျက်ထွက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ရှိသည်။ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သော်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏။ သုဘာသိတံ၀ါ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘာသိတံ၀ါ၊မကောင်းသောစကားကိုလည်းကောင်း။ အာဇာနေယျာထ အပိနု၊ သိနိုင်ရာကုန်အုံ့နည်း။ ''သိနိုင်ရာကုန်အုံ့, သော်လည်းဟူ''။ နု အာဇာနေယျာထ၊ မသိနိုင်ကုန်ရာ။ (''နု အာဇာနေယျာထ''ကား အဓိပ္ပါယ် ဖြောင့်စေခြင်းငှါ ပါဌသေသထည့်သည်)'။ ဧတိ ဘိ။ အ ၀ေါ၀၊ မိန့်တော်မူပြီ)။ (''နောဟေတံ ဘန္တေ''ဟူသော ပါဠိကို

(၁၄) သုတ်သိလက္ခဏ် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကား ထိုသို့ ကောင်းသော စကားကို သိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပယ်ခြင်းငါ ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား)။ ဘယ်နှယ်၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကံ၊ ထိုသို့ ကောင်းသောစကား မကောင်းသောစကားကို သိနိုင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အမှာ ဤကဲ့ရဲ့သော စကားကို ဆိုရာ၌ အမျက်ထွက်ခြင်း ဓိပ္ပရာသည်၏အဖြစ် အမျက်ထွက်ခြင်းကို ပြုသည်ရှိသော် အပြစ်ဖြစ်ရာသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ကဲ့ရဲ့စကား ကျေးဇူးမဲ့ စကားကို ဆိုရာ၌ ကျင့်အပ်သော အရာကို ပြတော်မူလိုခဏ် "မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူပြန်သတည်း။ ပါဠိ၏အနက် အဆိုတူပြီ။

* တတြ ထိုသို့ကျေးဇူးမဲ့စကားကိုဆိုရာ၌။ တုမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို။ အဘူတတော၊ မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။ ဇာတိပိ ဇာမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်။ ဇာတိပိ ဇာမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ၊ သည်။ အတစ္ဆံ၊ မမှန်။ ဧတံမမ ဇာတံ၊ ဤတရားသဘောသည်။ အမှေသု၊ တို့၌။ နတ္ထိစ နတ္ထိဧဝ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧတံ ခမ္မ ဇာတံ၊ သည်။ အမှေသု၊ တို့၌။ ပန ဧကဿ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နဝိဇ္ဇတိဧဝ၊ ထင်ရှားမရှိသလျှင်ကတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ နိဒ္ဒေဒ္ဒေ တမ္ပံ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏။

အမှာ "ဇာတိပေတံ အဘူတံ။ ဇာတိပေတံ အတစ္ဆံ" ဤနှစ်ဝါကျကား အနက်အထူးမရှိ။ ဒေသနာ ဝိလာသတည်း။ "နတ္ထိ စေတံ အမှေသု။ နစပနေတံ အမှေသု ဝိဇ္ဇတိ" ဤဝါကျလည်း အနက်တူ၏။ ဒေသနာဝိလာသသာတည်း။ ထိုကြောင့် အဌကထာ၌ "ဣဒေစ ဒုတိယံ ပဒံ ပဌမသဒ္ဒ တတိယသ ဝေ ဝစနန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ" ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ဤကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုရာ၌လည်း သည်းခံရာသောလက္ခဏာကိုပြုပြီး၍ ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုရာ၌ ပြအပ်သော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူလိုခဏ် "မမံ ဝါ

ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကထား အချိုရှေးနှင့် တူပြီ။

ဝဏ္ဏော သဏ္ဌာနရူပေသု၊ ဇာတိစ္ဆဝိသု ကာရဏေ။
ပုဗ္ဗာဏေစ ပသံသာယံ၊ အကွရေစ ယသေ ဂုဏေ။

ဟု အဘိဓာန် အနေကတ္ထ ဂဏ်ခွဲ လာရကား ဝဏ္ဏသဒ္ဒါသည် သဏ္ဌာန်ဟူသော အနက် အဆင်းဟူသော အနက်, အမျိုးဟူသော အနက်, အရေဟူသော အနက်, အကြောင်းဟူသော အနက် အတိုင်းအရှည် ဟူသော အနက်, ချီးမွမ်းခြင်း ဟူသော အနက်, အက္ခရာဝဏ္ဏဟူသော အနက်, အကျော်အစော ဟူသော အနက်, ဂုဏ်ဟူသော အနက် ဤဆယ်ပါးသော အနက်ခွဲဖြစ်၏။ ထိုဆယ်ပါး ကုန်သော အနက်ဟိုတွင် ဤဝဏ္ဏံ ဘာသေယျံ ဟူသော ပါဠိခွဲ ချီးမွမ်းခြင်း ဟူသော အနက်, ဂုဏ်ဟူသော အနက်, ဤအနက် နှစ်ပါးသင့်၏။ ထိုကြောင့် "ဝဏ္ဏံ၊ ချီးမွမ်းစကားကို။ ဘာသေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဟနည်းကား၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ချီးမွမ်း ကုန်ရာ၏" ။ ဤသို့နှစ်နည်း ယောဇနာလေ။

၆။ တတြ၊ ထိုချီးမွမ်းစကားကိုဆိုရာ၌။ "ထိုသို့ ချီးမွမ်းစကား ကိုဆိုသောသူတို့၌, လည်းဟူ။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ ဧစတသော၊ စိတ်၏။ ဥပ္ပဋိလာဝိတတ္တံ၊ နှစ်လိုခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ နကရဏီယံ၊ အပ်။ (ချီးမွမ်းစကား ကို ဆိုရာ၌ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မပြုအပ်ဟူပြီ။ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုပြုသော် အဘယ်အပြစ်သည် ဖြစ်ရာသနည်းဟု သူမေးမှယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ "မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ" ဟူ သော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ပါဠိအနက် ရှေးနှင့်တူပြီ)။ တတြ၊ ထို ချီးမွမ်းစကားကိုဆိုရာ၌။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အာနန္ဒိနော၊ နှစ်သက် သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ စေအာသယ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အုံ့။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်။ စေ အာသယ၊ ကုန်အုံ့။ ဥပ္ပဋိလာ ဝိတာ၊ နှစ်လိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ စေအာသယ၊ ကုန်အုံ့။ ဧဝံ၊

ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်။သန္ဓေသူ ရှိကုန်သော်။ တေန၊ ထိုသို့နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကြောင့်။ တုမ္ဘယေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ အန္တရာယော၊ ပထမဈာန် အစရှိသည်တို့၏ အန္တရာယ်သည်။ အသဘဝေယျ၊ ရာ၏။

အမှာ ရာဂနှင့်စပ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုရည်၍ ''တုမ္ဘယေဝသ တေန အန္တရာယော'' ဟူသောစကားကိုမိန့်သတည်း။ ဘုရားဟူသောအသံ တရားဟူသော အသံ သံဃာဟူသောအသံတို့ကို ကြား၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်သည်ကိုရည်၍ မဆို။ ဤသို့ ချီးမွမ်းသောအရာ, ကဲ့ရဲ့ခြင်း အရာတို့၌ ''မမံဝါ ဘိက္ခဝေ။ပ။အပိနု တုမ္မေ သုဘာသိတံ ဒုဗ္ဘာသိတံ အာဇာနေယျာထ'' ဟုတ်တိယဝါရသည် လာသကဲ့သို့ ''မမံဝါ ဘိက္ခဝေ။ပ။တတြစေ တုမ္မေ အသုဏ အာနန္ဒနော ဝါ အတ္ထမနာ ဝါ အပိနု တုမ္မေ ပရေသံ သုဘာသိတံ ဝါ ဒုဗ္ဘာသိတံ ဝါ အာဇာနေယျာထ'' ဟူ၍ တတိယဝါရသည် မလာ။ ထိုသို့ မလာသော်လည်း အနက်အားဖြင့်လာသည်သာလျှင်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''တတိယဝါရော ပန ဣဓ အနာဂတောပိ အတ္ထတော အာဂတောယေ ဝါ တိ ဝေဒိတဗ္ဗော'' ဟုဆိုသတည်း။ ဤသို့နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြုရာ၌ အပြစ်ကို မိန့်တော်မူပြီ။ထိုသို့ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မပြုသည်ရှိသော် အဘယ်သို့ ကျင့်ရသနည်းဟု စောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ ''မမံဝါဘိက္ခဝေ။ပ။အမှေသု'' ဟူသော ပါဠိကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား တူသည်မျှားပြီ။

တတြ၊ ထိုသို့ ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုရာ၌။ တုမ္ဘေဟိ၊ တို့သည်။ ဘူတ၊ ဟုတ်မှန်သည်ကို။ ဘူတတော၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြင့်။ ဣတိပိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ ဤစကားသဘောသည်။ဘူတံ၊ဟုတ်မှန်၏။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ အမှေသု၊ ကို၌။ အတ္ထိစ အတ္ထိဝေ၊ ကတည်း။ ဧတံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။

ပန ဧကဿ်ာ်နု၊စင်စစ်။ အမှေသု၊တို့၌၊ ဝိဇ္ဇတိစ ဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ထင်ရှား ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ဝန်ခံအပ်၏။ (ဤ၌ လည်း ဒုတိယပုဒ်သည် ပဌမပုဒ်၏ ဝေဝုစ်တည်း။ စတုတ္ထပုဒ်သည် လည်း တတိယပုဒ်၏ ဝေဝုစ်တည်း။ ယခုအခါ၌ ဗြဟ္မဒတ်လုလင် သည် ဘုရားအား ချီးမွမ်းသော စကား၏ အနုသန္ဓေကို ပြုတော်မူလို၍ "အပ္ပမတ္တကံ ခေါ ပနေတံ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့် သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကထာ)။

စူဠသီလ

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေန ပါဏာတိပါတဝိရမဏာဒိသီလေန၊ အကြင် သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော သီလဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ တဿ၊ ထာဝကတသ၊ ငါ့ဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံ ပါဏာတိပါတ .ဝိရမဏာဒိသီလံ၊ ထိုပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော သီလသည်။အပ္ပမတ္တကံ ခေါ ပန၊နည်းသော အတိုင်း အရှည် ရှိသလျှင်ကတည်း။ သြရမတ္တကံ ခေါ ပန၊ ယုတ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသလျှင်ကတည်း။ သီလမတ္တကံ၊ အလေ့အကျက် မျှသာတည်း။

အမှာ အပ္ပမတ္တကံ, သြရမတ္တကံ, ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း။ ဤနှစ်ပုဒ်၌ မတ္တသဒ္ဒါကား-ပမာဏ အနက် ရှိ၏။ ခေါ ပန သဒ္ဒါကား အဝဓာရဏ အနက်ရှိ၏။ "သီလ မတ္တကံ"၌ မတ္တသဒ္ဒါလည်း အဝဓာရဏ အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "သီဝမေဝ သီလမတ္တကံ"ဟု ဆိုသတည်း။ ဤ၌ လည်း ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ ဂုဏ်ဟူသော အနက်၌ ဖြစ်၏။

* ဘိက္ခဝေ၊တို့။အပ္ပမတ္တကံ-အပ်ပမတ္တကေန၊နည်းသောအတိုင်း အရှည်ရှိသော။ သြရမတ္တကံ-သြရမတ္တကေန၊ ယုတ်သော အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ သီလမတ္တကံ- သီလမတ္တကေန၊ အလေ့မျှသာဖြစ် သော။ "သီလမျှသာ ဖြစ်သော, လည်းဟူ"။ ယေန-သီလေန၊

(၁၀) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အကြင် ပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်း အစရှိသော သီလဖြင့်။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။ တထာဂတသား ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊၏။ **တနည်း**ကား၊ တထာဂတသား အား။ ဝဏ္ဏံ၊ ချီးမွမ်းစကားကို။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တံ သီလံ၊ ထိုသီလသည်။ ကတမံစ၊ အဘယ်. နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စေပုဗ္ဗေယျ၊ အကယ်၍ မေးငြားအံ့။

ဒုမာ အပ္ပမတ္တကံ စသော သုံးပုဒ်ကား ဤ ပုဗ္ဗာဝါရဏ် ကရိုဏ်းအနက်၌ ပဌမာဝိဘတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကတမဉ္စ တံ ဘိက္ခဝေတိ ယေနအပ္ပမတ္တကေန သြရမတ္တကေန သီလမတ္တကေန ·ပုထုဇဉ်နော တထာဂတသ ဝဏ္ဏံ ဝဒမာနော ဝဒေယျ''ဟူ၍ ဆိုသတည်း။ ။ထိုပုဗ္ဗာ၏ ဝိသဇ္ဇနာကို ပြန်တော်မူလို၍ ''ပါဏာတိပါတံ ပဟာယ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

(၁)။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိ၏။ ''ပယ်သောဒဏ်ပေးခြင်းရှိ၏,လည်းဟူ''နိဟိတသတ္ထော၊ ပယ်ပြီးသော လက်နက်ရှိ၏။ လဇ္ဇီ၊ ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့ကို စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်ဖြင့် ပြည့်စုံ၏။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို အစဉ်စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ဇုရိယာပုထိလေးပါးကို ဆောင်၏။ (ဝိဟရတိတိ၌ ဇုတိ သဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ဇုတိ ဇုမိနာ ပါဏာတိပါတဝိရမဏသီလေနဝါ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ ပုထုဇဉ်နော၊ သည်။တထာဂတသား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဝဒမာနော၊၍။ ဝဒေယျ၊၏။

ဒုမာ ဟိသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဇုတိဝါ၌ ဝါ သဒ္ဒါကား သမုစ္စယဝိကပ်အနက် ရှိ၏။ ထိုဝါသဒ္ဒ၊

ဖြင့် "အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ" အစရှိသော ဝါကျကိုဆည်းသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဝါသဒ္ဒါ ဥပရိ အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ ဟာတိ အာဒိနိ အပေက္ခိတ္ဝာ ဝိကပ္ပနတ္ထော ဝုတ္တော" ဟုဆိုသတည်း။ ပဒသမုစ္စယ ကြိယာသမုစ္စယ ဝါကျသမုစ္စယ အားဖြင့် သမုစ္စယ သုံးပါးတို့တွင် ဝါကျသမုစ္စည်းတည်း။

* ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အဒိန္နာဒါနံ! အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သောဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ပေးသည်ကိုသာယူတတ်၏။ ဒိန္နပါဋိကင်္ခီ၊ ပေးသည်ကိုသာအလိုရှိတတ်၏။ အထေနေန၊ မခိုးတတ်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်စွာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်။ **တနည်းကား**၊ အထေနေန-အထေနံ၊ မခိုးတတ်သော။ သုစိဘူတေန-သုဘူစိတံ၊ စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အတ္တနာအတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို။ (ကတ္တာ ထည့်ပါ)။ကတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးကို ဆောင်၏။

အမှာ ၎င်းနောက်နည်း၌ "အထေနေန" စသော သုံးပုဒ်တို့၌ ဒုတိယာအနက်၌ ကရိဏ်းဝိဘတ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အထေနံ သုစိဘူတံ အတ္တာနံ ကတ္တာ ဝိဟရတိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ" ဟုဆိုသတည်း။ အတ္တနာ၌ အတ္တသဒ္ဒါသည် မိမိဟူသောအနက်, ဝိညာဏ်ဟူသော အနက်, အတ္တဘောဟူသော အနက်, ၎င်သုံးပါးသော အနက်၌ဖြစ်ကုန်၏။ ၎င်အရာ၌ကား အတ္တဘောဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် "အတ္တနာတိ အတ္တဘာဝေန" ဟု ဆိုသတည်း။ ၎င်း၌လည်း ဣတိသဒ္ဒါ ပရိသမာပန ဌင်းတည်း။ အထက်ပုဒ်တို့၌လည်း ၎င်နည်းချည်းယူလေ။

* ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ၎င်အဒိန္နာဒါန်မှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ ပ။ (၎င်း

(၂၀) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

လည်း ဝါသဒ္ဓါ အောက်ဝါကျ အထက်ဝါကျကို ဆည်းသော သမုစ္စယ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဝေ သမ္ဘတ္တ ပုရိမံ ဝါ ပစ္ဆိမံ ဝါ အပေက္ခိတ္ဝာ ဝိကပ္ပတ္ထာ ဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော" ဟုဆိုသတည်း။ ဤနည်းအတူ အထက်ဝါကျတို့၌လည်း ဝါသဒ္ဓါ၏ အနက်ကိုယူလေ)။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အဗြဟ္မ စရိယံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်သည် "မြတ်သော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်လေ့ရှိသည်လည်းဟု"။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာဝစာရီ၊ ယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမ ဓမ္မာ၊ ရွာသူကို၏ အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မေထုန်မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဒုတိ ဆိုမြဲ၊ ဤအရာ၌ ဂါမ သဒ္ဒါ ဌာနုပစာရအားဖြင့် ရွာသူကို ဟော၏)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုတိ ဒုမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤမေထုန်မှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ ပ။

၉။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ သစ္စံ ဝါဒိ၊ မှန်သော စကားကိုသာ ဆိုတတ်၏။ သစ္စသန္ဓော၊ မှန်သော စကားတို့နှင့် မမှန်သောစကားကို စေ့စပ်တတ်၏။ (ရံခါမျှ မုသာဝါဒကို မဆိုတတ် ဟူလိုသည်)။ ထေတော၊ မြဲမြံတည်ကြည်သော စကားရှိ၏။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်လောက်သော စကားရှိ၏။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံ ဝါဒကော၊ မချွတ်ယွင်းစေတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုတိ ဒုမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤမုသာဝါဒမှကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသောသီလဖြင့်လည်း။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပိသုဏံ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဒုတော၊ ဤသူတယောက်အထံမှ။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုမေသံ၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့၏။ ဘေဒါယ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းငှါ။

"အသီးအသီးပျက်ခြင်းငှါ, လည်းဟူ"။ **တနည်းကား**၊ ဤမေသံ၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့ကို။ဘေဒါယ၊ အချစ်ပျက်စေခြင်းငှါ။ အမှုတြ၊ ဤသူတယောက်၏ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ (ဂန္ဓာထည့်ပါ)။ နအက္ခာတော၊ မကြားတတ်။ အမှုတြ၀ါ၊ ဤမည်သော အရပ်၌မူလည်း။ သုတ္ဝာ၊၍။ အမှုသံ၊ ဤမည်သောသူတို့၏။ "တို့ကို,လည်းဟူ"။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ နအက္ခာတာ၊ တတ်။ (အက္ခာတာကား ကတ္တားရုပ်တည်း။ အက္ခမာတ် တူ ပစ္စည်းတည်း)။ဤတိ၊သို့။ ဘိန္နာနံ၀ါ၊ ကွဲကွာနေပြီးသော သူတို့ကိုမူလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တော်မူတတ်၏။ သဟိတာနံ၀ါ၊ အညီအညွတ် ဖြစ်ကုန်ပြီးသော သူတို့အားမူလည်း။ အနုပ္ပါဒတာ၊ အမြဲ အညီအညွတ် ဖြစ်ခြင်းဌာ အထောက်အပံ့ကိုပေးတတ်၏။ သမဂ္ဂါရာမော၊ ညီညွတ်ရာ၌ မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိ၏။ သမဂ္ဂရတော။ ညီညွတ်ရာ၌ မွေ့လျော်တတ်၏။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ်ခြင်း၌ နှစ်သက်တတ်၏။ သမဂ္ဂကရဏိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ၀ါစံ၊ ကို ဘာသိတာ၊ ဆိုတော်မူတတ်၏။ (ဤဘာသိတာလည်း ကတ္တားရုပ်တည်း။ ဘာသမာတ် တူ ပစ္စည်းလည်းကောင်းတည်း)။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤတိ ဤမိနာ.သိလေနဝါ၊ ဤပိသုဏာ၀စာမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော။ ၀ါစံ၊ကို။ ပဟာယ၊၍။ဖရုသာယ၊ သော။ ၀ါစာယ၊ မှ။ ပဋိ၀ိရတော၊ ၏။ ယာ၀ါစာ၊ သည်။ (သာကား အနက်မရှိ၊ တဇ္ဇောတည်း)။နေလာ၊အပြစ်မရှိ။ကဏ္ဏသုခါ၊ နားဌ ချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ "ချစ်နှစ်လိုအပ်၏, လည်းဟူ"။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ နှလုံးဌထားအပ်၏။ ပေါရိ၊ ရှေးသူတော်တို့၏ စကားဖြစ်၏။ **တနည်းကား**၊ ပေါရိ၊ပြည်ကြီးသူတို့၏ စကားတည်း။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူတို့သည် နှစ်လိုအပ်၏။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူတို့၏နှလုံးကို ပွါးစေတတ်၏။ တထာရူပိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ၀ါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဤတိဤမိနာသီလေနဝါ၊ ဤဖရုသ

(၂၂) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နှင့်သယသစ်

ဝါစာမှကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။ ဂေါတ-
မော၊ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်။ သမ္ဘပ္ပလာပံ၊ အကျိုးမရှိသော
စကားကို။ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဘပ္ပလာပါ၊ အကျိုးမရှိသောစကားမှ။
ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ကာလဝါဒီ၊ လျောက်ပတ်သော အခါဟု်သာ
ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဘူတဝါဒီ၊ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။
အတ္ထဝါဒီ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးစီးပွါး တမလွန် အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်
သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဓမ္မဝါဒီ၊ လောကုတ္တရာ ဓမ္မ
နှင့်စပ်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝိနယဝါဒီ၊ ဆုံးမခြင်း
နှင့်စပ်သောစကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ နိဓာနဝတိ်ံ၊ နှလုံးဌာန
အပ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်
သောအခါ။ သာပဒေသံ၊ အကြောင်းဥပမာနှင့်တကွဖြစ်သော။
ပရိယန္တဝတိ်ံ၊ အဝိုင်းအခြားရှိထသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အနက်
အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဣတိ ဣမိနာသီလေန ဝါ၊ ဤသမ္ဘပ္ပလာမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူ
သော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။

ဝ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်။ ဗီဇဂါမဘူတ
ဂါမ သမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့တို့ကိုဖျက်ခြင်း ဖြက်သစ်ပင်တို့ကို ဖျက်
ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊
ဤဗီဇဂါမ်ဘူတဂါမ်တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော
သီလဖြင့်မူလည်း။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်။
ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်တည်းသာ စားလေ့ရှိ၏။

အမှာ ။ ။ ။

၁-ပြဟ္မဇာလသုတ္တ-စူဠသီလ (၂၃)

* ရတ္တာ့ပရတောဿ ညဉ့်စားခြင်းမှ။ ပဋ္ဌိဝရတောဿ ၏။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ မွန်းလွဲစားခြင်းမှ။ ပဋ္ဌိဝရတောဿ၏။ (''ဝိကာလေ ဘုဉ္ဇိတမ္ဘောဇနံ ဝိကာလဘောဇနံ''ဟု မဇ္ဈေလောပ သတ္တမီ တပ္ပုရိသ်ပြုလေ)။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊သည်။ နစ္စဂီတ ဝါဒိတ ဝိသူက ဒဿနာ၊ သာသနာတော်၏ တံကျင် သဖွယ်ဖြစ်သော ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းမှ။ စနည်းကား၊ ကခြင်း သီခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း သာ သ နာ တော် အား မလျောက်ပတ်သော ရှုခြင်းမှ။ ပဋ္ဌိဝရတောဿ ၏။

အမှာ နှစ်နည်းတို့တွင် ရှေအလိုကား ''နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတာ ဝိသူကာ နစ္စဂီတ ဝါဒိတဝိသူကာ''ဟု ဝိသူကသဒ္ဒါနှင့် နစ္စဂီတ ဝါဒိတသဒ္ဒါတို့ကို ဝိသေသန ပရပဒ ကမ္မဝေရာယ် ပြုလေ။ နောက်နည်း အလိုကား ''နစ္စဉ္စ ဂီတဉ္စ ဝါဒိတဉ္စ ဝိသူက ဒဿနဉ္စ''ဟု ဒွန္ဒတွဲလေ။ နစ္စသဒ္ဒါဖြင့် နစ္စာပနကို လည်းကောင်း၊ ဂီတသဒ္ဒါဖြင့် ဂီတာပနကို ဝါဒိတသဒ္ဒါဖြင့် ဝါဒါပနကို ယူလေ၊ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''နစ္စာဒီဟိ အတ္တနာ ပယောဇေတုံဝါ ဘရေဟိ ပယောဇာပေတုံဝါ ပယုတ္တာနုံဝါ ပဿိတုံဝါ နေဝ ဘိက္ခူနံ နဘိက္ခုနဉ္စ ဝဋ္ဋတိ''ဟု ဆိုသတည်း။

* ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း လွင်မှန့်ချေခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း တည်းဟူသော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ။ ပဋ္ဌိဝရတောဿ ၏။ (မာလာနှင့် ဓာရဏာကို ဟပ်။ ဂန္ဓနှင့် မဏ္ဍနကို ဟပ်။ ဝိလေပနနှင့် ဝိဘူသနကိုဟပ်။ ဤသို့ဟပ်၍ အဓိပ္ပါယ်ကို ယူလေ။ ဓာရဏာ, မဏ္ဍန, ဝိဘူသန တို့ကို အသီးမယူလေလင့်။ ထိုသို့ဟပ်၍ ယူစေလို့သောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''တတ္ထ ပိဠန္ဓနေနာ ဓာရေတိနာမ။ ဥိနဋ္ဌာနံ ဟုရေနေနာ မဏ္ဍေတိနာမ။ ဂန္ဓဝသေန ဆဝိရာဂဝသေနစ သာဒယေနာ ဝိဘူသေတိနာမ''ဟု ဆိုသတည်း)။ ဂေါတမော၊ သော။

(၂၄) သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သမဏောဝ၊ သည်။ ဥစ္စာသယန မဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊ ၏။

အမှာ

မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာမှ ကြည်၏ဟူသည်ကား ထို မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာ၌ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းမှ ကြည်၏ဟူလိုသည်။ဥစ္စာသယနဟူသည်ကား ပမာဏထက် လွန်သောနေရာကို ဆိုသတည်း။ ပမာဏာတိက္ကန္တနေရာဟူသည်ကား တထောင့်ထွာထက် လွန်သော အခြေရှိသော နေရာကို ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ တထောင့်ထွာထက် လွန်သော အခြေရှိသော်လည်း "အနုဇာနာမိ သတ္တာဂ်ံ, အနုဇာနာမိ ပဋ္ဌဂ်ံ" ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် သတ္တာဂ် ပဋ္ဌဂ်နေရာလည်း လွတ်အပ်၏။ သတ္တာဂ်ဟူသည်ကား အခြေလေးချောင်း, လက်တင်နှစ်ဘက်, အုံးတား, ဤခုနစ်ပါးတည်း။ ပဋ္ဌဂ်ဟူသည်ကား လက်တင်နှစ်ဘက်ကိုချန်၍ ငါးပါးယူလေ။ ဥစ္စာ သယန ဟူသည်ကား လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော အမွေးရှိသော သားမွေးနှင့် ခင်းနှီး,လဲသွတ်သောဘုံလျှို, အခြေခ်ခြေသ့ဲရုပ် ကျားရုပ်အစရှိသော သားရဲရုပ်ရှိသော နေရာ, အစရှိသည်တည်း။

ဝေါဟမော၊ သော။ သမဏောဝ၊ သည်။ ဇာတရူပ ရဇတ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေတို့ကို ခံခြင်း သာယာခြင်းမှ။ပဋိဝိရတောဝ၊၏၊ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏောဝ၊ သည်။ အာမက ဓညေ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊ ၏။ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏောဝ၊ သည်။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်းခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊ ၏။ ဝေါတမော၊သော။သမဏောဝ၊သည်။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမကြီး မိန်းမငယ်တို့ကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝ၊၏။ (ဣတ္ထိအရကို အိမ်ထောင်ပြုသော မိန်းမကိုယူ။ ကုမာရီအရကို အိမ်မထောင်သေးသော မိန်းမကို။ ထိုသို့ ယူစေလိုသောကြောင့် "ဣတ္ထိ ဣတ္ထိ ပုရိသန္တရဂတာ။ ဣတရာ ကုမာရိ ကာနာမ"ဟု ဆိုသတည်း)။ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏောဝ၊ သည်။ ဒါသိဒါသ ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားကို

ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝါ၏။ ဂေါတမောသော။ သမဏောသည်။ အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ခွေတ်မြှုန်မာ ဆိတ်ကုလားကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝါ ၏။ ဂေါတမောသော။ သမဏောသည်၊ ကုက္ကုဋ္ဌ သူကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက် ဝက်ကို ခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝါ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ဟတ္ထိဂဝဿဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းကိုခံခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝါ ၏။ ဂေါတမောသော။ သမဏော၊ သည်။ ခေတ္တဝတ္ထု ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာကိုခံခြင်းမှ။ပဋိဝိရတောဝါ ၏။ ဂေါတမော၊သော။ သမဏော၊ သည်။ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ၊ လူတို့စေခိုင်း၍ ထိုထိုအရပ်သို့သွားခြင်း,တဘိမ်မှတဘိမ်သွားခြင်းတို့ကိုလုံ့လပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝါ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝါ ၏။ဂေါတမော၊ သော။သမဏော၊ သည်။ တုလာကူဋ ကံသကူဋ မာနကူဋ၊ ချိန်စဉ်းလဲ အသပြောစဉ်းလဲ တင်းစဉ်းလဲပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတောဝါ ၏။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊သည်။ဥက္ကောဋနဝဉ္စနနိကတိသာဝိယောဂါ၊ ဟံစိုးစားခြင်းတည်းဟူသော ကောက်သောအမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်း, ဥပါယ်တမြည်တို့ဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်သော အမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်း,အတုကိုပြု၍ လှည့်ပတ်ခြင်းတည်းဟူသောကောက်သောအမှုနှင့်ယှဉ်ခြင်းမှ။ပဋိဝိရတောဝါ၏။ (သာဝိယောဂကို ဥက္ကောဋနဲ့ အစရှိသော သုံးပုဒ်နှင့်ယှဉ်လေ။ ထိုသို့ယှဉ်စေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "သာဝိယောဂေါတိ ကုဋ္ဌိလယောဂေါ။ တေသံယေဝ ဥက္ကောဋနာဒီနမေတံ နာမံ။ တသ္မာ ဥက္ကောဋနဲ့ သာဝိယောဂေါ ဝဉ္စနသာဝိယောဂေါ နိကတိသာဝိယောဂေါတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော" ဟုဆိုသတည်း)။ ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဆေဒနဝဓနဗန္ဓနဝိပရာမောသ အာလောပသဟသာကာရာ၊ လက် အစရှိသည်ကို ဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း, သတ်ပုတ်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း,ကြိုး

(၂၆) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အစရှိသည်တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်း တည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း, ခရီးဌ် ပုန်းကွယ်၍ လုယက်ခြင်း တည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်း, ရွာနန်ဂုံးကိုဖျက်ခြင်းတည်းဟူသော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုခြင်းမှ။ ပဋ္ဌိဝိရတော၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဗုတိ ဗုမိနာသီလေနဝါ၊ ဤဆေဒန ဝဓန ဗန္ဓန ဝိပရာမောသ အာ,လောပသာဝိယောဂမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူ လည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဝဒ မာနော၊ ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ (ဤ၌လည်း သဟသာကာရ သဒ္ဒါကို ဆေဒန အစရှိသော ပုဒ်တို့နှင့်ယှဉ်၍ ယောဇနာလေ။ ထိုသို့ယောဇနာ၁ စေ့လိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဧဝ မေတသ္မာ ဆေဒန။ပ။သဟသာကာရာ ပဋ္ဌိဝိရတော"ဟု ဆိုသတည်း)။

စူဠသီလံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

မဇ္ဈိမသီလ

(၁၆)။ ယထာ ယေ ယာဒိသာ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဒါ၍ လူသော ဘာဇဉ်တို့ကို စားတတ်ကုန်ထသော။ "အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဒါ၍ လူသော ဘာဇဉ်ကို စားကတ်သော သဘောရှိကုန်ထသော, လည်းဟူ"။ ဘောဇ္ဇာ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ထိုသို့သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဒါဒေယျာနိ၊ သဒ္ဒါ၍လူအပ်ကုန်သော။ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ စားကုန်၍။ တနည်းကား။ ဘောဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ယထာ ယေယေ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ အကြင်အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဒါ ဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဘုဉ္ဇန္တိကား ကြိယာပဓာန ထည့်သည်)။ တေတေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ ထိုထိုသောရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဒါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ ဧဝရူပံ၊

ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမ်၊ မျိုးစေ့မြက်သစ်ပင် အပေါင်း (သမာရမ္ဘံ၌စပ်)။ ကို။ သမာရမ္ဘံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ အနုယုတ္တာပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ယထာ သဒ္ဓါကား ဝိန္ဓာဇောတက နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ဝါသဒ္ဓါ ပနသဒ္ဓါတို့ကား ပဒါလက်ဘရ တည်း။ အနက်မရှိ။ တောသဒ္ဓါလည်း ဝိန္ဓာဇောတက နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ပယောဂဝန္တသမ္ဘုနာမ်ပုဒ်မဟုတ်။ ဘောဇ္ဇော ဟူသော ဝိသေသနကို ဘုရားသခင် ကရုဏာ ပြောနှုန်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်သတည်း။

* ဣဒံ သော ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမော၊ ထိုဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ် ဟူသည်ကား။ သေယျထာဂတတမော၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ မူလဗီဇံ၊ အမြစ် မျိုးစေ့လည်းကောင်း။ ခန္ဓဗီဇံ၊ ပင်စည်မျိုးစေ့ လည်းကောင်း။ ဖလုဗီဇံ၊ အဆစ်မျိုးစေ့လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဗီဇံ၊ အညွှန့်မျိုးစေ့ လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌမံ၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်ထသော။ ဗီဇဗီဇမေဝ၊ အစေ့သာလျှင်ဖြစ်သော မျိုးစေ့ လည်းကောင်း။ ဒုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဒုတိဒုမံဗီဇ ဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘံဝါ၊ ဤဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်တို့ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤသို့ အောက်ပါဌကိုယူ၍ ယောဇနာလေ။ ဒုတိ ဝါဒ် ဝါသဒ္ဓါကား အတက်ပုဒ်တို့ကို ဆည်းသော သမုစ္စယတည်း။ "မူလဗီဇံ" အစရှိသော ပုဒ်တို့၏ ဗီဇဂါမကို ဟောတတ်သည်၏အဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း ဘူတဂါမ်သည် ဗီဇ ဂါမ်နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ထိုမူလဗီဇအစရှိသော ပုဒ်ဖြင့် ဘူတဂါမ်ကိုလည်း ပြအပ်၏။

ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဣတိဧတသ္မာ ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမ သမာရမ္ဘာ၊ ထိုဗီဇဂါမ် ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိဝိရတော၊ ၏။

(၂၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤတို့ ဤမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤဒီဌဝါဒ် ဘူတဝါဒ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်လည်း။ပ။ (ဤ၌ လည်း ဝါသဒ္ဒါ သမုစ္စည်းလည်းကောင်းတည်း)။

၁၂။ ယထာယေယေ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဒါ၌ လူသော ဘောဇဉ်ကို စားတတ်ကုန်ထသော။ (ဝါပနသဒ္ဒါကား ပဒါ လင်္ကာရတည်း။ အနက်မရှိ)။ ဘောဇနေ၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာ ဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေတေ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုထိုသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဒါ ဧဒယျာနိ၊ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧဝရူပံ၊ သော။ သန္ဓိမိကာရပရိဘောဂံ၊ သိုမှီးခြင်းကိုပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်း ကို။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤဒံသော သန္ဓိမိကာရော၊ ထိုသိုမှီးခြင်းကို ပြုခြင်းဟူသည် ကား။ ယထာဂတမေဝ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ အန္ဓ သန္ဓိမိ၊ ထမ်ခင်းသိုမှီးခြင်း လည်းကောင်း။ ပါနသန္ဓိမိ၊ အဖျော်ကို သိုမှီး ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝတ္ထသန္ဓိမိ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို သိုမှီးခြင်း လည်း ကောင်း။ ယာန သန္ဓိမိ၊ ယာဉ်ကို သိုမှီးခြင်း လည်းကောင်း။ သယန သန္ဓိမိ၊ အိပ်ရာကို သိုမှီးခြင်း လည်းကောင်း။ ဂန္ဓသန္ဓိမိ၊ နံ့သာကို သိုမှီးခြင်း လည်းကောင်း။ အာမိသသန္ဓိမိ၊ အာမိသကို သိုမှီးခြင်းလည်းကောင်း။ ဤတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဤတို ဤမ်သန္ဓိမိကာရပရိဘောဂံဝါ၊ ဤသို့ သိုမှီးခြင်း ပြု၍ သုံးဆောင် ခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာပဝတ္တယမာနာ။ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ ကုန်သော။ ဤတိတေသွာ သန္ဓိကာရပရိဘောဂါ၊ ထိုသို့ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ သုံးဆောင် ခြင်းမှ။ ဝေါတမေဝ၊ သော။ သမ်ဏော၊ သည်။ ပဋ္ဌိဝိရတော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဤတိ ဤမိနာ သီလေနဝါ၊ ဤသိုမှီးခြင်း ကို ပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ပ။

၁၃။ ယထာ ယေယေ၊ ကုန်သော။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ဘို့သည်။ သန့်၊ ကုန်၏။ **တနည်းကား**၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဥ္ဇိတ္မာ၊၍။ ဧဝရူပံ၊သော။ ဝိသုကဒဿနံ၊ သာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သောရှုခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ၊ ပဝတ္တယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ **တနည်းကား**၊ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံသော်ဝိသုကဒဿနော၊ ထိုသာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမော၊ နည်းဟူမူကား။ နစ္စံ၊ကခြင်းလည်းကောင်း။ ဂီတံ၊သီခြင်းလည်းကောင်း။ ဝါဒိတံ၊ တီးမှုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပေက္ခံ၊ ကခြင်းသဘင်လည်းကောင်း။ အက္ခာနံ၊ စစ်ထိုးခြင်းလည်းကောင်း။ ပါဏိသံ၊ ခွက်ခွင်းလည်းကောင်း။ "စည်ဘုတ်လည်းကောင်း,လည်းဟူ"။ ဝေတာဠံ၊ မောင်းကြေးနှင်းလည်းကောင်း။ **တနည်းကား**၊ ဝေတာဠံ၊ မန္တန်ဖြင့် သူသေကောင်ကို ထစေခြင်းလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘထုနံ၊ လေးထောင့်ရှိသောတူရိယာလည်းကောင်း။ "အိုးစည်သံလည်းကောင်း,လည်းဟူ"။ သောဘဏကရဏံ၊ ကချေသည်တို့ကို တန်းဆာ ဆင်ခြင်းလည်းကောင်း။ စဏ္ဍာလံ၊ သံထွေ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ "ခွန်းစဏ္ဍားတို့၏ စရိုက်ကို ဆေးရ ကစားခြင်း လည်းကောင်း,လည်းဟူ"။ ဝံသံ၊ ဝါးထောင်တက်၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ဓောဝနံ၊ အရိုးဆေး ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိယုဒ္ဓံ၊ဆင်တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဿယုဒ္ဓံ၊ မြင်း တိုက် ခြင်း လည်းကောင်း။မဟိံသယုဒ္ဓံ၊ ကျွဲတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဥသဘယုဒ္ဓံ၊ နွားဥသဘတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အဇယုဒ္ဓံ၊ ဆိတ်မြန်မာတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍယုဒ္ဓံ၊ ဆိတ်ကုလားတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ကုက္ကုဋယုဒ္ဓံ၊ကြက်တိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋကယုဒ္ဓံ၊

ငုံးတိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍယုဇ္ဈံ၊ တုတ်ရိုက်ခြင်း လည်းကောင်း။ မုဋ္ဌိယုဇ္ဈံ၊ နပန်းလုံးခြင်းလည်းကောင်း။နိမ္ဗုဇ္ဈံ၊လက်ဝှေ့တိုက်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဥယျောဓိကံ၊ စစ်ထိုးခြင်း လည်းကောင်း။ "စစ်ထိုးရာအရပ်လည်းကောင်း, လည်းဟူ"။ ဗလဂ္ဂံ၊ စစ်သည်ရေကွက်ရာအရပ်လည်းကောင်း။သေနာဗျူဟံ၊ စစ်သည်တို့၏စုဝေးရာအရပ်လည်းကောင်း။အနီကဒဿနံ၊ ဆင်အပေါင်းမြင်းအပေါင်း အစရှိသည်တို့ကို ရှုခြင်းလည်းကောင်း။ဇုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ (နစ္စံ အစရှိသောပါဌ်ဖြင့် နုစ္ဆ အစရှိသည်ကို ရှုခြင်းကိုယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "နစ္စံနာမ ယံကိဉ္စိ နစ္စံ။ တံ မဂ္ဂံ ဂစ္ဆန္တေနာပိ ဂိဝံ ပသာရေတွာ ဒဋ္ဌုံ နဝဋ္ဋတိ" ဟု ဆိုသတည်း)။ ဇုတိ ဇုမံ ဝိသုကဒဿနံ၀၊ ဤသာသနာတော်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ၊ လုံ့လပြု ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (၀ါသဒ္ဒါကား အောက်ပုဒ် အထက်ပုဒ်ကိုင်ဲသော သမုစ္စည်းတည်း)။ ဝေရူပါ၊ သော။ ဇုတိ တေသ္မာဝိသုကဒဿနာ၊မှ။ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊သည်။ ပဋ္ဌိဝိရတော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇုတိ ဇုမိနာ သီလေနဝ၀၊ ဤသာသနာတော်၏ ဘံကျင်သဖွယ်ဖြစ်သော ရှုခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ (ဤ၌လည်း ၀ါသဒ္ဒါ အောက်ပုဒ် အထက်ပုဒ်ကို ဝဲ့သောသမုစ္စည်းတည်း)။ပ။

၁၄။ ဝေရူပံ၊သော။ဇုတပ္ပမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂံ၊ ကြွေအန်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တာ-ပဝတ္တယမာနာ၊ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုဒံ သော ဇုတပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ နုယောဂေါ၊ ထိုကြွေအန် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်း တည်းဟူသောကု သိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမော၊ နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌပဒံ၊ ရှစ်ကွက်ရေးကစားခြင်းလည်းကောင်း။ဒသပဒံ၊ ဆယ်ကွက်ရေးကစားခြင်းလည်းကောင်း။အာကာသံ၊ ကောင်းကင်၌ကစား

ခြင်း လည်းကောင်း။ ပရိဟာရပထံ၊ မြေ၌ ခရီးကြောင်းသား၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ သန္တိကံ၊ ဆယ်ချ၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ခလိကံ၊အန်ပျဉ်၌ အန်ချ၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ဃဋိကံ၊ ကျေးသားကစားခြင်း လည်းကောင်း။ သလာကဟတ္ထံ၊ ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ အက္ခံ၊ ကုန်းခြင်း ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ပဿိစိရံ၊ ထန်းရွက် ထန်းပိုးမှုတ်၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ဝင်္ကံ၊ ထွန်ယက်ဖြင့် ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ မောက္ခစိကံ၊ တန်းကစားခြင်း လည်းကောင်း။ စိဂ်ုလိကံ၊ စကြာဖြင့် ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ပတ္တာဠှကံ၊ စံကောယက်ဖြင့် သဲအစရှိသည်ကို ခြင်း၍ ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ရထကံ၊ ရထားယက်ဖြင့် ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ဓနုကံ၊ လေးယက်ဖြင့် ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ အက္ခရိကံ၊ အက္ခရာဝှက်ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ မနေသိကံ၊စိတ်ဖြင့် အကြံကိုသိသော ကစားခြင်းလည်းကောင်း။ ယထာဝဇ္ဇံ၊ ကန်းယောင် ကုန်းယောင် အစရှိသော ထိုထိုသောအပြစ်ကို ပြု၍ ကစားခြင်း လည်းကောင်း။ ဇူတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဇူတိဇူဒံဇူတပွမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂံ၀၊ ဤကြွေအန်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကစားခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို မှီလည်း။အနုယုတ္တာပ ဝတ္ထုယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရန္တိ၊ ၏။

အမှာ ကိုဌာ သဒ္ဒါသည် ဇုတ္ထိလိင်ဖြစ်သောကြောင့် ကိုဌာ သဒ္ဒါကိုင်း၍ အဌပဒါ အစရှိသည်ဖြင့် ဇုတ္ထိလိင်ဖြင့် ဆိုအပ်လျက် မဆိုမူ၍ "အနုယုတ္တာဝိဟာရန္တိ" ဟူသောပုဒ်ကို ၎င်း၍ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌ အဌပဒံ အစရှိသည်ဖြင့် ဒုတိယာဝိဘတ်နှင့် ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဌကထာ၌ "အနုယုတ္တာ ဝိဟာရန္တိတိ ဇူဒံ အပေက္ခိတ္ဝာ ပန သမ္ဘပဒေသု ဥပယောဂ၀စနံ ကတံ" ဟု ဆိုသတည်း။

ဝေ၀ရုပါ၊ သော။ ဇူတိတေသွာဇူတပွမာဒဋ္ဌာနာနုယောဂ၀၊ မှ။ပ။ ဘိက္ခေ၀၊ တို့။ ဇူတိဇူမိနာသိလေန၀၊ ၎ကစားခြင်းတည်း

ဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုခြင်း၏ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၁၅။ ဥစ္စာသယနှ မဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သော နေရာကို။ အနုယုဇ္ဇာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ (''ဥစ္စာသယနှ မဟာသယနံ''ဆိုသော်လည်း ထိုသို့သောနေရာ ၌နေခြင်းကိုယူလေ)။ ဧဒံ ဥစ္စာသယနှ မဟာသယနံ၊ ဤမြင့်သော နေရာ မြတ်သောနေရာဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမံ၊ နည်း ဟူမူကား။ အာသန္နိ ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသောနေရာ လည်းကောင်း။ (တံတောင့်ထွာထက်လွန်သော အခြေရှိသော နေရာသည် ပမာဏထက်လွန်သော အခြေရှိသောနေရာမည်၏)။ ပလ္လင်္ကံ၊အခြေ၌ သားရဲရုပ်ရှိသောနေရာ လည်းကောင်း။ ဂေါနကံ၊ လက်လေးသစ်ထက်လွန်သော အမွေးရှိသောကော်ဇောကြီး လည်းကောင်း။ စိတ္တကံ၊ သားရဲရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ် သောသားမွေးခင်းနှီးလည်းကောင်း။ပဋိကံ၊သားမွေးဖြင့်ပြုသော ခင်းနှီးဖြူလည်းကောင်း။ ပဋလိကံ၊ တခဲနက်သော ပန်းပွင့်ရှိသော သားမွေးဖြင့်ပြုသော ခင်းနှီးလည်းကောင်း။ တူလိကံ၊ လဲအစာ သွတ်သောခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ဝိကတိကံ၊ ခြင်္သေ့ရုပ် ကျားရုပ် အစရှိသော အထူးထူးသော အရုပ်ရှိသော အမွေးခင်းနှီး လည်း ကောင်း။ ဥဒ္ဒလောမိ၊ နှစ်ဖက် အဆာရှိသော သားမွေးခင်းနှီး လည်းကောင်း။ ဧကန္တလောမိ၊ တဖက်သာ အဆာရှိသောသား မွေးခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ကဋိဿံ၊ ရတနာရွှေချည်တို့ဖြင့် ချုပ် သော ပိုးချည်တို့ဖြင့် ရက်သော ခင်းနှီးလည်းကောင်း။ကောသေ ယျံ၊ ရတနာရွှေချည်တို့၏ အကြားအကြား၌ပိုးချည်တို့ဖြင့်သွင်း၍ ရက်သော ခင်းနှီး လည်းကောင်း။ ကုတ္တကံ၊ တကျိပ် ခြောက် ယောက်သော ကချေသည်မတို့သည် ရပ်၍ကလောက်သော သား မွေးခင်းနှီးကြီးလည်းကောင်း။ ဟတ္ထတ္ထရဏံ၊ ဆင်ကုန်းနှီးလည်း ကောင်း။အဿတ္ထရဏံ၊မြင်းကုန်းနှီးလည်းကောင်း။ ရထတ္ထရဏံ၊ ရထားခင်းနှီးလည်းကောင်း။ အဇိနပ္ပဝေဏိ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်

ညောင်စောင်း ပမာဏချုပ်၍ ပြုသော အခင်း လည်းကောင်း။ ကဒလိမိဂ ပဝရပစ္စတ္ထရဏံ၊ ဝံပိုင့်ရေဖြင့် ပြုသော မြတ်သော ခင်း နှီးလည်းကောင်း။ သဉ္ဇာရဏ္ဍဒံ၊ အပေါ်၌ နီသော ဗီတာန်နှင့် တကွဖြစ်သော။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ၊ နှစ်တက်သော ခြေအုံးခေါင်းအုံးရှိသော နေရာလည်းကောင်း။ ဧတံဇုဒံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။(ဤ၌လည်း ''အာသန္နောပလ္လင်္ကော'' အစရှိသည်ဖြင့် ပဌမနှင့် ဆိုအပ်လျက် ''အနုယုတ္တာဝိဟရန္တိ'' ဟူသောပုဒ်ကိုငဲ့၍ အလုံးစုံပုဒ်တို့၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုသတည်း)။ ဧတံဇုဒံ ဥစ္စာ သယနမဟာသယနံ၀၊ ကိုမူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ၏။ ဝေရူပါ၊ သော။ ဧတိတေသွာဥစ္စာသယန မဟာသယနာ၊ မှ ။ပ။ (''ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ'' ဟူ၍သာ ဆိုသော်လည်း ထိုသို့သောနေရာ၌ အိပ်ခြင်းနေခြင်းမှကြဉ်သည်ကို ယူလေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတိဧမိနာသီလေနဝ၊ ဤဥစ္စာသယန မဟာသယနမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၁၆။ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဂံ၊ လွင်မှန်ချေ၍ တန်းဆာ ဆင်ခြင်း နှံ့သာလိမ်း၍ တန်းဆာဆင်ခြင်းတည်းဟူသော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနု ယုတ္တာ-ပဝတ္တယမာနာ၊ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဧဒံသောမဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဂေါ၊ ထိုလွင်မှန်ချေ၍ တန်းဆာဆင်ခြင်း နှံ့ သာလိမ်း၍ တန်းဆာဆင်ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်း သည်ကား။ သေ ယျထာ ကတမော၊ မူကား။ ဥစ္ဆာဒနံ၊ နှံ့သာမှုနှင့်အစရှိသည်တို့ဖြင့် နယ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပရိမဒ္ဒနံ၊ ဆုပ်နယ်ခြင်း လည်းကောင်း။ နှာပနံ၊ နှံ့သာရေ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ရေချိုးခြင်း လည်းကောင်း။ သမ္မာဟနံ၊ လက်ရုံးကြီးအောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။အာဒါသံ၊ ကြေးမုံကြည့်ခြင်း လည်းကောင်း။ အဉ္ဇနံ၊ မျက်ရေး ကွက်ခြင်း လည်းကောင်း။ မလာဝဓာရိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း နှံ့သာပျောင်း ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်း နှံ့သာရည်ဖြင့်လိမ်းကျံခြင်းလည်းကောင်း။ မုခစုဏ္ဏံ၊ မျက်နှာကို လွင်မှန်ချေခြင်း လည်းကောင်း။ မုခလေပနံ၊

(၃၄) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိသယသစ်

မျက်နှာကို လိမ်းကျံခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထဗန္ဓံ၊ လက်ကောက်ဝတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ သိခဗန္ဓံ၊ ဦးသျှောင် ထုံးခြင်း လည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍံ၊ တန်းဆာဆင်သော တောင်ဝှေးလည်းကောင်း။ နာဠိကံ၊ တန်းဆာဆင်သော ဆေးကျည်တောက် လည်းကောင်း။ ခဂ္ဂံ၊ ထက်လှစွာသော သံလျက်ကို ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဆတ္တံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသောချည်တို့ဖြင့် ချုပ်သော မဂန်းသွား အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ထီးကို ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ စိတြုပါဟနံ၊ ဆန်းကြယ်သော ဘိနပ် ခြေနင်းကို ဆောင်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဥဏ္ဏီသံ၊ နဖူးသင်းကျစ်ကို ဖွဲ့ခြင်း လည်းကောင်း။ မဏိ၊ ပတ္တမြား ဦးသျှောင်ကျင်ကို ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဝါဠဗီဇနီ၊ သားမြီးယပ်ကို ဆောင်ခြင်းလည်း ကောင်း။ဒီဃဒသာနီ၊ ရှည်သော အဆာရှိကုန်သော။ ဩဒါတာနီ၊ ဖြူကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ (ဝေရုလံထည်ပါ) ဝေရုလံ၊ ဆောင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဒုတိယံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။ ဒုတိယဝိဓံ မဏ္ဍနနိ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ နုယောဂံ၊ ကိုလည်း။ အနုယုဇ္ဇာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဂိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ သော။ ဒုတိယော မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာနုယောဂါ၊ မ ပ။

၁၇။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ မင်ဖိုလ်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားကို။ အနုယုဇ္ဇာ ပဝတ္တယမာနာ၊ ဖြစ်၍။ ဂိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဝံ သော တိရစ္ဆာနကထာ၊ ထိုမင်ဖိုလ်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားဟူသည် ကား။ သေယျထာဝကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ ရာဇကထံ၊ မင်း၏ စကားလည်းကောင်း။ စောရကထံ၊ ခိုးသူစကားလည်းကောင်း။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးစကားလည်းကောင်း။ သေနာကထံ၊ စစ်သည်စကား လည်းကောင်း။ ဘယာကထံ၊ ဘေးဖြစ်သည်ကို ဆိုသောစကားလည်းကောင်း။ယုဒ္ဓကထံ၊စစ်တိုးသည်ကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ အန္နကထံ၊ ထမင်းစကားလည်းကောင်း။ ပါနကထံ၊ အဖျော်စကားလည်းကောင်း။ ဝတ္ထကထံ၊ အဝတ်ပုဆိုး စကားလည်းကောင်း။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာစကားလည်းကောင်း။

မာလာဂတထံ၊ ပန်းစကား လည်းကောင်း။ ဂန္ဓကထံ၊ နံ့သာ စကား လည်းကောင်း။ ဉာတိကထံ၊ အဆွေအမျိုး စကားလည်း ကောင်း။ ယာနကထံ၊ ယာဉ်စကား လည်းကောင်း။ ဂါမကထံ၊ ရွာ စကား လည်းကောင်း။ နိဂမကထံ၊ နိဂုမ်း စကားလည်း ကောင်း။ နဂရကထံ၊ မြို့စကား လည်းကောင်း။ ဇနပဒ ကထံ၊ ဇနပုဒ် စကားလည်းကောင်း။ ဣတ္ထိကထံ၊ မိန်းမစကား လည်း ကောင်း။ ပုရိသကထံ၊ ယောကျ်ားစကား လည်းကောင်း။ သူရ ကထံ၊ ရဲရင့်သည်ကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ဝိသိခါကထံ၊ ခရီးဆုံကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ ဓရတို့ ၏ဘည်ခြင်းကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ဘနည်းကား၊ ရေ ဆိပ်တို့ကို ဆိုသောစကားလည်းကောင်း။ ဘနည်းကား၊ အိုးထိန်း ကျွန်မတို့ကိုဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ရှေးဦး သေလေ ပြီးသော သူတို့ကို ဆိုသော စကား လည်းကောင်း။ နာနတ္တကထံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော စကားလည်းကောင်း။ လောကက္ခာယိကံ၊ လောကကိုကြားသောစကားလည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒရာကို ကြားသော စကားလည်းကောင်း။ ဣတိဘဝါဘဝကထံ၊ ဤသို့ပွား၏ ဤသို့ယုတ်၏ဟူ၍ ဟုတ်ဟုတ် ပြားပြားဆိုသော စကားလည်းကောင်း။ဣတိအယံ၊တည်း။(ဤ၌ ရာဇကထာ အစရှိသည်ဖြင့် ဣတ္ထိလင် ပဌမန္တနှင့် ဆိုအပ်လျက် ''အနုယုတ္တာ ဝိဟရန္တိ''ဟူသော ပုဒ်ကိုငဲ့၍ ''ရာဇကထံ'' အစရှိ သည်ဖြင့် ဒုတိယန္တနှင့်ဆိုသတည်း)။ဣတိဣမံတိရစ္ဆာနကထံဝါ၊ကို မူလည်း။ အနုယုတ္တာ ပဝတ္တယမာနာ၊ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ဝေ-ရှပါယ၊ သော။ ဣတိတောယတိရစ္ဆာနကထာယ၊ မ္ပ။ ပ။

ဝဂ။ ဝေရှပံ၊ သော။ ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ၊ တယောက်သည် တ တယောက်နှင့်ဆန့်ကျင်သောစကားကို။''ချစ်ချယ်သောစကားကို လည်းဟူ'' ။ပ။ ဣဒံသာဝိဂ္ဂါဟိကကထာ! ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ တွံ၊သည်၊ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ဤသုတ်အာဘိ ဓမ္မာဝိနည်းကို။ နုအာဇာနာသိ၊မသိ။ အဟံ၊သည်။ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊

ကို။ အာဇာနာမိ၊ ၏။ တံ့၊သည်။ကိ"၊အသ္ဌိနည်း။ ဇုမ်ဓမ္မဝိနယံ၊ကို။ အာဇာနိသတိ၊ သိအံ့နည်း။ တံ့၊ သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ ယုတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကား သည်။ သဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၏။ "ပြေပြစ်၏,လည်းဟု"။ တေ၊၏။ဝစနံ၊သည်။အသဟိတံ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်။"မပြေပြစ် လည်းဟု"။ တေတယာ၊သည်။ ပုရေ၊ရှေ့၌။ ဝစနီယံ၊ဆိုအပ်သည် ကို။ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ အဝစ၊ဆို၏။ ပစ္ဆာ၊မှ။ ဝစနီယံ၊ကို။ ပုရေ၊၌။ အဝစ၊၏၊ တေတယာ၊သည်။ အမိစ္ဆာ၊လေ့လာအပ်သော။ ဝစနံ၊ သည်။ တနည်းကား၊ ဘေ၊သင်၏။ အမိစ္ဆာ၊အလေ့အကျက်သည်။ မယာ၊သည်။ အမိစ္ဆေန၊ လေ့ကျက်အပ်သော။ ဝစနေန၊ နှင့်။ တနည်းကား၊ မေ၊ ၏။ အမိစ္ဆေန၊ အလေ့အကျက်နှင့်။ ဝိပရာ ဝတ္တုံ၊ ဆန့်ကျင်၏။ (ဤသို့ ပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာလေ)။ တေ၊သင်၏။ ဝါဒေါ၊ အယူကို။ အာရောပိတော၊ အပြစ်တင်အပ် ၏။ တေ၊ ၏။ဝါဒေါ၊ကို။ နိဂ္ဂဟိတော နှိပ်အပ်၏။ ဝါဒပဋိမောက္ခာ ယ၊ ကဲ့ရဲခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှာ။ စရ၊ ကျင့်လေဉီးလော့။ သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စွမ်းနိုင် သည်။ သတိ၊ သော်။ နိမ္မေဌေဟိ ဝါ၊ ပယ်မူလည်း ပယ်လော့။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည် လျှင်တည်း။ ဇုတိ ဇုမ်ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပ။ ဧဝရူပါယ၊ သော။ ဇုတိ ဧတာယဝိဂ္ဂါဟိက ကထာယ၊ ဤချုပ်ချယ်သောစကားမှ။ ပ။

၁၉။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဒုတေယျပဟိနဂမနာ နုယောဂံ၊ တမန် ပြု၍သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းကို။ ပ။ ဇုဒံ သောဒုတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂေါ၊ ထိုတမန်ပြု၍ သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမော၊ နည်းဟူမူကား။ ရညော၊ အဘိသိက်မသွန်းသော မင်းတို့၏လည်း ကောင်း။ မဟာမတ္တာနံ ဝါ၊ အမတ်ကြီးတို့၏ လည်းကောင်း။ ခတ္တိ ယာနံ ဝါ၊ အဘိသိက် သွန်းကုန်သော မင်းတို့၏ လည်းကောင်း။

၁-ဗြဟ္မဇာလသုတ္တ-မဇ္ဈိမသီလ (၃၇)

ဗြာဟ္မဏာနံ၀၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဂဟပတိကာနံ၀၊သူကြွယ်တို့၏လည်းကောင်း။ ကုမာရာနံ၀၊ မင်းသားတို့၏ လည်းကောင်း။(အထက်ပဟိဏာသဒ္ဒစပ်)၊ ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။အမုတြ၊ဤမည်သောအရပ်သို့။ဂစ္ဆ၊ချေ။ ဣဒံကမ္မံ၊ကို။အာဟရ၊ချေ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏာသ၊ စေရာအရပ်သို့။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းတည်း။ (ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍ယောဇနာ)။ဧ၀ရူပါ၊သော။ ဣတိဧတသ္မာဒုတေယျပဟိဏာဂမနာ နုယောဂါ၊ တမန်ပြု၍ သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းမှ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣတိဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤတမန်ပြု၍သွားခြင်း အစေအပါးခံ၍သွားခြင်း လုံ့လပြုခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၂၀။ ဧတသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုထိုသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကုဟကာစ၊ အံ့ဖွယ် သူရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ လပနာစ၊ မိမိတို့ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ပြောပတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နေမိတ္တဂဏာစ၊ နိမိတ်မူလေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ နိပ္ပေသိကာစ၊ လာဘ်ကိုရှာလေ့ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ လာဘေန၊ မိမိလာဘ်ဖြင့်။ လာဘံ၊ သူတပါးလာဘ်ကို။ နိဇိဂိသိတာရော၊ တောင့်တ၍ရှာတတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ဧ၀ရူပါ၊ သော။ ဣတိ ဧတသ္မာကုဟကာ၊ ထိုသို့ အံ့ဖွယ်သူရဲတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းမှ။ ဣတိ ဧတသ္မာလပနာ၊ ထိုသို့ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်၍ ပြောပခြင်းမှ။ ဧဝံဘူတမေဝ၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိ၀ိရတော၊ ကြဉ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤကုဟနအစရှိသည်မှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတသ၊ ဇါတိုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။

မဇ္ဈိမသီလံ၊ မဇ္ဈိမသီလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

(၃၀) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မဟာသီလ

၂ ၁။ ယထာ ယေယေ၊ အကြင်အကြင်သို့ သဒ္ဓါ၌ လွှမ်းသော ဘေးဇဉ်ကိုစားတတ်သော သဘောရှိသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဒ္ဓါဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ ၍။ ဝေရုပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မိဿာဘိဝေန၊ ယုတ်သော အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ "ယုတ်သော အသက်မွေးခြင်းဟူဆိုအပ်သော, လည်းဟူ"။ တိရစ္ဆာနဂတိဗ္ဗာယ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သောအတတ်ဖြင့်။ ဗိဝိတံ၊ အသက် မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဟနည်းကား၊ ဗိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ မွေးမြူကုန်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ "မိဿာဘိဝေန" ဟူသောပုဒ်သည် နိစ္စပုလ္လိင်ဖြစ်သောကြောင့် တိရစ္ဆာနဂတိဗ္ဗာ ဟူသော ပုဒ်နှင့် လိင်မတူသော်လည်း ဝိသေသန-ဝိသေသျှ ဖြစ်သတည်း။ "သမာနလိင်တော ဝိသေသနံ" ဟူသော စကားကို ယေဘုယျ အားဖြင့်ဆိုသတည်း။အပူကအားဖြင့် လိင်မတူသော်လည်း "ဝေသာလိယာ ပုရေ" အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ ဝိသေသန ဝိသေသျှဖြစ်၏ ဟုမှတ်လေ။

* ဒုဒံ တိရစ္ဆာနဂတိဗ္ဗာ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏ဖိလာဖြစ်သော အတတ် ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ အဂ်ီ၊ ခြေ လက် အစရှိသည် ကို ဆိုသော ကျမ်း လည်း ကောင်း။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကိုဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ ဥပ္ပါတံ၊ မိုးကြိုးကျခြင်းအစရှိသည်ကို ဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကိုဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ မူသိကစ္ဆိန်၊ ကြွက်ခဲသည်ကို ဆိုသောကျမ်း လည်းကောင်း။ အဂ္ဂိဟောမံ၊ မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသောကျမ်း လည်းကောင်း။ ဒဗ္ဗီဟောမံ၊ ယောက်မဖြင့်မီးပူဇော်ရာသည်ကိုဆို သောကျမ်းလည်းကောင်း။ထုသဟောမံ၊ ဖွဲဖြင့်မီးပူဇော်ရာသည် ဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ ကဏဟောမံ၊ဆန်ကွဲဖြင့်မီးပူဇော်

ရာသည်ကိုဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ တဏှာ၊လဟောမ်၊ ဆန်ရှင်းဖြင့် မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသောကျမ်းလည်းကောင်း။ သပ္ပိဟောမ်၊ထောပတ်ဖြင့် မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ တေလဟောမ်၊ ဆီမီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ မုခဟောမ်၊ မုန်ညင်းစေ့အစရှိသည်ကို ခံတွင်းဖြင့်ယူ၍ မီးပူဇော်ရာ သည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ လောဟိတ ဟောမ်၊ လက်ျာပုဆစ် ဦးသွေး အစရှိသည်ဖြင့် မီးပူဇော်ရာသည်ကို ဆိုသော ကျမ်းလည်းကောင်း။ အဂ်ိဝိဇ္ဇာ၊ လက်ဆစ်ခြေဆစ်အစရှိသော အဂ်ါကိုသိသော အတတ်လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာ၊ အိမ်ရာ အဆိုရာ စသည်ကို သိသော အတတ်လည်းကောင်း။ ခေတ္တဝိဇ္ဇာ၊ လယ်ယာသိသော အတတ်လည်းကောင်း။ သိဝဝိဇ္ဇာ၊ သူသာန်ဖွဲ့နေ၍ သင်ရာသော အတတ်လည်းကောင်း။ ဘနည်းကား၊ သိဝဝိဇ္ဇာ၊ မြေခွေး မည်သံကို သိသော အတတ်လည်းကောင်း၊ ဘူတဝိဇ္ဇာ၊ ဘုတ်တိုက် အတတ်လည်းကောင်း။ "ဘုတ်ကိုထွက်စေတတ်သောအတတ်ရင်း,လည်းဟု"၊ဘူရိဝိဇ္ဇာ၊ မြေအိမ်ဖွဲ့နေ၍သင်သောအတတ်လည်းကောင်း။အဟိဝိဇ္ဇာ၊မြွေခဲ သည်ကိုဆေးကုသောအတတ်လည်းကောင်း။ "မြွေကိုခေါ်သော အတတ်, လည်းဟု"။ ဝိသဝိဇ္ဇာ၊ အဆိပ်ကို ဖြေသော အတတ်ရင်း။ "အဆိပ်ကို မတက်စေတတ်သော အတတ်လည်းဟု"။ အဆိပ်ကို အန်စေတတ်သော အတတ်လည်းကောင်း-လည်းဟု။ ဝိဿိက ဝိဇ္ဇာ၊ ကင်းမြီး ကောက် ခဲ သည် ကို ဆေးကုသော အတတ် လည်းကောင်း။ မူသိက ဝိဇ္ဇာ၊ ကြွက် ခဲ သည် ကို ဆေးကုသော အတတ် လည်းကောင်း။ သကုဏဝိဇ္ဇာ၊ ငှက်မြည်သံကို သိသောအတတ်လည်းကောင်း။ ဝါယသဝိဇ္ဇာ၊ ကျီးမြည်သံကို သိသောအတတ်လည်းကောင်း။ပဏ္ဏဒ္ဓါနုံ၊ အသက်တိုရှည် နေရလတ္တံ့ သည်ကို သိသော အတတ် လည်းကောင်း။ သရ ပရိတ္တာနုံ၊သူတပါးပစ်သောမြားကိုမြစ်တတ်သော အတတ်လည်းကောင်း။မိဂစက္ကံ၊သားမြည်သံကိုသိသောအတတ်လည်းကောင်း၊

(၄၀) သုတ်သိလဲကွန်ပါဠိတော် နိဿယသစ်

ဇုတိအယံ၊ဤသည်လျှင်တည်း။ ဇုတိဇုမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ဤ မဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့် မူလည်း။ ဇိဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဝါသနာဖြင့်အထက်ဝါကျတို့ကိုဆည်းလေ)။ ဒေဝရူပါယ၊ သော။ မိန္ဆာဇီဝါယ၊ ယုတ်သော အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ "ယုတ်သော အသက် မွေးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော, လည်းဟူ"။ ဇုတိ တောယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ဂေါဘမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဠိဝိရတော၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဇုတိဇုမိနာသိလေနဝါ၊ ဤအင်္ဂါကျမ်း အစရှိသည်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလဖြင့် မူလည်း။ပ။ ("အင်္ဂနိမိတ္တံ"ဟု ကျမ်းကိုသာ ဆိုသော်လည်း ထိုကျမ်းတို့ကိုသင်၍ ထို အင်္ဂါကြီးငယ်ကို သိသောအတတ် အစရှိသည်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးခြင်းကိုသာ လိုအပ်၏ဟု မှတ်လေ။

၂၂။ ဇုဒ်သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။မဟိလကွဏ်၊ပတ္တမြား၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုလက္ခဏ်၊အဝတ်ပုဆိုး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒဏ္ဍလက္ခဏ်၊ တောင်ဝှေး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။သတ္ထုလက္ခဏ်၊ လုံ၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ အသိလက္ခဏ်၊ သန်လျက်၏ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဥသုလက္ခဏ်၊ မြား၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဓနုလက္ခဏ်၊ လေး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ အာဝုဓလက္ခဏ်၊ လက်နက်၏ လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ ဇုတ္ထိလက္ခဏ်၊ လည်းကောင်း။ ကုမာရလက္ခဏ်၊ သတ္တိသား၏ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ကုမာရိလက္ခဏ်၊သတ္တိသမီး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒါသလက္ခဏ်၊ ကျွန်ယောကျ်ား လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒါသိလက္ခဏ်၊ ကျွန်မိမ္ဘလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိလက္ခဏ်၊လည်းကောင်း။အဿလက္ခဏ်၊လည်းကောင်း။မဟိံသလက္ခဏ်၊ လည်းကောင်း။ ဥသဘလက္ခဏ်၊ ဥသဘလက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဂေါဏလက္ခဏ်၊ လည်းကောင်း။ အဇလက္ခဏ်၊ဆိတ်မြန်မာလက္ခဏာ လည်းကောင်း။ မေဏ္ဍက လက္ခဏ်၊ ဆိတ်ကုလား လက္ခဏာ

လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋ္ဌ လက္ခဏာ၊ ကြက် လက္ခဏာ လည်း ကောင်း။ ဝန္ဒကလက္ခဏာ၊ ငုံး၏လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဂေါ၁ လက္ခဏာ၊ ဒွတ်၏လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ ကဏ္ဏိကလက္ခဏာ၊ အ ထွတ်လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ကဋ္ဌပလက္ခဏာ၊ လိပ်၏လက္ခဏာ လည်းကောင်း။ မိဂလက္ခဏာ၊ သား၏ လက္ခဏာလည်းကောင်း။ ဒုတိအယံ၊ တည်း။ ဒုတိဒုမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ ဤပဝတ္တမြား၏ လက္ခဏာကိုသိသော အတတ် အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်၏ ဖိုလာဖြစ် သောအတတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေရူပါယ၊ သော။ မိဿာဇီဝါယ၊ သော။ ဒုတိတောယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မ္ဘ။ ပ။

၂၃၊ ဒုဒံသာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဤတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာသ်ည်၊ သေယျ ထာကတမာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ရည်၊ မင်းတို့၏။ နိယျာ နံ၊ ထွက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ရည်၊ တို့၏။ အနိယျာနံ၊ မ ထွက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဇ္ဈန္တရာနံ၊ အတွင်းဌ်ဖြစ် ကုန်သော။ ရည်၊ တို့၏။ ဥပယာနံ၊ တပါးသောမင်းသို့ ကပ်ခြင်း သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဗာဟိရာနံ၊ အပဖြစ်ကုန်သော ရည်၊ တ ပါးသောမင်းတို့၏။ အပယာနံ၊ ဖဲခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ လတ္တံ့။ ဗာ ဟိရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည် တပါးသောမင်းတို့၏။ ဥပယာနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဇ္ဈန္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်၊ ငါတို့၏ မင်းတို့ ၏။ အပယာနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဇ္ဈန္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်၊ တို့၏။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဗာဟိ ရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်၊ တို့၏။ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ လတ္တံ့။ ဗာဟိရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်၊ တို့၏။ ဇယော၊ သည်။ ဘဝိဿ တိ၊ လတ္တံ့။ အဇ္ဈန္တရာနံ၊ ကုန်သော။ ရည်၊ တို့၏။ ပရာဇယော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုမဿ၊ ဤမင်း၏။ ဇယော၊ သည်။ ဘ ဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုမဿ၊ ဤမင်း၏။ ပရာဇယော၊ သည်။ ဘဝိဿ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒုတိအယံ၊ တည်း။ ဒုတိဒုမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေရူပါယ၊ သော။ မိဿာဇီဝါယ၊ သော။ ဒုတိတောယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မ္ဘ။ ပ။

(၄၂) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

💬 ၂၄။ ဧကံ သာ တိရစ္ဆာနဂတိနာ၊ ကား။ သေယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ စန္ဒဂ္ဂါဟော၊ လကိုရာဟုဖမ်းခြင်းသည်။ "လကျစ်ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ သူရိယဂ္ဂါဟော၊ နေကို အသူရိန်ဘမ်းခြင်းသည်။ "နေကျစ်ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော၊ နက္ခတ်ခြင်းယှဉ်ခြင်းသည်။ "နက္ခတ်ချင်းဆိုင်မိသည်, လည်းဟူ"။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လ, နေတို့၏။ ပထဝမနံ၊ ခရီးဟုတ်သည်ကို သွားခြင်းသည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပထဝမနံ၊ ခရီးမဟုတ်သည်ကို သွားခြင်းသည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပထဝမနံ၊ ခြင်းသည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပထဝမနံ၊ သည်။ ဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဥက္ကာပါတော၊ ဥက္ကာကျခြင်းလည်း။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ ဒိသာဒါဟော၊ အရပ်မျက်နှာ ပူပန်ခြင်းလည်း။ "အရပ်မျက်နှာ ချောက်ချားခြင်းသည် လည်းဟူ"။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ ဘူမိစာလော၊ မြေလှုပ်ခြင်းသည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ ဒေဝဒုန္ဒုဘိ၊ တော်ရိုက်ခြင်းသည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမ သူရိယ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဥဋ္ဌမနံ၊ တက်ခြင်းသည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ ဩဋ္ဌမနံ၊ ဝင်ခြင်းသည်။ "သက်ခြင်းသည်လည်းဟူ"။ သံကိလေသိကံ၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒဂ္ဂါဟော၊ လကိုရာဟုဘမ်းခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော ဤသို့အကျိုးရှိသည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ သူရိယဂ္ဂါဟော၊ နေကိုအသူရိန်ဘမ်းခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊ သည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တဂ္ဂါဟော၊ နက္ခတ်ကျစ်ခြင်းသည်။ "နက္ခတ်နှင့် ဂြိုဟ်ယှဉ်ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ ဧဝံဝိပါကော၊ ဤသို့ အကျိုးရှိသည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လ, နေတို့၏။ ပထဝမနံ၊ သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပထ ဝမနံ၊ သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘရိသတ်ိ၊ လတ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပထဝမနံ၊ သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘရိသတ်ိ၊ တ္တံ့။ နက္ခတ္တာနံ၊ တို့ ၏။ ဥပ္ပထဝမနံ၊ သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊ သည်။ ဘရိသတ်ိ၊ တ္တံ့။ ဥက္ကာပါ

တော၊ ဥက္ကာကျခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊သည်။ ဘဝိသတိ၊တ္တံ့။ ဒိသာဒါဟော၊အရပ်မျက်နှာပူပန်ခြင်းသည်။ဧဝံဝိပါကော၊သည်။ ဘဝိသတိ၊ တ္တံ့။ဘူမိစာလော၊ မြေလှုပ်ခြင်းသည်။ ဧဝံဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိသတိ၊တ္တံ့။ ဒေဝဒုန္ဒြဘိ၊ တော်ရိုက်ခြင်းသည်။ ဧဝံ ဝိပါကော၊ သည်။ ဘဝိသတိ၊ တ္တံ့။ စန္ဒိမသူရိယနက္ခတ္တာ၎ံ၊ တို့၏။ ဥဋ္ဌမ်ံ၊တက်ခြင်းသည်။ဩဋ္ဌမ်ံ၊ဝင်ခြင်းသည်။ ''သက်ခြင်းသည်, လည်းဟု''။သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ဝေါဒါနံ၊ ဖြူစင်ခြင်း သည်။ ဧဝံဝိပါကံ၊သည်။ ဘဝိသတိ၊ တ္တံ့။ ဣတိအယံ၊တည်း။ဧဝ ရူပါယ၊သော။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ဣတိ ဣမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်၏ဖိလာဖြစ် သော''အ တတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဒီဝိတံ၊ ကို။ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

၂၅။ ဣဒံ သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကဲ တမာ၊နည်းဟူမူကား။ သုဝဏ္ဏိကာ၊ မိုးကောင်းသည်။ ဘဝိသတ္တိ၊ တ္တံ့။ ဒုမ္မဏ္ဍိကာ။ မိုးခေါင်သည်။ဘဝိသတ်၊တ္တံ့။ သုဘိက္ခံ၊ ဝပြော သည်။ ဘဝိသတ်၊ တ္တံ့။ ဒုဗ္ဘိက္ခံ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိသတ်၊ တ္တံ့။ ခေမံ၊ဘေးမရှိသည်။ ဘဝိသတ်၊ တ္တံ့။ဘယံ၊ ဘေးရှိသည်။ ဘဝိသတ်၊လတ္တံ့။ ရောဂေါ၊ အနာများသည်။ ဘဝိသတ်၊ တ္တံ့။ အရောဂံ၊ အနာမရှိသည်။ ဘဝိသတ်၊ တ္တံ့။ မုဒ္ဒါ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဂဏနံ၊ ဂဏန်းသင်္ချာချ၍ ရေတွက် ခြင်းလည်းကောင်း။သင်္ခါနံ ဆယ်ချ၍ရေတွက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ကာဝေယျံ၊ ကဗျာဖွဲ့ခြင်း လည်းကောင်း။ လောကာယတံ၊ လော ကာယတကျမ်းကို သင်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ ဟုတည်း။ ဣတိ ဣမာယတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဒီဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဣတိဣမိနာသီလေန၊ ဖြင့်မူလည်း။

၂၆။ ဣဒံသာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ ဟူသည်ကား။ သေယျထာ ကဲ တမာ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝါဟာနံ၊ သို့မိုးကိုဆောင်ခြင်း လည်း ကောင်း။ဝိဝါဟာနံ၊ သို့မိုးကိုပေးစေခြင်းလည်းကောင်း။သံဝရဏံ၊ စေ့စပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ''အညိုအညွတ်ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း,

လည်းဟူ''။ဝိဝရဏံ၊ကွေကွင်းစေခြင်းလည်းကောင်း။သံကိရဏံ၊ ဥစ္စာကိုပေါင်းရုံးစေခြင်းလည်းကောင်း။ဝိကိရဏံ၊ဥစ္စာကိုယှဉ်စေ ခြင်းလည်းကောင်း။ သုဘဝကရဏံ၊ ချစ်အောင် ပြုစေခြင်းလည်း ကောင်း။ ''ဘုန်းကြီးသရေ ရှိအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း, လည်းဟူ''။ ဒုဗ္ဘဝကရဏံ၊ မုန်းအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ''ဘုန်းကြီးသရေရှိအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း, လည်းဟူ''။ ဝိရုဒ္ဓဝဇ္ဇကရဏံ၊ မတည်သော ကိုယ်ဝန်ကို တည်အောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဇိဝှါနိဗန္ဓနံ၊ လျှာကို ခိုင်အောင် ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ ဟနုသံဟရဏံ၊မေးကိုခိုင်အောင်ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထာဘိဇပ္ပနံ၊ လက်ကိုပြန်အောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ကဏ္ဏာ ဇပ္ပနံ၊ နားကိုပင်းအောင် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ အာဒါသပဋ္ဌံ၊ ကြေးမုံ၌ နတ်ကိုခေါ်၍ မေးခြင်း လည်းကောင်း။ ကုမာရိပဋ္ဌံ၊ သတ္တိသို့မိန်းကိုယ်၌ နတ်ကိုခေါ်ချ၍ မေးခြင်းလည်းကောင်း။ဒေဝ ပဋ္ဌံ၊ ကျွန်မ၏ကိုယ်၌ နတ်ကိုခေါ်ချ၍ မေးခြင်း လည်းကောင်း။ အာဒိစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ နေကို လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း။ မဟာတ္ဌ ပဋ္ဌာနံ၊ ဗြဟ္မာကို လုပ်ကျွေးခြင်း လည်းကောင်း။ အဇ္ဈုဒ္ဓလနံ၊ မန္တန်ဖြင့် ခံတွင်းမှမီးကိုထွက်စေခြင်းလည်းကောင်း။ သိရိဝှါယနံ၊ ဘုန်းကြီးသရေကိုခေါ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည် တည်း။ ဇုတိဇုမာယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယဝါ၊ ဤသို့မိုးကို ဆောင်ပြင်း အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်မူလည်း ။ပ။ ဇုတိဇုမိနာသီလေနဝါ၊ ဤသို့မိုးကို ဆောင်ခြင်း· အစရှိသော မဂ် ဖိုလ်၏ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ပ။

၂၇။ ဇုဒံ သာတိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ၊ သည်ကား။ သေယျထာ ကတ မာ၊ နည်းဟူမူကား။သန္ဓိက်မ္ပံ၊ နတ်ကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။"နတ်ကိုဗလိနတ်စာပေးအံ့ဟူ၍ဝန်ခံခြင်းလည်းကောင်း လည်းဟူ''။ပဏိဓိကမ္ပံ၊နတ်ကိုဗလိနတ်စာပေးခြင်းကိုပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ဘူတကမ္ပံ၊ ဘုတ်ထွက်အတတ် သင်ခြင်းလည်းကောင်း။

၁-ဗြဟ္မဇာလသုတ္တ-မဟာသီလ (၄၅)

(ဤဘုတကမ္ဘံကား အဌကထာ၌ မရှိ။ ပါဠိရှိသော ကြောင့်သာ ယောဇနာသည်)။ ဘုရိုကမ္ဘံ၊ မြေအိမ်၌ နေ၍ သင်အပ်သော အတတ်ကို လုံ့လပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝဿကမ္ဘံ၊ ပဏ္ဏာကိုကို ယောက်ျားပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝေါဿကမ္ဘံ၊ ယောက်ျားကို ပဏ္ဏာကပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဝတ္ထုကမ္ဘံ၊ အသစ်ဖြစ်သောမြေ အရပ်၌အိမ်ကို တည်စေခြင်းလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုပရိကမ္ဘံ၊ ဤမည် ဤမည်သော ဝတ္ထုကိုဆောင်ခဲ့ဟု ဆို၍ ဗလိနတ်စာ ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ အာဝစမနံ၊ ရေဖြင့် ခံတွင်းကိုစင်ကြယ်စွာဆေးခြင်းလည်း ကောင်း။ နှာပနံ၊ ရေချိုးစေခြင်း လည်းကောင်း။ ဇုဟနံ၊ တပါး သောသူတို့၏အလို့ငှာ မီးပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဝမနံ၊ အန် အောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ''ကြို့ထိုး အောင် ပြုခြင်းလည်း ကောင်း, လည်းဟု''။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းကျအောင် ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ ဥဒ္ဓဝိရေစနံ၊ အထက်သို့အန်အောင်ပြုခြင်းလည်းကောင်း အဓောဝိရေစနံ၊ အောက်သို့ စုံအောင် ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ သိသဝိရေစနံ၊ ဦးခေါင်းကို ပိုးကျအောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ''ဦးခေါင်းကိုက်အောင်ပြုခြင်းလည်းကောင်း, လည်းဟု''။ ကဏ္ဏ တေလံ၊ နားဆက်စရာ အလို့ငှါ ဆီကို ချက်ခြင်း လည်းကောင်း။ ''နားဒ္ဓအနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ ဆီချက်ခြင်းလည်းကောင်း, လည်းဟု''။ နေတ္တပါနံ၊ မျက်စိကိုပူစေတတ်သော ဆီကိုချက်ခြင်း လည်းကောင်း။ နတ္ထုကမ္ဘံ၊ နှာခေါင်းနှပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းလည်း ကောင်း။ အဉ္ဇနံ၊ မျက်စဉ်းလည်းကောင်း။ ပစ္စဉ္ဇနံ၊ မျက်စိအေးစေ သော် မျက်စဉ်းလည်းကောင်း။ သာလာကိယံ၊ တိမ်သလာကို ဆေး ကုခြင်းလည်းကောင်း။ သလ္လကတ္တိယံ၊ မြားကိုထွက်အောင်ပြုခြင်း လည်းကောင်း။ ဒဠှိရုက္ခတိကိစ္ဆာ၊ မင်းသားငယ်တို့ကို ဆေးကုခြင်း လည်းကောင်း။ မူလဘေသဇ္ဇာနံ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သောဆေးတို့ကို။ အနုပ္ပဒါဒနံ၊ ဆေးကိုမပေးမူ၍ကိုယ်ဖြင့်ဆေးကုခြင်းလည်းကောင်း။ ဩသဓီနံ၊ ဆေးတို့ကို။ ပဋိမောက္ခော၊ ခွါခြင်း လည်းကောင်း။ ဣတိအယံ၊ တည်း။

(၄၆) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အမှာ "မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပါဒနံ" ပါဠိဖြင့် ဆေးမျှကို သာပေးသည် မဟုတ်။ ကိုယ်ဖြင့် ဆေးကုခြင်းကို ပြတော်မူ၏၊ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပါဒနန္တိ ဣမိနာ ကာယတိကိစ္ဆတံ ဒဿေတိ" ဟု ဆိုသတည်း။ "ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခော" ဟူသော ပါဠိဖြင့်ကား အနာရှိရာ၌ ဆေးကိုတင်ပြီး၍ ထိုဆေးအားလျော်စွာ အနာ ဖြစ်လတ်သော် ဆေးကိုခွါခြင်းကို ပြတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဩသဓိနံ ပဋိမောက္ခောတိ ခရာဒိနိ ဒတ္တာ တဒနုရူပေ ဝဏော ဂတေ တေသံ အပနယနံ" ဟု ဆိုသတည်း။

ဤတိဒုမာယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၀၊ ဤနတ်ကို ကိုးကွယ်စေခြင်း အစရှိသော မဂ်ဖိုလ်မှဖိလာဖြစ်သောအတတ်ဖြင့်မူလည်း။ ဇိ၀ိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒေ၀ရူပါယ၊ သော။ မိန္ဓာဇိ၀ါယ၊ ယုတ်သော အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ ဤတိတော်ယ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာယ၊ မှ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပဋိ ဝိရတော၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဤတိဒုမိနာသီလေန ၀၊ ဤနတ်ကို ကိုးကွယ်ခြင်း အစရှိသည်တို့မှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလဖြင့်မူလည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ တထာဂတဿ၊ ၏ဘုရား ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ သီလတည်းဟူသောဂုဏ်ကို။ ဝဒမာနော၊ ချီးမွမ်းသည် ဖြစ်၍၊ ဝဒေယျ၊ ၏။

မဟာသီလံ၊ မဟာသီလသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

ပုဗ္ဗန် ကဖိုက

အမှာ "အနေကပရိယာယေန ဗုဒ္ဓသ ဝဏ္ဏံ ဘာသတိ" အစရှိသော စကားဖြင့် ဗြဟ္မဇာလသည် ချီးမွမ်းသောစကား၏ အနုသန္ဓေကို သုံးပါးအပြားရှိသော သီလတို့ဖြင့် အကျယ်ကိုပြပြီး၍ ယခု အခါ၌ "အဇ္ဇရိယံ အာ၀ုသောအဇ္ဇုတံ အာ၀ုသော ယာ၀ဇ္ဇီဒံ တေန ဘဂ၀တာ။ ပ။ သတ္ထာနံ နာနာမိမုတ္တိ ကတာ သုပ္ပဋိ၀ိဒိတာ" ဟူ၍ ရဟန်း သင်္ဃာသည် သဗ္ဗညုတญาณ်

ကိုအာရုံပြု၍ ချီးမွမ်း အပ်သော အနုသန္ဓေကို ပြုတော်မူလို၍ "အတ္တိ ဘိက္ခဝေ အညော ဓမ္မော" အစရှိသောနည်းဖြင့် သုညတကို ပြုတတ်သော ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူ၏။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၂၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ကို။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ သယံ၊ မိမိ အလိုလို သာလျှင်။ အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသော အသာခာရဏာဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ ကစ္ဆိ ကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့်။ တထာဂတသဒ္ဒေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဝေဒမ်ဝနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်၊ ဝေဒယျုံ၊ ချီးမွမ်းသည့် မည်ကုန်ရာ၏။ အညေ ဝေ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော သီလမှ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်တတ်သော။ ဂမ္ဘီရာ ဝေ၊ နက်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဒုဒ္ဒသာ ဝေ၊ ဉာဏ်တည်း ဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ခဲသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ဒုရနုဗောဓာ ဝေ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိနိုင်ခဲသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ သန္တာ ဝေ၊ ခပ်သိမ်းသောပူပန်ခြင်းတို့မှ ငြိမ်းသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတာ ဝေ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ အတက္ကာ ဝစရာ ဝေ၊ ကြံဆ၍သိခြင်းငှာ မတတ်နိုင်သည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ နိပုဏာ ဝေ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောရှိသည်သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာ ဝေ၊ ပညာရှိတို့သာလျှင် သိအပ်ကုန်ထသော။ (ဓမ္မာ ဒ္ဒ ဝိသေသနချည်း စပ်လေ)။ တထာ ဂတ'ဿ၊ ငါဘုရား၏။ (သမ္ဗန်ထည့်)။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုဂုဏ်တရား တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ အညော ဝေ သဒ္ဒါကို ဂမ္ဘီရာအစရှိသော ပုဒ်တို့၌ လည်း ယှဉ်၍ ယောဇနာလေ။ ထိုသို့ ယောဇနာ စေလိုသောကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာသည် "အညော ဝေ၊ နပါဏာ တိပါတာ ဝေရမဏီ အာဒယော၊ ဂမ္ဘီရာ ဝေ၊ နဉ္စတ္ထာနာဂတိ ဝေ

(၄၀) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သမ္ဘပဒေဟိယောဧတမ္ပံ''ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ အတ္ထိဟူသော ပုဒ်သည် အာ၃ချာတ်,နိပါတ်ဟု၆်အားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင် ဤအရာ၌ နိပါတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အတ္ထိကို သန္တိဟု ဆိုင့်သတည်း။ ဓမ္မာဟူသောပုဒ်၌ ဓမ္မသဒ္ဒါသည်—

ဓမ္မော သဘာဝေ ပရိယတ္တိပညာ၊
ဥယေသု သစ္စပ္ပကတိသု ပုညေ။
ဥ ယျေ ဂုဏာစာရသမာဓိသုပိ၊
နိဿတ္တာတ်ာပတ္တိသု ကာရဏာဒေါ။

ဟူသော အဘိဓာန် အနေကတ္ထ ဝဂ်၌ လာသောကြောင့် သဘော ဟူသောအနက်,ပရိယတ္တိဟူသောအနက်, ပညာဟူသောအနက်, အသင့်ဟူသောအနက်, ဟုတ်မှန်သောအနက်, ပြုကရတဲ့ဟူသော အနက်, ကောင်းမှုဟူသောအနက်, ဥ ယျမံ တရား ဟူသော အနက်, ဂုဏ်ဟူသောအနက်, အကျင့်ဟူသော အနက်, သမာဓိ ဟူသော အနက်, သတ္တမှဆိတ်ခြင်း ဟူသော အနက်, အာပတ် ဟူသောအနက်, အကြောင်းဟူသော အနက်, ဤသို့ အစရှိသော အနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ထိုအနက်တို့တွင် ဤအညေ၀ဓမ္မာ ဟူသော ပါဠိ၌ကား ဂုဏ်ဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏။ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''ဣဓ ပန ဂုဏော ဝတ္တတိ'' ဟူသတည်း။ ဂုဏ်ဟူသည်လည်း ဂုဏ်သာမည ဟုတ်၊ သမ္ဘည္ဟတ ဥဏ်တော်တည်း။ သမ္ဘည္ဟတ ဥဏ်ကတော် တခုတည်းကိုလျက် မဟာကြိယာ ဥဏသမ္ပယုတ် လေးခုတို့၌ ရအပ်သော စိတ်အများ၌ဖြစ်ရကား ဓမ္မာ ဗဟုဝုစ် ဖြင့် ဟောတော်မူသတည်း။ သမ္ဘည္ဟတဥဏ်၏ အာရုံမဟုတ်သော တရားမည်သည် မရှိရကား' အာရုံအားဖြင့် များသောကြောင့် လည်း ဓမ္မာဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဟောတော်မူသတည်း။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ! တို့ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ သယံ၊ လျှင်။ အဘိညာယ၊ ထူးခဲသော အသာ၀ရဏာဥဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပ၀ေဒေတိ၊ ၏။ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊ အံကြင်ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့်။တထာဂတသ၊၏။ ဝဏ္ဏံကို။ ဝဒမာနာ၊

ချီးမွမ်းတတ် ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ ယထာဘူစ်ုံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝေဒေယျုံ၊ ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်၏။ ဂန္ဓိရာ၊ နှဂ်စ္ဆာကုန် ထ်သော။ ဒုဗ္ဗသာ၊ ဥဂ္ဂဏ်တည်း ဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ခဲကုန်ထသော။ ဒုရနုဗောဓာ၊ ထိုးထွင်း၍သိနိုင်ခဲ ကုန်ထသော။ သန္တာ၊ အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းကုန်ပြီး ထသော။ ပဏီတာ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်ကုန် ထသော။ အတက္ကာ ဝစရာ၊ ကြံဆ၍ သိခြင်းငှာ မတ်တတ်နိုင်ကုန် ထသော။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောရှိသည်သာ လျှင် ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏ္ဍိတ ဝေဒနိယာ၊ ပညာရှိတို့သာ သိခြင်းငှာ တတ်နိုင်ကုန် ထသော။ တေမဟာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စေ ပုဗ္ဗေ ယျ၊ အကယ်၍မေးအုံ့။ ဒေ၊ ဤသို့မေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ၂ ၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံ၍ ကြံ၍ ယူတတ်ကုန်သော။ တနည်းကား၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံခြင်း ရှိကုန် ထသော။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့ကို အစဉ် လိုက်တတ်ကုန် သော မိစ္ဆာအယူရှိကုန်ထသော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးလွန်လေ ပြီးသော အဖို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိ ကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ နာမပညတ်အစုတို့ကို။ **တနည်းကား**၊ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိစ္ဆာအယူကို ပြတ်တတ် ကုန်သော စကားတို့ကို။ အဒ္ဒာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံ၍ ကြံ၍ ယူတတ်ကုန် ထသော။ **တနည်းကား**၊ ရှေးအဖို့ကို ကြံခြင်း ရှိကုန်ထသော။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့ကို အစဉ်လိုက်သော မိစ္ဆာအယူရှိကုန် ထသော။ တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိं၊ အဘယ်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲကုန်၍။ ကိं၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးအဖို့ကို။ **အာရဗ္ဘ**၊ အ ကြောင်းပြု၍။ အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်

(၅၀) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိကော်နိသယသစ်

သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိန္ဓာအယူကို ပြတတ်ကုန်သော စကား တို့ကို။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု၊ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အာသီဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း။

သဿတ ဝါဒ

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သဿတဝါဒါ၊ မြဲသောအယူရှိကုန်ထသော။ "မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်ထသော, လည်းဟု"။ ကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ အနှာ ပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တတောကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ သုခီရုလောကကို လည်းကောင်း။ သဿတံဇုတိ၊ အမြဲတည်၏ ဟူ၍။ "မြဲ၏ ဟူ၍လည်းဟု"။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု၊ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ သဿတဝါဒါ၊ မြဲသော အယူရှိ ကုန်သော။ တေ တောဘိက္ခဝေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိ၊ ကို။ အာဟု၊ ၍။ ကိ၊ ကို။ အာဟု၊ ၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တတောကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ သုခီရုလောကကို လည်းကောင်း။ သဿတံဇုတိ၊ ဟူ၍။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု၊ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။

၃၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇုဓ၊ ဤ လောကဌ။ ကေစ္စော၊ အချို့ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ လည်းကောင်း။ အာဟပ်ပံ၊ ပြင်းစွာသောလုံ့လကို။ အနှာယ၊ စွဲ၍။ ပဓာနံ၊ ပြင်းစွာသောအားထုတ်ခြင်းကို။ အနှာယ၊ ၍။ အနုယောဂံ၊ အဘာန်တလဲလဲ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနှာယ၊ ၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့ မလျော့ခြင်းကို။ အနှာယ၊ ၍။ သမ္မာမနသိကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အနှာယ၊ စွဲ၍။ တထာရူပံ ထိုသို့သော သဘော ရှိသော။ စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဖုသတိ၊ ရ၏။ "စေတောသမာဓိံ၊ သို့။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏, လည်းဟု"။ ("အာတပ်ပံ ပဓာနံအနုယောဂံ" ၌သုံးပုဒ်တို့ကား ဝေဒုစ်တည်း။

ဝိရိယသာတည်း။ သတိနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် အပွမာဒ မည်၏။ ဉာဏ်သည် သမ္မာမနသိကာရ မည်၏။ ဤသို့ယူလေ၊ အဋ္ဌကထာ၌ လာ၏)။ စိတ္တေ၊ သည်။ ယထာယေနသမာဓိနာ၊ အကြင် အပွနာ သမာဓိဖြင့်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီးသော်။ တနည်းကား၊ ယထာ သမာဟိတေ၊ အလွန် တည်ကြည် ပြီးသော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ပြီးသော်။ ပရိဗ္ဗယာဒါတေ၊ ပြိုးပြိုးပြက် ရှိပြီးသော်။ အနုဂ်ဏေ၊ ကိလေသာ ကင်းပြီးသော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်းပြီးသော်။ "ပူ ပန် ခြင်း ကင်းပြီးသော်, လည်းဟု"။ သောဒိဋ္ဌဂတိကော၊ တိုမိ၌ဆိုအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အာဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့၏။ ဤခံသော ပုဗ္ဗေနိဝါသော၊ ထိုရှေး၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ် ဟူသည်ကား။ သေယျထာဝကတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဧကံပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကို လည်းကောင်း။ ဒွေပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း။ တိသောပိ ဇာတိယော၊ သုံးဘဝ တို့ကို လည်းကောင်း။ စတသ္သောပိ ဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စပိ ဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝီသံပိ ဇာတိယော၊ ဘဝနှစ်ဆယ် တို့ကို လည်းကောင်း။ တိံသံပိ ဇာတိယော၊ ဘဝသုံးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ဘဝလေးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ဘဝငါးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ ဘဝတရာကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိ သဟဿမ္ပိ၊ ဘဝတသောင်းကို လည်းကောင်း။ ဇာတိ သတ သဟဿမ္ပိ၊ ဘဝတသိန်းကို လည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာတိသတာနိပိ၊ ဘဝတရာတို့ကို လည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဇာတိ သဟဿာနိပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနေကာနိ၊ အလွန်နှင့်တကွ

(၅၂) သုတ်သီလကန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာတိသတသဟဿာနိ၀ါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတိ၊ ၏။

အမှာ "အနုဿရတိ"ကား ကြိယာထည့်သည်။ ။ဇာတိ သဒ္ဒါသည် "နိကာယေ သန္ဓိသာမည၊ ပဌမတိသု ကုလေ ဘ၀ေ။ ၀ိသေသေ သုမနာယဠ္ဠ၊ ဇာတိသခ်ာတလက္ခဏော" ဟု အဘိ၀ေန် အနေကတ္ထ၀ဏ္ဏ လာသောကြောင့် အ၀ေါင်း ဟူသောအနက်, ပဋိသန္ဓေ ဟူသောအနက်, သာမည ဟူသော အနက်, သားဖွားခြင်း ဟူသောအနက်, အမျိုးဟူသောအနက်, ဘ၀ဟူသော အနက်, အထူးဟသော အနက်, မြတ် လေး ပန်း ဟူသောအနက်, သခ်ာတရားတို့၏ ဖြစ်ဆဲဟူသော အနက်, ဤ-ကိုးပါးသောအနက်တို့၌ ဖြစ်၏။ ဤ"ကေဠိဇာတိ" အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကား ဘ၀ဟူသော အနက်တို့၌ ဖြစ်၏ဟု မှတ်လေ။

ကိုံအနုဿတိ၊ အဘယ်သို့ အောက် မေ့ သ နည်း ဟူမူ ကား။ (ဤကား ပုစ္ဆာထုတ်သည်)။ အဟံ၊ သည်။ အမုတြ၊ ဤ မည်သောဘ၀၌။ ဧ၀ံနာမော၊ ဤသို့ အမည်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧ၀ံ ဂေါတ္တော၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧ၀ံ ၀ဏ္ဏော၊ ဤသို့ အဆင်းရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧ၀ံ အာဟာရော၊ ဤသို့အစာရှိသည်။အာသိံ၊ပြီ။ဧ၀ံသုခဒုက္ခပဋိသံ၀ေဒိ၊ဤသို့ဘော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ခံစားရသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ ဧ၀ံ အာယုပရိ ယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။ သော အဟံ၊ သည်။ တတော၊ ထိုဘ၀မှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့သည် ရှိသော်။ အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘ၀၌။ ဤမည်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌,လည်းဟူ"။ဥဒပါဒိံ၊ဖြစ်ပြီ။ တတြာပိ၊ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌ သော်လည်း။ဧ၀ံနာမော၊သည်။အာသိံ၊ပြီ။ပ။ သောအဟံ၊ သည်။ တတော၊ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ ဣဒ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ "ဤပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော ဘ၀၌, လည်းဟူ"။ ဘ၀ပဝန္ဓော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဉ္ဇာတံ၊ အမည်

အမျိုးစသည်တို့ကို ညွှန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးပြီးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ သော ဒိဋ္ဌဂတိကော၊ ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ ကား။ အတ္တာစ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘော သည်လည်းကောင်း။ လောကောစ၊ သခ်ါရလောက သည်လည်းကောင်း။ သဿတော၊အမြဲတည်၏။ "မြဲ၏ လည်းဟူ"။ဝဋ္ဋေ၊ မြဲ၏။ ကုဋ္ဌဋ္ဌော၊တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ တည်၏။ သေကဋ္ဌာယိ၊ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်တည်သည်ဖြစ်၍။ဌိတော၊တည်၏။ တေစသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ သန္ဓာဝန္တိ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၏။ သံသရန္တိ၊ အဖန်တလဲလဲ ကျင်လည်ကုန်၏။ စဝန္တိ၊ စုတေကုန်၏။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေ ဖြစ်ကုန်၏။ သဿတိသမံ၊ အမြဲ တည်သော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် နေလနှင့်တူသော။ သရိရံ၊ အမြဲတည်သော အတ္တ ဘောသည်။ "ကိုယ်သည်,လည်းဟူ"။ (သရိရံကား ပါဠိသော သည်း)။ အတ္ထိတ္ထေ၀ အတ္ထိတုဒေ၀၊ ထင်ရှား ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအမြဲတည်သော အတ္တဘော ရှိ၏ ဟူ၍ ဝါဆိုအပ်သော စ ကား သည်။ ကိသဟေတု၊ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။ ("အာတပ္ပမန္ဒာယ" အစရှိသောပုဒ် အနက်တူ၏)။ သောအဟံ၊ သည်။ ဘဝေ၊ ထိ ဘဝမှ။ စုတေ၊ စုတေသည် ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿရामိ၊ အစဉ်အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အခြင်း အရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဥ္ဇဋ္ဌေသံ၊ အမည်အမျိုး အစရှိသည်တို့ကို ညွှန်း ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဟိယယ္ဟာ၊ ကြောင့်။ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်အောက်မေ့၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင်

(၅၄) သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိသယသစ်

လနေတို့နှင့် တူသော။ သရိရံ၊ အမြတည်သော အတ္တဟောသည်။ အတ္ထိတ္ထေ၀-အတ္ထိတူ၀ေ၀၊ ကတည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆိုစ်။ (ဤသို့ပါ၌သောထည့်ရ်ယောဇနာ)။ ယတာ ယေနုကာရဏောန်၊ အကြင်အကြင်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တာစ၊ သည်ရင်း။ လောကောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ သဿတာ၊ စ်။ ၀ဋ္ဋော၊ မြဲ၏။ ကူဋဋ္ဌော၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ တည်စ်။ ဧသိကဋ္ဌာယိ၊ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် တည်သည်ဖြစ်၍။ ဌိတော၊ စ်။ ဧတေ၀ သတ္တာ၊ တို့သည်လျှင်။ သန္ဒာ၀န္တိ၊ ဤဘ၀မှ ထိုဘ၀သို့ ထိုဆ၀မှ ဤဘ၀သို့ ပြောင်းကုန်စ်။ သံသရန္တိ၊ အဖန် တလဲလဲ ကျင်လည်ကုန်စ်။ စ၀န္တိ၊ ကုန်စ်။ ဥ၀ပ၀ဇ္ဇန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေယူကုန်စ်။ သဿတိသမံ၊ သော။ သရိရံ၊ သည်။ အတ္ထိတ္ထေ၀၊ တည်း။ ဒုမိနာ ဝိ၀ေသသာဒိ၀ေမေန၊ ဤအာဘိညာဉ်တရားအလူးကို ရန်ခြင်းကြောင့်။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ စ်။ (ဒုံမိနုံ၀မဟံ ဋ္ဌ မအေကွရာကား အာဂုံတည်း)။ ဘိက္ခ၀ေ၀၊ တို့။ သဿတ၀ါဒါ၊ မြဲသောအယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ယံ ဌာနံ၊အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍ ယံ ဌာနံ၊ကို။ အာ၀ရန္ဘ၊ ၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံ၊ မြဲ၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်စ်။ ဒုဒံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ပ၀ုမံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ ။ ။ ဤ ပ၀ုမပုဂ္ဂိုလ်ကား ဘ၀ တသိန်းမျှသာ သိန္ဓိ၏ သော ပုဗ္ဗေနိ၀ါသဉာဏ်ကို ရ၏။ မန္ဒပညာပုဂ္ဂိုလ် တည်း။ ဤတိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်ကား ဘ၀တသိန်း တွင်၍သာ မိမိ၏ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသာ နုဿတိဉာဏ်ဖြင့် သိသောကြောင့် ဘ၀ဟသိန်း တွင်ရှိသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ပြောင်းခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုမှ ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့၏ ပြောင်ခြင်းသည် မရှိ။ အမြဲသာ တည်၏ဟု ယူသောကြောင့် သဿတပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သတည်း။

၃၂။ ဒုတိယေစ၊ ဒုတိယ ၀ါရဌ္ဌလည်း။ သဿတ ၀ါဒါ၊ ကုန်သော။ သောဘနော၊ သမဏာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ တထာ ရူပံ၊

သော၊ စေတောသမာဓိ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို။ ဗုဒ္ဓတိုရိန္ဒတို၊ ရ၏။ စိတ္တေ၊ သည်။ ယထာ သမာဟိတေ၊ အလွန် တည်ကြည်လ သော်။ (ယထာသဒ္ဒါကား အတိရေကတ္ထဝါစိ နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ဒုဒံ သော ပုဗ္ဗေနိဝါသောဟူသည်။ သေယျထာဝကတမော၊ နည်းဟူမူ ကား။ ဧကံပိ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋံ၊ တခုသော သံဝဋ္ဋကပ် ဝိဝဋ္ဋကပ်ကို လည်းကောင်း။ ဒွေပိ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋာနိ၊ နှစ်ခုသော သံဝဋ္ဋကပ် ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ပ။ ဒသမိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ၊ ဆယ်ပါး သော သံဝဋ္ဋကပ်ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ကိံ အနုဿရတိ၊ နည်းဟူမူကား။ (အနက်တူပြီ)။ ယထာယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အတ္ထာဘာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပ။ သဿတိ သမံ၊ သော။ သဒ္ဓိံ၊ သည်။ အတ္ထိဘော-အတ္ထိတူဝေ၊ တည်း။ ဧတ်ကာရဏာ၊ ကို။ ဒုဒိနာဝိသေသာမိဂမေန၊ ဤအသိညာဉ်တရား အတူးကို ရခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံ ဌာနံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍။ ယံ ဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍ အတ္ထာနဋ္ဌ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ လောကဋ္ဌ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဩသဿတံ ဒုတိ၊ ဟူ၍။ ပညဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဒံ ဌာနံ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ ၅၅-ဒုတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား သံဝဋ္ဋကပ် တဆယ်တွင်ရှိ သာ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ညာဏ်ဖြင့် သိသည်။ ထိုကြောင့် သံဝဋ္ဋကပ် ဝိဝဋ္ဋကပ် တဆယ်တွင်သာ တပြောင်းပြန်ပြန် ဖြစ်၏။ ထိုထက်အလွန်မဖြစ်ပြီ။ အမြဲသာ တည်၏ဟု ယူသတည်း။ မဇ္ဈိမ ပညာဖြစ်သော ကိုကဿတည်း။ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋသဒ္ဒါဖြင့် သံဝဋ္ဋဌာယီ ဝိဝဋ္ဋဌာယီတို့လည်း အဝိနာသဘာဝဖြစ်သောကြောင့် ယူအပ်၏။

☞ ၁၃း တတိယော၊ တတိယပုဂ္ဂိုလ်လည်း။ (အနက်တူသည်သာ များ၏)။ စတ္တာလီသမ္ပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋာနိ၊ လေးဆယ်သော သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရတိ၊ ၏။ ကိံ အနုဿရတိ၊

(၅၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော် နိဿယသစ်

နည်းဟူမှုကား။ ("အမှုတြာသိ" အစရှိသော အောက်မေ့သော အခြင်းအရာပါ၌ အနက်တူပြီ)။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ကော၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံ ဒုတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဝိဓံဌာနံ၊ သည်။ တတိယံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

အမှာ ၅၂ တတိယပုဂ္ဂိုလ်ကား သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကပ် လေးဆယ်တိုင်အောင် မြင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ တိုက္ခပညာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

၃၄။ စတုဏ္ဏော၊ စတုဏ္ဏဝါရဋ္ဌလည်း။ပ။ တက္ကီ၊ အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိမံသီ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိဉာဏ်၏ အထင်ကို သာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမှုကား။ပ။ သဿတိသမံ၊ သော။ သရိရံ၊ သည်။ အတ္ထိတ္ဝေ ဝ-အတ္ထိတူဝေ၊ တည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဒုဝိဓံဌာနံ၊ သည်။ စတုတ္ထံဌာနံ၊ တည်း။ ။(ဤသို့ လေးပါးကုန်သော သဿတဝါဒတို့ကို အကျယ်ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ အကျဉ်းနိဂုံးအုပ်တော်မူလို၍ "ဒုမေ ခေါတေ ။ပ။ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ" ဟူသော ပါဠိတို့ကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဿတ ဝါဒါ!ကုန်သော။ ဒုမေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (တေ ကား အနက်မရှိ) ။ပ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ယေဟိဋ္ဌ ဟိကား နိပါတ်မျှသာတည်း) ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊သည်။စတူဟိ၊ကုန်သော။ ဒုမေဟေ ဝတ္ထူဟိ တို့ဖြင့်

သာလျှင်။ ပညာပေါ်မှီ၊ ကုန်၏။ စေတသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့တွင်။ အညတရေနဝါ၊ တပါးပါးသော အကြောင်း ဖြင့်လည်း။ ပညာပေါ်မှီ၊ ကုန်၏။ ဤတော၊ ဤလေးပါးတို့ထက်။ ပဟိဒ္ဓါ၊ အလွန်။ သဿတပညာပနေ၊ မြဲ၏ဟူ၍ ပညတ်ခြင်းဌာ။ ကာရဏံ၊ သည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဤ ၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယိဒံ တံ ဣဒံ စတုဋ္ဌမ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ထို-လေးပါး အပြားရှိသော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ပဇာနာတိ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူ၏။ ကိုဝ ပဇာနာတိ၊ အဘယ်အပြားအားဖြင့် သိသနည်း။ ဣမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနေ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတို့ကို။ "ဤ မိစ္ဆာအယူ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို, လည်းဟူ"။ ဧဝံ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဝဟိတာ၊စွဲလမ်းအပ်ကုန်၏။ဧဝံဣမိနာကာရဏေန၊ဖြင့်။ပရာမဋ္ဌာ၊ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန်၏။ ဣမေ ဒိဋ္ဌိ ဋ္ဌာနာ။ တို့သည်။ ဧဝံ ဝတ်ကာ၊ ဤသို့ အလားရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ အဘိသံပရာယနာ၊ ဤသို့လားရာရှိကုန်သည်၊ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တနှည်းကား၊ ဧဝံဝဟိတာ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဧဝံပရာမဋ္ဌာ၊ ဤသို့ ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန်သော။ ဣမေဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတို့သည်။ "ဤမိစ္ဆာအယူ၏ အကြောင်းတို့သည်, လည်းဟူ"။ ဧဝံ ဝတ်ကာ၊ ဤသို့သော အလားရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံအဘိသမ္ပရာယနာ၊ဤသို့ လားရာရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ("ဧဝံဝတ်ကာ ဧဝံ အဘိသမ္ပရာယနာ" ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဒစ်တည်း၊ အနက်အထူး မရှိ)။ တဋ္ဌသမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံကို မူလည်း။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်သောတရားကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တံ၊ထိုတရားအထူးကို။ပဇာနံ-ပဇာနဉ္ဇောစ၊သိသော်လည်း။ (ဤအနက်ကား ပဇာနံ ဟူ၍ ဂါထာရှိသောအလိုတည်း။ ပဇာနဉ် ဟူ၍လည်း ရှိကြ၏။ တဋ္ဌပဇာနနံ၊ ထိုသို့ အပြား အားဖြင့်

(၅၇) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိသယသစ်

သိခြင်းကိုလည်း''ဟု ယောဇနာ၊ ရှေပါဠိ အတိုင်းရှိမှ သင့်မြတ်၏)။ နပရာမသတိ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိ မာနတို့ဖြင့် ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် မသုံးသပ်။ အပရာမာသတော၊ မဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် သုံးသပ်ပြီးသော။ အသာအနေနှ ဘဂဝတာ၊ ဤ ငါဘုရားသည်။ ပစ္စတ္တညော ဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်၏။ (ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို ပြုတော်မူလို၍ ''ဝေဒနာနံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။အသာဒဉ္စ၊အာရုံကိုခံစားခြင်းကိုလည်းကော၊ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို လည်းကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ''ထွက်မြောက်ရာကိုလည်းကောင်း,လည်းဟု''။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိဒိတ္တာ၊ မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပါဒါ၊ တစုံတခုသော ဃနိုရတရားတို့ကို ဥပါဒါန် တရားတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်တော်မူ၏။

၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဓမ္မေ၊ အကြင် ဂုဏ်တရားတို့ကို။ ကထာဂတော၊သည်။သယံ၊လို။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ သာဝကပရေ့ကတို့၏ ဉာဏ်ထက်လွန်သော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ပဇဝေဒေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ယေဟိ ဂုဏ ဓမ္မေဟိ၊တို့ဖြင့်။ တထာဂတသ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊တို့သည်။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ယထာဘူတံ၊မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျုံ၊ချီးမွမ်းသည် မည်ကုန်ရာ၏။ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (ခေါသဒ္ဒါ ဧတသဒ္ဒါတို့ကား ပဒပူရဏတည်း၊ အနက်မရှိ)။ ဝဏ္ဏာ၊ နက်စွာကုန်၏။ ဒုဒ္ဒသာ၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် သိနိုင်ခဲကုန်၏။ ဒုရနုဗောဓာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲကုန်၏။သန္တာ၊ ငြိမ်းစွာကုန်၏။ ''ငြိမ်သက်စွာ ကုန်၏, လည်းဟု''။ ပဏီတာ၊ အဟုန်းသဖြင့် မြတ်ကုန်၏။ အတက္ကာဝစရာ၊ ကြံဆ သိခြင်းငှာ

မတတ်နိုင်ကုန်။ နိုပုဏ္ဏာ၊ သိမ်မွေ့စွာကုန်၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယာ၊ ပညာရှိတို့သာ သိအပ်ကုန်၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဒ္ဒေသော၊ ပြီးပြီ။

ကေစ္ဆသဿတဝါဒ

၃၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကေစ္ဆသဿတိကာ၊ အချို့သော သတ္တဝါ သခ်ါရသာ မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်သတည်း။ ကေစ္ဆအသဿတိကာ၊ အချို့သောသတ္တဝါ သခ်ါရ မမြဲဟု အယူရှိကုန်ထသတည်း။ ကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အတ္တာနဉ္စ၊ အတ္တတောကို လည်းကောင်း။ လောကဉ္စ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ကေစ္စံ၊ အချို့ကို။ သဿတံ ဧတိ၊ ဟူ၍။ ကေစ္စံ၊ ကို။ အသဿတံဧတိ၊မမြဲဟူ၍။စတူဟိ၊ကုန်သော။ဝတ္ထုဟိ၊အကြောင်း တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ ကေစ္ဆသဿတိကာ၊ကုန်သော။ ကေစ္ဆ အသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ပ။

၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဒါစိ၊ ဌ။ (ယံကား နိပါတ်မျှသာ)။ ကရဟစိ၊ တစုံတခုသောကာလ၌။ (''ကဒါစိ ကရဟစိ ဤနှစ်ပုဒ် ကား ဝေဝုစ်တည်း။ အနက်အထူးမရှိ)။ ဒီဃသ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓုနော၊ ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အယံလောကော၊ ဤ-သြကာသ လောကသည်။ သံဝဋ္ဋတိ၊ ပျက်၏။ လောကော၊ သြကာသ လောကသည်။ သံဝဋ္ဋမာနေ၊ ပျက်လသော်။ ယေဘုယျေန၊များသောအားဖြင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အာဘဿရသံဝတ္တနိကာ၊ အာဘဿရဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ ဟောတိ ခေါ ဟောတိ ဧဝ၊ တည်း။ (''ယေဘုယျေန'' ဟူသော ပါဠိဖြင့် အာဘဿရဘုံမှ အထက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ဘုံတို့၌လည်း ဖြစ်ကုန်၏ ဟူသော အနက်ကို ပြတော်မူ၏)။တေသတ္တာ၊တို့သည်။တတ္ထ၊ထိုအာဘဿ

(၆၀) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရဘုံ၌။မနောမယာ၊ ဗျာနစိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊၏။ ပိတ်ဘက္ခာ၊ ပိတိလျင်အစာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သယံ ပဘာ၊ မိမိတို့၏သောလျင် အရောင်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တလိက္ခစရာ၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သုဘဋ္ဌာယိနော၊ တင့်တယ်သော ဥယျာဉ် ဗိမာန် ပဒေသာပင် အစရှိသည်တို့၌ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (၅) ''သုဘဋ္ဌာယိနော''ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံ တို့၌လည်း ဥယျာဉ် ဗိမာန် ပဒေသာပင် စသည်ရှိကုန်၏ဟု သိအပ်ကုန်၏)။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။

အဖွာ ''စိရံဒီဃမဒ္ဓါနံ''ဟူသော ပါဠိဖြင့် အလွန်အားဖြင့် မဟာကပ် ရှစ်ကပ်ပတ်လုံး တည်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ အာဘာသရဘုံ၌ မဟာကပ်ရှစ်ကပ်ပတ်လုံး တည်၏ ဟူသောစကားကို ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့် တည်သည်၏အဖြစ်ကို ရည်၍ ဆိုသတည်း။ အယုတ်အားဖြင့်ကား မဟာကပ်ရှစ်ကပ် မပြည့်မီ လည်း စုတေကုန်၏ဟုမှတ်လေ။ ထိုသို့ ဥက္ကဋ္ဌအားဖြင့်သာ မဟာ ကပ် ရှစ်ကပ် တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''စိရံဒီဃ မဒ္ဓါနန္တိ ဥက္ကံသဝသေနအဋ္ဌကပ္ပေန''ဟု ဆိုသတည်း။

၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဒါစိကရဟစိ၊ တရံရောအခါ၌။ ဒီဃသ၊ သော။ အဒ္ဓုနော၊ ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အယံ လောကော၊ ဤသြကာသလောကသည်။ ဝိဝဋ္ဋတိ၊ တည်၏။ လောကော၊ သြကာသ လောက သည်။ ဝိဝဋ္ဋမာနေ၊ တည်လ သော်။ သုညံ၊ သဗ္ဗဝါမှ ဆိတ်သော။ ''အချိန်နီးသော, လည်း ဟူ''။ ''သဗ္ဗဝါ မရှိသော, လည်းပေ''။ ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ ဗြဟ္မာ တို့၏ ဗိမာန်သည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သော သမ-ယော၊ သည်။ ဟောတိ ခေါ၊ စည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သတ္တော၊ သည်။ အာယုက္ခယာဝါ၊ အသက်ကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ပုညက္ခယာဝါ၊ ကောင်း

မှုကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အာဘာသရကာယာ၊ အာဘာသရဘုံမှ။ စပိတ္ထာ၊ ၍။ သုညံ၊ သော။ ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ **တနည်းကား**၊ ဗြဟ္မဝိမာနံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ တဖန်ပြန်၏။

အပ္ပာ "အာယုကွယာ" ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ 'ပုညကွယာ' ဟူ၍လည်း ဗြဟ္မာတို့၏ စုတေရာသော အကြောင်းကို ဆိုသောကြောင့် "ပုညကွယာ" ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း အသက်အပိုင်းအခြားမကုန်မီ စုတေကုန်၏ ဟူသော အနက်ကို သိအပ်၏။ "အာဘာသရကာယာ" ဟူသော ဤစကားကို ဥပလက္ခဏာနည်းဖြင့် သာဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့်ပရိတ္တသုဘာ အစရှိကုန်သော ဘုံတို့မှလည်း စုတေ၍လည်း ဖြစ်၏ဟု မှတ်လေ။ သတ္တာ ဟူ၍ သာမညဆိုသော်လည်း အရာအားဖြင့် ဗြဟ္မာကို သာ ယူလေ။

☞ သောသတ္တာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထို အောက်ဗြဟ္မာ့ဘုံတို့၌။ မနောမယော၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိတိဘက္ခော၊ ပီတိလျင် အစာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သယံပဘော၊ မိမိ၏သာလျင် အရောင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဘဋ္ဌာယီ၊ ဘင့်တယ်သော ဥယျာဉ် ဗိမာန် ပဒေသာပင် အစရှိသည်တို့၌ ဘည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

၄၁။ တတ္ထ၊ ထိုအသစ်ဖြစ်သော ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ တဿ သတ္တဿ၊ ၏။ ဧကဿ၊ တယောက် အထီးတည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော သန္တိပတ်လုံး။ နိဝုသိတတ္တာ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနဘိရတိ၊ ခြင်းသည်။ ပရိတဿနာ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏ လာခြင်းကို စောင့်တခြင်းသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကိံ ဥပပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ အညေပိ၊ ဘပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထတ္တံ၊ ဤဘုံသို့။ အာဂစ္ဆယျုံ၊ လာကုန်မူကား။ အဓဟာ ဝတ၊ ကြောက် ကောင်းလေ ၃ တကား။ ဧတိ၊ သို့။ ပရိတဿနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညတ

(၆၂) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရေပါ၊ ကပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အာယုက္ခယာဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပုညက္ခယာဝါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဘာသရကာယာ၊ မှ။ စုတိတ္ထာ၊ ၍။ ဗြဟ္မာပိမာနံ၊ ၌။ (သတ္တမီအနက်၌ ဒုတိယာဝိ ဘတ်တည်း)။ တသ သတ္တသ၊ ၏။ သဟဓုတံ၊ အခေါင်းအမှော်၏ အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်လေကုန်၏။ တေပိသတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ မနောမယာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၄၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြတေသုသတ္တေသု၊ ထိုသတ္တဝါတို့ဟု၎င်း။ ယောသောသတ္တော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၍။ တသ သတ္တသ၊ ထို ရှေးဦးစွာဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မာ၊ မြတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အဘိဘူ၊ အစိုးရ၏။ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးသည် မနှိပ်စက်နိုင်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဒသော၊ အလုံးစုံကို မြင်တတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဝသဝတ္တီ၊ မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣသ္သရော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ လောကဿ၊ ကို။ (ကံထည့်သည်)။ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ နိမ္မာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ သေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သောသူသည်။ ''အထူးသဖြင့်ချီးမွမ်းအပ်သောသူသည်, လည်းဟု''။ အသ္မိ၊ ၏။ သဇိတာ၊ စီရင်တတ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဝသီ၊ ဗျာနှံသမာပတ်၌ လေ့လာစွာဖြစ်သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဘူတဘဗ္ဗာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ ဖြစ်ဆဲသော သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ ''နိမ္မိတာ'' ဟု ပါဠိအချို့ ရှိ၏။ မသင့်။ ''နိမ္မာတာ'' ဟု ရှိသော ပါဠိသည်သာ သင့်၏။ အဘယ်ကြောင့် နိမ္မာတာ ဟူသော ပါဠိသည်သာ သင့်သနည်း။ ဟူမူကား နိမ္မာတာဟူသော ပါဠိသည် နိပုဗ္ဗ မာဓာတ် ကတ္တားဟော တုပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည်။ နိဗ္ဗိတာပါဠိကား နိပုဗ္ဗ မာဓာတ်

ကံဟော တပစ္စည်းဖြင့် ဖြိုးသည်။ ဤအရာ၌လည်း ကတ္တားကိုသာ လိုအပ်သည်။ ထိုကြောင့် "နိမ္မာတာ" ဟူသော ပါဠိသာ သင့်သတည်း။ ထိုသို့ ကတ္တားဟော တုပစ္စည်းကို လိုအပ်သောကြောင့် အဌကထာ၌ "လောကဿ ကတ္တာစ နိမ္မာတာစ လောကဿ" ဟု တုပစ္စည်းအယူ၌ ဆန္ဒိကံ ထည့်တော်မူသတည်း။

* မယာ၊ သည်။ ဇုမေသတ္တာ၊ တို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ ဖန်ဆင်းအပ်၏။ (ဤနောက်ဝါကျ၌ မူကား "နိမ္မိတာ" ဟု ကမ္မ၀ါစက တပစ္စည်းနှင့် သင့်၏)။ တံ ၀စနံ၊ ထိုသို့ငါသည် ဤသတ္တ၀ါတို့ကို ဖန်ဆင်းအပ်၏ဟု ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မမ၊ ၏။ ဧဝံသောပရိပိတ္ကော၊တည်။ အဟောသိ၊၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဇုဏ္ဍတ္ထံ၊ ဤဗြဟ္မာ့ဘုံသို့။ အာဂ၀ဿေယျုံ၊ လာကုန်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ဩကောင်းစွ တကား။ ဇုတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မမ၊ ၏။ မနောပဏိဓိ၊ နှလုံး၏ အလိုကြောင့်။ "နှလုံးဖြင့် တောင့်တခြင်းကြောင့်, လည်းဟူ"။ ဇုမေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဇုဏ္ဍတ္ထံ၊ ဤဗြဟ္မာ့ဘုံသို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဇုတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (ဤသို့အောက် ဧ၀ံ ဟောတိ သို့ ပြန်၍ ယောဇနာလေ)။ ယေပိ တေ သတ္တာ၊ တို့သည်လည်း။ (ဝေ ကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ပဋ္ဌာ၊ မှ။ ဥပပန္နာ၊ကုန်၏။ တေသမ္ပိ သတ္တာနံ၊ တို့၏လည်း။ ဧ၀ံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ ခေါ ဘ၀ံ ဗြဟ္မာ၊ ဤအရှင်ဗြဟ္မာသည်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးတည်း။ အဘိဘူ၊ ငါတို့၏အရှင်တည်း။ အနဘိဘူ တော၊ သူတပါးတို့သည် နှိပ်စက်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဒသော၊ အလုံးစုံကို ခြင်နိုင်၏။ ဝသ ဝတ္တီ၊ အလိုသို့လိုက်ဧ၀တတ်၏။ ဇုသဟော၊ အစိုးရတတ်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်၏။ နိမ္မာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်၏။ ဧသဝေ၊ အထူးသဖြင့် ချီး မွမ်း အပ် ၏။

(၆၄) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နှိုင်းယဉ်သစ်

သဇိတာ၊ စိရင်အပ်၏။ ဝသီ၊ ဗျာနှ်သမာပတ်၌ လေ့လာစွာ၏။ ဘူတဘဗျာနှ်၊ ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါ ဖြစ်ဆဲသော သတ္တဝါတို့၏။ ဝိတာ၊ အဘာဝေတည်း။ ဒုမိနာ ဘောတာဗြဟ္မာနှာ၊ ဤ အရှင်ဗြဟ္မာသည်။ မယံ၊ တို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ ဖန်ဆင်း အပ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖန်ဆင်းခြင်းသည်။ ကိသ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒုမံ ဘဝန္တံ ဗြဟ္မာနှ်၊ ဤအရှင်ဗြဟ္မာကို။ ဒုမ၊ ဤတုံ၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ မြင်ကုန်၏။ 'မယံပန၊ တို့သည်ကား။ ပစ္ဆာ၊မှ။ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘောတာဗြဟ္မာနှာ၊သည်။ မယံ၊တို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ ကုန်၏။ ဒုတိဇော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၃။ သော၊ ထိုရှေးဦးစွာဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည်။ ဒီဃာယုက တရောစ၊ အထူးသဖြင့် ရှည်သောအသက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့် အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟေသက္ခတရောစ၊ အထူးသဖြင့် တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေ ပန တေသဗ္ဗာ၊ တို့သည်ကား။ (တေ အနက်မရှိ)။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ တို့သည်။ အပ္ပါယုကတရောစ၊ တိုသောအသက် ရှိကုန်သည်လည်း ဟောန်၊ ကုန်၏။ ဒုပ္ပဏ္ဏတရောစ၊ အဆင်းနှင့် မပြည့်စုံကုန်သည် လည်း။ဟောန်၊ကုန်၏။အပ္ပေသက္ခတရောစ၊တန်ခိုးနှင့်မပြည့်စုံကုန် သည်လည်း။ ''တန်ခိုးနည်းကုန်သည်လည်းဟူ''။ဟောန်၊ကုန်၏။

၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အညတရော၊တယောက်သော။သတ္တော၊ သည်။ တမှာကာယာ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်မှ။ စပိတွာ၊ ၍။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤ လူ့ပြည်သို့။ ယံယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အာဂန္တာ ၏။ ဘိက္ခဝေ ဤနှာနုံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ်ပနဝိဇ္ဇတိဝေ၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတော၊ လာသည်။ သမာနော၊ဖြစ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနာဂါရိယံ၊ အိမ်မထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇတိ၊

ရဟန်းပြု၏။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနာဂါရိယံ၊ ဣ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
ပြုသည်။ **သမာနော**၊ ဖြစ်၍။ ပ။ တံပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ထိုရှေးဘဝကိုသာ
လျှင်။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ တတော၊ ထိုဘဝထက်
ပရံ၊ အလွန်။ နာနုဿရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ သော သတ္တော၊
သည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ မူကား။ ယော ဘဝံ
ဗြဟ္မာ၊ အရှင်ဗြဟ္မာသည်။ (တေကား နိပါတ်မျှ သာတည်း)။
မယံ၊ တို့ကို။ ယေနတောတာ ဗြဟ္မုနာ အကြင်ဗြဟ္မာသည်။ နိမ္မိတာ၊
ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သည်။ သောဘဝံ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ နိစ္စော၊ ပဋိသန္ဓေ
တဖန် မယူသောအားဖြင့် မြဲ၏။ ဓုဝေါ၊ တဖန် မစုတေသော
အားဖြင့် မြဲ၏။ သဿတော၊ မအိုသောအားဖြင့် မြဲ၏။ အဝိပရိ
ဏာမဓမ္မော၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောမရှိ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲ
တည်သောမြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် လနေတို့ကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို
အတူသာလျှင်။ ဌာဿတိ၊ လတ္တံ့။ ယေပနမယံ၊ တို့သည်ကား "တို့ကို
ကား, လည်းဟူ"။ တေနဘောတာ ဗြဟ္မုနာ ထိုအရှင်ဗြဟ္မာသည်။
နိမ္မိတာ၊ ဖန်ဆင်း အပ်ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။ အနိစ္စာ၊
ပဋိသန္ဓေ တဖန် ယူပြန်ရခသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အဓုဝါ၊ တဖန်
စုတေရသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အပ္ပါယုကာ၊ တိုသော အသက်
ရှိကုန်၏။ စုဝနဓမ္မာ၊ စုတေခြင်းသဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣတ္ထတ္တံ၊
ဤလုံ့ပြည်သို့။ အာဂတာ၊ လာရကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကစ္ဆသဿတိကာ၊ **သတ္တဝါ** အချို့သာ မြဲ၏ဟု
အယူရှိကုန်ထသော။ ဧကစ္ဆအသဿတိကာ၊ ကုန်ထသော။ ဧကော
ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ အကြင်
အကြောင်းကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း
ပြု၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ သဿတံ
ဣတိ၊ ဟူ၍။ ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ အသဿတံ ဣတိ၊ မမြဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာသော။ ဌာနံ၊ တည်း။

ဒုဿာသယ (၈) ၂၁၄-၉

(၆၆) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အမှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား မိမိပြဟ္မာဘုံ၌ ဖြစ်သော ပြဟ္မာ၏ မစုတေမှီ ပြဟ္မာဘုံ၌ အသက်ရှည်စွာ တည်သည်ကို မြင်၍ မိမိကား အသက်တိုသည်ကို မြင်၍ ငါတို့ကို ပြုပြင်ဖန်ဆင်းပေးသော အရှင် ပြဟ္မာကား မြတ်၏။ ငါတို့ကား မမြဲချေဟု ယူလေသည်။ ထိုကြောင့် ဧကစ္ဆသသတဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သတည်း။ ထိုအယူကို လွန်လေပြီးသော တဘဝမျှကိုသာ သိနိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ ဉာဏ်ကိုသာရသော တိတ္ထိပုဂ္ဂိုလ်က ယူလေသတည်း။

၄၅။ ဒုတိယေစ၊ ဌိလည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခိဏ္ဍာပဒေါသိကာ နာမ၊ ခိဏ္ဍာပဒေါသိက အမည်ရှိကုန်သော။ ဒေဝ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ၏၊ ဟေဒေဝ၊ တို့သည်၊ အတိဝေလံ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်၍။ ဟသခိဏ္ဍာရတိ ဓမ္မသမာပန္နာ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်း သဘောမြူးကူးခြင်းဖြင့် မွေ့လျော်ချင်သော သဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အတိဝေလံ၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍။ ဟသခိဏ္ဍာရတိဓမ္မ သမာပန္နာနံ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်းသဘော မြူးကူးမွေ့လျော်ချင်သော သဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရကံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တေသံဒေဝါနံ၊ တို့၏။ သတိ၊ သတိသည်။ သမုဿတိ၊ မွေ့လျော်၏။ သတိယာ၊ သတိ၏။ သံမောသာ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်။ တေဒေဝ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ခိဏ္ဍာယပဒူသေန္တိ တိ ခိဏ္ဍာပဒေါသိကာ'' ဟူသော ဝစနကြောင့် ခိဏ္ဍာပဒေါသိက မည်ကုန်သတည်း။ ထိုခိဏ္ဍာပဒေါသိက နတ်တို့သည် ရယ်ရွှင် မြူးကူးခြင်းသဘောဖြင့် နတ်၏ သဘင်၌ မွေ့လျော် လွန်း သော ကြောင့် အာဟာရစားချိန်ကိုလွန်လေသော် ညှိုးလေပြီးသော ကြာညှိုအစရှိသောပန်းတို့ကို စိမ်းပြန်စိမ့်သောဌာ အိုးတရာဖြင့်ပင် ရေသွန်းသော်လည်း မစိမ်းပြန်သကဲ့သို့အကြိမ်များစွာပင် စားသော်လည်း ဓိဝိတိန္ဒြေမတည်ပြီ။ အာဟာရကွယ စုတေခြင်းဖြင့် စုတေရလေ

ကေဒ့သည်သာတည်း။ ဤသို့စုတေရခြင်းကို ကာမာဝစရနတ်ပြည်
ခြောက်ထပ်ပင် ရကောင်း၏ဟု အဌကထာဆရာ ဆို၏။

၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။
တမှာကာယာ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စပိတ္တာ၊ ၍။ ဒုတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်
သို့။ ယံ ယေန ဌာနေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ အာဂဆ္ဆတိ၊
၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဝေ၊ တည်း။ ဒုတ္ထတ္တံ၊
လူ၏အဖြစ်သို့။ အာဂတော၊ သည်။ သမာနော၊ ၍။ ပ။ တံပဋ္ဌေ
နိဝါသံ၊ ထိုရှေးဘဝကိုသာလျှင်။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။
တတော၊ ထိုဘဝထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ နာနုဿရတိ၊ နိုင်။ သော
သတ္တော၊ သည်။ ဧवံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ယေ ဘောဒ္ဓော ဒေဝါ
အကြင် အရှင် နတ်တို့သည်။ ခိဠာပဒေါသိကာ၊ မြူးတူးမွေ့လျော်
ခြင်းဖြင့်စုတေရကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ကုန်။တေဘောဒ္ဓောဒေဝါ
တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။
ဟသခိဠာရတိမေဝ သမာပန္နာ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်း သဘော မြူတူးမွေ
လျော်ခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တိ၊ ကုန်။ အတိဝေ
လံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ။ ဟသခိဠာရတိမေဝသမာပန္နာ၊ရယ်ရွှင်ခြင်း
သဘော မြူးတူးမွေ့လျော်ခြင်း သဘောနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။
နဝိဟရတံ-နဝိဟရန္တာနံ၊ မနေကုန်သော။ တေသံဒေဝါနံ၊ တို့၏။
သဘိ၊သည်။နပမုဿတိ၊မမေ့လျော့။သတိယာ၊၏။အသံမောသာ၊
မမေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ မှ။
နစဝန္တိ၊ကုန်။ နိစ္စာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ တဖန် မယူသောအားဖြင့် မြဲကုန်
၏။ ဓုဝါ၊ တဖန် မစုတေသောအားဖြင့် မြဲကုန်၏။ သဿတာ၊
မအိုသောအားဖြင့် မြဲကုန်၏။ အဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ မပြောက်ပြန်
ခြင်း သဘော တရား ရှိကုန်၏။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော
မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် နေလတို့ကဲ့သို့။ တဌေဝ၊ ထိုအတူသာ
လျှင်။ ဌဿန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ယေ
ပနမယံ၊တို့သည်ကား။ခိဠာပဒေါသိကာ၊မြူးတူးခြင်းဖြင့်ပျက်ခြင်း
သဘော ရှိကုန်သည်။ အဟုမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတမယံ၊ တို့သည်။

(၆၀) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အတိဝေလံ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟသဒိဋ္ဌာ ရတိမမ္မ သမာပန္နာ၊ ရယ်ရွှင်ခြင်း သဘော မြူးတူး မွေ့လျော်ခြင်း သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိမ္မာ၊နေကုန်၏။အတိဝေလံ၊ လုံး။ဟသဒိဋ္ဌာရတိမမ္မ သမာပန္နာနုံ၊ဖြစ်၍။ဝိဟရတံ ဝိဟရန္တာနုံ၊ ကုန်သော။ တေသံနော၊ ငါတို့၏။ သတိ၊ သည်။ ပမုဿတိ၊ ၏။ သတိယာ၊ ၏။ သံမောသာ၊ကြောင့်။ ဝေ၊သို့။ မယံ၊တို့သည်၊ တမ္မာကာယာ၊ မှ။ စုတာ၊ စုတေရကုန်၏။ (အနိစ္စာ အစရှိသည် အနက် တူပြီ)။ စဝနမ္မာ၊ စုတေခြင်းသဘော ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဣလုပြည်သို့။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဒုတိ၊ဣသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစ္စသသတိကာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စ အသသတိကာ၊ ကုန်သော။ ကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လောဘဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဧကစ္စံ၊ အချို့ကို။ သသတံ ဒုတိ၊ ဟူ၍။ ဧကစ္စံ၊ ကို။ အသသတံ၊ ဒုတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဝံဌာနံ၊သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

၄၇။ တတိယေ၊ ဌာလည်း ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ မနောပဒေါသိကာ နာမ၊ မနောပဒေါသိက အမည် ရှိကုန်သော၊ "အမျက်နှင့် ယှဉ်ဖွယ်သာ စိတ်ကြောင့် စုတေခြင်း သဘော ရှိကုန်သော,လည်းဟု"။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ဤ မနောပဒေါသိက-အမည်ရှိသော နတ်တို့ကိုကား "တေ စာတုမဟာရာဇိကာ" ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသော်ကြောင့် စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်၌သာ ရှိအပ်ကုန်၏)။ ဧတ၊ ထိုမနောပဒေါသိက နတ်တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ အတိုင်း အရှည်ကို လွန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဥပနိဇ္ဈာယန္တိ၊ တစိန်းစိန်း ကြည့်ကုန်၏။ ကဲ့ရဲ့လိုသော စိတ်ဖြင့် ရှုကုန်၏, လည်းဟု"။ တေဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဥပနိဇ္ဈာယန္တာ၊ တစိန်းစိန်း ကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညမ္ပိ၊ တယောက်သည်

တယောက်၌။ စိတ္တာနိ၊စိတ်တို့ကို။ ပဒုသေန္တိ၊ပြစ်မှားကုန်၏။ တေ ဒေဝ၊နတ်တို့သည်။အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ပြစ်မှား သော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်း သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်။ ကိလန္တစိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသော စိတ်ရှိကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဒေဝ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ မှ။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။

၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတရော၊ သော။ သတ္တော သည်။ တမှာကာယာ၊ မှ။ စဝိတ္မာ၊ ၍။ ဒုဋ္ဌတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ယံယေန ဌာနေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂန္တာ၊ ၏။ တံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဝေ၊ တည်း။ (ဒုဋ္ဌတ္တံ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ ယေဘောဇ္ဈောဒေဝ၊ အကြင် အရှင်နတ်တို့သည်။ (ခေါသဒ္ဒါ တေသဒ္ဒါတို့ကား ပဒပူရဏတည်း)။ ပနောပဒေါသိ ကာ၊ အမျက်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့် ပျက်စီးခြင်း သဘော ရှိကုန် သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေဒေဝ၊ တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ နဥပနိဇ္ဈာယန္တိ၊ တစိန်းစိန်း မကြည့်ကုန်။ တေ ဒေဝ၊ တို့သည်။ အတိဝေလံ၊ ၍။ နဥပနိဇ္ဈာယန္တာ၊ တစိန်းစိန်း မကြည့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညမ္ပိ၊ တယောက်သည် တယောက် ၌။ စိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ နပဒုသေန္တိ၊ မပြစ်မှားကုန်။ တေဒေဝ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အပဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်မရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ အကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်း သော ကိုယ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အကိလန္တစိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသော စိတ်မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဒေဝ၊ တို့သည်။ တမှာကာယာ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ နစဝန္တိ၊ ကုန်။ (နိစ္စာ အစ ရှိသည် အနက်တူပြီ)။ တေမယံ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း၊ ပဒုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ကိလန္တကာယာ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိကုန်သည်။ ကိလန္တစိတ္တာ၊ ပင်ပန်းသောစိတ် ရှိကုန်သည်။ အဟုမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မယံ၊တို့သည်။တမှာကာယာ၊မှ။ စုတာ၊ စုဝေရကုန်၏။ အနိစ္စာ၊

(၇၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တဖန် ပဋိသန္ဓေယူသော အားဖြင့် မမြဲကုန်။ အဝေ၀ါ၊ တဖန် စုတေသောအားဖြင့် မမြဲကုန်။ အပ္ပါယုကာ၊ တိုသော အသက်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ စဝနဝေမ္မာ၊ စုတေခြင်းသဘော ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒုတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆိုတော်။ (ဒုဒံ ဘိက္ခဝေ တတိယံ အစရှိသည်အနက် တူပြီ)။

၄၉။ စတုတ္ထေစ ဌာနေ။ ပ။ တတ္ထ၊ အကြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိမံသီ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တတ္ထပရိယာဟတံ၊ ကြံဆ၍။ ဝိမံသာနုစရိတံ၊ ပညာဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိဥာဏ်၏ အထင်ကို။ ဒေဝ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ စက္ခု ဣတိ ဝိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ။ပ။ ကာယော ဣတိ ဝိ၊ ကာယဟူ၍ လည်းကောင်း။ ယံ ယော အတ္ထာ၊ အကြင်အတ္တဘောကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (စသဒ္ဒါ ဣဒံ သဒ္ဒါတို့ကား ပဒါလက်ဘရတည်း)။ အယံ အတ္ထာ၊ သည်။ အနိစ္စော၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူသောအားဖြင့် မမြဲ။ အဝေ၀ါ တဖန် စုတေသော အားဖြင့် မမြဲ။ အသဿတော၊ အိုသော အားဖြင့် မမြဲ။ ဝိပရိဏာမဓမ္မော၊ ပြကတ္တေသော သဘောကို စွဲနှံတတ်၏။ စိတ္တံ ဣတိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ မနော ဣတိ ဝါ၊ မနုဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝိညာဏံ ဣတိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ယံ စ ခေါ ယော စ ခေါ အတ္ထာ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယံ အတ္ထာ၊ သည်။ နိစ္စော၊ ၏။ ပ။ သဿတိသမံ၊ အမြဲတည်သော မြေကြီး မြင်းမိုရ်တောင် နေလကဲ့သို့။ တထေ ဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဌဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ဣမံ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထံ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစ္စသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စ အသဿတိကာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ဤ၌လည်း ခေါသဒ္ဒါ တေသဒ္ဒါ တို့သည်ကား ပဒါလက်ဘရ တည်း)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ (ဟိကား

နိုပါတ်သာ)။ ဧကစ္ဆ သဿတိကာ၊ ကုန်သော့။ ကေစ္ဆအသဿ တိကာ၊ ကုန်သော။ သမဏာဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပ။ သမ္ဘေ၊ ခင်ဗျိမ်းကုန် သော။ ကေသမဏပြာဟ္မဏာ၊ ထိုရှဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်၊ စတူဟိ၊ ကုန်ဒသာ။ ဒုမေဟိ ဒေ ဝဏ္ဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့် သာလျှင်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အကြောင်း တို့တွင်။ အညတရေနဝါ၊ တပါးပါးသော အကြောင်းဖြင့်မူလည်း။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဏော၊ ဤလေးပါးထက်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အလွန်။ ဧကစ္ဆ သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊ ဧကစ္ဆ သဿတဒိဋ္ဌိကို။ ပညာပနသ၊ ပညတ်ခြင်း၏။ ကာရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဤသို့ ပါဠိသော လည်ပ်ရ သမ္မန်)။

၅၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ ဝတိကာ၊ ဤသို့ဆိုလမ်းအပ်ကုန်သော။ ဧဝံ ပရာမဋ္ဌာ၊ ဤသို့ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် သုံးသပ်အပ်ကုန် သော။ ဒုဒမ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ၊ ဤမိစ္ဆာ အယူတို့သည်။ ဧဝံ ဝတိကာ၊ ဤသို့အလားရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ အဘိသမ္ဘုရာယာ၊ ဤသို့ လားရာရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘယိဒံ-တံ ဒုဒံ ဒိဋ္ဌိဝတံ၊ ကို။ ဘထာဝတော၊ သည်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (ဧဝံဝတိကာ, ဧဝံအဘိသမ္ဘုရာယာ၊ ဤ-နှစ်ပုဒ်ကား ဝေဒုစ် တည်း)။ ဘထာဝတော၊ သည်။ ဘဒ္ဒ၊ ထိုလေးပါး အပြားရှိ သော မိစ္ဆာအယူကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘတော၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်စွာလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒ၊ ထိုအလုံးစုံ သော တရားကိုလည်း။ ပဇာနနံ- ပဇာနနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ နု ပရာမသတိ၊ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့် မသုံးသပ်။ အပရာမသ တော၊သော။ အသ ဝေါန ဘထာဝတောန၊ သည်။ ပစ္စတ္တဉ္ဍေ၊ အသီးသာလျှင်။ ''မိမိအလိုလိုသာလျှင်, လည်းဟု''။ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိပြီ။ ဝေဒနာနံ၊ တို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း ကို လည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်း ကို လည်း ကောင်း။ အသ္သာဒဉ္စ၊ ခံစားခြင်း ကိုလည်းကောင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ ကိုလည်း

ကောင်း။ နိဿရဏာ၌ ထွက်မြောက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံထာဂတော၊ သည်။ အနုပါဒါ၊ ဥပါဒါန် မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဥပါဒါနတော၊ မှ။ (အပါဒါန်ထည့်)။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။

၅၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဂုဏာ၊ မြေ့။ တို့ကို။ ပ။ ပဝေဒေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ယေဟိ ဂုဏ မြေ့ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပ။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဇုမေ၊ မြ့။ တို့သည်။ (ဝန္ဒိရာ စသည်အနက်တူပြီ)။

အန္တာနန္တံ ဝါ

၅၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တာနန္တံ ကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု အယူရှိကုန်သော်။ တေ၊ ကုန်သော်။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ လောကသ၊ ၏။ အန္တာနန္တံ၊ အဆုံး ရှိသည် အဆုံး မရှိသည်ကို။ စတူဟိ၊ ကုန်သော်။ ဝဏ္ဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ "အန္တအနန္တအန္တာနန္တ နေဝန္တာနာနန္တံ ကာ"ဟု ဆိုအပ်လျက် ကေသေသ နည်းအားဖြင့် အန္တာနန္တံကာဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ ကေသေသ နည်းအားဖြင့် အန္တာနန္တံကာဟု ဆိုသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် "အန္တာနန္တံကာတိ အန္တနန္တ ဝါဒါ၊ အန္တံ ဝါ အနန္တံ ဝါ အန္တာနန္တံ ဝါ နေဝန္တနာနန္တံ ဝါ အာရဗ္ဘ ပဝတ္တာ ဝါဒါတိ အတ္ထော" ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။ အကြင်းအနက် လွယ်သည်များ၏။

၅၄။ စိတ္တေ၊ သည်။ ယထာယေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ သမာဟိ တေ၊ သော်။ တေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ လောကဿ ံ၊ ၌။ အန္တ သည်၊ အဆုံးရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ အန္တံ ဝါ၊ အဆုံးရှိ၏။ ပရိဝဋ္ဋမော၊ ထက်ဝန်းကျင်လုံး၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဝါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူကား။ အဟံ၊ သည်။

အာတ္ပပ္ပမန္ဒာယ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ ယထာယေန ကာရဏောန၊ ကြောင့်။ အယံလောကော၊ သည်။ အန္တ၀ါ၊ ၏။ ပရိ၀ဋ္ဋေ၊ မော၊ ထက်ဝန်းကျင်လုံး၏။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ထိုသို့ အဆုံးရှိ ကြောင်း ထက်ဝန်းကျင် လုံးကြောင်းကို။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ ဝိသေသာဓိဂမနေန၊ ၌ အ ဘိ ညာ၌ တရား အထူးကို ရခြင်း ကြောင့်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္တ၊ နန္တိ ကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန် သော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ တို့သည်။ ယံ ဌာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံ ဌာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ လောကသ၊ ၏။ အန္တ၊ နန္တံ၊ အဆုံး ရှိသည် အဆုံးမရှိသည်ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

၅၅။ ဒုတိယေစ၊ ဌာနေ။ (ဘောန္တော သမဏ ပြာဟ္မဏာ စသည် အနက်တူပြီ)။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အနန္တသည်၊ အဆုံးမရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ လောကော၊ သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးမရှိ။ အပရိယန္တော၊ အပိုင်းအခြား မရှိ။ ယေ သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အယံ လောကော၊ သည်။ အန္တ၀ါ၊ အဆုံးရှိ၏။ ပရိ၀ဋ္ဋေ၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ''ထက်ဝန်း ကျင်လုံး၏,လည်းဟူ''။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အဟံသု၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ (ထည့်ပါ)။ မုသာ၊ ချုတ်လွဲ၏၊ အယံ လောကော၊ သည်။ အနန္တော၊ ရှိ။ အပရိယန္တော၊ ရှိ။ တံ၊ ထိုသို့ အဆုံး မရှိဟူ၍ ဝါဆိုခြင်းသည်။ ကိသ၊ သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူမူကား။ ပ။ ယထာ ယေန ကာရဏောန၊ ကြောင့်။ အယံ လောကော၊ သည်။ အနန္တော၊ ရှိ။ အပရိယန္တော၊ အပိုင်း အခြားမရှိ။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ ဝိသေသာ ဓိဂမနေန၊ အဘိညာ၌ တရားထူးကို ရခြင်းကြောင့်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ ဒုတိယံ စသည် အနက်တူပြီ)။

(၇၄) သုတ်သီလကျွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၅၆။ တတိယေစ၊ တတိယ ဝါရဋ္ဌလည်း ။ပ။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ယထာ ယေနသမာဓိနာ၊ အကြင်အပွနာ သမာဓိဖြင့်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည် လ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက် ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အဓေါ၊ အောက်ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အန္တသည်း အဆုံးရှိ၏ဟူ၍ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တိရိယံ၊ ဖီလာကား။ အနန္တသည်း အဆုံးမရှိဟူ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧवं၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်း ရှိ၏။ အနန္တောစ၊ အဆုံးလည်း မရှိ။ပ။ တေသမ္ပိ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏လည်း။ ဝစံ၊ သည်၊ မုသာ၊ ချုတ်လွဲ၏။ အယံ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်း ရှိ၏။ အနန္တောစ၊ လည်းမရှိ၊ တံ၊ ထိုသို့ အဆုံးလည်းရှိ အဆုံးလည်းမရှိဟူ၍ ဝါဆိုခြင်းသည်။ ကိသ၊ သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူမူကား ။ပ ယထာယေနသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ လ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အဓေါ၊ အောက်ဖြစ်သော။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ အန္တသည်း ဖြစ်၍။ ဝိဟရामိ၊ ၏။ တိရိယံ၊ ဖီလာတား။ အနန္တသည်း ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ယထာယေနကာရဏေန၊ ကြောင့် ။ပ။ တေကာရဏာ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ ဝိသေသာဓိဂမနေန၊ ကြောင့်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ တတိယံ ဌာနံ စသည် အနက်တူပြီ)။

၅၇။ စတုတ္ထေစ၊ ဋ္ဌလည်း ပ။ အယံ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ အဆုံးလည်းရှိ၏။ အနန္တောစ၊ လည်းမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေသမ္ပိ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏လည်း။ ဝစနံ၊ သည်။ မုသာ၊ ချုတ်လွဲ၏။ အယံ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိသည်လည်း။ နေဝ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ အနန္တောစ၊ အဆုံးမရှိသည်လည်း။ နပနဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထံ ဌာနံ စသည် အနက်တူပြီ။ အမရာဝိက္ခေပိက ဝါဒ၌ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

အမရာဝိက္ခေပဝါဒ

၆၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အယူစကား တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကုန်သော။"အယူစကား အပိုင်းအခြားမရှိကုန်သောလည်းဟူ''။ဧကေ၊ကုန်သော။သမဏာပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော အယူတို့ဌ။"ထိုထိုသောတရားတို့ဌ, လည်းဟူ''။ ပဋ္ဌ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ရှိကုန်သော်။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ နှုတ်ဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော။အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ စတူဟိ၊ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊တို့ဖြင့်။ အာဟဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေစ ဘောဇ္ဇော သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။(အနက်တူပြီ)။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ နှုတ်ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့၊ စတူဟိ၊ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာဟဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ပ။

၆၂။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ "ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း,လည်းဟူ''။ နပဇာနာတိ၊ မသိ ။ပ။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဇုဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ဇုတိ။လ။ နပဇာနာမိ၊ မသိ။ပ။ အဟဇ္ဇေဝ၊ ငါသည်လျှင်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဇုဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇုတိ ဿိ။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ အပဇာနန္တော၊ မသိမူ၍။ပ။ ဇုဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မူလည်း။ ဗျာကရေယ္ယံ၊ ကြားအံ့။ "ဖြေအံ့, လည်းဟူ''။ ဇုဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇုတိဝါ၊ သို့မူလည်း။ ဗျာကရေယ္ယံ၊ အံ့။ တံဗျာကရဏံ၊ ထိုသို့ဖြေခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ မုသာ၊ ချုတ်လွဲသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ မမ၊ ၏။ ယံဝစနံ၊ သည်။ မုသာ၊ ချုတ်လွဲသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ သောမုသာဝါဒေါ၊ ထိုချုတ်လွဲသော စကားသည်။

(၇၆) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိုဿယသစ်

မမ၊ အား။ ဝိဿာတော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အသ
ဘဝေယျ၊ ၏။ မမ၊ အား။ ယောဝိဿာတော၊ သည်။ အသ
ဘဝေယျ၊ ၏။ သောဝိဿာတော၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ''အား,
လည်းဟု''။ အန္တရာယော၊ နတ်ရှာ နိုဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်သည်။
အသဘဝေယျ၊၏။ (ဇုတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။ဇုတိ၊
သို့။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မုသာဝါဒ ဘယာ၊ မုသာဝါဒမှ
ကြောက် ခြင်း ကြောင့်။ မုသာဝါဒပရိဇေဂုစ္ဆာ၊ မုသာဝါဒမှ
စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇုဒံ၊ ကား။ ကုသလံ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ သို့။
နေဝဗျာဘရောတိ၊ မကြား အံ့။ဇုဒံ၊သည်ကား။အကုသလံ၊တည်း။
ဇုတိ၊ သို့။ နပနဗျာဘရောတိ၊ မကြား။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော
တရားတို့၌။ ပဋ္ဌိ၊ ကို။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ရှိသော်။
ဝါစာဝိကွေပံ၊ စကား တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမရာ
ဝိကွေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။ကိံ အာပဇ္ဇတိ၊နည်းဟူမူကား။ ဧဝံ ဇုတိ ပိ၊ ဤသို့ ကုသိုလ်ဟူ၍
လည်း။ မမ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောသိ၊ ဖြစ်။ တထာ
တိ ပိ၊ အကုသိုလ်ဟူ၍လည်း။မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊
ဖြစ်။ အညထာတိ ပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ နောတိ ပိ၊ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့်မဖြစ်ဟူ၍
လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။နောနောတိ ပိ၊
နှစ်ပါးစုံအားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊
သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။

ဘမှာ ဤ၂ါးပါးကုန်သော ပဋိကွေပတို့တွင် ဧဝံတိ ပိ မေ
နော ဟူသော ဤ-ပုဒ်ဖြင့် အနိယမအားဖြင့် ပယ်
တော်မူ၏။ တထာတိ ပိ မေ နော ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့် သဿတ
ဝါဒကို ပယ်တော်မူ၏။ အညထာ တိ ပိ နော ဟူသောပုဒ်ဖြင့်
ဧကစ္စသဿတဝါဒကို ပယ်၏။ နောတိ ပိ မေ နော ဟူသော
ပုဒ်ဖြင့် ဥစ္ဆေဒဝါဒကို ပယ်၏။ နောနောတိ ပိ မေ နော ဟူသော
ပုဒ်ဖြင့် တက္ကီဝါဒကို ပယ်၏။

၁-ဗြဟ္မဇာလသုတ္တ-အမရာဝိက္ခေပဝါဒ (၇၇)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အယ္ယူစကား အပိုင်း အခြား မရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထို့သည်။ ယံဒ္ဓာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ယံဒ္ဓာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ တတ္ထတတ္ထာ၊ တို့၌။ ပဋိ၊ကို။ ပုဋ္ဌာ၊သည်။သမာနာ၊ ရှိကုန်လတ္တိ။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ စကား တုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမရာ-ဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်း အခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဒ်ဓာနံ၊ သည်။ ပဌမံ၊ သော။ ဌာနံ၊ တည်း။

ဒုတိယေစ၊ ဌ္ဌလည်း။ (အနက် ပဌမဝါဒနှင့် တူသည် ချည်း)။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ကြံရာ၌။ ဆန္ဒောဝါ၊ အားနည်းသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ ရာဂေါဝါ၊ အားကြီးသော ရာဂသည် လည်းကောင်း။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဒေါသောဝါ၊ အားနည်း သော ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌိဃောဝါ၊ အားကြီးသော ဒေါသည် လည်းကောင်း။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို-ပြုဿနာကို ဖြေရာ၌။ ယောဆန္ဒောဝါ၊ အကြင် အားနည်းသော ရာဂသည်လည်းကောင်း။ပ။ ယောပဋ္ဌိဃောဝါ၊ အကြင် အားကြီး သော ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ မေ၊ အား။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ တံဆန္ဒရာဂဿယံ၊ ထိုဆန္ဒရာဂ နှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင် ဒေါသ ပဋ္ဌိဃ နှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သော ဒေါသပဋ္ဌိဃော၊ ထိုအားနည်းသော ဒေါသအားကြီးသောဒေါသသည်။မမ၊အား။ဝိဃာတော၊သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ မမ၊ ၏။ သောဝိဃာတော၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ သော ဝိဃာတော၊ သည်။ မမ၊ အား။ အန္တရာ ယော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်း အခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိ၊ သို့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပါဒါနဘယာ၊ ဥပါဒါန်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ဥပါဒါနပရိဇေဂုဏ္ဌာ၊ဥပါဒါန်မှ စက်ဆုပ်

(၃၈) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ခြင်းကြောင့်။ (အကြင်း အနက်တူပြီ။ တဘိယဝါဒ၌ ကဲ့ရာကိုသာ ယောဇနာဒဲ့)။

ဒေ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန် ထသော။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့စွာသော အနက်ကို သိနိုင်သော ပညာရှိကုန် ထသော။ ကတပရပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါး၏ အယူကို သိတတ်ကုန် ထသော။ ဝါလဝေဓိရူပါ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်နိုင်သော လေးသမားနှင့် တူကုန်ထသော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဿုဒနာ၊ ၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ ပညာဂတေနု၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်။ ပရေသံ၊ တို့၏။ (သမ္မန်ထည့်ပါဦး)။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အယူတို့ကို။ ဘိန္ဒန္တာ၊ မည့်၊ ဖျက်ကုန်သကဲ့သို့။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ "လုပ္ပကုန်ဒဲ့, လည်းဟူ"။ (မည့်ကဲ့ဝ ဝိယအနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ဘိန္ဒန္တာ ဝိယဟုဆိုသတည်း)။ တေသမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို ပြဿနာကိုခြေရာ၌။ မံ၊ ကို။ သမနုယုဇ္ဇေယျုံ၊ အယူကို မေးစီစစ်ကုန်ရာ၏။ သမနုဂါဟေယျုံ၊ အကြောင်းကို မေးစီစစ်ကုန်ရာ၏။ သမနုဘာသေယျုံ၊ အပြစ်ကိုပြ၍ ဆိုကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြဿနာ ကိုခြေရာ၌။ ယေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ သမယုဇ္ဇေ ယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သမနုဂါဟေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သမနုဘာသေယျုံ၊ အပြစ်ကိုပြ၍ ဆိုကုန်ရာ၏။ တေသံ သမဏာ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ နသမ္မာယေယျံ၊ ပြည့်စုံစွာ မဆိုနိုင်ရာ။ အဟံ၊ သည်။ ယေသံ၊ တို့အား။ နသမ္မာယေယျံ၊ ပြည့်စုံစွာမဆိုနိုင်ရာ။ သော သမ္မာ ယော၊ ထိုသို့ ပြည့်စုံစွာမဆိုနိုင်ခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဝိဃာတော၊ ဝင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ မမ၊ အား။ ယောဝိဃာ တော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ သောဝိဃာတော၊ သည်။ မမ၊ ၏။ "အား, လည်းဟူ"။ အန္တရာယော၊ နတ်ရှာ နိဗ္ဗာန်၏ အန္တရာယ်သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဒုတိ မနုသိကတ္တာ၊ ၍။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အနုယောဂဘယာ၊ သူတပါးမေးစီစစ်ခဲ့သည်မှ

ကြောက်သောကြောင့်။ အနုယောဂပရိဇေဂုစ္ဆာ၊ သူတပါး မေးစိစစ်အံ့ သည်မှ စက်ဆုပ် ခြင်းကြောင့်။ (အကြင်း အနက် တူပြီ။ စတုတ္ထဝါဒ၌ အနက်ထူးရှာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

ဗဒ္ဓ။ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ လည်လည်းကောင်း။ မန္ဒာ၊ ပညာနည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောမူဟာ၊ အလွန် မိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မန္ဒတ္တာ၊ ပညာနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မောမူဟတ္တာ၊ အလွန်မိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပ။ ပရောလောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတိ ဧတံ ကရဏံ၊ ထိုတမလွန် လောကရှိကြောင်းကို။ မံ၊ ငါ့ကို။ တွံ၊ သည်။ စေပုစ္ဆတိ။ အဲကယ်၍ မေးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ပရောလောကော၊ တမလွန်လောကသည်၊ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဣတိ ဧတံ ဝိဇ္ဇံ၊ ထိုသို့သော စိတ်သည်။ စေအာသဟောတိ၊ ဘုံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စိတ်ရှိသည်။ သန္ဓေ၊ ဖြစ်ပြီးသော်လည်း။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတိ ဧတံ ကရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နဗျာကရေယ္ယံ၊ မကြားအံ့။ ဧဝံတိပိ၊ ဤသို့ တမလွန်လောက ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တထာတိပိ၊ တမလွန်လောက မရှိဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ ရှိ,မရှိ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသောအားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နု ဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြားအားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြား အားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ ဤသို့။ ဗျာကရေယ္ယံ၊ အံ့ (ဤသို့ယောဇနာ)။ ပရောလောကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ပ။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်း ရှိသလော။ နတ္ထိစ၊ မရှိလည်း မရှိသလော။ ပရောလောကော၊ သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိ။ နနတ္ထိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ ဩပပါတိ

(၇၀) သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။ သြပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိနသန္တိ၊ ကုန်သလော။ သြပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ သန္တိစ၊ ရှိလည်း ရှိကုန်သလော။ နတ္ထိ နသန္တိစ၊ မရှိလည်း မရှိကုန်သလော။ သြပပါတိကာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေ နေသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နေဝ အတ္ထိ နေဝသန္တိ၊ လော။ နနတ္ထိ နနသန္တိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်ကုန်သလော။ သုကတဒုက္ခဋ္ဌာနံ၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်ကုန်သော မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ဇနည်းကား၊ ကုသိုလ်, အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဖလံဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။အတ္ထိ၊လော။(ဖလဝိပါက ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း။ အနက်တူ၏။ ဤကုသိုလ်အကြောင်းကိုလည်း သမ္မန်လေ)။ တထာဂတော၊သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ စုတိစိတ်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ ''မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ နောက်၌,လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊ လော။ (တထာဂတသဒ္ဒါ ဤ-အရာ၌ သတ္တဝါ သာမညကို ဟော၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''သတ္တော တထာဂတောတိ အဓိပ္ပေတော''ဟု ဆိုတော်မူသတည်း)။ တထာဂတော၊သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ ''နောက်၌,လည်းဟူ''။ နဟောတိ၊ လော။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိစ၊ ဖြစ်သလော။ နဟောတိစ၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ ကို။ ဣတိ တေံ ကာရဏံ၊ ကို။ စေပုဗ္ဗသိ၊ အုံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ မေးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ စုတိမှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ၏။ ဣတိ တေံ စိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်သည်။ စေ အသ ဟောတိ၊ အုံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည် မဟုတ်။

ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ နဗျာကရေယ္ယုံ၊ မကြားအံ့။ ဧဝံ တိပိ၊ ဤသို့ စုတိစိတ်မှ အထက်၌ သတ္တဝါဖြစ်၏ ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တထာတိပိ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌ သတ္တဝါမဖြစ် ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ ဖြစ်,မဖြစ် နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးသော အပြားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။နောနောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါးအပြားဖြင့် မဖြစ်သည်မဟုတ် ဟူ၍လည်း။ ဧ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒုတိ၊သို့။ ဗျာကရေယ္ယုံ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသော တုန်လှုပ်ခြင်း စကားရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဒ္ဓာနံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ယံဒ္ဓာနံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို သော တရားတို့၌။ ပဠိ၊ ကို။ ပုဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ သမာနာ၊ ရှိကုန်လ သော်။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ စကားတုန်လှုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အမ ရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြားကင်းသော တုန်လှုပ်ခြင်းသို့။အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဒ်ဓာနံ၊ သည်။ စတုတ္ထံ၊ သော၊ဌာနံ၊တည်း။ (ဤအမရာ ဝိက္ခေပဝါဒ၌ တက္ကီဝါဒကို အထူး ဟောတော် မမူကြောင်းကား ဝေန္တိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် အနိယမအားဖြင့်ပယ်တော်မူ၏။ တထာတိပိမေနော ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် သဿတဝါဒကို ပယ်၏။ အညထာတိပိမေနော ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ကေစ္စသဿတ ဝါဒကို ပယ်၏။ နောတိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် ဥဒ္ဓေစဝါဒကို ပယ်၏။ နောနောတိပိမေနော ဟူသောပုဒ်ဖြင့် တက္ကီဝါဒကို ပယ်၏။ ဤသို့ ပယ်သောကြောင့် တက္ကီဝါဒဟူ၍ ဟောရာမရှိပြီ။ ထိုကြောင့် တက္ကီ ဝါဒဟူ၍ အသီးဟောတော် မမူလေသတည်း။ ကြင်းသော ပါဠိ အနက်တူပြီ)။

ဒီဃနိကာယ(က)၂၀၄-၁၁

(ဝ၂)　　သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒ

၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်းကင်း၍ သတ္တဝါ သင်္ခါရ ဖြစ်ကုန်၏ဟု. အယူ ရှိကုန်သော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။သန်း၊ ရှိကုန်၏။ဧတ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။အတ္တာနဉ္စ၊ ခန္ဓာပဉ္စကဖြစ်သော အတ္တဘော ကို လည်းကောင်း။လောကဉ္စ၊သတ္တဝါ သင်္ခါရ လောကကိုလည်း ကောင်း။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ အကြောင်း တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်းကင်း၍ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့ ဖြစ်ကုန် ၏ဟု အယူရှိ ကုန်သော။ ဝေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထို အရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် ။ပ။

၆၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသညသတ္တာ နာမ၊ အသညသတ် အမည်ရှိ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန်း၊ ရှိကုန်၏။ တနည်းကား။ အသညသတ္တာ၊ သညာမရှိကုန်သော။ ဒေဝါနာမ၊ ဗြဟ္မာတို့မည်သည်။ သန်း၊ ကုန်၏။

အမှာ　　အသညသတ္တာဟု သညာကွန်ခ်ာသာ မရှိသကဲ့သို့ ဟောတော် မူခြင်း သည်ကား ဥပလက္ခဏနည်း တည်း။ ထိုဗြဟ္မာတို့အား နာမကွန်ခ်ာ လေးပါးပင် မရှိဟူသော အနက်ကို မှုချမ္ဘတ်လေ။ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''အသညသတ္တာ တိ ဒေသနာ သီသမေတံ၊ အစိတ္တုပ္ပါဒါ ရူပမတ္တ ဘာဝါတိ အဏ္ဍော''ဟု ဆိုသတည်း။

* ဧက ဒေဝါ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ သညုပ္ပါဒါစိပန၊ ကာမသုဂတိ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ သညာ၏ ထင်ခြင်းကြောင့်။တမ္မာကာယာ၊ ထိုအသညသတ်ဘုံမှ။ စဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညဟရော၊ သော။ သတ္ထော၊ သည်။ တမ္မာကာယာ၊ ထို အသညသတ် ဘုံမှ။ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုတ္ထတ်၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ ယံအာဂန္ဓတိ၊ အကြင်

ကြောင့်လာ၏။ဧတံဌာနံ၊သည်။ဝိဇ္ဇတိခေါပန၊ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ သို့။ အာဂဟောဘာ၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ပ။ ယထာ ယေန သမာဓိနာ၊ အကြင် အပ္ပနာ သမာဓိဖြင့်။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည် လတ်သော်။ တေန သမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ သညုပ္ပါဒံ၊ သညာ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို တဘဝထက်။ပရံ၊အလွန်။ နာနုဿရတိ၊ မအောက်မေ့နိုင်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဧवं၊သို့။အာဟ၊၏။ကိံ အာဟ၊နည်းဟူမူကား။ အတ္တာစ၊ သည် လည်း ကောင်း။ လောကောစ၊ သည်လည်း ကောင်း။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နော၊ အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့ အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏ဟူ၍ဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊သော။ဟေတု၊ ကြောင့်။ဟောတိ၊ နည်း။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ နာ ဟောသိံ၊ မဖြစ်ဘူး။ သောအဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ (လိုက်ပါ)။ အဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဒ္ဒန္တာယ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ''ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ခြင့်, လည်းဟူ''။ ပရိဏာတောဟုတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ အမ့်၊၏။ဟူတိ၊သို့။အာဟ၊ ၏။ (ဣဒံ ဘိက္ခဝေ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကိုကြံ၍ ယူကုန် ထသော။ ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့သို့ အစဉ်လိုက်၍ ယူတတ် ကုန်တသော။ ဣမေ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ခေါ သဒ္ဒါ တော သဒ္ဒါတို့ကား ပဒါလက်ဘရတည်း)။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးအဖို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။အနေက ဝိဟိတာနိ၊ အဲထူးထူး အပြား ပြားရှိကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိန္ဆာအယူကိုပြုတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို။ အဘာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ (ဤပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၌ အလုံးစုံပုဒ် အနက် တူပြီ။ အပရန္တကပ္ပိကာ၌ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့။)။ ။

ဒုတိယဘာဏဝါရော၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

(၈၄) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိသယသစ်

အပရန္တ ကပ္ပိက

၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ နောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်သော အနာဂတ်အဖို့ကို ကြံ၍ ယူတတ်ကုန် ထသော။ **တနည်းကား**၊ နောက်အဖို့ဟု ဆိုအပ်သော အနာဂတ်အဖို့ကို ကြံခြင်းရှိကုန်ထသော။ အပရန္တာနု ဒိဋ္ဌိနော၊ နောက် အဖို့ဟု ဆိုအပ်သော အနာဂတ်အဖို့သို့ အစဉ်လိုက်၍ ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ စတု စတ္တာရီသာယ၊ လေးဆယ့်လေးပါး အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝတ္ထု။ ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (စတု စတ္တာရီသာယကား သန္ဓာ ပြုဓာန်းသောကြောင့် ဧကတ္ထိလိင် ဧကဝုစ် ရှိသတည်း)။

သညီ ၀ါဒ

၇၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒ္ဓမာဃဝါတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်ဌ မသေဟူ၍ ယူတတ်ကုန်ထသော "စုတိစိတ်၏ အထက်ဌ မြင်ဟု အယူရှိကုန်ထသော, လည်းဟု"။ သညီ ၀ါဒါ၊ သညာရှိ၏ဟု အယူရှိကုန် ထသော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဥဒ္ဓ မာဃသာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်ဌ သေခြင်းမရှိသော။ "စုတိ စိတ်၏အထက်ဌ အမြဲတည်သော"။ အတ္တာနံ၊ ကို သညိ ံ ဣတိ၊ သညာရှိ၏ဟု၍။ သောဌသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (မာသဒ္ဒါကား ပဋိသေဓ အနက် ရှိ၏။ ပ

၇၆။ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မရဏာ၊ စုတိစိတ်မှ။ ပရံ၊ အထက်ဌ။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ **တနည်းကား**၊ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။ အတ္တာ၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ။ အရောဂါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုရုပ်ရှိသော အတ္တဘောကို။ သညီတိ၊ သညာရှိ၏ဟု၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အရူပီ၊ ရုပ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုရုပ်မရှိသော

အတ္တာဘောကို။သညိတိ၊ဟူ၍။ ပညာပေန္တိ၊ကုန်၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ရူပီစ၊ ရူပ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အရူပီစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အတ္တာ၊ သည်။ ရူပီ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ အရူပီ၊ ရူပ်မရှိသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ အတ္တာ၊ သည်။ အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။အတ္တာ၊ သည်။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အန္တဝါစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အနန္တဝါစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အန္တဝါ၊ သည်။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ အနန္တဝါ၊အဆုံးမရှိ သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတ္တာ၊ သည်။ ကေတ္တသည်၊ တခုတည်း သော သညာရှိသည်။ ''တူသော သညာရှိသည်' လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊၏။အတ္တာ၊သည်။ နာနတ္တသည်၊ အထူးထူးသောသညာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ ပရိတ္တသည်၊ နည်းသော သညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အပ္ပမာဏသည်၊ များသောသညာရှိသည်။ဟောတိ၊၏။အတ္တာ၊သည်။ ကေန္တသုခီ၊ စင်စစ် သုခဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊သည်။ ကေန္တဒုက္ခီ၊ စင်စစ်ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တာ၊သည်။ သုခဒုက္ခီ၊သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊၏။ အတ္တာ၊သည်။အဒုက္ခမသုခီ၊ ဒုက္ခဝေဒနာမှ တပါး သုခဝေဒနာမှ တပါးသော ဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊၏။ နံ၊ ထိုအတ္တာဘောကို။ သညိတိ၊ဟူ၍။ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤသညိ ဝါဒဌ အကြင်းထူပြီ။

အသညိဝါဒ

(အသညိဝါဒဌလည်း သညိဝါဒနှင့် အနက်တူများ၏)။

၇၀။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အသညိ ံ ဒုတိ၊ သညာမရှိဟူ၍။ အဌတိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

(၈၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

နေဝသညီနာသညီဝါဒ

၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒ္ဒမာဃာတနိုဟာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်ဌ်မြ၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်သော။ နေဝသညီနာသညီဝါဒါ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ဟု အယူရှိကုန်ထသော။ ဧကော၊ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ နေဝသညီနာသညီ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ အကြောင်းလိုမြင့်။ပညပေန္တိ၊ပညတ်ကုန်၏။ပ။

၈၂။ အတ္တာ၊သည်။ ရူပီ၊ ရူပ်ရှိသည်။ဟောတိ၊၏။မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊ဌ်။ အရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နံ၊ ထိုစုတိစိတ်၏ အထက်ဌ်မြ သော အတ္တဘောကို။ နေဝသညီနာသညီတိ၊ သညာရှိသည်လည်းမဟုတ် သညာမရှိသည်လည်းမဟုတ်ဟု၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (အနက် သိသာသည်ချည်း)။

ဥဒ္ဓေဒ၁ဝါဒ

၈၄။ (ဥဒ္ဓေဒ ဝါရဌ် အနက်ထူးရာကို ယောဇနာအံ့)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဒ္ဓေဒဝါဒါ၊ သေလျှင်ပြတ်၏ဟုအယူရှိကုန်သော၊ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သတောဝိဇ္ဇမာနသ၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္တသ၊ သတ္တဝါ၏။ ဥဒ္ဓေဒံ၊ သေလျှင် ပြတ်ခြင်းကို။ ဝိနာသံ၊ သေလျှင် ပျောက်ခြင်းကို။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝဆက်မှကင်းခြင်းကို။ "ဘဝဆက်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကို' လည်းဟု"။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဥဒ္ဓေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ဤသုံးပုဒ်ကား အနက်အထူးမရှိ။ ဝေဝုစ်တည်း)။ပ။

၈၅။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဝါဒိဒ္ဒိ၊ ဤသို့ စွဲလမ်းခြင်းရှိသည်။

ဟောတိ၊၏။ဘော၊တို့။ယတော ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ရူပီ၊ ရူပ်ရှိထသော။စာတုမဟာဘူတိကော၊လေးပါးသောဟောဘုတ် တို့သည် ပြီးစေအပ်တသော။မာတာပေတ္တိကာသမ္ဘဝေါ၊အမိအဘ တို့၏ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်ထသော။ဣယံအတ္တာ၊ ဤအတ္တဘော ဟု ဆိုအပ်သောရူပကာယသည်။ကာယဿ၊ဒီဝိတိန္ဒြေ၏။ဘေဒါ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။တနုဇ္ဇိုးကား၊ကာယဿ၊၏။ ဘေဒါ၊ ပြတ်သည် မှ၊ပရုံ၊အထက်၌။(ပရုံကားပါဌသေသတည်း)။ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ပြတ်၏။ ဝိနုဿတိ၊ပျောက်၏။မရဏာ၊စုတိစိတ်မှ။ ပရုံ၌။နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣဿာ၀တာ ဣဿေကေန ဒီဝိတိန္ဒြိယုပဒ္ဓေဒေန၊ ဤသို့ ဒီဝိတိန္ဒြေ ပြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဘော၊ အရှင်တို့။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ သမုစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိဝေါ၀ါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတ္ထံ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် ။သဟော၊ ထင်ရှားရှိသော။ သတ္ထာသာ၊ ၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ သေလျှင်ပြတ်ခြင်းကို။ ဝိနာသံ၊သေလျှင်ပျောက်ခြင်းကို။ဝိဘဝံ၊ ဘ၀သစ်၌ဖြစ်ခြင်း၏မရှိ ခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ၊ ဒုတ္ထေကေကို ဒုတ္ထံဧကေဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဒုတ္ထံသဒ္ဒါ ကား ဒဿနအနက်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဒုတ္ထေကေတိ ဒုတ္ထံဧကေ၀ေမေကေတိအတ္ထော"ဟုဆိုသတည်း။ ဒုတ္ထံကိုဝေါ်ဟူ၍ ဖွင့်တော်မူသောကြောင့် ဒုတ္ထံသဒ္ဒါသည် နိဒဿ နအနက်ရှိ၏ဟူမှတ်အပ်၏။ ။ဤပထမပုဂ္ဂိုလ်ကား လူဖြစ်သော အတ္တဘောကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဒုတိ ရူပကာယ သီသေန မနုဿတ္တဘာ၀ံ အတ္တာတိ ၀ဒတိ" ဟု၍ ဆိုသတည်း။

၇၆။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုသို့စုတိစိတ်၏ အဆုံး၌ ဖြစ်၏ဟု အယူရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။အညော၊တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ဘော၊ အရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ အတ္တာနံ၊ အကြင် အတ္တဘောကို။ ၀ဒေသိ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌ ပြတ်၏ဟု၍ ဆို၏။

(၈၈) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိသယသစ်

သော အတ္တာ၊ ထိုသို့သော စုတိစိတ်၏ အထက်ဌပြတ်၏ဟူ၍ ဆို အပ်သော အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိခေါ်၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။ သောအတ္တာ၊ သည်။နတ္ထိ၊ရှိ။ ဇုတိ၊သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဆို။ ဘော၊ရှင်။အယအတ္တာ၊သည်။ တ္တောဝတာ၊ ဤစုတိစိတ်ပြတ် ကာမျှဖြင့်။သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ သမုစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သည်။ နောစခေါ် ဟောတိ၊ မဖြစ်။ဘော၊ အရှင်။ အညော၊ သော။ ဒိဋ္ဌော၊ နတ်ဖြစ် သော။"နတ်ဌဖြစ်သော,လည်းဟူ"။ ကာမာဝစရော၊ကာမာဝစ ရဟုဆိုအပ်သော။ "ကာမာဝစရနတ်ပြည်ဌ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ထသော,လည်းဟူ"။ကဗဠိကာရာဟာရဘက္ခော၊ ကဗဠိကာ အာဟာရလျှင် အစာရှိသော။ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိ ခေါ်-အတ္ထိဝေ၊တည်း။တ္ဌိ၊သည်။တံ၊ထိုအတ္တဘောကို။နဇာနာသိ၊ မသိ။ နပဿသိ၊မမြင်။အဟံ၊သည်။တံ၊ထိုအတ္တဘောကို။ ဇာနာ 'မိ၊ ၏။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘော၊အရှင်။ သောအတ္တာ၊သည်၊ယတော ယတ္ထာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကာယသ၊ ကာမာဝစရဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ပြတ်၏။ ဝိနဿ တိ၊ ပျောက်၏။မရဏာ၊မှ။ပရံ၊ဌ။နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဘော၊အရှင်။ တ္တောဝတာ၊ ဤသို့ကာမာဝစရနတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ သမုစ္ဆိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ဇုတ္ထံ၊သို့။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော သူတို့ သည်။သဟော၊ထင်ရှားရှိသော။သတ္တသ၊၏။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ပြတ်ခြင်း ကို။ဝိနာသံ၊ ပျောက်ခြင်းကို။ဝိဘဝံ၊ ဘဝကင်းခြင်းကို။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

၈၇။ တံပုဂ္ဂလံ၊ကို။ အညော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိံ အာဟ၊ နည်း။ ဘော၊ ရှင်။ တ္ဌိ၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ အကြင်ကာမာဝစရ နတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ပြတ်၏ဟူ၍ဆို၏။ သော အတ္တာ၊ ကိုကာမာဝစရနတ် ဖြစ်သောအတ္တဘောသည်။ အတ္ထိခေါ်၊ထင်ရှားရှိသလျှင်ကတည်း။ သောအတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။ ဇုတိ၊ သို့။အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊

ဆို။ ဘော၊ အရှင်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ တ္တောဝတာ၊ ဤ ကာမာ ဝစရနတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ချုပ်ကာမျှဖြင့်။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ သမုစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်သည်။ နောစဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘော၊ အရှင်။ အညောသော။ ဒိဗ္ဗော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်သော။ ရူပီ၊ ရူပ်ရှိသော။ မနောမယော၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့် ပြီးထသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟီနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိထသော။ အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။

အမှာ ဤတတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား ရူပါဝစရဘုံသို့ ရောက်မှ ပြတ်သည်ဟု ဆိုသတည်း။ ရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ယာနိန္ဒြေ အစရှိသော ဣန္ဒြေသုံးခု အပေါင်းမရှိသော်လည်း အဟီနိန္ဒြိယောဟူသော ဤစကားကို သဏ္ဌာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''အဟီနိန္ဒြိယောတိ ပရိပုဏ္ဏိန္ဒြိယော၊ ယာနိ ဗြဟ္မလောကေ အတ္ထိ၊ တေသံ ဝသေန ဣတရေသဉ္စ သဏ္ဌာန ဝသေနေတံ ဝုတ္တံ''ဟု ဆိုသတည်း။

* တံ အတ္တာနံ၊ ကို။ တ္တံ၊ သည်။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ အဟံ၊ သည်။ တံအတ္တာနံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ သောသတ္တာ၊ သည်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကာယသ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ပ။ ဘော၊ ရှင်။ တ္တောဝတာ၊ ဤသို့ ရူပါဝစရဗြဟ္မာဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ သမုစ္ဆိန္နော၊ အကြင်းမဲ့ပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ပ။

၇၇။ ဘော၊ အရှင်။ တ္တံ၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာ ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ပြတ်၏ဟူ၍ ဆို၏။ သော အတ္တာ၊ ဤရူပါဝစရ ဗြဟ္မာဖြစ်သော အတ္တဘောသည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ထင်ရှားရှိသလျှင်ကတည်း။ သောအတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဆို။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္တာ၊

(၉၀) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သည်။ ဘွားဝတာ၊ ဤသို့ ရူပါဝစရဗြဟ္မာဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ ပျက်ကာမျှဖြင့်။သမ္မာ၊ မဲ့။ သမုဒ္ဓိန္ဒော၊သည်။ နောစခေါ၊ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဘော၊ ရှင်။ အညော၊ သော။ သဗ္ဗသော-သမ္ဗေသံ၊ အလုံး စုံကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ ရူပ၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်ကုန် သော သညာတို့ကို။ ''ရူပ်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော သညာတို့ကို, လည်းဟု''။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ပဋိဃနှင့်ယှဉ်သော သညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာ ရာ၊ နှလုံးမပြုခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ သည်။ အနန္တော၊ ဥပါဒ်အစရှိသော အဝိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ စိုးဖြန်းခြင်းကြောင့်။ (ဘာဝေတ္ဝာကား ပါဠိ သေသတည်း)။ အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂေါ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဘုံသို့ ရောက်သော။ အတ္ထာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ သောအတ္ထာ၊ ထို-အာကာသနဉ္စာယတန ဘုံ၌ ဖြစ်သော အတ္ထ ဘောသည်။ ယံဝေါ ယသ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။ကာယသ၊ အာ ကာသာနဉ္စယတနာဘုံ၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက် သည်မှ။ ပရံ၊နောက်၌။ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊၏။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ ဘွားဝတာ၊ ဤသို့အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံ၌ဖြစ်သောကိုယ်ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်း ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဲ့။ သမုဒ္ဓိန္ဒော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။

ဂဒ္ဒ။ အညော၊ သော။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဥပါဒ် အစရှိသော အဝိုင်းအခြား မရှိ သော ဟသိုဏ်းကိုခွါ၍ ရအပ်သော်သ ကောင်းကင်ဟူသော အာရုံ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ် အစရှိသော အဝိုင်းအခြာမရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ စိုး ဖြန်းခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနူပဂေါ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန ဘုံသို့ရောက်သော။ အတ္ထာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ (အနက် လွယ်၏)။

၉၀။ သမ္ဘဒေ၊ အချင်းခပ်သိမ်း အားဖြင့်။ ဝိညာဏဿ ယတနံ၊ ဝိညာဏဿ ယတနဗျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိန္တိ၊ တစုံတခုသော ပဌမဝိညာဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ၍သို့။ ဘာဝေတ္တာ၊ ကြောင့်။ အာကိဉ္စညာယတနူပဂေါ၊ အာကိဉ္စညာ ယတနဘုံသို့ ရောက်သော။ အတ္ထာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ပ။

ဤ ၉၁။ ဘော၊ ရှင်။ အညော၊ သော။ သမ္ဘဒသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဗျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ဧတံ၊ ၍ဗျာန်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏။ ဧတံ၊ သည်။ ပဏီတံ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာဝေတ္တာ၊ ကြောင့်။ နေဝသညာ နာသညာ ယတနူပဂေါ၊ နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံသို့ ရောက်သော။ အတ္ထာ၊ ကိုယ်သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသေးသည်သာလျှင်ကတည်း။ပ။ ဘော၊ အရှင်။ ယဓောဝ ယသ္ဓ ကရဏာ၊ ကြောင့်။ သော အတ္ထာ၊ သည်။ ကာယသ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဘုံ၌ ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ပ။

ဒိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ

၉၂။ ကိကွ ဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောင်္ဂ ဥက္ခ၏ငြိမ်းခြင်းကို ဆိုကတ်ကုန်ထသော။ တဏှည်းကား၊ ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော အတ္တဘောင်္ဂ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းကို။ ''မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းကို,လည်းဟု''။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပရမသဒ္ဒါသည် ဥတ္တမ အနက်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် ''ဥတ္တမန္တိ အဂ္ဂေါ'' ဟု အဋ္ဌကထာ၃ဆရာ ဆိုသဟည်း)။ ဒိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောင်္ဂ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏ဟု အယူရှိကုန်သော။ တေဘောဇ္ဇော သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကိံ၊ ကို။ အာဂမ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ သကော၊ သော။ သတ္တသ၊ ၏။ ပရမဒိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်

(၉၂) သုတဿိလက္ခနပါဠိတော် နိဿယသစ်

ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းကို "မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းကို, လည်းဟူ"။ ပဠုဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဝတ္ထု။ဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်သနည်း။

၉၄။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စော၊ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဧवံ ဝါဒိ၊ ဤသို့ အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧवံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ ပဠုဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ် အစုတို့ဖြင့်။ တနည်းကား၊ ကာမဂုဏ် တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ အလွန်တပ်မက် ဖောသည်ဖြစ်၍။ "အလွန် ငြိသည်ဖြစ်၍, လည်းဟူ"။ သမင်္ဂီ ဘူတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ပရိစာရေတိ၊ စမ္မယ်၏။ ဘော၊ အရှင်။ တ္တောဝတာ၊ ဤငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားရသဖြင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောဌ် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧवံ ဝါဒိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထံဣတိ၊ သို့။ပ။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

၉၅။ တံပဂ္ဂလံ၊ ကို။အညော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧवံ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ဘော၊ ရှင်။ တွံ၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ အကြင် အတ္တဘောကို။ ဝဒေသိ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏ ဟူ၍ဆို၏။ သောအတ္တာ၊သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ သောအတ္တာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ ဆို။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ တ္တောဝတာ၊ ဤသို့ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားရကာမျှဖြင့်။ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊သို့။ပတ္တော၊ သည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တံ၊ ထိုသို့ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားရကာမျှဖြင့် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ မရောက် ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိသ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊

အကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပရိဏာမမမ္မာ၊ ပြကတ္တေသော သဘောကို စွန့်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း ပြကတ္တေသောသဘောကို စွန့်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း, ငိုကြွေးခြင်း, ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း, စိတ်၏ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ဥပဒ္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ဘော်ဘာဝတာ၊ ဤသို့ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌမမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ဘော၊ အရှင်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊သည်။ ကာမေဟိ၊ ကိုလေသာ ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဧဝ၊ ကင်းရှိသာလျှင်။ ဆိတ်ရှိသာလျှင်,လည်းဟူ''။အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဧဝ၊ ရှိသာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့် တကွဖြစ်သော။သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ''နိဝရဏမှ ကင်းသော တရား အပေါင်းဌ ဖြစ်ထသော, လည်းဟူ''။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိထသော။ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘော၊ အရှင်။ ဘော်ဘာဝတာ၊ ဤပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အယံအတ္ထာ၊သည်။ပ။

ဒုဗိ။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ဘော်ဘာဝတာ၊ ဤသို့ ပဌမဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌမမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။နစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊သော။ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌။ ယဒေဝ၊ဝိတက္ကံ၊ အကြင် ဝိတက်သည်။ ယဒေဝ

(၉၄) သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝိစာရိတံ၊ အကြင်ဝိစာရသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧကေနဒ္ဓယေန၊ ထို ဝိတက်,ဝိစာရ နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်။ တံပဌမဈာနံ၊ ကို။ သြဠာရိကံ ဇုတိ၊ ရုန်ရင်း၏ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အက္ခာယတိ၊ ဟော အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ဣဿောဝတာ၊ ဤပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ပရမဒိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဤသို့သမ္မန်)။ ဣတိ၊ ရှင်။ ယဒတ္ထာ ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဇာနည်းကား၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊တို့ကို။ ဥပသမာ–အတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ အဏ္ဍကို၊ မိမိသန္ဓာန်၌ ဖြစ်တတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သံပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်ထသော။ စေတသော၊ ၏။ ဧကောဒိ ဘာဝံ၊ ဖြတ်သော သမာဓိကို ပွါးစေတတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိထသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိထသော။ သမာဓိဇံ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခလည်း ရှိထ သော။ ဒုတိယဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။

ဒုဂ်။ ဘော၊ရှင်။ဣဿောဝတာ၊ ဤသို့ ဒုတိယဈာန်နှင့်, ပြည့်စုံ ကာမျှဖြင့်။ အယံအတ္ထာ၊ သည်။ ပရမဒိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာနံ၊သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နောစနေဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဒုတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည် မမည်ဟု ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၌။ ယဒေဝပီတိဂတံ၊ အကြင်ပီတိသည်။အတ္ထိ၊၏။ (ဂတသဒ္ဒါကား တဇ္ဇောတည်း)။ စေတသော၊၏။ယဒေဝဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ၊အကြင် မငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဧကေနဓမ္မဒ္ဓယေန၊ ဖြင့်။ တေ၊ ထိုဒုတိယ ဈာန်ကို။ သြဠာရိကံ ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။အယံအတ္ထာ၊သည်။ ဣဿောဝတာ၊ ဤဒုတိယ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်၊

နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ။ဘော၊ ရှင်။ ယတော ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ခြော့ဉ်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဝိတိယာစ၊ ဝိတိကိုလည်း။ဝိရာဂါ၊ စက်ဆုပ် ခြင်းကြောင့်။ ဥပေက္ခကောစ၊ လျစ်လျူ ရှုသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုဒ္ဓေ၊ သုခဝေဒနာ ကိုလည်း။ ကာယေန၊ ရူပကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံဘုဝန္တိ ဟောတု၊ အကြင် ဈာန် ဈာန်ကြောင့်။ တံပဋ္ဌလံ၊ ကို။ အရိယာ၊ ဘုရား အစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော-သတိမာသုခဝိဟာရီတိ၊ ဥပေက္ခကော။ပ။ ဟာရီဟူ၍။အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘော၊ ရှင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဤသို့ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံ ခြင်းကြောင့်။ ပ။

၉၁။ တံပဋ္ဌလံ၊ ကို။ အဒ္ဓိကော၊ ဈယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧवံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘော၊ ရှင်။ တွံ၊ သည်။ ယံအတ္တာနံ၊ ကို၊ ဝဒေသိ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဌ် မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၏ဟူ၍ သိ၏။ သော အတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ သည်။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဗြဟ္မာဝတာ၊ ဤသို့ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံ ကာမျှဖြင့်။ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နောစဧဝ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဇုတိ၊ သို့။အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဈာန်ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ မရောက်ဟူ၍ ငါဆိုခြင်း သည်။ ကိသ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘဏ္ဍ၊ သို့တစိယဈာန်ဌ်။ ယဒေဝ ယာဝေသုခဝိတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝဘသော၊ ၏။ အာဘောဂေါ၊ သုခဝေဒနာကို ခံစားခွံ့ဟ ဒုလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတေနမ္ပဇာတေန၊ ဖြင့်။ ဘော်၊ သို့တတိယဈာန်ကို။ဩဠာရိကံ ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ ဗြဟ္မာဝတာ၊ ဤသို့တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်၊ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာနံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ ဘော၊ ရှင်။ ယတော

(၉၆) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ယသ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။အယံအတ္တာ၊သည်။ သုခသစ၊ ကာယိက သုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ဒုက္ခသစ၊ ကာယိက ဒုက္ခကိုလည်း။ပဟာနာ၊ကြောင့်။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဈာန်၌သာလျှင်။ သောမနဿ-ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်ထသော။ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းလည်း ရှိထသော။ စတုတ္ထံဈာနံ၊ ကို။ပ။

အမှာ အကြင်း အနက် ထင်သာပြီ။ ဤ အပရန္တကပ္ပကဋ္ဌ တက္ကိုဝါဒကို အသီး အဘယ့်ကြောင့် မဟောလေသနည်းဟူမူကား ဒိဋ္ဌမမ္မ နိဗ္ဗာနဝါဒ, ဥစ္ဆေဒဝါဒတို့သည်လည်း ကြီ၍သာ ပညတ်သောကြောင့် တက္ကိုဝါဒပင်ဖြစ်သည်။သညီဝါဒ, အသညီဝါဒ, နေဝသညီ နာသညီဝါဒတို့တွင်လည်း နေဝသညီ နာသညီဝါဒသည် ကေန္ဒ တက္ကိုဝါဒပင် ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် တက္ကိုဝါဒကို အသီးမဟောလိုသေးသံည် ဟူလိုသော်။ ။ယခုအခါ၌ ထိုအလုံးစုံသော ပုဗ္ဗန္တကပ္ပက အပရန္တကပ္ပက ပုဗ္ဗန္တာပရန္တကပ္ပကတို့ကို တပေါင်းတည်းပြုတော်မူလို၍ "ဇုမေခေါဘိက္ခဝေ" အစရှိသောပါဌ်ကို အားထုတ်ဟော မူပြန်သတည်း။ ပါဌ်အနက်ကား အထူးမရှိပြီ။တဗြဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဌ်ကိုကား အပိုင်းအခြားကို အသီးအသီးခွဲဝေ၍ ပြခြင်းငှာ မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား။

ပရိတသိဘ,ဝိပ္ပဋိတဝါဒ

၁၀၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဗြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား ဖြစ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့တွင်။သဿတဝါဒါ၊ ကုန်သော။ ယေတေသမဏာ၊ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။လောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဿတံဧတိ၊ ၍။ စတ္ကဟိ၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ အဇာနတံ-အဇာနန္တာနံ၊မဖေါက်

မပြန်မသိကုန်ထသော။ အပသဿတံ-အပသဿနာနှင့်၊ ဤကဲ့တည်းဟူ သော မျက်စိဖြင့် မမြင်ကုန်ထသော။ တေသံဘ၀တံသမဏဗြာဟ္မဏာနှင့်၊ ထိုအရှင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ တဏှာ၀ဂတာနှင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို။တဒဝိ-တံအပါ၀ေဒယိတံ၊ ထိုသို့ခံစားခြင်းသည်။ ပရိတံသိတဝိပ္ပန္နိတမေ၀၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ "တဏှာဒိဋ္ဌိ၀တာနှင့်"ဟု ဆိုအပ်လျက် ဒိဋ္ဌိသဒ္ဒါကို ချေ၍ "တဏှာ၀တာနှင့်" ဟူ၍သာ ဆိုသတည်း။ ဤနည်းဟူ နောက်ပုဒ်တို့ဌာလည်းသိလေ။အနက်ကိုလည်း ဤနည်းချည်း ယောဇနာလေ။ ။တဖန် ပစ္စည်း အဆက်ဆက်ကို ပြုခြင်းငှာ "တတြဘိက္ခ၀ေ"အစရှိသော ပါဠိကို အားထုတ်တော် မူပြန်သတည်း။ ဟူသည်သာမျှား၏။ ထူးရာကို ယောဇနာခဲ့။

၁၁၈။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား အပေါင်းတို့တွင်။ သဿတ ၀ါဒါ၊ ကုန်သော။ ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ယေနပနဒိဋ္ဌိ၀ေဒယိတေန၊ အကြင် မိစ္ဆာအယူကိုခံစားခြင်းဖြင့်။စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ၀ဏ္ဏူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒဝိ-တံအပါ ၀ေဒယိတံ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသော ခံစားခြင်းသည်။ဖဿပစ္စယာ၊ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤနည်းတူ နောက်ပုဒ် တို့ကိုလည်း ယောဇနာပါ လေတော့)။

၁၃၀။ ဒွါသဋ္ဌိယာ၊ ခြောက်ဆယ့် နှစ်ပါး အတိုင်းအရှည်ရှိ သော။ ၀ဏ္ဏူဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ယေနဒိဋ္ဌိ၀ေဒယိတေန၊ဖြင့်။ (အနိယတ်ထည့်သည်)။အဘိ၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒဝိ-တံအပါ ၀ေဒ ယိတံ၊ ထိုသို့ခံစားခြင်းသည်။ ဖဿပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဟောတိ၊၏။

အမှာ စတ္တာရိသ သဏ္ဌာ သဋ္ဌိသဏ္ဌာ တို့ကား သဏ္ဌာ ပြဓာန်းရာ၌ ဒုတ္ထိလိင် ကေ၀ုစ်သာ နေရာသော ကြောင့် ဝိသေသျပုဒ်နှင့် လိင်တူ၀ုစ်တူမနေမူ၍ "စတုစတ္တာရီသာ ယဒ္ဒါသဋ္ဌိယာ"ဟု ဒုတ္ထိလိင် ကေ၀ုစ်နှင့် နေသတည်း။ ။ဖဿမှ

(၉၇) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တပါးသော ဝေဒနာအားပစ္စည်းပြုတတ်သော တရားရှိသော်လည်း မိစ္ဆာအယူကို ခံစားခြင်းခွဲ ဖယောင်းသာလျှင် အားကြီးစွာ သော ပစ္စည်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှာ "တတြ ဘိက္ခဝေ ယေတေသမဏာ ပြာဟ္မဏာ" အစရှိသော ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူပြန်သတည်း။ အနက်တူသည် များ၏။

၁၃၁။ ပ။ တေသမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဝတကေ ဣန်ဒြေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဖယော၊ ဖယောကို။ အညတြ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ တံ ဝေဒယိတံ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို ခံစားခြင်းကို။ (ကံထည့်)။ ပဋိသံ ဝေဒိယန္တိ၊ ခံစားကုန်လတ္တံ့။ ဧတံ ဌာနံ၊ ထိုသို့ ခံစားအံ့သော အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (အထက်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်းချည်း ယောဇနာလေ)။

ဒိဋ္ဌိဂတိကာဒိဌာန ဝဏ္ဏကထာ

၁၄၄။ ယေပိ တေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ အကြင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဧကစ္စသဿတိကာ၊ အချို့မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ဧကစ္စ အသဿတိကာ၊ အချို့မမြဲဟု အယူရှိကုန်၏။ ယေပိ တေသမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ အန္တာနန္တိကာ၊ အဆုံးရှိ၏ အဆုံးမရှိဟု အယူရှိကုန်၏။ ယေပိ တေ သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အမရာ ဝိက္ခေပိကာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ တုန်လှုပ်သော အယူရှိကုန်၏။ ယေပိ တေသမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အကြောင်းကင်း၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ပ။ ဥဒ္ဓမာဃာတနိကာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်ခွဲမြှ၏ဟု အယူရှိကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေသမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဆဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿာယတနေဟိ၊ ဖဿာယတနတို့ဖြင့်။ ဖုဿ ဖုဿ၊ ထိကုန်ထိကုန်၍။ ပဋိသံ ဝေဒေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ (ဆဖဿာယတနဟူသည်ကား စက္ခုဖဿာယတန ။ ပ။ ကာယ ဖဿာယတန မနော ဖဿာယတန ဤခြောက်ပါး တည်း)။ တေသံ၊ ထို ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့အား။ ဝေဒနာ ပစ္စယာ

ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ဥပါဒါနံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊၏။ ဇာတိပစ္စယာ၊ကြောင့်။ ဇရာမရဏသောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ အိုခြင်းသေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။

အမှာ ဤသို့မိန္ဓာအယူရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့လျှင် ပြဓာန်းခြင်းရှိသော ဝဋ္ဌတရားကို ဟောတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်းလျှင် ပြဓာန်းခြင်းရှိသော ဝဋ္ဌတရားမှ ကင်းခြင်းကို ပြတော်မူလိုလို၍ "ယတောခေါဘိက္ခဝေ" အစရှိသော ဒေသနာကို ဟောတော်မူသတည်း။ ထိုဒေသနာတော်ပါဠိ၏ အဋ္ဌကား။

ဝိဝဏ္ဏကထာဒီ

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယတောခေါယသ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ဆန်း၊ကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏ တည်ရာတို့၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ ခံစားခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။အယံ၊ ဤသို့အပြားအားဖြင့် မဖောက်မပြန် သိသောရဟန်းသည်။ သမ္ဘေဟေ၀၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဇုမေဟိ သမဏာ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ ဤရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ထက်။ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်မြတ်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။

အမှာ ဤသို့ ဝဋ္ဌမှကင်းသော ဒေသနာကို တောတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၊ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ လွတ်သော မိန္ဓာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည် မရှိဟူ၍ပြတော်

မှုခြင်းငှါတဖန် "ယေဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ" အစရှိသော ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူ၏။ ထိုဒေသနာတော်ပါဠိ၏အတ္ထကား။

၁၄၆။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေကေစိ၊ အမှတ် မရှိကုန်သော။ သမဏာဝ၀ါ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ပ။အနေကဝိဟိတာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ အဓိမုတ္တိပဒါနိ၊ မိဆွာအဲ့ယူကိုပြုတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို။ အဘိ၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ဒ္ဒါသ္ဒိယာ၊သော။ ဒုမေဟေ၀ဝတ္ထု။ဟု၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်။ မမ၊ ၏။ (ထည့်ပါ)။ အန္ဓောဇာလိကတာ၊ ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၏အတွင်းခံသာလျှင် တည်ကုန်သည်။ "ဒေသနာ လည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်းခံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သည်, တည်းဟူ"။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ("ဇာလိကတာ"ဟု ပဌမအက္ခရာကနှင့်လည်း ပါဠိရှိ၏။ "ဇာလိကတာ"ဟု တတိယက္ခရာ ဂနှင့်ရှိရာသာ သင့်မြတ်၏။အထက်ဥပမာစကားခံလည်း "အန္ဓောဇာလိကတာ"ဟု ရှိသည်။ ဣတ္ထ၊ ဤ၀ါ၏ ဒေသနာ တည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်းခံ။ သိတာ၀၊ နစ်ကုန်သည်လျှင်။ဟုတ္တာ၊၍။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ ပေါ်ကုန်သော်လည်း။ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ ဣတ္ထ၊ ဤ၀ါ၏ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်ခံ။ပရိယာပန္နာ၊ အကျုံး၀င်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။အန္ဓောဇာလိကတာ၀၊ ၀ါ၏ ဒေသနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၏ အတွင်းခံ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒကွော၊ လိမ်မာသော။ ကေ၀ဋ္ဋော၀ါ၊ တံငါ သည်လည်းကောင်း။ ကေ၀ဋ္ဋန္တေ၀ါသိ၀ါ၊ တံငါ၏ တပည့် သည်လည်းကောင်း။ သုခုမစ္ဆိုဠကေန၊ ကျဉ်းသောအပေါက်ရှိသော။ "ကွန်စိပ်ဖြစ်သော,လည်းဟူ"။ဇာလေန၊ကွန်ဖြင့်။ ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော။ "ငယ်သော လည်းဟူ"။ ဥဒကဒဟံ၊ ရေအိုင်ကို။ ဩတ္ထရေယျ၊ လွှမ်းရာ၏။ တသ၊ ထိုတံငါအား။ ဧ၀ံပရိ၀ိတက္ကော၊ သည်။

အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဒုမသို့ဉဒကဒဟေ၊ ဤရေအိုင်၌။ သြဠာ ရိုကာ၊ ရွန့်ရင်းကုန်သော့။ "ကြီးကုန်သော, လည်းဟု"။ ယေ ကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ "ငါးတို့ သည်, လည်းဟု"။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ ပါဏာ၊ တို့သည်။ အန္ဓောဇာလိကတာ၊ တံငါ၏ ကွန်တွင်းခ်ိသာ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤတံငါ၏ ကွန်တွင်း၌။ သိတာဝ၊ နစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာပိ၊ သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤတံငါ၏ ကွန်တွင်း ၌။ ပရိယာပန္နာ၊ဖွဲ့မိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္ဓောဇာလိ ကတာဝ၊ တံငါ၏ကွန်တွင်းခ်ိ ရှိကုန်သည်သာလျှင် ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ၊ သော်လည်း။ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဝေမေဝခေါ၊ထိုအတူ လျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေကေစိ၊ ကုန်သော။ သမဏာဝ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ရှေးအဖို့ကိုကြံ၍ယူတတ်ကုန်သည်။ဟုတ္ဝာဝ၊ ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။အပရန္တကပ္ပိကာ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာဝ၊ ဖြစ်၍လည်း ကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တာပရန္တကပ္ပိကာ၊ ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာဝ၊ ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တပရန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ ရှေးအဖို့ နောက်အဖို့ အစဉ်လိုက်၍ စွဲလမ်းကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာဝ၊ ၍လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗန္တာပရန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ပ။

အမှာ ဤသို့ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး ကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့် အလုံးစုံကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ ပေါင်း၍ ယူကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အလုံးစုံကုန်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တခုတည်းသော ဝေဒနာတည်းဟူသော ကွန်ရက်၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ မိမိ၏ တစုံတယောက်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပုဂ္ဂိုလ်၌ အကျုံးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍"ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကော ဘိက္ခဝေ

တထာဂတသ၊ ကာဒယာ'' အစ၍ရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း၊ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၁၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကော အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော သန်လျက်ဖြင့် အကြင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဘဝ ကဏ္ဍာရှိသော။ တထာဂတသ၊ ငါဘုရား၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အသ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ကာယော၊ သည်၊ ဋ္ဌသတိ၊ တည်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုသို့ တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ နံ၊ ထို-ငါဘုရားကို။ ဒေဝါ၀၊ နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း။ မနုဿာ၀၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ (ဒက္ခန္တိကား အနာဂတ်ဌ ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ''ဒေဝါ၀၊ မနုဿာ၀၊ နံ ဒက္ခိဿန္တိ'' ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာ ဆိုသတည်း)။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌ၊ ဇီဝိတပရိယာဒါနာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ ဒေ၀ါ၀၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာ၀၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ နဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ သေယ္ယထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမ္ဗပိလ္လိယာ၊ သရက်ခိုင်၏။ ဝဏ္ဏဋ္ဌာယ၊ အညွှာပြတ်ပြီးသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တနည်းကား၊ ဝဏ္ဏဋ္ဌာယ၊ အညွှာပြတ်ပြီးသော၊ အမ္ဗပိလ္လိယာ၊ သရက်ခိုင်ဌ။ ယာနိ၊ ကာနိစိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အမ္ဗာနိ၊ သရက်သီးတို့သည်။ ဝဏ္ဏပဋိဘဋ္ဌာနိ၊ အညွှာနှင့်စပ်ကုန်သည်။ ''အညွှာဖြင့် ဖွဲ့ကုန်သည်, လည်းဟူ''။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ အမ္ဗာနိ၊ ထိုသရက်သီးတို့သည်။ တဒန္တယာနိ၊ အညွှာသို့ အစဉ် လိုက်သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တိ ယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကော၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော သန်လျက်ဖြင့် အကြင်းမဲ့ ဖြတ်ပြီးသော ဘဝတဏှာရှိသော။ တထာဂတသ၊

ငါဘုရား၏။ ကာယေဝ၊ ရူပကာယသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှ လောက်သော ကာလပတ်လုံး။ အသ၊ ထို-ငါဘုရား၏။ ကာယေဝ၊ ရူပကာယသည်။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုသို့တည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ နံ၊ ထိုငါဘုရားကို။ ဒေဝါ၀၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ မနုဿာ၀၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ (၀ါသဒ္ဒါကား လုတ္တနိဿိတ်ပ ဒတည်း)။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ဇီ၀ိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုငါဘုရား ကိုယ်ကို။ ဒေ၀မနုဿာ၊ တို့သည်။ နဒက္ခန္တိ၊ မမြင်ရကုန်လတ္တံ့။ (၇တိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပနတည်း)။

၁၄၇။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဧ၀မသ္မိံ သုတ္တေ၊ ကို။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဧတံ ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေ၀စ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အ၀ေ၀စ၊ အသို့ လျှောက်သနည်း ဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ အလွန်အံ့ဖွယ်-ရှိစွတကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ မဖြစ်ဘူးသော သဘောသည် ဖြစ်စွတကား။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အယံ ဓမ္မ ပရိယာ၀ေ၀၊ ဤတရားဒေသနာတော်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဣတိ ဧတံ ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေ၀စ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဣမသ္မိံ ပရိယာ၀ေ၀၊ ၌။ ဣမဿ္မာ၀ပိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘ၀ဖြစ်သော အကျိုးကို လည်းကောင်း။ ပရဿ္မာ၀ပိ၊ တမလွန်ဘ၀၌ဖြစ်သော အကျိုးကို လည်းကောင်း။ သက္ခာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ (ဤလည်း အနိယတ် ထည့်သည်)။ ဘဿ တိဟ၊ ကြောင့်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာ၀ယံ၊ ကို။ အတ္ထဇာလန္တိ၀ိ၊ ဟူ၍ လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာ၀ရေ၀ိ၊ လော့။ ဗြဟ္မဇာလန္တိ၀ိ၊ ဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာ၀ရေ၀ိ၊ လော့။ ဒိဋ္ဌိဇာလန္တိ၀ိ၊ ဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာ၀ရေ၀ိ၊ လော့။ အနုတ္တရော သင်္ဂါမ ဝိဇယော၀ိ၀ိ၊ အနုတ္တရ သင်္ဂါမ၀ိဇယဟူ၍လည်း။ နံ၊ ကို။ ဓာ၀ရေ၀ိ၊ လော့။ (ဣတိ သဒ္ဒ

(၁၀၄) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကား ပရိသမာ ပနတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၉။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို။ ဟနည်းကား၊ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုန်း၊ ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံကုန်ပြီ။ (အဘိနန္ဒုန်ဟူ အနုဝိဘတ်လည်း အတိတ်ကာလဟုဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အဘိနန္ဒုန်တိ အနုမောဒိံသုစစ သမ္ပဋိစ္ဆိံသုစ"ဟု ဆိုသတည်း)။ ဧကမသ္မိံ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤ ဂါထာမရှိသော အမေးအဖြေနှင့်တကွသော ဤသုတ်ကို။ ဘည္တမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဒဿ သဟဿိ လောကဓာတု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်။ "တသောင်းသော စကြဝဠာသည်လည်းဟူ"။ အကမ္ပိတ္ထ၊ လှုပ်ပြီ။

အမှာ "သုတ္တဒေသနာ ပရိယောသာနေ"ဟု မဆို မူ၍ "ဧကမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘည္တမာနေ" ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် ဤသုတ်ကိုဟောသော အဆုံးဌာန စကြဝဠာ တသောင်းမလှုပ်။ တပါးပါးသော မိန္ဓာအယူကို ဟောတော်မူသော အဆုံးဌာပင် စကြဝဠာတသောင်း လှုပ်၏ဟု မှတ်အပ်၏။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌ "ဒွါသဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိဂတေသု ဝိနိဝေဌေတ္တာ ဒေသိယမာနေသု တဿ တဿ ဒိဋ္ဌိဂတဿ ပရိယောသာနေ ပရိယောသာနေတိ ဒွါသဋ္ဌိယာ ဌာနေသု အကမ္ပိတ္ထ"ဟု ဆိုသတည်း။

ပဌမံ၊ သော။ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ရာဇာမစ္စကထာ (၁၀၅)

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ရာဇာမစ္စကထာ

၁၅၀။ ဘဒ္ဒန္တေ ကသပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဇုဒံသုတ္တံ၊ ဤ-သာမညဖလသုတ်ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သံမုခါ၊ မျက်မှောက်ဟော်မှ။ ဒေဝ ကေန အာကာရေန၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ဤကား ဒေဝ သဒ္ဒါကို အာကာရ အနက် ယူ၍ ယောဇနာ သတည်း)။ ဒေဝ၊ ဘုရားဟောတော် မူတိုင်းသာလျှင်။ (ဤကား အဝဓာရဏ အနက်တည်း)။ ဒေဝ၊ ဤသို့ ဘုရား ဟောတော်မူ အပ်သောနည်းဖြင့်။ (ဤကား နိဒဿနအနက်)။ မေ မယာ၊ သည်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ (ဤအနက်ကား မေသဒ္ဒါကို မယာဟူသောအနက်, သုတံသဒ္ဒါကို ကမ္မသာဓနအနက်, ယူ၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ ကသပ၊ အရှင် မဟာ ကဿပ။ ဇုမသ သုတ္တသ၊ ဤသာမညဖလသုတ်ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဒေဝ ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တနည်းကား၊ ဒေဝ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ တနည်းကား၊ ဒေဝ၊ ဤသို့ ဘုရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်။ မေ မမ၊ ၏။ သုတံဥပဓာရဏံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤကား မေသဒ္ဒါကို မမ အနက်ယူ၍, သုတသဒ္ဒါကို ဘာဝသာဓန အနက်ယူ၍, ယောဇနာ သော အနက်တည်း)။ ကေ၊ သော။ သမ္ပယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌။ ကောမာရဘစ္စသ၊ အဘယ မင်းသားသည် ကောက်ချွေးအပ်သော။ ဇီဝကသ၊ ဇီဝက၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက် ဥယျာဉ် တော၌။ မဟတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးသော။ ''ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော, လည်းဟု''။ **တနည်းကား**၊ မဟတာ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် များသော။ ဘိက္ခု၊ သံဃာ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အဋ္ဌတေဠသေဟိ၊ အနဲဖြင့်မှတ် အပ်သော တဆယ့်သုံး အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော။ တနည်း ကား၊ အနဲနှင့်တကွ တဆယ့်သုံးအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ သဒေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း)။ အဋ္ဌ

(၁၀၆) သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တေဇသေဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ် အရေအတွက် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခဏေ (ဤကား အဓိပ္ပါယ်ထွက်တည်း)။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

အမှာ "အဓိတေဇသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ" ဟူသော ပါဠိဖြင့် မဟာတာ ဘိက္ခုသံဃနေ ဟူသော စကား၏ သရုပ်ကို ပြတော်မူသတည်း။ ။ဝစနတ္ထကား "အဓေန ဥပ လက္ခိတာနိ တေဇသ အဓိတေဇသာနိ"။ ယာနိသတာနိ၊ အကြင် အရာတို့သည်။ အဓေန၊ အခွဲဖြင့်။ ဥပလက္ခိတာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်သော။ တေဇသ၊ တဆယ့်သုံးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိသတာနိ၊ တို့သည်။ အဓိတေဇသာနိ၊ မည်ကုန်၏။ မဇ္ဈေလောပ တံတိယာတပ္ပုရိသိ။ အရကား တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးဆယ်တည်း။ **ဓာတုကား**၊ "အဓေနသဟဂ္ဂတေဇသ ဇေတသန္တိ အဓိတေဇသာနိ။ ။ဇေတသံသတာနံ၊တို့အား။ အဓေန၊ အခွဲနှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ တေဇသ၊ တဆယ့်သုံးပါး အရေအတွက်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရှိကုန်သည်၏ သတ္တိကြောင့်။ တာနိသတာနိ၊ တို့သည်။ အဓိတေဇသာနိ၊ မည်ကုန်၏။ ဧတဿ ဣတိ ဟေတုတ္ထေ ပဋိပုဒိကာ။ ။အရကား ရှေးနည်းလည်းကောင်းတည်း။ ရာဇဂဟေ ဟူသော အာဓာရဖြင့် ဆွမ်းခံရွာကို ပြတော်မူ၏။ အမ္ဗပနေ ဟူသော အာဓာရဖြင့်ကား နေရာအရပ်ကို ပြတော်မူ၏။ ယံ သရက်ဥယျာဉ်သည် ရာဇဂြိဟ် ပြည်၏ မနီးမဝေးသော အရပ်ဖြစ်တည်၏။ ထိုကြောင့် ရာဇဂြိဟ်ပြည် အနီးဌာ နေတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို သမီပူပစာရအားဖြင့် ရာဇဂြိဟ်ပြည်ဌာ နေ၏ဟု ဆိုသတည်း။ ။ယေနသမယေန၊ ဌာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောမာရ ဘစ္စသ၊ အဘယ မင်းသားသည် ကောက်ခ်ြ မွေး အပ်သော။ ဇီဝကသ၊ ၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ဌာ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဤကား အနိယတ်ထည့်သည်)။

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ဗုဒ္ဓာမစ္စကထာ (၁၀၇)

တေနဲခေါပနသမယေန၊ထိုသို့ ဘုရားသခင်ဗုဒ္ဓဝကမ်း သရက်ဥယျာဉ်၌ နေတော်မူသော အခါ၌။ မာဂဓော၊ မာဂဓတိုင်းကို အစိုးရ ထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏ သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့် ငါးရက်မြောက်ဖြစ်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။(တဒဟုကို တသ္မိံ အဟု ဟုပုဒ်ဖြတ်)။ ကောမုဒိယာ၊ ကုမုဒြာကြာတို့၏ ပွင့်တုန်း ဖြစ်ထသော။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလတို့၏ အဆုံးဖြစ် ထသော။ ပုဏ္ဏာဃ၊မိုးဥတုပြည့်ထသော။ပုဏ္ဏမာယ၊တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် နေ့၌။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၌။ ရာဇာမစ္စပရိဝုတော၊ မင်း၏ အမတ်အပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်အထက်၌ လူးလာသွားလျက်။ နိသိန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဥပုသ်နေ့၌ အဋ္ဌမီ စတုဒ္ဒသီ ပန္နရသီအားဖြင့် သုံးပါးပြားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဋ္ဌမီဥပုသ်နေ့နှင့် စတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်နေ့တို့ကို နစ်စေခြင်းငှာ ပန္နရသေဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ပန္နရသီဥပုသ်၏လည်း ဇုဏ္ဏပက္ခ သုက္ကပက္ခအားဖြင့် နှစ်ပါးရှိရကား ဇုဏ္ဏပက္ခကို နစ်စေခြင်းငှာ ပုဏ္ဏမာယ ဟူသော အာမာဝရအထူးကို မိန့်ပြန်သတည်း။ပုဏ္ဏမာယ၏လည်းမျှားသော အပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တပါးသော လပြည့်ကို နစ်စေခြင်းငှာ စာတုမာသိနိယာဟူသောဝိသေသနကို မိန့်ပြန်သတည်း။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ကာလ၌ ကုမုဒြာကြာတို့သည် ပွင့်ကုန်၏ ဟု သိစေခြင်းငှာ ကောမုဒိယာ ဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၌ မိုးဥတုပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ ပုဏ္ဏမာယဟူသော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။

* အထခေါ၊ ထိုတန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ညဉ့်အခါ၌။မာဂ ဓော၊မာဂဓတိုင်းကို အစိုးရထသော။ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏ သားဖြစ် သော။ အာဇာတသတ္တု၊

(၁၀၀) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဓာဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ ဥဒါနိ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။ ကိုံ ဥဒါနေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ရမဏီယာဝတ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရှိစွတကား။ "မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်စွတကား,လည်းဟူ"။ ဒေါသိနာဝတ၊ အပြစ်ကင်းစွ တကား။ဘော၊တို့၊ရတ္တိ၊သည်။ အဘိရူပါဝတ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွတကား။ ဒေါသိနာဝတ၊ အပြစ်ကင်းစွတကား။ ဘော၊တို့။ရတ္တိ၊ သည်။ ဒဿနီယာဝတ၊ရှုဖွယ်ရှိစွတကား။ဒေါသိနာဝတ၊ ကား။ ဘော၊ တို့။ ရတ္တိ၊ သည်။ ပါသာဒိကာဝတ၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိစွတကား။ ဒေါသိနာဝတ၊ ကား။ ဘော၊ တို့။ ရတ္တိ၊ သည်။ လက္ခညာဝတ၊ မှတ်အပ်စွတကား။ "နေလ အစရှိသည်တို့ကို မှတ်ခြင်းငှာ သင့်စွတကား,လည်းဟူ"။ ဒေါသိနာဝတ၊ကား။ (ဤရမဏီယာဝတ ဘော ဒေါသိနာ ရတ္တိ အစရှိသော ဝါကျငါးခုအပေါင်းကား ညဉ့်ကို ချီးမွမ်းသော ဝေဝုစ်ချည်းတည်း)။ ယံသမဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ယံပြာဟ္မဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ပယိရူပါသတော-ပယိရူပါသန္တာနံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်သော။ နော အမှာကံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ ပသီဒေယျ၊ ကြည်ရာ၏။ ကံ၊ အဘယ်မည်သော။တံသမဏံဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ တံပြာဟ္မဏံဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ "ယခု,လည်းဟူ"။ ပယိရူပါသေယျာ မနုခေါ၊ ဆည်းကပ်ရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

အမှာ ကံနုခဇ္ဇကို ကံနုခေါ အဇ္ဇဟု၊ ပုဒ်ဖြတ်။ ပယိရူပါသတောကား ဗဟုဝုစ်ဖြစ်သော နံဝိဘတ်ကို ကေဝုစ်ပြန်သောကြောင့် ဝစနဝိပလ္လာသ မည်၏။ ထိုသို့ ဗဟုဝုစ်ကို ကေဝုစ်ပြန်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ယံနောပယိရူပါသတော ဟိ ဝစနမ္ပတ္တိယောဂေါ သေ၊ ယံအမှာကံ ပဠိ ပုဒ္ဓနဝသေန ပယိရူပါသန္တာနံ မဓုရံ ဓမ္မံ သုတ္တာ စိတ္တံ ပသီဒေယျာတိ အတ္ထော" ဟု ဆိုသတည်း။

၁၅၁။ ဧဝံ၊ ဣသိ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ရာဇအမစ္စော၊မင်း၏အမတ်သည်။ မာဂဓံ၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ ဝေဒေဟိ အမည်ရှိသော မိဖုရား၏သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုံ၊အဇာတသတ်အမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ၊ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အသို့ဆိုသနည်းဟူမူကား။ဒေဝ၊ကြီး၊ကဿပေါ၊ကဿပမျိုးဖြစ်သော။ အယံ ပူရဏော၊ ဣဿပူရဏာသည်။ **တနည်းကား**၊ ပူရဏော၊ တယောက်ဖြင့်ယုတ်ခသော တရာသောကျွန်ကိုပြည့်စေတတ်သော။ အယံ ကဿပေါ၊ ဣကဿပသည်။သံဃီစေဝ၊နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏီစ၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏာစရိယော စ၊ ဂိုဏ်းတို့၏ ဆရာလည်းဖြစ်၏။ ญาตော၊ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ယသဿီ၊ အခြိုအရုံများ၏။ "များသော အခြိုအရုံရှိ၏,လည်းဟူ"။ တိတ္ထိကရော၊ မိမိအယူကိုပြုတတ်၏။ဗဟုဇနဿ၊များသောလူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ရတ္တညူ၊ ညဉ့်၏အပိုင်းအခြားကိုသိ၏။ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်သော ရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလသို့ ရောက်ပြီ။ "မင်းနှစ်ဆက်သုံးဆက်တို့ကို လွန်ပြီ, လည်းဟူ"။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။တံ၊တိုပူရာဏကဿပသို့။ ပယိရုပါသတု၊ ဆည်းကပ်တော်မူစေချင်၏။ ပူရဏံ၊ပူရဏအမည်ရှိသော။ ကဿပံ၊ သို့။ ပယိရုပါသတော၊ ဆည်းကပ်သော။ ဒေဝဿ၊ မင်းကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေဝနာမပသီဒေယျ၊ ကြည်ညိုပြားခဲ့လည်းမသိ။ "ကြည်ညိုရာ၏,လည်းဟူ"။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်လေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ပ။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ **အဟောသိ**၊ ၏။

၁၅၂။ အညတရော၊ သော။ ရာဇအမစ္စောပိ၊ သည်လည်း။ (ခေါသဒ္ဒါအနက်မရှိ)။ပ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဂေါသာလော၊ နွားခြုံဟုခေါ်သော။ အယံ မက္ခလိ၊ ဣမက္ခလိသည်။ သံဃီစေဝ၊ သင်္ဃာနှင့်

(၁၁၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏိစ၊ ဂိုဏ်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဂဏာဝစရိယော စ၊ ဂိုဏ်း၏ ဆရာလည်းဖြစ်၏။ ဥတော၊ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ယသဿီ၊ အခြံအရံများ၏။ တိတ္ထကရော၊ မိမိအယူကို ပြုတတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ များသော လူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။ ရတ္တညူ၊ ညဉ့်၏ အပိုင်း အခြားကိုသိ၏။ စိရပဗ္ဗဇိတော၊ ကြာမြင့်သောရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။ "ရဟန်းပြု၍ ကြာမြင့်ပြီ,လည်းဟု"။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်စွာသော အခွန်သို့ရောက်ပြီ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ ဒေဝေါ၊သည်။ တံမဂ္ဂလိဂေါသာလံ၊ ထိုမဂ္ဂလိဂေါသာလသို့။ ပယိရုပါသတု၊ ဆည်းကပ်စေချင်၏။ "ဆည်းကပ်တော်မူလော့ လည်းဟု"။ မဂ္ဂလိဂေါသာလံ၊သို့။ ပယိရုပါသတော၊ ဆည်းကပ် သော။ ဒေဝဿ၊၏။ စိတ္တံ၊သည်။ အပ္ပေဝနာမပသီဒေယျ၊ ကြည်ညို ခြားအံ့လည်းမသိ။ 'ကြည်ညိုရာ၏ လည်းဟု'။ ဒုတိယတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊၏။ (နောက်၌ ဤနည်း ယောဇနာလေ။ တူးရာကို သာ ယောဇနာအံ့)။

၁၅၃ ၁၅၄။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ကေသကမ္ဗလော၊ လူဆံပင်ဖြင့် ယက်သော ကမ္ဗလာကို ဆောင်သော။ အယံအဇိတော၊ ဤအဇိတ သည်။ (ဤမျှသာထူးသည်)။ ဒေဝ၊ကြီး။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်း အမျိုးဖြစ်သော။ အယံပကုဓော၊ ဤပကုဓသည်။

၁၅၅-၁၅၆။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သား ဖြစ်သော။ အယံသဉ္စယော၊ ဤသဉ္စယသည်။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏ သားဖြစ်သော။ အယံနိဂဏ္ဌော၊ ဤနိဂဏ္ဌသည်။ ပ။

ကောမာရဘစ္စဇီဝကကထာ

၁၅၇။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ကောမာရဘစ္စော၊ အာဘ ယမင်းသားသည် ကောက် မွေးအပ်သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ မာဂဓဿ၊ သော။ ဝေဒေဟပုတ္တဿ၊ သော။ အဇာတသတ္တုဿ၊ ''သော။ ရညော၊၏။ အဝိဒူရေ၊ ''ကင်းမဝေးသောအရပ်၌။ ကုဏ္ဍ

ဘူကော၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ သမ္ဘိဝကာ၊ အရှယ်တူသောဖိုဝက။ တွံပန်၊ သည်ကား။ ကိုံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အသိ၊ နည်း။ဒုတိယတွံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ဒေဝ၊ကြီး။ အရဟံ၊ သံသရာတည်းဟူသော စက်၏အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပြီးထသော။ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထသော။ အယံဘဂဝါ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အမ္ဘဝနေ၊ ၌။ မဟာတာ၊ ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သော။ "အရေအတွက်အားဖြင့် မျှားကုန်သော, လည်းဟူ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အစုတေဌသေဟိ၊ အခွဲနှင့်တကွတဆယ့်သုံးအရေအတွက်ရှိကုန်သော။ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း)။ အစုတေဌသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ၁၂ါးကျိပ် အရေအတွက်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ (ဤကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း)။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တံပန ဘဝန္တံဂေါတမံ-တသဒေါပန ဘောတောဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ တနည်းကား၊ ကလ္လာဏော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောခြင်းသည်။ "ကောင်းချီးကျူးသော အသံသည်, လည်းဟူ"။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏။ ကိံ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့နှံ့၍တက်သနည်း ဟူမူကား။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုတိယ ဒုမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ သံသရာဟူသော စက်၏အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟာ မည်တော်မူ၏။ ဒုတိယ ဒုမိနာကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာလျှင် သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ ဒုတိ ဒုမိနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး

(၁၁၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး,စရဏတဆယ့်ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ မည်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိုနာ ကာရဏေနပိ၊ ထိသို့ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ မည်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိုနာ ကာရဏေနပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ မည်တော်မူ၏။ ဤတိုပိ ဤမိုနာ်ကာရဏေနပိ၊ မယဉ်သေးသောယောဂျား ယဉ်ပြီးသောယောဂျားတို့ကိုဆုံးမတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိုနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိုနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ ဤတို့ ဤမိုနာ ကာရဏေနပိ၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဤတို့ သို့။ အဇ္ဈုဂ္ဂတော၊ နှံ့ရှိတက်၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ တံဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ပယိရုပါသတု၊ ဆည်းကပ်တော်မူလေ့။ တံဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ပယိရုပါသတော၊ ဆည်းကပ်တော်မူသော အရှင်မင်းကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေဝနာမပသီဒေယျ၊ကြည်ညှိရာ၏။ ''ကြည်ညှိပြီးအုံ့လည်းမသိ,လည်းဟူ''။ ဤတို့ တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၅၇။ သမ္မဇိဝက၊ အရွယ်တူသော ဇိဝက။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြီးကား။ ဟတ္ထိယာနာနိ၊ ဆင်ယာဉ်တို့ကို။ ကပ္ပါပေဟိ၊ ကစေလော့။ ဤတို့ သို့။ အဝေါစ၊၏။ ဒေဝ၊ကြီး။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဤတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ (အထက်ပဋိသုဏိတ္တာဒ္ဒ သရူပဒဿနစပ်လေ)။ ကောမာရဘစ္စော၊ အဘယမင်းသားသည် ကောက်ရှိ ၁မ္ဘားအပ်သော။ ဇိဝကော၊ သည်။ မာဂဓသ၊ သော။ ဝေဒေဟိ

ပုတ္တသ၊ သော။ အဇာတသတ္တုသ၊ သော။ ရညော၊၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိသုဏိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗမတ္တာနိ၊ ငါးပါးအတိုင်း အရှည်ရှိကုန် သော။ဟတ္ထိနိကာသတာနိ၊ ဆင်မည်သောတရာတို့ကို။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း)။ ပဗ္ဗမတ္တာနိ ဟတ္ထိနိကာသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆင်မည်သောတို့ကို။ ကပ္ပါပေတ္ဝာ၊ ကစေ၍။ရညောစ၊၏လည်း။ "သည်လည်း, လည်းဟု"။ အာရောဟနီယ၊ စီးခြင်းငှါလျောက် ပတ်သော။ နာဂံ၊ ဆင်ကို။ ကပ္ပါပေတ္ဝာ၊ ကစေ၍။ မာဂဓသ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တသ၊ သော။ အဇာတသတ္တုသ၊ သော။ ရညော၊ အား။ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ တေ၊သင်မင်းကြီး၏။ ဟတ္ထိယာ နာနိ၊ ဆင်ယာဉ်တို့ကို။ ကပ္ပိတာနိခေါ်၊ ကအပ်ကုန်ပြီ။ဒါနိ ဒုဒါနိ၊ ဌ်။ ယသ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ကို။ တွံ၊သည်။ မညသိ၊ သိတော်မူ၏။ တဒေဝ၊ ထိုသွားခြင်းကိုသာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ လျှောက်၏။(ဤသို့ပါဌသောသတည်း)။

၁၂၉။ အထခေါ်၊ ဌ်။ပ။ ပဗ္ဗသု ဟတ္ထိနိကာသတေသု၊ ငါးရာ ကုန်သော-ဆင်မည်သောတို့ဌ်။ ပစ္ခေကာ၊ ကုန်သော။ ဒုတ္ထိယော၊ တို့ကို။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ အတ္ဘုနာ၊ မိမိသည်။ အာရောဟ ဏိယံ၊စီးအပ်သော။ "စီးခြင်းငှာလျောက်ပတ်သော"။နာဂံ၊ ကို။ အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ စီး၍။ ဥက္ကာသု၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဓာရိယမာနာသု၊ ထွန်းကုန်လျက်။ ရာဇဂဟမှာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ မဟာဗ္ဗာ-မဟ တာ၊ ကြီးစွာသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ တန်ခိုးဖြင့်။ နိယျာသိ၊ ထွက်လေ၏။ ယေနယတ္တ၊ ဌ်။ ကောမာရဘစ္စသ၊ အဘယ်မင်းသားသည် ကောက်၍မွေးအပ်သော။ ဇီဝကသ၊ ၏။ အမ္ဗဝနံ၊ သရက်တောဥယျာဉ်သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေနတတ္တ၊ သို့။ပါယာသိ၊သွားလေ၏။တစ်နည်းကား၊ယေနဒိသာဘာဝေန၊ အကြင်အရပ်အဖို့ဖြင့်။ ကောမာရဘစ္စသ၊ သော။ ဇီဝကသ၊ ၏။ အမ္ဗဝနံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားအပ်၏။ တေနဒိသာဘာဝေန၊

ဖြင့်။ ပါယာသိ၊ ၏။ပ။ရညော၊အား။ (အဟုဒ္ဓစ္စ)။ အမ္ဘဝနသ၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ဘယံ၊ကြောက်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဆန္ဒိတတ္တံ၊ ကိုယ်ခက်ထရော် ရှိခြင်းသည်။ ''ကိုယ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်,လည်းဟု။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။ လောမဟံသော၊ အမွေးရှင်ခြင်းသည်။ ''ကြက်သီး မွေးညင်းထခြင်းသည်,လည်းဟု။ အဟုဒေဝ၊တည်း။ပ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌ ဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထသည်ဖြစ်၍။ ကောမာရဘစ္စ၊ ဒသ။ ဇီဝကံ၊ ကို။ ဇေတံ၊စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ သမ္ဘဇီဝက! အရှယ်ကျသောဇီဝက။ ကစ္စိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ဝဠ္ဆေသိ၊ လှည့်ပတ်ဘိသနည်း။ (ဤအရာ၌ နဟုသော နိပါတ်ပုဒ်သည် ပုစ္ဆာအနက်၌ဖြစ်၏)။ သမ္ဘဇီဝက၊ က။ ကစ္စိ၊ ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ပလဇ္ဇသိနု၊ ဖြားယောင်းဘိသနည်း။ သမ္ဘဇီဝက၊ က။ ကစ္စိ၊ ကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့အား။ ဒေသိနု၊ ပေးဘိ သနည်း။ ကထံဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ (တာဝ သဒ္ဒါကား ပဒါ လင်္ကာရတည်း)။ မဟာတော သော။ ဘိက္ခုသံဃသ၊ ၏။ အဗု တေဒ္ဓသာနံ ဘိက္ခုသဘာနံ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဒိဋ္ဌိတသဒ္ဓေါ၊ ချေသော အသံသည်။ နေဝ ဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါ၊ ချောင်းညှဲ့ သော အသံသည်။ နဘဝိဿတိနာမ၊ နည်း။နိဋ္ဌေါသော၊စကား ပြောဟောသော အသံသည်။ နဘဝိဿတိနာမ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤအရာ၌ နာမသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် သတိုဝိဘတ်သည် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်၏)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ဒေဝ၊ကြီး။အဟံ၊သည်။ တံ၊ သင်မင်း ကြီးကို။နဝဠ္ဆေမိ၊မလှည့်ပတ်။ဒေဝ၊ကြီး။တံ၊ကို။နပလဇ္ဇာမိ၊မဖြား ယောင်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့အား။ နဒေမိ၊ မပေး။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိက္ခမ၊ ရှေ့သို့တက်လော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိက္ခမ၊ လော့။မဏ္ဍလမာဠေ၊ စည်းဝေးရာ

စရပ်၌။ တေဒီပါ၊ ဤဆိမိုးတို့သည်။ ဗျာယန္တီ၊ တောက်ပကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

သာမညဖလပုစ္ဆာ

၁၆၀။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ နာဂသေ၊ ဆင်၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၀၊ ထိုရွှေလောက်။ နာဂေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ နာဂါ၊ ဆင်ထက်မှ။ ပစ္ဆိမာ ရောဟိတ္ထာ၊ သက်၍။ ပတ္ထိ ကောဝ၀၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ ယေနဒိသာ ဘာ ဂေန၊ ဖြင့်။ မဏ္ဍလ မာဠဿ၊ စည်းဝေးရာစရပ်၏။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးသို့။ ဥပသက်မိတဗ္ဗံ၊ ကပ်အပ်၏။ တေန ဒိသာ ဘာ ဂေန၊ ဖြင့်။ တံမဏ္ဍလမာဠံ၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ တစ်နည်းကား၊ ယေနယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ မဏ္ဍလမာဠဿ၊ ၏။ ဒ္ဒါရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ၍။ ကောမာရဘစ္စံ၊ သော။ ဇီဝကံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူ ကား။ သမ္မဇီဝက၊ အရှုယ်တူသောဇီဝက။ ဘဂ ဝါ၊ သည်။ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိသီဒတိ ပန၊ နေတော်မူတိသနည်း။ ဧုတိ၊ သို့။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော ဘ ဂ ဝါ၊ သည်။ မဏ္ဍိ၊ အလယ်ဖြစ်သော။ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပုရတ္ထာ ဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေ့ရှုပြု၍။ ဘိက္ခုသံ ဃသ၊ ၏။ ပုရတ္ထတော၊ ရှေ့မှ။ တစ်နည်းကား၊ ဘိက္ခုသံ ဃသ၊ ၏။ ပုရတ္ထတော၊ ခြံရံအပ် သည်ဖြစ်၍။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ ဧုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၆၁။ ။ပ။ ကေမန္ဒီ၊ တင်အပ်သောအရပ်၌။ "လျှောက်ပတ်စွာ လည်းဟူ"။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဧကမန္ဒီ၊ ၌။ "စွာ, လည်းဟူ"။ ဒ္ဒိတောခေါ၊ နေပြီးသော။ မာဂ ဓော၊ သော။ ပ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တုဏှီဘူတံ၊ အသံမရှိသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေတ္ဝာ၊ အဖန်တလဲလဲကြည့်၍။ "တစိမ့်စိမ့်ကြည့်၍ လည်းဟူ"။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်သောရေရှိသော။ ရဟဒံ ဧ ဝ၀၊ ရေအိုင် ကဲ့သို့။ တစ်နည်းကား၊ ရဟဒံ၊ ရေအိုင်သည်။ ဝိပ္ပသန္နံ ဧ ဝ။ ကြည်ဆင်

သကဲ့သို့။ ဝိပ္ပသနာ၊ စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။ ကိုဥဒါနေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေနဥပ သမေန၊ အကြင်သို့သောဌာနမ်သက်ခြင်းနှင့်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣမိနာဥပသမေန၊ ဤရဟန်းတို့၏ဌာနမ် သက်ခြင်းကဲ့သို့သော ဌာနမ်သက်ခြင်းနှင့်။ မေ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ် သော။ ဥဒယဘဒ္ဒေါ၊ ဥဒယဘဒ္ဒအမည်ရှိသော။ ကုမာရော၊ သတို့ သားသည်။ "မင်းသားသည်, လည်းဟူ"။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

ဘမှာ အဇာတသတ် မင်း၏ မိမိသား၏ ရဟန်းတို့၏ ဌာနမ်သက်ခြင်းကဲ့သို့ ဌာနမ်သက်ခြင်းကို အောက်မေ့၍ စကားမဆိုမူ၍ ရဟန်းတို့ကိုသာ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်၍ နေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဇာတသတ်မင်းနှင့် စကားပြောခြင်းကို ပြုတော်မူလို၍ "အာဝုသောခေါ် မဟာရာဇ ယထာပေမန္တိ" ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယထာယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ တွံ၊ သင် မင်းကြီး၏။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုချစ်သော သူသို့။ အာဝုသောခေါ်၊ ရောက်လေသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သော။ ဥဒယ ဘဒ္ဒေါ၊ သော။ ကုမာရော၊ သတို့သားကို။ "မင်းသားကို, လည်းဟူ"။ မေမယာ၊ သည်။ ဝိယော၊ ချစ်အပ်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ တေရဟိ၊ ၌။ ယေနဥပသမေန၊ နှင့်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ သမန္နာ ဂတော၊ ၏။ ဣမိနာဥပသမေန၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့၏ ဌာနမ်သက်ခြင်း ကဲ့သို့သောဌာနမ်သက်ခြင်းနှင့်။ မေ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သော။ ဥဒယဘဒ္ဒေါ၊ သော။ ကုမာရော၊ သည်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါမူ ကား။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွတကား။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (သာဓုဝတကား ပါဌသေသတည်း)။

၂-သာမညဖလသုတ္တ သာမညဖလပုစ္ဆာ (၁၁၇)

၁၆၂။ ပ။ဘိက္ခုသံဃသစ၊ အားလည်း။ အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမမေတ္တာ၊ညွှတ်၍။ကေမန္ဒီ၊ဌ။နိသိဒိ၊၏။ပ။ ဘဂ္ဂေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊အား။ ပဋ္ဌသ၊ ပြဿနာကို။ ဝေ့ယျာကရဏာ ယ၊ဖြေခြင်းငှာ။သြကာသံ၊ပေးခွင့်ကို။ သစေကရောတိ၊အုံ့။ဝေ၊သို့။ အခွင့်ပြုတော်မူသည်။ သတိ၊သော်။ အဟံ၊ငါသည်။ဘဂဝန္တံ ကို။ ကိန္တိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။လေသမတ္တံ၊ အမြင်စကား၀ ။ ပုဏ္ဏယျာမိ၊မေးအုံ့။ ဧကတိတော်ဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏။ "ကိန္တိဒေ၀ ဒေသံ"ဟု အဋ္ဌကထာအလိုသော်ရှိသင့်သည်။ "ကိန္တိဒေ၀၊သော။ ဒေသံ၊ မေးသင့်သောအရာကို။ပုဏ္ဏယျာမိ၊ အုံ့"။ ဤသို့ယောဇနာလေ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယံပဋ္ဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ၄ာ။ (ထည့်ပါ)။ အာဂတံသိ၊ ၏။ တံပဋ္ဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ လော။ တနည်းကား၊ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ၄ာ။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ယာဒိအာဂတံသိ(အဂ်ယ်၍ အလို ရှိအုံ့။ဝေ၊ဤသို့အလိုရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ ပုစ္ဆ၊လော့။ ဧတိ၊သို့။ သမ္ဘည္ဟတဉ္ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ ပ၀ါရေသိ၊ ဖိတ်တော်မူ၏။

အမှာ ဤနှစ်ပုဒ်လည်း ထည့်ပါ။ ။"ယဒါ ကတံသိ"ကို နှစ်နည်း ယောဇနာရာ၌ ရှေးနည်းအလိုကား "ယံ အာဂတံသိ"ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ နောက်နည်းအလိုကား "ယဒိအာဂတံ သိ"ဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ။ဤသို့ဖြတ်စွာဘုရားသည် သမ္ဘည္ဟတဉ္ဉာဏ်ဖြင့် ဖိတ်ခြင်းကို ဖိတ်အပ်သည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ အဇာ တသတ်မင်းသည် ပြဿနာကို မေးလိုသည်ဖြစ်၍ "ယထာနုခေါ ဣမာနိဘန္တေ ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ"ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

၁၆၃။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမာနိ သိပ္ပါယတနာနိ၊ ဤအတတ်ရှိသည်။ ပုထုနုခေါ၊ များကုန်သလျှင်ကတည်း။

အမှာ ယထာသဒ္ဒါကိုကား အထက် ပညာယသိ ပုဒ်နှင့် ယှဉ်၍ နောက်မှ ယောဇနာလေ။ သိပ္ပါယတနာနိ၌ အာယတန သဒ္ဒါသည် သဠာတိဒေသ, သမောသရဏ, နိ၀ါသ, ကာရဏ, ဤအာယတနသဒ္ဒါ၏ အနက်တို့တွင် ကာရဏအနက်၌

(၁၁၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဖြစ်၏။ ''သိပ္ပါနိဝေ အာယတနာနိ သိပ္ပါယတနာနိ''ဟု အဝ
ဓာရဏာကမ္မဓာရယပြု။ ။အတတ်၏ အတတ်သည်တို့နှင့် ကင်း
၍ မဖြစ်သင့်သောကြောင့် အတတ်သည် တို့ကို ပြတော်မူ လို၍
''သေယျထိဒံ'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏
အတ္ထကား။

ဤဒံတေသိပ္ပိကာ၊ ထိုအတတ်သည် တို့သည်။ သေယျထာ
ကတမေ၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ ဟတ္ထာရောဟာစ၊ ဆင်စီး
သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ အဿာရောဟာစ၊ မြင်းစီး သူရဲတို့
လည်းကောင်း။ ရထိကာစ၊ ရထားစီးသူရဲတို့ လည်းကောင်း။
ဓနုဂ္ဂဟာစ၊ လေးသမားတို့လည်းကောင်း။ စေလကာစ၊ စစ်မြေ
အရပ်၌ ရဲတမ်းခွန်ကိုကိုင်၍ ရှေ့အရပ်၌ သွားတတ်ကုန်သော သူရဲ
တို့လည်းကောင်း။ စလကာစ၊ စစ်သည်အပေါင်းတို့ကို တပေါင်း
တည်း ပြုတတ်ကုန်သော သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ ''စစ်သည်
အပေါင်းတို့ကို ပေါင်းရုံးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော သူရဲတို့လည်း
ကောင်း, လည်းဟု''။ ဝိဏ္ဍာဒါယိကာစ၊ သူတပါးတို့၏ စစ်သည်
အလယ်သို့ဝင်၍ သူတပါး၏ဦးခေါင်းကို ထန်းသီးခိုင်ကဲ့သို့ ယူနိုင်
ကုန်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ (ကောင်းကင်သို့ခုန်၍ ထိုးစစ်
နိုင်သော သူရဲဟူလိုသည်)။ ဥဂ္ဂါ၊ ထင်ရှားကျော်စောကုန်သော။
ရာဇပုတ္တာစ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ကျင်လည်ကုန်သော မင်းသားတို့
လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဒိနော၊ ကောင်းကင်သို့ပျံ၍ စစ်ထိုးနိုင်သော
သူရဲတို့လည်းကောင်း။ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး အားနှင့်
တူသော အားရှိကုန်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။သူရာစ၊ အလွန်
ရဲရင့်စွာသောသူရဲတို့လည်းကောင်း။ (လွှားကာနှင့်တကွ သမုဒ္ဒြာ
ကိုကူးနိုင်သောသူရဲတို့ ဟူလိုသည်)။ စမ္မယောဓိနောစ၊ သားရေ
ဖြင့်ပြုသောဆင်တို့သို့ဝင်၍စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။
''မြားဏ်အရုံအတားဖြစ်သောကာလက်စွဲ၍စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲ
တို့လည်းကောင်း, သည်းဟု''။ ဒါသိကပုတ္တာစ၊ ကျွန်မ၏သား
ဖြစ်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။အာဠာရိကာစ၊ အပ်လျှိုသမား

တို့လည်းကောင်း။ ကပ္ပကာစ၊ ဆေတ္တာသည်တို့ လည်းကောင်း။ နှာပကာစ၊ ရေချိုးသမားတို့ လည်းကောင်း။ သူဒါ၊စ၊ စဖိုသည်တို့လည်းကောင်း။မာလာကာရာစ၊ ပန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ ရူဇကာစ၊ ကဝါသည် တို့ဌင်း။ ပေသကာရာစ၊ ယက်ကန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ နဠကာရာစ၊ ကျူထရံသည်တို့ လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘကာရာစ၊ အိုးသည်တို့လည်းကောင်း။ ဂဏကာစ၊ ဂဏန်းအတတ် သည်တို့ဌင်း။ မုဒ္ဒိကာစ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေကွက်တတ်သော အတတ်တို့သည်တို့ဌင်း။ ဇုတိဇုမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အညာနိပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧဝံဝတိကာနိ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော။ ယာနိ၀ါ ပန ပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ အကြင်မျိုးစုံကုန်သော အတတ်တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေသိပ္ပိကာ၊ ထိုအတတ်သည်တို့သည်။တာနိပုထုသိပ္ပါယတနာနိ၊ ထိုမျိုးစုံကုန်သော အတတ်တို့ကို။ ဒသ္သေတွာ၊ ပြ၍။(နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော။ "ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော အကျိုးရှိသော, လည်းဟု"။ သိပ္ပဗလံ၊အတတ်၏အစွမ်းကို။ဥပဇီ၀န္တိ၊ မှီ၍ အသက်မွေးကုန်၏။ တေသိပ္ပိကာ၊ တို့သည်။ တေနသိပ္ပဗလေန၊ ထိုအတတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုခေန္တိ၊ ချမ်းသာ စေကုန်၏။ "ချမ်းသာသည်ကိုပြုကုန်၏,လည်းဟု"။ ပိနေန္တိ၊နှစ်သက်စေကုန်၏။ "နှစ်သက်သည်ကို ပြုကုန်၏,သည်းဟု"။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ မိတ္တာမစ္စေ - ချစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ သမဏာ ဗြာဟ္မဏေသု၊ဌ။ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊အထက်နတ်ပြည်ဌဖြစ်သော မြတ်သော အကျိုးရှိထသော။ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းငှာ ထိုက်ထသော။သုခဝိပါကံ၊ချမ်းသာသော အကျိုးရှိထသော။"ကောင်းသော အကျိုးရှိထသော, လည်းဟု"။ သဂ္ဂသံ၀တ္တနိကံ၊ အလွန်မြတ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဒဏ္ဍဝါ၊

(၁၂၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အလ္လကို။ ဒါနစေတနာ လည်းဟူ''။ ပတိဋ္ဌပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ''တည်စေကုန်၏, လည်းဟူ''။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇုမေသံသိပ္ပ။ ပ ဇိ ဝိနံ၊ ဤအတတ်ကို မှီ၍ အသက်မွေးအပ် ကုန်သော သူတို့အား။ တံတံသိပ်ပ်၊ ထိုထိုသော အတတ်ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သန္ဓိဋ္ဌကံ၊ မျက်မှောက်ဌာဖြစ်သော၊ သိပ္ပဗလံ၊ အတတ်၏အကျိုးသည်။ပညာ ယတိ ယထာ၊ ထင်သကဲ့သို့။ (ဤပုဒ်ကား ပါဠိသေသတည်း)။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ၌။ သန္ဓိဋ္ဌကံ၊ ပစ္စက္ခဌာမြင်အစ်သော။ သာမညဗလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပညပေတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှာ။သက္ကာနုခေါ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။''စွမ်းနိုင်အံ့လော, လည်းဟူ''။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘဒန္တ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ အဘိဇာနာသိ၊ အောက်မေ့လော့။ ဇုဒံပဠုံ၊ ကို။ အဇ္ဇ၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ တုံ၊ သည်။ ပုစ္ဆိတာနော၊ မေးဘူးသလော။ ။မေးဘူးပြီလော, လည်းဟူ''။ (ဤအဘိဇာနာသိနော။ပ။ ပုစ္ဆိတာတ်ဟူသောစကားကို မင်း၏အလိုကို သိလို၍သာ မေးတော်မူသည်။ မင်း၏ဘပါး ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို မေးဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို သိတော်မူသောကြောင့် မေးတော်မမူဟု သိအပ်၏)။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ အဘိဇာနာမိ၊ အောက်မေ့ပါ၏။ ဇုဒံပဠုံ၊ ကို။ အဇ္ဇ၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးဘူးပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ဗျာကရိံသု၊ ကြားကုန်သနည်း။ ''ဖြေကုန်သနည်း,လည်းဟူ''။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ သစေအဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးသည် ဖြစ်အံ့။ ဘာသဿု၊ ဆိုလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဘဂဝန္တရူပေါ၀ါ၊ ဘုရားနှင့်တူသောပညာရှိသောသူသည် လည်းကောင်း။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ အသ်ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။

ဘာသိတုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ (ထည့်ပါ)။ မေ၊ အား။ နဂရုခေါ်-နဂရုဝေ၊ ဝန်မလေးသလျှင်ကတည်း။ ဧတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဘာသသု၊ ဆိုလော့။ ဧတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပုဂ္ဂလကသိုပဝါဒ

၁၆၅။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ကေမိဒါဟံကို ဧကံ ဧကမ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဧကသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာအနက်မရှိ)။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂလ အမည်ရှိသော။ ကသိပေါ၊ ကသိပသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပုဂ္ဂလေန၊ သော။ ကသိပေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကျ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာပြောဟောခဲ့။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ "ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော, လည်းဟု"။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးစေ၍။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ၏။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ နေပြီးသော်။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလံ၊ သော။ ကသိပံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောကသိပ၊ အရှင်ကသိပ။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ "အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော, လည်းဟု"။ ဧမာနိ သိပ္ပါယတနာနိ၊ ဤအတတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယထာသဒ္ဒါကို အထက် ပညာယတိသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်၍ယောဇနာလေ။ အတတ်၏ အတတ်သည်တို့နှင့်ကင်း၍ မဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အတတ်သည်တို့ကို ပြတော်မူလို၍ "သေယျထိဒံ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဧဒံတေသိပ္ပိကာ၊ ဆိုအတတ်သည်တို့သည်။ သေယျထာဝကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ ဟတ္ထာရောဟာစ၊ ဆင်စီးသူရဲတို့ လည်းကောင်း။ အဿာရောဟာစ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ လည်းကောင်း။ ရထိကာစ၊

(၁၂၂) သုတ်သီလဏ္ဍန် မဟိန္ဒဇောဝါဒသုတ်

ရုဏ္ဏဒေးဗီး သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ ဓနုဂ္ဂဟာစ၊ လေးသမားတို့ လည်းခေါ်ကောင်း။ စေလကာစ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ရဲတံခွန်ကို ကိုင်၍ စစ်ဆီးညှိတို့၏ ရှေ့၌ သွားကုန်သော သူရဲတို့ လည်းကောင်း။ စလကာစ၊ စစ်သည်တို့ကို ပေါင်းရုံးတတ်ကုန်သော သူရဲတို့လည်း ကောင်း။ ဝိဏ္ဏာဒါယိကာစ၊ သူတပါးတို့၏ စစ်သည်၏အလယ် သို့ဝင်၍ သူတပါးတို့ ဦးခေါင်းကို ထုန်းသီးနိုင်ကဲ့သို့ ယူနိုင်ကုန် သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ (ကောင်းကင်ထက်သို့ ခုန်၍ စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲဟူလို)။ ဥဂ္ဂါ၊ ကျော်စော ထင်ရှားကုန်သော။ ရာဇပုတ္တာစ၊ စစ်မြေအရပ်၌ ကျင်လည်ကုန်သော မင်းသားတို့လည်းကောင်း။ ပက္ခန္ဒိနောစ၊ ဌက်ကဲ့သို့ကောင်းကင် သို့ပျံ၍ စစ်ထိုးနိုင်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ မဟာနာဂါစ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးအားနှင့် တူသော အားကြီးသော သူရဲတို့လည်း ကောင်း။ သူရာစ၊ အလွန်ရဲရင့်သော သူရဲတို့လည်းကောင်း။ ဓဇဂ္ဂယောဓိနောစ၊ လွှား ကာ လက်စွဲကုန်သော သူရဲတို့လည်း ကောင်း။ ဒါသိကပုတ္တာစ၊ ကျွန်မသားဖြစ်သော သူရဲတို့လည်း ကောင်း။ အာဠာဝိကာစ၊ အပ်လျှိုသမားတို့ လည်းကောင်း။ ကာဠကာစ၊ ဆတ္တာသည်တို့ လည်းကောင်း။ နာဝိကာစ၊ ရေချိုးသမားတို့ လည်းကောင်း။ သူဒါစ၊ စဖိုသည်တို့လည်း ကောင်း။ မာလာကာရာစ၊ ပန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ ရဇကာစ၊ ကပါသည်တို့ လည်းကောင်း။ ပေသကာရာစ၊ ယက် ကန်းသည်တို့ လည်းကောင်း။ နဠကာရာစ၊ ကျူထရံသည်တို့ လည်းခေါ်ကောင်း။ ကုဋ္ဌကာရာစ၊အိုးသည်တို့ လည်းကောင်း။ ဂဏကာစ၊ ဂဏာန်း အတတ်သည်တို့ လည်းခေါ်ကောင်း။ မုဒ္ဒိကာစ၊ လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက်သော အတတ်သည်တို့ လည်းကောင်း။ ဇုတိဇုဇေ၊ ဤကဲ့သို့တည်း။ အညောနိဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန် သော။ ဧဝံဂတာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ယာနိဝါ ပနဝုတ္ထသိပ္ပါယတနာနိ၊ အကြောင်း များစွာကုန်သော အတတ်သည် တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသိဝိတာ၊ ထိုအတတ်သည်တို့သည်။

တာနိသိပ္ပါယတနာနိ၊ တို့ကို။ ဒသေတ္တာ၊ ၍။ (နှစ်ပုဒ်တည့်ပါ)။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ၌။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ ဟစ္စကွန္ဒအပ်သော အကျိုးရှိသော။ သိပ္ပဖလံ၊အတတ်၏အစွမ်းကို။ ဥပဓိဝန်၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်၏။ တေသိပ္ပိကာ၊ တို့သည်။ တေနသိပ္ပဖလေန၊ ထိုအတတ်၏အစွမ်း ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ကို။ သုခေန္တိ၊ ချမ်းသာသည်ကို ပြုကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ စိတ်၏ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုကုန်၏။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ပုတ္တ ဒါရံ၊ ကို။ မိတ္တာမစ္စေ၊ ချစ်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ သုခေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိနေန္တိ၊ ကုန်၏။ သမဏောသုစ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောသုစ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊ အထက်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော မြတ်သောအကျိုးကို ပေးတတ်ထသော။ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်ခြင်းငှာ ထိုက်ထသော။ သုခဝိပါကံ၊ ချမ်းသာ သော အကျိုးရှိထသော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ အလွန် မြတ်သော အဆင်းအစရှိသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဒကို့ကား၊ အလှူကို။ ''ဒါနစေတနာကို,လည်းဟု''။ ပတိဋ္ဌပေန္တိ၊ဖြစ်စေကုန်၏။ ဘော ကဿပ၊ပ။ဇုမေသံ သိပ္ပဖိုဝိနံ၊ ဤအတတ်ကိုမှီ၍ အသက်မွေးကုန် သောသူတို့အား။ တံတံသိပ္ပံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော။ သိပ္ပဖလံ၊ အတတ်၏ အကျိုးသည်။ ပညာယတိယထာ၊ ထင်ရှားဖြစ်သကဲ့သို့။ (ဤပုဒ်တို့ကား ပါဠိ သေသတည်း)။ ဧဝမေဝ၊လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ၌။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခ မြင်အပ်သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ ပညပေတုံ၊ ကင်စွာပြုခြင်းငှာ။ သက္ကာနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော။ ဇုတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၆၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဘဂ္ဂေ၊ ရှင်။ ပုရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကရောတောစ၊ မိမိပြုသောသူအားလည်းကောင်း။ ကာရယတောစ၊ သူတပါးကို ပြုစေသော သူအားလည်းကောင်း။ ဆိန္ဒတောစ၊ လက် အစ ရှိသည်တို့ကို မိမိဖြတ်သောသူအား လည်းကောင်း။ ဆေဒါပယ

(၁၂၄) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တောစ၊ သူတပါးတို့ကို ဖြတ်စေတတ်သော သူအား လည်း ကောင်း။ ပစတောစ၊ တုတ်နှင်တံဖြင့် ပုတ်ခပ်သော သူအား လည်းကောင်း။ပါစာပယတောစ၊ သူတပါးကို ပုတ်ခတ်စေသော သူအားလည်းကောင်း။ သောစတောစ၊ စိုးရိမ်သော သူအား လည်းကောင်း။ သောစပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို စိုးရိမ်စေ တတ်သော သူအားလည်းကောင်း။ ကိလမထောစ၊ မိမိပင်ပန်း သောသူအားလည်းကောင်း။ ကိလမာပယတောစ၊ သူတပါးကို ပင်ပန်းစေသောသူအားလည်းကောင်း။ ဖန္ဒတောစ၊ မိမိတုန်လှုပ် သော သူအားလည်းကောင်း။ ဖန္ဒာပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို တုန်လှုပ်စေသော သူအားလည်းကောင်း။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ အတိပါတတောစ၊ မိမိသတ်သောသူအား လည်းကောင်း။ပါဏံ၊ ကို။ အတိပါတာပယတောစ၊ သူတပါးတို့ကို သတ်စေသော သူအားလည်းကောင်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကို။ အာဒိယတောစ၊ မိမိခိုးယူသောသူအား လည်းကောင်း။ သန္ဓိ၊ အိမ်ခြေစပ်ကို။ ဆိန္ဒတောစ၊ ဖြတ်သောသူအား လည်းကောင်း။ နိလ္လောပံ၊ ပြည်ရွာကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဟရတောစ၊ ဥစ္စာကို ဆောင်သော သူအားလည်းကောင်း။ ကောဝါရိကံ၊ တစ်အိမ်ကိုသာ ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကရောတောစ၊ သူအားလည်း ကောင်း။ ပရိပန္ထေ၊ ခရီးဦး။ တိဋ္ဌတောစ၊ တည်သော သူအား လည်းကောင်း။ (ခရီးဦးစောင့်၍ လုယက်ခြင်းကို ပြုသည်ဟူလို သော်)။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏မယားသို့။ ဂစ္ဆတောစ၊ သွား သောသူအားလည်းကောင်း။ မုသာ၊ ချွတ်လွဲသော စကားကို။ ဘဏတောစ၊ ဆိုသောသူအားလည်းကောင်း။ ခုရပရိယန္တေန၊ ထက်လှစွာသော သင်ခုန်းသွားနှင့် တူသော။ နေမိစက္ကေန၊ လက်နက်စက်သွားဖြင့်။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောတော-ကရောန္တေန၊ ပြုသောသူသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရိယတိ၊ မပြုအပ်။ ယောဇနော၊ သည်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ ၌။ ပါဏော၊ သတ္တဝါ တို့ကို။ ဧကံ၊ သော။ မံသခလံ၊ အသားစုကို။ ဧကံ၊ သော။ မံသ

ပုဏ္ဏ၊ အသာပုံကို။ ကရေယျ၊ အုံ့။ (မံသခလံ, မံသပုဏ္ဏံ, ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း)။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ အသားစုကို ပြုခြင်းကြောင့်။ တဿဇနဿ၊ အား။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမောပ၀တ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဒက္ခိဏံ၊ တောင်ဖြစ်သော။ တီရံ၊ ကမ်းသို့။ စေပိဂဿေယျ၊ အကယ်၍ ရောက်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဂင်္ဂါမြစ်၏ တောင်ဘက်သို့ ရောက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဟနန္တော၊ မိမိသတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ဃာတေန္တော၊ သူတပါးကို သတ်စေသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဆိန္ဒန္တော၊ မိမိဖြတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ဆေဒါပေန္တော၊ သူတပါးကို ဖြတ်စေသော သူသည်လည်းကောင်း။ ပစန္တော၊ မိမိပုတ်ခတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ပါစာပေန္တော၊ သူတပါးကို ပုတ်ခတ်စေသော သူသည်လည်းကောင်း။ ပါပံ၊ ကို။ ကရောန္တောနာမ၊ ပြုသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

ပါပံကရောန္တော နာမကား ပါဋဋေသေသတည်း။ ။

အမှာ ဂင်္ဂါ တောင်ဘက်၌ နေကုန်သော သူတို့သည် အလွန်ရှုန့်ရင်း ကြွမ်းထန်းကုန်၏။ ထိုကြောင့် ဂင်္ဂါတောင်ဘက်၌ နေသော သူတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍ ပုဏ္ဏ ကသေပသည် "ဒက္ခိ-ဏာဂ္ဂေါ" အစရှိသော စကားကို ဆိုလေသတည်း။

• တတော၊ ထိုသို့ သူ့အသက် သတ်ခြင်း အစရှိ သည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပါပဿ၊ ၏။ အာဂမောပ၀တ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဂင်္ဂါယ၊ ၏။ ဥတ္တရံ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ တီရံ၊ သို့။ စေပိဂဿေယျ၊ အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့–ဂင်္ဂါ၏ မြောက်ဘက်သို့ ရောက်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒဒန္တော၊ မိမိအလှူပေးသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဒါပေန္တော၊ သူတပါးကို အလှူပေးစေတတ်သောသူသည်လည်းကောင်း။ ယဇန္တော၊ မိမိ ပူဇော်သောသူသည်လည်းကောင်း။ ယဇာပေန္တော၊ သူတပါးကို ပူဇော်စေသော သူသည် လည်းကောင်း။ ပုညံ၊ ကို။

(၁၂၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကရောန္တောနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဏှာနိဒါနံ၊ ထို
မဂေါဘင်းမှကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုညဿ၊
၏။ အာဝဇ္ဇနာပဝတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဒါနေနစ၊ အလှူပေးခြင်း
ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒမေနစ၊ ဇုန်ကြီကို ဆုံးမခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း။ "ဥပုသ် စောင့်သော အပှုကို ပြုခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း,လည်းဟု"။ သံယမေနစ၊ နိစ္စသိလကို စောင့်ခြင်း
ကြောင့် လည်းကောင်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ မှန်သော စကားကို
ဆိုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုညဿ၊
၏။ အာဝဇ္ဇနာပဝတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဇုတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။
(ဂင်္ဂါမြောက်ဘက်၌ နေသော သူတို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
အလေ့အလာ ပြုကုန်၏။ ထိုကြောင့် ဥတ္တရုံစေပိ ဂင်္ဂါယ" အစ
ရှိသော စကားကို ပူရာဏ ကဿပ ဆိုသတည်း)။ ဘန္တေ၊ ရှား။
ဇုတ္ထံ၊ ဝံ၊ သို့။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ သန္ဓိဋ္ဌိတ်၊
ဖျက်မှောက်၌ ရှုအပ်သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။
ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ္တော်။ မေ၊ အား။
အကိရိယံ၊ ကောင်းမှု, မကောင်းမှုကို မပြုခြင်းကို။ ဗျာကာသိ၊
ကြား၏။ (ပူရဏ ကဿပကား အကိရိယ အယူရှိ၏)။ ဘန္တေ၊
ဘုရား။ အမ္ဘံ၊ သရက်ပင်ကို။ ပုဗ္ဗော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။
လဗုဇံ၊ တောင်ပိန္ဓဲကို။ ဗျာကရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ကြား
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ လဗုဇံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗော၊ သော။ ပုရိသော၊
သည်။ အမ္ဘံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ပ။ ဗျာကာသိ၊
၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ဧတ်သော ပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။
ကထံ ဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော မင်း
သည်။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသာဒေတဗ္ဗံ၊
မညှဉ်းဆဲ အပ်သည်ကို။ မညေယျနာမ၊ နည်း။ ဇုတိ၊ သော ပရိ

ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောအဟံ၊ သည်။ ပူရဏာသ၊ သော။ ကဿပသ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ နေဝအာဘိနန္ဒိံ၊ ဝမ်းလည်းမမြောက်။ နပဋိကောသိံ၊ မြစ်လည်းမမြစ်။ အနဘိနန္ဒိတ္တာ၊ ဝမ်းမမြောက် မူ၍။ အပဋိကောသိတ္တာ၊ မမြစ်မူ၍။ အနုတ္တမနောဟုလုံးမသာသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ အနုတ္တမနဝါစံ၊ မနှစ်လိုသောစကားကို။ အနိန္ဒာရေတ္တာ၊ မမြောက်မူ၍။ တမေဝ ဝါစံ၊ ထိုပူရဏ ကဿပဆိုသော စကားကိုလျှင်။ အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ မမှတ်မူ၍။ ''မယူမူ၍, လည်းဟု''။ အနိကုဗ္ဗန္တော၊ နှလုံးခွဲ မထားမူ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌဟိ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ဗိ၏။

မဂ္ဂလိဂေါသာလဝါဒ

၁၆၇။ ဘန္တေ! ရား။အဟံ၊ ငါလည်း။ကော်၊သော။ သမယံ၊ ၌။ (ဧကမိဒါဟံကို ကော် ဇုဝ အဟံဟုပုဒ်ဖြတ်၊ ဇုသေ့ဌာနကား နိပါတ်ချသာ အနက်မရှိ)။ ယေနယဏ္ဍ၊ ၌။ မဂ္ဂလိ၊ မဂ္ဂလိအမည်ရှိသော။ ဂေါလာလော၊ ဂေါသာလသည်။ တနည်းကား၊ ဂေါသာလော၊ နွားခြေ၌ဖွားသော။ မဂ္ဂလိ၊ မဂ္ဂလိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန တဏ္ဍ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ဂေါသာလေန၊ နွားခြေ၌ဖွားသော။ မဂ္ဂလိနာ၊ နှင့်။သင်္ဂီ၊ ကွ။ သမ္ဘောဒိ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ သမ္ဘောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် ထသော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့် စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးစေ၍။ ပ။

၁၆၈။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သံကိလေသာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှာ။ ''ပူပန်ဆင်းရဲခြင်းငှာ, လည်းဟု''။ ဟေတု၊အကြောင်းသည်။နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဟေတု-ပစ္စယော, ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဧကဝုစ်တည်း)။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်း မရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ ပစ္စည်း မရှိကုန်ပဲ။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကုန်၏။ ''ပူပန် ဆင်းရဲကုန်

၏,လည်းဟူ''။သတ္တာနံ!တို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပစ္စယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်း မရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ ကုန်ပဲ။ ဝိသုဒ္ဓိန္တိ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ အတ္တကာရေ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပရကာရေ၊ သူတပါး ပြုအပ်သော ကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသကာရေ၊ ယောက်ျားတို့၏ လုံ့လ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဤအတ္တကာရေ-အစရှိသော သုံးပုဒ်ကား ဇာဒမ္မိ သီလသို့ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့ ပဌမာ အနက်၌ သို့ဝိဘတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ''အတ္တကာရေတိ အတ္တကာရော''ဟု ဆိုသတည်း)၊ ဗလံ၊ ယောက်ျားတို့၏ အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဝီရိယံ၊ ယောက်ျားတို့၏ ဝီရိယသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသထာမော၊ ယောက်ျားတို့၏ အားထုတ်ခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုရိသပရက္ကမော၊ ယောက်ျားတို့၏ ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ (ဤပုရိ သကာရေအစရှိသောငါးပုဒ်တို့ကား ဝိရိယကိုဟောသော ဝေါစ် ချည်းတည်း)။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာစ၊ ကုလားအုပ် နွားမြီ အစရှိ ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ ပါဏာစ၊ တခုသော ဇုန္ဒြေ နှစ်ခုသော ဇုန္ဒြေအစရှိ သည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ ဘူတာစ၊ အဥ သူငယ်အိမ်တို့၌ ပြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္ဘေ၊ ကုန်သော။ ဇီဝါစ၊ ဇီဝိ တိန္ဒြေရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသာ၊ မိမိတို့၏ အစွမ်းမရှိကုန်။ အဗလာ၊ မိမိတို့၏ ခွန်အားမရှိကုန်။ အဝီရိယာ၊ မိမိတို့၏ ဝီရိယမရှိကုန်။ နိယတိသင်္ဂတိဘावော ပရိဏာတာ၊ အမြဲ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းခြင်းသဘောဖြင့် အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိဇာတိသုဝေ၊ ထူးသော ဇာတ်တို့၌သာလျှင်။ ဌတ္တာ၊ ၍။ (တည်ပါ)။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသား ဆင်းရဲကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ခံစားကုန်၏။ (ဆယ်ဝါဘိဇာတိသု

ဒ္ဒဆသရုပ်ကားမည်းသောဇာတ်,ညိုသောဇာတ်, နီသောဇာတ်, ဝါသောဇာတ်,ဖြူသောဇာတ်, အလွန်ဖြူသောဇာတ်, ဤခြောက်ပါးတည်း။ ဤအဘိဇာတ်ကား မဂ္ဂလိဝေါသာလ ပညတ်သောဇာတ်သာတည်း။) ဤမာနိ စုဒ္ဓသယောနိ ပမုခသတသဟဿာနိစ၊ ဤမြက်သောအမျိုး တသန်းလေးသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ (ခေါ်ကား ပဒါလက်ဘရတည်း)။ ယောနိပမုခါနံ၊ မြတ်ကုန်သောအမျိုးတို့၏။ ဤမာနိ သဋ္ဌိသတာနိစ၊ ဤခြောက်ထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ယောနိပမုခါနံ၊ တို့၏။ ဤမာနိ ဆသတာနိစ၊ ဤခြောက်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ကမ္မုနော၊ ကံ၏။ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စကမ္မာနိစ၊ ငါးပါးကုန်သော ကံတို့သည်လည်းကောင်း။ တိဿော ကမ္မာနိစ၊ သုံးပါးကုန်သောကံတို့သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဆိုအပ်ပြီးသော ''စုဒ္ဓသ ယောနိ ပမုခသဟဿာနိ သဋ္ဌိသတာနိ'' အစရှိသည်တို့၏သရုပ်ကား အဘယ်နည်းဟု မရှာအပ်ကုန်။ မဂ္ဂလိဝေါသာလ၏ အလိုအားဖြင့် ဆိုလေ သည်သာတည်း)။ ကမ္မေ-ကမ္မာနိစ၊ ကံတို့သည် လည်းကောင်း။ အမုကမ္မေ-ဒ္ဒုဗ္ဗိုကမ္မာနိစ၊ ထက်ဝက်သော ကံတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ၏။ ဒ္ဒဋ္ဌိပဋိပဒါစ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော အကျင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ဒ္ဒဋ္ဌန္တရကပ္ပါစ၊ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သောအန္တရကပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ (''ဒ္ဒါသဋ္ဌိပဋိပဒါ ဒ္ဒါသဋ္ဌိအန္တရကပ္ပါ'' ဟု ဆိုအပ်လျက် သအက္ခရာချေ၍ အာကိုလည်း အရသပြု၍ ''ဒ္ဒဋ္ဌိပဋိပဒါဒ္ဒဋ္ဌန္တရကပ္ပါ'' ဟု ဆိုသတည်း။ သရုပ်ကိုမရှာအပ်ပြီ။ မဂ္ဂလိဝေါသာလ၏ မိန္ဆာစကားသာ ဖြစ်သည်)။ ဆ၊ ကုန်သော။ အာဘိဇာတိယောစ၊ မြတ်သောဇာတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ပုရိသဘူမိယောစ၊ ယောကျ်ားတို့၏တည်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ကေနပညာသအာဇီဝသတေ ကေနပညာသ အာဇီဝသတာနိစ၊ တရာ့လေးဆယ့်ကိုးပါးကုန်သော အသက်မွေးခြင်းတို့သည်လည်း

ကောင်း။ပ။ ကျေနပညာသနာဂါဝါသသတေ- ကျေနပညာသနာ-ဂါဝါသသတ်ခန့်စ၊ တရားလေးဆယ့်ကိုးပါးကုန်သော နဂါးတို့၏ နေရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိဝေသ ဣန္ဒြိယသတေ-ဝိသတိဣန္ဒြိယ သတ်ခန့်စ၊ တရားနှစ်ဆယ်သော ဣန္ဒြေတို့သည် လည်းကောင်း။ တိုံသေ နိရယသတေ- တိုံသနိရယသတ်ခန့်စ၊ တရားသုံးဆယ် သော ငရဲတို့သည်လည်းကောင်း။ ဆတ္တိုံသရေဘော ဓာတုယောစ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော မြေအညစ်အကြေး၏ တည်ရာတို့ သည်လည်းကောင်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။(သရုပ်ကိုမရှာအပ်ပြီ။ မကွ လိုဂေါသာလ၏မိန္ဓာဝကားသာဖြစ်သည်)။ သညိဂဿ၊ သညာ ရှိကုန်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့သည်။ အသညိ ဂဿ၊ သညာမရှိကုန်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။ နိဂဏ္ဌိဂဿ၊ အဆစ်ပဋိသန္ဓေတို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။သတ္တ၊တို့တည်း။မနုဿာ၊တို့သည်။သတ္တ၊ တို့တည်း။ ဝိသာစာ၊ဘီလူးရက္ခိုသ်တို့သည်။သတ္တ၊ တို့တည်း။သရာ၊တို့သည်။ သတ္တ၊ တို့တည်း။ သပုဋ္ဌာ၊ အဖုရှိကုန်သော သဘောတို့သည်။ သတ္တ၊တို့သည်။(သတ္တသရုပ်လည်းမရှိပြီ။အဋ္ဌကထာ၌လည်းသရုပ် မရှိကြောင်းကိုဆို၏)။ သတ္တသပုဋ္ဌသတာနိစ၊ အဖုငယ်ခုနစ်ရာတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊'ကုန်၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပပါ တာ၊ ချောက်ကြီးတို့သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တပပါတသတာ နိ၊ ချောင်းငယ်ခုနှစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ သတ္တသုပိနာ၊ အိပ်မက်ကြီး ခုနစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တသုပိန သတာနိ၊ အိပ်မက်ငယ်ခုနစ်ရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာ ကပ္ပိနော၊ မဟာကပ်၏။ ယာနိစုလ္လာသိတိ သတသဟဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တာနိ စုလ္လာသိ တိသတသဟဿာနိ၊ ထိုမဟာကပ်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ပတ်လုံး။ ဗာလေစ၊ သူမိုက်သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ ပညာရှိသည် လည်းကောင်း။ (ပဌမာအနက်၌ သို့ဝိဘတ်တည်း။ ဒုမေဏည် ပါ)။ဒုမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သန္ဓာဝိတ္ဝာ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့

တိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ပြောင်းကုန်၍။ သံဘရိတ္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်၍။ ဒုက္ခသ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္ဓံ၊ အဆုံးကို။ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာကပ် ရှစ်သန်းလေးသိန်းအတွင်း၌။ သံသာရသုဒ္ဓိ၊ သံသရာမှစင်ခြင်းသည်။ (ထည့်ပါ)။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါဟုသည်။ ဣမိနာသီလေန၀၊ ဤသီလဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ၀တေန၀၊ ဤကျင့်ဝတ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာတပေန၀၊ ဤခြိုးခြုံသော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာပြဟ္မစရိယေန၀၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အပရိပက္ကံ၊ မရင့်သေးသော။ ကမ္မံ၀၊ ကိုမူလည်း။ ပရိပါစေဿာမိ၊ ရင့်စေအံ့။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ပြီးသော။ ကမ္မံ၀၊ သို့မူလည်း။ ဖုဿဖုဿ၊ ရောက်၍ရောက်၍။ ဗျန္တီ ၊ ကင်းခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ၀ံဣဒံ ဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ မယ်၀၊ သည်။ ပရိယန္တကတေ၊ မဟာကပ် ရှစ်သန်းလေးသိန်းဖြင့် ဝိုင်းခြားခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်သော။ သံသာရေ၊ သံသရာပတ်လုံး။ ဒေါဏမိတေ-ဒေါဏမိတံ၀ိယ၊ စရွတ်တောင်းဖြင့်ခြင်သကဲ့သို့။ သုခဒုက္ခေ-သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟာယနဝုနေ-ဟာယနဝုနံ၊ ယုတ်ခြင်း တိုးပွါးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဥက္ကံသ၀ကံသာ၊ အယုတ်အလွန်သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ သုတ္တဂုဋ္ဌေ၊ ချည်လုံးကို။ ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ သုတ္တဂုဋ္ဌံ၊ ချည်လုံးသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ သုတ္တပမာဏော၊ ချည်ရှိတိုင်းသောပမာဏဖြင့်။ (ကရိယာထည့်)။ နိမ္မေဇ္ဇယမာနမေ၀၊ ပြေသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပလေတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဗာလေစ၊ သူမိုက်သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သန္ဓာ၀ိတ္ဝာ၊ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ပြောင်း၍။ သံသရိတ္ဝာ၊ တဝေါင်းပြန်ပြန် ကျင်လည်၍။ ဒုက္ခသ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ အန္ဓံ၊ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂလိဂေါသာ၊လာ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။

(၁၃၂) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၁၆၉။ ပ။သံသာရသုဒ္ဓိ၁ သေလျှင် သံသရာမှ စင်ခြင်းကို။ ဗျာကာသိ၊ကြား၏။ (မက္ခလိဂေါသာလကား အဟေတုကအယူရှိ၏)။ ပ။အပသာဒေတဗ္ဗံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ (အကြင်းအနက်တူပြီ။ အဓိဗဝါရဒ္ဒလည်း အနက်တူသည်များ၏။ ကွဲရာကိုသာ ယောဇနာအုံ)။

အဓိဗကေသကမ္ဗလဝါဒ

၁၇၁။ ဘန္တေ၊ရား။ ကေသကမ္ဗလော၊ လူဆံပင်ဖြင့် ယက်သောကမ္ဗလာကို ဆောင်သော။ အဓိတော၊သည်၊မိ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဒိန္နံ ဒိန္နဖလံ၊ အလှူအကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။ ယိဋ္ဌံ-ယိဋ္ဌဖလံ၊ကြီးစွာသောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။ ဟုတံ၊ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊တို့၏။ ဖလံ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။နတ္ထိ၊ရှိ။ (ဖလသဒ္ဒါ ဝိပါကသဒ္ဒါ အနက်တူ၏။) အယံ၊လောကော၊ဤပစ္စုပ္ပန်လောကသည်။နတ္ထိ၊ရှိ။ ပရောလောကော၊ တမလွန်လောက်သည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။မာတာ၊သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပိတာ၊သည်။နတ္ထိ၊ရှိ။ သြပပါတိကာ၊ သြပပါတိကဖြစ်သော။ သတ္တာ၊တို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ ကုန်။ လောကေ၊ ဒ္ဌ။ သမဂ္ဂတာ၊ အလွန်မြတ်ထသော။သမ္မာပဋိပန္နာ၊ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကုန်ထသော။ ယေသမဏာ၊ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဣမံ၊လောကဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကိုဂုဏ်း။ ပရံ၊လောကဉ္စ၊ တမလွန်လောကကို

လည်းကောင်း။သယံ၊မိမိတို့အလိုလို။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊မြတ်သောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ ကြားတတ်ကုန်၏။ တေသမဏာ၊ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ နသန္တိ၊ ကုန်။ စာတုမဟာဘူတိကော၊လေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့်ပြီးထသော။ အယံ၊ပုရိသော၊ အတ္တာ၊ဘောသည်။ယဒါ၊ဒ္ဌ။ ကာလံ၊ကရောတိ၊ သေ၏။ တဒါ၊ဒ္ဌ။ ပထဝီ၊အစ္ဆတ္တိကဖြစ်သောပထဝီဓာတ်သည်။ ဇထဝီ၊ကာယံ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော်ပထဝီဓာတ်သို့။ အနုပေတိ၊ ရောက်

လေ၏။ အနုပဂ္ဆတိ၊ အစဉ်လိုက်လေ၏။ (သေတိဟုလည်း ပါ၌ အ၍ရှိ၏။ အနုပေတိဟု ရှိသောပါဠိသည် အဋ္ဌကထာနှင့်ညီ၏)။ အာပေါ၊ အဒ္ဓတ္တိက သန္တာန်ဖြစ်သော အာပေါ ဓာတ်သည်။ အာပေါကာယံ၊ ဗာဟိရသန္တာန် ဖြစ်သော အာပေါ ဓာတ်သို့။ အနုပေတိ၊ ရောက်လေ၏။ အနုပဂ္ဆတိ၊ အစဉ် လိုက်လေ၏။ (တေဇော ဝါယောတို့ ၌လည်း ဤနည်းအတူ)။ ဒုန္ဒြိယာနိ၊ မနိုင်နွေလျှင် ခြောက်ခုမြောက် ရှိကုန်သော ဒုန္ဒြေတို့သည်။ အာ, ကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ သက်မန္တိ၊ ပုံလေကုန်၏။ အာသန္ဒိ ပဉ္စမာ၊ အိပ်ရာ ညောင်စောင်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊တို့သည်။ မတံ၊သေပြီးသောသူကို။ အာဒါယ၊၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ (ညောင်စောင်း ခြေလေးချောင်းကို ကိုင်သော ယောက်ျားလေးယောက်,ညောင်စောင်း,ဤငါးပါးကို"အာသန္ဒိ ပဉ္စမာ ပုရိသာ''ဟု ဆိုသတည်း)။ ယာဝါဠဟနာ၊ သင်းချိုင်း တိုင်အောင်။ပဒါနိ၊ ဂုဏ်အစုဂုဏ်အစုရှိသောလူတို့သည်။ **တနည်း ကား**၊ ပဒါနိ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ''အကောင်တို့သည်, လည်းဟူ''။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ကာပေါတကာနိ၊ ခိုတောင်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဟုတိယော၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ ဘဿန္ဓာ၊ ပြာအဆုံး ရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဘဿန္ဓာဟုတိယောကို ဘဿန္ဓာ အာဟုတိယောဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ ယဒိဒံ-ယံဒုဒံဒါနံ၊ အကြင် အလှူ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဒါနံ၊ ကို။ ဒတ္တုပညတ္တံ၊ သူမိုက်တို့သည် ပညတ် အပ်၏။ ဒေဝသံ၊ ထိုသူမိုက်တို့၏။ ဝိလာပေါ၊ စကားသည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးတည်း။ မုသာ၊ ချုတ်လွဲ၏။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ဒါနဖလဿ၊ အလှူအကျိုး၏။ (သမ္ဘန်ထည့်)။ အတ္ထိက ဝါဒံ၊ ရှိ၏ဟူသောစကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗာလေ-ဗာလောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတေ-ပဏ္ဍိတောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒုမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည် မှ။ ဥဒ္ဓံ ဇီဝန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဝိနဿန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ မရဏာ၊ သေ

(၁၃၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သည်မှ။ပရိ၊ နောက်ခ္ခ။ နပေါဘန်ဿ၊ ကုန်။ ဒုတိ၊သို့။အဖိတော၊အဖိ တသည်။မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (အဖိတကား နတ္ထိက အယူရှိ၏)။

၁၇၂။ ။ပ။သာမညဖလံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်။ သမာ နော၊ ရှိသော်။ဥဿေဒံ၊ ဘဝ၏ပြတ်ခြင်းကို။ ဗျာကာသိ၊၏။လဗုဇ၊ တောင်ပိန္ဓကို။ ပ။ မေ၊ ၏။ ဝိဖိတေ၊ နှင်ငံ့ခ္ခ။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ သမဏံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသာဒေတဗ္ဗံ၊ သ္ဘဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ မညေ၊ယူ၊နာမ၊အောက်မေ့ ရာအံ့နည်း။ပ။

ဗဟုဝစနပဒေ

ပကုဓ်ကစ္စာယနဝါဒ

၁၇၃-၁၇၄။ ယေနယတ္ထ၊ ခ္ခ။ကစ္စာယနော၊ သော။ပကုဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အကဋ္ဌာ၊ ပစ္စည်းတို့သည် မပြုပြင်အပ်ကုန် ထသော။ အကဋ္ဌပိဓာ၊ ကံသည် မပြုပြင် မစီရင်အပ်ကုန် ထသော။ အနိမ္မိတာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မဖန်ဆင်းအပ်ကုန် ထသော။ အနိမ္မာတာ၊ သူတပါးတို့ကို မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်ထသော။ ဝဏ္ဏာ၊ မြေ့ကုန်ထသော။ ကူဋဋ္ဌာ၊ တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်ထသော။ သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ မြစ္စာ စိုက်အပ်သော ကျောက်တိုင်တို့နှင့် တူကုန်ထသော။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဒုမေကာယာ၊ ဤကာယတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ **ဘနည်းကား**၊ ဒုမေကာယာ၊ တို့သည်။ သတ္တာ၊ တို့တည်း။ **ဘနည်းကား**၊ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဒုမေကာယာ၊ တို့သည်။ **အကဋ္ဌာ**၊ **မပြုပြင်အပ်ကုန်**။ **အကဋ္ဌပိဓာ**၊ **ကံသည် မပြုပြင်မစီရင်အပ်ကုန်**။ **အနိမ္မိတာ**၊ **တန်ခိုးဖြင့် မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်**။ **အနိမ္မာတာ**၊ **သူတပါးတို့ကို မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်**။ "(**အနိမ္မာပေတမ္မာ**"**ဟု ပါဠိအချို့ရှိ၏**။ **အဋ္ဌကထာ** **အလိုသော်ကား** "**အနိမ္မာတာ**" **ဟု ရှိသင့်၏**)။ **ဝဏ္ဏာ**၊**မြေ့၏**။ **ကူဋဋ္ဌာ**၊ **တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏**။ **သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ**၊ **မြစ္စာစိုက်ဆ်ထားအပ်သော ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏**။ **ဘေသတ္တကာယာ**၊ **တို့သည်**။ **နဗ္ဗဇ္ဇန္တိ**၊ **မတုန်လှုပ်ကုန်**။

နုဝိပရိဏာမေန္တိ၊ ပြုကတ္တေ့သောသဘောကို မစွန့်ကုန်။ အညမညံ၊ ချင်း။ နုဗျာဟာရေန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်။ အညမညဿ၊ တပါးသည် တပါး၏။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခာ ယ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း။ နာလံနု သမတ္တာ၊ နှိုင်ကုန်။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း ဟူမူကား။ ပထဝီ ကာယော၊ ပထဝီကာယ လည်ကောင်း။ ပ။ သုခေ၊ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခေ၊ လည်းကောင်း။ ဇီဝေ ဇီဝလည်းကောင်း။ ဇူမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ သတ္တာ၊ ကုန် သော။ ဇူမေကာယာ၊ တို့သည်။ အကဋ္ဌာ၊ မပြုပြင် အပ်ကုန်။ အကဋ္ဌဝိဓာ၊ ကံသည် မပြုပြင် မစီရင် အပ်ကုန်။ အနိမ္မိတာ၊ တန်ခိုးဖြင့် မဖန်ဆင်း အပ်ကုန်။ အနိမ္မာတာ၊ သူတပါးတို့ကို မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်။ ဝဉ္ဇာ၊ မြဲကုန်၏။ ကူဋဋ္ဌာ၊ တောင်ထွတ် ကဲ့သို့တည်ကုန်၏။ သေကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ ပြစ္စာဝိုက်၍ထားအပ်သော ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်၏။ တေ သတ္တကာယာ၊ တို့သည်။ နဗ္ဗဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ ပြုကတ္တေ့ကို မစွန့် ကုန်။ အညမညံ၊ တပါးသည် တပါးကို။ နုဗျာဟရေန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲ ကုန်။ အညမညဿ၊ တပါးသည် တပါး၏။ သုခါယ၊ ငှာ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခာယ၊ ငှာလည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခာယ၊ လည်းကောင်း။ နာလံ-နအလံသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တတ္ထ၊ ထို ခုနစ်ပါးကုန်သော ကာယတို့၌။ ဟန္တာ၊ သတ်တတ်သော သူသည် လည်းတောင်း။ ဃာတေတာ၊ သတ်စေတတ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ သောတာ၊ ကြားတတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ သာဝေတာ၊ ကြားစေတတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ဝိညာတာ၊ သိတတ်သော သူသည်လည်း ကောင်း။ ဝိညာပေတာ၊ သိစေတတ်သော သူသည်လည်း ကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ တိက္ခေန၊ ထက် လှစွာသော။ သတ္ထေန၊ သန်လျက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။

(၁၃၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ကိုဠိ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ ဗီဝိတာ၊ မှ။ နဝေါရောပေတိ၊ မချ။ သတ္တန္ဓံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ကာယဒုံတုဝေ၊ ကာယ တို့၏လျှင်။ အန္ဓရေန၊ အကြားဖြင့်။ သတ္ထံ၊ လက်နက်သည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းသို့။ အနုပတတိ၊ ဝင်လေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကစ္စာယနော၊ ကစ္စည်းအမျိုးဖြစ်သော။ ပကုဒေါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၇၅။ ဣတ္ထံဘေဒံ၊သို့။ပ။အညေန၊တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော အကြောင်းကို။ ဘနည်းကား၊ အညေနညံ၊ အဖျင်းဖျင်းသောစကားကို။ ဗျာကာသိ၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော မင်းသည်။ မေ၊ ၏။ ဝိဗိတေ၊ ၌။ ဝသန္တံ၊ သော။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အပသ်ဝဒေတမ္ဘံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ မညေယျနာမ၊ အောက်မေ့ရာအံ့နည်း။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

နိဂ္ဂုဏ္ဌနာဌမုတ္တဝါဒ

၁၇၆-၁၇၇။ ။ပ။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ နာဌပုတ္တော၊ နာဌ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊ လေးပါးသော အစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ စာတုယာမ သံဝရ သံဝုတော၊ လေးပါးသောအစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော၊ အလုံးစုံသော ရေချမ်းကို မြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကိုမြစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗဝါရိ ဓုတော၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုမြစ်သဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော မကောင်းမှုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗဝါရိဝုဋ္ဌော၊ အလုံးစုံ

၂-သာမညဖလသုတ္တ-သဠာယမေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒ (၁၃၇)

သော မကောင်းမှုကို မြစ်ခြင်းဖြင့် နှံ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ စာတုယာမ သံဝရသံဝုတော၊လေးပါးသော အစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ဟောတိ၊၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယတောယဿ ကာရ ဏာ၊ငှင့်။နိဂဏ္ဌော၊သည်။ ဧဝံ၊သို့။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊ သည်။ဟော်တိ၊၏။ တတော တဿ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ မဟာ ရာဇ၊ကြီး။နာဒ္ဒုပဏ္ဍော၊သော။ အယံ နိဂဏ္ဌော၊ ကို။ ဂတဏ္ဍော တိစ၊ အထွတ်သို့ ရောက်သော စိတ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယတဏ္ဍောတိစ၊ စောင့်စည်းသောစိတ်ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဌိတဏ္ဍောဘိစ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ ၏။

၁၇၈။ ။ပ။စာတုယာမ သံဝရံ။ လေးပါးသောအစုရှိသော စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ဗျာကာသိ၊ ၏။ပ။

သဠာယမေလဋ္ဌပုတ္တဝါဒ

၁၇၉-၁၈၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေနယတ္ထ၊ ဌ။ မေလဋ္ဌပုတ္တော၊ မေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ သဠာယော၊ သဠာယသည်။အတ္ထိ၊၏။ မံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပရော လောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို၊ စေပုစ္ဆသိ၊ အံ့။ ပရောလောကော၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ဇုတိစ္ဆံ၊သည်။ စေ အသ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။တေကာရဏာ၊ ကို။ နံဗျာကရေယ္ယံ၊ မကြားအံ့။ ဧဝန္တိ ပိ၊ ဤသို့တမလွန်လောကရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ အယူသည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ တထာတိပိ၊ တမလွန်လောက မရှိဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အည ထာတိပိ၊ ရှိမရှိနှစ်ပါးစုံမှတပါးသော အပြားအားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ ၏။မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။နောတိပိ၊ ရှိမရှိ နှစ်ပါးမှ တပါးသောအပြားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိပိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊ ရှိမရှိ နှစ်ပါးစုံမှ

(၁၃၀) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တပါးသောအပြားအားဖြင့်မဖြစ်သည်မဟုတ်ဟူ၍။ မေ၊ ၏။မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ ပရောလောကော၊ သည်။နတ္ထိ၊ လော။ ပရောလောကော၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိလည်းရှိသလော။ နတ္ထိစ၊ မရှိလည်းမရှိသလော။ ပရောလောကော၊ သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိသလော။နနတ္ထိ၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်လော။ သြပပါတိကာ၊ ဥပပတ်ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်သလော။ သြပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ၊ ကုန်သလော။ သြပပါတိကာ၊ ကုန်သော။သတ္တာ၊တို့သည်။အတ္ထိစ၊ လည်းရှိကုန်သလော။နတ္ထိစ၊ လော။ သြပပါတိကာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိကုန်သလော။ နနတ္ထိ၊ မရှိသည် မဟုတ်ကုန်သလော။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊တို့၏။ ဗလံ၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ လော။ (ဗလံ,ဝိပါကော,ဤနှစ်ပုဒ်ကားပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း)။သုကတ ဒုက္ကဋာနံ၊ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ပ။ တထာ ဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊သေသည်မှ။ ပရံ၊ ဌ။ ဟောတိ၊ လော။ပ။နေဝဟောတိ၊မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည် မဟုတ်သလော။ဇုတိ၊သို့။တုံ၊သည်။ မံ၊ကို။ ဇုတိ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။စေပုဗ္ဗ-သိ၊ အုံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ဌ။ နေဝဟောတိ၊ဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ ဇုတိ၊ သို့။ မေ၊၏။ ဇုတိဧတံစိတ္တံ၊ သည်။ စေအသ၊ အဂယ်၍ဖြစ်အုံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ပရံ၊ ဌ။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ နနဟောတိ၊မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်။ဇုတိ၊သို့။ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ နဗျာဂရေယုံ၊အုံ့။ ဧဝံတိပိ၊ ဤသို့သေသည်မှ နောက်ဌ သတ္တဝါ လည်းမဖြစ်။ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ တထာတိပိ၊ သေသည်မှနောက်ဌသတ္တ ဝါလည်းမဖြစ်၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှ တပါး သောအပြားဖြင့် ဖြစ်၏ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နော

ဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော အပြားအားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ နောနောတိပိ၊ နှစ်ပါးစုံမှတပါးသော အပြားဖြင့် မဖြစ်သည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ၏။ မတိ၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗယော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၇၁။ ဣတ္ထံဘေဒံ၊ သို့။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဝိကျေပံ၊ အပိုင်းအခြား မရှိသောစကားကို။ ဗျာကာသိ၊ ၏။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာ အာဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ အမ္ဗံ၊ သရက်ပင်ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ လဗုဇံ၊ တောင်ပိန္ဓကို။ ဗျာကရေယျ ယထာဝေါ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဣမေ သံ သမဏာ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့ထက်။ သမ္ဗဟုလော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်မိုက်သော။ သမ္ဗဟုဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်တွေ့ဝေသော။ အယံ သဗ္ဗယော၊ ဤသဗ္ဗယသည်။ ကထံ ဟိ၊ ကြောင့်။ သန္ဓိဋ္ဌကံ၊ မျက်မှောက်တည်ထသော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ရှိလျက်။ ဝိကျေပံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော စကားကို။ ဗျာကရိ ဣတိ၊ ကြားဘိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ ဟယ်ဗယ်ံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ ဘော်ဘော သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။

ပဌမ သန္ဓိဋ္ဌက သာမညဖလ

၁၇၂။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သက္ကာ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တဉ္စေ ဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ဘဏ္ဍ၊ ဤအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆာမိ၊ တဖန်မေးအံ့။ ယထာယေန အာကာရေ၊ ဖြင့်။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာတေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တံ ကာရဏံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ကြားလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ တေ၊ သင်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်

(၁၄၀) သုတ်သီလကွန်ပါင်ဆောက်နိသယသစ်

သော။ကမ္မကာရော၊အမှုကိုပြုတတ်ထသော။ပုဗ္ဗဠ္ဌာယိ၊ရှေးဦးစွာ
နေရာမှ ထတတ်ထသော။ ''ရှေးဦးစွာအိပ်ရာမှ ထတတ်ထသော
လည်းဟု''။ ပစ္ဆာနိပါတိ၊ နောက်မှအိပ်တတ်ထသော။ ကိုကာရ
ပဋိသောဝိ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟု ဝန်ခံလေ့ ရှိထသော။
မနာပစာရီ၊ အရှင်၏နှလုံးကိုပွါးစေတတ်ထသောအကျင့်ရှိသော။
ဝိယဝါဒိ၊ သော။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင်၏မျက်နှာကို ကြည့်
လေ့ရှိထသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။အသဘဝေယျ၊ ၏။
တနည်းကား၊ တော၊ ၏။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်သော။ ကမ္မကာရော၊
သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ပုဗ္ဗဠ္ဌာယိ၊ ရှေးဦးစွာနေရာမှထတတ်
သည်။''ရှေးဦးစွာအိပ်ရာမှထတတ်သည်လည်းဟု''။အသဘဝေ
ယျ၊ ၏။ပစ္ဆာနိပါတိ၊ နောက်မှအိပ်တတ်သည်။ အသဘဝေယျ၊
၏။ ကိုကာရပဋိသောဝိ၊ အဘယ်အမှုကို ပြုရအံ့နည်းဟု အမှုကိုပြု
ခြင်းဌ ဝန်ခံလေ့ရှိသည်။အသဘဝေယျ၊၏။မနာပစာရီ၊ အရှင်၏
နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အသ
ဘဝေယျ၊ ၏။ ဝိယဝါဒိ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်။
အသဘဝေယျ၊ ၏။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင်၏ မျက်နှာကို
ကြည့်လေ့ရှိသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ တသဒါသသ၊ ၏။ ဧဝံ
ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ဘော၊ တို့။ ပုညာနံ၊
တို့၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။
ပုညာနံ၊တို့၏ဝိပါကော၊ သည်။အစ္ဆရိယံဝတ၊ တကား။ ဘော၊
အရှင်တို့။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊သည်။ အစ္ဆရိတံဝတ၊ ရှေးဌမဖြစ်
ဖူးသော သဘောသည် ဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်စွတကား။ ''ပုညာနံ၊
တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အစ္ဆရိတံဝတ၊ တကား, လည်းဟု''။
ဟိကသ္ဒ၊နည်းဟူမူကား။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊
သော။အဇာသတ္တု၊သော။အယံရာဇာပိ၊သည်လည်း။မနုဿော၊
လူတည်း။ အဟမ္ပိ၊လည်း။ မနုဿော၊တည်း။ မာဂဓော၊ သော။
ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ အယံရာဇာ၊
သည်။ (ဟိကားနိပါတ်)။ဗဒ္ဓဟိ၊ သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ပဌမသန္ဓိဋ္ဌကသာမညဖလ (၁၄၁)

သမပ္ပိတော၊ ခြိုရံသည်ဖြစ်၍။ သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပေဝေါမညော၊ နတ်သားကဲ့သို့။ပရိစာရေတိ၊ခံစားရ၏။အဟံပန်၊ သည်ကား။အဿရညော၊၏။ကမ္မကာရော၊ သော။ပ။ မုခမုလ္လောကိကော၊ သော။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ အမ္မိ၊၏။ တဿ၊ကြောင့်။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အဋ္ဌရိယံဝတ၊ စွတကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အဋ္ဌရိယံဝတ၊ စွတကား။ (ဤသို့ သမ္ဘန်လေ)။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ (ထည့်ပါ)။ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရေယ္ယံ၊ ပြုရမူကား။ သောဂတံ၊ ထိုမင်းကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊သည်။ ယံနူနယဒိ ပန ပဗ္ဗဇေယ္ယံ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုရမူကား။သာဓု၊ ကောင်း၏။ (သာဓုကား ထည့်သည်)။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို။ ဩဟာရေတ္တာ၊ ချ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဓနဉ်ရည်စွန်းကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊အိမ်ယာထောင်သော လူတို့၏ဘောင်မှ။အနာဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်းတို့၏ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇေယ္ယံ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဧတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယ္ယ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောဒါသော၊ သည်။ အပ္ပရေနု၊ သော။ သမယေနု၊ ၌။ပ။ ပဗ္ဗဇေယ္ယ၊ ရဟန်းပြုရာ၏။ သောဒါသော၊ သည် ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။သမာနော၊ ဖြစ်၍။ကာယေန၊ ကာယဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဝါစာယ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်။ပ။ မနသာ၊ မနောဒွါရဖြင့်။ သံဝုတော၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ကျင့်ရာ၏။ ဃာသစ္ဆာဒနပရမတာယ၊မြတ်သော အစားအဝတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ''အစားအဝတ်ဖြင့်,မြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်,လည်းဟူ''။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ ၏။ ပဝိဝေကော၊ သုံးပါး အပြားရှိသော ဝိဝေကမ်း။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ ၏။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပုရိသာ၊အချင်းတို့သည်။ တံဒါသံ၊ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ စေအာရောစေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ ကြားကုန်ရာ၏။ ကိံ အာ

(၁၄၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရောစေယျုံ၊ အာဘယ်သို့ကြားကုန်ရာသနည်း။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ယရွှေ စောဒေမ၊ ငါတို့တိုက်တွန်းကုန်၏။တော၊ သင်မင်းကြီး၏။ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ကမ္မကာရော၊ အမှုကြီးငယ် ကို ရှက်ဆောင်တတ်၏။ပုဗ္ဗဠာယိ၊ နေရာမှ ရှေးဦးစွာထတတ်၏။ ''အိပ်ရာမှ ရှေးဦးစွာထတတ်၏,လည်းဟု''။ပစ္ဆာနိပါတိ၊နောက် မှအိပ်ဘတ်၏။ ကိုံကာရပဋိသောဝိ၊ ဘယ်အမှုကို ပြုရအုံ့နည်းဟု အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်းဌ ဝန်ခံတတ်၏။ မနာပစာရီ၊ အရှင်၏ နှလုံး ကိုပွားစေတတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ် သော စကားကိုဆိုတတ်၏။ မုခမုလ္လောကိကော၊ အရှင်မျက်နှာကို ကြည့်တတ်၏။ သောဒါသော၊ သည်။ ဒေဝ၊ ကြီး။ပ။ ဝိဝေကော၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေကဌ။ အာဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော် သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံဒါသံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဧဝနေယျော သိ၊ လော့။ ဗုတိ၊ သို့။ အာရောစေယျုံ၊ ကြားကုန်၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧတု၊ လာစေလော့။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်လျှင်။ သောပုရိသော၊သည်။မေ၊ ၏။ ကမ္မကာရော၊ သော။ ပ။ မုခမုလ္လောကိကော၊ သော။ ဒါသော၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ လော့။ ဧဝံ၊ သို့။ တွံ၊ သည်။ ဝဒေယျာသိအပိနု ဆိုရာအုံ့လော။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၀၄။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ ယုတ္တံ၊ မသင့်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ မယမေဝ၊ ငါတို့သည် သာလျှင်။နံ၊ထိုကျွန်ဖြစ်သော ယောက်ျားကို။ အဘိဝါဒေယျာမပိ၊ အရိုအသေရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးရာ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေယျာမပိ၊ ခရီးဦးကြိုဆို မူလည်း ကြိုဆိုရာ၏။အာသနေနပိ၊ နေရာဖြင့်မူလည်း။နိမန္တေယျာ မပိ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ရာ၏။ နံ၊ ထိုကျွန်ဖြစ်သော ယောက်ျားကို။ စိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်္ကန်း,ဆွမ်း,ကျောင်း အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော ဆေးဟု ဆိုအပ်သော အသက်၏ အခြေအရံ တို့ဖြင့်။ အဘိနိမန္တေယျာမပိ၊ ရှေ့ရှု ဆောင်ခဲ့၍မူလည်း ဖိတ်ရာ၏။ အသ၊ ထိုကျွန်ဖြစ်သော

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ဒုတိယသန္ဓိဋ္ဌိကသာမညဖလ (၁၄၃)

ယောကျားအား။ မမြင်ကံ၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ရက္ခာဝရဏ ဂုတ္တိမြို့ဘေးရန်ကိုမြစ်ခြင်း ဆီးတားခြင်းဟုဆိုအပ်သော အစောင့် အရှောက်ကိုမူလည်း။ သံဝိဒေဟာယျာမ၊ စိရင်ကုန်ရာ၏။ ဧတိ၊သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

၁၀၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့ သော။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ တံဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အသို့ အောက်မေ့သနည်း။ သော ဒါသော၊ ထို ကျွန်ဖြစ်သော ယောကျားကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း။ တုမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ ယဒိ ဂရုကာတမ္ဘော၊ အကယ်၍ အရှိအသေ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အုံ။ (ပါဌ သေသထည့်ပါ)။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အရှိအသေ ပြုအပ်သည်။ သန္တေ၊ ရှိသော်။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝါ၊ ဖြစ်သလော။ နော ဟောတိ ဝါ၊ မဖြစ်သလော။ ဧတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဋ္ဌာ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ သာမညဖလံ၊ ရဟန်း၏ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ မယာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒိဋ္ဌေ ဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောဌ်။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော။ ဧဒံ သာမညဖလံ၊ ဤရဟန်း၏ အကျိုးကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်ပြီ, ထင်စွာပြအပ်ပြီ။ ဧတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒုတိယ သန္ဓိဋ္ဌိကသာမညဖလ

၁၀၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေမေ ဝ၊ ဤအတူလျှင်။ အညမ္မိ၊ တပါး လည်း ဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌေ ဝ ဓမ္မေ၊ ဌ်။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဖလံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ၄ ၁။ သက္ကာ ပန၊ တတ်ကောင်းအုံ့လော။ ဧတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သက္ကာ၊ တတ် ကောင်း၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ကား။ ဇဋ္ဌ၊ ဤအရာ ဌ်။ တညော ဝ၊ သင့်ကိုပင်လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိပုစ္ဆိ သာမိ၊ တဖန်

(၁၄၄) ဘုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မေးခဲ့။ ယထာ ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ခဒမယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာတေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ နံကာရဏံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ကြားလော့။ မဟာ ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဒိ၊ ဤလောကဌ။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ကသကော၊ လယ်လုပ်ဖြစ်ထသော။ ဂဟပတိကော၊ အိမ်၏အရှင် ဖြစ်ထသော။ ''အိမ်၏ အကြီးလည်း ဖြစ်ထသော, လည်းဟု''။ ကာရကာရဏကော၊ အခွန် အတုပ်ကို ပြုတတ်ထသော။ ရာသိဝဏ္ဏကော၊ ဥစ္စာအစုကို ပွားစေတတ်ထသော။ပုရိသော၊သည်။.အသဘဝေယျ၊ ၏။ တသ္မပုရိသသ၊ ၏။ ဝေါပရိဝတ္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံ ဘဝေယျ၊ နည်း။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ တကား။ ဘော၊ တို့။ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ ရှေးခဲ့ မဖြစ်ဘူးသော သဘောသည် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်စွာကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ကဲ့သို့ဖြစ်စွာကား။ ဟိကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ မာ ဂဓော၊ သော။ အယံ ရာဇာ၊ သည်။ မနုဿော၊ တည်း။ အဟံ ပိ၊ သည်လည်း။ မနုဿော၊ တည်း။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိ ပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ အယံ ရာဇာ၊ သည်။ ပန္ဓဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ခြုံရံ သည်ဖြစ်၍။ သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒေဝေါ မညေ၊ နတ်ကဲ့သို့။ ပရိစာရေတိ၊ ခံစား၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဂတိ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ စွတကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊သည်။အစ္ဆရိယံ ဝတ၊စွတကား။ အဟံ ပန၊ သည်ကား။ အသုရညော၊ ၏။ ကသကော၊ လယ်လုပ်သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဂဟပတိကော၊ အိမ်၏ အကြီးသည်။ ''အိမ်၌ အကြီးသည်, လည်းဟု''။အမှိ၊ ၏။ ကာရကာရဏကော၊ အခွန်အတုပ်ကို ပြုတတ်

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ဒုတိယသန္ဓိဋ္ဌကသာမညဖလ (၁၄၅)

သောသူသည်။အမှိ၊၏။ရာသိဝဏ္ဏကော၊ ဥစ္ဆာအစုကို ပွါးစေတတ်
သောသူသည်။ အမှိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတ္မာ၊ ၍။ (ပဗ္ဗဇိ
တ္မာကား ပါဠိသေသတည်း)။ ပုညာနိ၊တို့ကို။ ကရေယ္ယုံ၊ မူကား။
ဧသာဝတ၊ ထိုမင်းကဲ့သို့ သဘောရှိသည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။
(ဝတသောဟံကို ဝတ အသ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ အဟံ၊ သည်။
ယံနူနယဒိပနုပဗ္ဗဇေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုရမူကား။ သာဓု၊ ၏။
အဟံ၊သည်။ပ။ပဗ္ဗဇေယ္ယုံ၊အုံ့။ ဣတိ၊သောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။
အသဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။' ဧဝံ၊ ဤသို့သော
အကြံအစည်သည်။ အပရေန၊သော။သမယေန၊ ၌။ အပ္ပံ၊ နည်း
သော။ဘောဂက္ခန္ဓံ၀ါ၊ စည်းစိမ်အစုကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။
မဟန္တံ၊ များသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၀ါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဟာယ၊ ၍။
အပ္ပံ၊ နည်းသော။ ဉာတိပရိ၀ဋ္ဋံ၀ါ၊ အမျိုးအဆက်ကို မူလည်း။
ပဟာယ၊ စွန့်၍။ မဟန္တံ၊ သော။ ဉာတိပရိ၀ဋ္ဋံ၀ါ၊ ကိုလည်း။
ပဟာယ၊ ၍။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ပဗ္ဗဇိတော၊သည်၊
သမာနော၊ဖြစ်၍။ပ။ဃာသစ္ဆာဒနပရမတာယ၊ မြတ်သောအစား
အ၀တ်ရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်
ဖြစ်၍။ဝိဟာရေယျ၊၏။ ပ၀ိ၀ေကော၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ဝိ၀ေက
ဋ္ဌ။ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရေယျ၊ ၏။
တံပုရိသံ၊ ကို။ ဇော၊ သင်မင်းကြီး၏။ ပုရိသော၊ အချင်းတို့သည်။
ဧဝံ၊ သို့။ အာရောစေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ ကိံ-အာရောစေယျုံ၊ နည်း။
ဒေ၀၊ ကြီး။ ယဿ၊ ၀ါတို့ တိုက်တွန်းကုန်၏။ တေ၊ သင်၏။
ကာယကော၊ သော။ ဂဟပတိကော၊ သော။ ကာရကာရကော၊
သော။ ရာသိ၀ဏ္ဏကော၊သော။ ယောပုရိသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
(သောကား တဗ္ဗောတည်း)။ဒေ၀၊ကြီး။ပ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း
ဘောင်ဋ္ဌ။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊
သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ဖြစ်၍။ပ။ ပ၀ိ၀ေကော၊သုံးပါး
အပြားရှိသော ဝိ၀ေကဋ္ဌ။ အဘိရတော၊ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ တံ
ပုရိသံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူလော့။ ဣတိ၊ အာရော

(၁၄၆) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

စေယျူ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဧတေ၊ လာစေသတည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ကာသကော၊ လယ်လုပ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဂဟပတိကော၊ အိမ်ရှင်အကြီးသည်။ ဟောတု၊ လော့။ ကာရကာရကော၊ အခွန်အကုပ်ကို ပြုတတ်သောသူသည်။ ရာဇိ ဝေသုကော၊ ဥစ္စာအစုကို ပွါးစေတတ်သော သူသည်။ ဟောတု၊ လော့။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ တုံ၊ သည်။ ဝေဒေယျာ့သိအပိန္၊ ဆိုရာဒုံ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၇၇။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်။ နောဟိယုတ္တံ၊ မသင့်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ နံ၊ ထိုယောဂျားကို။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ အဘိဝါဒေယျာမပိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးရာ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေယျာမပိ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုမူလည်း ကြိုဆိုရာ၏။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တေယျာမပိ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ရာ၏။ နံ ပုရိသံ၊ ကို။ စီဝရပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရေဟိ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း အနာ၏ ဆန်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ဆေးဟူဆိုအပ်သော အသက်၏ အခြေအရံတို့ဖြင့်။ အဘိ နိမန္တေယျာမပိ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၍ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ရာ၏။ အသ ပုရိသသ၊ အား။ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ရက္ခာဝရဏ ဂုတ္တိမ္မိ၊ ဘေးရန်ကိုမြစ်ခြင်း ဆီးတားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စောင့် ရှောက်ခြင်းကိုမူလည်း။ သံဝိဒဟေယျာမ၊ စီရင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၇၈။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တုံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ တိုင်း။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ ယဒိဂရုကာတဗ္ဗော၊ အကယ်၍ အရှိ အသေ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အုံ။ (ပါဌသေသ ထည့်ပါ)။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ အရှိအသေပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သန္တိဋ္ဌကံ၊ သော။ သာမညံ ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝါ၊ လော။ နောဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့အရှိ

အသေပြုအပ်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌါခေါ်၊ စင်စစ်လျှင်။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတို၊ သို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မယာ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဌ။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခမြင်အပ်သော၊ ဤပံသာမညဖလံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပြု။ ဤတို၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ပဏီတတရုသာမညဖလ

၁၇၉။ ဘန္တေ၊ ရား။ သန္ဓိဋ္ဌိကေဟိ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်ဌ ရှုအပ်ကုန်သော။ ဤမေဟိ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဠု၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ် ရှိထုသော။ ပဏီတတရံ၊ အထူးသဖြင့် မြတ်ထသော။ အညမ္မိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ထသော။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဌ။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ ပစ္စက္ခရှုအပ်ထသော။ သံသာမညဖလံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ၄ာ။ သက္ကာ ပန၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ ဤတို၊သို့။ ရာဇာ၊သည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်လေ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တေန ဟိ၊ ကား။ သုဏောဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ မြဲမြဲစွာ။ မနသိ ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဤတို၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဤတိခေါ်၊ ဤသို့။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဧသော။ အဇာ တာသတ္တု၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံ၏။

၁၈၀။ ဘဂဝါ၊သည်။ တေသံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဤဝလောကော၊ ဌ။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သယမ္ဘူ၏ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး, စရဏတဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူတတ်ထသော။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော။ လောကဝိဒူ၊ လောက

(၁၄၇) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သုံးပါးကို သိတော်မူတတ်ထသော။ အနုတ္တရော၊ တူသော တစုံ တယောက်သောသူမရှိထသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ယဉ်ပြီးသော ယောက်ျား, မယဉ်သေးသော ယောက်ျားတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်ထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူပြီးထသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိစေ တော်မူပြီးထသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူပြီးထသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော တထာဂတော၊ သည်။ သဒေဝကံ၊ ကာမာဝစရ နတ် ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီနတ်ပြည် နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကံ၊ ရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ သဒေဝကံ၊ အရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ပြည် နှင့်ဘကွဖြစ်ထသော။ သမာရကံ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ခြောက် ထပ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဗြဟ္မကံ၊ ရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွ ဖြစ်ထသော။ ဒုမ်လောကံ၊ ဤ သြကာသ လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္မုတိနတ် တည်းဟူသောမင်း, ကြင်းသောလူနတ်နှင့်တကွဖြစ်ထသော။ ပဇံ၊ သတ္တဝါကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ပဝေဒေသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ သောတထာဂတော၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ပရိ ယောသာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထ သော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ သဗ္ယဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံထသော။ ပရိ သုဒ္ဓံ၊ခရုသင်းပွတ်သစ်ကဲ့သို့ဖြူစင်စွာထသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်သော အလုံးစုံသော ဘုရားသာသနာတည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့် ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ပဏ္ဍိတတရသာမညဖလ (၁၄၉)

၁၉၁။ တံမဲ့ဲ၊ ကို။ ဂဟပတိဝါ၊ အ,သည်ဖြစ်သော လူသည် လည်းကောင်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ အ,သည် ဖြစ်သော လူ၏ သားသည် လည်းကောင်း။ **တနည်းကား**၊ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ် သည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိ ပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်သားသည် လည်းကောင်း။ အညတရသို့ံ၊ အမှတ်မဲ့ ဖြစ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုးဌ။ ပစ္စာဇာတောဝါ၊ ဖြစ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ (ပစ္စာသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တံမဲ့ဲ၊ ကို။သုတ္ဝာ၊ ၍။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားဌ။ ''ဝါဘုရားဌ,လည်းဟူ''။သဒ္ဒါ၊ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရလေ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ တေန သဒ္ဒါ ပဋိလာဘေန၊ ထိုသို့ ယုံကြည်ခြင်းကို ရခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဧဒိတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ အသို့ ဆင်ခြင်သနည်း, ဟူမူကား။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ထောင်ခြင်းသည်။ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇောပထော၊ ကိလေသာဟူသော မြေတို့၏ ထ,ရာလည်း ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့် တူ၏။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်အလုံးစုံပြည့်စုံစွာထသော။ပရိသုဒ္ဓံ၊စင်စစ် ဖြူစင်စွာ ထသော်။သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူထသော။ ဒုဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ အဂါရ မဇ္ဈေ၊ အိမ်၏ အလယ်ဌ။ အဗ္ဘောဝသတာ အဗ္ဘောဝသန္တေန၊ နေသော။ မယာ၊သည်။ စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှာ။ နသုကရံ-နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ **တနည်းကား**၊ ဒုဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ အဂါရံ-အဂါရမဇ္ဈေ၊ဌ။အဗ္ဘောဝသတာ-အဗ္ဘောဝသန္တေန၊ သော။ မယာ၊ သည်။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံစွာ။ ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် ဖြူစင်စွာ။သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်အတူ။စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်း ငှာ။နသုကရံ-နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ယံနူန ယဒိပန၊ အကယ် ၍။ အဟံ၊ဝါသည်။ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊

(၁၅၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အန္တာဒေတွာ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာတောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။အနဂါရိယံ၊အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇေယ္ယံ၊ ရဟန်းပြုရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဗုတိ၊ သို့။ ပဋိသဒ္ဓိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

၁၉၂-၁၉၃။ သောကုလပုတ္တောာ၊ သည်။ပ။ ဥတိပရိဝဋ္ဋဝါ၊ ဆွေမျိုးအဆက်ကိုမူလည်း။ပ။ သောကုလပုတ္တောာ၊သည်။ ဝေ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ ပါတိမောက္ခသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အာစာရသီလ ဂေါစရသီလနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အဏုမြှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးကဲ့သို့ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ကျင့်၏။ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ လုံသောဒွါရရှိသည်။ "စောင့်သော ဒွါရရှိသည် လည်းဟု"။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဇနေ၊ အစာ၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂုဏ်သလ

၁၉၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဏ္ဍ-ကေနကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤလောကင်္။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါဏာတိ ပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတသတ္ထော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော လက်နက်ရှိသည်။ ဟောယိ၊ ၏။ လज्जी၊ ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို စောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿသိက္ခုနော၊ ၏။ "အား, လည်းဟု"။ ဣဒမ္ပိ သီလံ-ဣဒမ္ပိ သီလံ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘုရားကား၊ အဿသိက္ခုနော၊ ၏။ ဣဒမ္ပိ သီလံ၊ ဤပါဏာတိပါတမှ ကြဉ်ခြင်းတည်း ဟူသော သီလ သည်လည်း။ သီလသို့၊ သီလအပေါင်းခို။ ကော်၊ တခုသော။ သီလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤနှစ်နည်းတို့တွင် ရှေးနည်းကား "ပစ္ဆိဟ္ဌာဝစနတ္ထ ဝါ ကော် ဘုမ္မ" ဟူသော အဌကထာပါဠိနှင့် အညီ တည်း။ နောက်နည်းကား ဣဒမ္ပိသ ဟောတိ သီလသို့ ဣဒမ္ပိ အသ ဘိက္ခုနော ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သီလသို့ ဧကံ သီလံ" ဟူသော အဌကထာပါဠိနှင့်အညီတည်း။ ဤကဲ့သို့ အဋ္ဌက် ပုဒ်တို့၌လည်းယောဇနာလေ။ ဣဒမ္ပိ၌ ဝိသဒ္ဒါဖြင့် အထက်အဝိနာ ဒါနာ ဝေရမဏိ သီလအစရှိသည်တို့ကို ပေါင်းလေ။ ပြဟ္မဇာလ သုတ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော ပါဠိတို့၏ အနက်ကို ပြဟ္မဇာလ သုတ် အတိုင်း ယောဇနာပါလေတော့။

မဟာသီလ

၂၁၁။ အဿသိက္ခုနော၊ ၏။ ဣဒမ္ပိ သီလံ၊ ဤ မိန္ဆာဇီဝမှ ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သီလသည်လည်း။ သီလသို့၊ သီလ အပေါင်းခို။ ဧကံ၊ သော။ သီလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(၁၅၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နှင့်ယှဉ်သော

၂၁၂။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ **အထခေါ်၊ စင်စစ်၊ ဝေ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့**
တိုင်း။ သီလသမ္မဒ္ဓေါ၊ သော။ သောဘိက္ခု၊ **သည်**။ (သမ္ဘုပဿ
တိ၌စပ်လေ)။ အသဘိက္ခုနော၊ **အား**။ **သီလသံဝရတော**၊ **သီလ**
ကိုစောင့်ခြင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇ္ဈဒံဘယံ၊ **အကြင် ဘေးသည်**
ဘဝေယျ၊ **၏**။ တံဘယံ၊ **ကို**။ ကုတောစိ၊ **တစုံတခုသော သီလကို**
စောင့်ခြင်းကြောင့်။ **နသမ္ဘုပဿတိ**. **မမြင်**။ **မဟာရာဇ**၊ **ကြီး**။
သေယျထာပိ၊ **ဥပမာ အာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား**။ **မုဒ္ဓါဘိ**
သိဂ္ဂေါ၊ **ထိပ်၌ အာဘိသိက် သွန်းပြီးထသော**။ **နိုတဟပစ္စာ-**
မိတ္တော၊ **သတ်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိထသော**။ "**ပယ်အပ်ပြီးသော**
ရန်သူရှိထသော, **လည်းဟူ**"။ **ခတ္တိယော**၊ **ဧင်းသည်**။ (**နသမ္ဘု**
ပဿတိ၌စပ်)။ **တဿခတ္တိယဿ**၊ **အား**။ (**သမ္ဘဒါနိ ထည့်ပါ**)။
ပစ္စတ္ထိဟတော၊ **ရန်သူကြောင့်**။ **ယဒိဒံ-ယံဇ္ဈဒံ ဘယံ**၊ **သည်**။
ဘဝေယျ၊ **၏**။ **တံဘယံ**၊ **ကို**။ **ကုတောစိ**၊ **တစုံတယောက်သော**
ရန်သူကြောင့်။ **နသမ္ဘုပဿတိယထာ**၊ **မမြင်သကဲ့သို့**။ **ဝေ၊ မေ**
ခေါ်၊ **ထိုအတူသာလျှင်**။ **မဟာရာဇ**၊ **ကြီး**။ **ဝေ**၊ **ဤသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း**။
သီလသမ္ဘဒ္ဓေါ၊ **သော**။ **ဘိက္ခု**၊ **သည်**။ (**နသမ္ဘုပဿတိ၌စပ်**)။
တဿဘိက္ခုနော၊ **အား**။ (**ထည့်ပါ**)။ **ယဒိဒံ-ယံဇ္ဈဒံဘယံ**၊**သည်**။
သီလသံဝရတော၊**ကြောင့်**။**ဘဝေယျ**၊**၏**။**တံဘယံ**၊**ကို**။ **ကုတောစိ**၊
တစုံတခုသော သီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ **နသမ္ဘုပဿတိ**၊
ခြင်။ **သောဘိက္ခု**၊ **သည်**။ **အရိယေန**၊ **ဖြူစင်စွာသော**။ "**မြတ်**
သော, **လည်းဟူ**"။ **ဇုမိနာ သီလကွန်ရှေ့**၊ **ဤ သီလ တည်းဟူ**
သော ဂုဏ်နှင့်။ "**ဤသီလ အပေါင်းနှင့်**, **လည်းဟူ**"။ **သမန္နာ**
ဂတော၊ **ဖြစ်၍**။ **အဏ္ဏတ္ထံ**၊ **မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော**။ **အနုဝဇ္ဇံ**၊**အပြစ်**
မရှိသော။ "**ပညာရှိတို့သည် မကဲ့ရဲ့အပ်သော**, **လည်းဟူ**"။ **သုခံ**၊
ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကို။ **ပဋိသံဝေဒေတိ**၊
ခံစားတတ်။ **မဟာရာဇ**၊ **ကြီး**။**ဝေ**၊ **သို့**။**ဘိက္ခု**၊**သည်**။**သီလသမ္ဘဒ္ဓေါ**၊
သည်။ **ဟောတိ**၊ **၏**။ ။**မဟာသီလံ နိဋ္ဌိတံ**။

၂-သာမညဖလသုတ္တ-ဒုန္ဒြိယသံဝရ (၁၅၃)

ဒုန္ဒြိယသံဝရ

၂၁၃။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စကာရဏောနု၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော ဒုန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရော၊ လုံသောဒွါရရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒုဒ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ ဒုတ္ထိနိမိတ် ပုရိသနိမိတ် အစရှိသည်ကို ယူခဲ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ လက်ခြေအစ ရှိသော သဏ္ဌာန်ကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ယတ္ထာဓိ ကရဏံ-ယတောအဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မ့စောင့်ခြင်း ကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊စက္ခုန္ဒြေကို။အသံဝုတံ၊ မစောင့်မှု၍။ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။နေံဘိက္ခုံ၊တိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အာရုံ၌ တပ်ခြင်း နှလုံးမသာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ပါပကာ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော။အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဒွာသရေယျုံ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။ တဿ စက္ခုန္ဒြိယဿ၊ ကို။သံဝရာယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ခြင်း သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏၊သောကေန၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်။ပ။ယတ္ထာဓိ ကရဏံ-ယတော အဓိကရဏံ၊ အကြင် သောတိန္ဒြေကို မစောင့် ခြင်းကြောင့်။ ပ။ တဿ၊ ထိုသောတိန္ဒြေကို။ပ။ ဃာနေန၊ ဃာန ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို။ ဂါယိတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ပ။ ယတ္ထာဓိ ကရဏံ-ယတော အဓိကရဏံ၊ အကြင် မနိန္ဒြေကို မစောင့်ခြင်း ကြောင့်။ပ။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်စွာ သော။"မြတ်စွာထသော, လည်းဟု"။ ဒုမိနာ ဒုန္ဒြိယသံဝရေန၊ ဤဒုန္ဒြေကို စောင့်ခြင်းနှင့်။ "ဒုန္ဒြိယ သံဝရသီလနှင့် လည်းဟု"။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ အစ္ဆတ္တံ၊ မိမိသန္တာန် ဖြစ်သော။ အဗျာ သေကံ၊ ဒုက္ခနှင့်မရောသော။ သုခံ၊ အလွန်မြတ်သော ချမ်းသာ ကို။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့

(၁၅၄) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇုန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဓါရော၊ လုံသော ဒ္ဓါရရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သတိသမ္ဗဇ္ဈင်

[2] ၂၁၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ ကာရဏာနု၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတိသမ္ဗဇ္ဈင်ညေနု၊ သတိပညာနှင့်။ သမန္နာဂတောသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေသို့တက်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်သည်ရှိသော်။ သမ္ဗဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ရှေသို့တက်ခြင်း နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း ကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည်။ တနည်းကား၊ သမ္ဗဇာနကာရီ၊ ပညာအဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဗုဒ္ဓဓာ သမ္ဗဇာနကာရီကို နှစ်နည်း ယောဇနာရာ၌ ရှေ နည်းကား "သမ္ဗဇာနကာရီ ဟောတိတိ သမ္ဗ ညေနု သမ္ဗဇာနု ကိစ္စကာရီ" ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့် အညီ တည်း။ နောက်တနည်းကား၊ သမ္ဗဇ္ဈမေဝ ကာရီ"ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီတည်း။ ဤကဲ့သို့ နှစ်နည်းချည်း အထက်ပုဒ် တို့၌လည်း ယောဇနာလေ။

* အာလောကိတေ၊ တူရကြည့်သည်ရှိသော်။ ဝိလောကိတေ၊ တစောင်းကြည့်သည်ရှိသော်။ သမ္ဗဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ တူရကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်။ "ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်, လည်းဟူ"။ဟောတိ၊ ၏။ သမိဉ္ဇိ တေ၊ ခွေသည်ရှိသော်။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်သည်ရှိသော်။ သမ္ဗဇာ နကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ခွေခြင်း, ဆန့်ခြင်း ကိစ္စကိုပြုလေ့ ရှိသည်။ "ပညာ အဆင်အခြင်ကို ပြုလေ့ရှိသည်, လည်းဟူ"။ ဟောတိ၊၏။ သံဃာဋိပတ္တစီဝရဝရဏော၊ ဒုကူဋ် သပိတ် သင်္ကန်း ကို ဆောင်သည်ရှိသော်။ "ဆောင်ခြင်းဌ, လည်းဟူ"။ သမ္ဗဇာ နကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ဒုကူဋ်သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်း

ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ''ပညာ အဆင် အခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်, လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသိတေ၊ စားသည်ရှိသော်။ ပိတေ၊ သောက်သည် ရှိသော်။ ခါယိတေ၊ ခဲစားသည်ရှိသော်။ သာယိတေ၊ လျက်သည်ရှိသော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ စားခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ''ပညာ အဆင်အခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်, လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာရ ပဿာဝကမ္မ၊ ကျင်ကြီး,ကျင်ယဉ်အမှုကို ပြုသည်ရှိသော်။သမ္မဇာ နကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ကျင်ကြီး,ကျင်ယဉ်ကိုပြုပေ့ရှိသည်။ ''ပညာအဆင်အခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်, လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဇတေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဌိတေ၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ သုတ္တေ၊ အိပ်သည်ရှိသော်။ ဇာဂရိတေ၊ နိုးသည်ရှိသော်။ ဘာသိတေ၊ စကားဆိုသည်ရှိသော်။ တုဏ္ဍီ ဘာဝေ၊ စကားဆိတ်သည် ရှိသော်။ သမ္မဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ သွားခြင်း အစရှိသော ကိစ္စကိုပြုလေ့ရှိသည်။ ''ပညာ အဆင်အခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်, လည်းဟူ''။ ဟောတိ၊၏။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ သို့။ဘိက္ခု၊ သည်။သတိသမ္ပဇညေန၊ သတိပညာ နှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သန္ဓောသ

၂၁။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ကထဉ္စကေနကာရဏောန၊ဖြင့်၊ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္ဓုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်တတ်သော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ သန္ဓုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုဋိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကိုဆောင်တတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဖြင့်။ သန္ဓုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေနယေနေဝ၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်ဖြင့်လျှင်။ ''အရပ်သို့, လည်းဟူ''။ ပက္ကမတိ၊ သွား၏။ သမာဒါယေဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ သေယျထာပိ၊

(၁၅၆) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိသယသစ်

ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပက္ခီ၊ အတောင်နှင့်ပြည့်စုံ သော။ သကုဏော၊ သည်။ ယေန-ယေနေ၀၊ အလိုရှိတိုင်း အလို ရှိတိုင်းသာလျှင်။ ဒုတိယထာ၊ သို့။ သပတ္တဘာရော၀၊ အတောင် သာလျှင် ၀နှံရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဒုတိယထာ၊ ပုံသကဲ့သို့။ ဧ၀ မေ၀ခေါ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယပရိဟာ ရိကေန၊ ကိုယ်ကိုဆောင်တတ်သော။ စီ၀ရေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ ၀မ်းကိုဆောင်တတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၀၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အတောင်ကျိုးသောငှက်, အတောင် မပေါက်သောငှက်တို့ကို နစ်စေခြင်းငှာ, သကုဏော ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ ပက္ခီဟူသော ဝိသေသနကို ဆိုပြန်သတည်း)။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန-ယေနေ၀၊ အလိုရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော အရပ်ဖြင့် သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ သမာဒါယေ၀၊ ယူ၍သာ လျှင်။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္တုဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နိုဝရဏပဋဟာန

၂၁၆။ သောဘိက္ခု၊သည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်သော။ "မြတ်စွာထသော, လည်းဟူ။ ဣမိနာသီလက္ခန္ဓေန၀၊ ဤသီလတည်း ဟူသော ဂုဏ်နှင့်လည်း။ "ဤသီလအစုနှင့်လည်း' လည်းဟူ"။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယ သံ၀ရေန၀၊ ဤ ဣန္ဒြေကို စောင့်ခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာ ဂတော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ အရိယေန၊သော။ဣမိနာသတိသမ္ပ ညေန၀၊ ဤသတိပညာနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရိယာယ၊ မြတ်စွာသော။ ဣမာယသန္တုဋ္ဌိယာ၀၊ ဤရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သောဘိက္ခု၊သည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊ ကပ်၏။ ဘနည်းကား၊ သေနာသနံ၊ကို။ဘဇတိ၊မှီ၀ဲ၏။ (အဘယ်

သို့သော ကျောင်းသို့ ကပ်သနည်းဟု သူမေးမှယ်ရှိ၍ ထိုအမေး ကိုဖြေခြင်းငှာ "အရည်" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်လတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ အရည်ဝါ၊ တောသို့လည်းကောင်း။ ရုက္ခမူလဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း အနီးသို့လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတဝါ၊ တောင်သို့ လည်း ကောင်း။ ကန္တရဝါ၊ ရေထွင်းသော ချောက်သို့လည်းကောင်း။ ဂိရိဂုဟာဝါ၊ တောင်ကြားသို့လည်းကောင်း။ သုသာနဝါ၊ သုသာန်သို့ လည်းကောင်း။ ဝနပတ္ထဝါ၊ တောချုံသို့ လည်းကောင်း။ အဗ္ဘောကာသဝါ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ လည်းကောင်း။ ပလာလပုဉ္ဇဝါ၊ ဆောက်ရိုးစုသို့လည်းကောင်း။ ဘဒန္တေ၊ ကပ်၏။ ((ဝါသဒ္ဒါ ကား လုတ္တနိဿိတည်း)။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲ့ခဲ့၍။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာภุဇိတ္မာ၊ ဖွဲ့၍။ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္မာ၊ တင်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။

၂၁၇။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတည်း ဟူသော လောကတို့။ အဘိဇ္ဈာ၊ တပ်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဂတာภิဇ္ဈေန၊ ကင်းသောလောภရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ လောภမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ စင်စေ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏ ภူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွါးကိုစောင့်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြစ်မှားခြင်းမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ လွတ်စေ၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍။ အာလောကသညီ၊ အာလောကသညာရှိသည်ဖြစ်၍။သတော၊သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထိနမိဒ္ဓါ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊လွတ်စေ၏။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ကို။ပဟာယ၊

(၁၅၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၍။ အနုဒ္ဒတော၊ ဥဒ္ဒစ္စကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဒ္ဓိတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဥပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ "ဥဒ္ဒစ္စကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍, လည်းဟူ"။ ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စာ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ လွတ်စေ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏ ဝိစိကိစ္ဆော၊ ပယ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အကထံကထိ၊ အသို့ဖြစ်သနည်းဟူသော တွေးတောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ မမ္မေသု၊ တို့၌။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ ယုံမှားတွေးတောခြင်းမှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

၂၁၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ-အာဘယ်သို့နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဋဏံ၊ သူတပါး၏ မြေကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ အမှု၌။ "အမှုတို့ကို, လည်းဟူ" (ကမ္မဋ္ဌာန်း အနှာသဒ္ဒါအနက်မရှိ)။ ပယောဇေယျ၊ လုံ့လပြုရာ၏။ "ယှဉ်ရာ၏, လည်းဟူ"။ တယာ ပုရိသယာ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ "၏, လည်းဟူ"။ တေကမ္မဋ္ဌာ၊ တို့သည်။ သမိဇ္ဈေယျုံ၊ ပြည့်စုံကုန်ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ (ကရေယျဒ္ဓိစပ)။ ပေါရာဏာနိ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ယာနိစ ဋဏမူလာနိ၊ အကြင် မြေရင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိ ဋဏမူလာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျန္တီ၊ ကင်းခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အယံ ပုရိသယာ၊ အား။ ဥတ္တရံ၊ လွန်သော။ အဝသိဋ္ဌံစ၊ အကြင်းဖြစ်သော ဥစ္စာသည်လည်း။ ဒါရဘရဏာယ၊ သားမယားကို မွေးခြင်းငှာ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တယာ ပုရိသယာ၊ ၏။ ဝေါပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အယံ ဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ (ခေါကား ပဒပူရဏတည်း)။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဋဏံ၊ သူတပါးတို့၏မြေကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ တို့ကို။ ပယောဇေမိ၊ လုံ့လပြုရာ၏။ "ယှဉ်ရာ၏လည်း, ဟူ"။ တယာမေ၊ ထိုငါအား။ တေကမ္မဋ္ဌာ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ သမိဇ္ဈိံသု၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သော ဟဟံ၊ သည်။ ပေါရာဏာနိ၊ အဟောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိစ ဋဏမူလာနိ၊ အကြင်မြေရင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ ဋဏမူ

လာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဗျတ္တိ၊ ကင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မေ၊ အားဥတ္တရံ၊ အလွန်သော။ အဝယ်ဌံ၊ အကြင်းဥစ္စာသည်။ ဒါရ ဘရဏာယ၊ သား မယားကို မွေးခြင်းငှာ။ အတ္ထိ၊ ရှိလည်း ရှိသေး၏။ ဒုတိယော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ သော်ပုရိသော၊ သည်။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ကင်းခြင်း ကြောင့်-"ထိုသို့ မြဲမရှိခြင်းကြောင့်, လည်းဟု"။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်း မြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ရကာ၏။ သောမနဿံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရကာ၏။ (ဤနှစ်ပုဒ်တား ဝေဝုစ်တည်း။ အဓိပ္ပါယ် အထူးမရှိ။ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား ကာမဆ္ဆန္ဒနိဝရဏ၏ ဥပမာတည်း)။

၂၁၉။ မတာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အာဘယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အာမဟာမိကော၊ အနာရှိ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသော ကိုယ်စိတ် ရှိသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ အသိုပုရိသသ၊ အား။ ဘတ္တဗ္ဗ၊ စားသော အစာသည်လည်း။ နဿေယျ၊ မကျေရာ။ အသိုပုရိသသ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ပလမတ္တာ၊ ခွန်အားသည်။ နဘဝေယျ၊ ရာ။ (ပလ မတ္တာ၌ မတ္တသဒ္ဒါကား ပဒပူရဏတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ပလမတ္တာတိ ပလမေဝ၊ ပလဗ္ဗသ ကာယေ နဘဝေယျာတိ အတ္ထော"ဟု ဆိုသတည်း)။ သောပုရိသော၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ တမ္ဘာအာမဟာဝေ၊ မှ။ မုစ္စေယျ၊ လွတ်ရာ၏။ အသိုပုရိသသ၊ အား။ "၏, လည်းဟု"။ ဘတ္တဗ္ဗ၊ စားအပ်သော အစာသည်လည်း။ ဆာဝေယျ၊ ကျေရာ၏။ အသိုပုရိသသ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ပလမတ္တာ၊ ခွန်အားသည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ တသိုပုရိသသ၊ ၏။ ဒေါပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာမဟာမိကော၊ အနာရှိသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ အဟော သိံ၊ ပြီ။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ အဟောဝသိံ၊ ပြီ။

(၁၆၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မေ၏။ ''အား, လည်းဟု''။ ဘတ္တူ၊ စားသောအစာသည်လည်း။ နစ္ဆာဒေသိ'၊ မကျေ။ မေ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္တာစ၊ သည်လည်း။ နစအာသိ၊ မရှိ။ သောအဟံ၊သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ တမှာအာဗာဓာ၊ မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ အား။ ''၏, လည်းဟု။ ဘတ္တူ၊ သည်လည်း။ ဆာဒေသိ၊ ၏။ (သောတ္ထိ နာ အမ္ဘယေနဲ ဟူ၍လည်း ဤအရာ၌ ပါ၌အ၍ရှိကြ၏။ ''သောတ္ထိ နာ၊ ချမ်းသာစွာ။ အမ္ဘယေန၊ ကျင်နာခြင်းမရှိ'' ဟု ယောဇနာ လေ။ ဤအရာ၌ ပါ၌မရှိသင့်ပြီ။ အထက်မှာသာ ရှိသင့်သည်)။ မေ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဗလမတ္တာ၊ သည်။ အတ္ထိစ၊ ရှိသလျှင်က တည်း။ ဒုတိယော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအနာမရှိခြင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထ၊ ၏။ သောမနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ (ဤသို့ ဆိုအပ် ပြီးသည်ကား ဗျာပါဒနိဝရဏ၏ ဥပမာ စကားတည်း။ ယခုဆိုလတ္တံ့သော ''သေယျထာပိ'' အစရှိသည်ကား ထိနမိဒ္ဓ ဥပမာစကားတည်း။

၂၂၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ သောပုရိ သော၊ သည်။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေ၊ ဖွဲ့အပ်သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ တမှာဗန္ဓနာ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အမ္ဘယေန၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း မရှိသဖြင့်။ မုစ္စေယျ၊ ရာ၏။ အသပုရိသသ၊ ၏။ ''အား, လည်းဟု''။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်။ တသပုရိသသ၊ ၏။ ဒေါပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေ ယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗဒ္ဓေ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။ အဟောသိ'၊ ပြီ။ သောအဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ တမှာဗန္ဓနာ၊ မှ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ အမ္ဘယေန၊ စည်းစိမ် ဥစ္စာပျက်စီးခြင်းမရှိသဖြင့်။ မုတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ကိဠိ၊ စိုးစဉ်း မျှသော။ ဘောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိစ၊ မရှိ

သာလျှင်ကတည်း။ဧ့ုတိဧသော ပရိဝိတက္ကော၊သည်။အသဘဝေ ယျ၊၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသို့ နှောင်အိမ် မှ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ပ။ (ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား ထိနမိဒ္ဓနိဝရ ဏ၏ ဥပမာစကားတည်း)။

၂၂၁။ မဟာရာဇ၊-ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ အသဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အနုတ္တာ ဓိနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးမရသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ပရာဓိ နော၊ သူတပါးနှင့် စပ်သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ယေနကာမံ ဂမော၊အလိုရှိဘိုင်းသွားရသည်။နဘဝေယျ၊ ရာ။သောပုရိသော၊ သည်။ အပရေနု၊ သော။ သမယေန၊ ဌ။ တမ္မာဒါသဗျာ၊ ထိုကျွန် ၏အဖြစ်မှ။ မုစ္စေယျ၊၏။ အတ္တာဓိနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးရသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ အပရာဓိနော၊ သူတပါးနှင့်စပ်သည်။ အသ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဘုဇိသော၊ဖြစ်စင်သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ယေ နကာမံဂမော၊ မိမိအလိုရှိတိုင်းသွားရသည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ တသပုရိသသ၊၏။ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊၏။ အဟံ၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ဌ။ ဒါသော၊ သည်။ အဟောသိံ၊ပြီ။ အနုတ္တာ ဓိနော၊ မိမိကိုယ်ကို အစိုးမရသည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ပရာဓိနော၊ သူတပါးနှင့် စပ်သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ယေနကာမံဂမော၊ မိမိ အလိုရှိတိုင်းသွားရသည်။ နအဟောသိံ၊ ဖြစ်။ သောအဟံ၊သည်။ ဘောရဟိ၊ဌ။ တမ္မာဒါသဗျာ၊မှ။ မုတ္တော၊သည်။ အမှိ၊၏။အတ္တာဓိ နော၊မိမိကိုယ်ကိုအစိုးရသည်။အမှိ၊၏။အပရာဓိနော၊သူတပါးနှင့် မစပ်သည်။အမှိ၊၏။ဘုဇိသော၊ဖြစ်စင်သည်။ အမှိ၊၏။ယေနကာမံ ဂမော၊ အလိုရှိတိုင်း သွားရသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဧ့ုတိဧသော ပရိဝိ- တက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကျွန်၏ အဖြစ်မှ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ပ။ (ဤ ဆိုအပ်ပြီးညီကား ဥဒ္ဒစ္စကုက္ကုစ္စနိဝရဏ၏ ဥပမာ စကားတည်း။ ဤသေယျထာပိ အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သည်ကား ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏ၏ ဥပမာ စကားတည်း)။

(၁၆၂) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၂၂၂။ မဟာရာဇာ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ သဓနော၊ ဥစ္စာနှင့် တကွသော။ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်နှင့် တကွသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိ ထသော။ ဒုဗ္ဘိက္ခံ၊ အစာမရှိ ထသော။ "ရှားသော အစာရှိထသော, လည်းဟူ"။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးရန် ရှိထသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသော ခရီးကို။ "သို့ လည်းဟူ ။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ သွားရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာဟရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ တံကန္တာရံ၊ ထိုဘေးရန်ရှိသော ခရီးခဲကို။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ နိတ္ထရေယျ၊ လွန်ရာ၏။ ခေမံ၊ ငြိမ်း ချမ်းသော။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးရန်မရှိသော။ ဂါမန္တံ၊ ရွာအထူးသို့။ အနုပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တသ ပုရိသသ၊ ၏။ ဧဝံပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ သဓနော၊ နှင့်တကွ။ သဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်နှင့်တကွ။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိထသော။ ဒုဗ္ဘိက္ခံ၊ ရှားသောအစာ ရှိထသော။ "ငတ်မွတ် ထသော, လည်းဟူ"။ သပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးရန်ရှိထသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရှည်စွာသောခရီးကို။ "သို့လည်းဟူ"။ ပဋိပဇ္ဇိံ၊ သွားပြီ။ သော အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ကန္တာရံ၊ ဘေးရန်ရှိသော ခရီးခဲကို။ နိတ္ထိဏ္ဏော၊ လွန်ပြီးသည်။ အမှိ၊ ၏။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ ခေမံ၊ ငြိမ်းချမ်း စွာသော။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးရန်မရှိသော။ ဂါမန္တံ၊ ရွာအထူးသို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဒုတိယော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အာသဘဝေယျ၊ ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ ဘေးရန်မရှိသော အရပ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘေထယထာ၊ ရရာသကဲ့သို့။ သောမနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို။ အဓိဂစ္ဆေယျယထာ၊ ရရာသကဲ့သို့။

၂၂၃။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇာ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဏ္ဍံယထာ၊ မြှောက်ကဲ့သို့။ ရောဂံယထာ၊ အနာကိုကဲ့သို့။ ဗန္ဓနာဂါရံယထာ၊ နှောင်အိမ်ကိုကဲ့သို့။ ဒါသဗျံယထာ၊ ကျွန်၏ အဖြစ်ကိုကဲ့သို့။ ကန္တာရံ၊ ရေမရှိသော။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံယထာ၊ ရှည်စွာ သောခရီးကိုကဲ့သို့။ အပ္ပဟီနေ၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်ကုန်သေးသော။

ဒုမေပဠုနိ ဝရဏော၊ ဤငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနုပဿတိ၊ အာဘန်တလဲလဲ ရှု၏။

၂၂၄။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ အာဏကံ္ဃယထာ၊ မြီမရှိ သကဲ့သို့။ အာရောဂျံ ယထာ၊ အနာမရှိ သကဲ့သို့။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင် အဖွဲ့မှ။ မောက္ခံ ယထာ၊ လွတ်ခြင်းကိုကဲ့သို့။ ခေမန္တဘူမိ ယထာ၊ဘေးရန်မရှိသော အရပ်ကိုကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟီနေ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးကုန်သော။ ဒုမေပဠုနိ ဝရဏော၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတိ၊ ၏။

၂၂၅။ ပဟီနေ၊ ကုန်ပြီးသော။ ဒုမေပဠုနိ ဝရဏော၊ တို့ကို။ တနည်းကား၊ ဒုမေပဠုနိ ဝရဏော၊တို့ကို။ပဟီနေ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်သည်တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။ သမနုပဿတော၊ အာဘန် တလဲလဲ ရှုသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါမောဇ္ဇံ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော ရှုဟန်းအား။။ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနဿ၊ ပီတိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသော ရူပကာယ ရှိသော ရဟန်းသည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။

ပဌမဗျာန

၂၂၆။ သောဘိက္ခု၊သည်။ကာမေဟိ၊ကိလေသာကာမ စတ္တု ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေव-ဝိဝိစ္စဝေ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ဓမ္မေဟိ၊သို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝေ၊၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက် နှင့်တကွဖြစ်ထသော။သဝိစာရံ၊ဝိစာရနှင့်တကွ ဖြစ်ထသော။ဝိဝေ တဇံ၊ နိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်ထသော။ "နိဝရဏမှ ကင်း သော တရားအပေါင်း၌ ဖြစ်ထသောလည်းဟူ"။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိ

(၁၆၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သုခနှင့်ယှဉ်သော။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝမေဝကာယံ၊ ဤကရဇ ကာယကိုလျှင်။ ''ဤရူပကာယကိုလျှင်,လည်းဟူ''။ (ကရဇ ကာယ ဟူသည်ကား ရူပကာယပင်တည်း)။ ဝိဝေကဇေန၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ''နိဝရဏမှ ကင်းသော တရားအပေါင်းခဲ့ ဖြစ်သော လည်းဟူ''။ ဝိတိသုခေန၊ ဝိတိသုခ တည်းဟူသော ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စွတ်စေ၏။ ''စိုစေ၏, လည်းဟူ''။ (အဘိသဒ္ဒါ ကား ဓာတ္တတ္ထာ နုဝတ္တကတည်း''။ ပရိသန္ဒေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် စွတ်စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် နှံ့စေ၏။အသဘိက္ခုနော၊ ၏။(ကာယသဒ္ဒစပ်)။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသရှိသော။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏ (ဌာနံဒ္ဒစပ်)။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ဝိတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အဖုဋ်၊ မနှံ့သော။ ကိဿ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊ အရပ်သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဌာနံကား ပဝေနထည့်သည်)။

၂၂၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ဒကွော၊ လိမ္မာသော။ နာဝိကော၀ါ၊ ရေချီးသမားသည် လည်းကောင်း။ နာဝိကန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ရေချီးသမား၏တပည့်သည်လည်းကောင်း။ ကံသဏာလေ၊ ကြေးခွက်ခဲ့။ ''သံခွက်ခဲ့, လည်းဟူ''။ နာနိယ စုဏ္ဏာနိ၊ရေချီးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ ''နန္တင်းစိမ်းအစရှိသော ရေချီး ကသယ်မှုန့်တို့ကို, လည်းဟူ''။ အာကိရိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဖျန်း၍ဖျန်း၍။ ''သွန်း၍သွန်း၍, လည်းဟူ''။ သန္ဒေယျ၊ အလုံးအခဲကိုပြုရာ၏။ သာယံနာနိယပိဏ္ဍိ၊ ထိုရေချိုး ကသယ်မှုန့် အစိုင် အခဲသည်။ ''ရေချိုး ကသယ်မှုန့် အလုံးအခဲသည်,လည်းဟူ''။သ္ဓေဟာနုဂတာ၊ ရေဟုဆိုအပ်သော အစေးဖြင့် အစဉ်လျှောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သ္ဓေဟပရေတာ၊ ရေဟုဆိုအပ်သော အစေးဖြင့် နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္တရုဗာ ဟိရာ၊အတွင်းအရပ် အပအရပ်နှင့်တကွ။(သမ္ဘတ္တကံ၀ေထည့်ပါ)။ သမ္ဘတ္တကံ၀ေ၊ အလုံး အရပ်ကိုလျှင်။ သ္ဓေဟေန၊ ရေဟူသော

အစေးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ နံ့သာည်။ ဟောတိ၊၏။ ပဋ္ဌရဏီ၊ ယိုစီးသည်။ နစဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမေဝကာယံ၊ ကိုလျှင်။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ဝိတိသုခေန၊ ဝိတိသုခတည်းဟူသောရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စွတ်စေ၏။ ပရိသန္ဒေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပဿရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် နှံ့စေ၏။ အသ္သ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (ကာယဿ ဘ္ဍ စပ်)။ သမ္ဗာဝဝေတော၊ အလုံးစုံ သောသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသရှိသော။ ကာယဿ၊၏။ ဝိဝေကဇေန၊သော။ ဝိတိသုခေန၊ဖြင့်။ အဖုဋ္ဌံ၊ မနှံ့သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အသ္သ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ (သာမညဖလံ ဘ္ဍ စပ်)။ ပုရိမေဟိ။ ရှေ့ဘို့ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ သန္ဓိဋ္ဌိကေဟိ၊ မျက်မှောက်ဘ္ဍ ဖြစ်ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်သည်သည်းဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ဘ္ဍဖြစ်သော။ ဣဒမ္ပိ သာမညဖလံ၊ ဤရဟန်း၏ အကျိုးကိုလည်း။ မယာ၊ သည်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ (ဤသို့ သမ္ဗန်) တနည်းကား၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အသ္သ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ သော။ ဣဒမ္ပိ သာမညဖလံ၊ ဤပဌမဈာန်တည်းဟူသော ရဟန်း၏အကျိုးသည်လည်း။ ပုရိမေဟိ၊ကုန်သော။ သန္ဓိဋ္ဌိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ။ ၏။

ဒုတိယဗျာန

၂၂၇။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ပုနစပရံ၊ တပါးတဘုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊တို့၏။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်ဘ္ဍဖြစ်ထသော။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်ထသော။ စေတသော၊ ၏။ ဧကောဒိဘावံ၊ မြတ်သော

(၁၆၆) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သမာမ်ကို ပွါးစေတတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိထသော။ အဝိစာရံ၊ဝိစာရမရှိထသော။ သမာဓိဇံ၊ သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိထသော။ ဒုတိယံဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမေव ကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုလျှင်။ သမာဓိဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အဘိသန္နေတိ၊ စွတ်စေ၏။ပရိသန္နေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေ၏။ ပဝိပ္ပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်နှံ့စေ၏။အသဘိက္ခုနော၊၏။သမ္ဘာဝေတော၊အလုံးစုံသောသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသောကောဋ္ဌာသရှိသော။ ကာယဿ၊ ၏။ သမာဓိဇေန၊ သော။ ဝိတိသုခေန၊ ဖြင့်။အဖုဏ်၊ မနှံ့သော။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

၂၂၉။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်စွာသော။ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်သည်၊ (ဒဟဒေါဟူ၍ ပါဠိရှိ၏။ ဒနက်အတူးမရှိပြီ)။ ဥဒ္ဓိတော ဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အထက်သို့ တက်သော ရေရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တဿရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ (ပုရတ္ထိမာယ ဒဂ္ဂေ ကာယ အစရှိသော ပုံဒိတ္ထိဌ္ဌစပ်)။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ဌ္ဌ။ဥဒကဿ၊၏။အာယမုခံ၊လာရာဖြစ်သော အဝ်သည်။ "ဝင်ရာဖြစ်သော အဝသည်, လည်းဟူ"။ နေဝဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒက္ခိဏာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ဌ္ဌ။ ဥဒကဿ၊၏။အာယမုခံ၊သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပစ္ဆိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ္ဌ။ ဥဒကဿ၊၏။ အာယမုခံ၊သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ဌ္ဌ။ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာဖြစ်သောအဝသည်။ "လာရာ ဖြစ်သော အဝသည်, လည်းဟူ"။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ "အယဉ္စိမပြုတ်လည်းဟူ"။ သမ္ဘာဝေါ၊ မိုးရေကို။ အနုပဝဇ္ဇေ ယျ၊ မသွင်းရာ။ အထခေါ ထိုသို့မသွင်းပါပဲလျက်။ "စင်စစ်သဖြင့် ကား-လည်းဟူ"။ တမ္ဘာဥဒကရဟဒါ၊ ထိုရေအိုင်မှ။ သိတာ၊

ချမ်းစွာသော။ ဝါရိဝေရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဒ္ဓိဒ္ဓိတွာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်ကိုလျှင်။ တေနဝါရိနာ၊ ထိုအထက်သို့ တက်သော်ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယျ၊ စွတ်စေရာ၏။ ပရိသန္ဒေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်စွတ်စေရာ၏။ ပရိပူရေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေရာ၏။ ပရိပ္ပဿေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်နှံ့စေရာ၏။ သမ္ဘာဝတော၊ အလုံးစုံသော ကြာမျိုးငါးပါးရှိသော။ တသဉ္ဒကရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ (ဌာနံဌစပ်)။ သိတေန၊ ချမ်းစွာသော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိဟံ၊ မနှံ့သော၊ ကိုယ်။ သော။ ဌာနံ၊ ဒေသ သည်။ နအာသနဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပ။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ သော။ ဒုဒ္ဒိသာမညဖလံ၊ သည်လည်း။ ပုရိမေဟိ၊ ကုန်သော။ သန္ဒိဋ္ဌိကေဟိ၊ ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

တတိယဗျာန

(၂၃)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုနစပရံ၊ တပါး၊ တဖုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိတိယာ၊ ဒိတိကို။ ဝိရောဝါစာ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဥပေက္ခကောစ၊ လျစ်လျူ။ ရှုခဲ့သည်ဖြစ်၍လည်း။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ကာယေန၊ ရူပကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံဗျာနဟောတု၊ အကြင်ဗျာန်ဟည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တံသမ္ဘိဝိပုဂ္ဂလံ၊ ထို တတိယဗျာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိ ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ။ ရှုသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခန္တိ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်း

(၁၆၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကုန်၏။ တံတတိယံ ဗျာနုံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုမမေ၀ကာယံ၊ ကို။ နိပ္ပိတိကေန၊ ပီတိမရှိ သော။ သုခေန၊ သုခ၀ေဒနာတည်းဟူသော ချမ်းသောရေဖြင့်။ (အဘိသန္ဒေယျ စသည် အနက်တူပြီ)။

၂၃၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ ဥပ္ပလိ နိယံ၀ါ၊ ကြာဖြူ ကြာနီ ကြာညိုတော၌ လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိယံ ၀ါ၊ ကြာပဒုမာတော၌ လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံ၀ါ၊ ကြာ ပုဏ္ဍရိတ်တော၌လည်းကောင်း။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ၀ါ၊ ကြာဖြူကြာနီကြာညိုတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာ နိ၀ါ၊ ကြာပဒုမ္မာတို့သည်လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနိ၀ါ၊ ကြာ ပုဏ္ဍရိတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန် ၏။ဥဒကေ၌။သံ၀ဍ္ဎာနိ၊ ကြီးကုန်၏။ "ပ္ပါးကုန်၏, လည်းဟူ"။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှမမပေါ်ကုန်သေး။ ရေမှ မတက်ကုန်သေး, လည်းဟူ။ အ၀ဇ္ဇာနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေ၏အတွင်း၌ နစ်၍ကြီးကုန် ၏။ တာနိ၊ ထိုကြာတို့သည်။ ယာ၀အဂ္ဂါ၀၊ အဖျားတိုင်အောင် လည်းကောင်း။ယာ၀မူလာ၀၊အရင်းတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ သီတေန၊ သော။ ၀ါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္နာနိ၊ စွတ်ကုန်၏။ ပရိသန္နာနိ၊ ထက်၀နှံးကျင်စွတ်ကုန်၏။ ပရိပ္ဖုရာနိ၊ ထက်၀နှံးကျင် ပြည့်စုံကုန်၏။ပရိပ္ဖုတာနိ၊ ထက်၀နှံးကျင် နှံကုန်၏။ အသဗ္ဗဒကရဟဒသ၊ ထိုရေအိုင်၏။ (၀ါရိနာ၌စပ်လေ)။ သမ္ဘာ၀တံ သမ္ဘာ ၀န္တာနံ၊ အလုံးစုံအခက်အရွက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဥပ္ပလာနံ၀ါ၊ ကြာဖြူကြာနီ ကြာညိုတို့၏ လည်းကောင်း။ ပဒုမာနံ၀ါ၊ ကြာ ပဒုမာတို့၏လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဍရိကာနံ၀ါ၊ ကြာပုဏ္ဍရိတ်တို့၏ လည်းကောင်း။ (ဌာနံ၌စပ်လေ)။ သီတေန၊သော။ ၀ါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဖုဋံ၊မနှံ့သော။ ကိဏ္ဏံ၊ တစုံတခုသော။ ဌာနံ၊ သည်။ နှဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ၀ေမေ၀၊လျှင်။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

စတုတ္ထဗျာနး

၂၃၂။ ပုနစ္စပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခုဝေ၊သည်။ သုခဿ၊သုခဝေဒနာကို လည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ဒ္ဓလျှင်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း မဟုတ် သုခလည်း မဟုတ်သော။ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိ"၊ ဥပေက္ခာ သည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ခြင်းလည်းရှိထသော။ စတုတ္ထံ ဗျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခဝေ၊သည်။ ဣမ မေဝကာယံ၊ကိုလျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ ဖြူစင်စွာထသော။ ပရိယောဒါ တေန၊ ပြီးပြီးပြက်ရှိထသော။ "အရောင်နှင့်လည်း ပြည့်စုံထသော, လည်းဟု"။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊နှံ့၍။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ကာယသင်္ခစပ်)။ အသတိက္ခဝေ၊ အား။ သမ္ဘာ ဝတော၊ သော။ကာယဿ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါ တေန၊အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။စေတသာ၊ ဖြင့်။ အဖုဋ်၊ သော။ ကိန္တု၊ သော။ ဌာနံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

☰ ၂၃၃။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။သြဒါတေန၊ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊အဝတ်ဖြင့်။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ပါရုပိတ္ဝာ၊၍။နိသိန္နော၊သည်။အဿဟောတိ၊ ၏။ အဿပုရိသ၊၏။ပ။အဖုဋ်၊ သော။ကိန္တု၊ သော။ ဌာနံ၊ သည်။ အဿဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

ဝိပဿနာဉာဏ (၁)

၂၃၄။ ပုနစ္စပရံ၊ တုံ။ပ။သောဘိက္ခု၊သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တေ၊ ကို။ သမာဟိတေ၊ကောင်းစွာထားပြီးသော်။ စိတ္တေ၊ သည်။ ပရိ သုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်စွာဖြစ်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊ အရောင်အဝါနှင့် ပြည့်စုံပြီးသော်။ အနင်္ဂဏေ၊ ကိလေသာ မရှိပြီးသော်။ ဝိဂတူပက္ကိ လေသေ၊ညစ်ညူးခြင်းကင်းပြီးသော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာ ဖြစ်ပြီး သော်။ ကမ္မနိယေ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာခံပြီးသော်။ ဌိတေ

(၁၇၀) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တည်ပြီးသော်၊အာနေဉ္ဇပတ္တော့၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်းပြီးသော်။ဥဿ
ဒဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟရတိ၊
ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေ့ညွှတ်စေ၏။ သောတိကွ၊
သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကိံ၊အသို့။ ပဇာနာတိ၊ နည်း။
မေ၊၏။ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိ၏။ စာတု
မဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့်ပြီး၏။ မာတာ
ပေတ္တိက သမ္ဘဝေါ၊ အမိအဖတို့၏ သုက်သွေးကြောင့် ဖြစ်၏။
ဩဒနကုမ္မာသူပစယော၊ထမင်းမုယောမုန့်တို့ဖြင့်ကြီး၏။ ''ထမင်း
မုယောမုန့်တို့သည်ကြီးစေအပ်၏, လည်းဟူ''။ အနိစ္စ၊ဗ္ဗာဒနပရိ
မဒ္ဒနဘေဒနဝိဓ္ဓံသနမေဘော၊ အမြဲမတည်ခြင်းသဘော, ကသယ်မုန့်
ဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းသဘော, ဆုပ်နယ်ခြင်းသဘော, ပျက်စီးခြင်း
သဘော, ဖရိုဖရဲကြဲခြင်းသဘောရှိ၏။ မေ၊ ၏။ ဣဒဏ္ဍပိ ဩဝကံ၊
သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော မဟာဘူတ်ဖြင့် ပြီးသော
ရူပကာယ၌။ သိတံနိသိတံ၊ မှီ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော မဟာ
ဘူတ်ဖြင့်ပြီးသော ရူပကာယ၌။ ပဋိပဒ္ဒံ၊ စပ်၏။

၂၃၅။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ မဏိဝေဠု
ရိယော၊ ပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲသည်။ သုဘော၊ ကောင်းမွန်
ပြေပြစ်သော၏။ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်သောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်
၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မကတော၊ အလွန်
ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်၏။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊
အလွန်ကြည်လင်၏။ အနာဝိလော၊ နောက်ကျခြင်းမရှိ။ သဗ္ဗာ
ကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော ပွတ်ခြင်း, ထွင်းခြင်း အစရှိသော
အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တတြ၊ ထိုပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲ၌။
ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤချည်ကို။ အာဝုတံ၊ သီအပ်၏။ (အဘယ်သို့သော
ချည်ကိုသီအပ်သနည်းဟု မေးမှယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ
''နီလံဝါ။ပ။ပဏ္ဍုသုတ္တံဝါ'' ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ။
ဆိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။နီလံဝါ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော ချည်ကို
လသားကောင်း။ ပီတံဝါ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း

ကောင်း။ လောဟိတံ၀ါ၊ နီသောအဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း ကောင်း။ သြဒါတံ၀ါ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်း ကောင်း။ ပဏ္ဏုဝဏ္ဏံ၀ါ၊ ဖြောဝတော့သော အဆင်းရှိသောချည်ကို လည်းကောင်း။ အာဝုတံ၊ သိအပ်၏။ တမေနံ-တံနေနံ၊ ထိုပတ္တမြား ကို။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ကရိတ္ဝာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင် ရာ၏။ ကိံ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆင်ခြင်ရာသနည်း ဟူမူ ကား။ အယံမဏိ ဝေဠုရိယော၊ ဤပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲသည်။ သုဘော၊ ကောင်းမွန် ပြေပြစ်စွာ၏။ ဇာတိမာ၊ စင်ကြယ်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မ-ကတော၊ အလွန်ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်၏။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ အနာဝိလော၊ နောက်ကျခြင်း မရှိ။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံး စုံသော ပွတ်ခြင်း ထွင်းခြင်းအစရှိသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တတြ၊ ထိုပတ္တမြား ကြောင်မျက်ရွဲ၌။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ကို။ အာဝုတံ၊ သိအပ်၏။ ကိဒိသံ၊ အဘယ် အဆင်းရှိသော ချည်ကို။ အာဝုတံ၊ နည်း။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ နီလံ၀ါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ပဏ္ဏု-သုတ္တံ၀ါ၊ ဖြောဝတော့သော အဆင်း ရှိသော ချည် ကို လည်း ကောင်း။ အာဝုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခယျယထာ၊ ဆင်ခြင် သကဲ့သို့။ ဝေမေ၀၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။

မနောမယိဒ္ဓိဥာဏ (၂)

၂၃၆။ ကမ္မနိယော၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းငှာ ခံ့ပြီးသော်။ ဌိတော၊ တည်ပြီးသော်။ အာနဉ္ဇပတ္တော၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းပြီးသော်။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်သည် ပြီးစေအပ်သော။ ကာယံ၊ ရူပ ကာယကို။ အဘိနိမ္မိနာယ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟ ရတိ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေ့ရှည်တိုးစေ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣမမ္ဟာကာယာ၊ ဤမိမိ၏ အတ္တဘောမှ။ ''ဤမိမိ ကိုယ်မှ,လည်းဟု''။ အည်း၊ သော။ ရူပိ'၊ရုပ်ရှိသော။ မနောမယံ'၊

(၁၇၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အဘိညာဉ် စိတ်သည် ပြီးစေအပ်သော။ သမ္ဘဂ်ပစ္စဂ်ံ၊ ခပ်သိမ်းသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံ ထသော။ အဟိန်ဗြိယံ၊ မယုတ်သော ဇုန်ဖြစ်ရှိထသော။ ကာယံ၊ ရူပကာယကို။ အဘိနိမ္မိနာတိ၊ ဖန်ဆင်း၏။

၂၁၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ မုဇ္ဇမှာ၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ဤသိုက်၊ အညောက်ကို။ ပဗ္ဗာဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ တသ္မာပုရိသသ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသ္မာ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မုဇ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဤသိုက်၊ အညောက်တည်း။ မုဇ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဤသိုက်၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ မုဇ္ဇမှာတွေ့ဝ၊ မှသာလျှင်။ ဤသိုက်၊ အညောက်ကို။ ပဗ္ဗာဇ္ဇော၊ နုတ်အပ်၏။ ဇုတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသ္မာ ဘဝေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝါပန၊ ဥပမာ-အာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အသိံ၊ သန့်လျက်ကို။ ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဗ္ဗာဟေယျ၊ နုတ်၏။ တသ္မာ ပုရိသသ၊ ၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသ္မာ ဘဝေယျ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အသိ၊ သန့်လျက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ကောသိ၊ သန့်လျက်အိမ်တည်း။ အသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိယာတွေ့ဝ၊ အအိမ်မှသာ လျှင်၊ အသိ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇ္ဇော၊ နုတ်အပ်၏။ ဇုတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသ္မာ ဘဝေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝါပန၊ တနည်းတုံ။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ကရဏ္ဍာ၊ အရေဟောင်းမှ။ ဥဒ္ဓရေယျ-ဥဒ္ဓရဏံ ပစ္ဆာ ဝေကွေ့ယျ၊ ထုတ်ခြင်းကို ဆင်ခြင်ရာ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ "ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ကရဏ္ဍာ၊ ပချုပ်မှ။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ နုတ်ရာ၏" ဟု အချို့သောဆရာတို့ ယောဇနာကုန်၏။ ထိုအတ္ထယောဇနာခြင်းသည် "ကရဏ္ဍာတိဇုဒမ္ပိအဟိကဠေဝသဒ္ဒေ ဝ ဝိလီဝ ကရဏ္ဍ

ကသ၊ အဟိကဠေကောဟိ အဟိနာ သဒိသောဝ ဟောတိ။ တတ္ထ ကိဠာပိ ပုရိသော အဟိကရဏ္ဍာ ဥဋ္ဌရေယျာတိ ဟတ္ထေန ဥဋ္ဌရိယ မာနော ဝိယ ဒဿိတောဝ၊ အထခေါ စိတ္တေနေဝသ ဥဋ္ဌရဏံဝေဒိ တဗ္ဗံ'' ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် မညီသောကြောင့် မသင့်။

တသ ပုရိသသ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ရာ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏ္ဍော၊ အရေဟောင်းတည်း။ အဟိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍော၊ အရေဟောင်းသည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍာ ဘတ္တေ ဝ၊ အရေဟောင်းမှသာလျှင်။ အဟိ၊ မြွေကို။ အဟိနာ၊ မြွေသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဥဋ္ဌတောဝ၊ နုတ်အပ်၏။ ဇုတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝ မေဝခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ (အကြင်းအနက် တူပြီ)။

ဇုန္ဒိုဝိဝဏ္ဏာ (၃)

၂၃၇။ ပ။ကမ္မနိယေ၊အထူးထူးသောရုပ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ ခံပြီးသော်။ ဌိတော၊ ပြီးသော်။ အာနေဉ္ဇပတ္တော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကင်း ပြီးသော်။ ဇုန္ဒိုဝိဝယ၊ အထူးထူးသော ရုပ်ကို ဖန်ဆင်းခြင်းငှာ။ စိတ္တံ၊ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊၏။သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ဇုန္ဒိုဝိဝံ၊ ဇုန္ဒိုဝိဝဏ္ဏာကို။ ပစ္စနုဘောတိအဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ''ပြည့်စုံစေ၏, လည်းဟု''။ ကိုံအဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ အဘယ်သို့ ပြီးစေသနည်း ဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ တယောက် သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဝေ၊ များစွာ အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုဝေပိ၊ များသော အပြားရှိသည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝိဘာဝမ္မိ၊ မျက်မှောက် ဖြစ်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရောဘာဝမ္မိ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ် သောအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋ္ဋေပိ၊ တိုက်နံရံခြားရာ

(၁၇၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရဋ္ဌိ၊ တံတိုင်းခြေးရာအရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိဒ္ဓရာပဗ္ဗတဋ္ဌိ၊တောင်ခြေးရာ အရပ်သို့လည်းကောင်း။ အသဇ္ဇမာနော၊ မပြိမစ္စန်းသည်ဖြစ်၍။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ ဝဠဉ္ဇတိ၊သွား၏။ပထဝိယာပိ၊ ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ရေ၌ကဲ့သို့။ဥမ္မုဇ္ဇနိမ္မုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ဝင်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥဒကေပိ၊ ၌လည်း။ အသဇ္ဇမာနော၊ မပြိမစ္စန်းသည်ဖြစ်၍။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊မြေ၌ကဲ့သို့။ ဝဠဉ္ဇတိ၊ ၏။ အာကာသေပိ၊ ၌လည်း။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ပက္ခိ၊ အတောင်နှင့် ပြည့်စုံသော။သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ကမတိ၊ သွား၏။ "ပုံ၏,လည်းဟု"။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ကြီးသော အရောင်ရှိကုန်သော။ ဣမေဝ စန္ဒိမ သူရိယေ၊ ဤ လ,နေ တို့ကို လည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရာမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင် လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုကို။ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။

၂၃၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ဒကွော၊ လိမ်မာသော။ ကုမ္ဘကာရော ဝါ၊ အိုးထိန်းသည် လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘကာရန္တေ ဝါသိဝါ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တပည့်သည်လည်း ကောင်း။ မတ္တိကာယ၊ မြေကို။ သုပရိကမ္မကတာယ၊ ညက်စွာ နယ်ပြီးသော်။ ယံ-ယဒေဝဘာဇနရိကတိ၊ အကြင်အကြင် ခွက် အထူးကိုလျှင်။ "အကြင်အကြင် အိုးအထူးကိုလျှင်, လည်းဟု"။ အာကင်္ခေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။တံ-တဒေဝဘာဇနရိကတိ၊ ကိုလျှင်။ ကရေယျ၊ရာ၏။ အဘိနိပ္ဖါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာဝါပန၊ ဥပမာတထူးတုံ။ ဒကွော၊ သော။ ဒန္တကာရော ဝါ၊ ဆင်စွယ်ပွတ် သမားသည် လည်းကောင်း။ ဒန္တကာရန္တေ ဝါ သိဝါ၊ ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၏ တပည့်သည် လည်းကောင်း။ ဒန္တ သို့၊ ဆင်စွယ်ကို။ သုပရိကမ္မကတသို့၊ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြု ပြီးသော်။ယံ-ယဒေဝဒန္တရိကတိ၊ အကြင် အကြင် ဆင်စွယ်ခွက်

အထူးကိုလျှင်။ အာကခ်ေယျ၊ ၏။ တံ-တဒေဝဒန္တိုဝိကတိ်ံ၊ ကိုလျှင်။ကရေယျ၊၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။သေယျထာ၀ါ၀ါပန၊ဥပမာတထူးတုံ။ ဒကွော၊ သော။သုဝဏ္ဏ ကာရော၀ါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏကာ ရန္ဒေ၀ါသိ၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏသ္မိ်ံ၊ ရွှေကို။ သုပရိ ကမ္မကတသ္မိ်ံ၊ ကောင်းစွာ လျှော်ခြင်းကို ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ-ယဒေ၀သုဝဏ္ဏိကတိ်ံ၊ အကြင် ရွှေတန်ဆာအထူးကိုလျှင်။ အာ ကခ်ေယျ၊ ၏။ တံ တဒေ၀ သုဝဏ္ဏိကတိ်ံ၊ ကိုလျှင်။ ကရေယျ၊ ၏။ အဘိနိပ္ပါဒေယျ၊ ၏။ ၀ေမေ၀၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ (အနုက်အကြင်းတူပြီ)။

ဒိဋ္ဌသောတဉ္ဇာဏ (၄)

၂၄၀။ ကမ္မနိယေ၊ ဒိဋ္ဌသောတ အဘိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခ်ဉ်ပြီး သော်။ ဌိတေ၊ သော်။ အာနေ၌ပတ္တေ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းလ သော်။ ဒိဋ္ဌာယ၊ ဒိဋ္ဌိဟာရကို မြင်သော။ နတ်တို့၏ သောတ ပသာဒနှင့်တူသော, လည်းဟူ''။ သောတဓာတုယာ၊ သောတ အဘိညာဉ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌာယ၊ နတ်တို့၏ သောတ ပသာဒနှင့်တူသော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးစင်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ အတိက္ကန္တမာနုသိ ကာယ၊ လူတို့၏သောတပသာဒကိုလွန်၍သဒ္ဒါရုံကို ကြားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေစ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း။ မာနုသေစ၊ လူ့ပြည်၌လည်း ကောင်း။ ဒူရေစ၊ ဝေးသောအရပ်၌ လည်းကောင်း။သန္တိကေစ၊ နီးသောအရပ်၌လည်းကောင်း။ယေသဒ္ဒါ၊တို့သည်။ပ၀တ္တာ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ဥဘော၊နှစ်ပါးကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။

၂၄၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာ၀ါ၊ မှကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ ရှည်သော ခရီးကို သွားသည်။

(၁၇၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဟောတိ၊ ၏။ သောပုရိသော၊သည်။ ဘေရိသဒ္ဒမ္မိ၊ စည်ကြီးအသံ ကိုလည်းကောင်း။မုဒိင်သဒ္ဒမ္မိ၊ မုရိုးစည် အသံကို လည်းကောင်း။ သခ်ါပဏဝဒိန္ဒိမသဒ္ဒမ္မိ၊ခရုသင်းအသံ, ထက်စည်သံ, ပတ်သာသံ ကိုလည်းကောင်း။သုဏောယျ၊ ၏။ တသ ပုရိသသ၊ ၏။ ဧဝံပရိ ဝိတက္ကော၊သည်။ အသ္သုဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ကိံ ဘဝေယျ၊ နည်းဟူ မူကား။ဘေရိသဒ္ဒေါ ဇုတိပိ၊ စည်ကြီးအသံဟူ၍ လည်းကောင်း။ မုဒိင်သဒ္ဒေါဇုတိပိ၊မုရိုးစည်အသံဟူ၍ လည်းကောင်း။သခ်ပဏဝ ဒိန္ဒိမ သဒ္ဒေါ ဇုတိပိ၊ ခရုသင်းအသံ, ထက်စည်သံ, ပတ်သာသံ, ဟူ၍လည်းကောင်း။ သုဏောယျ၊ ၏။ ဇုတိသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊၏။တနည်းကား၊ ဘေရိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဇုတိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ မုဒိင်သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဇုတိပိ၊ ဤသို့ သဘော ရှိ၏။ ဒိန္ဒိမသဒ္ဒေါ၊ ပတ်သာသံသည်။ ဇုတိပိ၊ ဤသို့ သဘော ရှိ၏။ဇုတိသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ (အဲကြွင်းအနက်တူပြီ)။

စေတောပရိယညာဏ (၅)

၂၄၂။ ကမ္မနိယေ၊စေတောပရိယအဘိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းငှာခံ့ပြီး သော်။ပ။ စေတောပရိယညာဏာယ၊ ညွှန်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံ့ကို။ပ။သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တ ဝါတို့၏။ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (စေတောဒ္ဒစပ်။ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဒုစ်တည်း)။ စေတော၊ စိတ်ကို။ စေတသာ၊ မိမိ၏ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့်။ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြားမ်ား။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အမှာ

စေတောကား သဿစောဟူသော သုတ်ဒ္ဒစသဒ္ဒါ ဖြင့် အံ့ဝိဘတ်ကို သြဖြ(ရ)ပြီးသော ဒုတိယန္တုပုဒ် တည်း။ပဋိစ္စဟုပါဌအနျှိုရှိ၏။ ပရိစ္စဟု ရှိမှသင့်သည်။ ။တပါး ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏ စိတ်ကို သိ၏ဟူပြီ။ အဘယ်သို့ သိ သနည်းဟုစောဒနာဘွယ်ရှိ၍ထိုစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ''သရာဂ် ဝါစိတ္တံ''အစရှိသောပါဌကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ၏အတ္ထကား)။

* သရာဂံ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ သရာဂံစိတ္တန္တိ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဒိတရာဂံ၊ ရာဂကင်းသော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဒိတရာဂံစိတ္တန္တိ၊ ရာဂကင်းသောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ (သဒေါသံ အစရှိသည်လည်း ၅၂ နည်းယောဇနာလေ)။ သံခိတ္တံ၊ တွန့်သော။ ''ထိနမိဒ္ဓနှင့်တကွဖြစ်သော, လည်းဟူ''။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ သံခိတ္တံစိတ္တန္တိ၊ တွန့်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံ့လွင့်သော။ ''တုန်လှုပ်သော, လည်းဟူ''။ စိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဝိက္ခိတ္တံစိတ္တန္တိ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ဟူ၍။''တုန်လှုပ်သောစိတ်,ဟူ၍''။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ မဟဂ္ဂတံ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ မဟဂ္ဂတံစိတ္တန္တိ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဖြစ်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အမဟဂ္ဂတံ၊ မဟဂ္ဂုတ်မဖြစ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အမဟဂ္ဂတံစိတ္တန္တိ၊ မဟဂ္ဂုတ်မဖြစ်သောစိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သဥ္ဇာရံ၊ မိမိတို့ထက်လွန်မြတ်သော တရားရှိသော။ ''မိမိတို့ထက် စွမ်းနိုင်သော တရားရှိသော, လည်းဟူ''။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သဥ္ဇာရံ စိတ္တန္တိ၊ မိမိတို့ထက် လွန်သောတရားရှိသော စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိတို့ထက်လွန်သော တရားမရှိသော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အနုတ္တရံ စိတ္တန္တိ၊ မိမိတို့ထက် လွန်သော တရားမရှိသော.စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သမာဟိတံ၊ သမာဓိနှင့်ယှဉ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမာဟိတံစိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အသမာဟိတံ၊ သမာဓိနှင့်မယှဉ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အသမာဟိတံ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဝိမုတ္တံစိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သော။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ အဝိမုတ္တံ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၅ ၄ ၃။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သေယျထာပိ၊မူကား။ဒဟရော၊ငယ်စွာသော။ယုဝါ၊လုလင်ပျိုဖြစ်သော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်းဆာဆင်တတ်သော သဘောရှိသော။ ဇုတ္တိဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။

(၁၇၈) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပုရိသောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ပြိုးပြိုးပြက်သော အရောင်ရှိသော။ အာဒါသေဝါ၊ ကြေးမုံ၌လည်းကောင်း၊ အဆွေ့ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေဝါ၊ ရေခွက်၌လည်းကောင်း။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ "ရှသည်ရှိသော်,လည်းဟု"။သကနိကံဝါ၊ မှည့်မည်း ဝက်ခြင် အစရှိသည်ကိုမူလည်း။ သကနိကန္တိ၊ မှည့်မည်းဝက်ခြင် အစရှိသည်ရှိ၏ဟူ၍။ ဇာနေယျုယထာ၊ ကဲ့သို့။ အသကနိကံဝါ၊ မှည့်မည်းဝက်ခြင် အစရှိသည် မရှိသည်ကိုမူလည်း။ အသကနိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တေ၊ ကို။ သမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားပြီးသော်။ စိတ္တေ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေ၊ ဖြူစင်ပြီးသော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ပြိုးပြိုးပြက်အရောင်ရှိပြီးသော်။ အနုဒ်တေ၊ကိလေသာမရှိပြီးသော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးခြင်း ကင်းပြီးသော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်ပြီးသော်။ကမ္မနိယေ၊ စေတောပရိယဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခံ့ပြီးသော်။ ဌိတေ၊ တည်ပြီးသော်။ အာနေဉ္ဇပတ္တေ၊ ကုန်လွှမ်းခြင်း ကင်းပြီးသော်။ စေတောပရိယဉာဏာယ၊ စေတော ပရိယဉာဏ် အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ၍။ ပ။

ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ (၆)

၂၄။ ကမ္မနိယေ၊ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာခံ့ပြီးသော်။ပ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ ဉာဏာယ၊ အလို့ငှာ။ (အနက် ရှေ့နှင့် တူပြီ)။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တတော၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဉ္ဇဋ္ဌေသံ၊ ညွှန်းခြင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ အနေကဝိဟိတံ၊

အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဘဝ၌ ခံစားပြီးသော ခန္ဓာကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။

၂၄၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သကမှာ၊ မိမိနေရာဖြစ်သော။ ဂါမာ၊ မှ။ အညံ၊ သော။ ဂါမံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ တမှာပိဂါမာ၊ ထိုတပါးသော်ရွာမှလည်း။ အညံ၊ သော။ ဂါမံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်၊ တမှာဂါမာ၊ မှ။ သကံ ဃရံ၊ မိမိနေရာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂါမံ၊ သို့။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဧवं ပုရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သကမှာ၊ သော။ ဂါမာ၊ မှ။ အမုံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဂါမံ၊ သို့။ အဂစ္ဆိံ၊ သွားပြီ။ တတြ၊ ထိုရွာ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧवं၊ သို့။ အဋ္ဌာသိံ၊ ရပ်ပြီ။ ဧवं၊ သို့။ နိသီဒိံ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧवं၊ သို့။ အာသာသိံ၊ စကားဆိုပြီ။ ဧवं၊ သို့။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ တမှာပိဂါမာ၊ မှလည်း။ အမုံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဂါမံ၊ သို့။ အဂစ္ဆိံ၊ ပြီ။ ပ။ တမှာဂါမာ၊ မှ။ သကံ ဃရံ၊ မိမိနေရာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂါမံ၊ သို့။ ပစ္စာဂတော၊ တဖန် ပြန်ပြီ။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧवमेव ခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ (အနက်တူပြီ)။

ဒိဋ္ဌစက္ခုညာဏ (၇)

၂၄၆။ ကမ္မနိယော၊ စုတူပပါတညာဏ်ဖြစ်ခြင်းငှာ ခံ့ပြီးသော်။ ပ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတူပပါတညာဏာယ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကိုသိသောဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံ စိတ်ကို။ ပ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဗ္ဗေန၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုရဟာရကို မှီထသော။ ''နတ်တို့၏စက္ခုပသာဒနှင့်တူထသော, လည်းဟု''။ သုဒ္ဓေန၊ အယူစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ် ထသော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ ပသာဒစက္ခုကို လွန်၍ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေခါနီးဖြစ်ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေယူခါ

(၁၈၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

နိုးဖြစ်ကုန်သော။ဟိနေ၊ယုတ်ကုန်သော။ပဏီတေ၊မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊မကောင်း သော အဆင်းရှိကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသော အလားရှိ ကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အလားရှိ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယထာ ကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျော် စွာ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ကိံ ပဇာ နာတိ၊ အဘယသို့ အပြားအားဖြင့် သိသနည်း ဟူမူကား။ ဣမေ ဝါ ပန ဘောဇ္ဇောသတ္တာ၊ ဤအရှင်သတ္တဝါတို့သည်။(ဘောဇ္ဇော ဟူသော ဝိဒေသနပုဒ်ဖြင့် ကရုဏာပြဓာန်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ကို ပြဘော်မူ၏)။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာ ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ပ။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို။ ဥပ ဝါဒကာ၊ ကဲ့ရဲ့ဘတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူ ရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၌ သူတပါးတို့ကို ဆောက်တည် စေကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်း ကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အလား ဖြစ်သော။ ''မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်ထသော, လည်းဟူ''။ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးသော အင်္ဂါကြီးငယ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျရာဖြစ်ထသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်လေကုန်၏။ ဣမေဝါပန ဘောဇ္ဇော သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်။ပ။ အရိယာနံ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အနု-ပဝါဒကာ၊ မကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ ကောင်းသောအယူ ရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံတို့၌ သူတပါးတို့ကို ဆောက်တည် စေကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ တနည်းကား၊ ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံမရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော အလားဖြစ်ထသော။

"ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော, လည်းဟူ"။ သင်္ဂဠာ မြတ်သောရူပါရုံ အစရှိသည် တို့၏ တည်ရာ ဖြစ်သော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်လေကုန်၏။ ဧတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်တို့၏ ပဿာဒစက္ခုနှင့် တူထသော။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးစင်ကြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော။ အတိက္ကန္တ မာနုသကေန၊ လူတို့၏ ပဿာဒစက္ခုကိုလွန်၍ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနှာ၊ စက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေခါနီးဖြစ်ကုန်သော။ ဥပ-ပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေယူခါနီး ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောအလား ရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အလားရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ယထာ ကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ကုန်သော။သတ္တေ၊တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊၏။

၂၄၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ မူကား။ မဏ္ဍေသိယ်ာ ဌကေ၊ ခရီးဆုံးအလယ်၌။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ ဌိတော၊ ၏။တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုပဿာဒနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ဧဟိ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်ကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ဧဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တေ၊ ထွက်ကုန်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ရထိကာယ၊ ခရီးမ၌။ ဝိထိ ံသဠ္ဓရန္တေ၊ အဆက်ဆက် သွားကုန်သည် တို့ကို လည်းကောင်း။ "အစဉ်အစဉ်သွားကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း လည်းဟူ"။ မဏ္ဍေသိယ်ာဌကေ၊ ခရီးဆုံ အလယ်၌။ နိသိန္နေ၊ နေကုန်သည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ တသပုရိ သသ္ဟ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဧတေ မနုဿာ၊တို့သည်။ ဧဟိ၊ သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ၊မနုဿာ၊ တို့သည်။ဧဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ရထိကာယ၊ ခရီးမ၌။ ဝိထိ ံသဠ္ဓရန္တိ၊ အစဉ်အစဉ် သွားကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ မဏ္ဍေသိယ်ာဌကေ၊ ခရီးဆုံ အလယ်၌။

(၁၀၂) သုတ်သီလကျွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

နိသိန္နော၊ ကုန်သည်။ ဒုံတိ၎ သော့ပရိစိတ္တော၊ သည်။ အသ ဘ၀ယျ၊ ၏။ ၀ေ၀မေ၀ခေါ၊ လျှင်။ (အကြင်းအနက်ကူပြု)။

အာသ၀ကွယညာဏ် (၈)

၂၄၈။ ပ။ကမ္မနိ,ယေ၊ အာသ၀ကွယညာဏ် ဖြစ်ခြင်းငှာ ခံ့ကုန် သော်။ပ။ အာသ,၀ါနံ၊ အာသ၀တရား တို့၏။ ခယညာဏာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံ့စိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ရှေ့ရှေ့ဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေ့ရှည့်တ်စေ၏။ သောဘိကွ,၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤ၀ဋ္ဋိတရားသည်။ ဒုက္ခံ။ ဒုက္ခတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက် မပြန်။ ''ဟုတ်မှန်သော အတိုင်း, လည်းဟု''။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ တဏှာ၀ေမ္မော၊ ဤတဏှာတရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၀ေမ္မော၊ ဤမဂ်တရား သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣမေတယောဓမ္မာ၊ ဤလောဘဒိဋ္ဌိ အ၀ိဇ္ဇာ တရား သုံးပါးတို့သည်။အာသ,၀ါ၊အာသ,၀မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊သို့။ ယထာဘူတံ၊ပြန်။ပဇာနာတိ၊၏။ အယံ၊ဤတရားသည်။ အာသ,၀ သမုဒယော၊ အာသ,၀၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာ ဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤတရားသည်။ အာသ,၀နိ ရောဓော၊ အာသ,၀၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၀ေမ္မော၊ ဤတရားသည်။ အာသ,၀နိရောဓ ဂါမိနိ,ပဋိ,ပဒါ၊အာသ,၀၏ချုပ်ရာသို့ရောက်စေတတ်သော အကျင့် တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ပြန် ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧ,ံ၊ သို့။ ဇာနာတော၊ သိထသော။ ဧ,ံ၊ သို့။ ပဿတော၊ မြင်ထသော။

တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာသဝါပိ၊ ကာမာသဝ မ္ပလည်း၊ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝါသဝါပိ၊ မ္ပလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊ မ္ပလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ အဟံ၊သည်။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ အာသဝေ၀ိမ္ပလွတ်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်၌။ ဝိမုတ္တေ၊ အာသဝမ္ပလွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊သို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ပဋိ သန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်သီတင်းကို။ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော တဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိစ္စကို။ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။အပရံပုနဒေ၀ မ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့် ခြောက်ပါးသော ကိစ္စအလို၌။ ''ကိုလေ သာကုန်ခြင်း၌,လည်းဟု''။ ကဲတ္တာနံ၊ ပြုအပ်သော။ မဂ္ဂဘာ၀နာ ကိစ္စံ၊မဂ်ကိုပွားစေခြင်း ကိစ္စသည်။ မေ၊ အာ၊။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ တနည်း ကား၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ ပရံ၊ တပါး သော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊အာ၊။နအတ္ထိ၊ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

၂၄၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပဗ္ဗတသခေါ်ပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အဋ္ဌော၊ ကြည် သော ရေရှိထသော။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်သော ရေရှိထ သော။ အနာ၀ိလော၊ညွန်မြူကင်းသော ရေရှိထသော။ ဥဒကရဟ ဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ (ပသေယျ ၌စပ်)။ တနည်းကား၊ တတ္ထတဿဥဒကရဟဒဿ၊ ထိုရေအိုင် ၏။(တိရေ၌စပ်။ ဤနောက်နည်း၌ တတ္ထ-၌ ဗျတ္တိပစ္စည်းသည်သာမိ အနက်၌ဖြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ စက္ခု မာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ တနည်း ကား၊ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တိရေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။သိပ္ပိကသမ္ဗုကမ္ပိ၊ ခရုယောက်သွားကိုလည်းကောင်း။ သက္ခရကထလမ္ပိ၊ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်း ကိုလည်းကောင်း။ မစ္ဆ

(၁၈၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဂုမ္ဗမ္ပိ၊ ငါးလိပ်ကို လည်းကောင်း။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်ကိုလည်း ကောင်း။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရပ်သည်ကို လည်းကောင်း။ ပသေယျ၊ ၏။

အမှာ ဤအရာ၌ ကျောက်စစ် အိုးခြမ်းကွဲသည် စရဏ ကြိယာကို မပြီးစေတတ်။ တိဋ္ဌနကြိယာကိုသာ ပြီး စေတတ်၏။ ခရုယောက်သွား ငါးလိပ်တို့ကား ကြိယာနှစ်ပါးကို ပင် ပြီးစေတတ်၏။ ထိုကြောင့် ''သက္ခရကထလံ တိဋ္ဌန္တံ သိပ္ပိကသမ္ဗုကမ္ပိ မဏ္ဍူ ဂုမ္ဗမ္ပိ စရန္တမ္ပိ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ ဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် ယထာ လာဘနည်းအားဖြင့် ''သပ္ပိကသမ္ဗုကမ္ပိ သက္ခရကထလမ္ပိ စရန္တမ္ပိ, တိဋ္ဌန္တမ္ပိ'' ဟုဆိုသည်။ ယထာလာဘနည်းဟူသည်ကား သက္ခရက ထလံ-ဟူသောကံကို တိဋ္ဌနကြိယာနှင့်သာယှဉ်။ စရဏ ကြိယာနှင့် မယှဉ်လင့်။ သိပ္ပိကသမ္ဗုကမ္ပိ မဏ္ဍူဂုမ္ဗမ္ပိဟူသော ကံနှစ်ခုကို ကြိယာ နှစ်ခုနှင့် ယှဉ်လေဟူလိုသည်။

* တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ ကိံ ဘဝေယျ၊နည်းဟူမူကား။အယံ ဥဒကရဟဒေါ၊ ဤရေအိုင်သည်။အဆွေ၊ကြည်သောရေရှိ၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန် ကြည်လင်သော ရေရှိ၏။ အနာဝိလော၊ မြွေကင်းသော ရေရှိ၏။ တတြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိကသမ္ဗုကာပိ၊ ဤယောက်သွား ခရုတို့သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ ဤကျောက် စက်အိုးခြမ်းကွဲတို့သည် လည်းကောင်း။ ဣမေ မဏ္ဍူ ဂုမ္ဗာပိ၊ ဤငါး လိပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ စရန္တာပိ၊ သွားလည်း သွားကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တာပိ၊ ရပ်လည်းရပ်ကုန်၏။ ဣတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြိုး။ (အကြင်းအနက်တူပြီ)။ မဟာရာဇ၊ ကြိုး။ သန္ဓိဋ္ဌံ၊ မျက်မှောက်ဌာ ယူအပ်သော။ ဣဒမ္ပိ သာမညဖလံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ရဟန်း၏အကျိုးသည်လည်း။ပုရိမေဟိ၊ ရှေ့ဌာဆိုအပ်ပြီးကုန်သော။ သန္ဓိဋ္ဌကေဟိ၊ ကုန်သော။ သာမညဖလေဟိ၊ တို့ထက်။အာဘိဏှန္တ တရဏ္ဍ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတ တရဏ္ဍ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြိုး။ သန္ဓိဋ္ဌကာ၊

ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ မြင်အပ်သော။ ဣမသ္မာ သာမညဖလာ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးထက်။ ဥတ္တရိ တရုံဝါ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရုံဝါ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ အည်၊ အရဟတ္တဖိုလ်မှ တ... သော။ သန္ဓိဋ္ဌိကံ၊ သော။ သာမညဖလံ၊သည်။နတ္ထိ၊ရှိ။

အဇာတသတ္တုဥပါသကတ္တပဋ္ဌိဝေဒနာ

၂၅၀။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သာမညဖလေ၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ မဂဓေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရထသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သားဖြစ်သော။အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်သည်။ အဘိဏှန်၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ် ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ သည်။ အဘိဏှန်၊ အလွန် ကောင်းမြတ်၏။ဘန္တေ၊ရား။သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘာယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ နိဂုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ် သောအိုးကို။ တနည်းကား၊ အောက်၌ မျက်နှာ၀ ရှိသောအိုး အစရှိသည်ကို။ ဥတ္တာနေ္ဒယျယထာ၀ါ၊ အထက်သို့ မျက်နှာရှိသည် ကို ပြုဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ (ဟူ၍လည်း အဓိပ္ပါယတ္ထပေး)။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ မြက်သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ဝတ္ထုကို။ ဝိ၀ရေယျယထာ၀ါ၊ ဖွင့်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။မုဠှဿ၊ ခရီးမှား သောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ကို။ အာစိက္ခေယျ ယထာ၀ါ၊ ကြားပေသကဲ့ သို့လည်းကောင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ ယထာ၀ါ၊ ထွန်းဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခု ပညာဒုနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိ ယ ထာ၀ါ၊ မြင်ကွန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧ၀မေ၀၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာ

(၁၀၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သောအကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားပြ
အပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောဟံ ဒသော အဟံ၊ သည်။ ဘဝဝန်း
ကို။သရဏံ သရဏံဗုတ်၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏ ချမ်းသာ
ကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍။ ဂဠာမိ ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။
ဘန္တေ၊ ရား၊ ဂဠာမိ-ဗုဒ္ဓောမိ၊ သိ၏။ ဓမ္မဠ၊ ကိုလည်း-ကောင်း။
ဘိက္ခုသံဃဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သရဏံ သရဏံဗုတ်၊၍။ဂဠာမိ
ဘဇာမိ၊၏။ဘန္တေ၊ရား၊ဂဠာမိဗုဒ္ဓောမိ၊၏။ဘန္တေ၊ရား။ဘဝ၀ါ
သည်'အဋ္ဌတံ၊ယနေ့၏အဖြစ်ကို။ အဇ ဂ္ဂအာဒိ'ကတ္တာ၊ အစပြု၍
(ဤ အဋ္ဌယောဇနာကား အဋ္ဌတဂ္ဂေဟု ပဌမကွဲရာတနှင့် ရှိသော
ပါဠိကို လိုသကည်း။ အဋ္ဌဒဂ္ဂေ ဟူ၍ တတိယကွဲရာ ဒုနှင့်လည်း
ပါဠိရှိ၏။ "အဋ္ဌဒဂ္ဂေ'အဋ္ဌအဂ္ဂံကတ္တာ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍" ဤသို့
ယောဇနာ။ ဒ အကွဲရာကား အာဂုံတည်း)။ ပါဏုပေတံ၊
ဇိဝိတိန္ဒြေ ကည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး။ "အသက်နှင့်ပြည့်စုံ
သမျှသော ကာလပတ်လုံး, လည်းဟု"။ သရဏဂတံ၊ ဆည်းကပ်
ခြင်းသို့ရောက်သော။"ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်သော,လည်းဟု"။
ဥပါသကံ၊ သိတ္တင်းသည်ဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူ
လော့။ ။ဘန္တေ၊ရား။ ယထာဗလံ၊ မိုက်သည်အားလျော်စွာ။
ယထာမုဠံ၊ တွေ့ဝေသည် အားလျော်စွာ။ ယထာ အဂုသလံ၊
မလိမ္မာသည် အားလျော်စွာ။ အစ္ဆဝယာ၊ အပြစ်သည်။-မံ၊ ကို။
အစ္ဆာဂမာ၊နှိပ်စက်၏။ (အဘယ်ကြောင့် အပြစ်သည် နှိပ်စက်လေ
သနည်းဟု သူ့စောဒနာကို ဖြေလို၍ "ဒယာစာဟံပိတရံ" အစ
ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကာ။ ။ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ ယောစာဟံ-ယောစအဟံ၊ အကြင် ငါသည်။ ဓမ္မိကံ၊
တရားစောင့်ထသော။ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့်မင်းဖြစ်ထသော။
"တရားသဖြင့် မင်းပြုတတသော လည်းဟု"။ ပိတရံ၊ ကို။ ဇုဿရိ
ယာယ၊မင်းစည်းစိမ်၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ဇီဝိတာ၊
မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချမိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံမံ၊ထိုငါ့ကို။
အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။ အစ္ဆဂမာ၊ နှိပ်စက်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။

ဘုဝ၀ါ၊ သည်။ တဿမေ၊ ထိုဝါ၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယ တော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံ၀ရာယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူပါလေ့။ ဣတိတေ ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၂၅၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တွံ၊ သည်။ တဋ္ဌ၊ နာ၌လော့။ တံ၊ သင့်ကို။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ ယထာဗလံ၊ မိုက်သော အလျောက်။ ယထာမုဠှံ၊ တွေ၀သောအလျောက်။ ယထာ အကုသလံ၊ မလိမ္မာသောအလျောက်။ အစ္စဂမာ၊ နှိပ်စက်၏။ ကဿ၊ ကြောင့်။ အစ္စဂမာ၊ နည်း။ တွံ၊ သည်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဓမ္မိကံ၊တရားစောင့်ထသော။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်ထသော။ ပိတရံ၊ကို။ ဇီ၀ိတာ၊ မှ။ ၀ေါရောပေသိ၊ ၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ အစ္စယော၊ သည်။ အစ္စာဂမာ၊၏။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တွံ၊ သည်။ ယထာ ယဿ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အစ္စယံ၊ ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ယထာ ဓမ္မံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ။ ပဋိကရောသိ၊ ၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ တော၊သင်၏။တံအစ္စယံ၊ထိုအပြစ်ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ သည်းခံကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အရိယသ၊ ဝါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ယောနရော၊ သည်။ အစ္စယံ၊ ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယထာဓမ္မံ၊ အပြစ် အားလျော်စွာ။ ပဋိကရောတိ၊ ၏။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံ၀ရံ၊ စောင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော သံ၀ရ အာပဇ္ဇနာ၊ ဤသို့စောင့်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ တဿ နရဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝုဒ္ဓိဟိ-ဝုဒ္ဓိ၀ေ၊ အစီးအပွါးလျင်တည်း။ ဣတိ ဣဒံ ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၂၅၂။ ဝေါ၊သို့။ဘ၀ဝတာ၊သည်။ဝုတ္တော၊မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ မာ၀ဓော၊ ထသော။ ဝေ၀ေဒေဟိ ပုတ္တော၊ ထသော။ အဇာတသတ္တု၊သော။ရာဇာ၊ သည်။ ဘ၀ဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဂန္ဓဋ္ဌ၊ဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အုံ့။ မယံ၊

တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသော ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဣတိ တေံဝစနံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ဌ။ တွံ၊ သည်။ ယဿဂမနဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံဂမနံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ (ဤသို့ ပါဠိသေသထည့်၍ သမ္ဗန္ဓ)။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ မာဃဒေဝ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတ္တာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္တာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္တာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ သွားလေ၏။

၂၅၃။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာဃဒေဝ၊ သော။ ဝေဒေဟိ ပုတ္တဿ၊ သော။ အဇာတသတ္တုဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ သွားရှည်မကြာမီ။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ရာဇာ၊ ဤအဇာတသတ်မင်းကို။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ကတေန၊ ပြုအပ်သော။ ပိတုဃာတကကမ္မေန၊ ပိတုဃာတက ကံသည်။ ခတော၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ (အတ္တာနာ ကတေန ပိတုဃာတက ကမ္မေန သုံးပုဒ်ကား၊ ပါဠိသေသတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ရာဇာ၊ ကို။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ကတေန၊ သော။ ပိတုဃာတက ကမ္မေန၊ သည်။ ဥပဟတော၊ ညှဉ်းဆအပ်၏။ ''သတ်အပ်၏, လည်းဟူ''။ကသ္မာ၊ကြောင့်။ အယံ ရာဇာ၊ ကို။ အတ္တာနာ၊ သည်။ ကတေန၊ သော။ ပိတုဃာတကကမ္မေန၊ သည်။ ခတော၊ နည်းဟူ မူကား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ရာဇာ၊ သည်။ ဓမ္မိကံ၊ တရားစောင့် ထသော။ ဓမ္မရာဇာနံ၊ တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်ထသော။ ''တရား သဖြင့် မင်းပြုထသော, လည်းဟူ''။ ပိတရံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ သစေနဝေါရောပေယ်ယ၊ အကယ်၍ မချသည်ဖြစ်အုံ။ ဧဝံ၊ သို့ မချသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣမဿိံ ယေဝ အာသနေ၊ ဤနေရာ၌ပင်

လျှင်။ အသ ရည်ရော၊ ထိုမင်းအား။ ဝိရစံ၊ ရာဂ အစရှိသော မြောက်ငါးထသော။ ဝိတမလံ၊ ရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးကင်း ထသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ ဝိသောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဒုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံရာဇာ၊ ကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ ကတေန၊ သော။ပိတုဃာတက ကမ္မေန၊ သည်။ ခဏေ၊ ဖျက်ဆီး အပ်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဒုဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တာမနာ၊ နှစ်လို ဝမ်းသာကုန်သည်။ တုဋ္ဌာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိန်း ကောင်းပေစွဟု ဝန်ခံကုန်ပြီ။

ဒုတိယံ၊သော။ သာမညဖလသုတ္တံ၊သာမညဖလသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃-အမ္မဋ္ဌသုတ္တ

၂၅၄။ ဘဒ္ဒေကသပ၊ ပ။ ဒုဒံသုတ္တံ၊ ဤအမ္မဋ္ဌသုတ်ကို။ မေ ယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဒေဝ ဒေဟေနေ အာကာရေန၊ ဖြင့်။သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်း တို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟာတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော။ ''အရေ အတ္တက်အားဖြင့် မျှားသော, လည်းဟူ''။ ဘိက္ခု သံ.ဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋ္ဌမတ္ထေဟိ၊ ငါးခု အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တနည်းကား၊ ပဋ္ဌမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေနဒိသာဘာဂေန၊ အကြင်အရပ် မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ဇုဏ္ဏာနဂ်လံနာမ၊ ဇုဏ္ဏာနဂ်လ အမည်ရှိသော၊ (ဗြာဟ္မဏဂါမောဠ်စပ်)။ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ပုဏ္ဏားရွာသို့။ ဂန္ဓမ္ဗော၊သွားအပ်၏။ တံတေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ ဇုဏ္ဏာနဂ်လံ၊ ဇုဏ္ဏာနဂ်လ အမည်ရှိသော

ရှာသို့။ အဝသရိ၊သွားတော်မူ၏။ တနည်းကား၊ ယေနယတ္ထ၊ဌ်။ ဇုန္ဆာနုဂ်လံနှာမ၊သော။ ကောသလာနံ၊တို့၏။ ပြာဟ္မဏဂါ၊မော၊ သည်။ အစ္ဆိ၊ ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုဇုန္ဆာနုဂ်လ အမည်ရှိသော အရပ်သို့။ အဝသရိ၊ရောက်တော်မူ၏။ တတြ၊ထိုအရပ်၌။ ဇုန္ဆာနုဂ်လေ၊ ဇုန္ဆာနုဂ်လ အမည်ရှိသော ရှာ၌။ ဇုန္ဆာနုဂ်လဝနသဏ္ဍေ၊ ဇုန္ဆာနုဂ်လ အမည်ရှိသော တော်အုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ပေါ်ကွရသာတိဝတ္ထု

၂၅၅။ ဘေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌ်။ ပေါ်ကွရသာတိ၊ ပေါ်ကွရသာတိ အမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။သတ္တုသိုဒံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြည့်ထသော။ သတိဏကဌောဒကံ၊ မြက်ထင်းရေတို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ သခညံ၊ များသော ဥစ္စာစပါး ရှိထသော။ ရာဇဘောဂ်ံ၊မင်းမှုရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။ တနည်းကား၊ မင်းဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထသော။ ပသေနဒိ ကောသလေန၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ထသော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်း၏ အမွေဥစ္စာ ဖြစ်ထသော။ ''မင်းသည်ပေးအပ်ထသော,လည်းဟု''။ ပြာဟ္မဏေယျံ၊မြတ်သော အားဖြင့် ပေးအပ်ထသော။ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌။ ''ဥက္ကဋ္ဌတိုင်း၌, လည်းဟု''။ အဠ္ဌာဝသတိ၊ နေ၏။ တနည်းကား၊ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။ အဠ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။

အမှာ ရှေနည်းကား ''ဥက္ကဋ္ဌံ အဠ္ဌာဝသတိတိ ဥက္ကဋ္ဌနာမကေဝသတိ'' ဟူသော အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် အညီတည်း။ ဤရှေနည်း ဥက္ကဋ္ဌသည် ဒုတိယာဝိဘတ် သတ္တမီ အနက်တည်း။ အဠ္ဌာဝသတိ၌ အဓိသဒ္ဒါ အာသဒ္ဒါ တို့သည် ဓာတ္တုတ္ထာ နုဝတ္တကချည်းတည်း။ နောက်နည်းကား ''အဘိဘဝိတ္ဝာဝါအာဝသတိ''ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီတည်း။ ဤနောက်နည်း၌ အဓိသဒ္ဒါသည် အဘိဘဝနအနက်ရှိ၏။ အာသဒ္ဒါကား မရိယာဒ အနက်ရှိ၏။ သတ္တုသိုဒံ အစရှိသော ဥက္ကဋ္ဌံ

ဟူသော ပုဒ်၏ ဝိသေနဂုဏ်ပုဒ် တို့တွင် သတ္တုဿဒံ သတိဏ ကဒ္ဒေါဒကံသမည်ဟူသော ဝိသေသန သုံးပုဒ်တို့ဖြင့် ထိုဥက္ကဋ္ဌမြို့၏ လူမျိုး ဆင်ရှုတနာ မြင်းရတနာ အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်,ပြည့်၏အသောက်အဦးဖြစ်သော အိမ်မိုးစရာဖြစ်သော မြက် ဆင်စာ မြင်းစာဖြစ်သောမြက် အစရှိသည် တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ် စပါးပေါသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။ ရာဇဘောဂ္ဂဟူ သော ဝိသေသနဖြင့် အလုံးစုံလက်ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်ကို ပြု၍ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍ မြစ်ဆိုက်တောင်အစရှိသည်တို့၌ အခွန်ကိုယူသည် ဖြစ်၍ ထီးကိုဆောင်း၍မင်းဖြစ်၍ ခံစားသည်၏အဖြစ်ကို ပြတော် မူ၏။ ထိုပြည်ကို အဘယ်သူ ပေးသနည်းဟု သူမေးဇယ်ရှိ၍ ထို အမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ''ရညာ ပဓသနဒိကောသလေန ဒိန္နံ''ဟူ သော ဝိသေသနကို မိန့်သတည်း။ ရာဇဒါယံ ဟူသော ဝိသေသန ဖြင့် မင်းပေး ဥစ္စာတည်း။ အမတ်ပေးမဟုတ် ဟူသော အနုတ်ကို နှစ်စေ၏။ ဗြဟ္မဒေယျံဟူသော ဝိသေသနဖြင့် တဝန် မနုတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏။

* ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ အသောသိ ခေါ်-အသောသိဝေ၊ ကြားပေသလျှင်ကတည်း။ ကိံ အသောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ သောဝ၊ အချင်းတို့။ သက္ကပုတ္တောဝ၊ သာကီဝင် မင်းမျိုး ဖြစ်ထသော။ သက္ကကုလာ၊ သာကီဝင် မျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိ တော၊ ရဟန်းပြုထသော။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ် ဖြစ်ထ သော။ သမဏောဝ၊သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟာတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော။ ''အရေအတွက်အားဖြင့် များသော, လည်းမူ''။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဇုဏ္ဏာနဂ်လံ၊ ဇုဏ္ဏာနဂ်လရွာသို့။ အနုပ္ပတ္တောဝ၊ အစဉ်ရောက် သည်ဖြစ်၍။ ဇုဏ္ဏာနဂ်လေ၊ဌိ။ ဇုဏ္ဏာနဂ်လဝနသဏ္ဍေ၊ ဇုဏ္ဏာနဂ်လ ရွာ၏အနီးဌဖြစ်သော တောအုပ်ဌ။ ဝိဟရတိခလု-ဝိဟရတိကိရ၊

(၁၉၂) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

နေသတတ်။ တံခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမ-တသခေါ ပန ဘော ဂေါ ဂေါတမသ၊ ထိ အရှင် ဂေါတမ၏။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ ''ကောင်းချီးပေးသောအသံသည်,လည်းဟု''။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟဒ္ဒုဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏။ ကိံ အဒ္ဒုဂ္ဂတော၊ အဘယ်ကဲ့သို့နှံ့၍တက်သနည်းဟူမူကား။ သောဘဂဝါ၊သည်။ ဣတိပိ ဣဓိ နာ-ကာရဏောန၊ ဤသို့ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟာ မည်တော်မူ၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် သခ်ာ အသခ်ာအားဖြင့် ပြားသော အလုံးစုံသောတရားကို အလိုလိုလျှင် သိ၏။ဤကဲ့ဖြင့် သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏာတဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့တူသော တစုံဘယောက်သောသူမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့ ယဉ်ပြီးသော ယောကျ်ား မယဉ်သေးသော ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့ နတ်နှင့်တကွသောလူတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာ ကာရဏောန၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို သိစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်၏။ ဣတိပိ ဣဓိနာကာရဏောန၊ ဤသို့ ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ မည်၏။ ဣတိ

သို့။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ချီးမွမ်းသောအသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ ၏။ သောဘဂဝေါ၊ သည်။ သဒေဝကံ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ ဒုမံ လောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ သာသနာကော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့် တကွဖြစ်ထသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္မုတိ နတ်တည်းဟူသော မင်းကြင်းသော လူနှင့်တကွဖြစ်ထသော။ ပဇံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ သောဘဂဝေါ၊ သည်။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ ထသော။ ပရိယောသာနကလျာဏံ၊ ထသော။ သာတ္ထံ၊အနက်နှင့်ပြည့်စုံထသော။ သဗ्यञ्ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ကေवलပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံစွာထသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်ကဲ့သို့ ဖြူစင်စွာထသော။ ဗြह्मစရိယံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးပါး အပေါင်းတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်ထသော။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းသည်။ သာဓုခေါပန၊ ကောင်းသော အကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်တတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ အသောသိခေါ၊ ကြားသလျှင်ကကည်း။

အမ္ဗဋ္ဌမာဏဝ

၂၅၆။ ဘေနခေါပနသမယေန၊ဌ။ပေါက္ခရသာတိသ၊သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ အမ္ဗဋ္ဌောနာမ၊ အမ္ဗဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အန္တေဝါသိ၊ အနီးဌ ကျင်လည်သော တပည့်သည်။

(၁၉၄)　　သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဟောတိ၊ ၏။ အဗ္ဗာယကော၊ ဗေဒင်ကို သရဗ္ဗာယ်တတ်သည်။ ဟော်တိ၊၏ မန္တ၊ရော၊ဗေဒင်ကိုဆောင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သန့်သဏ္ဌာ၊ကေတုဘာနံ၊ နိသဏ္ဌာ၊ကျမ်း ကေတုဘကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော။ သာကွရပဒေဒါနံ၊ အကွရာ အပြားကိုပြုတတ်သော ကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်ထသော။ ဒုတိယာဝသပဒ္ဓမာနံ၊ ဒုတိယာသ ကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊တိဏ္ဍံ၊သော။ဗေဒါနံ၊ တို့၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးတိုင်အောင်တတ်၏။ "အဆုံးတိုင်အောင် သိ၏ လည်းဟု"။ (အဆုံးကို သိ၏, လည်းပေး)။ ပဒကော၊ ဗေဒင် သုံးပုံကိုလည်း သင်တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗေဒင်မှတ်ကြောင်း သော ဗျာကရဏကျမ်းကိုလည်း သင်တတ်၏။ လောကာယတ မဟာပုရိသလက္ခဏော၊ လောကာယတကျမ်း, ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကို ပြုတတ်သော ကျမ်းတို့၌။ အနုဝယော၊ အကြောင်းမဲ့ တတ်၏။ "ပြည့်စုံသော အတတ်ရှိ၏လည်းဟု"။ သကေအာ၊စရိ ယကော၊ ဒိမိဆရာ၏အတတ်ဖြစ်သော။ ပါ၀စနေ၊ မိမိဆရာ့စကား ဖြစ်ထင်သော။ တေ၀ိဇ္ဇကော၊ ဗေဒင်သုံးပုံ၌။ အဟံ၊ သည်။ ယံမန္တံ၊ အကြောင်ဗေဒင်ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တံမန္တံ၊ကို။ တွံ၊သည်။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တွံ၊သည်။ ယံမန္တံ၊ကို။ ဇာနာသိ၊၏။ တံမန္တံ၊ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ အနုညာတပဋိညာ၀တော၊ ခွင့်လည်းပြု အပ်၏။ ဝန်လည်းခံအပ်၏။ (အကြောင် ဗေဒင်ကို ငါတတ်၏။ ထိုငါတတ်သော ဗေဒင်ကို သင်သည်လည်းတတ်၏။ ဤသို့ ခွင့်ပြု သနည်း။ ဆရာ့ဆိုတိုင်းပင် ငါတတ်၏ဟု ဝန်ခံသတည်း)။

၂၁၇။ ဩယဒေါ။ ဌ။ပ။ အာမမန္တေသိ၊ ၏။ ကိ အာမမန္တေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ တာတ အမ္ဗဋ္ဌ၊ ချစ်သား အမ္ဗဋ္ဌ။ (သမကော ဂေါတမမှာစသည် အနက်တူပြီ)။ တာတ အမ္ဗဋ္ဌ၊ ချစ်သား အမ္ဗဋ္ဌ။ ဟေ၊လာလှည့်။ တွံ၊သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ဌ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေ-တတ္ထ၊သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ် ဆိုးလော့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလေလော့။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ- တသာဘောကော

ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည်၊ ကျော်စော ခြင်းသည်, လည်းဟု''။ တထာ သန္တံယေဝ၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍လျှင်။ အဇ္ဈာဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ့၍တက်သလော။ (ယဒိဝါကား သံသယတွေ့ ဇောဘက နိပါတ်ပုဒ်တည်း)။ တထာ၊ ထိုသို့ ကျော်စော တိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နောအဇ္ဈာဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ့၍ မတက်သလော။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင် ဂေါတမ သည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိယဒိဝါ၊ ဖြစ်သလော။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စော တိုင်းသောသဘောရှိသည်။ နောဟောတိယဒိဝါ၊ မဖြစ်သလော။ ဘောအမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝေါ၊ မဟောတ်မပြုန် ဇောနှစ်ခု စစ်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ နုဇာနိသောမ၊ ကုန်။ (နုဇာနိသောမဟူ ဇုတိသဒ္ဒါနှင့် ပါဠိရှိကြ၏။ ဇုတိ မရှိလို)။

၂၅၁။ ဘောအမ္ဘဋ္ဌ၊ အချင်းအမ္ဘဋ္ဌ။ ကထံ ခဏနုဘာရဏောနု ဖြင့်။ (ယထာကား နိပါတ်သာတည်း။ အနုတ်မရှိ)။ အဟံ သည်။ တံဘဝဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင် ဂေါတမကို။ ဇာနိသောမိ၊ နည်း။ ဘောအမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ တံ ဘဝဝန္တံ ဂေါတမံ-တယ ဘောတော ဂေါတ မဿ၊ ၏။ တထာသန္တံယေဝ၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိ သည်ဖြစ်၍လျှင်။ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောခြင်းသည်၊ ''ချီးမွမ်းသော၊ အသံသည် လည်းဟု''။ အဇ္ဈာဂ္ဂတော ယဒိဝါ၊ နှံ့၍တက်သလော။ တထာ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍လျှင်။ နောအဇ္ဈာဂ္ဂတောယဒိဝါ၊ နှံ့၍မတက်သလော။ သော ဘဝံဂေါ တမော၊သည်။တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်းသော သဘော ရှိသည်။ ဟောတိယဒိဝါ၊ ဖြစ်သလော။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော် စောတိုင်းသော သဘောရှိသည်။ နဟောတိ ယဒိဝါ၊ မဖြစ် သလော။ ဇုတိ တော် ကာရဏာ၊ ကြောင်းကို။ ဇနိသောမိ၊ အုံ့။ ။ (အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ထိုသို့ ဘုရားဟုတ်ကြောင်းကို သိရပါအုံ့နည်းဟူသောစောဒနာကိုဖြေတော်မူလို၍''အာဂတာနိ

(၁၉၆) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိသယသစ်

ခေါ်တာတအစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကား) တာတအမ္မဋ္ဌ၊ ချစ်သားအမ္မဋ္ဌ။ အမှာကံ၊တို့၏။ မနွေ့သူ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌။ ယေဟိ ဒ္ဒတ္တိ ံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ အကြင်သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတသ၊ သော။ မဟာပုရိသသ၊ ယောက်ျားမြတ်အား။ အနညာ၊ တပါးမရှိကုန်သော။ ဒ္ဒေယေ ဝ ဂတိယာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအဆုံးအဖြတ်တို့သည်သာလျှင်။ ''နှစ်ပါးကုန်သော်ဖြစ်ခြင်းတို့သည်သာလျှင်,လည်းဟူ''။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ ဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ အဂါရံ-အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌။ သစေ အဋ္ဌာဝသတိ၊ အဘယ်၍နေအံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ရတနာကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ လေးပါးသော သမ္ဗတ္တိစက်တို့ကြောင့်ဖြစ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ လေးပါးကုန်သော သမ္ဗတ္တိစက်တို့ဖြင့် သူတပါးတို့ကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ **တနည်းကား**၊ သူတပါးတို့၏ အစိုးအပ္ပါးအလို့ငါ ဗုရိယာပုထိ တည်းဟူသောစက်၏ ဖြစ်ခြင်း ရှိထသော။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်ထသော။ တရားသဖြင့် ကျင့်ထသော, လည်းဟူ''။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုထသော။ ''တရားသဖြင့် မင်းဖြစ်ထသော, လည်းဟူ''။ စာတုရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော မြေကြီးကို အစိုးရထသော်။ ဝိဇိတာဝိ၊ အောင်ပြီးသော ရန်သူရှိထသော။ ဇနပဒထာဝရိယပတ္တော၊ ဇနပုဒ်၌ အမြတည်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ထသော။ **တနည်းကား**၊ အမြတည်သော ဇနပုဒ်ရှိထသော။ သတ္တရတန သံမန္နာဂတော၊ ခုနစ်ပါးသော ရတနာနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ရာဇာ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏၊ တာနိဒ္ဒတ္တိ ံသ မ့ဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ အာဂတာနိခေါ၊ လာကုန်၏။ တဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ ရတနာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိသတ္တ၊ ဤခုနစ်ပါးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ တာနိ သတ္တရတနာနိ၊ တို့သည်။ သေယျထာကတမာနိ၊ တို့နည်းဟူမူ

ကား။ စက္ကရုတံနံ၊ စက်ရတနာ။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဆင်ရတနာ။ အဿ
ရတနံ၊ မြင်းရတနာ။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာ။ ဣတ္ထိရတနံ၊
မိန်းမရတနာ။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူကြွယ်ရတနာ။ ပရိဏာယကရ
တနမေဝ၊ သားကြီး ရတနာသည်လျှင်။ သတ္တမံ! ခုနစ်ယောက်
မြောက်သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။
(သံရူပဆျာထည့်ပါ)။ အဿ၊ ထိုစကြာမင်း၏။ (ပုတ္တာ၌စပ်)။
သူရာ၊ အလွန်ရဲရင့်ကုန်ထသော။ ဝီရဂ်ရူပါ၊ နတ်သားနှင့်တူသော
ကိုယ်ရှိကုန်ထသော။ **တနည်းကား**၊ ဝီရဂ်ရူပါ၊ အလွန်ရဲရင့်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သော ဝီရိယဖြင့် ပြီးသော ကိုယ်ရှိထသော။ ပရ
သေနပြမဒ္ဒနာ၊ သူတပါးတို့၏ စစ်သည်တို့ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှာ စွမ်း
နိုင်ကုန်ထသော။ ပုတ္တာ၊ **သား**တို့သည်။ ပရောသဟသံ ခေါ၊ပန်
တထောင်မကကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သောရာ၊ သည်။
သာဂရပရိယန္တံ၊သမုဒ္ဒြာလေးစင်း အဆုံးရှိသော။ဣမံပထဝိ ံ၊ကို။
အဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်မပေးသဖြင့်။ အသတ္ထေန၊ လက်နက်ဖြင့် မဆုံးမ
သဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ နှင့်။ သမေန၊ညီသဖြင့်။ အဘိဝိဇယံ၊ အောင်၏။
အဇ္ဈာဝသတိ၊စိုးအုပ်၏။ခေါ၊ပန်၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား။အဂါရသ္မာ၊
အိမ်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏
ဘောင်၌။ သစေ ပမ္ဘဇတိ၊ အုံ့။ အရဟံ၊ သံသရာတည်းဟူသော
စက်၏ အကန့်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်ထသော။ လောကေ၊
ကိလေသာ တည်းဟူသော အဖုံး အလွှမ်း ရှိသော လောကဌ်။
ဝိဝဋ္ဋဆဒေါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဖုံးအလွှမ်းကို ဖျက်ဆီး
၍ တည်ထသော။ **တနည်းကား**၊ ဝိဝဋ္ဋဆဒေါ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ ကိလေ
သာ တည်းဟူသော အဖုံး အလွှမ်းမှ ကင်းထသော။ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဒိသဒ္ဒ၊ ဌ။
ခေါ၊ပန်၊ စစ်။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ (တံဟု ကံထည့်)။
မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဒါတာ၊ ပေးတတ်၏။ တွံ၊ သည်။ မန္တာနံ၊
တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတာ၊သင်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာနာ
ဟိ၊သိလေလော။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ဆိုလေ၏။ (ဤသို့သမ္ဗန်)။

(၁၉၈) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နှိုင်းယဉ်သစ်

၂၅၉။ ဘော၊ အရှင်။ "ဆရာ, လည်းဟူ"။ ဝေါသာဇု၊ ကောင်းပြီ။ ဤတိခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အမှန်ဖြော၊ သော။ မာဏဝေါ်၊ သည်။ ပေါ်ကွရသာတိသ၊ သော။ ပြာဟွဏ်သ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပရိသုဏိတ္ဌာ၊ ဝန်ခံ၍။ အာသနာ၊ မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပေါ်ကွရ သာတိ၊ သော။ ပြာဟွဏံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဌာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခ်ာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတ္ဌာ၊ ၍။ ဝဇ္ဇဝါရဏံ၊ မြဲမြဲ၊ ကပ်သော ရထားကို။ အာရုယ့၊ စီး၍။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ မာဏ ဝေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ယေနယဏ္ဍ၊ ပုဇြင်အရပ်၌။ ဒုဏ္ဍာ နဂ်လ ဝနသဏ္ဍော၊ ဒုဏ္ဍာနဂ်လ အမည်ရှိသော ရွာ၏အနီး၌ဖြစ် သော တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနုပဇ္ဇ၊ သို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ယာနသ၊ ယာဉ်၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ရွှေ,လောက်။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတ္ဌာ၊ ဘဇန်သက်၍။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ အာရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ၏။ တေနခေါ်ပနသမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်ပြင်ခေါင်၌။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ အဝ်ထခေါ်၊ ၌။ အမှန်ဖြော၊ သော။ မာဏဝေါ်၊ သည်။ ယေန-ယဏ္ဍ၊ ၌။ တေဟိဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနုပ ဇ္ဇ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဌာ၊ ၍။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သော ဘဝံ ဝေါတမော၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဝေါတမံ၊ ထိုအရှင် ဝေါတမကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ ဥပ သင်္ကမန္တာ၊ ရောက်လာ ကုန်သည်တည်း။ ဣတိ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၆၀။ အထခေါ်၊ ၌။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဧတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်းဟူ မူကား။ အမှန်ဖြော၊ သော။ အယံ မာဏဝေါ်၊ သည်။ အဘိညာတ

ကောလညောစေ၀၊ ထင်ရှားသော အမျိုးဌာလည်း ဖြစ်၏။ အတိညာဘယ၊ ထင်ရှားသော။ ပေါ်ကျွန်ရသာတိသ၊ သော။ ပြာဟွဏသ၊ ၏။ အနန္ဒ၀ါသီစ၊ အနိုးဌာကျင်လည်သော တပည့်လည်း ဖြစ်၏။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ (ဂဟ သလ္လာပေါ်ဌ စပ်)။ ဘဂ၀တော၊ အား။ (အဂရုဟောတိဌ်စပ်)။ ဧ၀ရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကျ။ ကထာသလ္လာပေါ်၊ စကားဆိုခြင်း, စကားတုံ့ဖြေခြင်းသည်။ အဂရု၀ဏ်မလေးသည်။ ဟောတိခေါ၀န၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဣတိဧသော၀ဏ္ဏ၀ိတ္ထာ၊ သည်။ အဒဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ တောဘိကျ။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အမ္ဘဋ္ဌ၊ သော။ မာဏ၀ံ၊ ကို။ ဧတံ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေ၀ါ၀ေ၊ ကုန်၏။ ကိံ အ၀ေ၀ါ၀ေ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ ဧသော ဝိဟာ၀ေ၊ သည်။ ဘ၀ုတ္ထ၀ါ၀ေ၊ ဝိတ်သော တံခါးရှိ၏။ (ဝန္ဓကုဋ္ဌိကိုရည်ရွယ် ဝိဟာ၀ေဟု ဆိုသတည်း)။ ဟေန၊ ထိုတံခါးဖြင့်။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ နည်းသောအသံရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ခဏ်။ အတရ မာနော၊ အ၀ေ၀ါတလျှင် မံပြိုမူ၍။ အ၀ဋ္ဌိန်း၊ အဝိုးသို့။ ''တံခါး မုခ်သို့,လည်းဟု''။ ပ၀ိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာ၀ေ၀ေတိ၊ ခေါက်လေလော့။ ဘ၀ေါ၊ သည်။ ဟေ၊ သင်အား။ ဒ္ဝါရံ၊ ကို။ ဝိ၀ရိဿတိ၊ ဖွင့်လတ္တံ့။ ဣတိ ဧ၀ံ ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေ၀ါ၀ေ၊ ကုန်၏။

၂ ၆၁။ ။ပ။အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာ၀ေ၀ေတိ၊ခေါက်၏။ ဘ၀ေါ၊ သည်။ ဒ္ဝါရံ၊ ကို။ ဝိ၀ရိ၊ ဖွင့်၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏ ၀ေ၀ါသည်။ ဒ္ဝါရံ၊ သို့။ ပါ၀ိသိ၊ ၏။ မာဏ၀ကာ၀ပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ ပ၀ိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘ၀ေတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကျ။ သမ္ဘာ၀နီ ယံ၊ ၀မ်းမြောက်၀မ်းသာပြောဟောကုန်၏။သမ္ဘာ၀နီယံ၊၀မ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့်စွာ၀ေ၀ေကာလ ပတ်လုံး ဇော်ကိုးမေ့အပ်ထိုက်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာ၀ရေ ဟု၊ ဆုံးစေ၍။ ဧ၀ကမန္တံ၊ ဌ။ နိသီဒိ ံသု၊ကုန်၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊သော။ မာဏ၀ေ၀ါ ပန၊ သည်ကား။ ဧ၀ံ ၀ဒေ္ဓ ၊ ဤကြိုယ်ထားလျက်။

နိသိန္နေန၊ထိုင်သော။ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ကွ။ ကိုဠ်ကိုဠ်၊ စိုးစဉ်း စိုးစဉ်း။ ဘနည်းကား၊ တစုံတခု တစုံတခုဖြစ်သော။သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတိ၊ စေ၏။ ဠိတောပိ၊ ရှင်လျှတ်လည်း။ နိသိန္နေန၊ သော။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ကိုဠ် ကိုဠ်၊ စဉ်း။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတိ၊ ၏။

၂၆၂။ အထခေါ၊ ဠ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အမ္ဗဋ္ဌ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ တေဝဇနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အမ္ဗဋ္ဌ၊ ဠ။ ဝုဠ္ဍေဟိ၊ အရွယ် အားဖြင့် ကြီးကုန် ထသော။ မဟလ္လကေဟိ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယ ပါစရိယေဟိ၊ ဆရာ, ဆရာ၏ဆရာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပြာဟူဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ စရံ-စရန္တော၊ သွားသော။ တိဋ္ဌံ-တိဋ္ဌန္တော၊ ရပ်သော။ တွံ၊ သည်။ နိသိန္နေန၊ ထိုင်သော။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ကိုဠ်ကိုဠ်၊ တစုံတခု တစုံတခု ဖြစ်သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတိယထာ၊ ဆိုးစေသကဲ့သို့။ တုဏှီ၊ ထိုအတူ။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောခြင်း, စကား တုံ့ပေးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝ ဒူဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ တော၊ သည်။ သုတံနု၊ ကြားဖူးသလော။ ဒူတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (ယထာ ယိဒံကား နိပါတ်တည်း။ ယကား အာဂုံတည်း)။

ပဌမဒူတ္ကဏ္ဍံ

၂၆၃။ သောဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ။ ဒူဒံ အယံ ကထာ သလ္လာပေါ၊ ဤသို့ ရပ်သော သွားသော တပည့်သည် ထိုင်သော ဆရာနှင့် စကားဆိုခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းသည်။ နောဟောတိ ဟိ-နောဟောတိ ဧဝ၊ တည်း။ "နောယုတ္တောစ၊ မသင့်သလျင် ကတည်း,လည်းဟု"။ (ထိုသို့ သွားသော ရပ်သော တပည့်သည် ထိုင်သော ဆရာနှင့် စကား ပြောဟောခြင်း မဖြစ်သည်ရှိသော် အဘယ်သို့သောပုဏ္ဏားသည် အဘယ်သို့သောပုဏ္ဏားနှင့် စကား

ပြောဟောခြင်းငါထိုက်သနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ''ဂန္ဓန္ဓောဝါဟိ'' အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ (ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။ဘောဂေါတမ၊မ။ ဂန္ဓန္ဓော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဂန္ဓန္ဓေန၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။သဒ္ဒိံ၊ကျ။သလ္လပိတုံ၊ စကားပြောခြင်းငှာ။အရဟတိ၊ထိုက်၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ဒ္ဝိတော၊သော။ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဒ္ဝိတေန၊သော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကျ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ နိသိန္နော၊ ထိုင်သော။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်မူလည်း။ နိသိန္နေန၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ ကျ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သယာနော၊ လျောင်းသော။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်မူလည်း။ သယာနေန၊ သော။ဗြာဟ္မဏေန၊နှင့်။သဒ္ဒိံ၊ ကျ။ သလ္လပိတုံ၊ ငှာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

အမှာ ''ဝေဒဂြော အမ္ဗဋ္ဌံ မာဏဝံ ဘဂဝါ တေဒဝေါ စကိန္နေ အာစရိယော ဂေါရုပံ ဥဒါဟုတ္ထန်'' ဟူသောပါဠိ ကိုလည်းဆိုအပ်လျက် သင်္ဂါယနာဆရာတို့သာဝသေသနည်းအားဖြင့်မဆိုလေသတည်း။ ။လျောင်းသောတပည့်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသည်လျောင်းသောဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏားနှင့် စကားဆိုခြင်းငှာ မထိုက်ပဲလျက် ထိုက်သကဲ့သို့ ''သယာနော ဝါဟိ ဘောဂေါတမ ဗြာဟ္မဏော သယာနေန ဗြာဟ္မဏေန သဒ္ဒိံ သလ္လပိတု မရဟတိ'' ဟူသောစကားကို အမ္ဗဋ္ဌလုလင်မာန်ကိုမှီ၍ ဆိုအံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့် သမ္ဘည္ဝမြတ်စွာဘုရားသည် အမ္ဗဋ္ဌ သင်ကား ''သယာနောဝါဟိ ဘောဂေါတမ ဗြာဟ္မဏော သယနေန ဗြာဟ္မဏေန သဒ္ဒိံ သလ္လပိတုမရဟတိ''ဟုဆို၏။ သင်၏ဆရာကား နွားနှင့်တူသော အကျင့်ရှိသလော။ ထိုသို့မဟုတ်မူကား သင်သာ နွားနှင့်တူသော အကျင့်ရှိသလောဟု အမ္ဗဋ္ဌလုလင်၏ မာန်ကို နှိပ်လို၍ မိန့်တော်မူလျှင် အမ္ဗဋ္ဌလုလင် အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ ''ယေစ

(၂၀၂) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ခေါ်ဟေ။ပ ယထရိ၀ ဘောတာ၀ေါ်တမေနာတိ'' ဟူသောပါဠိ ကို မိန့်သတည်း။

* ဘော၀ေါ်တမ၊မ။ ဓယသမဏာ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ (တောကား နိုပါတ်တည်း)။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သမဏာ၊ကာ၊ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်ကုန်၏။ ဒုဋ္ဌာ၊ ကြွယ်ဝကုန်၏။ ကဏ္ဌာ၊ မည်းကုန်၏။ ''စည်ကုန်၏, လည်းဟူ''။ ဗန္ဓ၊ ပါဒါ၊ပစ္စာ၊ ခြေဖျားမှ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဟိ သမဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ ကွ။ ဘာ၀ေါ်တမေန၊ အရှင် ဘုရားမနှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ ကွ။ မေ၊ ၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတိယထာ ဧ၀၊ ကဲ့သို့လျှင်။ ဧ၀ံ ဟထာ၊ ကား။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားဆိုခြင်း စကားတုံ့ဖြေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ရဟန်းတို့၏ ဆံပင်ကိုရှည်စွာ မထားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရဟန်းတို့ကို မုဏ္ဍကဟူ၍ ဆိုခြင်းငှာ, ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သမဏကဟူ၍ဆိုခြင်းငှာ အကယ်၍ သင့်၏ရင့်။ ထိုသို့ သင့်သော်လည်း အမှုဌသည်ကား ကဲ့ရဲ့လို၍ ''မုဏ္ဍကာသမဏကာ'' ဟူ၍ဆိုသောကြောင့် အယုတ္တစကား ဖြစ်သတည်း။ ပုဏ္ဏားတို့သည် ဗြဟ္မာကို အာဘိုးဟု၍ ထိုကာလ၌ ဆိုကြကုန်၏။ ထိုကြောင့် အမှုဌ လုလင်မြတ်စွာဘုရားကို နှိပ်စက်လို၍ ''ဗန္ဓ၊ပါဒါ၊ပစ္စာ ဟုဆိုသတည်း။ ဒုဋ္ဌာ'ဟူသောစကားကိုလည်း နှိပ်စက်လို၍သာ ဆိုလေသတည်း။ အမှုဌလုလင် ဤသို့ နှိပ်စက်စကားကို ဆိုသည်ရှိသော် သမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားသည် အမှုဌလုလင်ကား အတိုင်းအရှည်ကို မသိ။ နှိပ်စက်စကားကိုသာ ဆို၏။ ယခုအခါ၌ အမှုဌလုလင်ကို သိစေအံ့ဟု ကြိုဆတော်မူ၍။ ''အတ္ထိ ကဝတော ခေါ ပန တေ အမှုဌ'' အစရှိသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား။

* အမှုဌ၊ဌ။ (ခေါ်ပနကား နိုပါတ်တည်း)။ အတ္ထိ ကဝတော၊ လိုအပ်သော ကိစ္စရှိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေ၊ သင်၏။ ဒုဝ၊ ဤ၀ါဘုရားရှိရာသို့။ အာ၀ဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ယာယေဝ အတ္ထာယ-ယေနေဝ အတ္ထေန၊ အကြင် ကိစ္စကြောင့်။ (ဤ၌ ခေါ်ပုကားနိပါတ်သာတည်း)။ တုမ္မေ၊ ဣသည်။ (ဗုဒ္ဓ လိုက်ပါ)။ ဗုဒ္ဓ၊ ငါဘုရားရှိရာသို့။ အာဂစ္ဆထ၊ လာကုန် ရာ၏။ တမေဝအတ္ထံ၊ ထိုကိစ္စကိုသာလျှင်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ "မြိုစ္စာ, လည်းဟု"။ မနသိကရေထ၊ နှလုံး ပြုကုန်လော့။ ဗုတ္တိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ယာယေဝကား ပုဏ္ဏိုင်ကို ဗုဒ္ဓထံလိုင်ပြု၍ ဆိုသော ကြောင့် လိုက်ဝိပလ္လာသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌ ကထာ၌ "ယာယေဝခေါ်ပုဟ္ကာယာဝါယေနေဝခေါ်ပုဟ္ကေန" ဟု ပုဏ္ဏိုင်ကို ဖွင့်တော်မူသတည်း။ ။ဤသို့ တပါးသောသူတို့၏ အထံသို့ လာသောသူတို့၏ အကျင့်ဝတ်ကို ပြုတော်မူပြီး၍ အမ္ဘဋ္ဌ ၏မာန်ကို နှိပ်စက်တော်မူလို၍ "အာဝုသိတ ဝါယေ ခေါ်ပုနှ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား။

ဘော၊ အရှင်တို့။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ အမ္ဘဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ ခေါ်ပုနှ၊ စစ်။ ဣဝုသိ တ ဝါယေ ဝ၊ ဆရာကောင်းတို့၏ အထံ၌ မသင်ကြား မဆည်းကပ် ဘူးပဲလျက်လျှင်။ ဝုသိတာမာနိတိ၊ ငါဆရာကောင်းတို့၏အထံ၌ သင်ကြား ဆည်းကပ် ဖူး၏ဟု။ (မညတိ ထည့်ပါ)။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ အဝုသိတဘ္ဘာ-အဝုသိတတ္တံ၊ ဆရာကောင်းတို့၏ အထံ၌ မသင်ကြား မဆည်းကပ်ဘူးသည်၏ အခြင်းကို။ အညတြ သပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဗရသဝစနသမုဒါစာရေ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို ဆိုခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အဲကြောင်းသည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့် ပါ)။ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘိမှာရှိအံ့နည်း။ ဗုတ္တိ၊ သို့။ ဘဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၆၃။ အထခေါ၊ ၌။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ (အဝေါစ၌စပ်)။ ဘဝဝတာ၊ သည်။ အဝုသိတဝါဒေန၊ ဆရာ ကောင်းတို့၏အထံ၌ မသင်ကြားမဆည်းကပ်ဘူးဟူသော စကား ဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်

သည်ဖြစ်၍။အနတ္တမနော၊နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်လေ့ယော၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ခုံသေနော၊ ချုတ်ချယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်လေ့ယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘနော၊ ရှုတ်ချလိုသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်လေ့ယော၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပဝဒမာနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊ကို။ မေမယ၊ သည်။ စက္ခုဘာဝါဒေါသံ၊ ကြမ်းထမ်းသည်၏အဖြစ်အစရှိသော အပြစ်သို့။ (ဓာတ်ကံထည့်သံ)။ ပါပိတော၊ ရောက်စေအပ် သည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန်၊ ကို။ တေဝဝစုနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊မ။သကျဇာတိ၊သာကိုဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။စက္ခု၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သကျဇာတိ၊ တို့သည်။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းထမ်းသောစကားရှိကုန်၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ သကျဇာတိ၊ တို့သည်။ လဟုသာ၊ ပေါ့လျော့ကုန်၏။ "ဆိုလွယ်ကုန်၏; လည်းဟူ"။ဘောဂေါတမ၊ မ။ သကျဇာတိ၊ တို့သည်။ ဘဿာ၊ ကုန်၏။ သကျဇာတိ၊တို့သည်။ ဇုဇ္ဇာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သည်။ သန္ဓာ၊ ထင်ရှားကုန်လျက်။ ဇုဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ (နှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်ဘည်း။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နသက္ကရောန္တိ၊ အရိအသေ မပြုကုန်။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နဂရံကရောန္တိ၊အလေး အမြတ်မပြုကုန်။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နမာနေန္တိ၊ မမြတ်နိုးကုန်။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နပူဇေန္တိ၊ ကုန်။ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ နအာပစာယန္တိ၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းကိုမပြုကုန်။ (ယဒိမေကို ယံဇုမေ ပုဒ်ဖြတ်)။ ဇုမေသကျာ၊ ဤသာကိုဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။ ဇုဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်။ သန္ဓာ၊ ရှိကုန်လျက်။ ဇုဇ္ဇာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ (နှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း။အနက်အထူးမရှိ)။ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ယံနသက္ကရောန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် အရိအသေမပြုကုန်။ပ။ ယံန အာပစာယန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် တုပ်ဝပ်ခြင်းကို မပြုကုန်။ ဘောဂေါ တမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိကမ္ပံ၊ ထိုအရိအသေမပြုခြင်း အစသောအမှုသည်။ နန္ဓန်နယုတ္တံ၊ မသင့်။

(တယိဒံ၌ ဋီကာသဒ္ဒါနိပါတ်မျှ အနက်မရှိ။ ယအက္ခရာလည်း အာဂုံတည်း)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တယိဒံ-တံဋီကံ အသတ္တာရု ကရုဏာဒိကမ္မံ၊သည်။နပ္ပတိရူပံ နအနုလောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဋီကာ သို့။အမ္ဗဋ္ဌော၊သော။မာဏဝေါ၊သည်။ (မာကား နိပါတ်တည်း)။ ပဌမံ၊ စွာ။ သကျေသု၊ တို့၌။ ဋီကမံဋီကာဝါဒိံ၊ ဤသူကြွယ် ဟူသော စကားကို။ "ကြွယ်ဝ၏ဟူသော စကားကို,လည်းဟူ"။ နိပါတေ သိ၊ ရှုတ်ချ၍ဆို၏။

ဒုတိယဋီကာဝါဒ

၂၆၅။ အမ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ထေ၊ သင်အား။ သကျာ၊ သာကီဝင်အမျိုး တို့သည်။ ကိံပန၊ အသို့လျှင်။ အပရဇ္ဇုံ၊ ပြစ်မှားကုန်သနည်း။ ဋီကာ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ (ဧကံ ဋီဓ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဋီဓကား အနက်မရှိ)။ အာစရိယသ၊ သော။ ပေါက္ခရ သာတိသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခု လျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ကိစ္စဖြင့်။ ကပိလဝတ္ထုံ၊ ကပိလ ဝတ်ပြည်သို့။ အဂမာသိံ၊ ၏။ ယေနယတ္ထ၊ ဋ္ဌ။ သကျာနံ၊ တို့၏။ သန္ဓာဂါရံ၊ ပြည်၏စည်းစိမ်ကို ဆုံးမရာဖြစ်သောစရပ်သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဋ္ဌ။ သမ္ပဟုလာ၊ ကုန်သော။ သကျာစေဝ၊ အာဘိသိက်သွန်းကုန်ပြီး သော၊ သာကီဝင် မင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ သကျကုမာ ရာစ၊ အာဘိသိက် မသွန်းကုန်သေးသော သာကီဝင် မင်းသားတို့ သည် လည်းကောင်း။ သန္ဓာဂါရေ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို ဆုံးမရာ ဖြစ်ဆဲသော စရပ်၌။ ဥစ္စေသု၊ မြင့်ကုန်သော။ "မြတ်ကုန်သော, လည်းဟူ"။ အာသနေသု၊ တို့၌။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အဂ္ဂိလိ ပတောဒကေဟိ၊ လက်ထိုးခြင်း ပြုကုန်သ ဖြင့်။ သဗ္ဗညုနာ၊ ပြင်းစွာရယ်ကုန်လျက်။ သံကိဠနာ၊ ညှင်းညှင်း ရယ်ကုန်လျက်။ နိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်ကား။

(၂ဝ၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မမည်ဝေ၊ ဝါ့ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ (ထည့်ပါ)။ အနု ဗဒ္ဓနှာ၊ ရယ်ကုန်၏။ ဒုတိ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ မည်-မည်ရာမိ၊ အောက်မေ့၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။ မံ ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် သောသူသည်။ အာသနေနပိ၊ ခြင့်လည်း။ နနိမန္တေသိ၊ မဖိတ်။ (အပိသဒ္ဒါကား ဝါကျသမုစ္စည်းတည်း။ ဤအပိသဒ္ဒါခြင့် နအတိ ဝါဒေယျ နပစ္စုဒ္ဓေယျ အစရှိသော ဝါကျကိုသည်းသော။ ယဒိမေ ကို။ယံဒုမေဟုပုဒ်ဖြတ်) ဒုမေသကျာ၊ ကျိုးသည်။ဒုဗ္ဘာ၊ကုန်သည်။ သန္ဓာ၊ ကုန်လျက်။ပ။ ယံနအပစာယန္တိ၊-မဟုပ်ဝပ်ကုန်။ဟောဂေါ တမ၊ မ။ တယိဒံ တံဒုဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိကမ်း၊ ထိုသို့ အရိ အသေ မပြုခြင်း အစရှိသော အမှုသည်။ နဋ္ဌနှံ-နပုတ္ထံ၊ ပျက်။ ဟောဂေါတမ၊ မ။ တယိဒံ-တံဒုဒံ- အသက္ကာရ ကရဏာဒိကမ်း၊ သည်။ နပုဂ္ဂိရုပံ နအနုလောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ တယိဒံ၌ ဒုဒံ သဒ္ဒါအနက် မရှိ။ ယအက္ခရာလည်း အာဂုံတည်း)။ ဒုတိ၊ သို့။ (ဟကာဂ်း နိပါတ်တည်း)။ အမ္ဘဒ္ဒေ၊ သော။ ဗာဟေ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။သင်္ကေသု၊ သာကိုဝင်ရင်းမျိုးတို့၌။ ဒုဗ္ဘဝါဒံ၊ သူကြွယ်ဟူသော စကားကို။ "ကြွယ်ဝ၏ ဟူသော စကားကို,လည်းဟု"။ နိပါတေသိ၊ ရှုတ်ချ၍ဆို၏။ (ယခုအခါ၌ နှံစုတ်ဌက်ညမမာဖြင့် အမ္ဘဒ္ဒမာန်ကို နှိမ်တော်မူလို၍ "လေဠုကိ ကာ"အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

တတိယဒုဗ္ဘဝါဒ

(၅၆)။ အမ္ဘဒ္ဒ၊ ဒ္ဒ။ လေဠုကိကာ၊ ထွန်သောလယ်၏ အုပ်ခံ အကြားဝ်ိုနေသော "လယ်ဝ်ိုကွဲသော မြေအကြားဝ်ိ နေသော, လည်းဟု"။ သာကုဏိကာ၊ နှံစုတ်ဌက်မသည်။ သကေကုလာဝ ကေ၊ မိမိအသိုက်ဝ်ိ။ ကာမလာဝိနီ၊ အလိုရှိတိုင်း မြည်သည်။ ဟောသိ၊ ၏။ ကံ၊ ထိုနှံစုတ်ဌက်မကို။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ ဟံခသာဝါ၊ဟလ်ဘာသည်လည်းကောင်း။ ကောဠောဝါ၊ကြိုးကြာ

သည်လည်းကောင်း။ မရောဝါ၊ ဥဒေါင်းသည် လည်းကောင်း။ အာဝန္တာ၊ ၍။ နနိသောဧတေ၊ မမြစ်။ (ဤအရာ၌ "ကာမလာဝိ နိဟောတိ၊ နတံ ကောစိ ဟံသောဝါ ကောရ္ဘောဝါ မောရောဝါ အာဝန္တာနိသေဧတေ" ဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် သာဝသေသ ဒေလနှာ အားဖြင့် ကာမလာပိနိဟောတိ ဟူ၍သာ ဆိုလေသတည်း)။ ။ အမ္ဘဏ၊ ဌ။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ယဒိဝံ-ယံဂုဏံကဝိလဝဏ္ဏ၊ အကြင် ကဝိလဝတ်ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံကဝိလဝဏ္ဏ၊ သည်။ သကံ ခေါ၀နေ၊ ပ်ဗ်ပြည်လျင်တည်း။ အမ္ဘဏ္ဍော၊ ဘည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အပ္ပမတ္တောယ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော။ ဇုမာယ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဘိသဇ္ဇိတုံ၊ ရှန်ပြုနေခြင်းငှာ။ "အမျက်လွှတ်ခြင်းငှာ, လည်းဟု"။ နအရဟတိ၊ မတိုက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ မာအဘိသဇ္ဇ၊ ရှန်ပြုမမွှဲလင့်။ "အမျက် မလွှတ်လင့်, လည်းဟု"။ ဇုတိ၊ သို့။ အဇ ဝါစ၊ ၏။

အဗ္ဘာ ဤသို့ အနိယတ်ဖော်၍ သမ္ဘန်လေ။ ဤအတ္ထ ယောဇ နာကား နအရဟတိ ယသ္မာဟု ရှိသော ပါဠိ၏ အလိုတည်း။ "နအရဟတာယသ္မာ" ဟူ၍လည်း ပါဠိ ရှိကြ၏။ "အာယသ္မာ၊ အသက်ရှည်သော။ အမ္ဘဏ္ဍော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တောယ၊ သော။ ဇုမာယ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အဘိသဇ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ နအရဟတိ၊ တိုက်။ ဇုတိ၊သို့။ အ၀ေါစ၏"။ နောက်အတိုင်းရှိသော ပါဠိသည် သင့်မြတ်၏။ ။ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သာကီ၀င် မင်းမျိုးတို့ကို နှိပ်စက်၍ အမ္ဘဏ္ဍ ဆိုသော်လည်း အမျက်ရှိတော် မမူသည်ဖြစ်၍ သာကီ၀င်အမျိုးတို့ကို နှံစုတ်ငှက်ငယ်နှင့်တူသည်ကိုပြု၍ မိန့်တော် မူလသော် အမ္ဘဏ္ဍသည်ရဟန်းဂေါတမသည် မိမိအမျိုးတို့ကို နှံစုတ် ငှက်ငယ်နှင့်တူသည်ကိုပြု၍ ငါ့ကိုကား ဟသ်ပြုကြောင့် ဥဒေါင်း တို့နှင့် တူသည်ကို ပြု၏။ ရဟန်း ဂေါတမကား မာန်ကို ချုပ်ပြီး နှလုံးပြု၍ မိမိအမျိုး၏ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြလို၍ "စတ္တာရော ဘောဂေါတမ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

(၂၀၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဘောဝေါတမ၊ ၏။ခတ္တိယာစ၊ မင်းမျိုးတို့ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဝေဿာစ၊ ကုန်သည်အမျိုး တို့လည်းကောင်း။ သုဒ္ဒါစ၊ သူဆင်းရဲအမျိုးတို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ ဘော ဝေါတမ၊မ။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တွင်။ ခတ္တိ ယာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ဝေဿာစ၊ တို့လည်းကောင်း။ သုဒ္ဒါစ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ အညဒတ္ထု၊စစ်။ ပြာဟ္မဏသော ဝ၊ ၏သာလျှင်။ ပရိစာရိ ကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ အာပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘော ဝေါဘမ၊မ။ဣမေသကျာ၊တို့သည်။ပ။ ယနဲအပစာယန္တိ၊မတုပ်ဝပ် ကုန်။ တယိဒံ-တံဣဒံ အသက္ကာရ ကရဏာဒိ ကမ္မံ၊ ထိုသို့ အရှိ အသေမပြုခြင်း အစရှိသော အမှုသည်။ နဏ္ဍနံ နယုတ္တံ၊ သင့်။ တယိဒံ-တံဣဒံ အသက္ကာရကရဏာဒိ ကမ္မံ၊ သည်။ နပ္ပတိရူပံ၊နအနု လောမံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊သို့။ အမ္ဘဥ္ဇော၊ သည်။ အာဟ၊၏။ ဣတိ၊သို့။ (ဟကား နိပါတ်တည်း)။အမ္ဘဥ္ဇော၊သော။မာဏဝေါ၊ သည်။ ကတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ ဣဒံ ဣဇ္ဈဝါဒံ၊ ဤသူကြွယ်ဟူသော စကားကို။ နိပါတေသိ၊ ရှုတ်ချ ဆိုမ၏။

ဒါသီဝုတ္ထဝါဒ

(၂၆၇)။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အမ္ဘဥ္ဇော၊ သော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။အတိဗာဠှံခေါ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ သကျေသု၊ တို့၌။ "တို့ကို, လည်းဟု"။ ဣဇ္ဈဝါဒေန၊ သူကြွယ်ဟူသော စကားဖြင့်။ နိမ္မာဒေ တိ၊ ရှုတ်ချ၏။ ယံနူန ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါတွံ၊ အနွယ်ကို။ အဇ္ဈေယ်ံ၊ မေးရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (သာဓုကား ပါဌ သေသတည်း)။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမ္ဘဥ်၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။အမ္ဘဥ်၊ ၌။ တွံ၊သည်။ ကထံဝေါတ္ထော၊ အဘယ်အနွယ်

ရှိသည်။ အသိ၊ နည်း။ ဧတိတော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ကဏ္ဍာယနော၊ ကဏ္ဍာယန အနွယ် ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဧတ၊သို့။ အဝေါစ၊၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ခေါ်ပန်၊ စင်စစ်၊တော်သင်၏။ (နာမဂေါတ္တံဋ္ဌစပ်)။ ပေါ်ရောက်၊ ရှေးဦးဖြစ် သော။ မာတာပေတ္တိကံ၊ အမိအဖတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နာမ ဂေါတ္တံ၊ အမည်မျိုးကို။ အနုသ်ရတော၊ အောက်မေ့သော။ တော်သင်၏။ အယျပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့သည်။ သက္ကာ၊ သာကိုဝင် အမျိုးတို့သည်။ ဘဝန္တော၊ ကုန်၏။ ဘနည်းကား၊ တော်၏။ (အယျ ပုတ္တာဋ္ဌစပ်)။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ အယျပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တော၊ ကုန်၏။ တုံ၊ သည်။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုတ္တော၊ ကျွန်မသား သည်။ အသိ၊ ၏။ (အမ္ဘဋ္ဌ၏ကျွန်မသားဖြစ်သည်၏အဖြစ် သာကိ ဝင်အမျိုးတို့၏ အရှင်သားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုပြီး၍မိမိ၏လည်း ကောင်း အမ္ဘဋ္ဌ၏လည်းကောင်းအမျိုးအနွယ်ကိုဆောင်၍ပြောဆို မူလိုမ်ု "သက္ကာခေါ်ပန်" အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထို ဒေသနာပါဠိ၏အတ္ထကား)။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ အမ္ဘဋ္ဌ၊ သက္ကာ၊ သာကိုဝင် မျိုးတို့သည်။ (ခေါ်ပန်ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ သြဋ္ဌာကံ၊ သြဋ္ဌာက အမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ပိတာမဟံ၊ အဖိုးကို။ (ကတ္တာထည့်ပါ)။ ကတ္တာ၊ ၏။ ဒဟန္တိ ထပေန္တိ၊ ထားကုန်၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊အမ္ဘဋ္ဌ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဦးဖြစ်ဘူး၏။ သြဋ္ဌာကော၊ သြဋ္ဌာက အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယာသာမဟေသိ၊ အကြင် မိဖုရားကို။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်၏။ မနာပါ၊ နှစ်လိုအပ်၏။ တသာ မဟေသိယာ၊ ၏။ ပုတ္တသာ၊ အား။ ရဏ္ဍံ၊ ပြည်ကို။ ပရိဏာမေတု ကာမော၊ ဆောက်နှင်းလိုသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သြဋ္ဌာမုခဋ္ဌ၊ သြဋ္ဌာ မုခလည်းကောင်း။ ကရုကဏ္ဌဋ္ဌ၊ ကရုကဏ္ဌလည်းကောင်း။ ဟတ္ထိ နိကဋ္ဌ၊ ဟတ္ထိနိကလည်းကောင်း။ သိနိသူရဋ္ဌ၊ သိနိသူရလည်း ကောင်း။ (စသဒ္ဒါကျေသတည်း)။ ဧတိ၊သို့။ ဧမေဇေဋ္ဌကုမာရေ၊ ဤလေးယောက်သော သားကြီးတို့ကို။ ရဋ္ဌသ္မာ၊ မှ။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ နှင်ထုတ်လေ၏။ တေ ဇေဋ္ဌကုမာရာ၊ ထို-လေးယောက်သော

(၂၁၀) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သားကြီးတို့သည်။ ရဠုသ္မာ၊ မှ။ ဝိတရာ၊ အဖသည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပမ္ဘဒိတာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဟိမဝန္တပဿေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏အနီးဌ။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ တိရေ၊ အနာဌ။ မဟာသာကသလ္လာ၊ ကြီးစွာသော ကျွန်းတောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျွန်းတော၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသုံ၊ ပြုကုန်၏။ တေ ကုမာရာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်။ ဇာတိသမ္ဘေဒဘယာ၊ အမျိုးပျက်သည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သ ကာဟိ ဘဂိနိဟိ၊ မိမိနှမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ သံ ဝါသံ၊ အိမ်ထောင်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသုံ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ သြက္ကာကော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပါရိသဇ္ဇေ၊ အမှုကြီးငယ်ကို စီရင်နိုင်ကုန်သော။ ဘနည်းကား၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ဆို၏။ ဘော၊ အိုအမတ်တို့။ ဘေရဟိ၊ ယခု။ တေ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ ကဝံ၊ အာဘယ်အရပ်ဌ။ သမ္ဘန္ဓိနုခေါ၊ နေကုန်သနည်း။ ဥတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ ဆိုလေ၏။ "သိစေ၏, လည်းဟု"။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ဟိမဝန္တပဿေ၊ ဟိမဝန္တာ တောင်၏အနီးဌ။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ တိရေဌ။ မဟာသာကသလ္လာ၊ ကြီးစွာသော ကျွန်းတောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျွန်းတော၌မှ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ ဘေရဟိ၊ ယခု။ သမ္ဘန္ဓိ၊ နေကုန်၏။ တေကုမာရာ၊ တို့သည်။ ဇာတိသမ္ဘေဒဘယာ၊ အမျိုးပျက်အံ့သည်မှ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သကာဟိ ဘဂိနိဟိ၊ မိမိနှမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ သံ ဝါသံ၊ အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတိ၊ သို့။ အမစ္စာ၊ တို့သည်။ ရညော၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ (ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍သမ္ဗန်)။ အာသခေါ၊ ဌ။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ သြက္ကာကော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဥဒါနိ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ဖြွက်၏။ ကိ ံ ဥဒါနေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အိုအမတ်တို့။ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်။ သကျဝတ၊ စွမ်းနိုင်လေကုန်စွတကား။ ဘော၊ တို့။ ကုမာရာ၊ တို့သည်။ ပရမသကျာ ဝတ၊ အလွန် စွမ်းနိုင်လေကုန်စွ တကား။

ဦးတိ၊ သို့။ ဥဒါနေသိ၊၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေံဝစနံ၊ ထိုသို့သကျာဝတဟု သြက္ကာက မင်းဆိုသောစကားကို။ အဋ္ဌေအာဒိ ကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ သကျာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ သောစ သြက္ကာကော၊ ထို-သြက္ကာကမင်းသည်။ နေသံ၊ သကျာနံ၊တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေဦးစွာသော ယောကျ်ားတည်း။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သြက္ကာကဿ၊ သော။ ရညော၊၏။ (ခေါ်ပနကား ပဒါလက်ဘရတည်း)။ ဒိဿာနာမ၊ ဒိသာအမည်ရှိသော။ ဒါသီ၊ကျွန်မသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုဒိသာအမည်ရှိသော ကျွန်မသည်။ ကဏ္ဍာနာမ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော၊ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဇမနယိ၊ ဖွားစ၏။ ဇာတော၊ ဖွားဆဲဖြစ်သော။ ကဏ္ဍော၊ သည်။ တနည်းကား၊ ကဏ္ဍော၊ ကဏ္ဍသည်။ ဇာတော၊ ဖွါးဆဲဆဲသည်။ ကုတ္ဌ၊ ၍။ ပဗျာဟာသိ၊ စကားဆို၏။ ။(အဘယ်သို့ စကားဆိုသနည်းဟုသူမေးမှယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ''ဟေဝတ မံ။ပ။ဘဝိဿာမိတိ'' ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း၊ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။ အမ္ဘ၊အမိ။မံ၊ကို။ ဟေ ဝတ၊ ဆေးကုန်လော့။ အမ္ဘ၊ အမိ။ မံ၊ ကို။ နဟာပေထ၊ ရေချိုးကုန်လော့။ အမ္ဘ၊အမိ။မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အသုစိဿ၊ မစင်အညစ်အကြေးမှ။ ပရိမောစေထ၊ လွတ်စေကုန်လော့။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တေ၊ သင်ဝိခင်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ဦးတိ၊ ဤသို့။ ပဗျာဟာသိ၊ စကားဆို၏။

အမှာ အဘယ်ကြောင့် ကဏ္ဍကို အမိသည် ဖွားလျှင် မသုတ်သင် မဆေးလေသနည်း ဟူမူကား ကဏ္ဍသည် အမိဝမ်းကပင် မည်းသောအဆင်းလည်း ရှိ၏, ဘီလူးကဲ့သို့ သွားအစွယ်လည်းပေါက်၏ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်လည်းပေါက်၏. ထို့ကြောင့်ကြောက်၍ အမိ မသုတ်သင် မဆေးဝံ့လေသတည်း။

* အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေရဟိ၊ ၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝိသာစေ၊ ဘီလူးတို့ကို။ ဒိဿ၊ ၍။ ဝိသာစာတိ၊ ဘီလူးတို့ဟု၍။ သဗ္ဗာနန္တိ ယတာ၊ သိကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝခေါ၊လျှင်။အမ္ဘဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ ဧတနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ဝိသာစေ၊ ဘီလူးတို့ကို။

(၂၁၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကဏ္ဍာတို့၊ ကဏ္ဍတို့ဟူ၍။ သဠာနန်တို့၊ ကုန်၏။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိ အာဟံသု၊ နည်းဟူမူ ကား။ အယံကဏ္ဍာ၊သည်၊ ဇာတေ၊ ဖွားဆဲဆဲသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဗျာဟာသိ၊ ၏။ ကဏ္ဍာ၊ ဘိလူးသည်။ ဇာတေ၊ ဖွား၏။ ပိသာစော၊ သင်းချိုင်း ဘိလူးသည်။ ဇာတေ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု ကုန်၏။ (ကဏ္ဍသဒ္ဒါ ပိသာစ သဒ္ဒါတို့ကား အနက်တူ၏။ ဘိလူးကို ဟောဂတ်ကုန်၏)။ အမ္မဒ္ဒ၊ ဌ။ ဧတံ ဝစနံ၊ ထိုသို့ ကဏ္ဍာ ဇာတေဟု ဆိုအပ်သော စကားကို။ အဝဋ္ဌ အာဒီ ဟတ္တာ၊ ၍။ ကဏ္ဍာယနာ၊ ကဏ္ဍ အနွယ် တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ သောကဏ္ဍော၊ ထိုကဏ္ဍ သည်။ ကဏ္ဍာယဟနာနံ၊ကဏ္ဍအနွယ်တို့၏။ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦး စွာယော ယောကျားတည်း။ အမ္ဗဒ္ဒ၊ ဌ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်၏။ (နံ့ဝမဂေါတ္တံ ဌ်ဗပ်)။ ပေါရာဏကံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ မာတာ ပေတ္တိကံ၊ အမိအဖ ဥစ္စာဖြစ်သော။ နာမဂေါတ္တံ၊ ကို။ အနုဿရ ဟော၊ အောက်မေ့သော။ တေ၊သင်၏။သကျာ၊ တို့သည်။ အယ္ယ ပုတ္တာ၊ အရှင်သားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တုံ၊သည်။သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုဗ္ဗော၊ ကျွန်မသားသည်။ အသိ၊၏။ ဣတိဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်း အဝေါစ၊ ၏။

၂၆၀။ ဧတံ ဝစနေ ကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဇုတ္တော၊ မိန့်တော် မူအပ်သည်ရှိသော်။ တေ်မာဏဝ၊ကာ၊ ထိုအမ္ဗဒ္ဒ၏တပည့် ဖြစ်ကုန် သော လုလင်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်း။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ အမ္ဗဋ္ဌံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အတိမာဒ္ဒံ၊ အလွန် ပြင်းစွာ။ ဒါသိပုတ္တ ဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟူသော စကားဖြင့်။ မာ နိမ္ဗာဒေသိ၊ မရှုတ်ချလင့်။ ဘောဂေါတမ၊ ဗ။ အမ္ဗဋ္ဌော သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သုဇာတော စ၊ ကောင်းသော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ကုလပုတ္တော စ၊ ၏။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဗဟုဿု

ဟောစ၊ မျှော်သောအကြားအမြင်လည်းရှိ၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ကလျာဏဝတ္ထုရဏောစ၊ သာယာ ပြေပြစ်သော စကားလည်းရှိ၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါသည်။ဘာတာဝေါတမေနှ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ မိမိသည် သင်အပ်သော ဗေဒင်သုံးပုံဖြစ်သောစကား၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ မေးသော ပြဿနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ ပဟောတိစ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ။ (ထိုသို့ ဆိုကုန်သော လုလင်တို့ကို အသံမရှိသည်ကို ပြုတော်မူလို၍ "အထဗဒါဘာဝေါ" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

၂၆၉။ အထဗဒါ၊ ၌။ ဘာဝေါ၊ သည်။ ဧတမာဏဝကေ။ တို့ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မာဏဝကာ၊ တို့။ (မာဏဝကာဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ မာဏဝကာနှင့်ဟု ရှိကြ၏။ တုမှာကံ နှင့် ၀ိဿဿန သမ္ဗန်)။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ (ပရိပိတကြောင့်စပ်)။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒုဋ္ဌောတောစ၊ မကောင်းသော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အကုလပုတ္တောစ၊ အမျိုးကောင်းသားလည်း မဟုတ်။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အပ္ပဿုတောစ၊ နည်းသော အကြားအမြင်လည်းရှိ၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အကလျာဏ ဝါတ္တရဏောစ၊ သာယာ ပြေပြစ်သော စကားလည်း မရှိ။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒုပ္ပညောစ၊ နည်းသော ပညာလည်းရှိ၏။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာတာ မေနှ၊ သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ အသ္မိဝစနေ၊ မိမိသည် သင်အပ်သော ဗေဒင် သုံးပုံဟူသော စကား၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ မေးသောပြဿနာကိုဖြေခြင်းငှာ။ နပဟောတိ၊ စွမ်းလည်းမစွမ်းနိုင်။ ဣတိဧဝံပရိဝိတဝတ္တောဟု၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ သစေဟောတိ၊ အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။

(၂၁၄) သုတ်သိလက္ခနပါဠိတော်နိဿယသစ်

မာဏဝေါ၊ သည်။ တိဋ္ဌာ၊ ရပ်လော့။ ''ရပ်စေဦး, လည်းဟု''။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ ကို။ အသ္မိံဝစနေ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံဟူသော စကားဌာ။ မန္တဒ္ဝေါ၊ စကားဆိုကုန်လော့။ မာဏဝ ကာနံ၊ အမှုဌာ၏ တပည့်လုလင် ဖြစ်ကုန်သော။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ (ပရိဝိတက္ကော-ဌာစပ်)။ အမှုဌောဝ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သုဇာတောဝ၊ လည်းရှိ၏။ပ။ အသ္မိံဝစနေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံဟူသော စကားဌာ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ စကားဆိုခြင်းငှာ။ ပဟောတိစ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ သစေပေါ်ဝတ်၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်သည်။သတိ၊ သော်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်ကုန်ဦး။ အမှုဌောဝ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ ကို။ ဝဋိမန္တေတု၊ စကားဆိုစေလော့ ဣတိတေ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝေါ၊ သည်။အဝေါစ၊ ၏။ဘောဝေါတမ၊ မ။အမှုဌောဝ၊သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သုဇာတောဝ၊ ကောင်းသော ဇာတ်လည်း ရှိ၏။ပ။ ဘောတာဝေါတမေန၊ အရှင်ဝေါတမနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ ကို။ အသ္မိံဝစနေ၊ဌာ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှာ။ ပဟောတိစ၊ စွမ်းလည်းစွမ်းနိုင်၏။ (ပဋိမန္တေတုန္တိဟု ဣတိသဒ္ဒါနှင့် ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ ဣတိမရှိသင့်။ ပဋိမန္တေတုံဟူ၍သာ ရှိသင့်သည်။ ပဋိမန္တေတု ဟူ၍လည်း ရှိ၏။ မသင့်)။ ။အမှုဌောဝ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘောဇတာ ဝေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ကို။ အသ္မိံဝစနေ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံ၌။ ပဋိ မန္တေတု၊ စကားဆိုစေ။ ''စကားဆိုစေသတည်း, လည်းဟု''။ မယံ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ဘဝိဿာမ၊ကုန်အံ့။ ဣတိ၊သို့။ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

၂၇၀။ အထခေါ၊ ဌာ။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ အမှုဌော၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သနည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ ''အယံခေါ ပနတေ''အစရှိသောပါဌ်ကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဌ်၏အဋ္ဌကား)။ အမှုဌ၊ ဌ။ တေ၊ သင်အား။ သဟမ္ဘိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ပဠော၊ ပြဿနာသည်။ အာဂဆ္ဆတိ၊ လာ၏။ အကာ

မာ၊ အလိုမရှိသော်လည်း။ (အကာ့မာပိ ဟုဆိုအပ်လျက် ပိသဒ္ဒါ ကို ချေသတည်း။) တေတယာ၊သည်။ဝဠော၊ကို။ ဗျာကာတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။တဲ့၊သည်။ သစေနဗျာကရိဿသိ၊ အကယ်၍ မဖြေခဲ့။ အညေနဝါ၊ တပါးသောအကြောင်းဖြင့်မူလည်း။ အသုံ၊ တ္တပါး သော အကြောင်းကို။ သစေပရိစရိဿသိ။ အကယ်၍ဖုံးလွှမ်းခဲ့။ ကုဏ္ဍိဝါ၊ဆိတ်ဆိတ်မူလည်း။ သစေဘာရိဿသိ၊ ခဲ့။ သစေပဏ္ဍ မိဿသိဝါ၊ အကယ်၍တရုပ်တပါးသို့မူလည်း သွားလတ္တံ့။ ဧဝ၊ ဤသို့သွားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဧတ္ထဝ၊ ဤအရှုပ်ခွဲလျှင်။ ဟေ၊ ၏။မုဠှ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနှစ်စိတ်။ ဖလိဿတိ၊ ကွဲလတ္တံ့။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။တဲ့၊ သည်။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့ အောက်မေ့သနည်း။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်သော။ မဟလ္လကာနံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ အစဉ်အဆက်ကို ပြောတတ် ကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ၏ဆရာဖြစ်ကုန် သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သန္ဓိကာ၊ အထံမှ။ ကိန္တိ၊ အသို့သော စကားကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ ကဏ္ဍာ ယနာ၊ ကဏ္ဍအန္တယ်တို့သည်။ ကုတော၊အဘယ်ကာလမှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကဏ္ဍာယနာနံ၊ ကဏ္ဍအန္တယ်တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောက်ျားသည်။ ကော၊ အသူ နည်း။ဇုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဧဝံဝစနေ၊ ဤသို့ သောစကားကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်။အမ္ဘဋ္ဌော၊သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊၏။ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမ္ဘဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (တံ ကိံ မညသိ အစရှိသည့် အနက်တူပြီ)။အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ ဇုဒါနိ၊ဌ်။ ဗျာက ရောတိ၊ဖြေလော့။ဒါနိဇုဒါနိ၊ဌ်။တေ၊သင့်အား။ "၏,လည်းဟု"။ တုဏ္ဍီဘာဝဿ၊ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း၏။ နကာလော၊ အခါမဟုတ်။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ယောဇနော၊ သည်။ (နဗျာကရောတိဌ်စပ်)။ တထာဂ

(၂၁၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နှိုင်းယဉ်သစ်

ဟေနေ၊ငါးဘုရားသည်။(ပုဇ္ဇောဌ်စပ်)။ယာဝတတိယကံ၊သုံးကြိမ်ပြောက်အောင်။သဟဓမ္မိကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို။ပုဇ္ဇော၊ မေးအပ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ နဗျာကရောတိ၊ မဖြေ။ဗုဒ္ဓသာသနာ၏။မုဒ္ဓါ၊ဦးခေါင်းသည်။ ဗြဟ္မေ၊ ဤနေရာ၌လျှင်။ သတ္တမော၊ ခုနစ်စိတ်။ ဝလိသတိ၊လတ္တံ့။ဒုတိ၊သို့။အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၇၁။ တေနခေါပနသမယေန၊၌။ဝဇိရပါဏိ၊ ဝဇိရစိန်လက်နက် လက်၌ရှိသော။ ယက္ခော၊ သိကြားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အာဒိတ္တံ၊ မီးအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိထသော။သမ္ပဇ္ဇလိတံ၊ပြောင်ပြောင်တောက်ထသော။ သဇောတိဘူတံ. ထက်ဝန်းကျင် မီးလျှံနှင့်တကွဖြစ်ထသော။ အယောကူဋံ၊ သံတူကို။ အာဒါယ၊ ကိုင်၍ အမ္ဘဇ္ဇော၊သော။ မာဏဝေ၊ ၏။ ဥပရိ၊ အုတ်၌။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေနုကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဝေတာသံ၊၌။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။အမ္ဘဇ္ဇော၊သော။ အယံမာဏဝေါ၊ သည်။ (နဗျာကရိသတိ၌စပ်)။ဘဂဝတော၊ သည်။ ယာဝတတိယကံ၊ အောင်။ သဟဓမ္မိကံ၊အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ ပုဇ္ဇော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ (ထည့်)။သစေနဗျာကရိသတိ၊ အကယ်၍ မဖြေအုံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ခဖြေသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဗြဟ္မေ၊ ဤနေရာ၌လျှင်။ အသ ထိုအမ္ဘဇ္ဇ၏။ မုဒ္ဓံ၊ ဦးခေါင်းကို။သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ ဝလိသသာမိ၊ ခွဲအုံ့။ ဒုတိ၊သို့။ တဇ္ဇေတ္တာ၊ ခြိမ်းခြောက်၍။ ဝေဟာသံ၊ ၌။ ဌိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဤသို့သမ္ပန်)။ ဝဇိရပါဏိ၊ ဝဇိရစိန်လက်နက် လက်၌ရှိသော။ တံခေါပနယက္ခံ၊ ထိုသိကြားကိုကား။ ဘဂဝါစေဝ၊ လည်း။ပဿတိ၊ မြင်၏။ အမ္ဘဇ္ဇော၊သော။ မာဏဝေါစ၊ လုလင်သည်လည်း။ ပဿတိ၊ ၏။

၂၇၂။ အထခေါ၊၌။ အမ္ဘဇ္ဇော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ တံယက္ခံ၊ထိုသိကြားကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီး

မွေးညင်းထသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်နှင့်ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ တာဏံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ "မိခိုရာကို, လည်းဟု"။ ဂဝေသီ၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်နှင့်ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ လေဏံ၊ ပုန်းကွယ်ရာကို။ ဂဝေသီ ဖြစ်၍။ ဘဂဝန်နှင့်ယေဝ၊ကိုသာလျှင်။ သုရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ဂဝေသီ၊ရှာသည်ဖြစ်၍။ဥပနိသိဒိတ္ဝာ၊ အနီးဌာနေ၍"ကပ်၍နေသည်ဖြစ်၍လည်း,ဟု"။ ဘဂဝန်နှင့်၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ စေတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိုံ အဝေါစ၊ နည်း။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ စေတံ၊ ဤစကားကို။ ကိုံ၊ အသို့။ အာဟ၊ နည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ဗြဟိတု၊ ဆိုဦးလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အမ္ဘ၊ ဌ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ စေတံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိုံ မညသိ၊ နည်း။ ဝုဋ္ဌါနံ၊ အရှယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ မဟလ္လကာနံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာဆရာ၏ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ဘာသမာနာနံ၊ အဆက်ဆက်စကားကို ပြောတတ်ကုန်ထသော။ပြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ သန္တိကာ၊ မှ၊ကိန်း၊အဘဲယ်ဆို့လျှင်။ တေတယာ၊သည်။သုတံ၊ နည်း။ ကဏ္ဍာယတနာ၊ကဏ္ဍအန္ဓယ်တို့သည်။ကုတော၊အဘယ်ကာလမှ။ပဘုတိ၊ စ၍၊ပဝတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကဏ္ဍာယနာနံ၊ ကဏ္ဍအန္ဓယ်တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောက်ျားသည်။ ကောစ၊ အသူ နည်း။ဣတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ တောဂေါတမ၊ မ။ ဝေမေဝ၊ အရှင်ဂေါတမဆိုတိုင်းလျှင်။ မေ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဖူး၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယထေဝ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းလျှင်။ အာဟ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ ဆိုတိုင်းသော ကာလမှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ကဏ္ဍာယတနာ၊ ကဏ္ဍအန္ဓယ် တို့သည်။ ပဝတ္တာ၊ ကုန်၏။ သောကဏ္ဍော၊ သည်။ ကဏ္ဍာယနာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗပုရိသော၊ ရှေးဦးစွာသော ယောက်ျားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အမ္ဘဌော၊ သည်။ ဘဂဝန်နှင့်၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

(၂၁၈) သုတ်သိလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အမ္ဗဋ္ဌဝံသ ကထာ

💬 ၂၇၃။ ဇဝံဝစနေ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အမ္ဗဋ္ဌေန၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေမာဏဝကာ၊ တို့သည်။ ဥန္နာဒိနော၊ ပဲ့တင်ထပ်စေကုန်လျက်။. ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ ပြင်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကြီးစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ ကိုံ အဟောသုံ၊ နည်း။ ဘော၊ တို့။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဒုဋ္ဌာတောဝကိရ၊ မကောင်းသော ဇာတ်ရှိသတတ်။ ဘော၊ တို့။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အကုလပုတ္တောကိရ၊ အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်သတတ်။ ဘော၊ တို့။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သက္ကာနံ၊ တို့၏။ ဒါသိပုတ္တောကိရ၊ ကျွန်မသား ဖြစ်သတတ်။ ဘော၊ တို့။ အမ္ဗဋ္ဌဿ၊ သော။ မာဏဝကဿ၊ ၏။ သက္ကာ၊ သာ့ကိုဝင်အမျိုးတို့သည်။ အယျပုတ္တာ၊ အရှင့်သားတို့သည်။ ဘဝန္တိကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိ ယေဝ၊ ဟုတ်မှန်သော စကားကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသော။ ဝေါဟမံ၊ ဝေါဟမအန္တယ်ဖြစ်သော။ သမဏံ၊ ကို။ အပသာဒေတုံ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သည်ကို။ အမညိမှာကိရ၊ အောက်မေ့မိကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ ပြင်းသော အသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ သည်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၂၇၄။ အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တေသောပရိတက္ကော၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣမေ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ အတိဗာဠှံခေါ၊ အလွန်ပြင်းစွာလျှင်။ အမ္ဗဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝကံ၊ ကို။ ဒါသိပုတ္တဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟူသော စကားဖြင့်။ နိမ္မာဒေန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ယံနူနယဒိပန၊ အာဟယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ မောစေယျံ၊ လွတ်စေရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိသောပရိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ'ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမာဏဝကေ၊ တို့ကို။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မာဏဝကာ၊ လုလင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။

အမ္ဘဋ္ဌ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အတိဗာဋ်ံ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ ဒါသိ ပုတ္တဝါ၊ ဒေန၊ ဖြင့်။ မာခေါနိမ္မာဒေထ၊ မရွတ်ချလင့်ကုန်။ ကဏ္ဍော၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ သောဠသိ၊ သည်။ ဥဒ္ဒါဝရော၊ မြတ်သောသူ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (ထိုကဏ္ဍရသေ့၏ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ထင်စွာပြတော်မူလို၍။ ''သော ဒကွိဏ်'' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ သော ကဏ္ဍော၊ သည်။ ဒကွိဏ်၊ဂင်္ဂါ၏ တောင်ဘက်ဌတည်သော။ ဇနပဒံ၊ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဗြဟ္မမန္တေ၊ မြတ်သော မန္တရားတို့ကို။ အဓိယိတ္ဝာ၊ သင်၍။ သြက္ကာကံ၊ သြက္ကာကအမည်ရှိသော။ ရာဇာနံ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ မဒ္ဒရုပံ၊ ရာဇဖြင့် ယစ်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။ ''ကောင်းသော အဆင်းရှိသော, လည်းဟူ''။ ဒီတရုံ၊ သမီးကို။ ယာစိ၊ ၏။ (မုဒရုပိ'' ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ''မုဒရုပိ'' နှုးညံ့စွာ သော အရေအဆင်းရှိသော။ ဒီတရုံ၊ကို။ ယာစိ၊ ၏'')။ တသ၊ ထိုကဏ္ဍအား။ သြက္ကာကော၊သော။ရာဇာ၊သည်။အရေ၊ အချင်း။ အယံ၊ ဤကဏ္ဍာသည်။ မယှံ၊ ၏။ ဒါသိပုတ္တော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ကော၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မယှံ၊ ၏။ မဒ္ဒရုပိ'' ရာဇဖြင့် ယစ်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။ ဒီတရုံ၊ သို့။ ဒေဝံ၊ သို့။ ယာစတိ နု၊ တောင်းသနည်း။ (''ကောနေဝံရေ ကို ကောနု ဒေဝံ အရေ'' ဟုပုဒ်ဖြတ်)။ ဇုတိ၊ သို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။ အနုတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ သန္ဓဟိ၊ တင်၏။သော သြက္ကာကရာဇာ၊သည်။ တံခုရပ္ပံ၊ ထိုမြားကို။ မုဒ္ဓိတုံ၊ ဌာ။နေဝသက္ခိ၊ နိုင်။ ပဋိသံဟရိတုံ တဖန်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ''ပယ်၊ ခြင်းငှာ, လည်းဟူ''။နောအသက္ခိ၊နိုင်။အထခေါ၊ဌ။မာဏဝကော၊ တို့။ အမစ္စာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ပါရိသဇ္ဇာစ၊ ပရိသတ်တို့ကို စိရင်နိုင်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ (စသဒ္ဒါ၊ကျေသ့တည်း)၊ကဏ္ဌ၊သော။ဇုသိ'၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇော်ဝစနံ၊ ကို။အဝေါစုံ၊ကုန်၏။ဘဒ္ဒန္တေ၊ရှင်ရသေ့။ရညော၊ ၏။ ''အား, လည်းဟူ''။ သောဣတိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊

ဖြစ်စေသတည်း။ ဘဒ္ဒန္တေ ရသေ့။ ရညော၊ ၏။ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဒုတိယတော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

"ဘယေ ကောဓေ ပသံသာယံ၊ တုရိတေ ကောတု ဟလဒ္ဓရေ၊ ဟာသေ သောကေ ပသာဒေ၊ ကရေ အာမေဍိတံဗဟော" ဟူ၍ဆရာတို့ဆိုသောကြောင့် ကြောက်သော အခါ၊ အမျက်ထွက်သောအခါ၊ ချီးမွမ်း အနုမောဒနာပြုသော အခါ၊ အဆောတလျင် ဆိုသောအခါ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ရှိ သောအခါ၊ အံ့ဖွယ်သရဲဖြစ်သောအခါ၊ ရွှင်သောအခါ၊ စိုးရိမ် သောအခါ၊ ကြည်ညိုသောအခါ၊ ဤကိုးပါးကုန်သော အခါတို့၌ စကားထပ်ကိုဆို၏။ ဤအရာ၌ကား ကြောက်သောအခါ၌ ဖြစ် သောကြောင့် "သောတ္ထိ ဘဒ္ဒန္တေ ဟောတု ရညော၊ သောတ္ထိ ဘဒ္ဒန္တေ ဟောတု ရညော" ဟူ၍ စကားထပ် ဆိုသတည်း။

* ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဆဇာ၊ သည်။ အဝေ၊ အောက်သို့။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ ယဒိမုဉ္စိသတိ၊ အကယ်၍လွှတ်အုံ့။ ဒေဝ၊ ဤသို့အောက်သို့ လွှတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ရညော၊ ၏။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှသော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ပထဝီ၊ သည်။ ဥန္ဒြိယိသတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ကဏ္ဌော၊ သော။ ဣသိ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ ရှင်ရသေ့။ ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဇနပဒဿ၊ ဇနပုဒ်အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ အမစ္စာဒယော၊ အမတ်အစရှိကုန် သောသူတို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ရညော၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဇနပဒဿ၊ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဆဇာ၊ သည်။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကောင်းကင်သို့။ ယဒိမုဉ္စိသတိ၊ အုံ့။ ဒေဝ၊ ဤသို့အထက်ကောင်းကင်သို့လွှတ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ယာဝ တာ၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ရညော၊ ၏။

ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဿာဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ နဝဿိဿတိ၊ မရွာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဏ္ဍော၊ သော။ ဣသိ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရှင်ရှင်သေ့။ ပ။ ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ဝဿတု၊ ရွာစေသတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အမစ္စော ဒယော၊ တို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဒေဝေါစ၊ သည်လည်း။ ဝဿိဿတိ၊ တဲ့။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ရာဇာ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌကုမာ ရေ၊ သားကြီး၏ချက်ဌ။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ ပတိဋ္ဌာပေတု၊ တည်စေ လော။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပလ္လောမေ၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကင်းသည်။ ''ကြောက် လန့်ခြင်းကင်းသည်, လည်းဟု''။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဏ္ဍော၊ သော။ ဣသိ၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၎။ မာဏဝကာ၊ တို့။ ပ။ သြဂ္ဂါဟကော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌ ကုမာရော၊ သားကြီး၏ချက်ဌ။ ခုရပ္ပံ၊ မြားကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည် စေ၏။ (သားကြီးချက်ဌ တည်၍ မြားကို ချသော်လည်း ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော ရသေ့တန်ခိုးအားဖြင့် ချက်ကို မစူးသည် ဖြစ်၍ အသာသာကျလေ၏ ဟူလိုသည်)။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ သောတ္ထိ၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ပလ္လောမေ၊ ကြောက်လန့်ခြင်း ကင်းသည်။ ''ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းကင်းသည်, လည်းဟု''။ သမ္ဘဝိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အထခေါ၊ ၎။ သြဂ္ဂါဟကော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘီတော၊ ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမ ဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထသည် ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မဒတ္တော နာ၊ ဗြဟ္မဒတ်ဖြင့်။ ''မြတ်သော ဒတ်ဖြင့်, လည်းဟု''။ တဇ္ဇိတော၊ ခြိမ်းချောက်သည်ဖြစ်၍။ တဿဒုသိယ၊ အားမမဲ့ရှိပါ။ ရာဝဖြင့် ယစ်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော။ မိတရံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ မာဏဝကာ၊ တို့။ ဘုမ္မေ၊ တို့သည်။ အမ္ဘဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အတိပဘဋ္ဌံ၊ အလွန်ပြင်းစွာ။ ဒါသိပုတ္တဝါဒေန၊ ကျွန်မသားဟု သော စကားဖြင့်။ မာခေါနိမ္ဘာဒေထ၊ မရွတ်ချလင့်ကုန်။ ကဏ္ဍော၊

(၂၂၂) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကဏ္ဍအမည်ရှိသော။ သောဇ္ဇသိ၊ သည်။ ဥဒ္ဒေသရော၊ မြတ်သည်။ အမဟာသိ၊ ၏။ ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ဤသို့ သမ္ဘည္ဘုရား မိန့်တော်မူလျှင် အမ္ဘဋ္ဌလုလင်သည် အိုးတစ်ရာဖြင့် သွန်းဘိသက်သို့ ငြိမ်းသောစိတ်၏ ပူပန်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ အရှင်ဂေါတမသည် ငါ့ကိုတဖက်သောအမျိုးမှ စင်သည်ကိုပြု၏။ ငါကားမင်းမျိုးတည်းဟု ခတ္တိယမာန်ဖြင့်ယစ်၏။ ထိုအကြောင်းကို သမ္ဘည္ဘုရား သိတော်မူ၍ အမ္ဘဋ္ဌ၏မာန်ကိုနှိပ်စက်၍ မိမိ၏ မင်းမျိုးမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို အမ္ဘဋ္ဌသည်မသိ၊ ယခုအမ္ဘဋ္ဌကို မင်းမျိုးမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေအံ့ဟု ကြံတော်မူ၍။ မင်းမျိုး. မင်းနွယ်ကို ပြတော်မူခြင်းငှာ အလွန်ဒေသနာကို ပွါးတော်မူလို၍ "အထခေါ ဘဂဝါ" အစ ရှိသောပါဌ်ကို မိန့်တော်မူသတည်း။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား။

ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝ

၂၇၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမ္ဘဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ မူ၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ နည်း။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဇုဓလောကေ၊ ၌။ ခတ္တိယကုမာရော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ ပုဏ္ဏားသျှီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသံ၊ အိမ်ထောင်ခြင်းကို။ "ပေါင်းဖော်ခြင်းကိုလည်းဟူ"။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထို သူနှစ်ယောက်တို့၏။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာယေထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ခတ္တိယကုမာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသာ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်။ (ဤနှစ်ပုဒ် ထည့်ပါ)။ (ခတ္တိယကုမာရေန၊ မင်းသားကြောင့်။ ဤသို့သော်လည်းသမ္ဘန်)။ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ ပုဏ္ဏားသျှီးငယ်၏။ ယောပုတ္တော၊ သည်။ (သောကား အနက်မရှိ)။ ဥပ္ပဇ္ဇေ၊ ဖြစ်၏။ သောပုတ္တော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏော သု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အလယ်တို့၌။ အာသနံ ဝါ၊ အဦးသောနေရာကို လည်းကောင်း။ ဥဒကံ ဝါ၊ အဦးသော ရေကို

လည်းကောင်း။ တနည်းကား၊ အာသနံဝါ၊ နေရာဦးကိုလည်း ကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ရေဦးကို လည်းကောင်း။ (''မြတ်သော နေရာကိုလည်းကောင်း''။ ''မြတ်သောရေကို လည်းကောင်း'' ဟူ၍သမ္ဘန်)။လဘေထအပိနု၊ရရာသလော။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ အာသနံဝါ၊ ကို လည်းကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (လိုက်ပါစေ)။ လဘေထ၊ ရှရာ၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ သဒ္ဓေဝါ၊သူ့သေကိုရည်ရွယ်ပြုသောထမင်း၌လည်းကောင်း။ထာလိ ပါကေဝါ၊ မင်္ဂလာအစရှိသည့်အလှူဒါအိုးဖြင့်ချက်သောထမင်း၌ လည်းကောင်း။ ယညေဝါ၊ ယဇ်ပူဇော်သော ထမင်း၌လည်း ကောင်း။ပါဟုနေဝါ၊ညှဲ့သည်တို့၏အလှူဒါ ပြုအပ်သောထမင်း ၌လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တံ၊ ထမင်းဦးကို။ (ကံထည့်)။ဘောဇေ ယျုံအပိနု၊ ကျွေးကုန်ရာအုံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ ဘောဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ မဉ္ဇေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေယျုံဝါ၊ သင်စေကုန်ရာသလော။ နောဝါစေယျုံဝါ၊ ကုန်ရာ သလော။ ဇုတိ၊သို့။ဘဝဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ ဝါစေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အသဒ္ဓတ္တိယပုတ္တသ၊ အား။ ဇုတ္ထိသ၊ ဓိန်းမတို့၌။''သမီးထိမ်းမြားခြင်းတို့၌,လည်းဟု''၊ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အဘဝဋ္ဌံဝါ၊ မြစ်အပ်သည်လည်း။ အသဘဝေယျအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ အနာဝဋ္ဌံဝါ၊ မမြစ်အပ် သည်လည်း။ အသဘဝေယျအပိနု၊ ဧလော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ ဇုတ္ထိသ၊ သမီးထိမ်းမြားခြင်းတို့၌လည်း။ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့သည်။အနာဝဋ္ဌံ ဟိ-အနာဝဋ္ဌံဝေ၊ မမြစ်အပ်သည်သာလျှင်။ အသဘဝေယျ၊ ဖြစ် ရာ၏။ ခတ္တိယာ၊ တို့သည်။ ခတ္တိယာဘိသေကေန၊ မင်း၏ အဘိ သိက် သွန်းခြင်းဖြင့်။''မင်းဟူ၍ အဘိသိက်သွန်းခြင်းဖြင့်, လည်း ဟု''။ နံ၊ ထိုမင်းသားကို။ အဘိသိဉ္စေယျုံ၊အပိနု၊ သွန်းရာကုန်အုံ

(၂၂၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

လော။ ဧုတိ၊ သို့။ ဘဝ၀ါ၊ သည်။ အ၀ေါ၀စ၊ ၏။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ ဧုဒံအာဘိသေစနံ၊ ဤသို့မင်းဟူ၍အာဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်။ နောဟိ ဘ၀ေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ တံအာဘ၀နံ၊ ထိုသို့မင်းဟူ၍ အာဘိသိက် သွန်း ခြင်း၏ မဖြစ်ဆင့်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ အာဘယ်သို့သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘောဝေါတမ၊မ။ သောခတ္တိ ယ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ (ထည့်)။ မာတိတော၊ အမိအဖို့မှ။ ခတ္တိယ ဘာ၀ံ၊ မင်းမျိုး၏အဖြစ်သို့။ (ကံထည့်)။ အနုပပန္နော၊ မရောက် သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧုဒံအာဘိသေစနံ၊ သည်။ နောဟိဘ၀ေယျ၊ ရာ။ အမ္ဘဒ္ဒ ၌။ (တံကိုံ ရည်သည် အနက်တူပြီ)။ ဧုဒ၀ေလာ၀ကော၊ ၌။ ပြောဟ္မဏကုမာရော၊ ပုဏ္ဏားငယ်သည်။ ခတ္တိယကညာယ၊ မင်းသွီးငယ်နှင့်။ သဒ္ဒိုံ၊ ကွ။ သံ၀ါသံ၊ ကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏။ သံ၀ါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ အန္တ၀ယ၊ စွဲ၍။ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဇာ၀ယေထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပြောဟ္မဏကုမာရေန၊ နှင့်။ သဒ္ဒိုံ၊ ကွ။ သံ၀ါ သာ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကြောင့်။ ပြောဟ္မဏကုမာရေန၊ ပုဏ္ဏားသား ငယ်နှင့်။ ''ပုဏ္ဏားသားငယ်ကြောင့်, လည်းဟု''။ ခတ္တိယကညာ ယ၊ မင်းသွီးငယ်၏။ ယောပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ သောပုဏ္ဏော၊ သည်။ (အနက်တူပြီ)။ပ။ ဘောဝေါတမ၊မ။ ဧုဒံ အာဘိသေစနံ၊ ဤသို့မင်းဟူ၍ အာဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်။ နောဟိ ဘ၀ေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ တံ အာဘ၀နံ၊ ထိုသို့မင်းဟု အာဘိသိက် သွန်း ခြင်း၏ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ တေတု၊ နည်းဟူမူကာ ။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ သောခတ္တိယပုဏ္ဏော၊ သည်။ (ကားထည့်)။ ဗိတိတော၊ အဖအဖို့မှ။ ခတ္တိယဘာ၀ံ၊ သို့။ (ကံထည့်)။ အနုပ ပန္နော၊ မရောက်သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧုတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧုဒံအာဘိသေစနံ၊ သည်။ နောဟိဘ၀ေယျ၊ ရာ။

၂၇၆။ အမ္ဘဒ္ဒ၊ ၌။ ဧုတိခေါ၊ သို့။ ဧုတ္တိယာ၀ါ၊ နှင့်မူလည်း။ ဧုတ္တိုံ၊ ကို။ ကရိတ္တာ၊ နှိုင်းရည်ခြင်းကိုပြု၍။ ပုရိသေန ၀ါ၊ နှင့်မူလည်း။ ပုရိသံ၊ ကို။ ကရိတ္တာ၊ နှိုင်းရည်ခြင်းကိုပြု၍။ ခတ္တိယာ ၀၊ မင်းမျိုး

သည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဟီနာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ (တုံ့ကို မည်သည်အနက်တူ၏)။ ဤလောကော၊ ဌ။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ကို။ကိသ္မိဋ္ဌိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင် ဖြစ်သော။ ပဏာရကော၊ အပြစ်ကြောင့်။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ ဦးခေါင်းပြည်း သည်ကို။ "သင်ခုန်းဖြင့် ဆံကိုရိတ်ခြင်းကို,လည်းဟု"။ ကရိတ္တာ၊ ၍။ ဘဿပုဋ္ဌေန၊ ပြာဆုပ်ဖြင့်။ သီသေ၊ ဌ။ ဝမိတ္တာ၊ ကြဲ၍။ ရုဋ္ဌာဝ၊။ တိုင်းမှုလည်းကောင်း။ နဂရာဝ၊ ပြည်မှ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေယျုံ၊ နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။ သောဗြာဟ္မဏောသည်။ (အကြင်း အနက် တူ၏)။ အသ်ဗြာဟ္မဏသ၊ တိုနှင်ထုတ် အပ်သော ပုဏ္ဏားအား။ ဤတ္ထိသု၊ သို့ထိမ်းမြားခြင်း တို့ဌ။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ တို့သည်။ (ကဏ္ဍားသည်)။ အာဝဋ္ဌံဝ၊ မြစ်အပ်သည်လည်း။ အ်သဘဝေယျအပိနု၊ လော။ အနာဝဋ္ဌံဝ၊ မမြစ်အပ်သည်လည်း။ အသ်ဘဝေယျအပိနု၊ လော။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ ဤတ္ထိသု၊ တို့ဌ။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ တို့သည်။ အာဝဋ္ဌံဟိ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်၊ အသ ဘဝေယျ၊ ၏။ ခတ္တိယာ၊ တို့သည်။ ခတ္တိယံ၊ မင်းသားကို။ ကိသ္မိ ဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ပဏာရကော၊ အပြစ်ကြောင့်။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်ခုန်းဖြင့် ဦးခေါင်း ပြည်းသည်ကို။ ကရိတ္တာ၊ ၍။ ဘဿပုဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ သီသေ၊ ဌ။ ဝမိတ္တာ၊ ၍။ပ။ (အကြင်းအနက် တူ၏)။ သဒ္ဓေဝ၊ သူသေကိုရည်၍ ပြုအပ်သော ထမင်းဌ,လည်း ကောင်း။ ထာလိပါကေဝ၊ မင်ကလာအစရှိသည့်အလို့ငှာ အိုးဖြင့် ချက်သော ထမင်းဌ,လည်းကောင်း။ ယဇ္ဇဝ၊ ယဇ်ပူဇော်သော ထမင်းဌ လည်းကောင်း။ ပါဟုနေဝ၊ ဧည့်သည်တို့ကို ရည်၍ ပြုသော လက်ဆောင် ထမင်းဌ,လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဘတ္တံ၊ ကို။ (ကံ့ဆည်)။ ဘောဇေယျုံ၊အပိနု၊ ကျွေးကုန်ရာသလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အသ၊ ထိုသို့ နှင်ထုတ်အပ်သော မင်းသားအား။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊တို့သည်။ဤတ္ထိသု၊သို့ထိမ်းမြားခြင်းတို့ဌ။အနာဝဋ္ဌံ၊ မမြစ်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒီဃနိကာယ (၈) ၂၁၄-၂၉ (ဒုတိယအကြိုး)

၂၂၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၂၂၇။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဌ။ ခတ္တိယာ၊ တို့သည်။ **ဧနံ၊ ထိုမင်းသားကို**။ ယခေအဝ-ယံဝေယေနကေနစိပကရဏေန၊ တစုံတခုသော **အပြစ်**ကြောင့်။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်ဓနုန်းဖြင့် ဦးခေါင်းပြည်းသည်ကို။ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဿပုဋ္ဌေန၊ ပြာဆုပ်ဖြင့်။ သိသေ၊ ၌။ ဝမိတ္ဝာ၊ ၍။ **ရဋ္ဌာဝါ**၊ မှလည်းကောင်း။နဂရာဝါ၊မှလည်းကောင်း။ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊နှင်ထုတ်ကုန်၏။ တေဿ၊ ဤသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ခတ္တိယော၊ **မင်းသားသည်**။ ပရမနိဟီနတံ၊ အလွန် ယုတ်သည်၏ **အဖြစ်သို့**။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဌ။ ဣတိ၊ဤသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ပရမနိဟီနတံ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌လည်း။ ခတ္တိယာ၀၊ **မင်းမျိုးတို့**သည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဟီနာ၊ ကုန်၏။ (ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုသောကြောင့် ပြည်မှနှင်ထုတ်သော **မင်းသားကိုလျက်လည်း** ပုဏ္ဏားတို့သည် သို့းထိမ်းမြားခြင်းမမြစ်၊ သို့းထိမ်းမြားခြင်းကိုပြုကုန်သဖြင့် **မင်းမျိုးတို့**သည်ပုဏ္ဏားမျိုးထက် မြတ်၏ဟူလို)။ အမ္မဋ္ဌ၊ ဌ။ သနုက်ံမာ၀ရေန၊ သနုက်ံမာ၀ရ အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မုနာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ခတ္တိယော သေဋ္ဌောဇနေတသ္မိံ၊ ယောဂေါတ္တပဋိသာရိနော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊သောသေဋ္ဌော ဒေ၀မာနုသေတိ။ ခတ္တိယောသေဋ္ဌော။ပ။ ဒေ၀မာနုသေ ဟူ၍။ သောဂါထာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ရှတ်အပ်၏။ ။ဇနေတသ္မိံ၊ လူအခေါင်း၌။ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော၊ **အမျိုး**ကို အောက်မေ့တတ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအမျိုးကို အောက်မေ့တတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ခတ္တိယော၊ **မင်းမျိုး**သည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဒေ၀မာနုသေ၊ နတ် လူ အခေါင်း၌။ ယောဇနော၊ သည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။သော၊ ထိုဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ သေဋ္ဌော၊ ၏။ ။အမ္မဋ္ဌ၊ ဌ။ သနုက်ံမာ၀ရေန၊ သနုက်ံမာ၀ရ အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မုနာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ သာဂါထာ၊ ကို။ (ခေါ၀နသဒ္ဒါ သေသဒ္ဒါတို့ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ သုဂိတာ၊ ကောင်းစွာ ရှတ်အပ်၏။ ဒုဂ္ဂိတာ၊

မကောင်းသဖြင့် ရှုတ်အပ်၏။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ သုဘာသိ တာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏။ ဒုဗ္ဘာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုး စီးပွားနှင့် စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုး စီးပွားနှင့် မစပ်သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုမတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်၏။ အမ္ဘ၊ ဋ္ဌ။ ခတ္တိယသေဋ္ဌောဇနေတသ္မိံ၊ ။ပ။ ဒေဝမာနုသေတိ၊ဟူ၍။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသနည်း မာရဖြတ်ဖွာအတူ။ ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။ (ဂါထာအနက်တူ၏)။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အမှာ ဤ"ခတ္တိယော သေဋ္ဌော ဇနေတသ္မိ"အစရှိသော ဂါထာ၌ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော သော သေဋ္ဌော ဟူသောပုဒ်ကိုကြားရ၍ ဝိဇ္ဇာဟူသည် ဗေဒင်သုံးပုံတည်း။ စရဏ ဟူသည် ပဋ္ဌသီလတည်း။ ဤသို့အယူရှိ၍ အမ္ဘဋ္ဌလုလင်သည် ဝိဇ္ဇာ စရဏနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည် မြတ်သည်ဖြစ်အံ့။ ငါ၌ ဝိဇ္ဇာစရဏ သည်ရှိ၏။ ရှိသောကြောင့် ငါသည်မြတ်၏အကြံရှိ၍ ဝိဇ္ဇာစရဏကို မေးလို၍ "ကကမံ ပန တံ ဘောဂေါတမ စရဏံ ကတမံ သာ ဝိဇ္ဇာ"ဟူသော ပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

ဝိဇ္ဇာစရဏကထာ

၂၇၈။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တံစရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ သာဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ။ (ထိုသို့ မေးသော အခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ အယူဖြင့် ထင်ရှားသော ဇာတ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စကားအစ ရှိသည်နှင့် စပ်သော ဝိဇ္ဇာစရဏကို ပယ်တော်မူ၍ အတုမရှိ သော ဝိဇ္ဇာစရဏကို ဟောတော် မူလိုသည် ဖြစ်၍ 'နခေါ အမ္ဘဋ္ဌ"အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ မိမိတို့ထက် အလွန်မရှိသော။ ဝိဇ္ဇာ

(၂၂၇) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

စရဏာသမ္ပဒါယ၊ဝိဇ္ဇာစရဏာ၏ပြည့်စုံခြင်းခဲ့။ 'ကြောင့်,လည်းဟု'။ (ရဟန္တာသန္တာန်ခဲ့ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာစရဏာကိုရည်၍ အနုဇ္ဇရဝိဇ္ဇာ စရဏာဟု ဆိုသတည်း)။ တ္ဌ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္ဗေ၊ ဌာ။ (ဝတ္ဗေ ထည့်ပါ)။အရဟသိ ဝါ၊ သလော။ တ္ဌ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္ဗေ၊ ဌာ။ နအရဟသိ၊ မထိုက်။ ဇုတိ၊ သို့။ ဇာတိ ဝါ ဒေါ ဝါ၊ ဇာတ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ တနည်းကား၊ ဇာတိ ဝါ ဒေါ ဝါ၊ ဇာတ်ကိုအကြောင်းပြု ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဂေါတ္တ ဝါ ဒေါ ဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကား ကိုလည်း။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ မာန ဝါ ဒေါ ဝါ၊ မာန်ကိုအကြောင်း ပြု၍ဖြစ်သော စကားကိုလည်း။ "မာန်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားကို လည်း,လည်းဟု"။ နဝုစ္စတိ၊ အပ်။ အမ္ဘဿ၊ ဌ။ ယတ္ထ၊ အကြင် ဝိဇ္ဇာစရဏာ၏ပြည့်စုံခြင်းခဲ့။ "အကြင် လူအပေါင်းခဲ့,လည်းဟု"။ အာဝါ ဟောဝါ၊ သမီးပေးခြင်း သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိ ဝါ ဟောဝါ၊ သမီးယူခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝါ ဟ ဝိ ဝါ ဟောဝါ၊ သမီးပေးခြင်း သမီးယူခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဇ္ဇာစရဏာ၏ ပြည့်စုံခြင်းခဲ့။ "ဤလူအပေါင်းခဲ့,လည်း ဟု"။ တ္ဌ၊သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္ဗေ၊ ဌာ။ အရဟသိ၊ လော။ တ္ဌ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝတ္ဗေ၊ ဌာ။ နအရဟသိ၊ မထိုက်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇာတိ ဝါ ဒေါ ဇုတိ ဝါ၊ ဇာတိကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဂေါတ္တ ဝါ ဒေါ ဇုတိ ဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားဟူ လည်းကောင်း။ မာန ဝါ ဒေါ ဇုတိ ဝါ၊ မာန်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အမ္ဘဿ၊ ဌ။ ယေဟောစိ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည်။ (ယေဟိကေစိ ဌ ဟိကား နိပါတ်သာ)။ ဇာတိ ဝါ ဒိ ဝိ နိ ဗန္ဓ ါ ဝါ၊ ဇာတ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သော စကားနှင့် စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂေါတ္တ ဝါ ဒ ဝိ နိ ဗန္ဓ ါ ဝါ၊ အမျိုးအနွယ်ကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့် စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ မာန ဝါ ဒ ဝိ နိ ဗန္ဓ ါ ဝါ၊ မာန် ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့်စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝါဟဝိဝါဟဝိနိမ္မဒ္ဓါဝါ၊ သမီးပေးခြင်း သမီးယူခြင်းနှင့်စပ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောဒ္ဓိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အနုတ္တရာယ၊ မိမိတို့ထက် အလွန်မရှိသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏာ သမ္ပဒါယ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏာ၏ပြည့်စုံခြင်းမှ။ အာရကာ၊ ဝေးကုန်၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဇာတိဝါဒဝိနိမ္မဒ္ဓဠ၊ ဇာတိကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားနှင့် စပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဂေါတ္တဝါဒ ဝိနိမ္မဒ္ဓဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာနဝါဒ ဝိနိမ္မဒ္ဓဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဝါဟ ဝိဝါဟ ဝိနိမ္မဒ္ဓဠ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ကို။ သစ္ဆိကရိယာ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤသို့အနုတ္တရဝိဇ္ဇာစရဏကို ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် အနုတ္တရ ဝိဇ္ဇာစရဏကို မသိ၍ မေးလိုသည်ဖြစ်၍ "ဘဝမံ ပန္နပ။ သာ ဝိဇ္ဇာဟူသော ပါဠိကို အမ္ဘဋ္ဌ လုလင် ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ အဋ္ဌကထာ ရှေနှင့်တူပြီ။ သင်္ဃညြမြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသို့ အမ္ဘဋ္ဌ လုလင်က မေးသည်ရှိသော် အဘကြောင်းရင်းမှစ၍ ဝိဇ္ဇာစရဏကိုပြခြင်းငှာ "ဣဓအမ္ဘဋ္ဌတထာဂတော" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အဋ္ဌကထာ)။

[1] ၂၇၉။ ပ။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဣဓလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌။ အရဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့မှ ဝေးတော်မူတတ်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက် မပြန် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သယမ္ဘူ(ဉာဏ်)ဖြင့် မိမိအလိုလို သာလျှင် သိတော်မူပြီး ထသော။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိဝစနံ၊ ကို။ သာမညဖလေ၊ သာမညဖလသုတ်၌။ ဝိဇ္ဇာရေတမ္ဘံယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ဟူ။ ဝိဇ္ဇာရေတမ္ဘံ၊ ခေါ်အပ်၏။ (ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော သုဂတောလောကဝိဒူ အနုတ္တရောအစရှိသော "အဏ္ဏတ္ထံ အနဝဇ္ဇံ သုခံ ပဋိသံဝေဒေတိ" "အဆုံးရှိသောပါဠိတို့ကို ရည်၍ "ယထာ သာမညဖလေ ဧဝံဝိဇ္ဇာရေတမ္ဘံ"ဟု ဆိုသတည်း)။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝံခေါ၊ သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊

(၂၃၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၏။ ပဌမံ ဗျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဒေ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အသ
ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒုဒ်ပါ စရဏံ၊ သည်လည်း။ စရဏသို့ ၊ စရဏ
အပေါင်း၌။ ကေ၊ သော။ စရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အမ္မဒ
ဌ။ ဒုဒ်စရဏံ၊ သည်။ (တံကား နိပါတ်သာ)။ ဥဏဒဿနာယ၊
ဝိပဿနာဉာဏ် အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊
ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေ့ညွှတ်စေ၏။ ပ။ အသ
ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒုဒမ္ဘိသောဝိဇ္ဇာပိ၊ ဤအရဟတ္တမဂ္ဂလိုလ်နှင့်ယှဉ်သော
ဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာအပေါင်း၌။ ကေ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စ
အလို့ငှာ။ ''ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာလည်းဟု''။ အပရံပုန၊
ဗန်။ မေ၊ အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်း ကိစ္စသည်။
နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တနည်းကား၊ ဒုတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော
ခန္ဓာအစဉ်အဖြစ်မှ။ အပရံ၊ သော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။
မေ၊ အား။ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ အသဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒုဒမ္ဘိသောဝိဇ္ဇာ
ပိ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာယ၊
၌။ ကေ၊ တ ခု သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမ္ဘဒ္ဒ၊ ဌ။
အယံ ဝိဇ္ဇာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိဇ္ဇာအပေါင်းသည်။ သာ ဝိဇ္ဇာ၊
ထိုသို့ သင်မေးအပ်သော ဝိဇ္ဇာတည်း။ အမ္ဘဒ္ဒ၊ ဌ။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။
ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နောဒုတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာနှင့်ပြည့်စုံ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ စရဏ
သမ္ပန္နောဒုတိပိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောဒုတိ
ပိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အမ္ဘဒ္ဒ၊ ဌ။ ဒုမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပဒါယ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်လိုလ်နှင့် ယှဉ်သော ဝိဇ္ဇာ၏ ပြည့်စုံခြင်း
မှလည်းကောင်း။ ဒုမာယ စရဏသမ္ပဒါယစ၊ မှလည်းကောင်း။
အညာ၊ တပါးသော။ ဒုမာယ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါယ၊ ထက်။ ဒုမာယ
စရဏသမ္ပဒါယ၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရာဝါ၊ လွန်သည်လည်း ဖြစ်
ထသော။ ပဏီတတရာဝါ၊ ထူးသည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ဝိဇ္ဇာ
သမ္ပဒါစ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ စရဏသမ္ပဒါစ၊
သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

စတုအပါယမုခ

၂၀၀။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ၏။ (အပါယဌ္ဌစပ်)။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အပါယ မုခါနိ၊ ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ **တနည်းကား**၊ အပါယမုခါနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးဟူသည်တို့ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ ဣဓလောကေ၊ ဌ။ ကေစ္စော၊ သော။ သမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဣမညောဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒံ၊ကို။ အနဘိသမ္ဘုဏမာနော၊ပြည့်စုံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်၍။ခါရိုဝိဓံ၊ရသေ့မီးပွတ်,ရေကရား,အပ်,စာမရိ သားမြီးယပ်, အစရှိသော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ဆောင်သော ထမ်းပိုးကို။ (“ခါရိုဝိဝိဓံ” ဟူ၍လည်း ပါဠိတွင်ရှိ၏။ ခါရိုဝိဝိဓံ၊ ထမ်းပိုးဖြင့် ဆောင်အပ်သော အယူးထူး အပြားပြားရှိသော ရေကရားအစ ရှိသော ရသေ့တို့၏ပရိက္ခရာကို”ဤသို့ယောဇနာ)။အာဒါယ၊၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇနော၊ အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးအစာရှိသည်။ ဘရိယာမိ၊ ခံ့၊ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊၍။ အရညာ ယတနံ၊ တောကြီး သို့။ အဇ္ဈောဝါဟသိ၊ ဝင်၏။ သောသမဏော၊ ထိုရသေ့ ရဟန်း သည်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နသော ဝ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ နှင့်ပြည့်စုံသောသူ၏ သာလျှင်။ ပရိစာရကော၊ အလုပ် အကျွေး သည်။ သမ္ပဇ္ဇတိဉ္ဘဇ္ဇတိ၊ ၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ (အပါယဌ္ဌစပ်)။ ပဌမံ၊သော။ ဣဒံ အပါယမုခံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ **တနည်းကား**၊ ဣဒံ၊ ဤအလိုလိုကြွေသော သစ်သီးကို စားသော ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ပဌမံ၊ သော။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။အပါယမုခံ၊သည်။ ဘဝတိ၊၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ဌ။ ပုနစပရံ၊တပါးတဘက်။ပ။ ပဝတ္တဖလဘောဇနတ္တာ၊အလိုလို ကြွေသော သစ်သီး အစရှိသည် အဖြစ်ကိုလည်း။ အနဘိသမ္ဘုဏ

(၂၃၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မာနော၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကုဒါလပိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ကန္ဒမူလ ဖလ ဘောဇနော၊ သစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်သီး အစာရှိသည်။ ဘရိဿာမိ၊ အုံ။ ဣတိမနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ အရညဝနံ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဝါဟတိ၊ ၏။ သောသမဏော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နယော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။ ပရိစာရကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ သမ္ပဇ္ဇတိဉ္စပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အမ္ဘဲ ဌ။ အနုဠာရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ သစ်ဖု သစ်မြစ်ကို စားသော ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ ဒုတိယံ၊ သော။' အပါယမုခံ၊ သည်။ဘဝတိ၊ ၏။ အမ္ဘဲ ဌ။ ပုနစပရံ၊ တပါးတုံး၊ပ။ ဣဒံ ကန္ဒမူလ ဖလဘောဇနတ္ထာ၊ ဤသစ်ဖု သစ်မြစ် သစ်သီးသာလျှင် အစာရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ အနတိသမ္ဘုဏာမာနော၊ ပြည့်စုံခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ဂါမ်သာမန္တံ ပါ၊ရွာ၏အနီးဌာလည်းကောင်း။ နိဂမသာမန္တံ ဝါ၊ နိဂုမ်း၏ အနီးဌာ လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဝါရံ၊ မီးတင်းကုတ်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အဂ္ဂိံ၊ တို့ကို။ ပရိစရန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ အဿ၊ ၏။ပ။ အမ္ဘဲ ဌ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မီးကို လုပ်ကျွေးသော ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အနုဠာရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါယ၊ ၏။ တတိယံ၊ သော။ အပါယမုခံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ပ။ ဣမံ အဂ္ဂိပါရိစရိယဉ္စ၊ ဤမီးကို လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ အနတိသမ္ဘုဏာမာနော၊ ဖြစ်၍။ စတုမဟာ ပထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့၏အဆုံး၌။ စတုဒ္ဒါရံ၊ လေးခုသော တံခါးဝရှိသော။ အဂါရံ၊ ရေအိုးစင်ကို "ရေဖောင်းကုပ်,ကိုလည်းဟု"။ကရိတ္ဝာ၊၍။အဿ၊ ၏။ ယောသမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယောပြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမာဟိ ဒိသာဟိ၊ တို့မှ။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားကို။ အဟံ၊ ဝေါ်ဟု။ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်း

အားလျော်စွာ။ ဤမိနာပါနိယေန၊ ဤသောက်ရေဖြင့်။ (ကရိတ်း ထည့်)။ ပဋိပူဇေသောမိ၊ ပူဇော်လုပ်ကျွေးအံ့။ ဤတ်မနုသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍ အစ္ဆတိ၊၏။ပ။ ဤဒါ၊ဤသို့ရေဖြင့်လုပ်ကျွေးပူဇော်၍ ခရီးဆုံ၌နေသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဤမဒယဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ စတုတ္ထံ၊ သော။ အပါယမုခံ၊ သည်။ဘာဝတိ၊၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဤမဒယ ဝိဇ္ဇာ-စရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ ဤမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ အပါယ မုခါယ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။

အမှာ ယခုအခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဆရာနှင့် တကွ ဖြစ်သော အမ္ဘဋ္ဌ၏ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးကို စားသော ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို မပြည့်စေနိုင်သည့်၏အဖြစ်ကို ပြတော်မူ လို၍ ''တံ ကိံ မညသိအမ္ဘဋ္ဌ''အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာတော်ပါဠိ၏ အတ္ထကား)တံ ကိံ မညသိ အနက်တူပြီ)။

၂၀၁။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တွံ၊ သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဤမဒယ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ဠ္ဠ။ သာ၀စရိယကော၊ဆရာနှင့်တကွ။ သန္ဒိဿ သိအပိန္ဒ၊ ထင်၏လော။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဤဒံသန္ဒိဿနံ၊ ဤသို့ထင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အယံသာ၀စရိယကော၊ဤဆရာ နှင့်တကွ ဟူသည်ကား။ ''ဤသာ၀စရိယ ဟူသည်, လည်းဟု''။ ကောစ၊ ဈာယိနည်း။ အနုတ္တရာ၊အတုမရှိသော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပ ဒါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပြည့်စုံခြင်းဟူသည်ကား။ ကာစ၊ နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ အဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပ-ဒါယ၊ မ။ သာ၀စရိယကော၊ ဆရာနှင့်တကွ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ ဤတိ၊ဤသို့။ အမ္ဘဋ္ဌော၊သည်။ အ၀ေါစ၊လျှောက်၏။ပ။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဤမဒ္ဓေ၀ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာစရဏ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။အနုဘိသမ္ဘုဏာမာနော၊ပြည့်စုံစေခြင်းငှာမစွမ်းနိုင် သည်ဖြစ်၍။ခါရိဝိဓံ၊ ရသေ့မီးပွတ်,ရေကရား,အပ်,စာမရိသားမြီး

(၂၃၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ယပ်,အစရှိသော ရသေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကို ဆောင်သော ထမ်းပိုးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ (''ခါရိဝိဝိမောဒါယ'' ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ''ခါရိဝိဝိမံ၊ ထမ်းပိုးဖြင့်ဆောင်အပ်သော အထူးထူး အပြားပြားရှိခဲသော ရေကဆုံးအစရှိသောရသေ့တို့၏ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ထမ်းပိုးကို။ အာဒါယ၊ ၍''။ ဤသို့ဆယာဇနာ)။ **အရညဝန်**၊ ကြီးစွာသော စောအုပ်သို့။ ပဝတ္တဖလဘောဇနော၊ အလိုလို ကြွေသောသစ်သီးလျှင် အစာရှိသည်။ ဘရိယာမိ၊ အုံ့။ ဇုတိ မနသိကတ္တာ၊ ၍။ သာစရိယကော၊ ဆရာနှင့်တကွ။ အဗ္ဗောဂါဟတိ အပိနု၊ ဝင်ဘူးပုါ၏လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဒံအဗ္ဗောဂါဟကံ၊ ဤသို့ အလိုလိုကြွေသော သစ်သီးလျှင် အစာရှိသည်ဖြစ်အုံ့ဟူ၍ ကြီးစွာသော တောအုပ်သို့ ဝင်ခြင်းသည်။ နောဟိ ဘရိ၊ မဖြစ်ဘူးချေ။ အမ္ဘဒ္ဒ၊ ဌ။ တုံ၊သည်။အနုဇာနာမိ၊ သော။ ဇုမဇ္ဇေဝ ဝိဇ္ဇာဝစရဏသမ္ပန်၊ ကို။ အနုဘိသမ္ဘုဏာမဲ့နော၊ ဖြစ်၍။ ဇုမဇ္ဇေဝ ပဝတ္တ ဖလ ဘောဇနတဏ္ဍ၊ ကိုလည်း။ အနုဘိသမ္ဘုဏာမဲ့နော၊ဖြစ်၍။ ကုဒါလပိဋ္ဌကံ၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အရညဝန်၊သို့။ ကန္ဒမူလဖလ ဘောဇနော၊ သည်။ ဘရိယာမိ၊ အုံ့။ ဇုတိ မနသိကတ္တာ၊ ၍။ သာစရိယကော၊ ကွ။ အဗ္ဗောဂါဟသိအပိနု၊ ဝင်ဘူး၏လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဒံအဗ္ဗောဂါဟကံ၊ ဤသို့ သစ်ဖု သီးမြစ် သစ်သီးလျှင် အစာရှိသည်ဖြစ်အုံ့ဟူ၍ တောအုပ်သို့ ဝင်ခြင်းသည်။ နောဟိဘရိ၊ မဖြစ်ဘူးချေ။ပ။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပရိစရန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ **သာစရိ**ယကော၊ ကွ။ အဗ္ဗသိအပိနု၊ နေဘူး၏လော။ ဇုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဒံ အဗ္ဗနံ၊ ဤသို့မီးကို လုပ်ကျွေး၍နေခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ စတုမဟာပ ထေ၊ခရီးမလေးခုတို့၏အလယ်၌။ ''ခရီးလေးကြောင်းတို့၏အဆုံ၌,လည်းဟူ''။စတုဒ္ဒါရံ၊လေးပါးသော တံခါးဝရှိသော။အဂါရံ၊ ရေအိုးစင်ကို။ ''ရေတင်းကုပ်ကို,လည်းဟူ''။ ကရိတ္တာ၊ ၍။ စတု

ဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမာဟိဒိသာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယောသမဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ယောပြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ တံသမဏပြာဟ္မဏံ၊ကို။ အဟံ၊ သည်။ ယထာသတ္တိ၊ သတ္တိအားလျော်စွာ။ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ ပါနိယေန၊ သောက်ရေဖြင့်။ ပဋိပူဇေဿာမိ၊ ပူဇော်တုံ့ကို ပြုအံ့။ ဣတိမနသိကတ္တွာ၊ ၍။ သာစရိယကော၊ ကား။ အစ္ဆသိအပိန၊ နေဘူး၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဧသော ဝေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ နေဘူးခြင်းသည်။ နောဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။

၂၇၂။ ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်။အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ့၊သင်သည်။ အနုဇ္ဇာ ရာယ၊ သော။ ဣမာယ ဝိဇ္ဇာစရဏာ သမ္ပဒါယမ္ပ။ သာစရိယကော၊ ကား။ ပရိဟီနော၊ ယုတ်၏။ (ယေဓိမေကို ယေစ·ဣဓမဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ယေဟိကေဟိစိမေ ဟူ၍ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ မသင့်။ဣဓမဏား တဇ္ဇာ တည်း။ ယေကို ယာနိဟု လိင်ပြန်)။ အနုဇ္ဇာရာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာ စရဏသမ္ပဒါယ၊ ၏။ စတ္ဇာရိ၊ ကုန်သော။ ယေ ယာနိစ အပါယ မုခါနိ၊အကြင်ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်၊ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ တကောစ၊ ထိုလေးပါး ကုန်သော ဝိဇ္ဇာစရဏာ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့မှလည်း။ သာစရိယကော၊ ကား။ တံ့၊ သည်။ ပရိ ဟီနော၊ ယုတ်၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယေန၊သော။ ပေါက္ခရသာတိနာ၊ သော။ ပြာဟ္မဏေန၊ သည်။ သောဝါစာ၊ဤ မုဏ္ဍကာသမဏာဏာဇ္ဇာအစရှိသော စကားကို။ ဘာသိတာနု ခေါပန၊ ဆိုဖူးသလော။ မုဏ္ဍကား၊ ဦးပြည်းဟူသည်ကား။ကေနစ၊ နည်း။ တနည်းကား၊ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းတို့နည်း။ သမဏကာ၊ ရဟန်း ဟူသည်တို့ကား။ ကေစ၊ တို့နည်း။ ''ကေစ၊ တို့သည်။ သမဏကာ၊ တို့နည်း,လည်းဟူ''။ ကေစ၊ တို့သည်။ဣဇ္ဇာ၊သူကြွယ်တို့နည်း။ကေစ၊တို့သည်။ ကဏှာ၊ မည်းကုန်သနည်း။ ကေစ၊ တို့သည်။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာ၊ ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ်

(၂၃၆) သုတ်သိုလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သာကစ္ဆာ၊ ဆွေးနွေးခြင်းသည်။ "နှိုးနှောခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ ကာစ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမ္ဗာ ဤသို့ ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ရှိသော် အမ္ဗဋ္ဌလုလင် စကားဆိုရာ မရှိသည်ဖြစ်၍ ကိတ်တိတ်နေသော ကြောင့် ဆရာနှင့်တကွဖြစ်သော အမ္ဗဋ္ဌလုလင် ချွတ်ယွင်းခြင်းကို ပြတော်မူလိုမူ "အတ္တနာ့အာဝပါယိကောပိ" အစရှိသော ဒေသနာ ကို ဘုရားသခင် မိန့်တော် မူသတည်း။ ။ထိုဒေသနာ ပါဠိ၏ အတ္ထဂဝေသီ။

* အမ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အတ္တနာ၊ သည်။ အာဝါယိကော အာဝါယိကေ နပိ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏပြည့်စုံခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ရသေ့ တို့၏ အကျင့်ကိုလည်း။ အပရိပူရော အပရိပူရမာနေန၊ မပြည့်စုံစေ နိုင်သည်ဖြစ်၍။ (အပရဒ္ဓံ၌စပ်။ ဤနှစ်ပုဒ်ကား တတိယအနက်၌ ပဌမာဝိဘတ်ဘည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အတ္တနာအာ၎ပါ ယိကောပိ အပရိပူရမာနောတိ အတ္တနာ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ အာဝါယိကေနပိ အပရိပူရမာနေနာတိ" ဟု ဆိုသတည်း)။ တေ၊ ၏။ အာစရိယသ၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ ဗြာဟ္မ-ဏသ၊ ၏။ ဣဒံအပရဒ္ဓဋ္ဌ၊ ဤချွတ်ယွင်းခြင်းကိုလည်း။ "ဤအပြစ် ကိုလည်း, လည်းဟူ"။ တံ၊ သည်။ ပသ၊ ရှုလော့။ (ယာဝ သဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း။)။

ပုဿကဋ္ဌသိဘာဝါနုယောဂ

(၂၇၃)။ အမ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပသေနဒိ ကောသလသ၊ ပသေနဒိကောသလ အမည်ရှိသော။ ရညော၊ သည်။ ဒတ္တိကံ၊ ပေးအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ တသ ဗြာဟ္မဏသ၊ အား။ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ (ကံထည့်)။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ သံမုခီဘာဝမ္ပိ၊ မျက်မှောက်တွေ့ရ တည်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၍။ နဒဒါ

တိ၊မပေး။ ယဒါ၊ဠ်။အနေန၊ ဤပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့်။သ၌ဟု။ ကွ။ မန္တေတိ၊ စကားဆို၏။ ''တိုင်ပင်၏, လည်းဟူ''။ တဒါ၊ဝိ၊ ဠ်လည်း။ တိရော ဒုဿနေန၊ တင်းတိမ် အရံခြားသည် ဖြစ်၍။ မန္တေတိ၊ ၏။

အမှာ အဘယ်ကြောင့် ပသေနဒိ ကောသလမင်းသည် ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားအား မျက်မှောက် တူရ၏ အဖြစ်ကို မပေးလေသနည်း ဟူမူကား ပသေနဒိ ကောသလ မင်းကြီးနှင့် ပေါက္ခသာတိပုဏ္ဏား အလွန် အကျွမ်းဝင်ကြသည်ကို အလိုမရှိ၍ အမတ်တို့သည် အရှင်မင်းကြီး ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား ကိုယ်ခန္ဓာ နှုနာရှိသည်၊နှုနာတို့သဘောသည် အင္ဂေသင့်သဖြင့်လည်း ကူးတတ်ချေသည်။ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့် အလွန်အကျွမ်းဝင် လွန်း၍ မသင့်ဟု ကုန်းတိုက်လေသောကြောင့် ပသေနဒိ ကော သလမင်းကြီး မျက်မှောက်တူရ၏ တည်သည်၏အဖြစ်ကို မပေးလေ သတည်း။၊ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားနှင့် တိုင်ပင်၍ ပြုအပ်သော အမှု သည် ချွတ်ယွင်းသည်မရှိ။ ထိုကြောင့် တိုင်ပင်သော်လည်း၊ တင်း တိမ်အရံခြား၍သာ တိုင်ပင်သတည်း။ ထိုကြောင့် ''ယဒါ၊ဝိနေန မန္တေတိ တိရော ဒုဿနေန မန္တေတိ''ဟု ဆိုအပ်သတည်း။

အမ္ဗဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ယဿရညော၊ ၏။ (ခေါ်ပနကား ပဒပူရဏ တည်း)။မဋ္ဌိကံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ပယာတံ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၍ လှူအပ် သော။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ယော ဗြာဟ္မဏော။ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံရာ၏။ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ပသေ နဒိကောသလော၊ အမည်ရှိသော။ သောရေ၊ သည်။ ကဏ်-ဒကနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သံမုခီဘာဝမ္ပိ၊ မျက်မှောက် တူရ တည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။နဒဒေယျ၊မပေးသနည်း။အမ္ဗဋ္ဌ ဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယဿ၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဇုဒံအပရဒ္ဓဋ္ဌ၊ ဤချွတ်ယွင်းခြင်းကိုလည်း။ ''ဤ အပြစ်ကိုလည်း,လည်းဟူ''။ တ္ဝံ၊ သည်။ ပဿ၊ ရှုလော့။

(၂၃၇) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိသာယသစ်

အဒ္ဓာ ယာဝဝသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း။ ။ယခုအခါ ၌ ဤအမ္ဘဋ္ဌသည်လည်းကောင်း အမ္ဘဋ္ဌ၏ ဆရာဖြစ်သော ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း ဗေဒင်ကိုမှီ၍ အလွန် မာန်မူခြင်းကို ပြုကုန်၏။ ထိုကြောင့် ထိုဆရာ တပည့်နှစ်ယောက်တို့ ဗေဒင်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော မာန်ကိုနှိမ်ခြင်းငှာ အလွန်ဒေသနာကို ပွားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍ "တံကိ" မည်သည် အမ္ဘဋ္ဌ ဤမ ရာဇာ" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား။

၂၇၄။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဤ၊ ဤလောက၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟတ္ထိဂိဝါယဝါ၊ ဆင်လည်ပင်း၌ မူလည်း။ "ဦးကင်း၌, လည်းဟု"။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ အဿပိဋ္ဌေဝါ၊ မြင်းကျောက်ကုန်း၌လည်း။ နိသိန္နော၊ လျက်။ ရထပဋ္ဌေ၊ ရထားဦးခင်းအပ်သော ခံင်းနှီး၌မူလည်း။ ဒ္ဒိတော၊ ခုပ်လျက်။ ဥဠ္ဂေဟိ ဝါ၊ ထင်ရှား ကျော်စောကုန်သော အမတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ ရာဇဝေ္ဟိ ဝါ၊ အဘိသိက် မသွန်းကုန်သေး၊ သော မင်းသားငယ်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ ကိဗ္ဗိဒေ ဝ၊ ဟစုံကခုခသော။ မန္တနံ၊ အတိုင်အပင်ကို။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ရာ၏။ သော၊ ထိုပသေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်။ တမ္ပာ ပဒေသာ၊ ထိုတိုင်ပင်ရာအရပ်မှ။ အပက္ကမ္ဘ၊ ၍။ ကေမန္ကံ၊ ၌။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ အလ၊ ထိုသို့တည်သော အခါ၌။ သုဒ္ဓေါ ဝါ၊ သူဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓဒါသော ဝါ၊ သူဆင်းရဲ ကျွန်သည် လည်းကောင်း။ အာဂဆ္ဆေယျ၊ ၏။ တသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ ဒ္ဒိတော၊ ရပ်လျက်။ "တည်လျက်, လည်းဟု"။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိ ကောသလအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝေါပါ၊ သို့လည်း။ အာဟ၊ ၏။ ဧဘိ၊ သို့။ တဒေ ဝ မန္တနံ၊ ထိုအတိုင်ပင်ကိုလျှင်။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ရာဇာလိတံ ဝါ၊ ပသေနဒိကောသလမင်း ဆိုတိုင်းကိုမူလည်း။ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ရာဇ

မန္တံ ဝါ၊ ပသေနဒိ ကောသလမင်း တိုင်ပင်တိုင်းကိုမူလည်း။ မန္တေ တိ၊ ၏။ တာဝတာ၊ ထိုသို့ ပသေနဒိ ကောသလမင်း ကိုယ်တိုင် တိုင်ပင်ကာမျှဖြင့်။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ ဆုဇာဝါ၊ သည် လည်းကောင်း။ ဆုဇမတ္တောဝါ၊ မင်း၏ အမတ်သည် လည်း ကောင်း။ ဘဝေယျအပိနု၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အယံ ဆုဇ ဘာဝေါ၊ ဤမင်း၏အဖြစ်သည်။ နောဟိဟောတိ၊ ဖြစ်။ တနည်းကား၊ ဣဒံ ဤသို့ပင် ဖြစ်၏ဟူသော စကားသည်။ နောဟိယုတ္တ၊ မသင့်။

၂၀၅။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဒေဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ (တံ့ဟု ပါဠိ၌ရှိ၏။ အဃက်ဌ တာဝတာတံ့ဟု ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် မရှိသင့်ပြီ)။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်ထသော။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။-ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန် ထသော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်ကုန်သော။ ယေဋ္ဌသယော၊ အကြင် ရသေ့တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ (တေကား နိပါတ်တည်း)။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးကာလ၌ဖြစ်သော။ ယံ ဣဒ္ဓိပဒံ၊ အကြင်ဗေဒင်သုံးပုံ သည်။ ယေသံ ဋ္ဌသိနံ၊ တို့၏။ သန္ဓကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဋ္ဌံဘား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ယံ မန္တပဒံ၊ ကို။ ယေဟိ ဋ္ဌသိ ဟိ၊ တို့သည်။ ဂီတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ ထားအပ်၏။ တံ မန္တပဒံ၊ ကို။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘေဒိတ္ဌာ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံ ဋ္ဌသိနံ၊ တို့၏။ အနုပတိဘာဝံ၊ အတုကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဂါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံ မန္တပဒံ၊ ကို။ တေသံ ဋ္ဌသိနံ၊ တို့၏။ အနုပတိဘာဝံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘာသန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ တေဟိ ဋ္ဌသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ ဟောတိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ ကတ္တာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေဟိ ဋ္ဌသိဟိ၊ တို့သည်။ ဝါစိတံ၊ သင်တိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ ကတ္တာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဝါစေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ ဣဒံ တေဋ္ဌသယော၊ ထိုရသေ့တို့ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း ဟူမူ

(၂၄၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကား။ အဋ္ဌကောစ၊ အဋ္ဌကရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝါမကောစ၊ ဝါမက ရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝါမဒေဝေါစ၊ ဝါမဒေဝ ရသေ့ လည်းကောင်း။ ဝေဿာမိတ္တောစ၊ လည်းကောင်း။ ယမဒဂ္ဂိစ၊ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကရသောစ၊ လည်းကောင်း။ ဘာရဒ္ဒါဇောစ၊ လည်းကောင်း။ ဝါသေဋ္ဌောစ၊ လည်းကောင်း။ ကဿပေါစ၊ လည်းကောင်း။ ဘဂုစ၊ ဘဂုရသေ့လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေမန္တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည် ပေါင်းရှိထားအပ်သော ဗေဒင်တို့ကို။ သဗ္ဗရိယကော၊ ဆရာနှင့် တကွ၊ အမိယာမိ၊ သင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာဝတာ၊ ထိုသို့ရသေ့ တို့သည် ပေါင်းရှိထားအပ်သော ဗေဒင်ကို သင်ကာမျှဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ ဣသိဝါ၊ ရသေ့သည် မူလည်း။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣသိတ္တာယ၊ ရသေ့ အလိုငှာ။ ပဋိပန္နောဝါ၊ ကျင့်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿသိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိတေံဌာနံ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၊ (တံကိုမည်သည် အနက်တူပြီ)။

၂၇၆။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ မဟာလ္လကာနံ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာစရိယ ပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ ''ဆရာ အဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်ထသော,လည်းဟူ''။ဘာသမာနာနံ၊ အစဉ် အဆက် စကားကို ပြောဟောတတ်ကုန် ထသော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (သန္ဓိကာထည့်ပါ)။ သန္ဓိကာ၊ အထံမှ။ ကိန္တိ၊ အဘယ် သို့သောစကားကို။ တေတယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ မန္တာနံ၊ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်ထသော။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်ထသော။ဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ရှေးဦးစွာဖြစ်ကုန်သော။ဣသယော၊တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပေါရာဏာ၊သော။ ယံမန္တပဒံ၊သည်။ယေသံ၊တို့၏။သန္ဓကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သန္ဓကံကား သမ္ဗန္ဓိထည့်သည်။ ဣဒံကား နိပါတ်)။ယံမန္တပဒံ၊ကို။ယေဟိ၊တို့သည်။ ဂီတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်းရှိထားအပ်၏။ တံ

မန္တာပဒံ၊ ကို။ တေရဟိ၊ ၌။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံ ဇုသိနံ၊တို့၏။ အနုပဒ္ဒိဘာဝံ၊ အတုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝါသန္တိ၊ သရဏ္ဍာယ်ကုန်၏။ တံမန္တာပဒံ၊ ကို။ တေသံ ဇုသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဒ္ဒိဘာဝံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘာသန္တိ၊ကုန်၏။ တေဟိ ဇုသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ ကတ္တာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေဟိ ဇုသိဟိ၊ တို့သည် ဝါဒိတံ၊ သင်တိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ ကတ္တာ၊ ၍။ ဝါဒေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ ဇုဒ်တေ ဇုသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ သေယျထာကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌကော၊ ကောင်း။ ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုရသေ့လည်းကောင်း။ ဇုတိ ဇုမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တေဇုသယော၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်၊ ပရိစာရေန္တိ ၌ စပ်)။ သုနာတာ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ လိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပိတကေသမဿူ၊ ကောင်းစွာ ဖြူပြင်အပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာမုက္ကာ မဏိကုဏ္ဍလာဘရဏာ၊ ကောင်းစွာ ဆင်အပ်သော ပတ္တမြားတန်းဆာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနာ၊ ဖြူစင်စွာသောအဝတ်ကို ဝတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ခြံရံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂီဘူတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ပရိစာရေန္တိ ၌ ကြိယာဝိသေသနချည်းစပ်လေ)။ ကုံ၊သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ ၌။ သာစရိယကော၊ ကား။ ပဗ္ဗဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ခြံရံသည်ဖြစ်၍။ သမဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိသေ ယျထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ ပရိစာရေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ တေတယာ၊သည်။ သုတေ သုတံ၊ ကြားဘူး၏လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဇုဒ်ဝစနံ၊ကို။ နောဟိသုတံ၊ မကြားစဘူး။ "ဧဝမေဝ ခေါ အမ္ဘဋ္ဌ ယေတေ အဟောသုံ။ ပ။ တာဝတာ တုံ ဘဝိဿသိ ဇုသိ ဝါ ဇုသိဇ္ဇာယဝါ ပဋ္ဌိပန္နောတိ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ" ဟူသော

(၂၄၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပါဠိကို ဗဟုဝုစ်ဆိုသတည်း)။ တေဇုသယော၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်။ ပရိဘုဇန္တိ ၌စပ်)။ သုစိမံသူပသေစနံ၊ စင်ကြယ်သော ဟင်းမျိုးရည်တို့နှင့် ရောထသော။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးချယ်စပ်အပ်ပြီးသော ဆန်မည်းရှိထသော။ အနေကသူပံ၊ အထူးထူးသောဟင်းရှိထသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ အထူးထူးသော စားဘွယ်, စားစရာရှိရှိထသော။ သာလိနံ ဩဒနံ၊ သလေးထမင်းကို။ တံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ သာစရိယကော၊ ကွ။ သာလိနံ ဩဒနံ၊ ကို။ ပရိဘုဇသိ သေယျထာပိ၊ စားသကဲ့သို့။ ပရိဘုဇန္တိ၊ စားကုန်၏။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ကို။ တေ တယာ၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဒံဝစနံ၊ ကို။ နောဟိ သုတံ၊ ဘုး။ (သုတေ၊ ကား ပဌမာအနက်၌ သတ္တမီ ဝိဘတ်တည်း)။ တေ ဇုသယော၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဝေဌနကနတသောဟိ၊ ပုဆိုးဦးရစ်ခါးကြိုးတို့ဖြင့် ညှပ်သောနုံပါးရှိကုန်သော။ နာရိဟိ၊ မိန်းမတို့ဖြင့်။ တံ၊ သည်။ ဧတေရဟိ ၌။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ပရိစာရေသိ သေယျထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ ပရိစာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ ဇုဒံဝစနံ၊ ကို။ တေ တယာ၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဒံဝစနံ၊ ကို။ နောဟိ သုတံ၊ မကြားစဘူး။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ တေ ဇုသယော၊ တို့သည် ကုတ္တဝါ ဌေဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သော အမြီးရှိကုန်သော။ ဝဋ္ဌဝါ ရုထေဟိ၊ မြဖြင့် ကသော ရထားတို့ဖြင့်။ (ပရိယာယန္တိ ၌စပ်)။ ဒီဃဝါဟိ၊ ရှည်စွာကုန်သော။ ပတောဒလဋ္ဌိဟိ၊ ရထားနှင့်တံတို့ဖြင့်။ (ဝိတုဒေန္တာ ၌စပ်)။ ဝါဟနေ၊ ယာဉ်တို့ကို။ "မြတို့ကို, လည်းလည်း"။ ဝိတုဒေန္တာ၊ နှင်ကုန်လျက်။ တံ၊ သည်။ ဧတေရဟိ၊ ၌။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ဝိပရိယာယသိ သေယျထာပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်လည်သကဲ့သို့။ ဝိပရိယာယန္တိ၊ ထိုမှ ဤမှ လည်ကုန်၏။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ကို။ တေ တယာ၊ သည်။ သုတေ သုတံ၊ ကြားဘူးသ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဝဋ္ဌဝါ ရုထေဟိ အရာ၌ ဝဋ္ဌဝါ ဌေဟိ ရုထေဟိဟု ပါဠိအနျိုရှိ၏။ ကုတ္တဝါ ဌေဟိ ရုထေဟိ

ဟူ၍သာရှိသင့်သည်။ဝိပရိယာယန္တိအရာ၌လည်းပရိစာရေသန္တိ ဟု အချိုပါ၌ရှိ၏။ ဝိပရိယာယန္တိဟု ရှိသောပါဠိသည် သုန္ဒရဖြစ်၏။ ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒုဒံဝစနံ၊ ကို။ နောဟိသုတံ၊ ဘူး။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ တေဋ္ဌသယော၊ တို့သည်။ (ရက္ခာပေန္တိ၌စပ်)။ ဥက္ကိဏ္ဏ ပရိခါသု၊နက်စွာတူးအပ်ကုန်သော ကျုံးရှိကုန်ထသော။ သြက္ခိတ္တ ပလိဃာသု၊ ကောင်းစွာစိုက်၍ ထားအပ်သော တံခါးတိုင်ရှိကုန်ထသော။ နဂရူပကာရိကာသု၊ အဆောက်အဦးနှင့် ပြည့်စုံသော မြို့တို့၌။ ဒိဃာသိဝုဓေဟိ၊ ရှည်စွာသော သံလျက် လက်နက် စွဲကုန်သော။ ပုရိသေဟိ၊ အချင်းတို့ကို။ (ရက္ခာပေန္တိ၌စပ်)။ တွံ၊ သည်။ ဘေရဟိ၊ ၌။ သာစရိယကော၊ ကွ။ ဒိဃာသိ ဝုဓေဟိ၊ ရှည်စွာသောသံလျက်လက်နက် စွဲကုန်သော။ ပုရိသေဟိ၊ တို့ကို။ ရက္ခာပေသိ သေယျထာပိ၊ စောင့်စေသကဲ့သို့။ ရက္ခာပေန္တိ၊ စောင့်စေကုန်၏။ ဧဝံဝစနံ၊ကို။ သုတေသုတံ၊ ကြားဘူး၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဒုဒံဝစနံ၊ ကို။နောဟိသုတံ၊မကြားစဘူး။ ''(ဧဝမေဝခေါ အမ္ဘဋ္ဌ ယေတေအဟောသုံ။ပ။ ဣသိဋ္ဌာယ ပဋ္ဌိပန္နောတိ ဒုတံဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ''ဟူသောပါဠိကို ဗဟုဝုစ်ဆိုသတည်း)။အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ဣတိခေါ၊ လျှင်။ တွံ၊သည်။သာစရိယကော၊ကွ။ဣသိ၊သည်။နေဝအသိ၊မဖြစ်။ ဣသိဋ္ဌာယ၊ ရသေ့အလို၌။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ နပနအသိ၊ ဖြစ်။ ။(အမ္ဘဋ္ဌသည် လက္ခဏာကို ရှာခြင်း၌ ဤအရပ်သို့ လာ၏။ ထိုသို့လာလျက် ထိုသို့ လာသောကိစ္စကို မအောက်မေ့၊ ယခု အခါ၌ သတိကို ဖြစ်စေခြင်း၌ အမ္ဘဋ္ဌအား နည်းကို ပေးအံ့ ဟု ကြံတော်မူ၍ သမ္ဗညုဘုရားသည် ''ယသ ခေါ ပန။ပ။ သော မိသာမိတိ''ဟူသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သသည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ ယသ္ဘနသ၊ အကြင်သူအား။(ခေါ ပန ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။မယိ၊ ဝါ၌။ ကခ်ါဝါ၊ ယုံမှားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိမတိ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။သော ဘနော၊သည်။မံ၊ကို။ ပဇ္ဇေန၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆတု၊

(၂၄၄) သုတ်သီလက္ခန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မေးစေသတည်း။ (ပုဏ္ဏတုကား ကြိုယာထည့်သည်။ ပဋ္ဌေနကား ဒုတိယာအနက်၌ ကရိယာဝိဘတ်တည်း)။ အဟံ၊ သည်။ တသ ဇနသ၊ ၏။ ဝိမတိ်ုယုံမှားခြင်းကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာ ကို ဖြေခြင်းဖြင့်။ သောဓိသောဓိ၊ စင်စေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒွေလက္ခဏာဒဿန

၂၀၇။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမ္မ၊၍။ စင်္ကံမံ၊ စင်္ကြံ၌။ အဇ္ဈာ၊ဌာသိ၊ ထင်တော်မူ၏။ "ရပ်တော်မူ၏, လည်းဟူ။ အမ္မဌော၊ သော။ မာဏဝေါဟိ၊ သည်လည်း။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမ္မ၊၍။ စင်္ကံမံ၊၌။ အဇ္ဈာ၊ဌာသိ၊ ထင်၏။ "တည်၏, လည်းဟူ"။

အမှာ

အဘယ်ကြောင့် သမ္ဗညုဘုရား စင်္ကြံသွား၍ ထင်တော်မူလေသနည်း ဟူမူကား ဘုရားတို့ လက္ခဏာ ကိုသိလို၍ရှာသောသူတို့သည် ထိုင်တော်မူသော လျောင်းတော်မူသော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာ ကိုသာ သိခြင်းငှာ တတ်နိုင်ကုန်။ ရပ်တော်မူသော စင်္ကြံသွားတော်မူသော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာ ကိုသာ သိခြင်းငှာ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ထိုကြောင့် မြတ်စွာဘုရား သည် အမ္ဗဌအား လက္ခဏာကို သိစေခြင်းငှာ စင်္ကြံသွားခြင်းကို ပြောက်တည်တော်မူလေသည် ဟူလိုသော်။

* အထခေါ၊ ၌။ အမ္ဗဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ စင်္ကံ မန္တံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုစင်္ကံမမာနော၊ အစဉ်လိုက်၍ စင်္ကြံသွားသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးကုန်သော ယောက်ျား မြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ကို။ သမ္မဇ္ဇေတိ၊ ရှာ၏။ "စုံစမ်း၏, လည်း ဟူ"။ (ရေတွက်၏ဟူ၍လည်းပေး)။ အမ္ဗဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော လက္ခဏာတို့ကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ၍။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဒွတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသလျှင်

ကတည်း။ ကောသောဟိတော၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထုဂုယျေစ၊ အင်္ဂါဇာတ်၌လည်းကောင်း။ ပဟူတဇိဝှတာယစ၊ နှုတ်ညှီသော ရှည်သော ပြန့်သော လျှာ၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော့။ ဣမေသုမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ ဤယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့၌။ ကခ်ိသိ၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္ပသီဒတိ၊ ဘုရား၌ စိတ်၏ကြည်ခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်။

၂၇၇။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧတံ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။ အမ္ဘဋ္ဌော၊သော။အယံမာဏဝေါ၊သည်။ ဒ္ဒေ၊ တို့ကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ၍။ ယေဘုယျေန၊အားဖြင့်။မေ၊၏။ ဒ္ဒတ္တိံ သဲ့မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိခေါ၊ မြင်သလျင်ကတည်း။ကောသောဟိတော၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထုဂုယျေစ၊ အင်္ဂါဇာတ်၌ လည်းကောင်း။ပဟူတဇိဝှတာယစ၊ နှုတ်ညှီသော ရှည်သော ပြန့်သော လျှာ၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊သို့။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသုမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ တို့၌။ ကခ်ိတိ၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္ဆတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္ပသီဒတိ၊ ဘုရား၌ စိတ်၏ကြည်ခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ အယံ မာဏဝေါ၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။ကောသောဟိတဠ၊အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဂုယှဠ၊ အင်္ဂါဇာတ်တော်ကို လည်းကောင်း။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့မြင်ခြင်းအားလျော်ကပ်ပတ်သော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အဘိသင်္ခသိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ လျှာတော်ကို။ နိန္နာမေတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဖက်စုံ လည်း ဖြစ်ကုန်သော်။ ကဏ္ဏသောတာနိ၊ နားထွင်းတော်တို့ကို။ အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဒ္ဒိမသိ၊ အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်

(၂၄၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နှိုင်းယဉ်သစ်

တော်မူ၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ နာသိက သောတာနိ၊ နှာခေါင်းတွင်းတို့ကို။ အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဋိမသိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဋမဏ္ဍလမ္မိ၊ နဖူးပြင် ကိုလည်း။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။

အမှာ ဤ–သုံးဝါကျတို့တွင် ဥဘောပိ ကဏ္ဏသောဏာနိ အနုမသိဟူသောဝါကျဖြင့် လျှာတော်၏ရှည်သည်၏အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။ ဥဘောပိ နာသိကသောတာနိ အနုမသိဟူသောဝါကျဖြင့် လျှာတော်၏ နှုးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။ ကေဝလမ္မိ နလာဋမဏ္ဍလံ ဇိဝှါယ ဆာဒေသိ ဟူသောဝါကျဖြင့် လျှာတော်၏ပြန့်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြအပ်၏။

* အထခေါ၊ ဌ။ အမ္မဋ္ဌသ၊ သော။ မာဏဝသ၊ ၏။ တံ သော ပရိပိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏောဟိ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံကုန်သော။ ဒ္ဒတ္ထိ သမဟာပုရိသလက္ခဏောဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏောဟိ၊ အလုံးစုံမပြည့်စုံကုန်သော။ ဒ္ဒတ္ထိ သ မဟာပုရိသလက္ခဏောဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်း နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ သောပရိပိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝ၊ စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟန္ဒဣဒါနိ၊ ဌ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသော ပြုဖွယ်ရှိကုန်၏။ ဣတိ တေဝ၊ စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ဌ။ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ဌ။ တွံ၊ သည်။ ယဿ ဂမနံ သ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ သိ၏။ တံ ဂမနံ၊ ထိုသို့သွားခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ (ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍သမ္ဗန်)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဝဋ္ဌဝါရထံ၊ မြကသော ရထားကို။ အာရုယ္ဟ၊ စီး၍။ ပက္ကာမိ၊ သွားလေ၏။

၂၇၉။ တေနခေါ၀နသမယေန၊ ဘဒ္ဒ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာတ၊ ရှားစွာသော။ ဗြာဟ္မဏဂဏေန၊ ပုဏ္ဏားအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ သကေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ အာရာမေ၊ ဘဒ္ဒ။ အမ္ဘဋ္ဌ၊ သော။ မာဏ၀ံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိမာနေန္တော၊ မျှော်လျက်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ ယေနယဏ္ဍ၊ ဘဒ္ဒ။ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ အာရာမေ၀၊ သည်။ အဗျှိ၊ ၏။ တေနုတ္တ၊ သို့။ ပါ၊ ယာသိ၊ သွားလေ ၏။ ယာ၀တိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနသာ၊ ယာဉ်၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အဗျှိ၊ ၏။ တာ၀၊ ထိုရှေလောက်။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ယာနာ၊ ယာဉ်မှ။ ပစ္စောရောဟိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ပဗ္ဗိုကော၀၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ ယေနယဏ္ဍ၊ ဘဒ္ဒ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ အဗျှိ၊ ၏။ တေနုတ္တ၊ သို့။ ဥ၀သင်္ကမိ၊ ၏။ ဥ၀သင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ အဘိ၀ါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဘဒ္ဒ။ နိသိဒိ၊ ၏။

၂၈၀။ ဧကမန္တံ၊ ဘဒ္ဒ။ နိသိန္နံ၊ သော။ အမ္ဘဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏ၀ံ၊ ကို။ ပေါက္ခရသာတိ၊ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တာတ အမ္ဘဋ္ဌ၊ ချစ်သား အမ္ဘဋ္ဌ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တံဘ၀န္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေ၀စ၊ သိုလေ၏။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘ၀န္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သည်။ အ၀ေ၀စ၊ ၏။ တာတအမ္ဘဋ္ဌ၊ ဘ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ (အဒ္ဒသဟု အမ္ဘဋ္ဌပုဒ်နောင် ပါဠိအနျှိရှိ၏၊ မသုင့်)။ တံ ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ-တသ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ တထာသန္တံ ယေ၀၊ ထိုသို့ ကျော်စောကိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည် ဖြစ်၍လျှင်။ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ အဇ္ဇုဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်သလော။ အညထာ၊ ကျော်စောတိုင်းသောဂုဏ်မရှိသည် ဖြစ်၍။ တနည်း၊ အညထာ၊ ကျော်စောသည်မှ တပါးသောအပြားဖြင့်။ နောအဇ္ဇုဂ္ဂတော၊ နှံ့၍

(၂၄၇) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မတက်သလော။ ကစ္စိပန၊ နည်း။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော သဘော ရှိသည်။ ဟောတိ၊ လော။ အညာဒိသော၊ ကျော်စောသည်မှ တပါးသော သဘောရှိသည်။ နောဟောတိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ တထာသန္တံယေဝ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်းသော ဂုဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ-တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောခြင်းသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ ၏။ အညထာ၊ ကျော်စောသည်မှ တပါးသော အပြားဖြင့်။ နောအဗ္ဘုဂ္ဂတော၊ တက်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင် ဂေါတမသည်။ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့ ကျော်စော တိုင်းသော သဘောရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာဒိသော၊ ကျော်စော သည်မှ တပါးသော သဘောရှိသည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘော၊ အရှင်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏော ဟိ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒ္ဒတ္တိ ံ သမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏော ဟိ၊ အလုံးစုံမပြည့်စုံကုန်သော။ ဒ္ဒတ္တိ ံ သ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ နောသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ သို့။ အမ္ဘဒ္ဒေ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ တာတအမ္ဘဒ္ဒ၊ ဌ။ တော၊ သင် အား။ (အဟုဠ်စပ်)။ တော၊ သင်၏။ (ကထာလလ္လာပေါဠ်စပ်)။ ဂေါတမေန၊ ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကား ပြောခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ ဂေါတမေန၊ သော။ သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ မေ၊ အား။ '၏, လည်းဟု ။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ကထာသ်လ္လာ ပေါ၊ သည်။ အဟုခေါ၊ သလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အမ္ဘဒ္ဒေ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ တာတအမ္ဘဒ္ဒ၊ ဌ။ ကထံ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ် သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ယထာကား နိပါတ်မျှသာ၊ အနက် မရှိ)။ တော၊ အား။ "၏, လည်းဟု"။ ဂေါတမေန၊ သော။

သမဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောဓိဒေပ၊ တစုံတခုသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောခြင်း စကားတုံ့ပေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ၊သို့။ ပုစ္ဆ၊၏။ အထခေါ၊ ဌ။ အမ္ဘဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဝဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝ တိကော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တံသမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားပြောဟော ခြင်းကို။ ပေါက္ခရသာတိသ၊သော။ ပြာဟ္မဏသ၊အား။ အာရော စေသိ၊ ၏။

၂၉၁။ အမ္ဘဋ္ဌေန၊ သည်။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိမိမြင်တိုင်းသော အကြောင်းကို ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ အမ္ဘဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အရေ၊ အချင်းအမ္ဘဋ္ဌ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝဏ္ဏို တကာ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊ စက်ဆုပ် ဖွယ်ရှိစွတကား။ အရေ၊ ဌ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗဟုဿုတကာ၊ များသော သင်ကြားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊ တကား။ အရေ၊ ဌ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ တေဝိဇ္ဇကာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟောဝတာ၊ ကား။ ဘော၊ အချင်းအမ္ဘဋ္ဌ၊ ဝေရူပေန-ဝေရူပေ၊ ဤသို့သောရှိသော။ အဇ္ဈ စရကောန-အဇ္ဈစရကော၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို ကျင့်ဝတ် သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ဌ။ အပရာဓကတော၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုရိသော၊ ပြစ်မှားသော ယောကျ်ားသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတေစိတ်၏အဆုံး ဌ။ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်းမရှိသော။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသော အလားဖြစ်ထသော။ "မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာ ဖြစ်ထသော, လည်းဟု"။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာမှ ချို ထသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇေယျကိရ၊ ရောက်ရာ၏။ (ဝေရူ ပေန, အဇ္ဈစရကောန, ဤနှစ်ပုဒ်ကားအာဓာရအနက်ဌ တတိယာ ဝိဘတ်တည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အဇ္ဈစရကောဟိတကာ

ရကေသတိ'' ဟု သတ္တမိ ဝိဘတ်ဖြင့် ဖွင့်သတည်း။ အပရာဓ ကတေ သတိကား ပါဌသေသတည်း။ အမ္မဒ္ဒ၊ ဌ။ တ္ဝံ၊သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ ဧဝံ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဤ မုဏ္ဍကာ သမဏကာ ဣဿာ အစရိသောစကားဖြင့်။ အာသဇ္ဇ အာသဇ္ဇ၊ ချုတ်ချယ်၍ ချုတ်ချယ်၍။ ယဒေဝဝစနံ၊ အကြင်စကား ကိုလျှင်။ အဝစာသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမ္ဘေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဧဝံ၊ ဟုတ်မှန် သောအတိုင်း။ ဥပနေယျ ဥပနေယျ၊ အကြောင်း ဥဒါဟရုဏ် ဆောင်၍ ဆောင်၍။ အဝစ၊ ၏။ အရေ၊ အချင်းအမ္ဘဌ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပဏ္ဍိတကာ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟော ဝတ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ရှိစွတကား။ အရေ၊ ဌ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗဟုဿုတကာ၊ များသော သင်ကြားခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ် တို့သည်။ အဟောဝတ၊ ကား။ အရေ၊ ဌ။ အမှာကံ၊ တို့၏။ တေ ဝိဇ္ဇကာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်တို့သည်။ အဟော ဝတ၊ ကား။ ဘော၊ အချင်းအမ္ဘဌ။ ဧဝရူပေန-ဧဝရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အဇ္ဇစရကေန-အဇ္ဇစရကေ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွါးကို ကျင့်တတ်သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ အပရာဓကတေ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုရိသော၊ ပြစ်မှား တတ်သော ယောကျ်ားသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ မှ။ ပရမ္မ ရဏာ၊ မှ။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိ'၊ မကောင်း သော်။ အလားဖြစ်ထသော။ ''မကောင်းမှုကို ပြုတတ်သောသူ တို့၏ လားရာဖြစ်ထသော, လည်းဟု''။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာမှ ချို်ထသော။နိရယံ၊သို့။ဥပပဇ္ဇေယျုကိရ၊ ရောက်ရာ၏။ (ဤစကားကို အမျက်ထွက်သောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ထပ် ဆိုသတည်း)။ ဣတိ၊ သို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည် ဖြစ်၍။ အနတ္ထမနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ အမ္ဘဌံ၊သော။ မာဏဝံ၊ကို။ ပဒသာယေဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဝဇ္ဇေတိ၊ ကျောက်၏။ တာဝ ဒေဝ၊ ထိုသို့အမ္ဘဌစကားကို ကြားသောခဏ၌လျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊

ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှာ။ ဤဆုတိစ၊ အလိုလည်း ရှိ၏။

ပေါက္ခရသာတိ ဗုဒ္ဓပြဿဝါဒ

၂၉၂။ အထခေါ၊ ဌ။ ဟောပြောဟူ၏၊ တို့သည်။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြောဟူ၏၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ကိ အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်း။ ဘော၊ အရှင်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ "ယခု, လည်းဟူ"။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှာ။ အတိဝိကာလောခေါ၊ အလွန် မိုးချုပ်ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ (ဒါနိကား နိပါတ်သာတည်း)။ ဘဝံပေါက္ခရသာတိ၊ အရှင်ပေါက္ခရသာတိသည်။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသင်္ကမိသ်တိ၊ ကပ်ရလတ္တံ့။ ဤတိဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြောဟူ၏လောဟ၊ သည်။ သကေနိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်ဌ။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဖွယ်ကို။ ဘောဇနီယံ၊ စားဖွယ်ကို။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ ယာနေ၊ ယာဉ်ဌ။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဥက္ကာသု၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဓာရိယမာနာသု၊ ထွန်းကုန်လျက်။ ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့မှ။ နိယ္ယာသိ၊ ထွက်လေ၏။ ယေနယတ္ထ ဌ။ ဤဆွာနဂ်လဝနသဏ္ဌာ၊ ဤဆွာနဂ်လအမည်ရှိသော ရွာအနီးဌ ဖြစ်သော တောအုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ယာဝတိတာ၊ အကြွင်မျှလောက်သော။ ယာနသ၊ ၏။ ဘူမိ၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေချည်းသာလျှင်။ ယေနယတ္ထ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောခဲ့။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းငှာ ဖြစ်စေသော။ သာရဏီယံ၊

(၂၅၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့အပ် ထသော။ ကထံ၊ ကို။ ဝိတိသာရေတ္ထာ၊ ပြီးစေ၍။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ၏။

၂၉၃။ ကေမန္ဒီ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဤ၊ ဤ အရပ်သို့။ အမှာ ကံ၊ တို့၏။ အန္တေဝါသိ၊ အနီး၌ ကျင်လည်သော။ "တပည့်ဖြစ်သော လည်းဟု"။ အမ္ဘဏ္ဍော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အာဂမာနုခေါ၊ ရောက်သာ၏လော။ ဤတိတေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ ၏။ အန္တေဝါသိ၊ သော။ အမ္ဘဏ္ဍော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အာဂမာခေါ၊ ရောက်လာ၏။ ဤတိတေဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေ၊ အား။ အမ္ဘဏ္ဍေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားဆိုခြင်း စကားတုံ့ ပေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်၏လော။ ဤတိ၊ သို့။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ အား။ အမ္ဘဏ္ဍေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကထံ ကေန ကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ (ကထာ်ကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ တေ၊ အား။ အမ္ဘဏ္ဍေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ကောစိ ဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုပန၊ နည်း။ ဤတိ၊ သို့။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမ္ဘဏ္ဍေန၊ သော။ မာဏဝေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယာဝတိကော၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တံသမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားပြောဟောခြင်းကို။ ပေါက္ခရ သာတိသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ၏၊ ဝေ်၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ပေါက္ခရ သာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊

ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိုံ အဝေါစ၊ နည်း။ ဘောဝေါတ၊ မ၊ မ၊ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗာလော၊ ၏။ ဘဝံ ဝေ့ါတ ဟော၊ သည်။ အမ္ဗဋ္ဌသ၊ သော။ မာဏဝသ၊ လုလင်၏။ (ဒေါသံထည့်)။ ဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို။ ခမတု၊ သည်းခံတော်မူပါလော။ ဘနည်းကား၊ အမ္ဗဋ္ဌသ၊ သော။ မာဏဝသ၊ အား။ ခမတု၊ လော။ ဣတိ ဘော် ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အမ္ဗဋ္ဌော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သုဒိ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိသည်။ ဟောတု၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၉၄။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဝဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ဌ။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ သမ္မဒန္ဓသိ၊ ရှာ၏။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဝဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ဌ။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော လက္ခဏာတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသလျှင်ကတည်း။ ကောသောဟိတော၊ အံအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝတ္ထဂုယ္ဟေ၊ အင်္ဂါဇာတ်ဌ လည်းကောင်း။ ပဟူတဇိဝှတာယ၊ နှုတ်ရှည်သော ရှည်သော ပြန့်သော လျှာဌ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ ဣမေသု မဟာပုရိသ လက္ခဏေသု၊ တို့ဌ။ ကခ်တိ၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ ပင်ပန်း၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ နသမ္မသိ၊ ဘုရားဌ ကြည်စွာမဖြစ်နိုင်။

၂၉၅။ ။ပ။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဝဝေါ၊ သည်။ ယထာယေန အာဘိ သခ်ါရေန၊ အကြင်သို့သော တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဝဝတော၊ ၏။ ကောသော ဟိတံ၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ ဝတ္ထဂုယ္ဟံ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသခ်ါရံ၊ တန်ခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ အာဘိသခ်တိ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌ။ ဘဝဝေါ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ ကို။ နိန္နာမေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘော၊

(၂၅၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

နှစ်ဘက်ကုန်သော။ ကရားသောတာနိပါ၊ နားတွင်း တို့ကိုလည်း။ အနုမသိ၊ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ပဋိမသိ၊ အဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်တော်မူ၏။ ဥဘော၊ကုန်သော။ နာသိကသောတာနိပါ၊ နှာခေါင်းတွင်းတို့ကိုလည်း။ အနုမသိ၊ ၏။ ပဋိမသိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဋမတ္တာလံပါ၊ နဖူးပြင်ကိုလည်း။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ ပဋိဗ္ဗာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။

၂၉၆။ အထခေါ၊ ၌။ ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ တေသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပုရိပုဏ္ဏော ဟိ၊ အလုံးစုံ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏော ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အပရိပုဏ္ဏော ဟိ၊ အလုံးစုံ မပြည့်စုံကုန်သော်။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏော ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ (ထည့်ပါ)၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်း။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အဇ္ဇုတနာယ၊ ၄၁။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မေ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံစေချင်၏။ ဣတိ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ စကားမဆိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ၏။

၂၉၇။ အထခေါ၊ ၌။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ကာလံ၊ ဆွမ်းစားအံ့သော အခါကို။ အာရောစေသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှ သမယံ၊ နံနက် အခါ၌။ နိဝါသေတ္မာ၊ သင်္ကန်းကို လျှောက်ပတ်စွာဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယေန ယတ္ထ၊ ၌။ ပေါက္ခရသာတိသ၊

သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန တတ္ထ၊သို့။ဥပသက်မိ၊၏။ ဥပသက်မိတ္တာ၊၍။ ပညတ္တေ၊ကောင်းစွာ ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဖွယ်ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ စားဖွယ်ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏။ သမ္မဝါရေသိ၊ တန်ပြိုကူ၍ မြစ်စေ၏။ မာဏဝကာဝိ၊ တို့သည် လည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ဖြင့်။ သဟတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသုံ၊ ရောင့်ရဲ စေကုန်၏။ သမ္မဝါရေသု၊ တန်ပြိုကူ၍ မြစ်စေကုန်၏။ (ဤသို့ဝင်၍ သမ္ဗန်) အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ပေါက္ခရသာတိ၊သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော။ သြဝါတ ပတ္တဝါဏိ၊ သပိတ်တော်မှ ပယ်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။ (သလ္လက္ခေတ္တာ ထည့်ပါ)။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ''မထင်ရှားသော,လည်းဟု ''။ နိစ်၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ကို။ဂဟေတ္တာ၊၍။ ကေမန္တံ၊လျှောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊၏။

၂၉၇။ ကေမန္တံ၊ စွာ။ နိသိန္နသ၊ သော။ပေါက္ခရသာတိသ၊ သော။ဗြာဟ္မဏသ၊အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗိ ကထံ၊ အစဉ် ဖြစ်သော တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒုဒံသာအနုပုဗ္ဗိ ကထာ၊ ထိုအစဉ်ဖြစ်သော တရားစကား ဟူသည်ကား။ သေယ္ယ ထာကတမ၁၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ ဒါနကထံ၊ အလှူစကား လည်းကောင်း။ သီလကထံ၊ လည်းကောင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ နတ်ရွာ စကား လည်းကောင်း။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်လည်းကောင်း။ သြကာရံ၊ အယုတ် လည်းကောင်း။ သံကိ လေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်း လည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးလည်းကောင်း။ ဒုတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ (ထည့်ပါ)။ ဒုမံအနုပုဗ္ဗိ ကထံ၊ ဤ အစဉ်စကားကို။ (ထည့်ပါ)။ ပကာသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၂.၅၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ယဒါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ''သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းအား လျှောက်ပတ်သော စိတ်ရှိသည်ကို, လည်းဟု''။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနီဝရဏစိတ္တံ၊ နီဝရဏမှ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကို။ ''သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းအား လျှောက်ပတ်သော စိတ်ရှိသည်ကို,လည်းဟု''။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ရွင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ''ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ကို, လည်းဟု''။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့သိသော အခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ မိမိသည် ထုတ်၍ပြအပ်သော။ ''မိမိသည် သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော, လည်းဟု''။ယာဝမဇ္ဈဒေသနာ၊အကြင် တရားဒေသနာသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တံဝမ္ဘဒေသနံ၊ ကို။ ပကာသေသိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ။ (ထိုတရားဒေသနာဟူသည် အာဘယ်နည်းဟု သူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအခမ်းကိုဖြေခြင်းငှာ။''ဒုက္ခ။ပ။မဂ္ဂံ၊ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဒုက္ခဠာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သမုဒယဠာ၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်းကောင်း။ နိရောဓဠာ၊ နိရောဓသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ မဂ္ဂဠာ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဇုတိ ဇုမာနိစတ္တာရိ၊ တို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ၏။ (ဤသို့ ပါဠိသေသ ထည့်၍ ဃောဇနာ)။ သုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင်စွာသော။ အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ ''ပုဆိုးသည်,လည်းဟု''။ သမ္မဒေဝ၊ကောင်းစွာလျှင်။ ရဇနံ၊ဆိုးရည်ကို။ ပရိဂ္ဂဏှေယျသေယျထာပိ၊ ယူသကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ လျှင်။ ပေါက္ခရသာတိယ၊သော၊ပြာဟ္မဏသ၊အား။ တသ္မိံ ယေဝအာသနေ၊ထိုတရားနာသော နေရာ၌လျှင်။ ဝိရဇံ၊ ကိုလေသာတည်း ဟူသော မြူစင်ထ၊သော။ ဝီတမလံ၊ ကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးကင်းထ၊သော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ကိုဥဒပါဒိ၊နည်းဟူမူကား။ယံကိဉ္စိ၊အလုံးစုံသော ဝဋ္ဋတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို

အလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော ဝဋ်ဆိုးသည်။ နိရောဓ ဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဓမ္မစက္ခုံ၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။

ပေါက္ခရသာတိဥပါသကတ္တပဋ္ဌိဝေဒနာ

၂၉၉။ အထခေါ၊ ဌ။ ပေါက္ခရသာတိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊မြင်အပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါးတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဿဓမ္မေ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ မဖောက် မပြန် သိအပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မော၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်အပ်သော သစ္စာလေးပါးတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏာဝိ,စိကိစ္ဆော၊ ပယ်ပြီးသောဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိဂတကထံကထော၊ ဤသို့ဖြစ်သလော ဤသို့ဖြစ်သလောဟု ယုံမှားတွေးတောခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တော၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊သာသနေ၊ ဌ။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ဘုရားမှကာဝီး မသောသူ၌ ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဘောဝေါတမ၊မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိ၏။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ (ကြည်ညိုသောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် စကားထပ် ရှိသတည်း)။ ဘောဝေါတမ၊မ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော အိုးကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျယထာ၀၊ အထက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ "လုန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း,လည်းဟု"။ ပ။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ မြက်,သစ်ရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောဝတ္ထုကို။ ဝိ၀ရေယျယထာ၀၊ ဖွင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးမှားဧ်သောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျယထာ၀၊ကြားဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင် တို့ကို။ ဓာရေယျယထာ၀၊ ထွန်းသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊

(၂၅၈) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

စက္ခုပ္ပသာဒနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိယထာဝါ၊ မြင်ကုန် သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ တူလျှင်။ ဘောတာဝေါတမေန၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ များသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိ ဘော၊ ပြခဲ့တော်မူအပ်ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။သောဟံ-သေ၊သော အဟံ၊ ငါသည်။ သပုတ္တော၊ သားနှင့် တကွ။ သဘရိယော၊ မယားနှင့် တကွ။ သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့် တကွ။ သာမစ္စော၊ အမတ်နှင့်တကွ။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အရှင် ဂေါတမကို။ သရဏံ သရဏံ ဥပေါ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ် ချမ်းသာကို ဆောင်ပေ တတ်၏ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိဘဒန္တေ၊ မိုဝဲ ဆည်းကပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဂစ္ဆာမိဗုဒ္ဓေ၊သိ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကို လည်းကောင်း။ သရဏံသရဏံဥပေါ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိဘဒန္တေ၊ ၏။ "ဂစ္ဆာမိဗုဒ္ဓေ၊၏,လည်းဟူ"။ ဘဝံဂေါတမော၊သည်။အဋ္ဌတ္ထံ၊ ယနေ့၏အဖြစ်ကို။ အဂ္ဂေအာဒိ ကတွာ၊ ၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက် နှင့် ပြည့်စုံသောကာလပတ်လုံး။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်သော။ ဥပါသကံ၊ သိတင်းသည်ဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူလော။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယ၊ ဥက္ကဋ္ဌ မြို့၌။ အညာနိ၊ ကုန်သော။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့သို့။ "အိမ်တို့သို့, လည်းဟူ"။ ဥပသက်မသိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ အတူလျှင်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ပေါက္ခရသာတိကုလံ၊ ပေါက္ခရသာတိ အမျိုးသို့။ "ပေါက္ခရသာတိ အိမ်သို့, လည်းဟူ"။ ဥပသက်မတု၊ ကပ်စေသဘည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပေါက္ခရသာတိ အမျိုး၌။ "ပေါက္ခရ သာတိအိမ်၌,လည်းဟူ"။ယေတေမာဏဝကာဝါ၊ အကြင်လုလင် ပျို ယောကျ်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ယာသာမာဏဝိကာဝါ၊ အကြင် လုလင်ပျို မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ (ယေတေ ကို ယာသာဟု လိင်ပြန်၍ နောက်ပုဒ်နှင့် ယှဉ်လေ။ တေတား အနက်မရှိ)။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင် ဂေါတမကို။ အဘိဝါ ဒေသေန္တိ၊ ရှိသေစွာရှိခိုးကုန်လတ္တံ့။ပစ္စုပ္ပန္နိသန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုဆို

ကုန်လတ္တံ့။ အာသနံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒဿနန္တိ၊ လူကုန်လတ္တံ့။ စိတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပဿာဒေသန္တိ၊ ကြည်ညိုစေကုန်လတ္တံ့။ တံအာဘိဝါဒနာဒိကမ္မံ၊ ထိုသို့ရှိသော စွာ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအမှုသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ-ဟိတံကာတုံ၊ စီးပွားခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ။ သုခါယ-သုခံကာတုံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ။ ဘဝိဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ မယာ၊သည်။ ကလျာဏံ၊ကောင်းသောစကား ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ အမ္ဗဋ္ဌသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ္တ

စမ္မေယျက ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ

၃၀၀။ ဘဒ္ဒေကသပ၊ ပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသောဏဒဏ္ဍသုတ် ကို။မေမယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော် မှ။ ဧဝံ-မေဟနအာဟာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက် ရ၏။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊သည်။ အဂ်ေသု၊ အဂ် တိုင်းတို့၌။စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်း တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ ဖြင့်။ စမ်း၊စမ်းပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊သွားအပ်၏။ တံတေန ဒိသာ ဘာဂေန၊ ဖြင့်။ စမ်း၊ စမ်း ပြည်သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ (သုဒံကား နိပါတ် သာတည်း)။ စမ်းယံ၊ စမ်းမြို့၌။ ဂဂ္ဂ ရာယ၊ ဂဂ္ဂရာမိဖုရားသည် ပြုအပ်သော။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေး ထောင့်ကန်၏။ တီရေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါ၀ပနသမ

(၂၆၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ယေန၊ ၌။ သောဏဒဏ္ဍာ၊ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ သတ္တုသုခံ၊ များသောလူမျိုး, များသောဆင်ရတနာ အစရှိသည် တို့ဖြင့် ပြည့်ဝထသော။ သတိဏကဌောဒကံ၊များသော မြက်,ထင်း, ရေ ရှိထသော။ သဓညံ၊များစွာသော ဥစွာစပါး ရှိထသော။ ရာဇ ဘောဂ်ံ၊ မင်းမှုရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။ တနည်းကား၊ ရာဇဘောဂ်ံ၊ မင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ခံစားအပ် ထသော။ မာဂဓေန၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနိယေန၊ များသော စစ်သည် ရှိထသော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်းပေးဥစ္စာ ဖြစ်ထ သော။ ဗြာဟ္မဒေယျံ၊ မြတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်ထသော။ စမ္ပံ-စမ္ပေ၊ စမ္ပာမြို့၌။ အဋ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။

၃၀ဝ။ စမ္ပေယျကာ၊ စမ္ပာမြို့၌ နေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟ ပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ဘေ၊ အရှင်တို့။ပ။ (အနက် အမှဋ္ဌသုတ်နှင့် တူသော ပါဠိသာ များသည်။ အနက်ထူးရာ ကိုသာ ယောဇနာအံ့)။ စမ္ပာယ၊ စမ္ပာမြို့မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ သစ်သစ်ပီ၊ ထိုထိုသောအရပ်မှ ပေါင်းအပ်သော အပေါင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတာ၊ များသောအရေအတွက် ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေနယတ္တ၊ ၌။ ဂဠ္ဂရာ၊ ဂဠ္ဂရာ အမည် ရှိသော မိဖုရားသည် ပြုအပ်သော။ ပေါ်ကွရဏီ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန-ဟတ္ထ၊ သို့။ ဥပသက်မန္ဒိ၊ ကုန်၏။

၃၀၁။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော ဏဒဏ္ဍ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ အထက် ပြာသာဒ်၌။ ဒိဝါသေယျံ၊ နေ့အိပ်ခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သစ်သစ်ပီ၊ထိုထိုသောအရပ်မှ ပေါင်း အပ်သော အစည်းအဝေး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတော၊ အသီး အသီးဖွဲ့အပ်သောဂိုဏ်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဥပသက်မန္ဒေ၊ ကပ်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ခတ္တံ၊ အမတ်ကြီး ကို။ အာမန္တေသိ၊ခေါ်၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊နည်းဟူမူကား။ တော

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ္တ-သောဏဒဏ္ဍဂုဏကထာ (၂၆၁)

ခတ္တေ၊ အိုအမတ်ကြီး။ ကိုံ၊ **အာဘယ်**ကြောင့်။ စမ္မေယျကာ၊ စမ္မာ မြို့၌ နေကုန်သော။ပ။ ဥပသက်မန္တိနုခေါ်၊ ကပ်ကုန်သနည်း။ ဧတံ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ သက္ကပုတ္တာ၊ သော။ သက္ကကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ ဧကိတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ်၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ပ။ စမ္မာယံ၊ သို့။ အနုပဗ္ဗတ္တော၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏ္ဍရာယ၊ သော။ ပေါက္ခရ

ဏိယာ၊ ၏။ တိရေ၊ အနားဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဧကိတမံ-တသ ခခါ ဖန ဘောတောဧကိတမသ၊ ၏။ ပ။ ဧတေ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဧကိတမံ၊ ထိုအရှင် ဧကိတမကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဥပသက်မန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတိ၊သို့။ ခဒ္ဓာ၊ အမတ်ကြီးသည်။အဝေါစ၊၏။ ဘောခတ္တေ၊အို အမတ်ကြီး။ ဧတနဟိ၊ ကား။ပ။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘောန္တော၊ အချင်းတို့သည်။ အာဂမေန္တု၊ နေကုန်ဦးလော့။ သောဏန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ ဧကိတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥပသက်မိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဧတိ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်။ ဧဝံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧတိခေါ်၊ သို့လျှင်။ သော ခတ္တော၊ ထိုအမတ်ကြီးသည်။ သောဏဒဏ္ဍဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ အာဂမေန္တု၊ ငုံဦးကုန်လော့။ပ။

သောဏဒဏ္ဍဂုဏကထာ

၃၀၃။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း အစရှိသည်တို့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပဗ္ဗမတ္တာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ စမ္မာယံ၊ စမ္မာပြည်၌။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ကိစ္စကြောင့်။

(၂၆၂) ဘုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပဋ္ဌိဝသန္တိ၊နေ၏။ တေမြောဟ္ဘဏာ၊ တ္ဌိသည်။ပ။ ဥပသက်မိသတိ၊ လတ္တံ့။ဇုတိ၊ သ္ဌိ။အသောသုံခေါ၊ ကြားကုန်သလျင်ကတည်း။ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဥပသက်မိသတိ၊ ကပ်လတ္တံ့ ဟူသည် ဘား။ သစ္စံကိရ၊ မှန်ပေသလော။ ဇုတိ၊ သ္ဌိ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ မေ၊ ၏။ ဝေ်ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဝေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ သ္ဌိ။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဥပသက်မိသောမိ၊ အုံ့။ ဇုတိ၊ သ္ဌိ။အဝေါစ၊ ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ပ။ မာဥပသက်မိ၊ မကပ်လင့်။ (''ဥပသက်မိသတိ'' ဟူ၍လည်း ပါ၌ရှိ၏။ ''မာဥပသက်မိသ ဘိ၊မကပ်ရလတ္တံ့''။ဤသ္ဌိယောဇနာလေ။ရှေအတိုင်းရှိရာမှာ သင့်၏)။ ဘဝံသော်ဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဥပသက်မိတုံ၊ ၄ာ။ နအရဟသိ၊မထိုက်။ပ။ သစေဥပသက်မိသတိ၊ အကယ်၍ကပ်အုံ့။ ဘောတော သောဏဒဏ္ဍသ၊ အရှင် သောဏဒဏ္ဍ၏။ ယသော၊ အမြိုအရံသည်။ ဟာယိသတိ၊ ယုတ်လတ္တံ့။ ပ။ အဘိဝါသိသတိ၊ ပွားလတ္တံ့။ဘောတောသောဏဒဏ္ဍသ၊၏။ယသော၊သည်။ယမ္ပိ ဟာယိသတိ၊ အကြင်ကြောင့် ယုတ်လတ္တံ့။ ဝေါတမသ၊သော။ သမဏသ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ယမ္ပိ အဘိဝါသိသတိ၊ အကြင် ကြောင့်ပွားလတ္တံ့။ဇုမိနာအဂ်ေနာပိ၊ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ပ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ၄ာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ ဝေါတမော၊ ဝေါတမ အနွယ် ဖြစ်သော။ သမဏော တ္ထေ၀၊ သည်သာလျင်။ ဘဝန္တံ၊ သောဏဒဏ္ဍံ၊ အရှင်သောဏဒဏ္ဍသ္ပိ။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ၄ာ။ အရဟတိ၊ ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ မာတိ တောစ၊ အမိအဖို့မှ လည်းကောင်း။ ပိတိတောစ၊ အဖ အဖို့မှ လည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့မှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟ ယုဂါ၊ ဘိုးဘေး ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ စင်သော အမိဝမ်း ရှိ၏။ (ပုဏ္ဏားမဝမ်းဌသာ ဖြစ်၏ ဟူလိုသည်)။ ဘနည်းကား။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ ၏။ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ၊ ဘိုး

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ္တ-သောဏဒဏ္ဍဂုဏကထာ (၂၆၃)

ဘေးခုနစ်ဆက် တိုင်အောင်။ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကို အကြောင်း ပြု၍ ဖြစ်သောစကားဖြင့်။ အကျိုတ္တော၊ မပယ်အပ်။ အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ မာတိတောစ၊ မှလည်း ကောင်း။ ပိတိတောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ဥဘတော၊ မှ။ယသုဇာ တော၊ အကြင်ကြောင့် ကောင်းစွာဖြစ်၏။ တဝ သတ္တမာပိတာ မဟယုဂါ၊ အောင်။ ယံ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ အကြင်ကြောင့် စင်သော အမိဝမ်းရှိ၏။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ယံ အကျိုတ္တော၊ အကြင်ကြောင့် မပယ်အပ်။ ယံ အနုပကုဋ္ဌော၊ အကြင်ကြောင့် မကဲ့ရဲ့အပ်။ ဒုမိနာ အဂေါ်နာပိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း။ပ။ ဥပ သက်မိတုံ၊ ဌာ။ နအရဟတိ၊ထိုက်။ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊သည်။ အဓေါ၊ကြွယ်ဝ၏။ "အစိုးရ၏,လည်းဟု"။မဟဒ္ဓနော၊မျှားသော ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ မျှားသော အသုံးအဆောင် ရှိ၏။ပ။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ဗေဒင်သုံးပုံ ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ မန္တဓရော၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်၏။ သနိဃဏ္ဍုကေဋုဘာနံ၊ နိဃဏ္ဍုကျမ်း, ကေဋုဘကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သာက္ခရပ္ပဘေဒါနံ၊ အက္ခရာအပြားကို ပြတတ် သော ကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်ထသော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိ ဟာသကျမ်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပုံကုန် သော။ ဗေဒါနံ၊ တို့၏။ ပါရဂူ၊ အဆုံးကိုသိ၏။ "အဆုံးတိုင် အောင်တတ်၏လည်းဟု"။ပဒကော၊ဗေဒင်သုံးပုံကိုသင်တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗေဒင်သုံးပုံမှကြွင်းသော ဝေယျာကရဏကို သင်တတ်၏။ လောကာယတမဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ လောကာ ယတကျမ်း, ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်သော ဘုရားတို့၏ လက္ခဏာကို ပြတတ်သော ကျမ်းတို့၌။ အနဝယော၊အကြွင်းမဲ့တတ်၏။"ပြည့်စုံ သော အတတ်ရှိ၏, လည်းဟု"။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ (ဟိကား ပဒပူရဏတည်း)။ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနီယော၊ ရှုမှယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုမှယ် ရှိ၏။ ပရမာယ၊ အလွန် မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း

(၂၆၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ တနည်းကား၊ အဆင်း ကိုယ်သဏ္ဌာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဗြဟ္မဝဏ္ဏီ၊ မြတ်သော ရွှေစင်အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၏။ ဗြဟ္မဝန္ဓသီ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်နှင့်တူသောကိုယ်ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ အခုဒ္ဒါ ဝကာသော၊ မင်းယ်သောအရာရှိ၏။ ''ကြီးကျယ်သော အရာရှိ၏, လည်းဟူ''။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ (ဟိကား ပဒပူရဏတည်း။)။သိလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊ ပွားမြားသောသီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလေန၊ ပွားမြားသော သီလနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ကလျာဏဝါစော၊ ကောင်းသောအကျွေ ရာပုဒိဗျည်းနှင့် ပြည့်စုံသော စကားရှိ၏။ ကလျာဏဝဏ္ဏရဏော၊ သာယာပြေပြစ်သော စကားရှိ၏။ ပေါရိသော၊ ပြည်ကြီးသားတို့၏ အဆိုအမိန့် ဖြစ်သော။ တနည်းကား၊ ပြည်ကြီးဌိုင်နေသော မိန်းမ၏ နားညှိ သိမ်မွေ့စွာဖသော ကိုယ်နှင့်တူသော။ ဝိဿဒ္ဒာယ၊ သန့်ရှင်းစွာထင်သော။ အနေလဝဠာယ၊ လျှာရည် မယိုထသော။ ''ယိုသောလျှာရည် မရှိထသော, လည်းဟူ''။ အဏ္ဍသ၊ အနက်ကို၊ ဝိညာဝနိယာ၊ သိစေခြင်းငှာ ဝဋ်နိုင်ထသော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယော ဆရာ, ဆရာ၏ ဆရာတည်း။ တိဏ်ဟိမာဏဝကသတာနံ၊ သုံးရာသောလုလင်တို့ကို။ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ဝါစေသိ၊ သင်စေ၏။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ (ခေါ်ပုကား ပဒါ လက်ခံရတည်း)။ နာနာဒိသာ၊ အထူးထူးသော အရပ်၌ နေကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ နာနာဇနပဒါ၊ အထူးထူးသောဇနပုဒ်မှ။ ဘောတောသောဏဒဏ္ဍသ၊ ၏။ သန္တိကေ၌။ မန္တေတိ၊ ကာ၊ ဗေဒင်ကိုအလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မန္တေ၊ တို့ကို။ အဓိယိတုကာမာ၊ သင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာဂဆ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဗိဏ္ဏော၊ အိုမင်းပြီ။ ဝုဒ္ဓေ၊ ကြီးသောအရွယ်သို့ရောက်ပြီ။ မဟလ္လကော၊ ဇာတ်အားကြီးလည်းကြီးပြီ။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်သောအဓွန့်သို့ရောက်ပြီ။ ဝယော

အနုပ္ပတ္တောဝ၊ ပစ္ဆိမဒုဗ္ဗရယ်သို့ရောက်ပြီ။ ဝေါတမော၊ သော။ သမ ဏောဝ၊သည်။တရုဏောဝ၊ငယ်လည်း ငယ်စွာသေး၏။တရုဏပဋ္ဌမ ဗောဓိ၊ငယ်သောရဟန်းပြုခြင်းရှိ၏။"ငယ်စွာသောရဟန်းလည်း ဖြစ်၏,လည်းဟု"။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍောဝ၊ ကို။ မာဂဓဿ၊ မဂဓ တိုင်းကို အစိုးရထ၊သော။ သေနိယဿ၊ များသော စစ်သည်ရှိ သော။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညော၊ သည်။ သဏ္ဌာတော၊ အရှိအသေ ပြုအပ်၏။ ဂရုကတော၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်၏။မာနိတော၊မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇိတော၊ ၏။ အပစိတော၊ ဆည်းကပ်အပ်၏။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍောဝ၊ကို။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ ပေါက္ခရသာတိ အမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊သည်။ သဏ္ဌာတော၊ ၏။ပ။ ဘဝံသော်ဏဒဏ္ဍောဝ၊သည်။ သတ္တုဿဒံ၊လူမျိုး ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ် အစရှိသော သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြည့်ထသော။ သတိဏက ဌာနကံ၊ များသော မြက်,ထင်း,ရေရှိထ၊သော။သမ္ပန္နံ၊များသော စပါးရှိထ၊သော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှုရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထ သော။"မင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထသော,လည်းဟု"။ မာဂဓေ နေ၊သော။ သေနိယေန၊သော။ ဗိမ္ဗိသာရေန၊ သော။ ရညော၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ထသော။ရာဇဒေယ်ံ၊ မင်းသည် ပေးအပ်သော ဥစ္စာ ဖြစ်ထသော။ဗြဟ္မဒေယ်ံ၊မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်ပေးအပ်ထသော။ စမ္ပံ၊ ၌။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အကြင်ကြောင့် နေ၏။ တ နုညိ်းကား၊ စမ္ပံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အကြင်ကြောင့် စိုးအုပ်၏။ ဣမိနာ အင်္ဂေ နာဝပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဘဝံသောဏဒဏ္ဍောဝ၊ သည်။ပ။ ဥပသက်မိတုံ၊ ဌာ။ နအရဟတိ၊ မထိုက်။ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏောတ္တေ၊သည်လျှင်။ပ။ ဥပသက်မိတုံ၊ဌာ။ အရဟ တိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓဂုဏကထာ

၃၀၄။ဝေါ၊သို့။ဗြာဟ္မဏောဟိ၊တို့သည်။(ကတ္တားထည့်)။ဝုဏ္ဏော၊ သော်။ သောဏဒဏ္ဍောဝ၊သော။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊သည်။ တေဗြာဟ္မ

(၂၆၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဏေ၊တို့ကို။ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်ပုဏ္ဏားတို့။ တေနဟိ၊ ငါတို့ကိုတွန်း၏။ မမပိ၊ ၏လည်း။ ဝစနံ၊ ကို။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ ယထာ ယေန ဣာရဏေန၊ ကြောင့်။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၄ာ။ အရှဟာမ၊ ထိုက်ကုန်၏။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ ''ငါတို့ကို။ တို့သို့, လည်းဟု''။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၄ာ။ နတ္ထေဝအရဟတိ၊ မထိုက်။ တံဣရဏံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ပဏာသယိဿာမိ၊ ထင်စွာပြုအံ့။ (ဤသို့ ပါ၌သော ထည့်၍ ယောဇနာ)။ဘော၊အရှင်ပုဏ္ဏားတို့။ပ။ သုဇာတော ခလု သုဇာတော ကိရ၊တတ်။ပ။ ယံသုဇာတော၊အကြင်ကြောင့် ,ကောင်းစွာဖြစ်၏။ ။ပ၊ဇူမိနာအင်္ဂေါနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဘဝံဂေါတမော၊သည်။ပ။ ဥပ သင်္ကမိတုံ၊ ၄ာ။ နအရဟတိ၊မထိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ မယ မေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ၄ာ။ အရှဟာမ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ မဟန္တံ၊ များစွာ သော့။ ''မြတ်စွာသော, လည်းဟု''။ ဥတိသံဃံ၊ အဆွေအမျိုး အခေါင်းကို။ ဩဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော ခလု၊ ရဟန်းပြုခဲ့ သတတ်။ပ။ ပဟုတံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ များစွာသော ရွှေ,ငွေကို။ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊တတ်။ ဘူမိဂတဉ္စ၊ မြေ၌မြှုပ်၍ ထားသောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ဝေဟာသဋ္ဌဉ္စ၊ဟင်းလင်းသော အရပ်၌ထားသော ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း။ ဩဟာယ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇိ တောခလု၊ တတ်။ ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဒဟရော၀၊ ငယ်သေးသည်သာလျှင်။ သမာနောခလု၊ ဖြစ် သဘတ်။ ယုဝါ၀၊ လုလင်ဖျိုသည်လျှင်။ သမာနောခလု၊ တတ်။ သုသု၀၊ အလွန် နုသေးသည်သာလျှင် (၀ေလိုက်ပါ)။ သမာ နောခလု၊ တတ်။ ကာဠကေသော၀၊ နက်သောဆံ ရှိသည်သာ လျှင်။သမာနောခလု၊တတ်။ (သမာနောပုဒ်ကို ပုဒ်တိုင်းယှဉ်ပါ)။

ဘခြေန၊ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေနှ၊အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတောခလု၊ တတ်။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွဲသော။ ဝယသာ၊ အရွယ်ဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်၏အလယ်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊ တတ်။ ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ အသုမုခါနံ၊ ယိုသောမျက်ရည်ရှိကုန်သော။ "မျက်နှာရှိကုန်သော, လည်းဟူ"။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ အကာမကာနံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည် စွန်း ကုန် သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဝတ်၍။ပ။ ပရမာယ၊ မြတ်စွာသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ "အဆင်း ကိုယ်သဏ္ဌာန်၏ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်နှင့်, လည်းဟူ"။ သမန္နာဂတောခလု၊ တတ်။ပ။ အရိယသီလီခလု၊ မြတ်သောသီလ ရှိသတတ်။ ကုသလသီလီခလု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော သီလရှိသတတ်၊ ကုသလသီလေနနှင့်။သမန္နာဂတောခလု၊တတ်။ ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကလျာဏ ပါစောခလု၊ ပုဒ်အကွဲရာနှင့် ပြည့်စုံသော စကား ရှိသတတ်။ ကလျာဏ ဝါက္ကရဏောခလု၊ သာယာ ပြေပြစ်သော စကားရှိသတတ်။ ပေါရိသာ၊ ရှေးသူတော်ကောင်း တို့၏ အဆိုအမိန့် ရှိသော။ "ပြည်ကြီးသားတို့၏ အဆိုအမိန့်ဖြစ်သော, လည်းဟူ"။ (ပြည်ကြီးဌာဖြစ်သော မိန်းမ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာသော ကိုယ်နှင့်တူသော, လည်းပေး)။ ဝိသဒ္ဒါယ၊ သန့်ရှင်းစွာထသော။ အနေလဂဠာယ၊ လျှာရည် မယိုထသော။ အတ္ထသ၊ ဆိုသောစကား၏ အနက်ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတောခလု၊တတ်။ပ။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယောခလု၊ ဆရာ,ဆရာ၏ ဆရာ ဖြစ်သတတ် ။ပ။ ဒိဏကာမရာဂေါခလု၊ ကုန်ပြီးသော ကာမရာဂ ရှိသတတ်။ ဝိဂတစာပလ္လောခလု၊ ကိုယ်ကို တန်းဆာဆင်ခြင်း

(၂၆၇)　　သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တည်းဟူသော လျှပ်ပေါ်ခြင်းမှ ကင်းသတတ်။ပ။ ဣမမ္ဘဝါဒီခလု၊ ကံသာဟူယူလေ့ရှိသတတ်။ ကိရိယဝါဒီခလု၊ ကုသိုလ်ကံကောင်းမှုကို ပြုအပ်၏ဟုယူဆလေ့ရှိသထတ်။ ဗြဟ္မညာယ၊ မြတ်သောအလို ဇုန္ဓာရှိသော။ ပဇာယ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန် မဟာကဿပ အစရှိသော ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အပါပပုရေက္ခာရောခလု၊ လောကုတ္တရာတရားကိုရှေရှုသည်ကိုပြုကျင့်သတတ်။ပ။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။ ဥစ္ဆာ၊ မြတ်သော။ ကုလာ၊မှ။ပဗ္ဗဇိတောခလု၊ တတ်။အသမ္ဘိန္နခတ္တိယကုလာ၊ မပျက်သောမင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောခလု၊တတ်။ပ။ အနုဝ၊သော။ "ပြည့်စုံသော,လည်းဟူ"။ကုလာ၊ အမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောခဲ့လု၊ တတ်။ မဟာဓနောခလု၊ တတ်။ မဟာဘောဂေါခလု၊များသောအသုံးအဆောင် ရှိသတတ်။ပ။ တိရောရဋ္ဌာ၊ တိုင်းတပါးမှ။ တိရောဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ် တပါးမှ။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှာ။ အာဂစ္ဆန္တိခလု၊ လာကုန်သတတ်။ပ။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝတာသဟဿာနိ၊ နတ်တဆောင်တို့သည်။ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တောဘိ၊ တို့။ သမဏံ ဂေါတမံ-သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်း ဂေါတမ၏။ ပ။ ဂေါတမမာ၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဧဟိသွာဂတဝါဒိ၊ လာသည်ကောင်းပါ၏ဟု ဆိုတတ်၏။ သဒိလော၊ နှုးညံ့သိမ်မွေ့သော စကားရှိ၏။ သမ္ဘောဒကော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောတတ်၏။ "ဓမ္မပဋိသန္ထာရကို ပြုခြင်းဌာ လိမ်မာ၏, လည်းဟူ"။ အဇ္ဈာကုဋ္ဌိကော၊ အမှောင် တကြုတ်ကြုတ် မပြိုတတ်။ ဥတ္တာနမုခေါ၊ ရှင်သောမျက်နှာ ရှိ၏။ ပုဗ္ဗဘာသီ၊ ပြုံးခြင်း ရှေရှိသော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ပ။ ပရိသာနံ၊ တို့သည်။ သက္ကတောခလု၊ အရိအသေပြုအပ်သတတ်။ပ။ အပစိတောခလု၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကို ပြုအပ်သတတ်။ တောဘိ၊တို့။ဂေါတမံ၊သော။သမဏံ၊ကို။ ဗဟူ၊များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ တို့သည်ရင်း။ မနုဿာစ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ အဘိပ္ပသန္နာခလု။ အလွန် ကြည်ညိုကုန် သတတ်။

ဘော၊ တို့။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ယသ္မိံ ဂါမမဝါ၊ ဌိတလည်းကောင်း။ ယသ္မိံနိဂမေဝါ၊ အကြင် နိဂုမ်းဌိတလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိဝသတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဂါမေဝါ၊ ဌိတလည်းကောင်း။ တသ္မိံ နိဂမေဝါ၊ ဌိတလည်းကောင်း။ အမနုဿာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ "နတ်တို့သည်လည်းဟု"။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ နဝိဟေဌေန္တိ ခလု၊ မညှဉ်းဆဲကုန် သတတ်။ ပ။ သဿိ။ အပေါင်း သီးနှံ၌ ပြည့်စုံ၏။ ဂဏီ၊ ဂိုဏ်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဂဏာစရိယော၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ တိတ္ထ ကရာနံ၊ အယူကို ပြုတတ် ကုန်သော သူတို့ထက်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ ဇုတ်၊ မြတ်၏ဟု၍။ အ ဗ္ဗာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ "ရှိုးမွမ်း အပ်၏, လည်းဟု"။ ဘော၊ တို့။ ဗောသံ သမဏာပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (ယတောဌ္ဌစပ်)။ ယထာဝါ တထာဝါ၊ ဟူးဟူးပြောပြောသော အဝတ်နဝတ်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းဖြင့်။ ယသော၊ အခြိ အရံသည်။ သမုဒါဂဆ္ဆတိယထာ၊ ပါးသကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ တူ။ ဂေါတမသဿ၊ ဒသ္ဓာ။ သမဏဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ နဟိသမုဒါဂဆ္ဆာ၊ မပါး။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ အနုဗ္ဗရာယ၊ အတူ မရှိသော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါယ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏာ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ပ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သံပုဇ္ဇော၊ ကွ။ သဘာရိယော၊ မယားနှင့်တကွ။ သပရိယော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ သာမစ္စော၊ အမတ်တို့နှင့်တကွ။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ၏။ ပ။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ယေ ဘေစိ၊ ကုန်သော။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ သမဏာဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဂါမခေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်သို့။ အာဂဆ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အတ္ထိထိနော၊ အသစ်ရောက်လာသော ဧည့်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိထိ၊ အသစ်ရောက် လာသော ဧည့်သည်ကို။ သက္ကာဂတမ္ဘာ၊ အရိအသေဖြိုအပ်၏။ ဂရုကာတမ္ဘာ၊ ၏။ မာနေတမ္ဘာ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇေတမ္ဘာ၊ ၏။ အပစေ္စတမ္ဘာ၊

(၂၇၀) သုတ်ဘီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဆည်းကပ်အပ်၏။ဘော၊အရှင်တို့။ဂေါဝေမော၊သော၊သမဏော၊ သည်။စမ်း၊စမ္ဘာမြို့သို့။ အနုပုဗ္ဗော၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ စမ္ဘာ ယံ၊ ခ္ခ။ ဂဠုရာ'ယ၊ ဂဠုရာ အမည်ရှိသော ဗိုလ်ရားသည် မြို့စေအပ် သော။ပေါက္ခရဏီယာ၊လေးဆယာင့်ကန်၏။ယင်ရေ၊ အနားခ္ခ။ယံဝိ ဝိဟာရတိ၊ အကြင်ကြောင့်နေ၏။ ဂဝါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ အမ္ပာကံ၊ တို့၏၊ အာဘိယိ၊ ဒည်ဿသည်တည်း။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိယိ၊ ကို (ခေါဝနုကား မဒါလက်ဘရတည်း)။ သက္ကာဘဗ္ဗာ၊ ၏။ ပ။ ဇုမိနာ အဇေနာဝိ၊ ဖြင့်လည်း။ သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အမ္ပာကံ၊ တို့သို့။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ ဥပ-သင်္ကမိတုံ၊ ဌာ။ နအရဟတိ၊ မတိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်။ မယ မေဝ၊ တို့ဝယ်သာလျှင်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ဌာ။ အရဟာမ၊ကုန်၏။ ဘော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တယ ဘောတော ဂေါတမယာ၊ ၏။ ဗြော်ဂေ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏေ၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ပရိယာ ပုဏာဝိ၊ သိ၏။ ဒေသာဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဗြော်ဂ ဝဏ္ဏော၊ ဤမျှလောက်ဂုဏ်ရှိသည်။ နောစခေါ၊ဟောဝ်ပါ၊ မဖြစ်။ သောဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အပရိမာဏဝဏ္ဏော၊ အတိုင်း မသိသော ဂုဏ်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒုဝေ့၊ ဒေ၊သို့။သောဏဒဏ္ဍေန၊သော။ ဗြာဟ္မဏေန၊သည်။ ဝုဗ္ဘော၊ သော်။ ဒေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဝံ သော်ဏ ဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဂေါတမယာ၊ သော။ ဘဝေယ်ယာ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။ ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဘဒ္ဒသတိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဘေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ဇုတော၊ ဤအရပ်မှ။ သော ဘဝံဂေါ တမော၊ သည်။ ယောဇနသတေပိ၊ ယူဇနာတရာသော အရပ် ၌လည်း။ စေ ဝိဟာရတိ၊ အံ့။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ ယူဇနာ တရာသော အရပ်၌ နေတော်မူသည် ရှိသော်။ သဗ္ဗေန၊ သော။ ကုလ ပုတ္တေန၊ သည်။ ပုဒ္ဓောသေနာဝိ၊ ရိက္ခာထုပ်ကို ယူ၍လည်း။ (''ပုဋ္ဌံသေနာပိ'' ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ ''ပုဋ္ဌံသေနာပိ၊ ရိက္ခာ ထုပ်ကို ပခုံးဖြင့် ဆောင်၍လည်း''ဟု သမ္ဗန်)။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။

ဥပသက်မိတုံ၊ ဌာ။ အလမေဝ၊ လျောက်ပတ်သလျင်ကတည်း)။ အဝိ ပုဒ္ဓောသေနာပိ၌ ရှေအဝိသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဘော၊ အရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ကား။ သဗ္ဗေဝ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ပ။ ဥပသက်မိသောမ၊ ကုန်ဘုံ။ ဣတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

သောဏဒဏ္ဍ ပရိဝိတက္က

ဒုဝေါ။ ပ။ အထခေါ၊ ၌။ တိရောဝနသဏ္ဌာဂတသ၊ တောအုပ်၏ အတွင်းသို့ ရောက်ထသော။ သောဏဒဏ္ဍသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ နည်း။ ဒုဟေ-ဝ၊ ငါသည်လျှင်။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ပဠုံ၊ ကို။ ပုဏ္ဏေ ယျ၊ မေးရာ၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ "ထိုသို့မေးရာ၌, လည်း ဟု"။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏော ပုဏ္ဏား။ သေသောပဠော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ နခေါ ပုဏ္ဏတဗ္ဗော၊ မမေးအပ်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သေသောပဠော၊ ကို။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့မူကား။ ပုဏ္ဏတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အုံ့။ ဟေန၊ ထိုသို့ဆို သောကြောင့်။ အယံပရိသာ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပရိဘဝေယျ၊ နှိပ်စက် ရာ၏။ ကိံ ဘဝေယ္ယ၊ အဘယ်သို့ နှိပ်စက်ရာသနည်း ဟူမူကား။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗာလော၊ မိုက်၏။ အမ္ဘတ္ထော၊ မလိမ်မာ။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ယောနိ သော၊ အသင့်အားဖြင့်။ "လျောက်ပတ်စွာ လည်းဟု"။ ပဠုံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ ဌာ။ နသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဘဝေယျ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင် သူ၏။ အယံပရိသာ၊ သည်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပရိ ဘဝေယျ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ ရာ၏။ ယဿ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ ဘော ဂါဒိ၊ စည်းစိမ်တို့ သည်လည်း။ ဟာယေယျုံ၊ ယုတ်ကုန် ရာ၏။

(၂၇၂) သုတ်သီလကွန် ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အမှာကံ၊ တို့သည်။ ယသော၊ ကို။ လဒ္ဓေါ်ခေါ်ပန်၊ ရအာပ်သလျှင် ယတည်း။ ဘောဂါ၀ါ၀၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။လဒ္ဓါ်ခေါ်ပန်၊ ရအပ် ကုန်သ်လျှင်ကတည်း။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မမ ဣဝ၊ ငါ့ကိုလျှင်။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ ပုဏ္ဏေယျ၊၏။ အဟံ၊ သည်၊ တသ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ (စိတ္တံ၌စပ်)။ ဝဋ္ဋသ၊ ပြဿနာကို။ ဝေယျာ ကရဏော၊ ဖြေသဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ နအာရာဓေယ်၊ မနှစ်သက် စေနိုင်ရာ။ တတြ၊ ကိုသို့ မနှစ်သက်စေနိုင်သည် ရှိသော်။ ဂေါတ မော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သေသော ပဋ္ဌော၊ ကို။ ဝေါ၊ သို့။ နခေါ်ဗျာကာတဗ္ဗော၊ မဖြေအပ်၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သေသောပဋ္ဌော၊ ကို" ဝေါနာမ၊ ဤသို့မူကား။ ဗျာကာ တဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိဝေါ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ စေဝဒေယျ၊ အံ့။ တေန၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်။ပ။ ခေါ်ပန်၊ စင်စစ်။ အဟဏ္ဍေ၀၊ ငါသည် လျှင်။ဝေါ၊သို့။သမိပဂတော၊အနီးသို့ရောက်လာသည်။သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။အဒိသ္မာ၀၊မဖူးမြင်မူ၍လျှင်။ ဂေါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ နိ၀ဏ္ဏယျ၊ ပြန့်စေအံ့။ ''နှစ်စေအံ့,လည်းဟု''။ တေန၊ ထိုသို့ ပြန်သောခဲကြောင့်။ပ။ မာနသဒ္ဓေါ၊ မာန်ခက်ထန်၏။ ဘိတော၊၏။ ဂေါတမံ၊သော။သမဏံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ငှာ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ငှာ။ နောဝိသဟတိ၊ မတုံ။ ကထဒ္ဓိ၊အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဝေါ၊ သို့။ သမီ ပဂတော၊ အနီးသို့ရောက်လာသည်။ သမနော၊လျက်။ အဒိသ္မာ၊ မဖူးမြင်မူ၍။ဂေါတမံ၊သော။ သမဏံ၊ကို။ နိ၀တ္တိသဟတိနာမ၊ နှစ် စေလေတိသနည်း။''ပြန့်စေလေတိသနည်း,လည်းဟု''။ ဣတိ၊သို့။ ပရိသာ၊ သည်။ မံ၊ကို။ ပရိဘ၀ေယျ၊ ၏။ ယံယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ပ။ အမှာကံ၊တို့သည်။ ယသော၊ အခြံအရံကို။လဒ္ဓေါ်၏။ ဘောဂါ၊ တို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (ဤသို့သမ္မန်)။

၃၀၇။ ။ပ။စမ္မေယျကာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ အပ္ပေကစ္စေ၊အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ။ပ။အဠလိ၊သက်အုပ်ကို၊ပဏာမေတွာ၊ညွှတ်၍။ပ။ နာမဂေါတ္တံ၊

အမည်အမျိုးကို။ သာဝေတ္ထာ၊ ကြားရ၏။ တုဏ္ဍိဘူတာ၊ စကား မဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေမန္ဒီ၊ ဌာ။ နိသိဒိ သု၊ ကုန်၏။

၃၀၀။ တဝြ၊ ထိုသို့နေသော အခါ၌။ (သုဒံကား. နိပါတ် အနက်မရှိ)။ပ။ ဘေဒေဝ၊ ထိုအကြီးကိုသာလျှင်။ ဗဟုလံ၊များစွာ။ အနုဝိတက္ကော၊ အဖန်တလဲလဲ ကြံလျက်။ (အကြင်း အနုက် တူသည်များ၏)။ပ။ ဝေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သဂေအာဝစရိယကော၊ ဒိမိဆရာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဘောဒ္ဓ ကော၊ ဗုဒ္ဓဘုရားသုံးပုံ၌။ ပဠံ၊ ကို။ ပုစ္ဆယျံ၊ မေးရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ အဠ္ဍ ါ၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟံ ဝါသည်။ ပဠ္ဍသ၊ ကို။ ဝေယျာဝစ ရဏေန၊ ဖြေသဖြင့်။ ဘသ၊ ထိုအရှင်ဝေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာ ဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ သြော်-ကောင်းစွ တကား။ ဣတိ၊ သို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒ ပါဒိ၊ ၏။ (ဤသို့သမျှန်)။

ဗြာဟ္မဏပညတ္တိ

၃၀၉။ အထခေါ၊ ဌာ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတသာ၊ စိတ် ဘော်ဖြင့်။ သောဏဒဏ္ဍသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ စေတော ပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ တေသော ပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အမောသိ၊ နည်းဟူမူ ကား။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဂေန၊ ဒိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ယံ ဠုနန-ယဒိပန၊၍။အဟံ၊သည်။ပ။ ပုစ္ဆယျံ၊မေးရမူကား။ သာဓု ၏။ဣတိ၊သောပရိဝိတက္ကော၊သည်၊ အဟောသိ၊၏။ အထခေါ၊ဌာ။ သောဏဒဏ္ဍံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ဘဂဝါ၊သည်။တေဝ စနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ ကား။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣဟ၊။ ဂတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်သော။ အဂ်ေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ ဣတိ၊ ဗြာဟ္မဏာဟု၍။

(၂၇၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပညာပေါ်နှိ၊ပညာတ်ကုန်သနည်း။ "ခေါ်ကုန်သနည်း, လည်းဟု"။ အဟုံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်၊ အသို့၊ ၏။ ဤတိစ၊ သို့လည်း။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမ္မာ၊ မဖောက် မပြန်။ ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ မုသာဝါဒံ၊သို့။နစအာပဇ္ဇေယျ၊မရောက် ရာသနည်း။ ဤတိတော်ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၁၀။ ပ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သကေ အာဝစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ တေဝိဇ္ဇကေ၊ ဗေဒင် သုံးပုံ၌။ ပဋ္ဌံ၊ ကို၊ ပုဗ္ဗေယျံ၊ မေးရမူကား။ အဟောဝတာ၊ ပြော-ကောင်းစွတကား။ အဒ္ဓါ၀၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟုံ၊ သည်။ ပဋ္ဌသ၊ ကို။ ပေယျာဘာရကော၊ ဖြေခြင်းဖြင့်။ အသ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရောဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်မူကား။ အဟောဝတာ၊ တကား။ ဤတိ၊သို့။ နောအမ္မေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ဗေဒင်သုံးပုံ၌ ပြဿနာကို မေးသောအမှုကို။ဤ၌တံ၊ အလိုရှိအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အာဂမိတံ၊ အလိုအပ်၏။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ကြံအပ်၏။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အဘိပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ (ပရိယာယ်ချည်း အဓိပ္ပါယ် အထူးမရှိ)'။ တတြ၊ ထိုသို့ကြံသော အခါ၌ ။ပ။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ အဒ္ဓါ၀၊ စင်စစ်လျှင်။ အဟုံ၊ သည်။ ပဋ္ဌသ၊ ကို။ ဝေယျာက ရဏော၊ ဖြင့်။ အသ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာ ဓေသောမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့။ ဤတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍသ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၃၁၁။ ။ပ။ ကာယံ၊ ကို။ အနုနှာမေတွာ၊ ရှေ့သို့ ညွှတ်၍။ ပရိသံ၊ကို၊အနုလောကေတွာ၊တစောင်းကြည့်၍။ပ။ ဂေါတမ၊ မ။ ပဋ္ဌတိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အဂ်ေတိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ ဤတိ၊ ဟု၍။ ပညာ ပေါ်နှိ၊ ပညာတ်ကုန်၏။ အဟုံ၊ ငါသည်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏ မည်သည်။ အသို့၊ ၏။ ဤတိစ၊ သို့လည်း။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက် မပြန်။ ဝဒေယျ၊

၏။ မုသာဝါဒံ၊ သို့။ နစပနအာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ။ ကတမေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဠွဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မဏံ ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုတ၊ ဤလောကဌ်။ ပ။ မေဓာဝိစ၊ ကိုလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာနံ၊ ခံကုန်သော ပုဂ္ဂိုဟ်းတို့တွင်။ ပဌမော ဝါ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုဟ်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယော ဝါ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုဟ်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပဠွဟိ၊ ကုန်သော။ ဇုမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုဟ်း။ ပဠွန္နံ၊ ကုန်သော။ ဇုမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ကော၊ သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဌပယိတ္တာ၊ ထား၍။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုဟ်းသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဂ္ဂိုဟ်း ဟူသော ဝေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော။ အဟံ၊သည်။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဇုတိစ၊လည်း။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ သမ္မာ၊ မဖောက်မပြန်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာအံ့လော။ မုသာ ဝါဒံ၊ မုသားဆိုခြင်းသို့။ နစပနအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာအံ့လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဂ္ဂိုဟ်းဟူသော ဝေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ။ (လိုက်ပါ)။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပဠွန္နံ၊ ကုန်သော။ ဇုမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဌပယာမ၊ ထားကုန်၏။ ဟိ တဒေဝသစ္ဆံ၊ ၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ ကိ ကရိဿတိ၊ အဘယ် အကျိုး ရှိလတ္တံ့နည်း။ ''အဘယ်မူ စအံ့နည်း, လည်းဟူ'' ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယတော

(၂၇၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ယသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ (အနုတ်အောက်နှင့်တူ၍)။ တတော တသ္မာကာရဏာ၊ကြောင့်။ဘောဝေါတမ၊မ။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဋ္ဌမဟိ အင်္ဂေါ်ဟိ၊တို့နှင့်။ နစ်အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ မရောက်ရာ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒုဝ၂။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ စတုန္နံ၊ သော။ ဋ္ဌမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ဧကံ၊သော။အင်္ဂ၊ ကို။ ဌပယိတ္ဝာ၊၍။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ လော။ပ။ နစပနအာပဇ္ဇေယ္ယ၊ လော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏၊ဘောဝေါတမ၊မ။တိဟိ၊ ကုန်သော။အင်္ဂေါ်ဟိ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပညပေတုံ၊ ငှာ။ (အောက်ပါဌကို ငင်ပါ)။ သက္ကာ၊ ၏။ ဘော ဝေါတမ၊ မ။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဋ္ဌမေသံအင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ မဇ္ဈေ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ မယံ၊တို့သည်။ ဌပယာမ၊ ကုန်၏။ ဟိ တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။မဇ္ဈေ၊တို့သည်။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိကုန်သနည်း။ ''အဘယ်မူကုန်အံ့နည်း,လည်းဟူ''။ဘောဝေါတမ၊မ။ (အနုတ် လွယ်၏)။ ဘောဝေါတမ၊မ။ တိဟိ၊ကုန်သော။ အင်္ဂေါ်ဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ ဗြဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားဟူသော ဝေါဟာရကို။ ပညပေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ ၏။ မ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ဋ္ဌမေသံ အင်္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ ဇာတိ၊ ဇာတ်ကို။ ဌပယာမ၊ ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဇာတ်သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ နည်း။ ဘောဝေါတမ၊ အရှင် ဝေါတမ။ ယတော-ယသ္မာ ကရဏာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္ম ဏော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊ ပွားပြီးသောသီလရှိသည်။ဟောတိ၊၏။ ဝုဒ္ဓသီလေန၊နှင့်။ သမန္နာ ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ပါးကို သိသော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ☰ မေဓာဝိစ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံ

သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဇံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏ္ဍာနံ၊ ခံကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ပဌမော၀၊ ရှေးဦးစွာသော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယော၀၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ပုဏ္ဏား သည်သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ မုသာ၀ါဒံ၊ မုသားဆိုခြင်းသို့။ နစပန အာပဇ္ဇယျ၊ ရာ။ ဒုတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၃၁၃။ ဒေ၀ဝစနေ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သောဏ္ဍဒဏ္ဍေန၊ သည်။ ဥဒဏ္ဍေ၊ သော်။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သောဏဒဏ္ဍံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ ကို၊ တေ၀ဝစနံ၊ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒေ၀၊ ဤသို့။ မာ အ၀စ၊ မဆိုလင့်။ ပ။ ဘ၀ံ သောဏ္ဍဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းကို။ အပဝဒတေ ၀၊ ပယ်သလျှင်ကတည်း "ရှုတ် ချသလျှင် ကတည်း, လည်းဟု"။ မဉ္ဇေ၊ တို့ကို။ အပ၀ဒတိ ဒေ၀၊ တည်း။ ဇာ၀တိ၊ အမျိုးကို။ အပ၀ဒတိ ဒေ၀၊ ပယ်သလျှင်ကတည်း။ "ရှုတ်ချသလျှင်ကတည်း လည်းဟု"။ ကေ၀ေ သနေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဘ၀ံ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဂေါတမ ဣ၊ သော။ ဘ၀ဏ္ဍ ဣ၊ ၏။ ၀ါဒံ၊ စကားသို့။ "အယူသို့, လည်း"။ အနုပဂ္ဂန္တတိ၊ ဝင်၏။ ဒုတိ ကေ ၀စနံ ကို။ အ၀ေါစုံ၊ ကုန်၏။

၃၁၄။ အထ ခေါ၊ ဒ္ဌ။ ဘ ဂ ၀ါ၊ သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ဇေ ၀ စနံ၊ ကို။ အ ၀ ေ ါ စ ၊ ၏။ ကိ ံ အ ၀ ေ ါ စ ၊ နည်း၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အပ္ပဿုတော စ၊ နည်းသော အကြားအမြင်လည်း ရှိ၏။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အကလ္ယာဏ ၀ါ ဂ္ဂရ ဏော စ၊ သာယာ ပြေ ပြစ်သော စကားလည်း မရှိ။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မ ဏော၊ သည်။ ဒုပ္ပညော စ၊ ပညာလည်းနည်း၏။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဂေါတမေန၊ သော။ သမဏေန၊ ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ အသ္မိ ံ ၀စနေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံ၌။ ပဋိ မဉ္ဇေ တုံ၊ မေးသောပြဿနာကို ဖြေခြင်းငှာ။ နစဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဘုမ္မာကံ၊ တို့၏။ ဒေ ၀ ံ ပ ရိ ဝိ တ ဏ္ဍော၊ သည်။ သ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒေ ၀ ံ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သောဏ

(၂၇၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဒဏ္ဍာ၊သော။ဗြာဟ္မဏောသ။ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ ''ရှင်စေဦး, လည်းဟူ။ ကုမ္ဘ၊ တို့သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ကို။ မန္တ ဥေ၊စကားဆိုကုန်လော့။ ''ပြဿနာကိုပြေဂုန်လော့, လည်းဟူ'' ။ပ။ဗြာဟ္မဏာ၊တို့။သောဏဒဏ္ဍာ၊သော။ ဗြာဟ္မဏောသ။ သည်။ ဗဟုသုတောစ၊ မျှားသော အကြားအမြင်လည်း ရှိ၏။ပ။ အသ္မိं ဝစနေ၊ ဌိ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ဌ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဟုမ္မာကံ၊တို့၏။ ဒေဝပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ သစေ ဟော တိ၊ အုံ့။ဒေဝ၊ဤသို့အကြံဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ တုမှ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌထ၊ ကုန်ဦးလော့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောသ။ သည်။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ ကို။ ပဋိမန္တေတု၊ ပြဿနာကို ဖြစ်စေ လော။ ဣဘိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဥဘ၅။ ။ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောတု၊ ဖြစ်တော်မူလော့။ အဟမေव၊ သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို ပုဏ္ဏားတို့အား။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ကရိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ဘဝဉ္ဇော၊ အရှင်တို့။ တုမှ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သို့။ မာအဝစုတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ ဘဝံ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဝတ္ကုံ၊ ကို။ အာဝဝဒတိ၊ ပယ်၏။ မဇ္ဈေ၊ တို့ကို။ အပဝဒတိ၊ ၏။ ဇာတိं၊ အမျိုးကို အာဝဝဒတိ၊ ၏။ ဇက်သေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဘဝံ သောဏဒဏ္ဍော၊ သည်။ ဂေါတမယော၊ သော။ သမဏသော၊ ၏သာလျှင်။ ဝါဒီ၊ အယူရှိ။ ''စကားသို့, လည်းဟူ''။ အနုပဘုဇ္ဇ တိ၊ ဝင်၏။ ဣတိဝေါ၊ သို့။ မာအဝစုတ္ထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ ဘော၊ အရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝတ္ကုံဝါ၊ အဆင်းကို လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နအာပဝဒါမိ၊ ပယ်။ ဣတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္ম ဏော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဥဘ၆။ ပ။ ဘာဝိနေယျော၊ တုဖြစ်သော။ အဂ်ကောနာမ၊ ဆင်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့် အင်္ဂက အမည်ရှိသော မာဏ

ဝကော။သည်။တသံပရိသာယံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ အမှာကံ၊တို့၏။ ဘာဂိနေယ္ယံ၊ တူဖြစ်သော။ အင်္ဂံ၊ အမည်ရှိသော။ မာဏဝကံ၊ ကို။ ပဿန္တိ နော၊ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝေါ၊ သို့။အင်္ဂကော၊ အမည်ရှိသော။ သောမာဏဝေါ၊ သည်။ အတိ ရူပေါ၊အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနီယော၊ ရှုမှယ်ရှိ၏။ ပါသာဒိ ကော၊ ကြည်သိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ပရမ်ဝယ၊ မြတ်စွာသော။ ဝဏ္ဏပေါကွရတာယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ ''အဆင်းကိုယ် သဏ္ဌာန်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်, လည်းဟု''။ သမန္နာ ဂတော၊၏။ ဗြဟ္မဝဏ္ဏီ၊ မြတ်သောရွှေစင်နှင့် တူသော အဆင်း ရှိ၏။ ဗြဟ္မဝစ္ဆသီ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ရှုခြင်းငှာ။အခုဒ္ဒါဝကာသော၊ မင်ယ်သောအရာရှိ၏။ 'ကျယ်သောအရာရှိ၏,လည်းဟု'။အဿ၊ထိုအင်္ဂကအမည်ရှိသော လုလင်အား။ ''နှင့်လည်းဟု''။ ဣမိသံပရိသာယံ၊ ၌။ ဧဂါတမံ၊ သော။ သမဏံ၊ ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းအားဖြင့်။ သမသမော၊ တစိတ်တဒေသမျှတူသောသူသည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ပ။ (အနက်ရှေနှင့်တူသည်သာများ၏)။ ပါဏာမိ၊ ကိုလည်း။ ဟနေ ယျ၊ သတ်ရာ၏။ အဒိန္နမ္ပိ၊ အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကိုလည်း။ အာဒိယေယျ၊ရာ၏။ ပရဒါရမ္ပိ၊ သူတပါးတို့၏မယားသို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊သွားရာ၏။မုသာဝါဒမ္ပိ၊ ချွတ်လွဲသော စကားကိုလည်း။ ဘဏေယျ၊ရာ၏။ မဇ္ဇမ္ပိ၊ကိုလည်း။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ဣဒ္ဓေ၊ ဤသို့ဖြစ်ရာ၌။ (ဒါနိကားနိပါတ်)။ သောဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မန္တာ၊ တို့သည်။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဇာတိ၊ သည်။ ကိံ ကရိဿတိ၊ နည်း။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ယတော ယဿ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မ ဏော၊ သည်။ သီလဝါစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ မုသာ ဝါဒံ၊ သို့။ နစပနအာပဇ္ဇေယ္ယ၊ ရာ။ ဣတိတဿ၊ ကြောင့်။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။

(၂၇၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဗြာဟ္မဏံဇုတိ၊ဟူ၍။ပညပေတုံ၊ ၄၁။ သဗ္ဗာ၊ ၏။ (ဤပါဌသေသဏည်း၌ ယောဇနာပါ)။

သီလပညာကထာ

ဥ။ ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဗ္ဗာ။ပ။ သဗ္ဗာ၊ လောပ။ မုသာဝါဒံ၊ သို့၊ နုစ၊နအာပဇ္ဇယျ၊ မရောက်ရာ၊လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဝေ၊ သည်။ ပုဗ္ဗ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဝံ၊ဤနှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ တွင် တပါးသောအင်္ဂါကို။ ထပေတုံ၊ ၄၁။ နောဟိယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိကသ္မာ၊ကြောင့်။ နောဟိယုတ္တံ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ပညာ၊ကို။ သီလပရိဓောဏာ၊ သီလသည် ဖြစ်ခင်အခါ၏။ တနည်းကား။ ပညာ၊ သည်။ သီလပရိဓောတာ၊ သီလ ကြောင့်ဖြစ်၏။ သီလံ၊ ကို။ ပညာပရိဓောတံ၊ ပညာသည်ဖြစ်ခဲ့ အခါ၏။ တနည်းကား။ သီလံ၊ သီလသည်။ ပညာပရိဓောတံ၊ ပညာ၊ကြောင့်ဖြစ်၏။ ယဏ္ဍယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဏ္ဍတသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယဏ္ဍယသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ သီလံ၊ သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဏ္ဍ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သီလံ၊ဟော သီလရှိသောသူအား။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညံ၊ဟော အား။ သီလံ၊ သီလသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလ ပညာကဏ္ဍပန်၊ သီလပညာကိုသာလျှင်။လောကသို့၊ ၌။ အဂ္ဂံ ဇုတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အကွာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဩယျ ထာပိ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက် တဖက်ဖြင့်မူလည်း။ ဟတ္ထံ၊ လက်တဖက်ကို။ ဝေဝေယျယထာ၊ ဆေးသကဲ့သို့။ ပါဒေနဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ပါဒံ၊ ကို။ ဝေဝေယျ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ပ။ အကွာယတိ၊၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒ္ဒိသု၊ ကုန်သော။ အဂ်ေသု၊ တို့တွင်၊ ကေံ၊ သော။ အင်္ဂ၊ကို။ထပေတုံ၊ ၄၁။ နောဟိယုတ္တံ၊ သင့်။ (ဤသို့ယောဇနာ)။

၄-သောဏဒဏ္ဍသုတ္တ-ဥပါသကတ္တပဋ္ဌေဒနာ (၂၇၁)

၃၅၈။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ သင်ဆိုသောစကားသည်။ ဝေ်သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဘနည်းကား၊ တေ၊ သည်။ ဝေ်သစ္စံ၊ သင်ဆိုတိုင်းမှန်၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တံသီလံ၊ ထိုသီလဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ သာပညာ၊သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေသို့ အတ္ထေ၊ ထိုအနက်၌။မယံ၊တို့သည်။ တ္တေကပရမာယေဝ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဘဂဝန္တံယေဝ ဂေါတမံ၊ ထိုအံ့ရှင်ဂေါတမကိုသာလျှင်။ဝတ၊စင်စစ်။ယံ၊ တို့သည်။ သာဓု အာယသာစာမ၊ ရှိသေစွာ တောင်းပန် ပါကုန်၏။ ဘောတော ဂေါတမ၊သော၊ ၏သာလျှင်။ ဥဏ္ဏယ၊ အား။ တေသဘာသိတသ၊ ထိုဆိုအပ်သော သီလပညာစကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ပဋိဘာတု၊ထင်စေလော့။ ဒုတိ၊သို့။ အဝေါစ၊လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။သုဏောဟိ၊လော့။ သာဓုကံ၊ မြို့စွာ။မနုသိကရောဟိ၊လော့။ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဒုတိ၊ သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘော၊ ရား။ ဝေ်သာဓု၊ပြီ။ ဒုတိ ခေါ်၊လျှင်။သောဏဒဏ္ဍော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ဝစနံ၊ကို။ပစ္စဿောသိ၊ ၏။ပြီ။ (အကြင်းအနက်သာမည ဖလသုတ်နှင့်တူပြီ)။

သောဏဒဏ္ဍဥပါသကတ္တပဋ္ဌေဒနာ

၃၅၉။ ယံယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သာပရိသာ၊ သည်။ ပရိဘူဝေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏။ တေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တသဇနသ၊ ၏။ ယသောပိ၊ အခြိုအရုံသည်လည်း။ ဟာယေထ၊ ယုတ်ရာ၏။ ယသဇနသ၊ ၏။ ယသော၊ သည်။ ဟာယေထ၊ ရာ၏။ တသဇနသ၊ ၏။ ဘောဂါပိ၊ စည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ ဟာယေယျုံ၊ ယုတ်ကုန်ရာ၏။ အမှာကံ၊ တို့သည်။ ယသော၊ ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ၏။ ဘောဂါ၊ တို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။

(၂၀၂) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အဟန္တော၊ လျှင်။ ပရိသဂတော၊ ပရိသတ်၏အလယ်၌ နေသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်၍။ အဠလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှေယျုံ၊ ချီအံ့။ တေ၊ ထိုသို့ ပရိသတ်အလယ်၌ နေလျက် လက်အုပ်ချီခြင်းကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ ထ၍ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟန္တော၊ လျှင်။ ပရိသဂတော၊ သည်။ သမာနော၊ ၍။ ဝေဠုံ၊ ဦးရစ်ကို။ သိရသာ၊ မှ။ ဩမုဉ္စေယျုံ၊ ချွတ်အံ့။ "ဖြေအံ့, လည်းဟူ"။ တေ၊ ထိုသို့ ဦးရစ်ကိုချွတ်ခြင်းကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အတိ ဝါဒနံ၊ အရိုအသေရှိခိုးခြင်းဟူ၍။ ဓာရေတု၊ လော့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟန္တော၊ လျှင်။ ယာနဂတော၊ ယာဉ်ထက်နေသည်။ သမာ နော၊ ဖြစ်၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတ္မာ၊ သက်၍။ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေယျုံ၊ အံ့။ တေန၊ ထိုသို့ ယာဉ်မှသက်၍ ရှိခိုးခြင်းကြောင့်။ မံ၊ ကို။ သာပရိသာ၊ သည်။ ပရိဘဝေယျ၊ ရာ၏။ သာပရိသာ၊ သည်။ ယံယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပရိဘဝေယျ၊ ရာ၏။ တေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တသ္မာ ဇနသ္သ၊ ၏။ ယသောဝိ၊ သည်လည်း။ ပ။ ပတောဒလဋ္ဌိ၊ ကို။ အဇ္ဈာနှာမေယျုံ၊ ရှေ့ရှည်တက်အံ့။ တေ၊ ထိုနှင်တံကို ရှေ့ရှည်တက်ခြင်းကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟနံ၊ သက်၏ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ လော့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟန္တော၊ လျှင်။ ယာနဂတော၊ သည်။ သမာ နော၊ လျက်။ ဆတ္တံ၊ ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းမှ။ အပနာမေယျုံ၊ ပယ်အံ့။ တေ၊ ထိုသို့ ထီးကို ဦးခေါင်းမှ ပယ်ခြင်းကို။ ဘဝံ ဂေါ တမော၊ သည်၊ အတိဝါဒနံ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးခြင်းဟူ၍။ ဓာရေတု၊ လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ သောဏဒဏ္ဍာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၂၂။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သောဏဒဏ္ဍံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်လျောက်ပတ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတွာ၊ ကောင်းစွာပြ၍။ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၍။ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်စေ

၍။သံပဟံသေတ္ထာ၊ ကောင်းစွာ ရှင်စေ၍။ အာသနဲ့ဝါမှ။ဥဒ္ဒါယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။သောဏဒဏ္ဍသုတ္တံ၊သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ကူဋဒန္တသုတ္တ
ခါဏုမတကပြာဟ္မဏဂဟပတိကာ

(၂၁၃)။ ဘဏ္ဍေကဿပ၊ပ။ဇုတံသုတ္တံ၊ ဤကူဋဒန္တသုတ်ကို။ မေ-မယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သမ္မုခါ၊မှ။ ဝေဠေကေနုအာဟာရေ-နု၊ဖြင့်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ပ။ ယေနုဒိသာဘာဝေန၊ အကြင် အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်။ ခါဏုမတံနှာမ၊ ခါဏုမတအမည်ရှိသော။ မဂဓေနံ၊ မဂဓတိုင်းတို့၏။ ပြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့။ ဂန္တွေ့ဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။တံ-ဘေနုဒိသာဘာဝေန၊ဖြင့်။တံဂါမံ၊ထို ပုဏ္ဏားရွာသို့။အဝသရိ၊ရောက်တော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုအရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (သုဒံကာဃအနုက်မရှိ)။ ခါဏုမတော၊ ခါဏုမတ အမည်ရှိသောရွာ၌။အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ တံခါး၏ အနီး၌ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေနခေါပနသမယေ-နု၊ ၌။ ကူဋဒန္တော၊ ကူဋဒန္တအမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗာ၊သဒ်၊လူမျိုးဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်အစရှိသော သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြည့်ထသော။သတိကဏ္ဍောဒကံ၊ မျှားစွာသော မြက် ထင်း ရေ-လည်းရှိထသော။ သဓညံ၊ မျှားသော ဥစ္စာစပါးလည်းရှိထသော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှ ရအပ်သော စည်းစိမ်လည်း ဖြစ်ထသော။ ''မင်းကို့သို့ဖြစ်၍ ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်လည်း ဖြစ်ထသော, လည်းဟု''။ မာဂဓေနု၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရထသော။ သေနိ-ယေနု၊ မျှားသော စစ်သည် ရှိထသော။ ဗိမ္ဗိသာရေနု၊ ဗိမ္ဗိသာရ အမည်ရှိသော။ ရညာ၊သည်။ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ထသော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်း၏အမွေဥစ္စာဖြစ်ထသော။ပြာဟ္မဒေယျံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်

(၂၀၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပေးအပ်ထသော။ ခါဏုမတံ၊ ခါဏုမတ အမည်ရှိသော ရွာကို။ အဋ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍ နေ၏။ တေနခေါ၀နသမယေန၊ ဘဂ္ဂေ။ ကုဋ္ဌ ဒန္ဓသ၊ သော။ ပြာဟ္မဏသ၊ သည်။ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပကွေ့ဝေ၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တဥသ ဘသတာနိစ၊ နွားဥသဘခုနစ်ရာတို့ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ သတ္တ၀ဿ တရသတာနိစ၊ နို့စို့နွားငယ်ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်း၊ ကောင်း။ သတ္တ ၀ဿ တရိသဘာနိစ၊ နို့စို့နွားမငယ်ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်း၊ ကောင်း။ သတ္တအဇသတာနိစ၊ ဆိတ်ကုလားခုနစ်ရာတို့ကို လည်း၊ ကောင်း။ သတ္တဥရဇ္ဇသတာနိစ၊ ဆိတ်မြန်မာ ခုနစ်ရာတို့ကို လည်း၊ ကောင်း။ ယညဟ္ဆာယ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှာ။ ထူဏုပနီတာနိ၊ ယဇ်တိုင်၏ အနီးသို့ ဆောင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝ၂၄။ ခ၀ါဏုမတကာ၊ ခါဏုမတရွာ၌ နေကုန်သော။ ပြာဟ္မ ဏ ဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ (အကြင်းအနုက်လွယ်၏)။ပ။

ဝ၂၅။ ဘ၀န္တေ၊ တို့သည်။အာ၀ဂမေန္တု၊ ငံကုန်ဦးလော့။ပ။

ကုဋ္ဌ၀ဒန္ဓ ဂုဏကထာ

ဝ၂၆။ ဘေနခေါ၀နသမယေန၊ ဘဂ္ဂေ။အနေကာနိ၊မျိုးစွာကုန် သော။ပြာဟ္မဏသတာနိ၊ ပုဏ္ဏားအရာတို့သည်။ ခါဏုမတေ၊ ဘဂ္ဂေ။ ကုဋ္ဌ၀ဒန္ဓသ၊ သော။ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ အနုဘ၀ိသာမ၊ ကုန်အံ့။ ဒုတိမနသိကတွာ၊ ၍။ ပဋ္ဌိ၀သန္တိ၊ နေကုန်၏။

ဝ၂၇။ ပ။ဒဿနာယ၊ ငှာ။ ဥ၀သက်မိသတိ၊ ကပ်လတ္တံ့ ဟူသည်ကား။ သစ္စံကိရ၊ မှန်ပေသလော။ ဒုတိ၊ သို့။ အ၀ေါ၀ုံ၊ ကုန်၏။ဘော၊အရှင်တို့။မေ၊၏။ဧ၀ံပရိ၀ိတက္ကော၊သည် ဟောတိ၊ ၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ပ။ ဥ၀သက်မိသာမိ၊ အံ့။ ဒုတိ၊ သို့။ အ၀ေါ၀စ၊ မိန့်၏။ (အကြင်း သောဏာ၀ဏ္ဏသုတ်နှင့် တူ၏။ ကွဲရာ မှာ ယောဇနာအံ့)။ပ။

မဟာဝိဇိတရာဇယညကထာ

၃၃၅။ ပ။ဘောဂေါတမ၊မ။ ဂေါတမော၊သော။သမဏော၊ သည်။ တိုဝိဇယညသမ္ပဒဿု၊သုံးပါးသောလားခြင်းရှိသော ယဇ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း။ သောဌသပရိက္ခာရဿု၊ တစ်ဆယ့် ခြောက်ပါးသော ယဇ်၏ အခြံ အရံ အဆောက်အဦ ကိုလည်း ကောင်း။ ဇာနာတိ၊သိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ တေံ ဝစနံ၊ကို။ မေမယာ၊ သည်။သုတံ၊ကြားအပ်၏။ အဟံ၊သည်။ ခေါ၊ပန်၊စစ်ကား။ တိုဝိ-ယညသမ္ပဒဿု၊ ကိုလည်းကောင်း။ သောဌသပရိက္ခာရဿု၊ ကိုလည်း ကောင်း။ နဇာနာမိ၊ သိ။ အဟံ၊သည်။ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ယဇိတုံ၊ပူဇော်ခြင်းငှာ။ဣစ္ဆာမိ၊အလိုလည်း ရှိ၏။သာဓု၊အာယာစာမ၊တောင်းပန်ပါကုန်၏။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊အား။ တိုဝိဇယညသမ္ပဒဿု၊ ကိုလည်းကောင်း။ သော ဌသပရိက္ခာရဿု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒေသေတု၊ ကြားတော်မူ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၃၆။ ပြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။တေနဟိ၊ကား။သုဏောဟိ၊လော။ သာဓုကံ၊မြို့ဌ။ မနသိကရောဟိ၊လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောဘုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဒေဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်။ ကူဋ္ဌဒန္တော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ဝစနံ၊ကို။ ပစ္စဿော သိ၊၏၊ဘဂဝါ၊သည်။ဒေတံ ဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊၏။ပြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဘဝမြစ်၏။ အရှေ့၊ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော။ မဟာဒ္ဓနော၊ အလွန်များသော ဥစ္စာရှိ ထသော။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင် ရှိထသော။ပဟူတဇာတရူပရဇတော၊များသော ရွှေငွေရှိထသော။ ပဟူတဝိတ္တူပကရဏော၊ များသော တန်းဆာ ရွှေနက် ငွေနက် အစရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အဆောက်အဦဖြစ်သော ဥစ္စာရှိထသော။ပဟူတဓနဓညော၊ များ စွာမြေပုံ၍ထားသော ဥစ္စာစပါးရှိထသော။ ပရိပုဏ္ဏကောသကော

(၂.၇၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဌာဝါရော၊ ပြည့်စုံသော ကျိုကြရှိထသော။ မဟာဝိဇိတောနာမ၊ မဟာဝိဇိတအမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဗြာဟ္မ-ဏ၊ ကျွန်း။ အထခေါ်၊ ၌။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်၍။ပဋိသလ္လီနသ၊တစ်ယောက်အထီးတည်းနေထသော။မဟာ ဝိဇိတသ၊မဟာဝိဇိတအမည်ရှိသော။ ရညော၊ ၏။ စေတသော၊ ၏။ ဧပံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒि၊ ဟူမူကား။ မေမယာ၊ သည်။ ဝိပုလာ၊ များ စွာကုန်သော။ မာနုဿိကာ၊ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ အဓိဂတာခေါ်၊ ကုန်ပြီ။ မဟန္တံ၊ ကျယ်စွာသော။ ပထဝီမဏ္ဍလံ၊မြေအပြင်ကို။ အဘိဝိဇိယ၊စိုးအုပ်၍။အဏ္ဏာဝသာမိ၊ နေ၏။ တနုည်းကား၊ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍။ အဏ္ဏာဝသာမိ၊ စိုး အုပ်၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊ ၍။ ယံမဟာယည်ံ၊ အကြင် ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။မမ၊၏။ ''အား, လည်းဟု''။ ဒီဃရတ္တံ၊ရှည် စွာ်သောညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားဖြစ်ခြင်းငှာ။ သုခါ ယ၊ ချမ်းသာဖြစ်ခြင်းငှာ။ အသဟာဝေယျ၊ ၏။ တံမဟာယည်ံ၊ ထို ကြီးစွာသောယဇ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ယဇေယ်ံ၊ ပူဇော်အံ့။ ဣတိ သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒि၊ ၏။

၃.၃၇။ အထခေါ်၊ ထိုသို့အကြံဖြစ်သော အခါ၌။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကျွန်း။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ပုရောဟိတံ၊ပုရော ဟိတ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ အာမန္တေတွာ၊ခေါ်၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကျွန်း။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတသ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်၍။ ပဋိ သလ္လီနသ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း နေထသော။ မယံ၊ ၏။ စေတသော၊၏။ပ။ဗြာဟ္မဏ၊ ကျွန်း။ အဟံ၊သည်။မဟာယည်ံ၊ကို။ ယဇိတုံ၊ ငှာ။ ဣစ္ဆာမိ၊၏။ ယံယညယဇနံ၊အကြင်ယဇ်ပူဇော်ခြင်း သည်။ မမ၊ အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ငှာ။ အသဟာဝေယျ၊၏။တံယညယဇနံ၊ ကို။ဘဝံ၊ အရှင်ပူကျွန်းသည်။ အနုသာသတု၊ စီရင်လော့။ဣတိဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၅-ကုဋ္ဌဒန္တသုတ္တ-မဟာဝိဇိတရာဇယညကထာ (၂၀၇)

၃၃၇။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပုရောဟိ တော၊ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်။ မဟာဝိဇိတံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘောတောရညော၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဇနပဒါ၊ တို့သည်။ သကဏ္ဌကာ၊ ခိုးသူတည်းသော ရန်သူတို့ဖြင့် ရန်သူ ရှိကုန်၏။ "ခိုးသူတည်း ဟူသော ငြောင့်တို့ဖြင့် ငြောင့်ရှိကုန်၏, လည်းဟူ"။သဉ္ဇပ္ပိဌေ၊ခိုးသူတို့ကြောင့် ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏။ ဂါမ ဃာတာပိ၊ ရွာကို ဖျက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ နိဂမဃာတာပိ၊နိဂုမ်းကိုဖျက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ဒိဿန္တိ၊ကုန်၏။ နဂရဃာတာပိ၊ မြို့ကိုဖျက်ခြင်းတို့ သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန္ထဒူသနာပိ၊ ခရီးဦးစောင့်၍ လုယက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ "ခရီး သွားသောသူတို့သည်, လည်းဟူ"။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သကဏ္ဌကေ၊ ခိုးသူတည်း ဟူသော ငြောင့်ရှိထသော။ သဉ္ဇပ္ပိဌေ၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း ရှိထသော။ ဇနပဒေ၊ ၌။ ဗလိ၊ အခွန်ကို။ ဥဒ္ဒရေယျ၊ ထုတ်အံ့။ တောန၊ ထိုသို့ထုတ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝံရာဇာ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ အကိစ္စကာရီ၊ မပြုအပ်သော ကိစ္စကိုပြုသည်။ အသဿတဝေယျ၊ ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ဧဝံပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဿတဝေယျ၊ ၏။ ကိံ ဘဝေယျ၊ နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံဒဿုဒိလံ၊ ၌ခိုးသူတည်း ဟူသောငြောင့်ကို။ ဝဓေနဝါ၊ သတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ "ဖျက်ဆီးသဖြင့်လည်း ကောင်း,လည်းဟူ"။ ဗန္ဓနေနဝါ၊နှောင်ဖွဲ့သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဇာနိယာဝါ၊ဥစ္စာယူတ်စေသဖြင့်လည်းကောင်း။ "ဥစ္စာကို ရှုံးစေ သဖြင့်လည်းကောင်း,လည်းဟူ"။ ဂရဟာယဝါ၊ ဦးခေါင်းပြည်း သည်ကို ပြုခြင်းအစရှိသော ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက် စေသဖြင့် လည်းကောင်း။ပမ္မာဇနာယဝါ၊ ပြည်မှ နှင်ထုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။သမ္ဘဟနိဿာမိ၊ပယ်ဦးအုံ့။ "နှစ်ဦးအုံ့လည်းဟူ" ဣတိ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အသဿတဝေယျ၊ ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။

(၂၀၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဧ၀ံ၊ ဤသို့ ပယ်သည်။ သတိ၊ သော်။ တေသဒဿုခီလသ၊ ထိုခိုးသူတည်း ဟူသော ဗြောင့်ကို။ သမ္မာ၊ အကြင်းမဲ့။ သမုဋ္ဌါတော၊ နုတ်ခြင်းသည်။ "ပယ်ခြင်းသည်, လည်းဟူ"။ နုဟောတိ၊ ဖြစ်။ ယေတေစောရာ၊ တို့သည်။ ဟတ္ထာ၀ေသကာ၊ သေပြီးသည်မှ ကြင်းကုန်သည်။ ဘ၀ိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တေစောရာ၊ တို့သည်။ ပန္ဆာ၊ နောက်အခါ၌။ ရညော၊ ၏။ ဇနပဒံ၊ ကို။ ဝိဟေဋ္ဌိဿန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန် လတ္တံ့။ အ၀ိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဣဒံ သံ၀ိဓာနံ၊ ဤသို့သော အစီအရင်ကို။ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍။ "စွဲ၍လည်းဟူ"။ ဧ၀ံ၊သို့။ တေသ ဒဿုခီလသ၊ ထိုခိုးသူတည်းဟူသောဗြောင့်ကို။ သမ္မာ၊ လျောက်ပတ်စွာ။ သမုဋ္ဌာတော၊ ပယ်ခြင်းသည်။ "နုတ်ခြင်းသည်,လည်းဟူ"။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ကြောင့်စွာသော ယဇ်ကို ပူဇော်လိုသည်ရှိသော်။ ဘဝံရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ဇနပဒေ၊ ၌။ ကသိဂေါရက္ခေ၊ လယ်လုပ်ခြင်း နွားစောင့်ခြင်း၌။ ဥဿဟန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့သူတို့အား။ ဘဝံရာဇာ၊သည်။ ဗီဇဘတ္တံ၊ မျိုးရိက္ခာ ထမင်းကို။ အနုပဒေတု၊ ပေးတော်မူလော့။ ☰ ဘောဇတောရညော၊ ၏။ ဇနပဒေ၊ ၌။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ဝါဏိဇ္ဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၌။ ဥဿဟန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ပါဘတံ၊ ကုန်ရင်းဥစ္စာကို။ အနုပဒေတု၊ပေးကော်မူလော့။ဘောဇတောရညော၊၏။ ဇနပဒေ၊ ၌။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ရာဇပေါရိသေ၊ မင်းခ ယောက်ျားအမှု၌။ ဥဿဟန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဘတ္တဝေတ္တံနံ၊ ထမင်းရိက္ခာကို။ ပဏ်ပေတု၊ စီရင်တော်မူလော့။ တေစ မနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ သကမ္မပသုတာ၊ မိမိအမှု၌ အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရညော၊ ၏။ ဇနပဒံ၊ ကို။ နဝိဟေဋ္ဌေဿန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်လတ္တံ့။ ရညော၊ ၏။ ရာသိကောဥစ္စာစုသည်။မဟာစ၊မျှားသည်လည်း။ ဘ၀ိဿတိ၊လတ္တံ့။ ခေမ ဋ္ဌိတာ၊ ငြိမ်းချမ်းစွာ တည်ကုန် ထသော။ "ဘေးမရှိကုန်

ထသော, လည်းဟု''။ အကဏ္ဏကာ၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့်
မရှိကုန်ထသော်။ အနုပ္ပိဋ္ဌာ၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း မရှိကုန်
ထသော။ ဇနပဒါစ၊ ရွာ စွန် ဇနပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။
မနုဿာစ တို့သည်ရင်း။ မုဒါ၊ အချင်းချင်း။ မောဒမာနာ၊
ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥရေ၊ရင်ခွဲ။ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ နဿန္တာ၊
ကစေကုန်လျက်။ အပါရုတဿရာ၊ ဟင်းလင်းသော တံခါးရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရိသန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ ဧတိ၊သို့။ အဟံ၊ သည်။ မညေ
မညာမိ၊အောက်မေ့၏။ ဧတိ၊ သို့။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ပြာဟ္မ
ဏော၊သည်။အဝေါစ၊၏။ တော၊ အရှင်ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား။ ဒေဝ
သာမု၊ပြီ။ဧတိ၊ သို့။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။
ရာဇာ၊သည်။ ပုရောဟိတသ၊ သော။ ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ဝစနံ၊
ကို။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ဝန်ခံ၍။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ရညော၊ ၏။ ဇန
ပဒေ၊၌ ကသိဂေါရုက္ခေ၊ လယ်လုပ်ခြင်းနွားစောင့်ခြင်း၌။ ဥဿ
ဟိ'သု အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ မဟာဝိဇိတော၊
သော။ ရာဇာ၊သည်။ ဗီဇဘတ္တံ၊ မျိုးရိက္ခာထမင်းကို။ အနုပဒါသိ၊
ပေး၏။ပ။ ပါဘတံ၊ကုန်ရင်းဥစ္စာကို။ အနုပဒါသိ၊ ၏။ယေဇနာ၊
တို့သည်။ ရာဇပေါရိသေ၊ မင်းခယောက်ျားအမှု၌။ ဥဿဟိ'သု၊
အားထုတ်ကုန်၏။တေသံ၊တို့အား။ပ။ဘတ္တဝေတ္တနံ၊ ထမင်းရိက္ခာ
ကို။ ပဏပ္ပေသိ၊ ၏။ တေစမနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ သကမ္မပသု
တာ၊ မိမိအမှု၌လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ရညော၊ ၏။ ဇနပဒံ၊ ကို။
နဝိဟေဋ္ဌိ'သု၊မညှဉ်းဆဲကုန်။ ရညော၊၏။ ရာသိကော၊ ဥစ္စာအစု
သည်။ မဟာစ၊ များသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ၏။ ခေမဋ္ဌိတော၊
ဘေးမရှိကုန်ထသော။ အကဏ္ဏကာ၊ ခိုးသူတည်းဟူသော ငြောင့်
မရှိကုန်ထသော။ အနုပ္ပိဋ္ဌာ၊ ခိုးသူကြောင့် ပင်ပန်းခြင်း မရှိကုန်
ထသော။ ဇနပဒါစ၊ ရွာစွန် ဇနပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။
မနုဿာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မုဒါ၊ အချင်းချင်း။ မောဒ
မာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥရေ၊ ၌။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။
နဿန္တာ၊ကစေကုန်လျက်။ အပါရုတဿရာမညေ၊ ဟင်းလင်းသော

(၂၉၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တံခါးရှိကုန်သကဲ့သို့။ ဝိဟာရိ"သု၊ နေကုန်၏။ပ။ ဘော၊ အရှင်ပုရောဟိတ်။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သောဒဿုဒိလော၊ ထိုခိုးသူတည်းဟူသောခြောင့်ကို။ သမုဟကော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဘောတော၊ အရှင်ပုရောဟိတ်၏။ သံဝိဓာနံ၊ အစီအရင်ကို။ အာဟမ္မ၊ စွဲ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ရာသိကော၊ ဥစ္စာစုသည်။ မဟာဘ၊ များသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့။ အဟံ၊ သည်။ မဟာယည်ုံ၊ ကို။ယဇိတုံ၊ ဌာ။ဇုဏ္ဏာမိ၊ ၏။ ယံယဇနံ၊ အကြင်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။ မမ၊ အာ။ ဒိဋ္ဌရတ္တိ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ဌာ။ သုခါယ၊ ဌာ။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ တံယဇနံ၊ ကို။ ဘဝံ၊ အရှင်ပုရောဟိတ်သည်။ အနုသာသတု၊ စီရင်လော့။ "ဆုံးမလော့, လည်းဟု"။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

စတုဝံရိကွာရ

ဥ၃၉။ တေနဟိ၊ကား။ဘောတောရညော၊၏။ ဇနပဒေ၊ ၌။ အနုယန္တာ၊ မိမိနောက်သို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ယေခတ္တိယာစ၊ အကြင်မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ နေဂမာစေဝ၊ အကြင်နိဂုံးရှာသူတို့သည် လည်းကောင်း။ ယေ ဇာနပဒါစ၊ အကြင်ဇနပုဒ်ရှာသူတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇနေ၊ တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ ခေါ်တော်မူလော့။ ဘော၊ အိုလူများတို့။ အဟံ၊ သည်။ မဟာယည်ုံ၊ ကို။ ယဇိတုံ၊ ဌာ။ ဇုဏ္ဏာမိ၊ ၏။ ယံယဇနံ၊ သည်။ မမ၊ အာ။ ဒိဋ္ဌရတ္တိ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ ဌာ။ သုခါယ၊ ဌာ။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ တံယဇနံ၊ ကို။ ဘောဇနာ၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ အာ။ အနုဇာနန္တု၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ ဆိုတော်မူလော့။ ဘောတောရညော၊ ၏။ ဇနပဒေ၊ ၌။ အမစ္စာ၊ ချစ်သော အဆွေ ခင်ပွန်း ဖြစ်ထသော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေ အပါးကို ခံကုန်ထသော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ယေ ဇနပဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဇနေ၊

တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယ်တု၊ ခေါ်တော်မူလော့။ (ပါဠိမှာ။ပ။ ဟု ၎င်းသည်။ ဖော်လိုက်လည်)။ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလာ၊ ဥစ္ဆာမျှားသော ပုဏ္ဏားအမျိုးဌ ဖြစ်ကုန်သော။ "ဗြာဟ္မဏမဟာသာလမျိုးဌ ဖြစ်ကုန်သော, လည်းဟု"။ ယေ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေ ဇာနပဒါစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ ဇနေ၊ တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊သည်။အာမန္တယတံ-အာမန္တယ်တု၊ လော့။. ဂဟပတိ နေစယိကာ၊ ဥစ္ဆာမျှားသော သူကြွယ်အမျိုးဌဖြစ်ကုန်သော။ ယေ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ယေဇာနပဒါစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ဇနေ၊ တို့ကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ အာမန္တယတံ-အာမန္တယတု၊ လော့။ပ။ (အကြင်းအနက်တူပြီ)။ယံယဇနံ၊ သည်။ မမ၊ အား။ ဒိဋ္ဌရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ ဌာ။ သုခါယ၊ ဌာ။ အသဘဝေယျ၊၏။ တံယဇနံ၊ ကို။မေ၊ အား။ ဘဝန္တော၊အရှင်တို့သည်။ အနုဇာနန္တု၊ ခွင့်ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ရာဇာ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ မဟာယညံ၊ ကို။ယဇတံ-ယဇတု၊ပူဇော်တော်မူလော့။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ယညကာလော၊ယဇ်ပူဇော်အံ့သောအခါတန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မနုဿာ၊ တို့သည်။အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ (ဣတိကား အဝုစ္စမာနာ ပေကျတည်း)။ အနုမတိပကၖာ၊ မိမိအလိုအားဖြင့် အ ၊င်းအသင်းဖြစ်ကုန်သော။ "အခွင့်ကိုပေးတော်ကုန်သော, လည်းဟု"။ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ တ,သေဝ ယညဿ၊ ၏လျှင်။ပရိကၖာရာ၊ အခြိုအရုံတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

အဋ္ဌပရိကၖာရ

၃၄၀။ အဓေါ၊ ဥစ္ဆာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မဟာဓနော၊ အတိုင်းမသိသော ဥစ္ဆာ ရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိ၏။ ပဟူတဇာတရူပရဇတော၊ များစွာသော ဥစ္ဆာ

(၂၉၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရှေ့ရှေ့ရှိ၏။ ပဟုတပ်တ္ထု။ ပကရဏော၊ များသောရှေ့ခွက် ဒွေခွက် အစရှိသော နှစ်သက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အဆောက်အဦရှိ၏။ ပဟုဘဝနုဝညော၊ များသောမြဲခြင်းမြဲ၍ ထားအပ်သော ဥစ္စာ စပါးရှိ၏။ ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာ ဂုါရော၊ ပြည့်စုံသော ကျီကြီ ရှိ၏။ ဗလဝါ၊ များသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါ ရှိ၏။ အသဝါယ၊ စကားကို လိုက်နာတတ်ထသော။ သြဝါဒပဋိကရဏယ၊ အဆုံး အမကို လိုက်နာတတ်ထသော။ စတုရိရိယ၊ သော။သေနာယ၊ နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ၏။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူတို့ကို။ ယသသာ၊ အခြိ အရံဖြင့်။သဟတိမညော၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရား နှင့်ပြည့်စုံ၏။ဒါယကော၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်၏။ "အလှူ၌ရဲရင့် ၏,လည်းဟု"။ ဒါနပတိ၊ အလှူ၏အရှင်လည်းဖြစ်၏။ အနာဝဋ္ဌ ဒ္ဒါရော၊ ဟင်းလင်းသော တံခါးရှိ၏။ သမဏ ဗြာဟ္မဏ၊ ဂဟပဏ ဒီဂ ဝဏိဗ္ဗက ယာစကာနံ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, အထီးကျန်သော ခရီးသွား, သူဆင်းရဲ, ဖုန်းတောင်း ယာစကာတို့၏။ သြပါဏ ဘဏ္ဍော၊ ရေကန် ရေတွင်း သဖွယ်ဖြစ်၏။ ပညာနိ၊ တို့ကို။ ကရော တိ၊ ၏။ ဟသတသ သုဇာတသ၊ ထိုထိုသော ဆရာအထံ၌ သင်ကြားခြင်းဖြင့်။ (သဝိဘတ် ကရိယာ အနက်၌ ဖြစ်၏)။ ပဟုသုတော၊ များသောသင်ကြားခြင်းရှိ၏။ (သုဇာတသဒ္ဒ ဇာတ သဒ္ဒါကား တဇ္ဇောတည်း)။ တသတဿ ဘာသိ တသ၊ ထိုထို ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်၏ သာလျှင်။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း, အတ္ထံ၊ ကို။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဋုမသ ဘာသိတသ၊ ဤပါဠိ၏။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံအတ္ထော၊သည်။ ဋုမသဘာသိတသ၊၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဋုဘိ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာအကျိုး စီးပွါးကိုသိသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝိယတ္တော၊ အထူးတူးသော အရာ၌လိမ်မာသော ပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ မေဓာဝီ၊ ကိလေ သာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ အတိတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန္နေ၊ကုန်သော။အတ္ထေ၊အကျိုးစီးပွါးတို့ကို။စိန္တေတုံ၊

ဌာ။ပဋ္ဌိမလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ မဟာဝိဇိတော၊သော၊ ရာဇာ၊သည်။ အဋ္ဌဟိ၊ကုန်သော။ ဇုမေဟိအင်္ဂေါ်ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဇုတိ၊ဣတိသို့။ဇုမာန်အင်္ဂင်္ဂါနိုပ်၊တို့သည်လည်း။ တသော၀ယညသ၊ ၏လျှင်။ ပရိကွာရာ၊ အခြံအရံတို့သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။

တိသောဝိဇော

၃၄၂။ အထခေါ၊ ဌ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုရောဟိတော၊ သော။ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ မဟာဝိဇိတသ၊သော။ရညော၊အား။ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော် သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေအဖို့ဌ သာလျှင်။ တိသော၊ကုန်သော။ ဝိဓော၊ထား၊ခြင်းတို့ကို။ ဒေသေသိ ကြား၏။ တိသော၊ ကုန်သော။ ဝိဓော၊ တို့သည်။ ကတမာ၊ ဟူမူတား။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယိဋ္ဌကာမသ၊ ပူဇော်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော။ ဘောတောရညော၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ (ဝိပ္ပဋိသာ ရောဌ်စပ်)။မဟာ၊ မျှားစွာသော။ မော၏။ ဘောဂကွန္ဓော၊ ဧည့်ဝတ်ကို ပြမ်ဥစ္စာစုသည်။ ဝိဂဏ္ဌိသတိ၀တ၊ကုန်လတ္တံ့သည်တကား။ ဇုတိ၊ ဣသို့။ကောစိဒေ၀၊တစုံတခုလျှင်ဖြစ်သော။"ရံခါလျှင်လည်းဟူ"။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာ ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော ဝိပ္ပဋိသာရော၊ ကို။ ဘောတာရညာ၊ သည်။ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်။ မဟာယညံ၊ ယဇ်ကြီးကို။ ယဇမာနသ၊ ပူဇော်ဆဲ ဖြစ်သော။ဘောတောရညော၊ ၏။မဟာ၊ သော။ မော၏။ ဘော ဂကွန္ဓော၊ သည်။ ဝိဂဏ္ဌတိ၀တ၊ ကုန်ခဲ့၏ တကား။ ဇုတိ၊ သို့။ ကောစိဒေ၀၊ သော။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော ဝိပ္ပဋိသာရော၊ ကို။ ဘောတာရညာ၊ သည်။ နကရဏီယော၊ အပ်။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယိဋ္ဌသ၊ ပူဇော်ပြီးသော။ ဘောတောရ ညော၊၏။ မော၏။ မဟာ၊မျှားစွာသော။ ဘောဂကွန္ဓော၊ သည်။ ဝိဂတော ၀တ၊ ကုန်ခဲ့ပြီတကား။ ဇုတိ၊သို့။ ကောစိဒေ၀၊ တစုံတခု သာလျှင်ဖြစ်သော။ တနည်းကား၊ ရံခါလျှင်။ဝိပ္ပဋိသာရော၊သည်။ သိယာ၊ ၏။ သောဝိပ္ပဋိသာရော၊ ကို။ ဘောတာရညာ၊ အရှင်

မင်းကြီးသည်။ နကရကိယော၊ အရပ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏားပ။ ယညော၊ယဇ်ပူဇော်သည်မှ။ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေအဖို့ ဒ္ဒလျှင်။ ကယော၊ ကုန်သော။ ဒုမာ၀ိဓာ၊ ဤထားခြင်းတို့ကို။ ဒေသေတိ၊ ကြား၏။

ဒသအာကာရ

၃၄၃။ ။ပ။ယညော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ဒ္ဒလျှင်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂါဟကေသု၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဝိပုဋ္ဌိသာရံ၊နှလုံးမသာခြင်းကို။ ပဋိဝိနေသိ၊ ပျောက်စေ၏။ ဘောဘောရညော၊၏။ယညံ၊ယဇ်ပူဇော်ရာသို့။ ပါဏာတိပါတိနောပိ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာပိ၊ ကြဉ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပါဏာတိပါတိနော၊ သူ့အသက်ကိုသတ်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသညေ၀၊ ထိုသူ့အသက်ကို သတ်တတ်ကုန်သော သူတို့အား သာလျှင်။ တေနပါပေန၊ ထို-မကောင်း မှုကြောင့်။ အနိဋ္ဌော၊ မကောင်းသော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဤသို့ ပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာ)။ တတ္ထ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်။ယေဇနာ၊တို့သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ ပဋိဝိရတာ၊ကြဉ်ကုန်၏။ တေဇနေ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ဘ၀ံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ယဇတံ-ယဇတု၊ပူဇော်တော်မူလော့။ဘ၀ံ၊သည်။ သဇ္ဇတံ-သဇ္ဇတု၊စွန့်ကြဲတော်မူလော့။ဘ၀ံ၊သည်။စိတ္တမေ၀၊စိတ်ကို သာလျှင်။မောဒတံ-မောဒတု၊ဝမ်းမြောက်တော်မူစေလော့၊ဘ၀ံ၊ သည်။အန္တရံ၀ေ၊သာလျှင်။ပသာဒေတု၊ကြည်ညိုတော်မူစေလော့။ (ဝေလိုက်ပါ)။ ဘောဘောရညော၊ ၏။ ယညံ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာ အရပ်သို့။အဒိန္နာ ဒါယိနောပိ၊ အရှင်မပေးသောဥစ္စာကို ယူတတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်

မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ကြည်ညိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ ပ။ ကာမေသု၊ သူတပါး၏မယားဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။မိန္တွာစာရိနောပိ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ကာမေသု၊ တို့၌။ မိန္တွာစာရာ၊ လွန်ကျူးသော အကျင့်မှ။ ပဋိဝိရတာပိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန် လတ္တံ့။ပ။ ဝိသုဏာဝါစာပိ၊ ကုန်းတိုက်စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ "အချစ်ပျက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း, လည်းဟု"။ ဝိသုဏာယ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ဆိုတတ်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ပဋိဝိရတာပိ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ပ။ ဖရုသဝါစိနောပိ၊ ရုန်ရှင်းသော စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ဖရုသာယ၊ ရုန်ရှင်းသော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပိနောပိ၊ အကျိုးမရှိသောစကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ။ပ။ အဘိဇ္ဈာလုနောပိ၊လောဘကြီးကုန်သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။အနဘိဇ္ဈလုနောပိ၊ လောဘ နည်း ကုန် သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဗျာပန္နစိတ္တာပိ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော သူတို့သည်ရင်း။ အဗျာပန္နစိတ္တာပိ၊ ဒေါသနှင့်မယှဉ်သော စိတ်ရှိသော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာပိ၊ မကောင်းသော အယူ ရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာပိ၊ ကောင်းသော အယူရှိကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ အာဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသူတို့တွင်။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မကောင်းသော အယူရှိကုန်၏။ တေသံ ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ တေန၊ ထိုမကောင်းသော အယူဖြင့်။ အနိမ္ဗော၊ မကောင်းသော။ ဝိပါကော၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ထိုသူအပေါင်းတို့တွင်။ ယေဇနာ၊တို့သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊

(၂၉၆) သုတ်သီလကျွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကောင်းသော အယူရှိကုန်၏။ တေဇနေ၊ တို့ကို။ အာရုဏ္ဇ၊ ၍။ ဘစံ၊ သည်။ ယဇတံ-ယဇတု၊ လော့။ ဘဝံ၊ သည်။ သဇ္ဇတံ-သဇ္ဇတု၊ လော့။ ဘဝံ၊ သည်။ စိတ္တံ ဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ မောဒတံ-မောဒတု၊ လော့။ အန္တရံ ဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဿာဒေတု၊ လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ မဟာဝိဇိတဿ၊ သော။ ရညော၏။ (ဝိပ္ပဋ္ဌိသာရံ၌စပ်)။ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ ဝ၊ ရှေအဖို့၌သာလျှင်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဇုဒမဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋ္ဌဂ္ဂါဟကေသု၊ အုလ္ဟ ခံမှုဂ္ဂိုလ်ကို၌။ ဝိပ္ပဋ္ဌိသာရံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိဝိနေသိ၊ ပျောက်စေ၏။

သောဠသာကာရ

၃၄၄။ ။ဃ မဟာယညံ၊ ကြီးစွာသောယဇ်ကို။ယဇမာနဿ၊ ပူဇော်ဆဲ ဖြစ်သော။ မဟာဝိဇိတဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ သောဠသဟိ၊ ကုန်သော။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ယညာကာရံ၊ ယဇ်ပူဇော်အဖြစ်သော အခြင်းအရာကို။ (ကံထည့်)။ သန္ဓေသ-သိ၊ တောင်းစွာပြု၏။ ရညော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်အည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ၏။ သံပဟံသေ-သိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၏။ (ရညော်သည် သန္ဓေသေသိ ကြိယာ၌ သမ္ပဒါန်ဖြစ်၍။စိတ်-၌ကား သမ္ဗန်ဖြစ်၏။စိတ်သည် သမာဒပေသိ အစရှိသော ကြိယာသုံးခု၌သာကံဖြစ်၏။ သန္ဓေသေသိ၌ မစပ်သင့်။ သန္ဓေသေသိ ကံကို ပညာကာရံဟု ထည့်လေ)။ ခေါပန၊ စစ်။ မဟာယညံ၊ကို။ ယဇမာနဿ၊ ပူဇော်ဆဲဖြစ်သော။ ဘောတောရ ညော၊အား။ ကောစိဒေव၊ တစုံတယောက်လျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထာ၊ ကဲ့ရဲ့ဘတ်သော သူသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကိံ သိယာ၊ အသို့ဖြစ်ရာ သနည်း ဟူမူကား။ မဟာဝိဇိတော၊ မင်းသည်။ မဟာယညံ၊ ကို။ ယဇတိ၊ ပူဇော်၏။ တဿ၊ ထိုမဟာဝိဇိတမင်းသည်။ အနု ယန္တာ၊အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ကို။ ဇနာ ဘခေါ၊ အာမန္တိတာ၊ မခေါ်ကုန်။ နေဂမာ ဘေဝ၊ နိုဂုံး ရှာသူတို့ကိုလည်း

ကောင်း။ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုဒ်ရှာသူတို့ကိုဂုင်း။နောစခေါအာမန္တိ
တာ၊ မခေါ်ကုန်။အထစပန၊ ကား။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။ ဇေဝ္ဗပံ၊
သော။မဟာယညံ၊ကို။ယဇတိ၊၏။ဒုတိ၊သို့။ ကောစိဒေဝ၊ သော။
ဝတ္ထာ၊ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူသည်။သိယာ၊၏။ဝေါ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့သော်
လည်း။ ဘောတော ရညော၊ အား။ဓမ္မတော၊ အကြောင်းနှင့်
လျော်သောအား၊ဖြင့်။ ဝတ္ထာ၊ ကဲ့ရဲ့သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဘောတာခေါ်ပနရညာ၊ သည်။အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်တတ်ကုန်
သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ကို။ အာမန္တိတာ၊ ခေါ်အပ်ကုန်ပြီ။
နေဂမာစေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်း
ကောင်း။အာမန္တိတာ၊ကုန်၏။ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဖြင့်လည်း။
ဇေတံ၊ ဤယဇ်ပူဇော်သော အခြင်းအရာကို။ ဘဝံရာဇာ၊ သည်။
ဇာနာတု၊လော့။ပ။တသ တေနရညာ၊သည်။ အမစ္စာ၊ချစ်သော
အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေအပါးကိုခံကုန်
သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကို
လည်းကောင်း။နောစခေါ အာမန္တိတာ၊ ကုန်။ (အထစပန ဘဝံ
ရာဇာ ဇေဝ ရှေပံ မဟာယညံ ယဇတိတိ အစရှိသော ပါဠိတို့ကို
လ-ဟုဝပ်သတည်း)။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ ဥစ္စာများသော
ပုဏ္ဏားအမျိုးဌာ်ဖြစ်ကုန်သော။နေဂမာစေဝ၊တို့ကိုလည်းကောင်း။
ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဟပတိနေစယိကာ၊ ဥစ္စာ
များသော သူကြွယ်အမျိုးဌာ် ဖြစ်ကုန်သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့ကို
လည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နောစခေါ
အာမန္တိတာ၊မခေါ်ကုန်။ပ။မာတိတောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ပိတိ
တောစ၊ မှလည်းကောင်း။ ဥဘတောဘော၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖွိုတို့ဌာ်။
နောစခေါသုဇာတော၊ ကောင်းစွာမဖြစ်။ ယာဝသတ္တမာပိတာ
မဟာယုဂါ၊ ဘိုးဘေးခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ နောစခေါ သံသုဒ္ဓ
ဂဟာဏိကော၊ စင်သောအမိဝမ်းမရှိ။ ဇာတိဝါဒေန၊ အမျိုးကို
အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောစကားဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပယ်အပ်။
အနုပကုဋ္ဌော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ အထစပန၊ စင်စစ်ကား။ ဘဝံရာဇာ၊

သည်။ ဝေရုပ်၊ သော။ မဟာယည်း၊ ကို။ ယဇတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝတ္ထာ၊ ကဲ့ရဲ့သောသူသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝေမ္မ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့သော် လည်း။ ဘောဇတောရညော၊ အား။ ဓမ္မတော၊ အကြောင်းနှင့် လျော်သောအားဖြင့်။ ဝတ္ထာ၊ ကဲ့ရဲ့သော သူသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်။ ဘဝံ ဥဇာ၊ သည်။ ပ။ ဤမိနာ ပိကာ ရဏောန၊ ဖြင့်လည်း။ ဇော်၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဘဝံ ရာဇာ၊ သည်။ ဇာနာတု၊ လော့။ ပ။ အဘိရူပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သောအဆင်းရှိသည်။ ဇနာ စခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပ။ ဒဿနာယ၊ ရှုခြင်းငှာ။ အခုဒ္ဓါ ဝ ကာသော၊ ကြီးကျယ်သော အရာရှိသည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပ။ ဗလဝါ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ အသဝါယ၊ စကားကို လိုက်နာတတ်ထသော။ သြဝါဒပဋိကရာယ၊ အဆုံး အမကိုလိုက်နာတတ်ထသော။ စတုရင်္ဂိနိယာ၊ သော။ သေနာယ၊ နှင့်။ နောစခေါ သမ္ပန္နာ ဂတော၊ မပြည့်စုံ။ ယသသာ၊ အခြိုအရုံ ဖြင့်။ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူဘို့ကို။ နောစခေါ သဟတိ မည်ရော၊ နှိပ်စက် သကဲ့သို့ မဖြစ်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒါယကောပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်သည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဒါနပတိ၊ သည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနာဝဋ္ဌဒ္ဒါရော၊ သည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ကပဏဒ္ဓိက ဝဏိဗ္ဗက ယာစကာနံ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏား, အထီးကျန်သူ, ခရီးသွား, သူဆင်းရဲ, ဖုန်းတောင်း ယာစကာ တို့၏။ နောစပြေပါနဘူတော၊ ရေတွင်း, ရေကန်သဖွယ် မဖြစ်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါ ကရောတိ၊ ပြု။ တသ တသ သုဇာ တသ၊ ထိုထိုသို့သော ဆရာတို့၏ အထံ၌ သင်ကြားခြင်းဖြင့်။ (ကရိတ်းအနက်၌ သဝိဘတ်တည်း။ ဇာတသဒ္ဒါ အနက်မရှိ)။ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ နောစခေါ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တသ တ ဩသ ဝ ဘာသိတသ၊ ၏လျှင်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဤမသ ဘာသိတသ၊ ဤပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဤမသ ဘာသိတသ

၏။ အတ္ထောဝါ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နောစခေါ ဗာနာတို့၊ သိ။ ပဏ္ဍိတောဝါ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာစီးပွါးကိုသိသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ သည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဝိယတ္ထောဝါ အထူးထူးသော အရာတို့၌ လိမ္မာသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ ဟော တိ၊ ဖြစ်။ မေဓာဝီ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါ၊ ဖြစ်။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ကုန် သော။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ စိန္တေတုံ၊ ၄ဝ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ နောစခေါဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ သောဋ္ဌသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ယညာကာရံ ယဇ်ပူဇော်ရာသော အခြင်း အရာကို။ သန္ဓယေသိ၊ ကောင်းစွာပြု၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေ၏။ သမ္ဘတ္တေ ဇေသိ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေ၏။ သမ္ဘတံ သေသိ၊ ကောင်းစွာရှင်စေ၏။

၃၄၅။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့။ တသ္မိံ ယညေ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ရာ ၌။ဂါ၊ ဝေါ၊ နွားဟို့ကို။ နေဝဟညိံသု၊ မသတ်ကုန်။ အဇေဋ္ဌကာ၊ ဆိတ်ထို့ကို။ နဟညိံသု၊ ကုန်။ ကုက္ကုဋေ ဣသူကရာ၊ ကြက် ဝက် တို့ကို။ နဟညိံသု၊ ကုန်။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သံဃာတံ၊ ပျက်စီးခြင်း သို့။ ''ထိပါးခြင်းသို့,လည်းဟူ။ နအာဝဇ္ဇိံသု၊ ကုန်။ ရုက္ခာ၊ သစ် ပင်တို့ကို။ ယူပတ္ထာဝယ၊ ယဇ်တိုင်အလို့ငှာ။ နဆိဇ္ဇိံသု၊ မဖြတ်ကုန်။ ဒဗ္ဗာ၊ နေဇာမှတ်တိုင်တို့ကို။ ပရဟိံသတ္ထာဝယ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ။ ''ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ,လည်းဟူ''။နလုယိံသု၊မရိတ်ကုန်။ (ဆိဇ္ဇိံသု လုယိံသု ဤကြိယာနှစ်ခုကားကမ္မဝါစကတည်း)။ အဿရညော၊ ၏။ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပေသာတိဝါ၊ အစေအပါးတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကမ္မကရောတိဝါ၊ အမှုကို ပြုသော သူတို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ယေပိဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ တေပိဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊ နှင်တံဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်။ နဟောဇ္ဇိ၊ ကုန်။ ဘယ တဇ္ဇိတာ၊ လက်ကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိသော ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်

(၃၀၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ ကုန်။ အသုမုခါ၊ ယိုသော မျက်ရည်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ရုဒမာနာ၊ ငိုကုန်လျက်။ ပရိကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။
နအကံသု၊မပြုရကုန်။အထခေါ်၊ စင်စစ်ကား။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။
ဒုစ္စိ ံသု၊ ကုန်၏။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ယေ
ဇနာ၊ တို့သည်။ နဒုစ္စိ ံသု၊ကုန်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ နအကံသု၊
ကုန်။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ ဒုစ္စိ ံသု၊ ကုန်၏။ တံကမ္မံ၊ ကို။ နဒုစ္စိ ံသု၊
ကုန်။တံကမ္မံ၊ကို။နအကံသု၊ ကုန်။ သပ္ပိတေလနဝနီတဒဓိမဓုဖာဏိ
တေနေဝ၊ ထောပတ်, ဆီ, ဆီဦး, နို့ဓမ်း, ပျား, တင်လဲ ဖြင့်
သာလျှင်။ သောယညော၊ သည်။နိဋ္ဌာနံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊၏။

၃၄ဖ။ အထခေါ်ဌ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုး
ဖြစ်ကုန်ထသော။ အနုယန္တာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ထသော။ နေဂမာ
စေဝ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ပ။ ပဟုတံ၊ များစွာသော။ သာ
ပတေယ္ယံ၊ဥစ္စာကို။အာဒါယ၊၍။မဟာဝိဇိတံ၊သော။ ရာဇာနံ၊သို့။
ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ ဒေဝ၊ ကြီး။ပဟုတံ၊ သော။ ဣဒံ သာပတေယ္ယံ၊
ကို။ ဒေဝညော၊ သင်မင်းကြီးကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။
အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ဒေဝေါ၊ သည်။ တံသာပတေယ္ယံ၊ ကို။
ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူလော့။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။
ဘော၊ အချင်းတို့။ ဓမ္မိကေန၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ဗလိနာ၊
အခွန်ဖြင့်။ အဘိသင်္ခတံပိ၊ ရှေရှေဆောင်သော်လည်း။ ပဟုတံ၊
များသော။ ဣဒံသာပတေယ္ယံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ မမ၊ အား။ အလံ
အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တနည်းကား၊ ဣဒံသာပတေယ္ယံ၊ ကို။ အဟံ
နဒုစ္ဆာမိ၊ငါအလိုမရှိ။(မမကား ဤနောက်နည်းခု ပဌမ အနက်
သဝိဘတ်တည်း)။ တံသာပတေယ္ယံ၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတောစ၊ ဤသင်တို့ ဥစ္စာထက်လည်း။
ဘိယျော၊ အလွန်။ဟရထ၊ဆောင်လေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာ
သည်။အာဟ၊၏။တေဇနာ၊တို့သည်။ ရညာ၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊
ပယ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကေမန္ဒီ၊ တင့်အပ်သော အရပ်သို့။
အပက္ကမု၊ ဗဲကုန်၍ ဝေ၊ ဤသို့။ သမစိန္တေသုံ၊ ကြံကုန်၏။ ကိံ

စိန္တေသုံ၊ကုန်သနည်းဟူမူကား။မယံ၊ တို့သည်။ ဤမာနိသာပတော ယျောနိ၊ ဤဥစ္စာတို့ကို။ ပုနဒေဝ၊ လျှင်။ သကာနိဃရာနိ၊ မိမိအိမ် တို့သို့။ ယံပဋိဟရေယျာမ၊ အကြင်ကြောင့်ဆောင်ကုန်ရာ၏။ တေံ ပဋိဟရကံ၊ ဤသို့ဆောင်ခြင်းသည်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ နခေါ ပတိရူပံ၊မလျောက်ပတ်။မဟာဝိဇိတော၊သော၊ရာဇာ၊ ပင်းသည်။ မဟာယညံ၊ကို။ယဇတိ၊ ၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ အသ၊ ထိုမင်းကြီး၏။ အနုယာဝိနော၊ အတုကိုပြု၍ ပူဇော်ကုန်သည်။ ဟောမ၊ ကုန်အုံ။ ဣတိ၊သို့။ စိန္တေသုံ၊ကုန်၏။

၃၄၇။ အထခေါ၊ ဌ။ ပြာဟ္မဏာ၊ ကူဋ္ဌဒန္တပုဏ္ဏား။ ယညဝါ ဋ္ဌသ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာ စရပ်၏။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့ အရပ်၌။ ခတ္တိယာ၊ ကုန်သော။ အနုယန္တာ၊ ကုန်သော။ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ယညဝါဋ္ဌသ၊ ယဇ်ပူဇော်ရာစရပ်၏။ ဒက္ခိဏေန၊ ၌။ အမစ္စာ၊ ချစ်သော အဆွေ ခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ အစေအပါးကို ပြုတတ်ကုန် ထသော။ ''အမှကို စီရင်တတ် ကုန်ထသော, လည်းဟူ''။ နေဂမာစေဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဇာနပဒါစ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋ္ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။ ယညဝါ ဋ္ဌသ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ ၌။ ပြာဟ္မဏာ မဟာသာလာ၊ ဥစ္စာများ သော ပုဏ္ဏား အများ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဂဟပတိနေစယိကာ၊ ဥစ္စများသော သူကြွယ် အများ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ပြာဟ္မဏာ၊ ဏ္ဏား။တေသုဗိယညေသု၊ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့၌လည်း။ ဂါ၀ေါ။ တို့ကို။ နေ၀ဟညိ ံသု၊ မသတ်ကုန်။ (အနက်အောက်နှင့်တူပြီ)၊ ပ။တေဟယညာ၊ ထိုယဇ်တို့သည်။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ အနုမတိပက္ခာ၊ မိမိတို့၏အလိုအားဖြင့် အပင်းအသင်းတို့သည်လည်း။ ''အခွင့်ကို ပေးတတ်ကုန်သည်,လည်းဟူ''။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာဝိဇိ တော၊သော။ရာဇာ၊သည်။ အဟု၊ ကုန်သော။ အဂေါ၊ တို့နှင့်။

(၃၀၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သမန္ဓာဂတောစ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။အသ၊ ထိုမဟာ ဝိဇိတမင်း၏။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ စတ္ဟ ဟိ၊ ကုန်သော။ အဂ်ေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္ဓာဂတောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဓောစ၊ ထားခြင်း တို့သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံကောဋ္ဌောသော၊ ဤ တရားအစုကို။ တနည်းကား၊ အယံအာကာရော၊ ဤသို့ ဆိုအပ် ပြီးသောအခြင်းအရာကို။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣတိ။ တိဝိဓောယညသမ္ပဒါ ဣတိ၊ သုံးပါးသော ထားခြင်းရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ ပြည့်စုံ ခြင်းဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊၏။သောဌသပရိက္ခာရာဣတိ၊တဆယ့်ခြောက်ပါး သောအခြံအရံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၄၇။ ဒေါ၊ သို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယညော၊ ယဇ်သည်။ အဟော၊ ကြောင် အံ့ဖွယ်ရှိစွ တကား။ ယညသမ္ပဒါ၊ ယဇ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ အဟော၊တကား။ဣတိ၊သို့။ဥန္ဒာဒိနော၊ ပဲ့တင်ထပ်စေကုန်လျက်။ ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါ၊ သည်းစွာသော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေ သုံ၊ကုန်၏။ ကူဋဒန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောပန၊ သည်ကား။ တုဏ္ဍိဘူတောဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ "အသံမရှိသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်,လည်းဟု"။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝံကူဋဒန္တော၊ အရှင်ကူဋဒန္တသည်။ ဂေါတမသ၊ သော။သမဏသ၊၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားကို။သုဘာသိတတော၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောအားဖြင့်။ နအဇ္ဈနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်သနည်း။ ဣတိ ဘံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ဘော၊အရှင်းတို့။အဟံ၊သည်။ပ။ နအဇ္ဈနုမော ဒါမိ၊ ဝမ်းမမြောက်သည်။နု၊မဟုတ်။ ယောဇနော၊သည်။ ဂေါတ မသ၊သော။သမဏသ၊၏။သုဘာသိတံ၊ကို။ သုဘာသိတတော၊ အားဖြင့်။ နအဇ္ဈနုမောဒေယျ၊ ဝမ်းမမြောက်သည်ဖြစ်အုံ။ တသ ဇနသ၊၏။မုဒ္ဓါပိ၊ဦးခေါင်းသည်လည်း။ ဝိပတေယျ၊ မြေ့ပြုတ်၍ ကျလေရာ၏။ အပိစ၊စင်စစ်သဖြင့်။ ဘော၊ တို့။ မေ၊၏။ ဒေဝ်ပရိဝိ

တဏ္ဍောသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ကိုဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဝေါ
တမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ မေ-မယာ၊သည်။ ဧဝံ၊ သို့
သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဘဝိတုံ၊ဌာ။အရဟတိ၊ထိုက်၏။ဣတိဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း။ဧဝံ၊
သို့။နအာဟ၊ မဆို။ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်
သော။ ဝေါတမော၊ သည်။(ဘာသတိ၌စပ်)။အဟံ၊သည်။တဒါ၊
ထိုယဇ်ပူဇော်သောအခါ၌။ဝေဓယညယဇကော၊ဤသို့ယဇ်ပူဇော်
တတ်သောမင်းသည်။အာသိ၊ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ သည်။တဒါ၊ ၌။
ဣဒဏ္ဍံ အယံဘာဝေါ၊ဤသို့ယဇ်ပူဇော်တတ်သော သဘောရှိသော
မင်းသည်။အာသိ၊ ၏။ ဣတိဧဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ၏။
ဘော၊တို့။တဿမယှံ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတဏ္ဍော သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အဒ္ဓါ၊မချွတ်။ သမဏော၊ သော။ ဝေါတမော၊သည်။ ဘေန သမ
ယေန၊ ၌။ မဟာဝိဇိတော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ယညသာမိ၊
ယဇ်အရှင်သည်။ အဇ်ဟာသိ၊ ပြီ။ ပုရောဟိတော၊ သော။
ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿယညဿ၊ ကို။ ယာဇေထ၊ ပူဇော်
စေတတ်သောသူသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဣတိသောပရိဝိတဏ္ဍော၊
သည်။ဟောတိ၊၏။ဘဝံဝေါတမော၊ သည်။ဝေရုပံ၊သော။ လည်း၊
ကို။ယဇိတ္တာဝါ၊မိမိပူဇော်၍လည်းကောင်း။ ယာဇေတ္တာဝါ၊ သူ
တပါးတို့ကို ပူဇော်စေ၍လည်းကောင်း။ ကာယသ၊ ၏။ ဘေဒါ၊
မှ။ ပရံမရဏာ၊ စုတေစိတ်တို့၏အဆုံး၌။ သုဂတိ၊ ကောင်းသော
အလားဖြစ်ထသော။ ''ကောင်းမှုကိုပြုသောသူ၏ လားရာဖြစ်ထ
ထသော,လည်းဟူ''။ သင်္ဂ၊ မြတ်သော ရူပါရုံ အစရှိသည်တို့၏
တည်ရာ ဖြစ်ထသော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇိတ္တာ၊
ရောက်ဘူးသည်ဖြစ်၍။ အဘိဇာနာတိပန၊ သိတော် မူ၏လော။
ဣတိ၊ ဆို။ ကုဋ္ဌဒန္တော၊သည်။ပုစ္ဆိ၊၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊
သည်။ ဧဝရုပံ၊သော။ ယညံ၊ ကို။ယဇိတ္တာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။
ယာဇေတ္တာဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ကာယသ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ မှ။
ပရံမရဏာ၊၌။သုဂတိ၊ သော။ သင်္ဂ်လောကံ၊ ဘို့။ ဥပပဇ္ဇိတာ၊

(၃၀၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရောက်သည်ဖြစ်၍။အာဘိဇာနာမိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ (အာဘိဇာနာ
မိ၌စပ်)။တေနသမယေန၊ ထိုယင်ပူဇော်သောအခါ၌။ ပုရောဟိ
တော၊သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿယညဿ၊ကို။ ယာဝေ
တာ၊ပူဇော်စေတတ်သော်သူသည်။ ''ဖိရင်စေတတ်သော်သူသည်
လည်းဟု''။အဟောသိ၊ပြီ။ ဧတိ၊ဤသို့။ အာဘိဇာနာမိ၊ ၏။

နိဗ္ဗာနအနုကူလယညကထာ

၃၄၉။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပဒါယ၊
ဤသုံးပါးသော ထားခြင်းရှိသော ယဇ်၏ ပြည့်စုံခြင်းအောက်။
ဣမာယ သောဌသ ပရိက္ခရာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြံ
အရံအောက်။ အပ္ပဋိဟတရောစ' နည်းသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်
လည်းဖြစ်ထသော။ အပ္ပသမာ့ရုဇ္ဇတရောစ၊ နည်းသော ဖျက်ဆီး
ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်ထသော့။ ''နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်း
ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော,လည်းဟု''။ မဟာပဿလတရောစ၊ အကျိုး
ကြီးသည်လည်းဖြစ်ထသော။ မဟာနိသံသတရောစ၊ များသော
အကျိုးဆက်ရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။အညော၊သော။ယညော၊
သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသေး၏လော။ ဧတိ၊ ဟု။ ကူဋဒန္တော၊ သည်။
ပုဏ္ဏား၏ ပြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။
အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧတိ၊ဟု။ ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ
၏။ပ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောယညော၊ သည်။ ကတမော၊
အာဘယ်နည်း။ ဧတိ၊ ဟု။ ကူဋဒန္တော၊ သည်။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား။အနုကူလယညာနိ၊ လျောက်ပတ်သော ယဇ်ဟူဆိုအပ်
ကုန်သော။ယာနိနိဗ္ဗာနာနိ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တို့ကို။ (တာနိကား
တဗ္ဗောတည်း)။ သီလဝန္တော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ပမ္မဒိ
တော၊တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဒိယျန္တိ၊ လှူအပ်ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား။အယံယညော၊ ဤနိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ယဇ်သည်။
ဣမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ပဒါယ၊ ဤသုံးပါးသောထားခြင်းရှိသော
ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းအောက်။ ဣမာယ သောဌသ ပရိက္ခရာယ၊ ဤ

တဆယ့် ခြောက် ပါး သော အခြိုအရံအောက်။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ နည်းသောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပသမာ ရဇ္ဇတရောစ၊ နည်းသော နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ မဟပ္ပလတရောစ၊ကြီးမြတ်သော အကျိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။မဟာနိသံသတရောစ၊ ကြီးသော အကျိုးဆက် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ဤသို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘောဝေါ တမ၊ မ။ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အနုကုလ ယည်ံ၊ လျောက်ပတ်သော ယဇ်ဟုဆိုအပ်သော။တံနိစ္စဒါနံ၊ ထိုနိစ္ စ အလှူသည်။ဧမာယတိ၊ဝိဓယည်သမ္ပဒါယ၊အောက်။ ဧမာယသော ဌသပရိက္ခာရာယ၊အောက်။အပ္ပဋ္ဌတရဠ္ဆ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ။ပ။မဟာနိသံသတရဠ္ဆ၊ သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကျိုးကြီးခြင်း၏အကြောင်းသည်။ကောနုခေါ၊အဘယ်နည်း။ သော ပစ္စယော၊ ထိုပစ္စည်းသည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ ဧတိ၊ သို့။ ကူဋ္ဌဒန္တော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ (ဟေတုပစ္စယ ဤသဒ္ဒါနှစ်ခုကား အနက်တူ၏)။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝရုပံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော။ ယည်ံ၊ ကို။ အရဟန္တောဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည် လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ သို့။ သမာပန္နာဝါ၊ ရောက်ကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ နခေါ ဥပသက်မန္တိ၊ မကပ်လာကုန်။ တံအနုပ သက်မနံ၊ ထိုသို့မကပ်ခြင်းသည်။ ကိသ၊ သော။ ဟေတု၊ ကား။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဏ္ဍ၊ ထိုသို့မျှားသောအဆောက်အဦးဖြင့် ယဇ် ပူဇော်ရာ၌။ ဒဏ္ဍာပဟာရာပိ၊ နှင်တံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည်။ ဟိ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂလဂ္ဂါဟာပိ၊လည်ကိုကိုင်ခြင်း တို့သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ၊ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧဝရုပံ၊ သော။ ယည်ံ၊ သို့။ အရဟန္တောဝါ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ သို့။သမာပန္နာဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နဥပသက်မန္တိ၊ ကုန်။ အယံ၊ သည်လျှင်။ အနုပသက်မနသ၊ မကပ်ခြင်း၏။ ဟေတု၊ တည်း။(သုံးပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ အနုကုလယညာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ နိစ္စဒါနာနိ၊ တို့ကို။ (တာနိကား တဗ္ဗော

ဟည်း)။သိလ၀န္တေ၊ ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ဒိယျန္တိ!ကုန်၏။ဗြာဟ္မဏာ၊ပုဏ္ဏား။ဒေ၀ရုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ယည်း၊သို့။အရဟန္တောဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ သို့။သမာပန္နာ၀ါ၊တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပသက်မန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ကပ်ခြင်းသည်။ ကိုယ်သ၊သော။ ဟေတု၊ နည်းဟူမုကား။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣဏ္ဍ၊ ဤနိစ္စဒါန တည်းဟူသော ယဇ်၌။ ဟိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဏ္ဍပဋိဘာရာပိ၊ နှင်တံဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည် လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ ကုန်။ ဂလဂ္ဂါဟာပိ၊ လည်ကို ကိုင်ခြင်းတို့သည် လည်း။ နဒိဿန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေ၀ရုပ်၊သော။ ယည်း၊ နိစ္စဒါန တည်းဟူသော ယဇ်သို့။ အရဟန္တောဝါ၊ တို့သည်လည်း ကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ သို့။ သမာပန္နာ၀ါ၊ တို့သည် ၎င်း။ ဥပသက်မန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ လျှင်။ ဥပသက်မယ၊ ကပ်ခြင်း၏။ ဟေတု၊ တည်း။ (သုံးပုဒ်ထည့်ပါ)။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ယေန ဟေတုနာ၊ ကြောင့်။ အနုကုလယည်း၊ သော။ တံနိစ္စဒါနံ၊ သည်။ ဣမာယ တိ၀ိဓယညသမ္ပဒါယ၊ အောက်။ ဣမာယ သောဠသ ပရိက္ခာရာယ၊ အောက်။ အပ္ပဋိဃတရဠ္ဆ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ မဟာနိသံသတရဠ္ဆ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ အယံ၊ ဤသို့ အရဟတ္တ မဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့၏ ကပ်ခြင်းသည်။ အပ္ပဋိဃတရာဒီနံ၊ နည်းသော အားထုတ်ခြင်း အစရှိသည် တို့၏။ (သမ္ပန်ထည့်)။ ဟေတု၊ တည်း။ အယံ၊ လျှင်။ ပစ္စယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အ၀ေ၀စ၊ ၏။

၃၅၀။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣမာယ တိ၀ိဓယညသမ္ပဒါယစ၊ အောက်ဝင်း။ ဣမာယ သောဠသပရိက္ခာရာယစ၊ အောက် လည်းကောင်း။ အနုကုလယညေန၊ သော။ ဣမိနာနိစ္စဒါနေနစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိဃတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊လည်းဖြစ်ထသော။အညော၊ တပါးသော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒ္ဓ ဒန္တော၊ သည်။ ပုန္ဓိ၊ မေး၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣမာယ တိ၀ိဓ

ယည သမ္ဘဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ ဣမာယ သောဌသ ပရိက္ခာရာယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ ဣမိနာ နိစ္စဒါနေနစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထ သော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဝေါ တမ၊ မ။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ သော ယညော၊ သည်။ ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယောနုရော၊ သည်။ စာဂုဒ္ဒိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ရှိသော။ သံဃံ၊ သို့။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အယံယညော၊ ဤ စတုဒိသာသင်္ဃာကိုရည်၍ ကျောင်းကိုပြုခြင်းဏည်းဟူသော ယဇ် သည်။ ဣမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ဘဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ ကြီးသော အကျိုးဆက် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၅၁။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ ပ။ ဣမိနာဝိဟာရဒါနေနစ၊ ဤ ကျောင်းအလှူအောက် လည်းကောင်း အပ္ပဋိဗာဟိရောစ၊ လည်းဖြစ် ထသော။ပ။ မဟာနိသံသဘရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်း ဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဝေါတမ၊ မ။ ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ သော ယညော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယောဇနော၊ သည်။ ပဿန္ဒီတွော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံဣတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ်၏၊ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏ဟူ၍။ဂစ္ဆတိ-ဘဇတိ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်၏။ဓမ္မံ၊ ကို။ သရဏံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ-ဘဇတိ၊ ၏။ သံဃံ၊ ကို။ သရဏံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ-ဘဇတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊

(၃၀၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရှာ။ အယံယညော၊ ဤသို့ သရဏာဂုံကို ဆောက်တည်ခြင်း တည်းဟူသော ယဇ်သည်။ ဧမာယ တိဝိဓ ယညသမ္ဒဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ပ။ ဧမိနာ ဝိဟာရ ဒါနေနစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

(၃၅၂)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဧမေဟိ သရဏဂမနေဟိစ၊ ဤသရဏာဂုံတို့အောက် လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ နည်းသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ထသော။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ အညောသော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏာ။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ သော၊ ယညော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဧတ်၊ ဤသို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏာ။ ယောဇနော၊ သည်။ ပသန္နစိတ္တော၊ ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ သမာဒိယတိ၊ ကောင်းစွာ ယူ၏။ "ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၏, လည်းဟု"။ ကိုအာဒိယတိ၊ နည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ မ္ဘ။ ဝေရမဏိ၊ ကြဉ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မ္ဘ။ ဝေရမဏိ၊ ၏။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ဖြစ်သော သူတပါးတို့၏ မယားတို့၌။ မိစ္ဆာစာရာ၊ လွန်ကျူးသော အကျင့်မှ။ ဝေရမဏိ၊ ၏။ မုသာဝါဒါ၊ မ္ဘ။ ဝေရမဏိ၊ ၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သောအရက်ဟူသော ယဇ်ခြင်း မေ့လျော့ခြင်းအကြောင်းကို သောက်ခြင်းမ္ဘ။ ဝေရမဏိ၊ ၏။ ဧတ်၊ သို့။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ သမာဒိယ[illegible]၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ရှာ။ အယံ၊ ခေါ၊ ယညော၊ ဤသိက္ခာ ပုဒ်တို့ကို ဆောက်တည် ခြင်း တည်းဟူသော ယဇ်သည်။ ဧမာယ တိဝိဓည သမ္ဒဒါယစ၊ အောက်

လည်းကောင်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ သည်လည်း။ပ။ ဧတိ၊ သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၅၃။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဧမေဟိ သိက္ခာပဒေဟိစ၊ တို့အောက်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ပ။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ပုဏ္ဏား၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧမာယ တိရိဝ ယညသမ္ဘဒါယစ၊ အောက်လည်းကောင်း။ပ။ ဧမေဟိ သိက္ခာ
ပဒေဟိစ၊ တို့အောက်လည်းကောင်း။အပ္ပဋ္ဌတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ပ။မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ အတ္ထိခေါ၊ တည်း။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဧမာယ တိရိဝ ယညသမ္ဘဒါယစ၊အောက်လည်းကောင်း။ပ။ မဟာနိသံသတရောစ၊ လည်းဖြစ်ထသော။ အညော၊ သော။ ယညော၊ သည်။ ကတမောပန၊ နည်း။ ဧတိ၊ သို့။ ဗြာဟ္မဏောသည်။ ပုဏ္ဏား ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ပ။ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧမာယ ယညသမ္ဘဒါယ၊ ဤအရ-ဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းမှ။ အညော၊ သော။ ဧမာယ ယညသမ္ဘဒါယ၊ ထက်။ ဥတ္တရိဝါ၊ လွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရာဝါ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ယညသမ္ဘဒါ၊ ယဇ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ကုဋ္ဌဒန္တဥပါသကတ္တ ပဋိဝေဒနာ

၃၅၄။ ပ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ သောဟံ- သောအဟံ၊ ထိုဝါသည်။သတ္တဥသဘသတာနိစ၊ နွားဥသဘ ခုနစ်ရာတို့ကိုလည်းကောင်း။သတ္တဝဇ္ဆသတာနိစ၊ နွားပေါက် ခုနစ်ရာ တို့ကိုလည်းကောင်း။သတ္တဝဇ္ဆတရိသတာနိစ၊နို့ညှစ်နွားမခုနစ်ရာတို့ကိုဝင်း။ သတ္တအဇသတာနိစ၊ ဆိတ်မြန်မာ ခုနစ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း။

(၃၁၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သုတ္တဥ္စရဇ္ဇသတာနိစ၊ ဆိတ်ကုလား ခုနစ်ရာ တို့ကိုလည်း ကောင်း။မုဠာမိ၊လွှတ်၏။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ဇီဝိတံ၊ ကို။ ဒေမိ၊ လှူ၏။ ဟရ်တာနိ၊ စိမ်းကုန်သော။ တိဏာနိစေဝ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ခါဒန္တု၊စားစေကုန်လော့။ သီတာနိ၊ချမ်းကုန်သော။ ပါနိယာနိစ၊ ရေတို့ကိုလည်း။ ပိဝန္တု၊ သောက်စေကုန်လော့။ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။သီတေဝ၊ချမ်းမြေ့စွာသော။ဝါတော စ၊သည်လည်း။ ဥပဝါယတု၊ လာစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

သောတာပတ္တိဖလသန္ဓိကိရိယာ

၃၅၅။ အထခေါ၊ဌ။ ဘဂဝါ၊ ဘည်။ ကူဋဒန္တဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊အား။အနုဒ္ဒိကထံ၊ အစဉ်ဖြစ်သော တရားဒေသနာ ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ ဣဒံသော အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ သည်။ ဇသယျထာ ကတမာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဒါနကထဉ္စ၊ အလှူစကားဝင်း။ သီလ ကထဉ္စ၊ လည်းကောင်း။ သဂ္ဂကထဉ္စ၊ နတ်ပြည် စကား လည်း ကောင်း။ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်လည်း ကောင်း ဩကာရဉ္စ၊အယုတ်လည်းကောင်း။သံကိလေသဉ္စ၊ ညစ် ညူးခြင်းလည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက် ခြင်းဌ။အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိဣမာ အနုပုဗ္ဗိ ကထာ၊ တို့ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ ယဒါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကူဋဒန္တံ၊သော။ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိခြင်းဌာခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနိဝရဏစိတ္တံ၊ နိဝရဏမှကင်းသော စိတ်ရှိသည် ကို။ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည် လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ သိသောအခါဌ။ ဘဂဝါ၊သည်။ဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။သာမုက္ကံသိကာ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင်သိအပ်သော။ယာဝမ္မဒေသနာ၊သည်။အတ္ထိ၊ ၏။

တံမမ္ဘဒေသနံ၊ကို။ပကာသေတိ၊ ၏။ ကိုပကာသေတိ၊ နည်းဟူမ္ဘ ကား။ဒုက္ခဠ္ဠ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း။ သမုဒယဠ္ဠ၊ သမုဒယ သစ္စာကို လည်းကောင်း။ နိရောဓဠ္ဠ၊ နိရောဓ သစ္စာကိုလည်း။ မဂ္ဂဠ္ဠ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို လည်းကောင်း။ ပကာသေတိ၊၏။သုဒ္ဓံ၊ ဖြူစင် စွာသော။အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဝတ္ထုံ၊ကို။သမ္ဘဒေဝ၊ကောင်းစွာလျှင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ပဋိဂ္ဂ ဏှေယျ သေယျထာပိ၊ တပ်စွန်းဘိသကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ လျှင်။ ကူဋ ဒန္တသ၊သော။ ဗြာဟ္မဏသ၊ အား။ တသ္မိံ ယေဝအာသနေ၊ ထို နေရာ၌လျှင်။ဝိရဇံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မြူကင်းထသော။ ဝိတမလံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အညစ်အကြေးကင်းသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊သောတာပတ္တိမဂ် ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိုဥဒပါဒि၊ နည်း။ ယံကိဉ္စि၊ အလုံးစုံသော တောဘူမက တရား သည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံ သမ္ဘံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းသဘောတရားသည်။ နိရောဓ ဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဥဒပါဒि၊ ၏။

၃၅၆။ အထခေါ၊ ဌ။ ကူဋဒန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာလေးပါး တရားရှိသည် ဖြစ်၍။ ပတ္တဓမ္မော၊ရောက်အပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဒိတ ဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ပြီးသော တရားရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ ဤသို့ဖြစ်သလော ဤသို့ဖြစ်သလော ဟူသော တွေးတောခြင်း ကင်းသူည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တော၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ ''ယုံမှားခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍, လည်းဟု''။ သတ္ထုသာသနေ၊ဌ။ အပရပ္စယော၊ ဘုရားမှတပါး ယုံကြည်ခြင်း မရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် အလို့ငှာ။ မေ၊၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။

(၃၁၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အဓိဝါသေတု၊သည်းခံတော်မူလေ့။ဒုတိယတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါ စ။၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏။

၃၅၇။ ။ပ။တဿာ ရတ္တိယာ၊ ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သကေယညဝါဠေ၊ မိမိ၏ ယဇ်ပူဇော်ရာ စရပ်၌။ ပဏီတံ၊ မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ ဘောဇနီယံ၊ စားဘွယ်ကို။ ပဋိယာဒါပေတ္မာ၊ စီရင်စေ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘောဇေါတမ၊ မ။ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ကာလံ၊ကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။

☰ ၃၅၈။ ။ပ။သန္တေ ပေသိ၊ ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေ၏။ သမ္ဗဝါ ရေသိ၊ တန်ပြီဟုမြစ်စေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ကုဋ္ဌဒန္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ပြီး၍။ သြဏီတပတ္တပါဏိ၊ သပိတ်တော်မှ ပယ်ပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။ ''သပိတ်တော်မှချပြီးသောလက်ရှိသည်ကို,လည်းဟု''။ (သလ္လက္ခေတ္မာ ထည့်ပါ)။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ မှတ်၍။ အညတရံ၊ မထင်ရှားသော။နီစံ၊နိမ့်သော။အာသနံ၊ ကို။ပ။ ဓမ္မိယာ၊ ထိုဓာ အား လျောက်ပတ်သော။ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။သန္ဓသေ တ္မာ၊ကောင်းစွာပြ၍။ သမာဒပေတ္မာ၊ ကောင်းစွာ ယူစေ၍။ သမုတ္တေဇေတ္မာ၊ ကောင်းစွာ ထက်စေ၍။ သမ္ပဟံသေတ္မာ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ၏။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ ကုဋ္ဌဒန္တသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၆-မဟာလိသုတ္တ

ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၁ တ

☰ ၃၅၉။ ဘန္တေ ကဿပ၊ကဿပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤမဟာလိသုတ်ကို။မေ မယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။သမ္မုခါ၊ မှ။ဧဝံ၊သို့။သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊

သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ မဟာဝနေ၊ တောကြီး၌။ ကူဋာဂါရ သာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော စရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဘဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဒုတာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ တမန် ဖြစ်ကုန်သော။ ကောသလကာစ၊ ကောသလ တိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏဒုတာ၊ ကုန်သော။ မာဂဓကာစ၊ မာဂဓတိုင်းသားတို့သည်ရင်း။ ဝေသာ လိယံ၊ ၌။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ ဖြင့်။ ပဋိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၃၆ဝ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏဒုတာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ တမန်ဖြစ် ကုန်သော။ တေကောသလကာစ၊ ထိုကောသလ ကိုင်းသားတို့ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏဒုတာ၊ ကုန်သော။ တေ မာဂဓကာ စ၊ ထို မဂဓတိုင်းသားတို့သည် လည်းကောင်း။ ယေန-ယဏ္ဍ၊ ၌။ မဟာ ဝနံ၊ တောကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ ကူဋာဂါရသာ လာ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောစရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ နာဂိတော၊ နာဂိတ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘောနာဂိတ၊ အရှင်နာဂိတ။ တေရဟိ၊ ယခု။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿန ကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ဇုတိ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိသလ္လိနော၊ ကိုယ်တော်တည်း ကျိန်းတော်မူ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ နာဂိတော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒိဿာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊သို့။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။

(၃၁၄)　　သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သြဠုဒ္ဓလိန္ဆရိုဝ်ဆု

ဥ၆၁။ သြဠုဒ္ဓေါ၊ နှဟဲခမ်းကွဲသော။ လိန္ဆရိပိ၊ သည်လည်း။ မဟာတိယာ၊ သော။ လိန္ဆရိပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိုံ၊ တက္ခ။ ယေန-ယတ္ထ၊ ဒ္ဒ။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန-ယတ္ထ၊ ဒ္ဒ။ အာယသ္မာ၊ သော။ နာဂိတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်ပြီးမသော။ သြဠုဒ္ဓေါ၊ နှတ်ခမ်းကွဲသော။ လိန္ဆရိပိ၊ သည်လည်း။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ နာဂိတံ၊ ကို။ ဘန္တေ နာဂိတ၊ တ။ ဘေရဟိ၊ ဒ္ဒ။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းခလုးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် အလိုလိုသာလျှင် အစိုးရ သော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီး ထသော။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ ဒ္ဒ။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေသနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထသော။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿန ကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ အကာသလော၊ သေး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋ္ဌိသလ္လီနော၊ ကိုယ်တော်တည်း ကျိန်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နာဂိတော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ သြဠုဒ္ဓေါ၊-နှတ်ခမ်းကွဲသော။ လိန္ဆရိပိ၊သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အရဟန္တံ၊ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထသော။ တံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ နိသိဒိ၊ ၏။

ဥ၆၂။ အထခေါ၊ ဒ္ဒ။ သိဂေါ၊ သိဂအမည်ရှိသော။ သမ ဏုဒ္ဒေသော၊သည်။ ပ။ အာယသ္မန္တံ၊သော။ နာဂိတံ၊ကို။ တံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ ကဿပ။ ပ။ (အရှင်နာဂိတ မထေရ်ကိုပင် ကဿပဟု အမျိုးအားဖြင့်ခေါ်သတည်း)။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ ဟုတာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ကောသလကာစ၊ ဤကော သလတိုင်းသား တို့သည် ၎င်း။ ပြာဟ္မဏာ၊ ဟုတာ၊ ကုန်သော။ ဧတေမာဂဓကာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿ နာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမန္တာ၊ ကပ်ကုန်

၏။ သြဋ္ဌေ၊ သော။ လိန္ဆိုဝိပိ၊ သည်လည်း။ပ။ ဘန္တေ ကသပ၊ ပ။ အဟံ၊ သည်။ သာဓုအာစာယာမိ၊ ရိုသေစွာ တောင်းပန်ပါ ၏။ သောဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ။ လဘတံ-လဘတု၊ ရပါစေလော့။ ဤတိ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သီဟာ၊ သည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ သီဟ၊ သီဟ။ တေနဟိ၊ ငါတိုက်တွန်းပါ၏။ တွေ့ညှော ဝ၊ သင်သည်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လျှောက်လော့။ ဤတိ၊ ဤသို့။ နာဂိတော၊ သည်၊ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံသာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဤတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ သီဟော၊ သီဟအမည်ရှိသော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊ သာမဏေကြီးသည်။ အာယသ္မတော၊ သော။ နာဂိတသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓုအာယာစာမိ၊ ငါတောင်းပန်၏။ သောဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှာ။ လဘတံ-လဘတု၊ ရပါစေလော့။ ဤတိ၊ သို့။ သီဟော၊ သော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံသာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဤတိ၊ သို့။ သီဟော၊ သော။ သမဏုဒ္ဒေသော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုတ္တွာ၊ ၍။ ဝိဟာရပစ္ဆာယာယံ၊ ၌။ ပ။

၃၆၄။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိမာနိ-ပုရိမေသု၊ ယမန်နေ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုရိမတရာနိ-ပုရိမတရေသ၊ ယမန်နေ့ထက် လွန်သောနေ့ ဖြစ်ကုန်သော။ (သံဘက်နေ့ ဟူလိုသည်)။ ဒိဝံသာနိ-ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တ အမည်ရှိသော။ လိန္ဆဝိပုတ္တော၊ လိန္ဆဝိမင်း၏ သားသည်။ **တနည်းကား**၊ လိန္ဆဝိပုတ္တော၊ လိန္ဆဝိမင်း၏သား ဖြစ်သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သည်။ ယေန-ယတ္တ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟာရာမိ၊ နေ၏။ တေန တတ္တ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ မံ၊ ကို။ **တေ**ံ ဝစနံ၊ ကို။ **အ**ဝေါစ၊ ၏။ **မ**ဟာလိ၊ လိ။ အဟံ၊

(၃၁၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သည်။ ယံဒိဝသံ၊ အကြင်နေ့ကို။ အဂ္ဂေ အာဒိ ကတ္တာ၊ ၍။ နစိရံ၊ မကြာမြင့်မီ။ တိဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊ ရာဂကို ဖြစ်စေတတ် ကုန်ထသော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နခေါပဿာမိ၊ မြင်။ပ။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နော်စခေါသုဏာမိ၊ မကြား။ ဇုတိ၊ သို့။ မံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ လိန္ဆရိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တသည်။ သန္ဓာနေ၀၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်လည်း။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ကုန်ထသော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်ထသော။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နာသေသာသိ၊ မကြား။ ဇုတိ၊ သို့။ မဟုတ်မူကား။ အသန္ဓာနိ၊ ထင်ရှား မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။ နာသေသာသိ၊ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

ကံသဘာဝိတသမာဓိ

၃၆၅။ မဟာလိ၊ လိ။ လိန္ဆရိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တသည်။ သန္ဓာနေ၀၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်လျှင်။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊ ကာမရာဂကိုဖြစ်စေကုန်ထသော။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နာသေသာသိ၊ မကြား။ အသန္ဓာနိ၊ ထင်ရှား မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နာသေသာသိ၊ မကြား သည်။ နော်၊ မဟုတ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ယေန ဟေတုနာ၊ ကြောင့်။ လိန္ဆရိပုတ္တော၊ သော။ သုနက္ခတ္တော၊ သုနက္ခတ္တသည်။ သန္ဓာနေ၀၊ ထင်ရှားရှိကုန်လျက်။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နာသေသာသိ၊ ကြား။ အသန္ဓာနိ၊

ထင်ရှားမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နာသောသို၊ မကြားသည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ သောဟေတု၊ ထိုသို့ မကြားခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ ပစ္စယော၊သည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ (ဟေတုသဒ္ဒါပစ္စယသဒ္ဒါတို့ကား အနက်အထူးမရှိ)။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ဘဂဝန်၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။

ဒုဒ်ဖ်။ မဟာလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊နော၊ ရဟန်းသည်။ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိ၊ သမာဓိကို။ ကေံသဘာဝိတော၊ တပါးသောအဖို့ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်။ "တဖက်သော အဖို့မှ ပွါးစေအပ်သည်, လည်းဟူ"။ ဟောတိ၊၏။ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ကာမူပသံဟိတာနံ၊ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကာမရာဂကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊တို့ကို။သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ကေံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်။ နော စ ခေါ ဟောတိ၊ဖြစ်။သောဘိက္ခု၊သည်။ပုရတ္ထိမာယ၊သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။သမာဓိမှ၊ ကို။ ကေံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် ပွါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ကြားခြင်း၄ာ။ သမာဓိမှ၊ကို။ နောစခေါ ကေံသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ ဖြင့် မပွါးစေအပ်သည်။သတိ၊သော်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနိယာနိ၊

(၃၁၈) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရာဂကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်ထသော။ သဒ္ဒါနှီ၊ တို့ကို။ နော စ ခေါ သုဏာတိ၊ မကြား။ တံ၊ ထိုသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဒါရုံကို မကြားခြင်းသည်။ ကိသ၊ သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမှ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။သတိ၊ရှိ။သော်။ဒိဋ္ဌာနံ၊ကုန်သော။ပ။ရဇနိယာနံ၊ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမှ၊ ကို။ နောစခေါ ကေသဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် မပွါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ ဇုမိနကာရဏေန၊ ဤသို့ ရူပါရုံကို မြင်ခြင်း၄ာသော သမာဓိကိုပွါးစေ၍ သဒ္ဒါရုံကိုကြားခြင်း၄ာ မပွါးစေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေ၊ ဤသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဒါရုံကို မကြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိကာ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း)။

၃၁၇။ ပုနစပရံ၊ တပါးတဘုံ။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာယ၊ ဘောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ပ။ ပစ္ဆိမာယ၊ သော။ဒိသာယ၊ ၌။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ ၌။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ အဓေါ၊ အောက်၌။ တိရိယံ၊ အထောင့်ဖြစ်သော အရပ်၌။ ဒိဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိ၊ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။နောစခေါဟောတိ၊ဖြစ်။သောဘိက္ခု၊သည်။ဥဒ္ဓံ၊၌။အဓေ၊ ၌။ တိရိယံ၊ အထောင့်အရပ်၌။ ဒိဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမှ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမှ၊ ကို။ နော စ ခေါ ကေသဘာဝိတော၊ တပါးသော

အဖို့ဖြင့် မပ္ပါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဘ္ဓ။ အဝေ၊ အောက်ဘ္ဓ။ တိရိယံ၊ အထောင့်အရပ်ဘ္ဓ။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပသတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါ သုဏာတိ၊ မကြား။ တံ၊ ထိုသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဒါရုံကို မကြားခြင်းသည်။ ကိသ၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာလိ၊ မဟာလိ။ ဘိက္ခု၊ နော၊ သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဘ္ဓ။ အဝေ၊ ဘ္ဓ။ တိရိယံ၊ အထောင့်အရပ်ဘ္ဓ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နောစခေါ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းဌာသာ သမာဓိကို ပ္ပါးစေ၍သဒ္ဒါရုံကိုကြားခြင်းဌာ မပ္ပါးစေခြင်းကြောင့်။ တေဟိ-တေဝေ၊ ဤသို့ ရူပါရုံကိုသာ မြင်၍ သဒ္ဒါရုံကိုမကြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၆၈။ မဟာလိ၊ မဟာလိ။ ဒုဝေ၊ ဤသာသနာတော်ဘ္ဓ။ ဘိက္ခု၊ နော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဘ္ဓ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော၊ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌ။ သမာဓိ၊ ကို။ ကေသ ဘာဝိတော၊ တပါးသော အဖို့ဖြင့် ပ္ပါးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနံ၊ ကုန်သော၊ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌ။ သမာဓိ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ နော စ ခေါ ဟော တိ၊ ဖြစ်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဘ္ဓ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ဌ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ နော စ ခေါ ကေသဘာဝိ

(၃၂၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ထေ၊တပါးသောအဖို့အားဖြင့်မပ္ပါးစေအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ပုရတ္ထိမာယ၊သော။ ဒိသာယ၊ဌ။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကုန်သော။ ရဇနိယာနိ၊ သော။ သဒ္ဒါနိ၊တို့ကို။သုဏာတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နော စ ခေါ ပဿတိ၊ မမြင်၊တံ၊ ထိုသို့ သဒ္ဒါရုံကိုသာကြား၍ ရူပါရုံကို မမြင်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခု၊နော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ သဒ္ဒါနံ၊တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ကေံသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ပ။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿ နာယ၊၄ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ကို။ နောစခေါ ကေံသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊သော်။ ဧဝံ ဒုမိနာ ကာရဏေန၊ ၍သို့ သဒ္ဒါရုံကိုကြား ခြင်း၄ာ သမာဓိကိုပ္ပါးစေခြင်း ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်း၄ာ မပ္ပါးစေခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေဟိ-တေဟိ၀ေ၊ ၍သို့ သဒ္ဒါရုံကို သာကြား၍ ရူပါရုံကို မမြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။

၃၆၉။ ပဋ္ဌိမာယ၊သော။ဒိသာယ၊ဌ။ဥတ္တရာယ၊သော။ဒိသာ ယ၊ ဌ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌ။ အဓော၊ အောက်ဌ။ တိရိယံ၊ ဌ။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန် သော။ပ ရဇနိယာနံ၊ကုန်သော။သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊ ၄ာ။ သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ကေံသဘာဝိတော၊ တဘက်သော အဖို့ဖြင့် ပ္ပါးစေ အပ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဒိဗ္ဗာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ရူပါနံ၊တို့ကို။ဒဿနာယ၊၄ာ။သမာဓိမ္မိ၊ကို။နောစခေါ ကေံသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌ။ အဓော၊ဌ။ တိ ရိယံ၊ ဌ။ဒိဗ္ဗာနိ၊ကုန်သော။ပ။သဒ္ဒါနိ၊တို့ကို။သုဏာတိ၊၏။ဒိဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ရဇနိယာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နောစခေါ ပဿတိ၊မမြင်။တံ၊ ထိုသို့မမြင်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ သော။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ဟောတိ၊နည်း။မဟာလိ၊လိ။ဘိက္ခု၊နော၊သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ ဌ။ အဓော၊ဌ။ တိရိယံ၊ဌ။ဒိဗ္ဗာနံ၊ကုန်သော။ ရဇနိယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနံ၊ တို့ကို။ သဝနာယ၊၄ာ။သမာဓိမ္မိ၊ ကို။ ကေံသဘာဝိတော၊

သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ ဒိဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော်။ပ။ ရဇနီယာနံ၊ ကုန်သော်။ပ။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ဒဿနာယ၊ ဌာ။သမာဓိမ္ပိ၊ ကို။ နော စ ခေါ ကေသဘာဝိတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ ဒုမိနာဘာရ ဏောနု၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၇၀။ မဟာလိ၊လိ။ဒုဗ၊ဘ္ဘ။ဘိက္ခု၊နော၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ဒိသာယ၊ဘ္ဘ။ဒိဋ္ဌာနံ၊ကုန်သော်။ပ။ ရဇနီယာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒဿနာယ၊ ဌာ။ဒိဋ္ဌာနံ၊ကုန်သော်။ပ။ ရဇ နီယာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒါနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း။ သဝနာယ၊ ဌာ။ သမာဓိ၊ ကို။ ဥဘယံသဘာဝိတော၊ နှစ်ပါးသောအဖို့ဖြင့် ပွါးစေ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (အနက်လွယ်ပြီ)။

၁၇၁။ မဟာလိ၊ လိ။ ယေနဟေတုနာ၊ ကြောင့်။ လိဒ္ဓဝိ ပုဗ္ဗော၊ သော။ ဃုနက္ခဏော၊ သည်။ သန္ဓာနေ၀၊ ထင်ရှားရှိ လျက်လျှင်။ဒိဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သော။ ဝိယရူပါနိ၊ ချစ်အပ်သောသဘော ရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာနိ၊ တပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။သဒ္ဒါနိ၊ တို့ကို။ နာဿသိ၊ မကြား။ အသန္ဓာနိ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နာဿသိ၊ မကြားသည်။ နော၊ မဟုတ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၁၇၂။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ တောသံ သမာဓိဘာ၀နာနံ၊ ထိုသို့ နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့် ပွါးစေအပ်ကုန်သော သမာဓိတို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာဟေတု၊ မျက်မှောက်ပြုလိုသောကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့ သည်။ ဘဂ၀တိ၊ အရှင်ဘုရား အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရန္တိ နု၊ ကျင့်ကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဇုတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာလိ၊ လိ။ တောသံ သမာဓိဘာ၀နာနံ၊ ထိုသို့နှစ်ပါးသော အဖို့အားဖြင့် ပွါးစေအပ်ကုန်သော သမာဓိတို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ မယိ၊ ငါ့ဘုရားအထံ၌။ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ဧတေဟိ၊ ထိုသမာဓိတရားတို့ထက်။ (အပါဒါန်ထည့်)။

(၃၂၂) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဥတ္တရိတရာစ၊ လွန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ ထူးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။အညော၀၊ ထိုသမာဓိတရားတို့မှ တပါးသောလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၀မ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘာ၀ဝါ၊သည်။ အေ၀ါစ၊ ၏။

စတု အရိယ ၀ေလ

၃၇၃။ ဘုန္တေ၊ ရား။ ယေသံ ၀မ္မာနံ၊ တို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာ ဟေတု၊ကြောင့်။ဘိက္ခု၊တို့သည်။ မယိ၊ ၌။ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ ဥတ္တရိ တရာစ၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ လည်းဖြစ်ကုန် ထသော။ အညော၀၊ ကုန်သော။ တေ၀မ္မာ၊ တို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာလိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗ၊ မေး၏။ပ။ မဟာလိ၊လိ။ဣ၀၊ ဤ၀ါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ အကြွင်းမဲ့ကုန်ခြင်းကြောင့်။သောတာပန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ (တိဏ္ဏံ၏ အရကို ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်, ပရာမာသ သံယောဇဉ်, ၀ိစိ ကိစ္ဆာသံယောဇဉ်, ဤသုံးပါးကို ယူလေ)။ အ၀ိနိပါတ၀မ္မော၊ အပါယ်သို့ ကျတတ်သော သဘောမရှိသည်။ ''အပါယ်သို့ ကျစေ တတ်သော အကုသိုလ်တရားမရှိသည်လည်း,ဟု''။ ဟောတိ၊ ၏။ နိယတော၊၀မ္မနိယာမအားဖြင့်မြဲသည်။ဟောတိ၊၏။သမ္မောဓိပရာ ယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လားရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊လိ။ယဿ ၀မ္မဿ၊ အကြင်သောတာပတ္တိမဂ်တရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာယဟေတု၊မျက်မှောက်ပြုလိုသောကြောင့်။ဘိက္ခု၊၊ တို့ သည်။ မယိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၀မ္မော၊ ဤ သောတာပတ္တိ မဂ်တရားသည်။ ဥတ္တရိတရောစ၊ လွန်မြတ်သည် လည်း။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပဏီတတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုနစပရံ၊ ဝုံ။ မဟာလိ၊လိ။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယော ဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့်။

ရှုဝဒေါသမောဟာနုံ၊ တို့၏။ တနုတ္တာ၊ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သကိုံ
ဒေဝ၊တကြိမ်သာလျှင်။ ဇုမ်လောကို၊ ဤလူ့ပြည်သို့။အာဂန္တွာ၊ပဋိ
သန္ဓေယူသောအားဖြင့်ပြန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဌဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ ကို။
ကရောတိ၊ပြု၏။ မဟာလိ၊လိ။ ယဿမဗ္ဗဿ၊ အကြင် သကဒါဂါမိမဂ်
တရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊
ငါဘုရားအထံ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ကို။ စရန္တိ၊ကုန်၏။ အယံမဗ္ဗော၊ ဤ
သကဒါဂါမိ မဂ်တရားသည်။ ဥတ္တရိတရောစ၊ သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ပုနစ
ပရံ၊ တံ့။ မဟာလိ၊လိ။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ကုန်သော။ သြရဘာဂိ
ယာနံ၊ ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေ အဖို့ရှိကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊
တို့၏။ ပရိက္ခာယ၊ အကြင်းမဲ့ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊
ဖြတ္တဘုံ၌ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊
ထိုအထက် ဖြတ္တဘုံ ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာလောကာ၊ ထိုဖြတ္တဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊
တဖန် မပြန်ခြင်း သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။
ယဿမဗ္ဗဿ၊ အကြင် အနာဂါမိ မဂ်တရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာ
ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။
စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤအနာဂါမိ မဂ်တရားသည်။ဥတ္တရိ
တရောစ၊သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ပဏီတတရောစ၊သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ၏။ ပုနစပရံ၊ တံ့။ မဟာလိ၊ လိ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသ
ဝါနံ၊ အာသဝေါ ဟူရာ်းတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာ
သဝံ၊ အာသဝေါဟူရာ်းမရှိသော။စေတောဝိမုတ္တိ ၊စိတ်၏ ကိလေ
သာတို့မှ လွတ်ခြင်း ရှိထသော။ ပညာဝိမုတ္တိ ၊ ပညာဖြင့် ကိလေ
သာတို့မှ လွတ်ထသော။ အရဟတ္တဖလံ၊ကို။ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ဤပစ္စုပ္ပန်
အတ္တဘောဘ၌လျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသော
ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ **တနည်းကား**၊
အဘိညာ အဘိညာယ၊ **ထူးသော**ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ဥပ

(၃၂၄) သုတ်သိလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သမ္ဘူ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ယသ္မာ၊ အကြင် အရှင်ဟာတ္တိုလ် တရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ ပိ ဓမ္မော၊ သည်လည်း။ ဧတေဟိ၊ ထိုသမာဓိ တရားတို့ထက်။ ဥတ္တရိ ကရောစ၊ လွန်မြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏီတတရောစ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ အကြင် လောကုတ္တရာ တရားတို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧ၊ မေ ဓမ္မာ၊ ဤလောကုတ္တရာတရားတို့သည်။ ဧတေဟိ၊ ထိုလောကီ သမာဓိ တရားတို့ထက်။ ဥတ္တရိတရောစ၊ လွန်မြတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဏီတတရောစ၊ ထူးမြတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ဤသို့ သမ္ဘည္ဝမြတ်စွာဘုရားသည် လောကီ သမာဓိ ထက် လောကုတ္တရာ တရား၏ ထူးမြတ် သည်၏ အဖြစ်ကို ဟောတော်မူသည် ရှိသော် မဟာလိသည် ဤ လောကုတ္တရာတရားကို ၄က်ကဲ့သို့ ကောင်းကင်သို့ ပျံ၍ သိခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း၊ ဖွတ်ကဲ့သို့ မြေ၌ ရင်ဖြင့်တွားလျက် သွား၍ သိခြင်းငှာ မတတ်ကောင်း။ မချတ်စင်စစ်' ဤလောကုတ္တရာ တရားတို့ကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ရှေအဖို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု အကြံရှိ၍ ထိုလောကုတ္တရာ တရားကို ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို မေးလိုလျှင် ''အတ္ထိ ပန ဘန္တေ'' အစ ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

အရိယအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂ

၃၄၇။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧတေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ပဋိပဒါ၊ ရှေအဖို့၌ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ အတ္ထိခေါပန၊ လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဝဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

မဟာလိ၊ လိ။ ဧတေသံ ဓမ္မာနံ၊ တိုကို။ သန္ဓိကိရိယာယ၊ ဌာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၇၅။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဧတေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာ ယ၊ ဌာ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာလိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗ၊ ၏။ မဟာလိ၊ လိ။ အရိယော၊ ဖြူစင်စွာသော။ အဋ္ဌင်္ဂ ကော၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်လျှင် တည်း။ ဣဒံတေမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကတ မော၊ အို နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ လည်းကောင်း။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ လည်းကောင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိ လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ မဟာလိ၊ လိ။ ဧတေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သန္ဓိကိရိယာယ၊ ဌာ။ အယံ၊ ဤတရား ရှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ မဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ၊ သည်။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတိ တေသံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

ဒွေပမ္ဘဇိတဝတ္ထု

၃၇၆။ မဟာလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိ တာရုံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ မုဏ္ဍိယော၊ ဦးပြည်းဖြစ် သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပရိဗိုဇ် လည်းကောင်း၊ ဒါရုပတ္တိကန္တေ ဝါသီ၊ သစ်သားဖြစ်သော သပိတ်ကို ဆောင်သော ပရိဗိုဇ်၏ တပည့်ဖြစ်သော။ ဇာလိယောစ၊ ဇာလိယတပည့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ ပမ္ဘဇိတာ၊ တို့သည်။ (ဥပသက်မိ$^{\circ}$သုံ့ စပ်)။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဟရामိ၊ ၏။ တေန တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသက်မိ$^{\circ}$သု၊ ကုန်၏။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ၍။ မယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ$^{\circ}$၊ ကွ။ သမ္ဘောဒိ$^{\circ}$သု၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောကုန်၏။ သမ္ဘောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် သော။ သာရဏီယံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး အောက်မေ့

(၃၂၆) သုတ်သိုလေးနှုန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အပ်ထသော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတ္ထာ၊ ပြီးစေ၍။ပ။ ဌိတာ၊ ရပ်ကုန်သော။ တေ ဒ္ဒေပဒ္ဓဇိတာ၊ ထို နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ကို။ စတံ ဝစနံ။ ကို။ အဝေါစုံ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစုံ၊ ကုန်သနည်း။ အာဝုသော ဂေါတမ ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊သည်။ ဇိဝံ၊ ဇိဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရိရံ၊ ခေါ၊ ကိုယ်မည် သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဇိဝံ၊ ဇိဝသည်။ အညံ၊ ခေါ၊ တပါးလော။ သရိရံ၊သည်။ အညံ၊ ခေါ၊ လော။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။

၃၇၇။ အာဝုသော၊ ဂါရှင်တို့။ တေနဟိ၊ ဂါ-တိုက်တွန်း၏။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော။ သာဓုကံ၊ မြဲမြဲစွာ။ မနသိကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ တေ ဒ္ဒေ ပဒ္ဓဇိတာ၊ တို့သည်။ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဒ၊ ဤလူ့ပြည်၌။မ။ အာဝုသော၊ ဂါရှင်တို့။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတိ၊ ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊ ဇိဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝ မည်သော သဘောတရားသည်။ သရိရံ၊ ကိုယ်မည်၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။သရိရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ကလ္လံနုခေါ၊ သင့်မည်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတိ၊ ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊ မည်၏။ တံ၊ထိုဇိဝမည်သော် သဘောတရားသည်။သရိရံ၊မည်၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ သရိရံ၊ သည်။ အညံ၊တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။

ဝစနာယ၊ ၄ာ။ ကလ္လံနုခေါ၊ သင့်သဲလျှင်ကတည်း။ အာဝုသော၊ တို့။ ခေါ်ပန်၊ စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿာမိ၊ ၏။ အထစပန်၊ ထိုသို့ သိခြင်း ကြောင့်။ "စင်စစ်ဖြင့်, လည်းဟု"။ အဟံ၊ သည်။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊ မည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရိရံ၊ မည်၏။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ သည်။ အည်း၊ တည်း။သရိရံ၊သည်။အည်း၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နဝဒါမိ၊ဆို။ပ။ ဉာဏဒဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ရှေ့ရှုဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေ့ရှည်တိတ်စေ၏။အာဝုသော၊ တို့။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊မည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရိရံ၊ မည်၏။ ဣတိဝါ၊ ကောင်း။ ဇိဝံ၊ သည်။ အည်း၊ တည်း။ သရိရံ၊သည်။ အည်း၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ကောင်း။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နကလ္လံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ပ။ တေဒ္ဝေ ပမ္ဘိဝတာ ထိုနှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်။အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အပရံပုန၊ ဖန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး သော ကိစ္စအလို့ငှာ။**တနည်းကား**၊ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာ။ မေ၊အား။မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊မဂ်ကိုပွါးစေခြင်းကိစ္စသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ **တနည်းကား**၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာမှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊ အား။ နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အဿတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန္တာ ဖြစ်သောရဟန်းအား။တံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဇိဝံ၊ ဇိဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇိဝမည်သော သဘောတရားသည်။ သရိရံ၊ သရိရ မည်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ ဇိဝသည်။ အည်း၊ တည်း။ သရိရံ၊ သည်။ အည်း၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ၄ာ။ နကလ္လံ၊မသင့်။ပ။ သြဠဒ္ဓေါ၊ နှုတ်ခမ်း

(၃၂၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကွဲသော။ လိန္ဓာ၀ိ၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကား တော်ကို။ အဘိနန္ဒုတိ၊ အလွန်၀မ်းမြောက်ပြီ။ "ကောင်းစွာ၍ ၀န်ခံပြီ, လည်းဟု"။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ မဟာလိသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဇာလိယသုတ္တ
ဒွေပဒုဇိတ၀ဏ္ဏ

ဤ ၃၇၀။ ဘဂ္ဂေ၊ ကသ၀ပ၊ အရှင် မဟာကဿပ။ ဧ၀ံ သုတ္တံ၊ ဤ ဇာလိယသုတ်ကို။ မေမယာ၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဒေါ်ကျို။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ကော်၊ သော။ သမယော်၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယော်၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါ၀ပန သမယေန၊ ၌။ မုဏ္ဍိယော၊ ဦးပြည်းဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ လည်းကောင်း။ ဒါရုပတ္တိ ကန္ဒေ၀ါသီ၊ သစ်သားဖြင့် ပြုသော သပိတ်ကို ဆောင်သော ပရိဗိုဇ်၏တပည့်ဖြစ်သော။ ဇာလိယောစ၊ ကောင်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ဇုမေ ဒွေ ပဗ္ဗဇိတာ၊ တို့သည်။ (ဥ၀သက်မိ"သုဒ္ဓစပ်)။ ယေန-
ယတ္ထ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥ၀သက်မိ"သု၊ ကုန်၏။ ဥ၀သက်မိတ္ထာ၊ ၍။ ဘဂ၀တာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ"၊ ကွ။ သမ္မောဒိ"သု၊ ၀မ်းမြောက် ၀မ်းသာ ပြောဟောကုန်၏။ (အနက် မဟာလိသုတ်နှင့် တူပြီ)။

သတ္တမံ၊ သော။ ဇာလိယသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ
အစေလကဿပ၀ဏ္ဏ

ဤ ၃၈၁။ ဘဂ္ဂေ၊ ကသ၀ပ၊ ၀ပ။ ဧ၀ံ သုတ္တံ၊ ဤ မဟာသီဟနာဒသုတ် ကို။ မေမယာ၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မှ။ ဒေါ်ကျို။ သုတံ

၇-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ-အစေလကဿပဝတ္ထု (၃၂၉)

ဥပလက္ခိတ်၊ ၏။ ကော်၊ သော။ သမယ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရု ဝေလာယ၊ ဥရုဝေလအမည်ရှိသောမြို့၌။ ကဿပတထလေ၊ ကဿပတထလ အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊သားတို့၏ဘေးမဲ့ရာ၌။ တနည်းကား၊ မိဂဒါယေ၊ သားတို့၏ ဘေးမဲ့ရာ ဖြစ်သော။ ကဿပတထလေ၊ ကဿပတထလ အမည်ရှိသောမြေအဖို့၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ်၊ ၌။အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ယေန-ယတ္တ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန-တတ္တ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊၍။ပ။ဘောဂေါတမ၊မ။သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ဂေါတမော၊သည်။ သမ္ဗုံ၊ အလုံးစုံသော။ တပံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တတ်၏။ သမ္ဗုံ၊ သော။ တပဿိုံ၊ အကျင့်ကို မှီသော။ ''အကျင့်လျင် မှီရာရှိသော်, လည်းဟူ''။ လူခါဇိုဝိုံ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးခြင်းရှိသော သူကို။ ကော်သေန၊ အားဖြင့်။ဥပဂ္ဂေါသတိ၊ ဆဲရေးတတ်၏။ ''ပြက်ရယ်မှုပြုတတ်၏, လည်းဟူ''။ ဥပဝဒတိ၊ ချုတ်ချယ်တတ်၏။ တေံ ဝစနံ၊ ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ယေတေဇနာ၊တို့သည်။သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမော၊သည်။ သမ္ဗုံ၊ သော။ တပံ၊ ကို။ ဂရဟတိ၊ ၏။ သမ္ဗု၊ သော။ တပဿိုံ၊ အကျင့်လျင်မှီရာရှိသော။ လူခါဇိုဝိုံ၊ ခေါင်းပါး သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသော်သူကို။ ကော်သေန၊ အားဖြင့်။ ဥပဂ္ဂေါသတိ၊ ဆဲရေးတတ်၏။ ''ပြက်ရယ်ပြုတတ်၏,လည်းဟူ''။ ဥပဝဒတိ၊ ချုတ်ချယ်တတ်၏။ ဣတိဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ကစ္စိ၊အသို့နည်း။ တေဇနာ၊သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဆိုအပ်သော စကားကို ဆိုကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏လော။ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။အာဟူတေန။ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ နအဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ မစွပ်စွဲသလော။ ဓမ္မဿ၊ အရှင်ဂေါတမသည်ဆိုအပ်သော အကြောင်းအား။ အနု ဓမ္မံ၊လျော်သောအကြောင်းကို။ဗျာကရောန္တိ၊ ကြားကုန်သလော။ ''ဆိုကုန်သလော,လည်းဟူ''။ သဟဓမ္မိကော၊ သူတပါးတို့သည်

(၃၃၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဆိုအပ်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် အကြောင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ (ထည့်ပါ)။ ဝါဒေါဝါ၊ စကားသည်လည်း ကောင်း။တုမ္မာတံ၊ တို့၏။ အနုဝါဒေါဝါ၊ အတုကို ပြု၍ ဆိုသော စကားသည် လည်းကောင်း။ (ဝါဒါနုဝါဒေါကို ဝါဒေါအနုဝါ ဒေါဟု ပုဒ်ဖြတ်။ ဝါသဒ္ဒါကျေသည်)။ ကောစိ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ နုစအာဂစ္ဆတိ၊မရောက်လော။ဟိသစ္စံ၊ ၏။မယံ။ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အနုဇ္ဈကွာတုကာမာ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှာ အလိုမရှိကုန်။ ဒုတိယတော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၂။ ကဿပ၊ပ၊ယေတေဇနာ၊ တို့သည်။ပ။ ဒုတိယော်၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏၊တေဇနာ၊တို့သည်။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ငါဆိုအပ် သည်ဖြစ်၍ဆိုကုန်သည်။ "ငါဆိုအပ်သော စကားကိုဆိုကုန်သည်. လည်းဟူ"။နဟောန္တိ၊ ကုန်။ တေဇနာ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ အသ တာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတေန၊ စကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏၊ ကဿပ၊ပ။ဒုဝ။၌။အဟံ၊သည်။ကေစ္စံ၊ အချို့သော။ တပဿိံ၊ အကျင့်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ လူခါဇိုဝိုံ၊ ကို။ ဒိဗ္ဗေန၊ ဒိဗ္ဗ ဝိဟာရကို မှီ၍ဖြစ်သော။ "နတ်တို့၏ မျက်စိနှင့် တူထသော, လည်းဟူ"။ဝိသုဒ္ဓေန၊ အယူစင်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ထသော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ စက္ခုပသာဒကိုလွန်၍ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ထသော။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ ကာယဿ၊၏။ဘေဒါ၊မှ။ တနည်း၊ကား၊ကာယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပြတ်သည်မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာခြင်းကင်းထသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အလား ဖြစ်ထသော။ ဝိနိပါတံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာမှ၍ထသော။ "မကောင်း မှုကို ပြုသောသူတို့၏ ကျရာဖြစ်ထသော, လည်းဟူ"။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ရောက်သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ပ။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော အလားဖြစ်သော။သဂ္ဂံ၊ မြတ်သောရူပါရုံအစရှိသည်တို့၏တည်ရာ

ဖြစ်ထသော။ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နံ၊ ရောက်သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။

၃၀၃။ ။ပ။အဗ္ဗဒုက္ခရိဟာရိုံ၊ နည်းသော ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍နေလေရှိသောသူကို။ပ။ ဥပပန္နံ၊ သည်ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ကဿပ၊ပ။သောအဟံ၊သည်။ ဤမေသံတပဿီနံ၊ ဤသို့အကျင့်ကို မှီကုန်သောသူတို့၏။အာဝတ်ဟု၊ လားရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဂတိဟု၊ လားလတ္တံ့သော အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ စုတိဟု၊ စုတေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပပတ္တိဟု၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်းကို လည်းကောင်း။ယထာဘူတံ၊ပြန်။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သောအဟံ၊ သည်။ ကိုံ၊အဘယ်ကြောင့်။သုဗ္ဗံ၊သော။ တပံ၊ကို။ ဂရဟိဿာမိ၊အံ့နည်း။ သုဗ္ဗံ၊သော။ တပဿိုံ၊ သော။ လူခါဇိုဝိုံ၊ ကို။ ကေသေန၊ ဖြင့်။ ဥပကွောသိဿာမိ၊ဆဲရေးအံ့နည်း။ ဥပဝဒိဿာမိ၊ ရှုတ်ချစကားဆိုအံ့နည်း။

၃၀၄။ ကဿပ၊ ပ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ကုန်ထသော။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့သောပညာရှိကုန်သော။-ကဂပရပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါးတို့၏ အယူကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်ထသော။ "ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိထသော,လည်းဟု"။ ဝါလ ဝေဓိရူပါ၊ သားမြီးဖျားကိုမှန်အောင်ပစ်နိုင်သော လေးသမားနှင့် တူကုန်ထသော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေသမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပညာဂတေန၊ ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ (သမ္မန်ထည့်)။ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အယူတို့ကို။ ဘိန္ဒန္တာမညေ၊ ဖျက်ကုန်သကဲ့သို့။စရန္တိ၊သွားကုန်၏။တေဟိပိသမဏာပြာဟ္မဏောဟိ၊တို့နှင့်။ သဒ္ဒိုံ၊ဣ။မေ၊၏။ဝါဒေါ၊အယူသည်။(ကတ္တားထည့်)။ဧကစ္စေသု၊ ကုန်သော။ဌာနေသု၊အရာတို့၌။သမေတိ၊ညီ၏။ ဧကစ္စေသု၊ ကုန်သော။ဌာနေသု၊တို့၌။ နသမေတိ၊မညီ။ တေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧကစ္စံ၊ သော။ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ သာဓု ဣတိ၊ ကောင်း၏ ဟု၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်

လည်း။တံ၀စနံ၊ ထိုစကားကို။ ကေစ္ဆံ၊ အ၌ကို။ သာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒါမ၊ ဆိုကုန်၏။တေသမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ကေစ္ဆံ၊ သော။ ယံ၀စနံ၊ ကို။ နသာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ၀စနံ၊ ကို။ ကေစ္ဆံ၊ ကို။ နသာဓုတိ၊ ဟူ၍။ ၀ဒေထ၊ ကုန်၏။ပ။ (အနက်လွယ်၏)။

သမနုယုဇ္ဇာပနကထာ

၃၀၅။ အဟံ၊ သည်။ တေသမဏ ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ဥပ သင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယေသု ဌာနေသု၊ အကြင်အရာတို့၌။တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။နော၊ ငါတို့၏။ ဝါဒေန၊ နှင့်။ နသမေတိ၊ မညီ။ တာနိ ဌာနာနိ၊ ထိုအရာတို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ ဟည်စေကုန်။ ယေသုဌာ နေသု၊တို့၌။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ (ထည့်ပါ)။ နော၊ တို့၏။ ဝါဒေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တတ္ထ၊ ထိုညီရာ၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်။ (သမနုယုဇ္ဇန္တု၊ အစရှိသော ကြိယာ သုံးပုဒ်၌ ကတ္တားစပ်)။ သတ္ထာရာ၀ါ၊ ဆရာဖြင့်မူလည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာ ကို။သံဃေန၀ါ၊ဖြင့်မူလည်း။သံဃံ၊ကို။ခ္ဍမသံဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ (ထည့်ပါ။သမနုယုဇ္ဇန္တု၊အစရှိသောကြိယာသုံးပုဒ်၌စပ်)။ဣမေသံ ဘ၀တံ-ဣမေသံဘ၀န္တာနံ၊ ဤအရှင်တို့အား။ အကုသလာ၊ ထ သော။ အကုသလသဒ်ါတာ၊ အကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်ထသော။ "အကုသိုလ်ဟူသော အစုကိုပြု၍ ထားအပ်ကုန်ထသော, လည်း ဟူ"။ သာ၀ဇ္ဇာ၊ အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်ထသော။ သာ၀ဇ္ဇသဒ်ါ တာ၊ အပြစ်နှင့်တကွဟူ၍ သိအပ်ကုန်ထသော။ အသေ၀ိတဗ္ဗာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မမှီ၀ဲအပ်ကုန်ထသော။ အသေ၀ိတဗ္ဗ သဒ်ါတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်. မမှီ၀ဲအပ်ဟူ၍ သိအပ်ကုန် ထသော။ နအလမရိယာ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကုန် ထသော။နအလမရိယသဒ်ါတာ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းငှာမစွမ်းနိုင်ဟု

သိအပ်ကုန်ထသော။ ကဏ္ဍာ၊ မည်းကုန်ထသော၊ ဟာဏ္ဍသင်္ခါတာ၊ မည်း၏ဟူသိအပ်ကုန်ထသော။ ယေမမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္ဓိ၊ ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ကော၊ သည်။ အနုဝသေသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တတိ၊ နည်း။ သမဏော၊ သော၊ ဂေါတမော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ အနုဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်သလော။ ပရေ၊ ကုန်သော။ ဘောဇ္ဇာ ဂဏာ စရိယာ ဝါ၊ အကြင် ဂိုဏ်းဆရာတို့သည်မူလည်း။ အနုဝသေသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ အမ္ဘော၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ သမနုယုဇ္ဇန်-သမနုယုဇ္ဇန္တု၊ အယူကို မေးစိစစ်ကုန်လော့။ သမနုဂါဟန်-သမနုဂါဟန္တု၊ အကြောင်းကို မေးစိစစ်ကုန်လော့။ သမနုဘာသန်-သမနုဘာသန္တု၊ အယူအကြောင်းနှစ်ပါးစုံကို မေးစိစစ်ကုန်လော့။ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒယျုံ၊ ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝေဒါမိ၊ ၏။

၃၇၆။ ကဿပ၊ ပ။ သမနုယုဇ္ဇန္တာ၊ အယူကို မေးစိစစ်တတ်ကုန်ထသော။ သမနုဂါဟန္တာ၊ အကြောင်းကို မေးစိစစ်တတ်ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တာ၊ အယူအကြောင်း နှစ်ပါးစုံကို မေးစိစစ်တတ်ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ ဣမေသံ ဘဝတံ-ဣမေသံ ဘဝန္တာနံ၊ တို့အား။ ကဏ္ဍာသင်္ခါတာ၊ ကုန်သော။ ယေမမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္ဓိ၊ ကုန်၏။ တေမမ္မေ၊ တို့ကို။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ အနုဝသေသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တတိ၊ လော။ ဧဝံ၊ သို့။ ယံ ဝေဒယျုံ၊ အကြင်ကြောင့် ဆိုကုန်ရာ၏။ ပရေ၊ ကုန်သော။ ဘောဇ္ဇာ ဂဏာ စရိယာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ အနုဝသေသံ၊ မဲ့။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယံ ဝါ ပန ဝေဒယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ ပန၊ တည်း။ ကဿပ၊ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ (ဟကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ သမနုယုဇ္ဇန္တာ၊ ကုန်ထသော။ သမနုဂါဟန္တာ၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တာ၊ ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့စိစစ်ရာ၌။ အမ္ဘော၊ ကိုလျှင်။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ ပသံသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။

(၃၃၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၃၀၇။ ကဿပ၊ ပ။ အပရံ၊ ကို။ နော၊ တို့ကို။ ဝိညူပိ၊ တို့သည်လည်း။ သဗ္ဗာရာဝါ၊ဆရာဖြင့်မူလည်း။ သဗ္ဗာရံ၊ဆရာကို။ သံဃေနဝါ၊ဖြင့်မူလည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဥပသံဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဣမေသံ ဘဝတံ ဣမေသံ ဘဝန္တာနံ၊ တို့အား။ပ။ သုဏ္ဏာ၊ဖြူစင်ကုန်သော။ သုဏ္ဏသဒ္ဒါတာ၊ဖြူစင်၏ဟု သိအပ်ကုန်သော၊ ''ဖြူစင်သောအဖို့ပြု၍ ထားအပ်ကုန်သော,လည်းဟု''။ယေဓမ္မာ၊တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မေ၊တို့ကို။ကော၊အသူသည်။အနဝသေသံ၊မဲ့။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်သနည်း။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တတိ၊ လော။ ပရေ၊ ကုန်သော။ ဘောဇ္ဈောဂဏာစရိယာဝါ၊ အကြင်ဂိုဏ်းဆရာတို့သည်မူလည်း။ အနဝသေသံ၊မဲ့။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့ကို။ သမနုယုဉ္ဇန်-သမနုယုဉ္ဇန္တု၊ ကုန်လော့။ သမနုဂါဟန်-သမနုဂါဟန္တု၊ ကုန်လော့။ သမနုဘာသန်-သမနုဘာသန္တု၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၈။ ကဿပ၊ ပ။ သမနုယုဉ္ဇန်္တာ၊ ကုန်ထသော။ သမနုဂါဟန္တာ၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တာ၊ ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။ ဣမေသံဘဝတံ- ဣမေသံဘဝန္တာနံ၊ တို့အား။ ကုသလာ၊ကုန်သော။ပ။သုဏ္ဏာ၊ကုန်သော။ သုဏ္ဏသဒ္ဒါတာ၊ကုန်ထသော။ ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမဏော၊ သော။ဂေါတမော၊ သည်။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တတိ၊ လော။ဣတိ၊သို့။ ယံ ဝဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ပရေ၊ ကုန်သော။ ဘောဇ္ဈောဂဏာစရိယာဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ အနဝသေသံ၊ မဲ့။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝဒေယျုံ၊ အကြင်ကြောင့် ဆိုကုန် ရာ၏။ တေဏ၊ နံ၊ ထို အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ ခေါ ပန၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ကဿပ၊ ပ။ ဣတိ၊သို့၊(ဟကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ သမနုယုဉ္ဇန္တာ၊ ကုန်ထ

သော။ သမနုဝါဟန္တာ၊ ကုန်ထသော။ သမနုဘာသန္တာ၊ ကုန်ထသော။ ဝိညူ၊ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့စိစစ်ရာ၌။ အမ္ဘော၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ယေဘုယ္ယေန၊ ဖြင့်။ ပသံသေယ္ယုံ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ပ။

အမှာ နောက် ဝါရတို့ ၌လည်း "ဂေါတမ သာဝက သံဃော၀ါ ဂဏာစရိယ သာ၀ကသံဃော၀ါ" ဤမျှသာထူးသည်။ အပရေအရာ၌ အပရံဟု ရှိမူကား "အပရံ၊ တပါးသော အကြောင်းကို။ နော၊ တို့ကို။ သမနုယုဉ္ဇန္တိ-သမနုယုဉ္ဇန္တု၊ ကုန်လေ့" ။ ဤသို့သမ္မန်။ ।ဤသို့ သမ္မည္ဟု မြတ်စွာဘုရားသည် ရဲရင့်သော စကားကို ဆိုပြီး၍ ထိုရဲရင့်သော စကားကို ဆိုခြင်း၏ မဖောက်မပြန် မှန်သည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းငှာ အတ္ထိ ကဿပ မဂ္ဂေါ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထို-ပါဠိ၏ အတ္ထကား။

အရိယအဋ္ဌင်္ဂိက မဂ္ဂ

၃၉၃။ ကဿပ၊ ပ။ ယထာ ယံမဂ္ဂ ပဋိပဒံ၊ အကြင် ရှေအဖို့၌ ဖြစ်သော အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည် ဖြစ်၍။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ကာလ၀ါဒီ၊ လျှောက်ပတ်သော ကာလနှင့် ယှဉ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။ ဘူတ၀ါဒီ၊ မဖောက်မပြန်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။ အတ္ထ၀ါဒီ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဓမ္မ၀ါဒီ၊ အကြောင်းနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဝိနယ၀ါဒီ၊ ဆုံးမခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧနော၊ လူ အပေါင်းသည်။ သာမံယေ၀၊သာလျှင်။ဥ ဿတိ၊သိလတ္တံ့။သာမံ ဧ၀၊ သာလျှင်။ ဒဏ္ဍိတိ၊ လတ္တံ့။ (ဧ၀သဒ္ဒါကို နောက် သာမံ ဟူသော ပုဒ်နှင့်လည်း ယှဉ်ပါ။ ဒဏ္ဍိဿတိဟု ဆိုအပ်လျက် သ-ဝိဘတ်ကို ချေ၍ ဒဏ္ဍိတိဟူ၍သာ ဆိုသတည်း)။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုရှေအဖို့၌ ဖြစ်သော မဂ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ၀ဋိပဒါ၊ ထိုရှေအဖို့၌ဖြစ်သောအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယထာ

(၃၃၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ယံပဋ္ဌိပဒံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ဖြစ်၍။ သမဏော၊ သော။ ဝေါတမော၊ သည်။ကာလဝါဒိ၊ ၏။ ဘူတဝါဒိ၊ ၏။ အတ္ထဝါဒိ၊ ၏။ ဓမ္မဝါဒိ၊ ၏။ ဝိနယဝါဒိ၊ ဆိုတတ်၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဇနော၊ လူများ သည်။ သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ ဥ သတိ၊ လတ္တံ့။ သာမံဝေ၊ သာလျှင်။ ဒက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ သောမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ သာပဋ္ဌိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ၊ နည်း။ ဤတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အုံ့။ ပ။ အရိယော၊ ကိလေသာကင်း စင်ထသော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ထသော။ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်လျှင် တည်း။ ဤဒံ တေမဂ္ဂါ၊ ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကတမေ၊ မူကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ်လည်းကောင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ လည်းကောင်း။ ဤတိဤမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ကသပ၊ ပ။ ယထာ ယံပဋ္ဌိပဒံ၊ ကို။ ပဋ္ဌိပန္နော၊ ၍။ သမဏော၊ သော။ ဝေါတမော၊ သည်။ ကာလဝါဒိ၊ ၏။ ဘူတဝါဒိ၊ ၏။ အတ္ထဝါဒိ၊ ၏။ ဓမ္မဝါဒိ၊ ၏။ ဝိနယဝါဒိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ ဥ သတိ၊ လတ္တံ့။ သာမံဝေ၊ သာလျှင်။ ဒက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ အယံ၊ လျှင်။ မဂ္ဂေါ၊ ၏။ အယံ၊ လျှင်။ ပဋ္ဌိပဒါ၊ မည်၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် သီဟနာဒအကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် ယခုအခါ ငါတို့၏ အကျင့်ကိုလည်း ငါပြုအုံ့ဟု ကြံ၍ ''ဧဝံ ဝုတ္တေ အစေလော'' အစရှိသောပါဌ်ကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား)။

တပေါပဏ္ဍိတကထာ

ဤ ၃၉၄။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရှေအဖို့ဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတဒဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသောဂေါတမ၊ မ။ ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သာမည သဒ္ဒါတာဝ၊ ရဟန်း၏အမှုဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဉ္ညသဒ္ဒါတာဝ၊ ဖြတ်၏ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်ကုန် ထသော။ ဒုမေပိတပေါပဏ္ဍိမာ၊ ဤအကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းတို့ သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ကိုဟောန္တိ၊ကုန်သနည်းဟူမူကား။အစေလကောစ၊ သည်လည်း ဟောတိ၊၏။ မုတ္တစာရောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထာ ပလေခနောစ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ **တနည်းကား**၊ ဟတ္ထာ ပလေခနောစ၊ လက်ဖြင့်ကျင်ကြီးကိုခံ၍လျှောဖြင့်လျက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နဟေါဘဒန္တိကောစ၊ အရှင်ကောင်း လာလေ့ဟု ဆိုအပ်သောဆွမ်းကို မခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နတိဋ္ဌာဘဒ္ဒန္တိ ကောစ၊ အရှင်ကောင်းရပ်လောဟုဆိုအပ်သောဆွမ်းကိုမခံသည် လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဟဋံ၊ ရှေ့ရှေ့ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကို လည်း။ နသာဒိယတိ၊မခံ။ဥဒ္ဒိဿ၊၍။ကတံ၊ကိုလည်း။ နသာဒိယ တိ၊မခံ။ နိမန္တနံ၊ ဖိတ်သောဆွမ်းကိုလည်း။ နသာဒိယတိ၊ မခံ။ သော၊ ထိုပရိမိုဇ်ရဟန်းသည်။ ကုမ္ဘိမုခါ၊ အိုးဝမ္ဘ။ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နဲ့ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ကင္ဒောပိမုခါ၊ တောင်းဝမ္ဘ။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ ကိုလည်း။ နဲ့ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဌေက မန္တရုံ၊တံခါးခုံကို ကျော်၍လှူသောဆွမ်းကိုလည်း။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဒဏ္ဍမန္တရုံ၊ တုတ်နှင်တံကို ကျော်၍ လှူသောဆွမ်းကိုလည်း။ နဲ့ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ။ မုသလမန္တရုံ၊ ကျည်ပွေ့ကိုကျော်၍လှူသော ဆွမ်း ကိုလည်း။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊မခံ။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ထမင်းစားကုန် သော။ဒ္ဝိန္နံ၊တို့တွင်၊ ဧကဿိ၊သည်။ဥဒ္ဒဿယ၊ ၍။ ဒေန္တေ၊ ရှိသော်။ နဲ့ ဂဏှာတိ၊ မခံ။ ဂဗ္ဘိနိ၊ယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမသည်။ ဥဒ္ဒဿယ၊၍။ ဒိယျမာနံ၊ကိုလည်း။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ပါယမာနာယ၊ သားနို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ ဥဒ္ဒဿယ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နဲ့ ဂဏှာတိ၊မခံ။ ပုရိသန္တရဂတာယ၊ယောကျ်ားသွားသောမိန်းမ သည်။ ''ယောကျ်ားနှင့်မွှေလျော်သောမိန်းမသည်, လည်းဟု''။ ဥဒ္ဒဿယ၊ ၍။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ သံကိတ္တိသု၊ အမျှားပေါင်း၍ လှူသောဆွမ်းကိုလည်း။ နဲ့ ဂဏှာတိ၊မခံ။ ယတ္ထ၊ အကြင် ဆွမ်းဌ။သာ၊ခွေးသည်။ဥပဋ္ဌိတော၊ အနီးဌိတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တံ၊ ထိုခွေးအနီးဌိ တည်သောဆွမ်းကို။ နဂဏှာတိ၊ မခံ။ (ခွေး အနီးဌိ တည်သော ဆွမ်းကို မပေးမူ၍ လှူသော ဆွမ်းကို မခံ

ဟူလိုသည်)။ယတ္ထ၊အကြင်ဆွမ်းခ်ိ။ မကွိကာ၊ ယင်တ္ထိသည်။ သက္ကာ သက္ကာစာရိန်၊အစုအစုနှားကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။တံ၊ ထိုယင် အစုအစုနှားသောဆွမ်းကို။ နဂဏှတိ၊ခံ။မဏ္ဍံ၊ကို။နဂဏှတိ၊ မခံ။ မံသံ၊ကို။နဂဏှတိ၊ခံ။သုရံ၊ သေကို။ နဂဏှတိ၊ခံ။မေရယံ၊ အရက် ကို။ နဂဏှတိ၊ ခံ။ ထုသောဒကံ၊ သောဝိကရက အမည်ရှိသော ဆေးကို။ နပိဝတိ၊ မသောက်။ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည်။ ကောဝါရိကောဝါ၊ တစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောလောပိကောဝါ၊တစ်လုတ်သာ စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ဒွါဝါရိကောဝါ၊ နှစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒွါလောပိကောဝါ၊ နှစ်လုတ်သာစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တာဝါရိကောဝါ၊ ခုနှစ်အိမ်သာ ခံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တာလောပိကောဝါ၊ခုနှစ်လုတ်သာစားသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ကေသာ၊ သော။ဒတ္တိယာပိ၊ ခွက်ငယ်ဖြင့်လည်း။ ယာပေတိ၊ ၏။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဒတ္တိဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ ယာပေတိ၊ ၏။ ကောဟိကံပိ၊ တစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၍။အာဟာရံ၊ ကို။အာဟာဧရတိ၊ စား၏။ ဒ္ဒိဟိကမ္ပိ၊ နှစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။ ကတ္တာ၊၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ သတ္တာဟိကမ္ပိ၊ ခုနှစ်ရက်ချန်သည်ကိုလည်း။ ကတ္တာ၊၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာ ရေတိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝရူပံ၊သော။ အဒ္ဓမာသိကမ္ပိ၊ လခွဲတစ်ကြိမ် ကိုလည်း။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံ၊ အလှည့်စားခြင်းခ်ိ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုတ္တောဝါ၊ ဖြစ်စေသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

၃၉၅။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာ နံ၊ တို့အား။သာမညသင်္ခါတာစ၊ရဟန်း၏ အမှုဟူ၍လည်းဆိုအပ် ကုန်ထသော။ ဗြာဟ္မညသင်္ခါတာစ၊ ပုဏ္ဏား၏အမှုဟူ၍လည်း ဆို အပ်ကုန်ထသော။ဣမေပိတပေါပဏ္ဍိတာ၊ ဤအကျင့်ကို အားထုတ် ခြင်းတို့သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။သာကဘက္ခောဝါ၊ဟင်းရွက် ဝိမ်းကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမာကဘက္ခောဝါ၊

ဆန်စိမ်းကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နိုဝါရာဘက္ခောဝေါ၊ ကျိတ်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဠ္ဌုလာဘက္ခောဝေါ၊ သားရေနယ်သမားတို့သည်ခြစ်၍ပစ်အပ်သော သားရေဘတ်ကို စားသည်လည်း။ **တနည်းကား**၊ ရေမှော်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟဋ္ဌာဘက္ခောဝေါ၊ ရွှေရွှေဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကိုသာစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏာဘက္ခောဝေါ၊ ဆန်ကွဲကိုစားသည်လည်း ဟောတိ၊ ၏။ အာစာမဘက္ခောဝေါ၊ ထမင်းချိုးကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိညာကဘက္ခောဝေါ၊ နှမ်းဖတ်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဏာဘက္ခောဝေါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါမယဘက္ခောဝေါ၊ နွားချေးကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီး အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊ မျှ၏။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေသော သစ်သီးအစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊ ၏။

၃၉၆။ အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ ဧတေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သာမညသင်္ခါတာစ၊ ကုန်ထသော။ ဗြာဟ္မညသင်္ခါတာစ၊ ကုန်ထသော။ ဇုမေပိ တပေါပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သာဏာနိပိ၊ သာဏအမည်ရှိသော လျှော်ဖြင့်ရက်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း၊ (ဝိုက်ဆံလျှော်မျှင်ဖြင့် ရက်သော ပုဆိုးတို့ကို လည်း,ဟုယောဇနာကုန်)။ ဓာရေတိ၊ ၏။ မသာဏာနိပိ၊ ရောရ်ရက်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သေသောအကောင်မှ စွန့်အပ်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ **တနည်းကား**၊ ပြိတ်မည်သောမြက်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုးကိုတို့လည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ပံသုကူလာနိပိ၊ ပံသုကူပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ တိရိဋာနိပိ၊ သစ်ခွံဖြင့်ပြုသောအဝတ်တို့ကိုလည်း။ "လျှော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း,လည်းဟု"။ ဓာရေတိ၊ ၏။ အဇိနံပိ၊ သစ်အမည်ရှိသော သားရေ၏အရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ အဇိနက္ခိပမ္ပိ၊ အလယ်ဌဲ့ခွဲအပ်သောသစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ကုသစီရမ္ပိ၊ သမန်းမြက်ဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဝါကစီရမ္ပိ၊ လျှော်

(၃၄၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊၏။ ဖလကစီရုမ္ဘိ၊ ပျဉ်ချပ်စီသောအဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊ ၏။ ကေသကမ္မလမ္ဘိ၊ လူဆံပင်ဖြင့်ရက်သောကမ္မလာကိုလည်း။ဓာရေတိ၊၏။ဝါလကမ္မလမ္ဘိ၊စာမရီမည်သောသားတော်အမြီးဖြင့်ရက်သောအဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ ၏။ဥလူကပက္ခိကမ္ဘိ၊ ခဲပုတ်ငှက်၏အတောင်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုးကိုလည်း ဓာရေတိ၊၏။ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်သည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏။ ကေသမဿုလောစနာနုယောဂံ၊ဆံမုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်ခြင်း၌လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုဇ္ဇော-ပဓာ-ယမဘေနာ၊ ဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဒဋ္ဌိကောပိ၊ ဖခုနာင့်ဖြင့်သာရပ်သည်လည်း။ ''ဖဝါးဖြင့်သာ ရပ်သည်လည်း, လည်းဟု''။ဟောတိ၊၏။အာသနုပဋ္ဌိကဿော၊ နေရာကိုပယ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥက္ကုဋိကကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ နေသည်သာလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကုဋိကပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ နေခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုဇ္ဇော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကဏ္ဏကာသယိကောပိ၊ ဆူးပေါ်၌ သားရေကိုခင်း၍ ရှပ်ခြင်းသွားခြင်းအစရှိသောအမှုကိုပြုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏ္ဏကပဿယေ၊ဆူး၏ အထက်၌။သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေတိ၊၏။ ဖလကသေယျဒို၊ သစ်ပျဉ်၌အိပ်ခြင်းကိုလည်း။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ တဏ္ဍိုလသေယျံ၊ မြင့်သောမြေအရပ်၌အိပ်ခြင်းကို။ကပ္ပေတိ၊၏။ ကေပသယိကောပိ၊ နံပါးတဖက်ဖြင့်သာလျှင် အိပ်ခြင်းကို ပြုသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ရဇောဇလ္လခရော၊ ရွှံ့အညစ်အကြေးကိုဆောင်သောကိုယ်ရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။အဇ္ဇောကဝသိကောပိ၊ လွင်တီးခေါင်၌သာ နေလေ့ရှိသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ယထာသန္ထုတိကောပိ၊ ရတိုင်းသော နေရာ၌သာ နေလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေကဋိကောပိ၊ ကျင်ကြီးကိုစားလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကဋဘောဇနာနုယောဂံ၊ ကျင်ကြီးစားခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုဇ္ဇော၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။အပါနကောပိ၊ရေချမ်းကိုမသောက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အပါနကတ္ထံ၊ ရေချမ်းကို မသောက်

သည်၏အဖြစ်ကို။ အနုယုဇ္ဇော၊၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ သာယတတိယ ကံ၊တနေ့သုံးကြိမ်။ ဥဒဲကောရောဟနာနုယောဂံ၊ မကောင်းမှုကို လျှော်အုံ့ဟု ရေသွေးသက်ခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုဇ္ဇောဝိ၊ ဖြစ်စေသည့် ဖြစ်၍လည်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကဿပ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

တပေါပဂ္ဂမနိဗ္ဗဏ္ဍကထာ

၃၉၇။ ကဿပ၊ပ။ အစေလကောဝိ၊ အဝတ် မဝတ် သည်လည်း။စေဝိဟောတိ၊အုံ့။ မုတ္တာစာရော၊ ရုပ်လျက် ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်ကို စွန့်သည်။စေဝိဟောတိ၊အုံ့။ဟတ္ထာပလေခနော၊ လက်ဖြင့် ကျင်ကြီးကိုသုတ်၍ လျှာဖြင့် လျက်သည်လည်း။ **တနည်းကား၊** ကျင်ကြီးကို လက်ဖြင့်သာ သုတ်သည်လည်း။ စေဝိဟောတိ၊အုံ့။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝရူပံ၊ သော။အဒ္ဓမာသိကမ္ပိ၊ လခွဲတကြိမ်ကိုလည်း။ ကတ္တာ၊၍။ ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံ၊ အလည်စားခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ **အနုယုဇ္ဇော-ပဝတ္တယမာနော၊**၍။ စေဝိ ဝိဟရတိ၊အုံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ရှိသော်။ တသ၊ ထိုပရိမိုဇ္ဈရဟန်းသည်။ အယံသီလသမ္ပဒါ၊ ခြင်းကို။ အယံစိတ္တသမ္ပဒါ၊ ကို။ အယံပညာ သမ္ပဒါ၊ ကို။ အဘာဝိတာ၊ မပွါးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသဒ္ဓိကတာ၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။အထခေါ၊ စင်စစ်ကား၊ သောပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။သာမညာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်မှ။ အာရကာဝ၊ ဝေးသလျင်ကတည်း။ ဗြာဟ္မညာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်မှ။ "ပုဏ္ဏားး၏အဖြစ်မှ,လည်းဟု"။အာရကာဝ၊တည်း။ကဿပ၊ပ။ ယတောယဿာကာရဏာ၊ကြောင့်။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဝေရံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းတည်းဟူသော ရန်ကင်းထသော။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ နှလုံးမသာခြင်း ကင်းထသော။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ အခေါသဟု ဆိုအပ်သော မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ စေ၏။ အာသဝါ နဗ္ဘ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ ထသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ရှိထသော။

(၃၄၂) သုတ်သိုလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

"ကိုလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်နှင့်ယှဉ်ထသော, လည်းဟူ"။ ပညာဝိမုတ္တိ၊ ပညာဖြင့် စိတ်၏ ကိုလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိထသော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌာ်လျှင်။ သယံ၊ တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဘနည်းကား၊ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ "ပြီးစေ၍လည်း,ဟူ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဇေါတဿ္မာ ကာရဏာ၊ကြောင့်။ကဿပ၊ပ။ အယံဘိက္ခု၊ကို။ သမဏောဇုတိပိ၊ သမဏဟူ၍ လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏောဇုတိမိ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ပ။ သာကဘက္ခောပိ၊ ဟင်းရွက်စိမ်းကို စားသည်လည်း။ စေပိဟောတိ၊အံ့။ သာမာကဘက္ခောပိ၊ ဆန်စိမ်းကိုစားသည်လည်း။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ပ။ ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ် တောသစ်သီး အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ စေပိ ယာပေတိ၊ အံ့။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလိုကြွေသော သစ်သီး အစာရှိသည်။ စေပိဟောတိ၊ အံ့။ ဝေဌသန္ဓေ၊သော်။ တသ္မပရိဗ္ဗာဇကဿ၊သည်။ အယံသီလသမ္ပဒါစ၊ကိုဝင်း။ အယံစိတ္တသမ္ပဒါစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အယံပညာသမ္ပဒါစ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဘာဝိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ္ဆိကတာ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသခ္ခါ၊စင်စစ်ကား။သောပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ သာမညာ၊မှ။ အာရကာဝ၊တည်း။ ပြာဟ္မညာ၊မှ။ အာရကာဝ၊တည်း။ ကဿပ၊ ပ။ယတောယဿာကာရဏာ၊ကြောင့်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဝေ ရုံ၊ကင်းထသော။ အဗျာပဇ္ဇ၊ထသော။ မေတ္တစိတ်၊စိတ်ကို။ ဘာဝေ တိ၊၏။ အာသဝါနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ခယာ၊ ကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝမရှိထသော။ စေတောဝိမုတ္တိ၊ စိတ်၏ ကိုလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိထသော။ "ကိုလေသာတို့မှ လွတ်သောစိတ်နှင့် ယှဉ်ထသော, လည်းဟူ"။ပညာဝိမုတ္တိ၊ ပညာဖြင့် စိတ်၏ကိုလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိထသော။ အရဟတ္တံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဌာ်လျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိ

၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ-တပေါပဏ္ဍိတ နိရုတ္တိကထာ (၃၄၃)

ညာယ၊ ၍။ **တနည်းကား**၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ **သစ္ဆိကတ္တာ**၊ ၍။ ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ "ပြီးစေ၍,လည်းဟု"။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတောတဿာကာရဏာ၊ကြောင့်။ ကဿပ၊ပ။ **အယံဘိက္ခု**၊ ကို။ **သမဏောဇုတိပိ**၊ **လည်း**ကောင်း။ **ဗြာဟ္မဏောဇုတိပိ**၊ **လည်း**ကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ပ။ **သာဏာနိပိ**၊ **သာဏ** **အမည်ရှိ**သောလျှော်ဖြင့်ရက်သော**အဝတ်**တို့ကို။ **စေပိဓာရေတိ**၊ဆောင်အံ့။ **မသာဏာနိပိ**၊**လျှော်**ပေါင်းရောရ**ရက်**သော **အဝတ်**တို့ကို**လည်း**။ **စေပိဓာရေတိ**၊ **အံ့**။ပ။ **သာယတတိယကံပိ**၊ **တနေ့သုံး**ကြိမ်**လည်း**။ **ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံ**၊ **မ**ကောင်းမှုကို **လျှော်**အံ့ဟု ရေသို့ **သက်**ခြင်း၌**လှုံ့**လှုံ့ခြင်းကို။ **အနုယုတ္တော**၊ **ဖြစ်**စေ**သည်** **ဖြစ်**၍။ **ဝိဟရတိ**၊ **အံ့**။ **ဝေ**ဝံ**သ**ဣ**ဿ**၊ **သော်**။ **တ**ဿ **ပရိဗ္ဗာဇကဿ**၊ **သည်**။ **အယံ** **သီလ**သမ**ဒါ**စ၊ **ကိုလည်း**ကောင်း။ **အယံ** **စိတ္တ**သမ**ဒါ**စ၊ **ကိုလည်း**ကောင်း။**အယံ**ပ**ညာ**သမ**ဒါ**စ၊**ကိုလည်း**ကောင်း။ **အ**ဘာ**ဝိတာ**၊ **သည်**။**ဟောတိ**၊ **၏**။ **အ**ဘာ**စ္ဆိကတာ**၊ **အ**ပ**သည်**။ **ဟောတိ**၊ **ဖြစ်**၏။**အ**ထ**ခေါ**၊ **စင်**စ**စ်**ကား။ **သော**ပ**ရိဗ္ဗာဇကော**၊ **သည်**။ **သာ**

မညာ၊**မ**္ဘ**။**အ**ာ**ရ**ကာ**ဝ**၊**တ**ည်း**။**ဗြာ**ဟ္မ**ညာ**၊**မ**္ဘ။ **အ**ာ**ရ**ကာ**ဝ**၊**တ**ည်း**။ **ကဿ**ပ**၊**ပ**။ **ယ**ဒေ**တာ **ယ**သ္မာ**ကာ**ရ**ဏာ**၊ **ကြောင့်**။ **ယော**ဘိ**က္ခု**၊ **သည်**။**အ**ဝေ**ရုံ**၊**ထ**သော**။**အ**ဗျာ**ပ**ဇ္ဈ**ံ**၊**ထ**သော**။ **မ**ေတ္တ**စိ**တ္တ**ံ**၊**ကို**။ **ဘာ**ဝေ**ကိ**၊**စ**ေ**၏**။**အ**ာ**သ**ဝ**ါ**နဉ္စ**၊ **တို့**၏**လည်း**။ **ခ**ယာ**၊**ကြောင့်**။ **အ**နာ**သ**ဝံ**၊**ထ**သော**။**စ**ေ**တော**ဝ**ိ**မုတ္တိ**ံ**၊ **ထ**သော**။ **ပ**ညာ**ဝ**ိ**မုတ္တိ**ံ**၊ **သော**။ **အ**ရ**ဟ**တ္တ**ံ**၊**ကို**။**ဒိ**ဋ္ဌေ**ဝ**ဓ**မ္မေ**၊**၌**။**သ**ယ**ံ**၊**တိ**ုင်**။**အ**ဘိ**ညာ**-**အ**ဘိ**ညာ**ယ**၊ **၍**။ **သ**စ္ဆိ**ကတ္တာ**၊**၍**။**ဥ**ပ**သ**မ**ဒ**္ဓ**၊**၍**။**ဝ**ိ**ဟ**ရ**တိ**၊**နေ**၏**။ **တ**တော**တ**သ္မာ **ကာ**ရ**ဏာ**၊ **ကြောင့်**။**ကဿ**ပ**၊**ပ**။ **အ**ယံ**ဘိ**က္ခု**၊ **ကို**။ **သ**မ**ဏော**ဇုတိ **ပိ**၊ **ဟု**၍**လည်း**ကောင်း။**ဗြာ**ဟ္မ**ဏော**ဇုတိ**ပိ**၊ **ဟု**၍**လည်း**ကောင်း။ **ဝ**ုစ္စ**တိ**၊ **၏**။ **ဇ**ုတိ**၊ **သို့**။ **ဘ**ဂ**ဝါ**၊ **သည်**။ **အ**ဝေ**စ**၊ **၏**။

ဥဒ**ဂ**။ **ဧ**ဝံ**၊ **ဤ**သို့**သော** **စ**ကား**ကို**။ **ဘ**ဂ**ဝ**တာ**၊ **သည်**။ **ဝ**ုတ္တော**၊ **သော်**။ **အ**စေ**လော**၊**သော**။ **ကဿ**ပ**ေါ**၊ **သည်**။ **ဘ**ဂ**ဝ**န္တံ**၊ **ကို**။**တေ**ဝ**စ**နံ**၊**ကို**။**အ**ဝေ**စ**၊**၏**။**ဘော**ဂ**ေါ**တ**မ**၊**မ**။**သ**ာ**မ**ည်**၊**ရ**ဟ**နိ**း

(၃၄၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အမှုသည်။ဒုက္ခရုံ၊ခဲစွာ၏။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ရှိသော အမှုသည်။ဒုက္ခရုံ၊၏။ဧုတိ၊ သို့။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ကဿပ၊ပ။သာမဏံ၊သည်။ ဒုက္ခရုံ၊ ၏။ဗြာဟ္မဏံ၊မြတ်သောအမှုသည်ဒုက္ခရုံ၊၏။ဧုတိ၊သို့။ တွံ၊ သည်။ ယံကထံ၊ အကြင်စကားကို။ဝဒသိ၊ ၏။ (ထည့်ပါ သုံးပုဒ်)။ သောကထာ၊ သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ပကတိခေါ-ပကတိဝေ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောလျှင်တည်း။ကဿပ၊ပ ဝေ၊ဤသို့။အစေလကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဏ္ဍာစာရော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထာပလေခနော၊ သည်လည်း။ "လက်ဖြင့်သာ ကျင်ကြီးကို သုတ်သည်လည်း,လည်းဟု"။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဧုတိ၊သို့။ ဧဝ ရှုပ်၊သော။ အဒ္ဓမာသိကံ၊ လခွဲတကြိမ်။ ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနဲ့ယောဂံ၊ အလှည့်အစာ .စားခြင်း၌ လုံ့လပြုခြင်းကို။ အနုယုဇ္ဇော၊ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊၏။ ကဿပ၊ပ။ ဧုမာယမဇ္ဇာယ၊ ဤသို့ အဝတ်မဝတ်ခြင်းအစရှိသော အနည်းငယ်သော အတိုင်းအရှည် ဖြင့်။ဧုမိနာ တပေါပဏ္ဍမေန၊ ဤသို့အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အနည်းငယ်သော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဒုက္ခရုံ၊ သော။ သုဒုက္ခရုံ၊ အလွန်ခဲစွာသော။ သာမဏ်ဝါ၊ သည်လည်း။ စေဝိ အဘာဝိသ၊အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ဗြာဟ္မဏ်ဝါ၊သည်လည်း။စေဝိ အဘာ ဝိသ၊အုံ့။ **တနည်းကား**၊ ဧုမာယ မဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ ဧုမိနာ တပေါ ပဏ္ဍမေန၊ဖြင့်။ သာမဏ်ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏ်ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ဒုက္ခရုံ၊ ခဲသောမည်သည်။သုဒုက္ခရုံ၊ အလွန် ခဲသောမည်သည်။ စေဝိအဘာဝိသ၊ အကယ်၍ဖြစ်အုံ့။ တတော၊ ထိုအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အမှုထက်။ (ဥတ္တရိထည့်ပါ)။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ **တနည်းကား**၊ တတော၊ ထိုအဝတ် မဝတ်ခြင်း အစရှိသောအမှုမှ။ (အည်ံထည့်ပါ)။ အည်ံ၊သော။ ဇေတံသာမည်ံ၊ သည်။စေဝိနအဘာဝိသ၊ မဖြစ်အုံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့အဝတ်မဝတ် ခြင်းအစရှိသောအမှုမှတပါးသော ရဟန်းအမှုမရှိသည် ရှိသော်။ ဧုမာယ မဇ္ဇာယ၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော နည်းသော

အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဤမိနာ တပေါပက္ကမေန၊ ဤသို့ အတော်မဝတ်ခြင်းအစရှိသော အနည်းငယ်သောအကျင့်ကိုအားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ (ကရိတ်ားနှစ်ပုဒ် လိုက်ပါ)။ သာမည်၊ သည်။ ဒုက္ခရုံ၊ ခဲစွာ၏။ ပြာဟူည့်၊ သည်။ ဒုက္ခရုံ၊၏။ ဤတိ၊ဤသို့။ ဧတံ ဝစနံ၊ကို၊ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ကလ္လံ၊ သင့်သည်။ စေပိနအာဘဝိဿ၊ အံ့။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ ဧတံ သာမည်ံ၊ကို။ ဂဟပတိနာဝါ၊သည်လည်းကောင်း။ ဂဟပတိပုတ္တေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကာတုငှာ။ သက္ကာစပန၊ သည်သာလျှင်။ အာဘဝိဿ၊ ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ ကုမ္ဘဒါသိယာပိ၊ အိုးထိန်းကျွန်မ သည်လည်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာစပန၊ သည်လျှင်။ အာဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (တသ္မာ ထည့်ပါ)။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟန္ဒ၊ ခု။ အဟံ၊ သည်။ အစေလကော၊ သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်အံ့။ မုတ္တာစာရော၊ သည်။ ဟောမိ၊အံ့။ ဟတ္ထာပလေခနော၊ သည်။ ဟောမိ၊အံ့။ ပ။ဤတိ၊သို့။ ဝေရုပံ၊ဟသော။ အဒ္ဓမာသိကမ္ပိ၊ကြိမ်လည်း။ ပရိယာယ ဘတ္တံဘော ဇနာနုယောဂံ၊ကို။ အနုယုတ္တောဝ၊ဖြစ်၍။ ဝိဟာရာမိ၊အံ့။ ဤတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ကဿပ၊ပ။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဤမာယ မတ္တာယ၊ ဤအဝတ် မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အတိုင်းအရှည်ကို။ အညတြေဝ-ထပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဤမိနာ တပေါပက္ကမေန၊ ဤအဝတ် မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းကို။ အညတြ-ထပေတ္တာ၊၍။ ဒုက္ခရုံ၊ခဲစွာသော။ သုဒုက္ခရုံ၊ သော၊ သာမည်ံဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြာဟူည်ံဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ (ပြာဟူညန္တိ၊ ဟူ၍လည်း ဤတိသဒ္ဒါနှင့် ပါဠိရှိ၏)။ သာမည်ံဝါ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ပြာဟူည်ံဝါ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမည်ံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပြာဟူည်ံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခရုံ၊ ခဲသည်။ သုဒုက္ခရုံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမည်ံ၊ သည်။ ဒုက္ခရုံ၊ခဲ၏။ပြာဟူည်ံ၊သည်။ဒုက္ခရုံ၊၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဆိုစကားကို။ ဝစနာယ၊ငှာ။ ကလ္လံ၊သင့်၏။ (အဝတ်မဝတ်ခြင်း အစ

(၃၄၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ရှိသော အကျင့်မှ တပါးသော မမဂၢက်မပြုနိုင် မှန်သောရဟန်း၏ အကျင့်ကို ကဿပအားပြုတော်မူလို၍ "ယတော ခေါ ကဿပ" အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထုကား)။ ကဿပ၊ ပ။ ယတော ခေါ ယဿ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ပ။ (အဝေဇ္ဈ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၃၉၉။ တော ဂေါတမ၊ မ။ သမဏောဇ္ဇတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဒုဋ္ဌာနော၊ သိန္ဓိဝ်ခ၏။ ပြာဟ္မဏောဇ္ဇတိ၊ မကောင်းမှုကို အပ ပြုတတ်သောသူဟူ၍။ ဒုဋ္ဌာနော၊ ၏။ တနည်းကား၊ သမဏော၊ ကို။ ဒုဋ္ဌာနော၊ ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဒုဋ္ဌာနော၊ ၏။ ဇ္ဇတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ကဿပ၊ပ။သမဏော၊ကို။ဒုဋ္ဌာနော၊ ၏။ပြာဟ္မဏော၊ကို။ ဒုဋ္ဌာနော၊ ၏။ ဇ္ဇတိ၊ သို့။ ယံကထံ၊ အကြင် စကားကို။ တံ၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ (ထည့်ပါ)။ သောကထာ၊ သည်။လောကသို့၊ ၌။ ပကတိခေါ၊ ပြကတ္တေသော သဘောလျှင် တံ်ည်း။ကဿပ၊ပ။အစေလကော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ကဿပ၊ပ။ဇုမာယမဇ္ဈာယ၊ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဇုမိနာ တပေါပဇ္ဇမေန၊ ဤအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသော အကျင့်ကို အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဒုဋ္ဌာနော၊ သိန္ဓိဝ်ခ သော။ သုဒုဋ္ဌာနော၊ အလွန် သိန္ဓိဝ်ခသော။ သမဏောဝါ၊ ကောင်း။ပြာဟ္မဏောဝါ၊ကောင်း။ စေပိအဘာဝိသ၊အုံ့၊ တကော၊ ထိုအဝတ်မဝတ်ခြင်း အစရှိသောအမှု။ (အညံထည့်ပါ)။ အညံ၊ သော။ကေံသာမညံ၊သည်။စေပိအဘာဝိသ၊အုံ့။ ဇုမာယမဇ္ဈာယ၊ ဖြင့်။ ဇုမိနာ တပေါပဇ္ဇမေန၊ ဖြင့်။ သမဏော၊ ကို။ ဒုဋ္ဌာနော၊ ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဒုဋ္ဌာနော၊ ၏။ ဇ္ဇတိ၊ သို့။ ကေံဝစနံ၊ ကို။ ဝစနာယ၊ ဌာ။ ကလ္လံ၊ သည်။ စေပိအတ္ထိ၊ အုံ့။ ဝေံသန္ဓေ၊ သော်။ သော ပြာဟ္မဏော၊ ကို။ ဂဟပတိနာဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ဂဟပတိ-ပုတ္တေနဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဥတ္တုံ၊ ဌာ။ သဗ္ဗာဝစပန၊ တတ်ကောင်းသည်သာလျှင်။ အဘာဝိသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုမသော၊ ဖြင့်။ ကုမ္ဘဒါသိယာပိ၊ သည်လည်း။ ဥတ္တုံ၊ ဌာ။

၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ-သီလသမာဓိပညာသမ္ပဒါ (၃၄၇)

သတ္ကာစပန်၊ သည်လျှင်။ အာဘိသ၊ ၏။ တသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ (တသ္ဓာကား ထည့်သည်)။ ဟန္ဒ၊ ခု။ အဟံ၊ သည်။ အစေလော၊ သည်။ ဟောမိ၊ အုံ့။

အမှာ အထက်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်းချည်း ယောဇနာ လေ။ ။ဤသို့ သမ္ဘည္ဟ မြတ်စွာဘုရား အဝတ်မဝတ် ခြင်း အစရှိသော အမှု၏ သီလသမ္ပဒါ စိတ္တသမ္ပဒါ ပညာသမ္ပဒါ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကို မိန့်တော်မူလတ်သော် သီလသမ္ပဒါ အစ ရှိသည်တို့ကိုမေးခြင်းငှာ "ကတမာပနသာ သီလသမ္ပဒါ။ပ။ ပညာ သမ္ပဒါတိ" ဟူသော ပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား။

သီလ သမာဓိ ပညာ သမ္ပဒါ

၄၀၀။ ဘော၊ ဧဝါတမ၊ မ။သာသီလသမ္ပဒါ။ ထိုသီလ၏ ပြည့်စုံ ခြင်းသည်။ကတမာပန၊နည်း။သာစိတ္တသမ္ပဒါ၊သည်။ကကမာပန၊ နည်း။ သာပညာသမ္ပဒါ၊ သည်။ ကတမာပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကသ္မာပေါ၊သည်။ဘဝဝန်ကို၊ကို။ပုဗ္ဗ၊၏။ ။(ကသ္မာပအားမြတ်စွာ ဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုပြု၍ အစဉ်ဖြစ်သော တရားဒေသနာ ကိုဟောတော်မူ၍ ထိုသီလ၏ပြည့်စုံခြင်း အစရှိသည်တို့ကို ပြခြင်း ငှာ "ဣဓ ကသ္မာ" အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ကသ္မာ၊ ပ။ ဣဓလောကေ၊ ဤ လူ့ပြည်၌။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော် မမူထသော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မဖောက်မပြန် အလုံးစုံသော တရား တို့ကို မိမိအလိုလို သာလျှင် သဃမ္ဘ။ ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီး ထသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးအားဖြင့် ရှုသည်ဖြစ်၍။ "ဘေးရန် ကဲ့သို့ ရှုသည်ဖြစ်၍,လည်းဟု"။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ သမာဒါယ၊ တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ကုသလေန၊ ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊စင်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။

(၃၄၈) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဟောတိ၊ ၏။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဿီယေသု၊ တိုင်္ဘ။ ဂုတ္တိ-ဒ္ဒါရော၊ လုံသောဒ္ဒါရရှိသည်။ ''စောင့်သောဒ္ဒါရရှိသည် လည်းဟု''။ ဟောတိ၊ ၏။ သုတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္တုဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲလွယ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၀၁။ ကဿပ၊ ပ။ ကထဉ္စ-ကေနအာ့ကာရေန-ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ကဿပ၊ ပ။ ဒုဒ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါ၊ ဏာတိပါတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါ၊ ဏာတိ ပါတာ မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိသည်။ နိဟိတသတ္ထော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော လက်နက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လဇ္ဇီ၊ ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒယာပန္နော၊ မေတ္တာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗပါ၊ ဏဘူတ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ ခပ် သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကိုစောင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အသဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဒုဒမ္ပိ-အယမ္ပိ သီလသမ္ပဒါ၊ ဤပါ၊ ဏာတိ ပါတမ္ပ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သီလ သမ္ပဒါယ၊ အခပါင်းဌ။ ကော၊ သော။ သီလသမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ယထာ ဝါ ပန-ယေ ခေတသမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါ ဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါ ဒေယျာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ ၍။ ဝေရ၊ ပါယ၊ သော။ မိစ္ဆာ ဇီ ဝေန၊ သော။ တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာ ယ၊ မဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော အတတ်ဖြင့်။ ဇီ ဝိတံ၊ ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဒံ-သာ တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်၏ ဖိလာ ဖြစ်သော အတတ်ဟူသည်ကား။ သေယ္ယထာ ကတမာ၊ မူကား။ သန္ဓိ ကမ္မံ၊ နတ်တို့ကိုးကွယ်သော အမှု။ ပဏိ မိ ကမ္မံ၊ အကိုးအကွယ် ဖြစ်သော အမှု။ ပ။ သြသဓိနံ၊ ဆေးတို့ကို။ ပါ ဟိ မောဂ္ဂေါ၊ ခွါခြင်း။ ဒုတိ ဝါ-ဒုမာ ယ တိရစ္ဆာန ဝိဇ္ဇာ ယ၊ ဖြင့်မူလည်း။ ဇီ ဝိတံ၊ ကို။

ဂ-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ-သီလသမာဓိပညာသမ္ပဒါ(၃၄၉)

ကပ္ပေန္တိ၊ကုန်၏။ ဝေရူပါယ၊ သော။ မိန္ဓာဇိ၀ါယ၊ သော။ ဇုတိ-ဝေါသာတိရဏ္ဍာနုရိဇ္ဇာယ၊ မှ။ပဋိုရိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသသာ်ကျ၊နော၊ ၏။ ဇုဒမ္ပိ-အယမ္ပိသီလသမ္ပဒါ၊ သည်လည်း။ သီလသမ္ပဒါယ၊ဌ်။ကော၊ သော။ သီလသမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ကသပ၊ပ။ဝေ၀ံ၊သို့။သီလသမ္ပန္နော၊သော။ သောဘိက္ခု၊သည်။ သီလသံ၀ရတော၊ သီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံ ဘယံ၊ ဤဘေးသည်။ ဘ၀ေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသောသီလကိုစောင့်ခြင်းကြောင့်။နသမနုပဿတိ၊ မမြင်။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ကသပ၊ပ။ ခတ္တိယော၊ မြေကြီးကို အစိုးရထသော။ မုဒ္ဓါ၀သိတ္တော၊ ထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းပြီးသော။နိဟိတပစ္စာမိတ္တော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ရန်သူရှိသော။ ဧ၀ံ၊ သည်။ ပစ္စတ္ထိကတော၊ ရန်သူကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံဘယံ၊ အကြောင်းဘေးသည်။ ဘ၀ေယျ၊ ၏။ တံဘယံ၊ ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတယောက်သောရန်သူကြောင့်။ နသမနုပဿတိယထာ၊ကဲ့သို့။ဝေမေ၀ခေါ၊လျှင်။ ကသပ၊ပ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သီလသမ္ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလသံ၀ရတော၊ ကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံဘယံ၊သည်။ဘ၀ေယျ၊၏။ တံဘယံ၊ကို။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသောသီလကို စောင့်ခြင်းကြောင့်။ နသမနုပဿတိ၊ မမြင်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဇုမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌ဖြစ်သော။အနဝဇ္ဇသုခံ၊ ကို။ ပဋိသံ၀ေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ကသပ၊ ပ။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧ၀ံ၊သို့။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟော တိ၊၏။ကသပ၊ပ။အယံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်လျှင်။ သီလသမ္ပဒါ၊ မည်၏။ပ။ဘိက္ခု၊သည်။ ပ၌မဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အသသာ်ကျ၊နော၊ ထိုပ၌မဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ဇုဒမ္ပိ-အယမ္ပိ စိတ္တသမ္ပဒါ၊သည်လည်း။ စိတ္တသမ္ပဒါယ၊ စိတ္တသမ္ပဒါအပေါင်းဌ်။ကော၊သော။စိတ္တသမ္ပဒါ၊သည်။ဟောတိ ၏။ပ။စတုတ္ထံဈာနံ၊ကို။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အသသာ်ကျ

(၃၅၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နှိုင်းယယသစ်

နော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ ဒုဒမ္မိ-အယမ္မိ စိတ္တသမ္ပဒါ၊သည်လည်း။ စိတ္တသမ္ပဒါယ၊ ၌။ ဧကာ၊ သော။ စိတ္တ သမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ပ။ ဒေါ၊ စစ်။အယံ၊ ဤသို့ ပဌမဈာန်စိတ် အစရှိသည်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်။ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ မည်၏။သောဘိက္ခု၊သည်၊ဧဝံ၊သို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်လသော်။ပ။ဉာဏဒဿနာယ၊ဝိပဿနာဉာဏ်အလို့ငှာ။ စိတ္တံ၊ပရိကံစိတ်ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ဆောင်၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွှတ်စေ၏။ အသဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ ဒုဒမ္မိဉာဏဒဿနံ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ ပညာ သမ္ပဒါယ၊ အပေါင်း၌။ ဧကာ၊ သော။ ပညာသမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အပရံ-ပုနး ဗန်။ ဒုတ္ထဈာယ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး သော ကိစ္စအလို့ငှာ။ "ကိလေသာကုန်ခြင်းအလို့ငှာ, လည်းဟု"။ ပေ၊အာ။မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စ၊ မင်ကိုပွါးစေခြင်းကိစ္စသည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ဒုတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အသဘိက္ခုနော၊ ထိုအရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း၏။ ဒုဒမ္မိ-အယမ္မိပညာ၊ ဤအရဟတ္တ ဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာ သည်လည်း။ ပညာသမ္ပဒါယ၊ အပေါင်း၌။ ဧကာ၊ သော။ ပညာသမ္ပဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ အယံ၊ဤဝိပဿနာ အစရှိသော ပညာသည်။ ပညာ သမ္ပဒါ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ ကဿပ၊ပ။ ဒုမာယ သီလ သမ္ပဒါယစ၊ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ လည်းကောင်း။ ဒုမာယ စိတ္တ သမ္ပဒါယစ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော စိတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းမှ လည်းကောင်း။ ဒုမာယ ပညာ သမ္ပဒါယစ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းမှ လည်းကောင်း။ အညာ၊ သော။ တာဟိ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သီလ စိတ္တ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ထက်။ (အပါဒါနိ ထည့်)။ ဥတ္တရိတရာ ဝါ၊ လွန်မြတ် သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရာ ဝါ၊ထူးမြတ်သည်လည်းဖြစ်ထသော။ သီလသမ္ပဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ စိတ္တသမ္ပဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပညာ

သမ္ဘဒါစ၊ သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ။(ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်သော သီလ စိတ္တ ပညာသမ္ဘဒါတို့၏ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို မိန့်တော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ အတုမရှိသော မြတ်သော ရဲရင့်သော စကားကိုဆိုတော်မူလို၍ ''သန္တိကဿပ ဧကေသမဏာ ပြာဟ္မဏာ'' အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။

သီဟနာဒကထာ

၄၀၂။ ကဿပ၊ပ။ သီလဝါဒါ၊ သီလနှင့်စပ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနေက ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သီလဿ၊ သီလ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝတာ၊ အကြင် မျှလောက်သော။ အရိယံ၊ ဖြူစင်စွာထသော။ ပုရိမံ၊သော။ သီလံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထတတ္ထိ ံသီလေ၊ ၌။အဟံ၊သည်။ အတ္ထနော၊၏။သီလေန၊ နှင့်။ သမသမံ၊ ထပ်တူတူသော။ သီလံ၊ ကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိယ္ယော၊ လွန်သောသီလကိုကား။ ကုတော၊ အဘာယ်မှာ။ သမနုပဿာမိ၊ မြင်အုံ့နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယဒိဒံ-ယံဗုဒ္ဓံ အမိသီလံ၊အကြင်မြတ်သော သီလသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထတတ္ထိ ံ အမိသီလေ၊ ၌။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘိယ္ယော၊ လွန်၏။ (ဤသို့ ပဌမ သီဟနာဒကို မိန့်တော်မူပြီး၍ ဒုတိယ သီဟနာဒကို ပြုတော်မူလို၍ ''သန္တိကဿပ'' အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထတားး)။ ကဿပ၊ပ။ တပေါဇိဂုစ္ဆဝါဒါ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သောကိလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်စေတတ်သောလုံ့လကို အားထုတ်ခြင်းနှင့် စပ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ကုန်သော။သမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။တေသမဏ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ တပေါဇိဂုစ္ဆာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေသော

(၃၅၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကိုလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်စေတတ်သော လုံ့လကို အားထုတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသပ၊ ပ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ထသော။ အရိယာ၊ထသော။ ပရမာ၊ ထသော။ တပေါဇိဂုဏ်ကို ပူပန်စေတတ်သော ကိုလေသာတို့ကို စက်ဆုပ်စေတတ်သောဝိရိယကို အားထုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ-တိသံ .တပေါဇိဂုဏ်ကို ထိုစိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော ကိုလေသာတို့ကိုစက်ဆုပ်စေတတ်သောလုံ့လကို အားထုတ်ရာ၌။ အဟံ၊သည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ တပေါဇိဂုဏ်ကို ယူ၊နှင့်။ (ထည့်ပါ)။ သမသမံ၊ ထပ်တူတူသော။ တပေါဇိဂုဏ်ကို၊ ကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိယျော၊ ကိုကား။ ကုတော၊ အဘိမှာ။ သမနုပဿာမိ၊ နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ယဒိဒံ အဓိဇေဂုဏ်ကို၊ အကြင်မြတ်သောဝိရိယကို အားထုတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ-တသ္မိံ တပေါဇေဂုဏ်ကို ထိုမြတ်သော ဝိရိယကို အားထုတ်ခြင်း၌။ အဟာ မေဝ၊သည်သာလျှင်။ ဘိယျော၊လွန်၏။ (ဤသို့ဒုတိယသီဟနာဒကို မိန့်တော်မူပြီး၍ တတိယ သီဟနာဒကို ပြုတော်မူလို၍ "သန္တိ ကသပ အစ္ဆရိယော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ ။ကသပ၊ ပ။ ပညာဝေါဒါ၊ ပညာနှင့်စပ်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဇနက ပရိယာယေန၊ဖြင့်။ ပညာယ၊၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ကသပ၊ပ။ယာဝတာ၊ သော။ အရိယာ၊ သော။ ပရမာ၊ သော။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်သော ပညာ၌။ အဟံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပညာယ၊ နှင့်။ သမသမံ၊ သော။ ပညာ၊ ကို။ နသမနုပဿာမိ၊မမြင်။ ဘိယျော၊ကိုကား။ ကုတော၊ မှာ။ သမနုပဿာမိ၊ နည်း။ အထခေါ၊ ကား။ ယဒိဒံ-ယာအယံ အဓိပညာ၊ အကြင်မြတ်သော ပညာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ တိသံ အဓိပညာယံ၊ ထိုမြတ်သောပညာ၌။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘိယျော၊ လွန်၏။ ။(ဤသို့ တတိယသီဟနာဒကို မိန့်

၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ· သီဟနာဒဂါထာ (၃၅၃)

ပြီးမှ စတုတ္ထသီဟနာဒကို ပြတော်မူလိုမှ "သန္တိကဿပ"အစ ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ ကဿပ၊ပ။ ဝိမုတ္တိ၀ါဒါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းနှင့်စပ်သော စကားကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ကေ၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ယာ၀တာ၊ သော။ အရိယာ၊သော။ ပရမာ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိလေသာမှလွတ်ရာ၌။ အဟံ၊ သည်။ အဇ္ဇုနော၊ ၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊နှင့်။ သမသမံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိ'၊ကို။ နာသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဘိယ္ယော၊ ကိုကား။ ကုတော၊ မှာ။ သမနုပဿာမိ၊ နည်း။ အထခေါ၊ ကား။ ယဒိဒံ-ယာ၀သော အဓိ ဝိမုတ္တိ၊ အကြင် အထူးသဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း၌။ အဟမေ၀၊ သည် သာ၀လျှင်။ ဘိယ္ယော၊ ၏။

၄၀၃။ ကဿပ၊ပ။အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဧ၀ါတမေ၀၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ သီဟနာဒံ၊ ရဲရင့်သော စကားကို။နဒတိ၊ ဆို၏။ တဗ္ဗခေါသီဟနာဒံ၊ တိုရဲရင့်သော စကားကို။သုညာ၀ါရေ၊အရပ်၌။နဒတိ၊ ဆို၏။ ပရိသာသု၊ တို့၌။ နနဒတိ၊မဆို။ဒုတိ၀ေ၀ံ၊သို့။ယံ၀ေဒယျုံ၊ အကြင် အကြောင်းကို ဆိုကုန်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန-ဝိဇ္ဇတိ၀ေ၀ ရှိသလျှင်ကတည်း။ တေအညတိတ္ထိယပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့ကို။ဧ၀ံ၊သို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မာ၀ဒထ၊ မဆိုကုန်လင့်။ (ဟ အက္ခရာကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဒုတိ၊ သို့။ ၀စနီယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ အသုဘ ၀ဏ္ဏ၊ဖြစ်ကုန်၏။ (ထိုသို့မဆိုရကုန်သည်ရှိသော် အဘယ်သို့ ဆိုရကုန်အံ့နည်းဟု ကဿပ အကြံသည် ဖြစ်၏။ ထိုအကြံကို သိတော်မူ၍"သီဟနာဒဿ သမဏော ဧ၀ါတမေ၀ နဒတိ ပရိသာသု စ နဒတိတိ ဧ၀မသု ကဿပ ၀စနီယာ"ဟူသောဒေသနာကို

မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ကဿပ၊ပ။သမ္ဘော ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟနာဒဠ္ဍ၊ ကိုလည်း။ နဒတိ၊ ၏။ ပရိသာ သုစ၊ တို့၌လည်း။ နဒတိ၊ ၏။ ဧုတိဧဝံ၊ သာလျှင်။ တုမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ တေအညတိတ္ထိယ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသု-ဘ ဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။သမ္ဘော၊ သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟနာဒဠ္ဍ၊ကိုလည်း။နဒတိ၊၏။ပရိသာသုစ၊ တို့၌လည်း။ နဒတိ၊၏။ဝိသာရဒေါ၊ကြောက်ရွံ့ရှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ နော စ ခေါနဒတိ၊မဆို။ဧုတိဧဝံ၊ သို့။ ယံ-ယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဧဝ၊ တည်း။တေအညတိတ္ထိယပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့ကို။တုမ္မေ၊တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ မာဝဒေထ၊လင့်ကုန်။ ဧုတို့၊သို့။ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသု-ဘ ဝန္တိ၊ကုန်၏။ (ဤသို့သင်တို့မဆိုသင့်ကုန်ဟူ၍ မြစ်အင်ကုန်သည် ရှိသော်အသို့မူကားဆိုရကုန်အံ့နည်းဟူကဿပအကြီးရှိသည် ဖြစ်၍ ထိုအကြီးကိုသိ၍သမ္ဘည္ဘျားသည်"သီဟနာဒဠ္ဍ။ပ။ဝိသာရဒေါစ နဒတိတိ ဧဝမသု ဝစနီယာ" ဟူသော ဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ့ပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ဧုတိဧဝံ၊ ဤသို့မူကား။ တေ အည တိတ္ထိယပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။တုမ္မေဟိ၊ တို့သည်။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသု-ဘ ဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့သည်။သမ္ဘော၊သော။ ဂေါတမော၊ သည်။သီဟနာဒဠ္ဍ၊ကို လည်း။နဒတိ၊၏။ပရိသာသုစ၊ တို့၌လည်း။ နဒတိ၊၏။ဝိသာရဒေါစ၊သည်ဖြစ်၍လည်း။နဒတိ၊၏။နံ၊ထိုရဟန်း ဂေါတမကို။ ပဠံ၊ကို။ နောစခေါ ပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကုန်။ ဧုတိဧဝံ၊ သို့။ ယံ-ယေန၊ ကြောင့်။ ဝဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန ဝိဇ္ဇတိဧဝ၊ တည်း။ "တေမာဟေ ဝန္တိ သုဝစနီယာ၊ သီဟနာဒဠ္ဍ သမ္ဘောဂေါတမော နဒတိ၊ ပရိသာသုစ ဝိသာရ ဒေါစ နဒတိတိ ဧဝမသု ကဿပ ဝစနီယာ၊ ဌာနံခေါ ပနေတံ ကဿပဝိဇ္ဇတိ ယံအညတိတ္ထိယာ ပရိဗ္ဗာဇကာ ဧဝံ ဝဒေယျုံ၊ သီဟ

နာဒဒ္ဓ သမ္ဘောဂေါတမောနဒတိ၊ ပရိသာသုစ်နဒတိ၊ ဝိသာရ ဒေါစ နဒတိ'' ဟူသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း)။ နံ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမကို။ ပဠံ၊ ကို။ နောစပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်။ ပ။ နံ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမကို။ ပဠဒ္ဓ၊ ပြဿနာကိုလည်း။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ တို့၏။ ပဠံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ ဂေါတမော၊သည်။ နော စ ခေါ ဗျာကရောတိ၊ မဖြေ။ နေသံ၊ တို့သည်။ ပဠံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ သော။ ဂေါတမော၊သည်။ပဠဒ္ဓ၊ကိုလည်း။ ဗျာကရောတိ၊ဖြေ၏။ ပဠဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေသဖြင့်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ (သမ္ဘန်ထည့်)။ စိတ္တံ၊ ကို။ နော စ ခေါ အာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက် စေတတ်။ပဠဿ၊ကို။ ဗျာကရဏေနစ၊ ဖြေသဖြင့်လည်း။ ပရေသံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊၏။ အသ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ (သမ္ဘန်ထည့်)။ ဝစနံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဒေဝမနုဿာ၊ တို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို။ နော စ ခေါ မညန္တိ၊မအောက်မေ့ကုန်။ အသ၊ ထို-အရှင်ဂေါတမ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သောတဗ္ဗာ၊ ကိုလည်း။ မညန္တိ၊ ကုန်၏။ သုတ္ဝာ၊ နာ၍။ နောစခေါပသီဒန္တိ၊မကြည်ညိုကုန်။အသ၊ ၏။ဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ပသီဒန္တိစ၊ ကြည်လည်း ကြည်ညိုကုန်၏။ ပဿန္ဒကာရံ၊ အရာ ကို။ နောစခေါကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ပဿန္ဒာကာရဒ္ဓ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထဋ္ဌာယ၊ မဖောက် မပြန်သော လော ကုတ္တရာမမ္မအလ္လိုဋ္ဌာ။နော စ ခေါ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊မကျင့်ကုန်။တထဋ္ဌာ ယ၊ အလ္လိုဋ္ဌာလည်း။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိပန္နာ၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ အသ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ စိတ္တံ၊ကို။ (နှစ်ပုဒ် ထည့်ပါ)။ နောစခေါ အာရာဓေန္တိ၊ မနှစ်သက်ကုန်။ ဧတိ၊ သို့။ ယံ ယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဝေယျာ၊ ကုန်ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပန-ဝိဇ္ဇတိဧဝ၊ တည်း။ (ဤသို့ သမ္ဘန်)။ တေ အညတိတ္ထိယ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ ဘုမ္မေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ မာဝဒထ၊ လင့်ကုန်။ ဧတိ၊ သို့။ ဝစနိယာ၊ ကုန်သည်။ အသု ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ (ဤသို့ မဆိုကုန်လင့်ဟု မြစ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်

(၃၅၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိသယသစ်

အဘယ်သို့ ဆိုအပ်ကုန်သနည်းဟု ကသိပအကြိုရှိသည်ဖြစ်၏။ ထိုအကြိုကိုသိတော်မူ၍ "သီဟနာဒဿ သမဏော ဝေါတမော" အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ သမဏောသော။ဝေါတမောသည်။ သီဟနာဒဿ ကိုလည်း။ နဒတိ ၏။ ပရိသာသုစ တို့ဌာလည်း။ နဒတိ၏။ ဝိသာရဒေါစ လည်း။ နဒတိ၏။နုံ။ထိုအရှင်ဝေါတမကို။ပဏ္ဍိတ ကိုလည်း။ပုစ္ဆန္တိ ကုန်၏။ နေသံ။ထိုနတ်လူတို့သည်။ ပုဗ္ဗော။သည်။ဟုတ္တာ။ ၍။ နေသံ။တို့၏။ ပဏ္ဍိတ ကိုလည်း။ ဗျာကရောတိ ၏။ ပဏ္ဍိသ ကို။ ဗျာကရဏေနစ ဖြင့်လည်း။ နေသံ။ တို့၏။ စိတ္တံ။ကို။ အာရာဓေတိ ၏။ အသ။ထိုရဟန်းဝေါတမ၏။ ဝစနံ။ကို။ ဒေဝမနုဿာ။ တို့သည်။ (သုံးပုဒိ ထည့်ပါ)။ သောတဗ္ဗ။ကိုလည်း။ မညန္တိ။ကုန်၏။ သုတ္တာစ။ နာ ကုန်၍လည်း။ပသီဒန္တိ။ကုန်၏။ ပသန္နာကာရ။ကိုလည်း။ကရောန္တိ။ ကုန်၏။ တထတ္ထာယစ။ဌာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ။ကုန်၏။ ပဋိပန္နာ။ ကျင့်ကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ။ တို့သည်လည်း။ ပဋိပတ္တိယာ။ အကျင့်ဖြင့်။ (ကရိဏီးထည့်)။အသ။ထိုရဟန်းဝေါတမ၏(သမ္ဘန်ထည့်)။စိတ္တံ။ ကို။(ကံထည့်)။အာရာဓေန္တိ။ကုန်၏။ ဇုတိဝေါ။သာလျှင်။ကသိပ။ ပ။ဝစနီယာ။ကုန်သည်။အသုဘ ဝန္တိ။ကုန်၏။ (ဤသို့ ရဟန်းဝေါတမသည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌သာ သီဟနာဒကို ဆို၏။ ပရိသတ်အလယ်၌ မဆို။ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော သူတို့၏အယူကို မြစ်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ပရိသတ်အလယ်၌ ဆိုဘူးသော သီဟနာဒကို တဖန် ပြတော်မူလို၍ "ကေ မိဒါဟံ" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

ကိုယ်ထိုယ ပရိဝါသကထာ

၄၀၄။ ကသိပ။ ပ။ အဟံ။ သည်။ ကံ။ သော။ သမယံ။ ၌။ (ဇုဝကား နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ရာဇဂဟေ။ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋပဗ္ဗတေ။ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။ဝိဟရာမိ။၏။တည်၊ထိုဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်၌။မံ

၈-မဟာသီဟနာဒသုတ္တ-တိတ္ထိယပရိဝါသကထာ (၃၅၇)

ငါ့ကို။ အညတရော၊ တယောက်သော။ တေသံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့၏။ ပြဟ္မစာရီ၊ အတူကျင့်ဘက်ဖြစ်သော။ နိဂြောဓောနာမ၊ နိဂြောဓ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်း အဓိဇဂုဏ္ဍော၊ ဝိရိယဖြင့် မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်သောအရာ၌။ ပဋိ၊ ကို။ အပုဏ္ဏ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ တသ၊ ထိုနိဂြောဓပရိဗိုဇ်၏။ (ပရံ၌စပ်သည်။ ပုဗ္ဗောဒ္ဓလည်း စပ်)။ အဓိဇဂုဏ္ဍော၊ အလွန်မြတ်သော ဒုစရိုက်တို့ကို စက်ဆုပ်ရာ၌။ ပဋိ၊ ကို။ ပုဗ္ဗော၊ သည်။ ဟုတ္တွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားပြီ။ ပဋေ၊ ကို။ (ထည့်ပါ)။ ဗျာကတေ စ ပန၊ ဖြေအပ်သည်ရှိသော်လျှင်။ မေ၊ အား။ ပရံ ဝိယ၊ အလွန် မြတ်စွာသော။ မဂ္ဂေ ဝယ၊ အတိုင်း အရှည်ဖြင့်။ တနည်းကား၊ မဂ္ဂေ ဝယ၊ အတိုင်း အရှည်ထက်။ ပရံ ဝိယ၊ လွန်စွာလျှင်။ တနည်းကား၊ ပရံဝိယ မဂ္ဂေ ဝယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ အတ္တာ မနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ကောဟိ-ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သော ပရိဗိုဇ်သည်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ပရံဝိယ၊ အလွန်မြတ်သော။ မဂ္ဂေ ဝယ၊ အတိုင်းအရှည် ဖြင့်။ အတ္တာ မနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ နအသ၊ မဖြစ်အံ့နည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ပရံဝိယ မဂ္ဂေ ဝယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္တာ မနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ (နှစ်ပုဒ် ထည့်ပါ)။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းစွ တကား။ "အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွတကား, လည်းဟု"။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ရှိစွ တကား။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ ဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့မျက်နှာရှိသော အိုးကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ ယထာ ဝါ၊ အထက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားဘိ သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ မြက်, သစ်ရွက် အစရှိသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ ယထာ ဝါ၊ ဖွင့်၍ပြုပေ သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျ ယထာ ဝါ၊ ကြားပေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အန္ဓ

(၃၅၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အမိုက်၌။ ကေလ ပဋ္ဌော တံ၊ ဆိမိုး တန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျုယထာဝါ၊ ထွန်းပေသကသို့ လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒက္ခန္တိယထာဝါ မြင်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ဟောကြောင်းမူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သောဟံ-ဧသောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံဂတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏, ချမ်းသာကို ဆောင်ပေတတ်၏ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ-ဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ၊ ၏။ ဓမ္မဥ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။သရဏံဂတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ-ဘဇာမိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမိ-ဗုဇ္ဈာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရချင်၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်း အဖြစ်ကိုလည်း။ လဘေယျံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကဿပေါစ၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၀၅။ ကဿပ၊ ပ။ အညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိ ဖြစ်ဘူးသော။ ယောပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဘုရား သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကို။ အာကင်္ခတိ၊အလိုရှိအုံ့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ကို။အာကင်္ခတိ၊ အုံ့။ သော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုသာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အယူရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသောပရိဗိုဇ်သည်။စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝသိနေရာ၏။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မာသာနံ၊လတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗပရိဗ္ဗာဇကေန၊ သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ အာရဒ္ဓ စိတ္တာ၊ နှစ်သက်စေအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ (ကံထည့်)။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဋ္ဌင်းခံ

ကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဣဿ၊ ဤသို့သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့ကို ရဟန်းပြုရာ၌။မေ မယာ၊ သည်။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့သည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဘုရား သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကို။သစေ အာကင်္ခန္တိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိကုန်အံ့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ သစေ အာကင်္ခန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ အာကင်္ခိယမာနေ၊ ဤသို့ ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်း ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို အလိုရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။စတ္တာရောမာသေ၊လေးလတို့ပတ်လုံး။ သစေ ပရိဝ သန္တိ၊အကယ်၍ပရိဝတ်နေရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ မာသာနံ။ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ အာရုဠ္ဍစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှာ။သစေ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊အကယ်၍ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ သစေ ဥပ သမ္ပာဒေန္တိ၊ အကယ်၍ ပဉ္စင်းခံကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤလေးလ ပရိဝတ် နေသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ စတ္တာရိဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ပရိဝသိဿာမိ၊ပရိဝတ်နေအံ့။စတုန္နံ၊လေးပါးကုန်သော ဝဿာနံ၊နှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကုန် သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ငှာ။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရဟန်း ပြုစေကုန်သတည်း။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံစေ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊သို့။ အစေလော၊သော။ကဿပေါ၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။အစေလော၊အဝတ်မဝတ်သော။ကဿပေါ၊သည်။ ဘဂဝတော၊၏။သန္တိကေ၊၌။ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကို။ အလတ္ထခေါ၊ ရသေးလျှင် ကတည်း။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။

အမှာ အစေလ ကဿပသည် သမ္ဗုဒ္ဓဘုရား သာသနာ တော်မှ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဖူး သောသူသည် ဘုရားသာသနာတော်၌ ရဟန်းပဉ္စင်း အဖြစ်ကို အလိုရှိသည်ရှိသော် လေးလပတ်လုံး ပရိဝတ်နေရ၏။ လေးလ

(၃၆၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

လွန်မှ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော ရှုဟန်းတို့သည် ရဟန်းပဋ္ဌင်းပြုကုန်သည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင် အရှင်ဘုရား လေးလပရိဝတ်နေ၍သာသနာတော်၌ ရဟန်းပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ရပါသည် ရှိသော်လေးနှစ်ပတ်လုံး ပရိဝတ် နေပါတော့မည်ဟု သာသနာတော်၌ အလွန်ကြည်ညိုသောစကားကို ဆိုလေသော် အစေလကဿပ၏ သာသနာတော်၌ အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို သိတော်မူ၍ အစေလကဿပကား ပရိဝတ်နေခြင်းငှာ မထိုက်ဟု မိန့်တော်မူ၍ ပရိဝတ်မနေရပြီ။ ဂိုဏ်း၏အလယ်၌နေစေ၍ ရှုဟန်းပဋ္ဌင်းပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့ရဟန်းပြုထောက်မူသည်ကိုရည်၍ "အလတ္ထ ခေါအစေလကဿပေါ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ်ံ အလတ္ထ ဥပသမ္ပဒံ" ဟူသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။

* အစိရုပသမ္ပန္နော၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်သေးသော။ (ခေါ ပန သဒ္ဒါကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ အာယဿာ၊ ရှည်သော အသက် ရှိသော။ (ကဿပေါ၌ ဝိသေသနစပ်)။ ဧကော၊ တယောက်အထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ လွှတ်သောနှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေထသော။ ကဿ ပေါ၊ သည်။ (ဝိဟာသိ၌ ကတ္တားစပ်)။ နစိရဿေव၊ မကြာမြင့်မီ လျှင်။ ယဿ အရဟတ္တဖလဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ကုလပုတ္တာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့ သည်။ သမ္မဒေव၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ယာထောင် သောလူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ယာမထောင်သော ရဟန်း ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိထသော။ ပြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မြတ်သော သီတင်း သုံးခြင်း၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ အရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အတ္တဘောဝ်သာလျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိ ညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ **ဘနည်းကား**၊ အဘိ

ညာ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။သန္ဓိကတ္တာ၊မျက်မှောက်ပြု၍။ဥပသမ္ပဒ္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊၏။ (ဤသို့အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ အာရုံကို ပြောက်မှုလို၍ "ဒိဏာဇာတိ။ပ။ အဗ္ဘညာသိ ဟူသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဒိဏာ၊ကုန်ပြီ။ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ-စရိတံ၊ကျင့်ပြီ။ကရณီယံ၊ ပြုအပ်သော တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စကို။ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ အပရံပုန၊ တဖန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စအလို့ငှာ။ တနည်းကား၊ ကိလေသာကို ကုန်စေခြင်းငှာ။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စ၊ မဂ်ကိုပွါးစေခြင်း ကိစ္စသည်။ မေ၊အာ၊။နတ္ထိ၊ရှိ။ တနည်းကား၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ အပရံ၊တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်။ မေ၊ အာ၊။နအတ္ထိ၊မရှိပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပစ္စဝေက္ခဏ ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ (ကရိတ်းထည့်)။ အဗ္ဘညာသိ၊ သိ၏။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ကဿပေါ၊ သည်။ အရဟတံ-အရဟန္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အဌမံ၊သော။မဟာသိဟနာဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၉-ပေါ့ဋ္ဌပါဒသုတ္တ
ပေါ့ဋ္ဌပါဒ ပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထု

☰ ၄၀၆။ ဘဂ္ဂေကသ္မိပ၊ပ။ မုဒံသုတ္တံ၊ ဤပေါ့ဋ္ဌပါဒသုတ်ကို။ မေမယာ၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။သန္ဓိကာ၊အထံတော်မှ။ဝေါ၊ သို့။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊မှတ်လိုက်ရ၏။ကော်၊ သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။သာဝတ္ထိယံ၊၌။အနာထပိဏ္ဍိကသ၊ ၏။အာရာမေ၊ အရာမ်၌။ စေတ၊ ထိုအနာထပိဏ် သူဌေးသည်။ ကာရိတေ၊ ပြုစေအပ်သော။ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းကြီး၌။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ၀နု သမယေန၊ ၌။ ပေါ့ဋ္ဌပါဒေါ၊ ပေါ့ဋ္ဌပါဒ အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဝတ်မဝတ်သော ပရိဗိုဇ်သည်။ သမယပ္ပဝါ

(၃၆၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိသယသစ်

ဒကေ၊အယူကိုဆိုရာဖြစ်သော။ကေသာလကော၊တစ်ခုတည်းသော စရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၊ အာရာမ်ဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာစိရေ၊ တည်ပင်တော်၌။ တနည်းကား၊ သမယပ္ပဝါဒကေ၊ အယူကို ဆိုရာဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာရေ၊ တည်ပင် အစုဉ်ရှိသော။ ကေသာလကေ၊ တစ်ခုသော စရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာယ၊မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၊၌။ပဋ္ဌိဝသတိ၊ နေ၏။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇက ပရိသာယ၊ ပရုဗိုဇ် ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ တိံ သမယ္ကော့ဟိ၊ သုံးဆယ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇက သတေဟိ၊ ပရိဗိုဇ် အရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထတည်း)။ တိံ သမယ္ကော့ဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ သုံးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ပရိဗိုဇ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ (ဤကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း)။ ပဋ္ဌိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းဝိုင်ကို အညီအညွှတ်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ာ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။

၄ဝ၇။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဝင်သောအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ တေံ-သော ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကိံ အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ သာဝတ္ထိယံ၊၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ၄ာ။ စရိတုံ၊ သွားခြင်း၄ာ။ တာဝ အတိပ္ပဂေါ၊ခေါ၊ အလွန်စောသေး၏။ ယံနူနယဒိပန၊အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ ယေန-ယတ္ထ၊ ၌။ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကို ဆိုရာဖြစ်သော။ကေသာလကော။ တစ်ခုတည်းသော စရပ်ရှိတသော။မလ္လိကာယ၊ ၏။အာရာမော၊ သော။ တိန္ဒုကာ စိရော၊ တည်ပင်ကောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တနည်းကား၊ သမယပ္ပဝါဒကော၊သော။တိန္ဒုကာစိရော၊ တည်ပင်အစုဉ်ရှိထသော။ ကေသာလကော၊ သော။ အာရာမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန-ယတ္ထ၊၌။ပေါ်ရပါ၏ခေါ်၊ပေါ်ရပါ၏အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ အဂတ်မဝတ်ဒသ-ပရိဗိုဇ်သည်။အတ္ထိ၊၏။ တေန-တတ္ထ၊သို့။ ဥပ

သက်မေယျ၊ ကပ်ရမ္ဟကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ-သော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ကြံပြီး သည်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ကာလ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ (ယေန အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။

၄၀၈။ မဟာတိယာ၊မျှားသော။ ဥန္နာဒိနိယာ၊ပဲ့တင်ထပ်ခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ်ထသော။ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒ'ယ၊ အထက်သို့တက် သော့အသံ အရှပ်ထက်ဝန်းကျင်နှံ့သော အသံရှိထသော။အနေက ဝိဟိတံ၊အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊မင်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားကို။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဟောထသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊နှင့်။ သဒ္ဒိ'၊ ကွ။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံသောတိရစ္ဆာနကထာ၊ထိုမင်ဖိုလ်၏ ဖိလာဖြစ်သော စကား ဟူသည်ကား။သေယျထာကတမာ၊နည်းဟူမူကား။ ဘနဉ်းကား၊ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ် မည်သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ ကို။ ကထေန္တိယာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒိ'၊ ကွ။ နိသိန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊နည်းဟူမူကား။(ဤနောက်နည်း၌ ဣဒံ သဒ္ဒါအနက်မရှိ။ သေယျထာကား ပုစ္ဆာဧောတက နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ဤနောက်နည်းလျှင် သင့်မြတ်လှသည်)။ ဆာဧကထံ၊ မင်း စကားကို လည်းကောင်း။ စောရကထံ၊ ခိုးသူစကားကို လည်း ကောင်း။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးစကားကို လည်းကောင်း။ သေနာကထံ၊ စစ်သည် စကားကို လည်းကောင်း။ ဘယကထံ၊ ဘေးဖြစ်သောစကားကိုလည်းကောင်း။ ယုဒ္ဓကထံ၊ စစ်ထိုးသော စကားကို လည်းကောင်း။ အန္နကထံ၊ ထမင်းစကားကို လည်း ကောင်း။ပါနကထံ၊အဖျော်စကားကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုတထံ၊ အဝတ်စကားကို လည်းကောင်း။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာစကားကို လည်းကောင်း။ မာလာကထံ၊ ပန်းစကားကို လည်းကောင်း။ ဂန္ဓကထံ၊ နံ့သာစကားကို လည်းကောင်း။ ญาတိကထံ၊ အဆွေ အမျိုး စကားကို လည်းကောင်း။ ယာနကထံ၊ ယာဉ်စကားကို လည်းကောင်း။ ဂါမကထံ၊ ရွာစကားကို လည်းကောင်း။ နိဂမ

(၃၆၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယစာစ်

ကထံ၊ နိုဝုံးစကားကို လည်းကောင်း။ နဂရကထံ၊ မြို့စကားကို လည်းကောင်း။ စနပ်ဒကထံ၊ စနပုဒ်စကားကို လည်းကောင်း။ ဇုတ္တိကထံ၊ မိန်းမစကားကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသကထံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သူရကထံ၊ ရဲရင့်သော သူရဲစကားကို လည်းကောင်း။ ဝိသိခါကထံ၊ ခရီးဆုံစကားကို လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ အိုးထိန်းကျွန်မကို ရေဆိပ်ခွဲ ဆိုသောစကားကို လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗဝေတကထံ၊ ရှေးဦးသေလေပြီးသော သူတို့ကိုဆိုသော စကားကိုလည်းကောင်း။ နာနတ္တကထံ၊ အထူးထူးသော စကားကိုလည်းကောင်း။ လောကက္ခာယိကံ၊ လောကကို ကြားသော စကားကို လည်းကောင်း။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုद्रာတို့ကြားသော စကားကို လည်းကောင်း။ ဇုတိ ဘ ဝါ ဘ ဝကထံ၊ ဤသို့ပွားမ,ဤသို့ယုတ်၏ ဟူ၍ ပွားခြင်း ယုတ်ခြင်းကိုဆိုသော စကားကို လည်းကောင်း။ ဇုတိဇုမ်ကထံ ဝါ၊ ဤနှစ်ဆယ့် ရှစ်ပါး အပြားရှိသော တိရစ္ဆာန်-ကထာကို လည်းကောင်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ဗဟုံ၊ များစွာ သော။ နိ.ရတ္ထက ကထံ ဝါ၊ အကျိုးမရှိသော စကားကိုလည်း ကောင်း။(ဇုတိ ဝါ ဘ ဝါသဒ္ဒါဖြင့် ဆည်းသတည်း)။ကထေန္တိယာ၊ ပြောဟောသော။ ပရိဗ္ဗာဇက ပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဒါ၊ ကို။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄ဝ၉။ ပေါ်ဌပါဒေါ၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ဒူရတောဝ၊မှလျှင်။အာဂစ္ဆန္တံ၊လာလတ်သည်ကို။အဒ္ဒသခေါ၊ မြင်လေသလျှင်ကတည်း။ ဒိသ္မာန၊ ၌။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ သဏ္ဌပေသိ၊ ကောင်းစွာထားမ၏။ ''ကောင်းစွာ တည်စေ၏ လည်းဟု''။ ကိုံသဏ္ဌပေသိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘောန္တော၊ တို့။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊နည်းသောအသံ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ဖြစ်ကုန်လော့။ ဘောန္တောတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ မာအကတ္တု၊ မပြုလင့်ကုန်။သမဏောသော။ အယံ ဝေါတမော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဝေါတမော၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒကာမော၊ အသံနည်းခြင်းကို အလိုရှိ၏။ (ခေါ်ပန

ကား ပဒါလက်ိုဝရုတည်း)။ အပ္ပသဒ္ဒဿ၊ အသံနည်းသောသူ၏။ ဝတ္ထုဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းလေ့ရှိ၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ နည်းသော အသံရှိသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဥပသက်မိတမ့်၊ ကပ်အပ်သည်ကို။ အပ္ပေဝနာမ မညေယျ၊ အောက်မေ့ခြားအံ့လည်းမသိ။ ဇုတိ၊ သို့။ သဏ္ဌာပေသိ၊ ကောင်းစွာ တည်စေ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။

☰ ၎ဝ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေနပေါ့ဌပါဒေါ၊ ၌။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကောန-တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တော၊ လာတော်မူလော့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ (အာဝဏ်ထည့်ပါ)။ အာဝဏ်၊ လာခြင်းကား။ သွာဝဏ်-သုအာဝဏ်၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣမံ၊ ဤငါတို့နေရာ. အရပ်သို့။ အာဝမနာယ၊ ၎ဝ။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပရိယာယံ၊ အကြောင်အလည်ကို။ အကာသိ၊ ၏။ **တနည်းကား**၊ ယဒိဒံ-ယော အယံ ပရိယာယော၊ အကြောင်အလည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံပရိယာယံ၊ ဤ ငါတို့နေရာ အရပ်သို့ လာခြင်းဟူသော အလည်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စိရသံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသိဒတု၊ နေတော်မူလော့။ ဣဒံ အာသနံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ခင်းအပ်ပြီ။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တော၊ ခင်းအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ။ နိသီဒိ၊ ၏။ ဧကမန္တံ၊ စွာ။ နိသိန်း၊ နေပြီးသော။ ပေါ့ဌပါဒံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။

(၃၆၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိမဟာနိုဿယသစ်

ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော။ ကထာယ၊ စကားကြောင့်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ (ဤအနက်ကား ကာယနောတ္ထကို ကာယနုအတ္ထဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း။)။ **တနုည်းကား**၊ တေရဟိ၊ ၌။ ဣဒေ၊ ဤ-စည်းဝေးရာ စရပ်၌။ ကာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ကြောင့်။ တုမ္မေ၊ တို့သည်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ ကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ (၅)အနက်ကား ကာယ နောတ္ထကို ကာယနုဣဒေဟု ပုဒ်ဖြတ်၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း)။ ဝေါ၊ တို့၏။ ကာ၊ အဘယ်မည်သော။ အန္တရာ ကထာ၊ အကြားအကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်။ ဝိပ္ပကတာစ ပန၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသနည်း။ **တနုည်းကား**၊ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးသို့ မရောက် သေးသော။ အန္တရာယကထာ၊ အကြား အကြား၌ ဖြစ်သော စကားသည်။ ကာစပန၊ အဘယ် စကားနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အဘိသညာနိရောဓကထာ

ဥဒေ။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဥဒ္ဓေ၊ သော်။ ပေါ်ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ၊ စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံ၊ ယ ကထာယ၊ အကြင် စကား ကြောင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သောကထာ၊ ဤစကား သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေကုန်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောကထာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်။ နဘဝိဿ တိ၊ လတ္တံ့။ ပဌမာ၊ နောက်မှလည်း။ သဝနာယ၊ နာခြင်းငှာ။ (လဘိဿတိ ထည့်ပါ)၊ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ **တနုည်းကား**၊ သောကထာ၊ သည်။ ပဌမာ၊ မှလည်း။ သဝနာယ၊ ငှာ။ ဒုလ္လဘာ၊ သည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိမာနိ-ပုရိမေသု၊ ယနေ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုရိမတရာ-ပုရိမတရေသု၊ ယမန်နေ့ထက်

လုန်သောနေ့ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝသာနိ-ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌။ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးသောအယူရှိကုန်သော။ ဣာတုဟ လသာလာယ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်သောစရပ်၌။ နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်ထသော။ သန္နိပတိတာနံ၊ တပေါင်းတည်း ပေါင်းကုန်ထသော။ သမဏာ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (ကထာ၌စပ်)။ တို့အား။ (ဥဒပါဒိ၌စပ်)။ အဘိသညာနိရောဓကထာ၊ သညာ၏ ချုပ်ခြင်းကို ဆိုသောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

အမှာ

အဘိသညာ၌အဘိသဒ္ဒါကား ဥပသာရမျှ အနက် မရှိ။ ဥပလက္ခဏာ နည်းအားဖြင့် သညာကိုမှတ်၍ အဘိသညာနိရောဓကထာဟု ဆိုသတည်း။ သညာ၏ ချုပ်ခြင်း၌ သာလျှင် စကားဖြစ်သည် မဟုတ်။ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၌ပင် စကား ဖြစ်၏ဟူသောအနက်ကို ယူအပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌- "အဘိသညာ နိရောဓေတိ. ဣဒေ အဘိတိ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ။ သညာ နိရောဓောတိ စိတ္တနိရောဓေဟုဆိုသတည်း။ အဘိသညာနိရောဓ ကထာဟုပါ၌ အမျိုးရှိ၏ အဋ္ဌကထာ အလိုသော် အဘိသညာ နိရောဓကထာဟု ရှိသင့်၏။

ကိုဥဒပါဒိ၊ ဟူမှုကား။ ဘော၊ အရှင်တို့။ ကထံ-ကေန အာကာရေန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဘိသညာ နိရောဓော၊သညာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊သို့။ အဘိသညာနိရောဓကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ဧवံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိုအာဟံသု၊ ကုန်သနည်း ဟူမှု ကား။ အဟောဘူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ အပ္ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းမရှိ ကုန်ပဲ။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ သညာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ကုန်၏။ ယသ္မိံ သမယေ၌။ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ထိုသညာဖြစ်သောအခါ၌။သောပုရိသော၊သည်။ (ထည့်ပါ)။ သညီ၊ သညာရှိသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊

(၃၆၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဌ။ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ နိရုဒ္ဓနှင့်၊ ကုန်၏။ ဣသို့ သမယော၊ ထိုသညာချုပ်သော အခါဌ။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အသညီ၊ သညာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏၊ ဒုတ္ထံ-ဝေဒံ ဒုမိနာဘာရကောန၊ ဖြင့်။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။အဘိသညာနိရောဓံ၊ သညာ၏ ချုပ်ခြင်းကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။

အမှာ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား သာသနာတော် ပသော ကာလ၌ တိတ္ထိတို့၏အထံ၌ ရသော့ရဟန်းပြု၍ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ စိတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည် ငြိမ်းချမ်းစွာ၏ဟု "ဓိ စိတ္တံ သညာရောဂေါ သညာဂဏ္ဍော အစရှိသော နည်းဖြင့် သမာပတ်ကိုပွါးစေ၍ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ စုတေလေသော် ကမ္ဘာ ငါးရာပတ်လုံး အသညသတ်ဘုံ၌ စုတေ၍ တဖန် လူပြည်၌ စုတေ၍ တဖန် ဤလူပြည်၌ တိတိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ တစ်ဘဝမျက်သာ အောက်မေ့နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကိုရ၍ ထို ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်ဖြင့် မိမိကျင်လည်ဖူးသော ဘဝကို အောက်မေ့လေသော်အသညသတ်ဘုံ၌ စိတ်မရှိခြင်းကြောင့် စုတိခြင်းကိုမမြင်မူ၍ ဤကာမတိတိတ် ပဋိသန္ဓေကိုသာ မြင်၍ သညာသည် အကြောင်းကင်း၍လည်း ဖြစ်၏။ အကြောင်း ကင်း၍လ ည်း ချုပ်၏ဟု မှားသောအယူကို ယူလေသတည်း။

တံပုဂ္ဂလံ၊ကို။အညော၊တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ကိုံ အာဟ၊နည်းဟူမူကား။ဘော၊အရှင်။တေ-ဧသော အဘိသညာနိရောဓော၊ ထိုအကြောင်းကင်း၍ သညာ၏ချုပ်ခြင်း သည်။ဝေ၊ဤသို့သင်ဆိုကိုင်း။ နခေါပန ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိသစ္စံ၊၏။ဘော၊အရှင်။ သညာ၊ သည်။ ပုရိသဿ၊၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်မည်၏။ "အတ္တာဘော မည်၏, လည်းဟူ"။ သာစသညာ၊ သည်။ ဥပေတိ၊ ကပ်လည်းကပ်၏။ "ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏, လည်းဟူ။ အပေတိ၊ ကင်းလည်းကင်း၏။ "ပယ်လည်း ပယ်၏, လည်းဟူ,။ယသ္မိံ သမယေ၊ဌ။သညာ၊ သည်။ ဥပေတိ၊ ၏။ ပြည့်စုံ

ဏ်,လည်းဟူ''။ တသို့သမယော၊ ထိုသို့ သညာကပ်သောအခါ၌ "ထိုသို့ သညာပြည့်စုံသောအခါ၌,လည်းဟူ''။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တနည်းကား၊သောအတ္တာ၊ ထိုအတ္တတောသည်။ သည်၊ ရှိသည်။ဟောတိ၊ဏ်။ယသ္မိံသမယော၊ ၌။ သညာ၊သည်။ အပေတော၊ ကင်းဏ်။ "ပယ်ဏ်, လည်းဟူ။ တသ္မိံ သမယော၊ ၌။ သော ပုရိသော၊သည်။အသည်၊သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်ဏ်။ဣတိ၊သို့။အာဟ၊ ဏ်။ဣတ္ထံ-ဧဝံဣမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဧကော၊ အချိုကုန်သော သူတို့သည်။ အဘိသညာနိုရောဓံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်ဏ်။

အမှာ ၌ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ကား ထိုပဌမပုဂ္ဂိုလ် အယူကိုမြစ်၍ ဣသိသိင်ရသေ့ဏ် သညာမရှိသည်ဏ်အဖြစ်ကို ယူ၍ "ဥပေတိဝိ အပေတိဝိ'' ဟူ၍ ဆိုလေသတည်း။ အဘယ်သို့လျှင် ဣသိသိင်ရသေ့အား သညာဏ်ပြည့်စုံခြင်း သညာဏ် ကင်းခြင်းဖြစ် သနည်းဟူမူကား ဣသိသိင် ရသေ့သည် အလွန် ပြင်းစွာသော အကျင့်ရှိဏ်။ ထိုဣသိသိင်ရသေ့ဏ် သီလတန်ခိုးကြောင့် သိကြားမင်းဏ် ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်ဖျာသည် ပူသောအခြင်း အရာရှိသည်ဖြစ်၍ သိကြားမင်းသည် ထိုအကြောင်းကို ဆင်ခြင်လေသော် ဣသိသိင်ရသေ့ဏ် သီလတန်ခိုးကြောင့် မိမိနေရာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်ဖျာပူသောအခြင်းအရာရှိသည်ဏ် အဖြစ်ကိုသိ၍ ရှင်ရသေ့သည် ငါ၏ အရာကို တောင့်တသလောဟု ယုံမှားရှိ၍ အလမ္ဘသာ အမည်ရှိသော နတ်သွီးကို ဣသိသိင်ရသေ့ဏ် သီလကို ဖျက်၍လာခဲ့ဟုစေလိုက်ဏ်။ ထိုအလမ္ဘသာ နတ်သွီးသည် ဣသိသိင်ရသေ့ဏ် သမ်မ်းအရပ်သို့ သွားလေဏ်။ ဣသိသိင်ရသေ့သည် ရှေ့ဦးစွာနေ၍ ထိုနတ်သွီးကိုမြင်၍ လျင်စွာ မိမိသမ်မ်းသို့ဝင်၍နေ လေဏ်။ဒုတိယနေ့၌လည်း ထို့အတူနေလေဏ်။ တတိယနေ့၌ကား ထိုနတ်သွီး၌ ခြင်းစွာတပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နတ်သွီးလက်ကို ကိုင်လေဏ်။ ထိုသို့ကိုင်လေသော် ဣသိသိင်ရသေ့သည် နတ်ဏ် အတွေ့ဖြစ်၍ မိန်းမောတွေ့ဝေ၍ သုံးနှစ်ပတ်လုံး သညာကင်း သည်ဖြစ်၍ သုံးနှစ်လွန်မှ သညာကိုရလေဏ်။ ထိုဣသိသိင်ရသေ့ကို

(၃၇၀) သုတ်သီလကွန်ပါ၌တောဲနှင်သယသစ်

မိန္ဓာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုံးနှစ်လွန်မှနိရောဓသမာပတ်မှ ထ၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ "ဥပေတိပိ အပေတိပိ" ဟူသော စကားကို ဆိုလေသတည်း။

* တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အညော၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊သို့။အာဟ၊၏။ကိံ အာဟ၊ နည်း။ဘော၊ အရှင်။ တေ-ဥပေ တာပနယနံ၊ ထိုသို့သည်ဘ၏ကင်းခြင်း သည်ဘ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဝေ၊သင်ဆိုတိုင်း။ နခေါ ပန ဘာ၀ိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဘော၊ အရှင်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကြကုန်ထသော။ မဟာနုဘာ၀၀ါ၊ ကြီးသော ဘုန်းအာနုဘော် ရှိကုန်ထသော။ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ကုန်၏။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ဣမသ္မိံ ယပုရိသသ၊ ၏။ သည်၊ သည်ဘကို။ ဥပကဋ္ဌန္တိ ပိ၊ ဝင်လည်းဝင်ကုန်၏။အပကဋ္ဌန္တိ ပိ၊ ပယ်လည်းပယ်ကုန်၏။ ယသ္မိံ

ဝ သမယေ၊ဌ်။သည်၊ ကို။ ဥပကဋ္ဌန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ဝင်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။ သည်ကို၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ဌ်။သည်၊ ကို။ အပကဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ပယ်သောအခါ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အသည်ကို၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတ္ထံ-ဝေ ဣမိနာအာကာရေန၊ဖြင့်။ ဝေ၊ တို့သည်၊ အဘိသညာနိရောဓံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ ဤတတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကား ထိုဒုတိယပုဂ္ဂိုလ် အယူကို မြစ်၍ အထမ္ဘန ဗေဒင်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ရည်၍ "ဥပကဋ္ဌန္တိ ပိ အပကဋ္ဌန္တိ ပိ" ဟူသော စကားကို ဆိုသတည်း။ အဘယ်သို့လျှင် အထမ္ဘနဗေဒင်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ပြုကုန်သနည်း ဟူမူကား အထမ္ဘန ဗေဒင်ကိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည် အထမ္ဘန ဗေဒင်ကို လုံ့လပြုကုန်၍သတ္တ၀ါအပေါင်းကိုဦးခေါင်းကို ဖြတ်သ ကဲ့သို့ လက်ကို ဖြတ်သကဲ့သို့ သေသကဲ့သို့ ပြုကုန်၏။ တဖန် မိမိတို့ အတတ်ဖြင့် တဖန် ပကတိရှိသည်ကို ပြုကုန်၏။ ထိုသို့ ပကတိရှိပြန် သည်ကိုမြင်၍ မှားသော အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် နိရောဓ

၉-ပေါ်ဌပါဒသုတ္တ-အဘိသညာနိရောဓကထာ (၃၇၁)

သမာပတ်မှတဆ်ဟု အမှတ်ရှိ၍ အထမ္ဘနပေဒင်ကို တတ်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည် ယောဂျားဆ်၏ သညာကို ငင်လည်းငင်ကုန်ဆ်။ ပယ်လည်းပယ်ကုန်ဆ်ဟု ဆိုလေသတည်း။

တံ၊ ထိုတတိယပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ အညော၊ တယောဂ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆ်။ ကိုံ အာဟ၊ နည်းဟူမူတား။ ဘော၊ အရှင်။ ဧတံ-ဧသော အဘိသညာ နိရောဓော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သင်ဆိုတိုင်း။ နခေါပန ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဘော၊ အရှင်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကုန်သော။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသော ဘုန်းအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဣမဿ ပုရိသဿ၊ ဆ်။ သညံ၊ ကို။ ဥပကဗ္ဗန္တိ ပိ၊ ကုန်ဆ်။ အပကဗ္ဗန္တိ ပိ၊ ကုန်ဆ်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဒ္ဌ။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပုရိသဿ၊ ဆ်။ သညံ၊ ကို။ ဥပကဗ္ဗန္တိ၊ ကုန်ဆ်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ငင်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။ သညီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဆ်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဒ္ဌ။ အပကဗ္ဗန္တိ၊ ပယ်ကုန်ဆ်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသို့ပယ်သောအခါ၌။ သောပုရိသော၊ သည်။ အသညီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဆ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆ်။ ဣတ္ထံ-ဇဝံ ဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ အဘိသညာ နိရောဓံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်ဆ်။

အမှာ ဤစတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ကား နတ်ဘီလူ ဖမ်းသောသူသည် အကြင်အခါ၌ နတ်ဘီလူးဖမ်းဆ်။ ထိုအခါ၌ သညာ ကင်းဆ်။ အကြင်အခါ၌ဘီးလူးဖမ်း၍ လွှတ်ဆ်။ ထိုအခါ၌ သညာ ရှိဆ်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကိုရည်၍ နတ်တို့သည်ယောဂျားဆ်၏ သညာကို ငင်လည်းငင်ကုန်ဆ်။ ပယ်လည်း ပယ်ကုန်ဆ်ဟု ဆိုသတည်း။

*ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ဆ်။ သတိ၊ သတိသည်။ "အောက်မေ့ခြင်းသည်, လည်းဟု"။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍။ ဥဒပါဒိ၊ ဆ်။ ကိုံ ဥဒပါဒိ၊ ဟူမူကား။ ယောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤသညာ၏ချုပ်ခြင်းသဘော တရားတို့၌။ သုကုသလော၊ အလွန်လိမ်မာတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။

(၃၇၂) သုတ်သိုလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အာဘိသညာနိရောဓံ၊ ကို။ ကထေယျ၊ ဟောတော်မူပါမူကား။ အဟောနှုန့်ကြောင်-ကောင်းစွတကား။ ယောသုဂတော၊ အကြောင်ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊တို့၌။ သုကုသလေ၊၏။ သောသုဂတော၊ သည်။ အာဘိသညာနိရောဓံ၊ကို။ ကထေယျ၊ မူကား။ အဟောနှုန့်၊ တကား။ဣတိ၊သို့။ တဿမယှံ၊ ၏။ သတိ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (အာဘိသညာ နိရောဓံ ကထေယျ ဤနှစ်ပုဒ်ကား ပါဠိသေသတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဘိသညာ နိရောဓသော၊ သညာချုပ်ခြင်းခို။ကုသလေ၊လိမ်မာတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဘိသညာ နိရောဓသော၊၏။ပကတညူ၊သဘောကို သိတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ကထံ-ကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အာဘိသညာ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊သို့။ ပေါဠိ ပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

သဟေတုကသညုပါဒနိရောဓကထာ

၄၁၂။ ပေါဠိပါဒ၊၁။တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌။ ယေ တေ သမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧवံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ကုန်သနည်း။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ အဟေတု၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ပိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိ ပိ၊ချုပ်လည်းချုပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေသံ သမဏ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ (ဝစနံ ထည့်ပါ)။ ဝစနံ၊ သည်။ အာဒိတောဝ-အာဒိမှ၊ အစ၌။ အပရဒ္ဓံ၊ ချုတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တံဝစနံ၊ ထိုသို့ ချုတ်ယွင်း၏ဟူ၍ ငါဆိုခြင်းသည်။ ကိဿ၊အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူ ကား။ပေါဠိပါဒ၊၁။ပုရိသဿ၊ ၏။ သညာ၊ တို့သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။သဟေတု၊အကြောင်းရှိကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊၍။ သပ္ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ပိ၊ ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိ ပိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ သမဏ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။

အပရဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခာ-သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး တို့၏ အပေါင်းကို အားထုတ်ခြင်းကြောင့်။ ကော၊ အချို့သော၊ သညာ၊ သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာ-သိက္ခာယ၊ ကြောင့်။ ကော၊အချို့သော၊ သညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

၄၁၁။ သိက္ခာ၊သိက္ခာဟူသည်ကား။ ကာစ၊နည်း။ ဣတိ-ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗာဝဝသေန၊ ကထေတုကမ္မတာ ပုဗ္ဗာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဝေါစ၊ ၏။ ။(ပုဗ္ဗာဝဝသေနကား ကြိယာဝိသေသ ထည့်သည်။ ယခု အခါ၌ မြတ်စွာ ဘုရားသည် သညာ၏ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းကို ပြခြင်းငှာ, ဘုရားဖြစ်သောအခါမှစ၍ အစဉ်ဖြစ်သော ဓမ္မကိုထားတော်မူလို သည်ဖြစ်၍ ''ဣဓပေါ်ဌပါဒ'' အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ ။ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ဣဓလောကေ၊ ဤ လူ့ပြည်၌။အရဟံ၊ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့မှဝေးတော်မူ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလိုသာလျှင် အလုံးစုံသောတရားကို သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီးထသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ သာမညဖလံ-သာမည ဖလေ၊သာမညဖလသုတ်၌။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊ ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တထာ၊ တူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊၏။ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ၊ဧဝံခေါ၊သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဣမေ ပဉ္စနီဝရဏေ၊ တို့ကို။ပဟီနေ၊ တို့ကို။ အတ္တနိ၊ ၌။သမနုပဿတော သမနုပဿန္တသ၊မြင်သော။ တသ္သ ဘိက္ခုနော၊အား၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပမုဒိတသ၊ ဝမ်းမြောက် သောရဟန်အား။ ပီတိ၊ ပြင်းစွာနှစ်လိုခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ပီတိမနသ၊ ပီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကာယော၊ရူပကာယသည်။ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿဒ္ဓကာယော၊ ငြိမ်းသော ရူပကာယရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခံ၊ သုခဝေဒနာ ကို။ဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ သုခိနော၊ သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စိတ္တံ၊သည်။သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ သော

(၃၇၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဘိက္ခု၊သည်။ ကာမေဟိ၊ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ ဝိဝိစ္စ
ဧဝ၊ ဆိတ်၍လျှင်။ "ကင်း၍လျှင် လည်းဟူ"။ အကုသလေဟိ၊
ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊လျှင်။ (ဧဝသဒ္ဒါကို လိုက်ပါ)။
သဝိတက္ကံ၊ထ၏သော။ သဝိစာရံ၊ ထ၏သော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏမှ
ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။နိဝရဏမှကင်းသော သမ္မယုတ်တရား
အပေါင်းကြောင့်ဖြစ်ထ၏သောလည်းဟူ။ ဝိတိသုခံ၊ ဝိတိသုခလည်း
ရှိထ၏သော။ပဌမံဈာနံ'ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ
ဘိက္ခုနော၊ထိုပဌမဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းအား၊ ပုရိမာ ဈာန်
၏ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သော။ ဈာန်မရှိမီရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သောလည်းဟူ'။
ယာ ကာမသညာ၊ အကြင်မဖြစ်သေးသော ကာမသညာသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ သာကာမသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မိံ
သမယေ၊ ထိုပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသောအခါ၌။ ဝိဝေကဇံ ဝိတိ
သုခံ-သုခုမသစ္စသညာ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
ဝိတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့စွာသော သညာသည်။ သစ္စာ၊
ထင်ရှားစွာဖြစ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဝိဝေကဇံ ဝိတိ
သုခံ ဟူသောပုဒ်ဟို့၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကား အာဂုံတည်း။ သုခုမသညာ
သစ္စာ ဟောတိဟုဆိုအပ်လျက် ပဒဝိပွလ္လာသအားဖြင့် သုခုမသစ္စ
သညာဟု ဆိုသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဝိဝေကဇံ
ဝိတိသုခံ သခ်ါတာ သုခုမသညာသစ္စာ ဟောတိ"ဟုဆိုသတည်း။
သုခုမသစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်လျက် အာကို အရသဖြင့် သုခုမသစ္စဟု
ဆိုသတည်း)။ ဇနည်းကား၊ ဝိဝေကဇံ ဝိတိသုခံ သုခုမသစ္စ
သညာ၊ နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝိတိသုခနှင့်
ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော သညာသည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တသ္မိံ သမယေ၊ထိုနိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်
သော ဝိတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားစွာဖြစ်သော
သညာဖြစ်သော အခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသညာနှင့်ပြည့်စုံသော
ရဟန်းသည်။ (ပကတိ ကတ္တားထည့်)။ ဝိဝေကဇံ ဝိတိသုခံသုခုမ
သစ္စသညီယေဝ၊ နိဝရဏမှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဝိတိသုခနှင့်

ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်ရှားစွာသော သညာရှိသည်လျှင်။ ဟောဟိ၊ ၏။ (နောက်ပုဒ် တို့ဌ္ဌလည်း ဤနည်းကိုမှတ်၍ ယောဇနာလေ)။ ဝေဒို၊ ဤပဌမဈာန်ကိုရသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ (ဝိသဒ္ဒါဖြင့် ဒုတိယဈာန် အစရှိသည်ကို ရသော အခြင်းအရာကို ပေါင်းသည်)။သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဧကာ၊ အ၌ကျသော။ သညာ၊ ပဌမဈာန်နှင့်ယှဉ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ-တိ၊ ၏။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဧကာ၊ သော။ သညာ၊ ကာမသညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊၏။ (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် အဌကထာအလို ပါဠိရှိသင့်၏။ များသော ပါဠိတို့ဌ္ဌ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နိရုဇ္ဈတိဟု ဧကဝုစ် ဖြင့်သာ ရှိကြသည်)။ ။အယံ ဤပဌမဈာန် နှင့်ယှဉ်သော သညာသည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊သည်။ ဧတံ ဝစနံ၊ကို။ ပဋ္ဌာဝိသဒ္ဒနဝသေန၊ ပြဿနာကို ဖြေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ (ကြိယာ ဝိသိသ် ထည့်ပါ)။ အဝေါ

စ၊ ၏။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာ ရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ အဒ္ဌတ္ထံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ထ သော။ ဧစတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်ထ သော။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်သော သမာဓိကို ပွားစေ တတ်ထသော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိထသော။ အဝိစာရံ၊ သော။ သမာဓိဇံ၊သမ္မယုတ်ဖြစ်သော သမာဓိကြောင့်ဖြစ်ထသော။ "ပဌမ ဈာန် သမာဓိကြောင့် ဖြစ်ထသော, လည်းဟု"။ ဝိတိသုခံ၊ ဝိတိ သုခလည်း ရှိထသော။ဒုတိယံ ဈာနံ၊ကို။ဥပ္ပသမ္မဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။ တသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ ထို ဒုတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း၏။ ဟုရိမာ၊ ဖြစ်သော။ ယာ ဝိဝေကဇံ ဝိတိသုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊ အကြင် နိဝရဏမှ ကင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ဝိတိသုခနှင့် ယှဉ်သော ထင်ရှားစွာ ဖြစ်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ သာဝိဝေကဇံ ဝိတိသုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဒုတိယဈာန်ကို ဝင်စားသော အခါ၌။ "ထို ဒုတိယ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော အခါ၌, လည်းဟု။ သမာဓိဇံ

(၃၇၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝိတိသုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊ သမ္မယုတ် ဖြစ်သော သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော ဝိတိသုခနှင့်ယှဉ်သော သမ်မွေ့သော ထင်စွာဖြစ်သော သညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုသမ္မယုတ် ဖြစ်သောသမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော ဝိတိသုခရှိသော သိမ်မွေ့သော ထင်စွာဖြစ်သော သညာဖြစ်သောအခါ၌။ သောတိကွာ၊ထိုဒုတိယ ဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ သမာဓိဇံ ဝိတိသုခံ သုခုမ သစ္စသညီ ယေဝ၊ သမ္မယုတ်ဖြစ်သော ဝိတိသုခ ရှိသော သိမ်မွေ့ သော ထင်ခသော သညာရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဧကံ ဝိ-ဋ္ဌမိနာ အာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိကွာ၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောငှာ ကျင့်အပ်သော။ ဧကော၊ သော။ သညာ၊ ဒုတိယဈာန်သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိကွာ၊ ချုပ်စိမ့်သောငှာ ကျင့်အပ်သော။ သညာ၊ ပဋ္ဌမဈာန် သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဒုတိယဈာန် သညာသည်။ သိကွာ၊ မည်၏။ ဋ္ဌတိ-ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋ္ဌဝိသဒ္ဒနဝသေန၊ ဖြင့်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ဒ။ ပုနပရံ၊ တပါးတုံ။ ဘိကွာ၊ရဟန်းသည်။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိကို။ ဝိရာ ဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဥပေက္ခကောစ၊ တဏှာမဏ္ဍိုလ် ပေကွာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ သတောစ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သမ္ပဇာနောစ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ သုခဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ ဈာနဟေတု၊ အကြောင် တတိယဈာန်ကြောင့်။ တံတတိယဈာန သမဓိပုဂ္ဂလံ၊ ထို တတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစ ရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ တဏှာမဏ္ဍိုလ် ပေကွာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။သုခဝိဟာရီ၊သုခဝေဒနာကို ခံစား၏။ဋ္ဌတိ၊သို့။ အာစိက္ခန္တိ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံ တတိယဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ ဘိကွာ၊နော၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ပုရိမာ၊ရှေ့ဖြစ်သော။ယာသမာဓိဇံဝိတိသုခံ သုခုမ

သစ္စာသည်၊ အကြင်ပဌမစျာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော ဝိတိသုခ ရှိသော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သည်ကသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ သာ-သမာဓိဇံဝိတိသုခံ သုခုမသစ္စာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ (သမာဓိဇံ ဝိတိ သုခံဟူသော ပုဒ်တို့၌လည်း နိဂ္ဂဟီတ် အာဂုံ တည်း)။တသ္မိံ သမယေ၊ထိုတတိယစျာန်ကို ဝင်စားသောအခါ၌။ ဥပေက္ခာ သုခံ သုခုမသစ္စာ၊ တတြ မဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ သုခ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သည်ကသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထို တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ သုခ ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သည်ဖြစ်သော အခါ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုတတိယစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဥပေက္ခာသုခံ သုခုမသစ္စာသည် ယေဝ၊ တတြ မဇ္ဈတ္တု ပေက္ခာ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သည်ကသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေါ-ဋ္ဌမိနာ အာကာရေန၊ ဖြင့် လည်း။ သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောဌာ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊အချို့ သော။ သည်ကသာ၊ တတိယစျာန်သည်ကသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော၊ကော၊သော။သည်ကသာ၊ဒုတိယစျာန် သည်ကသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤတတိယစျာန်သည်။သိက္ခာ၊ မည်၏။ဋ္ဌတိ-ဋ္ဌဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါ့ဌ ပါဒ၊ ဒေ။ ပုနစပရံ၊ တံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သုခသစ၊ကာယ်ကသုခကို လည်းကောင်း။ ဒုက္ခသစ၊ ကာယိကဒုက္ခကို လည်းကောင်း။ ပဟာနာ၊ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေးစျာန်၌လျှင်။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာ ဒေါမနဿ ဝေဒနာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ငိုက်မှုန်အားဖြင့်ချုပ်ခြင်းကြောင့်။အဒုက္ခမသုခံ၊ဒုက္ခမ ဟုတ်ပါး သုခမှ တပါးဟုသော် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်ထသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဟတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ် သော သတိ၏ စင်ခြင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ စတုတ္ထံစျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟာရတိ၊၏။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာ ဥပေက္ခာသုခံ

(၃၇၈) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သုခုမသစ္စသညာ၊ အကြင် တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ သုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သောထင်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ၏။ သာ-ဥပေက္ခာ သုခံ သုခုမသစ္စသညာ၊သည်။ နိဗ္ဗုတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားသော အခါ၌။ ယာ-အဒုက္ခ မသုခသုခုမ သစ္စသညာ၊ အကြင် ဒုက္ခမှတပါး သုခမှတပါးသော ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဒုက္ခမှတပါး သုခမှ တပါးသော ဥပေက္ခာ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာဖြစ်သော် အခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အဒုက္ခ မသုခသုခုမ သစ္စသညိယေဝ၊ ဒုက္ခမှတပါး သုခမှ တပါးသော ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံပိ-ဤမိုနာ အာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ သော။ ကော၊ သော။ သညာ၊ စတုတ္ထဈာန် သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိက္ခာ၊ ချုပ်စိမ့်သော်ငှာ ကျင့်အပ် သော။ ကော၊ သော။ သညာ၊ တတိယဈာန် သညာသည်။ နိဗ္ဗုတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန် သညာသည်။ သိက္ခာ၊ မည်၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဘဝ၀ါ၊ သည်။ အ၀ေါစ၊ ၏။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ၁။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဘသော၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်။ (သမတိက္ကမနဒ္ဓစပ်)။ တနည်းကား၊ သမ္ဘသော၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ (ရူပသညာနံ၌စပ်)။ ရူပသညာနံ၊ ရုပ်လျှင် အာရုံရှိကုန်သော သညာ တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ပဋိဃနှင့် ယှဉ်ကုန်သောသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တ သညာနံ၊ အထူးထူးကုန်သော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံး မပြု ခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အနန္တော၊ ဥပါဒိ ဒ္ဒိဘာဝ် အားဖြင့် အဝိုင်းအခြား မရှိ။ ဣတိ-ဤမံ ဘာ၀နံ၊ ဤဘာ၀နာကို။ ဘာ၀ေတွာ၊ ပွါးစေ၍။ (ဘာ၀ေ တွာကား ပါဌ သော်သ တည်း)။ အာကာသာနဉ္စာ ယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာ ယတန ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊

၏။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ထို-အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊သော။ ယာသညာ၊ အကြင်ရုပ်လျင်အာရုံရှိသောသညာသည်။ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊၏။သာဆ,ညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ ၏။ တ,သို့ သမယေ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသော အခါ၌။ အာကာသာနဉ္စာယတနသုခုမသစ္စသညာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်၍ သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာသည်။ဟောတိ၊၏။တသို့ သမယေ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့်ယှဉ်သောသိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာဖြစ်သော အခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတနသုခုမသစ္စသညိယော၀၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာရှိသည်သာလျင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေ၀ပိ-ဗုမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ ကျင့်အပ်သော။ ကောသော။ သညာအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သောထင်သောသညာသည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ သိက္ခာ၊ သော။ ကောသော။ သညာ၊ ရူပါ၀စရ စတုတ္ထဈာန် သညာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ အာကာသာနဉ္စာယတန ဈာန် သညာ သည်လည်း။သိက္ခာ၊မည်၏။ဗုတ္တိ-ဗုဒ်၀စနံ၊ ကို။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အ,၀ါစ၊၏။ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။ပုနစပရံ၊တုံ။ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္ဘသော၊ အကြင်း မရှိသော အားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမ်တိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမ ဝိညာဉ်သည်။အနန္တံ၊ ဥပါဒ်ဒို ၀င်အား ဖြင့် အဝိုင်းအခြားမရှိ။ ဗုတ္တိ-ဗုမ်ဘာ၀နံ၊ ကို။ ဘာ၀ေတွာ၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥ၀သမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ထိုဝိညာ ဏဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာအာကာသာနဉ္စာယတနသုခုမသစ္စသညာ၊ အကြင်အာကာ သာနဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာ,သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊၏။ သာ,အာကာသာနဉ္စာယတန သုခုမ သစ္စသညာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ တသို့ သမယေ၊ ထိုဝိညာ

(၃၈၀) သတ်ပီလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဏာဠာယတနစျာန်နှင့် ပြည့်စုံသောအခါ၌။ ဝိညာဏာဠာယတန သုခုမ သစ္စသည်ရာ၊ ဝိညာဏာဠာယတန စျာန်နှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဝိညာဏာဠာယတနစျာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သောသည်ရာဖြစ်သောအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိညာဏာဠာယတန သုခုမ သစ္စသည်ယော၀၊ ဝိညာဏာဠာယတန စျာန်နှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သည်ရာ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧ၀ံပိ-ဣမိနာအာကာရေန၊ ဖြင့်လည်း။ သိက္ခာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊ အချို့သော။ သည်ရာ၊ ဝိညာဏာဠာယတန စျာန်နှင့် ယှဉ်သော သည်ရာသည်။ ဥပဇ္ဈတိ၊ ၏။သိက္ခာ၊ချုပ်စေခြင်းငှာကျင့်အပ်သော။ ကော၊ သော။ သည်ရာ၊ အာကာသာနဏာဠာယတနစျာန်နှင့်ယှဉ်သော သည်ရာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤဝိညာဏာဠာယတနစျာန်နှင့်ယှဉ်သော သည်ရာသည်လည်း။သိက္ခာ၊ မည်၏။ ဣတိ-ဣဒံ၀စနံ၊ ကို။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ အ၀ေ၀ါစ၊ ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ၁။ ပုနစပရံ၊ တံ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္ဗသော၊ အကြင်း မရှိသော အားဖြင့်။ ဝိညာဏာဠာယတနံ၊ ဝိညာဏာဠာယတနစျာန်ကို။သမတိက္ကမ္မ၊၍။နတ္ထိကိဉ္စိတိ၊၍။ အာကိဉ္ဉညာယတနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မ ဘိက္ခုနော၊ ထိုအာကိဉ္ဉညာယတနစျာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ပုရိမာ၊ သော။ ယာ ဝိညာဏာဠာယတန သုခုမ သစ္စသည်ရာ၊ အကြင် ဝိညာဏာဠာယတန စျာန်နှင့်ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သည်ရာသည်။ ဥပဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ သာ-ဝိညာဏာဠာယတန သုခုမ သစ္စသည်ရာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအာကိဉ္ဉညာယဘနစျာန်ကို ဝင်စားသောအခါ၌။ အာကိဉ္ဉညာ ယတန သုခုမ သစ္စသည်ရာ၊ အာကိဉ္ဉညာယတန စျာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ထိုအာကိဉ္ဉညာယတနစျာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သောသည်ရာဖြစ်သောအခါ၌။ သော်ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။

အာကိဉ္စညာယတန သုခုမသစ္စသညိယေဝ၊ အာကိဉ္စညာယတန ဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သိမ်မွေ့သော ထင်သော သညာရှိသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံပိ-ဤမိနှာ အာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။သိက္ခာ၊ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊ သော။ သညာ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်"ဥပဓိတိ၊၏။သိက္ခာ၊ချုပ်စေခြင်းငှာ ကျင့်အပ်သော။ ကော၊ သော။ သညာ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်။နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။ အယံ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတနဈာန် နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏။ ဣတိ-ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၁၄။ ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။ ယတောယေဝ ဘိက္ခု၊သည်။ (ယတော ဌာ်ဘောပစ္စည်းပဋ္ဌမာအနက်ဌာ်ဖြစ်၏)။ဣဒ၊ ဤငါဘုရားသာသနာ တော်ဌ။သကသည်၊ မိမိ၏ သညာဟု ဆိုအပ်သော ပဋ္ဌမဈာန် ဆုံသညာဖြင့် သညာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တတော၊ ထိုပဋ္ဌမဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ဤဒုတိယဈာန်ဌာ်။ တတော၊ထိုဒုတိယဈာန်မှ။အမုတြ၊ ဤတတိယဈာန်ဌာ်။ ဣတိ၊ သို့။ တာယ တာယသညာယ၊ ထိုထိုသော သညာဖြင့်။ သကသည်၊ မိမိသညာရှိသည်။ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ (ပါဌသေသထည့်ပါ)။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သညဂ္ဂ၊ သညာ တို့၏ အဆုံး ဖြစ်သော အာကိဉ္စညာယတနဈာန်သို့။ ဥသတိ- ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ သညဂ္ဂေ၊ သညာတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော အာကိဉ္စညာယတန သညာဌာ်။ ဌိတသ၊ တည်သော။ တသ္သ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဧဝံ ပရိ ဝိတက္ကော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စေတယမာနသ၊ အဖန်တလဲလဲ လုံ့လပြုသော။ မေ၊ ငါ့အား။ပါပိယော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အစေတယမာနသ၊ အဖန်တလဲလဲ လုံ့လမပြု သေးသော။ မေ၊ ငါ့အား။ သေယ္ယော၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟန္တေ၀၊ ငါသည်သာလျှင်။ စေတေယ္ယံ၊ အဖန်တလဲလဲ ဈာန်ကို ဝင်စားအံ့သောငှာပြုအံ့။အဘိ

(၃၀၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သခ်ရေယုံ၊ အထက်သမာပတ်အလို့ငှာ အားထုတ်အံ့။မေ၊ ၏။ ဗုမာသညာစ၊ ဤအာကိုဉ္ဍညာယတန သညာတို့သည်လည်း။ နိရုဒ္ဓေယျုံ၊ ချုပ်ကုန်ရာ၏။ အညာ၊ တပါးကုန်သော။ သြဠာ ရိကာ၊ရုန့်ရင်းကုန်သော။ သညာစ၊ ဘဝင်သညာတို့သည်လည်း။ ဥပဋ္ဌေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ယံနူန-ယဒိပန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ ဝါ သည်။နစေတေယုံ၊ အဖန်တလဲလဲ သမာပတ်ကို ဝင်စားအံ့သော ငှာ လုံ့လမပြုမူကား။ နအာဘိသခ်ရေယုံ၊ အထက်သမာပတ်အလို ငှာအားမထုတ်မူကား။သာဓု၊ကောင်း၏။ (သာဓုကား ပါဌသော သတည်း)။ ဗုတိ-ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုအာကိုဉ္ဍညာယတနစျာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်း သည်။ နစေဝ စေတေတိ၊ စျာန်ကိုအဖန်တလဲလဲ ဝင်စားခြင်းငှာ လုံ့လမပြု။ နအာဘိသခ်ရောတိ၊ အထက်သမာပတ် အလို့ငှာ အားမထုတ်။ အစေတယတော၊ အဖန်တလဲလဲ သမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းငှာလုံ့လမပြုထသော။နအာဘိသခ်ရောတော၊အထက် သမာပတ်အလို့ငှာအားမထုတ်ထသော။တသာဘိက္ခုနော၊အား။ တာစေဝသညာ၊ထိုသမာပတ်တို့သည်လည်း။ နိရုဒ္ဓာနိ၊ ကုန်၏။ သြဠာရိကာ၊ ကုန်သော။ အညာ၊ ကုန်သော။ သညာစ၊ တို့သည် လည်း။ နဥပဋ္ဌေနိ၊ ကုန်။သောဘိက္ခု၊သည်။နိရောဓံ၊သို့။ဖုသတိ- ဝိန္ဒတိ၊ ရ၏။ ပေါဌပါဒ၊ ဒ။ ဧဝံ၊သို့။ အနုပုဗ္ဗာဘိသညာနိရောဓ သမ္ပဇာန သမာပတ္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် ပညာသညာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော သမာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ

အနုပုဗ္ဗာဘိသညာ၌ အာဘိသဒ္ဒါကား အနက်မရှိ။ ဥပသာရ မျှသာတည်း။ အနု ပုဗ္ဗာဘိ သညာ နိရောဓ သမ္ပဇာနဟု နိရောဓ သဒ္ဒါ ခြားသည်ကို ပြု၍ ဆိုပြား သော်လည်း သညာသဒ္ဒါနှင့် သမ္ပဇာနသဒ္ဒါကို စပ်၍ ယောဇနာ အပ်၏။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "အာဘိတိ ဥပသဂ္ဂမတ္တံ၊ သမ္ပဇာနပဒံ နိရောဓပဒေန အနန္တရိကံ ကတ္တာ ဝုတ္တံ၊ အနုပဋိ ပါဋိယာ သမ္ပဇာနသညာ နိရောဓသမာပတ္တိတိ အယမ္ပနေတ္ထ

အတ္ထော''ဟု ဆိုသတည်း။ ။ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် ပေါ့ဌပါဒ အား နိရောဓသမာပတ် စကားကို ဟောတော်မူပြီး၍ နောင်မှ ပေါ့ဌပါဒကို နိရောဓ သမာပတ် စကား၏ သာသနာ တော်မှ တပါးသောအရုပ်ဌမရှိခြင်းကို ဝန်ခံစေခြင်းငှာ ''တံ ကိံ မညသိ'' အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား။

* ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ တ္တံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဟေ-တယာ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဤကာလမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကာလ၌။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အနုပုဗ္ဗာဘိသညာ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ အစဉ်အားဖြင့် ပညာသညာတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ်ကို။ သုတပုဗ္ဗာအပိနု၊ ကြားဘူးသလော။ ဗုတ္တိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ကို။ မေ မယာ၊ သည်။ နောဟိ သုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဘူး။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကားတော်ကို။ ဧဝံ၊ ဟောတော်မူတိုင်း။ အာဇာ နာမိ၊ ၏။ ဗုတ္တိ၊ သို့။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (အာဇာနာမိတိဟု ဗုတ္တိ သဒ္ဒါနှင့်ဆို အပ်လျက် ဗုတ္တိသဒ္ဒါကိုချေ၍ အာဇာနာမိ ဟူ၍ ဆိုလေသတည်း။ ဗုတ္တိသဒ္ဒါနှင့်လည်းပါ၌ရှိသည်ပင် သင့်လျော်တော့သည်)။ ပေါ့ဌ ပါဒ၊ ဒ။ ယတော-ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ သကသညီ၊ မိမိတို့ဆိုအပ်သော ပဌမဈာန်သညာဖြင့် သညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တတော၊ ထိုပဌမဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ၌ ဒုတိယဈာန်၌။ တတော၊ ထိုဒုတိယဈာန်မှ။ အမုတြ၊ ၌တတိယ ဈာန်၌။ ဗုတ္တိ၊ သို့။ တာယတာယ နာနာသညာယ၊ ထိုထိုသို့သော သိခြင်းသညာဖြင့်။ သကသညီ၊ မိမိသညာရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ (ပါဌသေသတည်ပါ)။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ।(အနက် ရှေနှင့်တူပြီ)။ ဤသို့ ပေါ့ဌပါဒသည် ''နောဟေတံ ဘန္တေ''ဟု ဝန်ခံပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ပေါ့ဌပါဒအား သင်သည် ကောင်းစွာဝန်ခံ အပ်၏ဟူ၍ ခွင့်ပြုတော် မူလို၍ ''ဧဝံ ပေါ့ဌပါဒါတိ'' ဟူသော

(၃၀၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိသယသစ်

ဒေသနာတော်ကိုမိန့်သတည်း။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထုကား။)ပေါ့ဌ ပါဒ၊ ၁။ ဧဝံ၊ သင် ဝန်ခံတိုင်းမှန်၏။ တယာ၊ သည်။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ နသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားဘူးလေ။ ဣတိ-ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ တနည်းကား၊ပေါ့ဌပါဒ၊ ၁။ တ ဝ၊ ၏။ တေ ပဋိဇာနနံ၊ ဤသို့နောဟောတံဘဂ္ဂေဟု ဝန်ခံခြင်းသည်။ ဧဝံသာဝု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ-ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို သည်ဂဟာ၍ ဟောဇတော်မူသည် ရှိသော် ပေါ့ဌပါဒအမည်ရှိသောပရိဗိုဇ်သည် မြတ်စွာဘုရားသည် အာကိဉ္စညာယတန သမာပတ်ကို ,သည်ဂဟာ၍ ဟောတော်မူ၏။ ထိုအာကိဉ္စညာယတန သမာပတ် သာလျှင် သည်ဂ မည်ကောင်းသလော, ကြွင်းသောသမာပတ်တို့၌လည်း သည်ဂသည် ရှိကောင်းသလောဟု အကြံရှိ၍ ထိုအကြောင်းကိုမေးလို၍ "ကေညော ဝုဏ္ဏေါ" အစ ရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထုကား။

၄၁၅။ ဘဏ္ဍေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ကေညော၊ တခုသာလျှင် ဖြစ်သော၊သည်ဂ်ံ၊သည်ရာတို့၏အဆုံးကို။ "သည်ဂ်ကို,လည်းဟု"။ ပညပေတိနုခေါ၊ ပညတ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပုထူပိ၊ များစွာလည်း' ဖြစ်ကုန်သော်။ သည်ဂ်ေ၊ သည်ဂ်တို့ကို။ ပညပေတိ၊လော။ ဣတိ၊သို့။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ (ပေါ့ဌပါဒပရိဗိုဇ်၏ ပုစ္ဆာကို ဖြေတော်မူလို၍ "ကေမ္ပိ ခေါ။ပ။ ပညပေမိ"ဟူသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထို-ဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထုကား)။ ပေါ့ဌပါဒ၊ ၁။ အဟံ၊သည်။ ကေမ္ပိ၊ တပါးသာလည်းဖြစ်သော။ သည်ဂ်ံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပုထူပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သည်ဂ်ေ၊ တို့ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ဘဏ္ဍေ၊ ရား။ ကထံ-ကေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ (ယထာကား အနက်မရှိ နိပါတ်မျှသာတည်း)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကေမ္ပိ၊ တခုသာလည်း ဖြစ်သော။ သည်ဂ်ံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ နည်း။ ပုထူပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။

သညဥ္ဂေ၊တို့ကို။ ပညပေတိ၊နည်း။ ဣတိ သို့။ပေါ့ဒပေါ့ဒေါ၊ သည်။ ပုဒ္ဓို၊၏။ပေါ့ဒပေါ့ဒ၊ဒ။ ယထာ ယထာ-ယေန ယေန ကသိဏေန၊ အတ္တြင်အကြင်ကသိုဏ်းဖြင့်။ တနည်းကား၊ ယထာ ယထာ ယေန ယေနဗျာနေန၊ဖြင့်။နိုရောဓံ၊သညာချုပ်ရာသမာပတ်ကို။ ဖုသတိ-ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တထာ တထာ-တေန တေန ဂါသိဏေန၊ ဖြင့်။ တနည်းကား။ တထာ တထာ-တေနတေန ဗျာနေန၊ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ သညဂ္ဂံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊၏။ ပေါ့ဒပေါ့ဒ၊ ဒ။ ဝေါခေါ၊ ဣတိသို့ လျှင်။ အဟံ၊သည်။ ဧကမ္ပိ၊ သော။ သညဂ္ဂံ၊ ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပုထုဝိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သညဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိသေဋ္ဌတိ၊ ၏။ ။ (အရှင် ဘုရား သညာ ပညာတို့၏ အစဉ်အားဖြင့် ချုပ်ရာဖြစ်သော သမာပတ် သည် ဖြစ်၏ဟူမိန့်တော်မူ၏။ နိုရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားသော ရဟန်းအား သညာတည်း ရှေဦးစွာ ဖြစ်သလော, ပညာတည်း ရှေဦးစွာ ဖြစ်သလောဟု မေးလိုမူ၍ သညာနုခေါ ဘန္တေ အစရှိ သောပါဠိကို ဆိုသတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကထာ)။

၄၁၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိုရောဓ သမာပဇ္ဇနကာယ၊ နိုရောဓ သမာပတ်ကို ဝင်စားသော။ဘိက္ခုနော၊ အား။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ သညာ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ လော။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဉာဏံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊လော။ဥဒါဟု၊မှကား။ ဉာဏံ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊လော။ပစ္ဆာ၊မှ။ သညာ၊ သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ နုခေါ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ မှကား။ သညာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဉာဏဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အပုဗ္ဗံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ပေါ့ဒပေါ့ဒေါ၊သည်။ပုဒ္ဓို၊ ၏။ပေါ့ဒပေါ့ဒ၊ဒ။ပဌမံ၊ စွာ။ သညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သညုပ္ပါဒါစ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သညာ ဖြစ်သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ ဉ်။ ဉာဏုပ္ပါဒေါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ သောဘိက္ခု၊

(၃၇၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယလင်္ကာ

သည်။ ဒုဒ်ပဋ္ဌစ္ဆယာ၊ အရှဟတ္တာဖိုလ်သည်ာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဥာဏ်၊ ပစ္ဆေဝေဂွဏာဥာဏ်သည်။ မေ၊ အား။ ဥဒပါဒိ ကိရ၊၏။ ဒုတိဝေါ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပေါ့ဌပါဒ၊ ၁။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ သညာ၊ သညာသည်။ ပဌမံ၊ စ္စာ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊မ္ဘ။ ဥာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သညုပ္ပါဒါ၊ ပန္၊ မ္ဘ။ ပစ္ဆာ၊ဌ။ ဥာဏုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ကို။ ဒုမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤသို့ ဝါဆိုအပ်ပြီးသော အစဉ်ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါ၊ ဗွန်တော်မူ၏။

အမှာ ယခုအခါ၌ ပေါ့ဌပါဒ ပရိဗိုဇ်သည် ရှာသူတို့၏ ဝက်သည် နံ့သာရည်ဖြင့် ရေချိုး၍ မွှေးကြိုင်လှစွာသော နံ့သာတို့ဖြင့်လိမ်းကျံ၍ ပန်းတို့ကိုပန်၍ ကြက်သရေရှိသော အိပ်ရာထက်သို့တင်၍အိပ်စေသော်လည်းချမ်းသာကိုမရ။ လျင်စွာထ၍ မစင်ရှိရာ အရပ်သို့သာ လျင်စွာသွား၍ ချမ်းသာရသကဲ့သို့ ထို့အတူ မြတ်စွာဘုရားသည် နွားညှံ့သိမ်မွေ့စွာသော လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော အစဉ်အတိုင်း သညာ၏ ချုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဒေသနာတည်းဟူသောရေဖြင့် ရေချိုးအပ် လိမ်းကျံအပ် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော်လည်း နိုရောဓသမာပတ်ဒေသနာ တည်းဟူသော ကျက်သရေရှိလော အိပ်ရာထက်သို့တင်သော်လည်း ထိုတရားဒေသနာ၌ချမ်းသာကို မရသည်ဖြစ်၍ မစင်နှင့်တူသော မိမိအယူကိုသာလျှင် မေးလိုသည်ဖြစ်၍ "သညာနုခေါ ဘန္တေ ပုရိသဿ အတ္တာ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား။

———

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အတ္တဘောသည်။ သညာနုခေါ၊ သညာမည်သလော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ သညာ၊ သည်။ အညာ၊ တပါးလော။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော။ လော။ ဧတိ၊သို့။ဘဂဝန်တော်၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ။(သမ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည် ပေါ့ဌပါဒ၏ အလိုကိုယူ၍ဖြေတော်မူသည်ဖြစ်၍ ''ကံပနတ္ထိ''အစ ရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ ပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ပေါ့ဌပါဒ၊ဒ။ တ္ထိ၊ သည်။ ကံပန၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ အတ္တာနံ၊အတ္တဘောဟူ၍။ပစ္စေသိ၊ယုံကြည်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ။(ထိုဘုရားမေးတော်မူသော အခါ၌ ပေါ့ဌပါဒ ပရိဗိုဇ်သည် နာမ်တရားကို အတ္တဘောဟူ၍ အယူရှိ သော်လည်း မြတ်စွာဘုရားသည် တရားဟောခြင်း၌ အလွန်လိမ္မာတော်မူ၏။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အစမှလျှင် ငါ၏အယူကို မယုတ်စေလင့်ဟု ကြံ၍ မိမိ၏ အယူကို ပယ်တော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ''သြဠာရိကံခေါ''အစရှိသောပါဠိကိုဆိုသတည်း။ထိုပါဠိ၏အတ္ထ ကား)။ဘန္တေ၊ဘုရား။အဟံ၊သည်။ သြဠာရိကံ၊ရုန်ရင်းထသော။ ရူပီ၊ ရူပရှိထသော။ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ လေးပါးသောဘူတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမ္ဘဋိကာရဘာကံ၊ ကမ္ဘဋိကာရ အာဟာရလျှင် အစာရှိထသော။အတ္တာနံ၊အတ္တဘောကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တဘော ဟူ၍။ပစ္စေမိ၊၏။ဧတိ၊ဤသို့။ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန်တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ။(ပေါ့ဌပါဒ ပရိဗိုဇ်၏ အယူ၌ အပြစ်ကို ပြတော်မူလို၍ ''သြဠာရိကောစတေ'' အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ (ထည့်ပါ)။ သြဠာရိကော၊ သော။ ရူပီ၊ ရူပရှိထသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာဘူတ်ကြောင့် ဖြစ်ထသော။ ကမ္ဘဋိကာရဘာ၌ကား၊ ကမ္ဘဋိ ကာရ အာဟာရလျှင် အစာရှိထသော။ အတ္တာ၊ သည်။ (ယဒိ ထည့်ပါ)။ယဒိအဘာဝိသ၊အံ့။ဝေဒံသန္တံ-ဝေဒံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ပေါ့ဌပါဒ၊ဒ။တေ၊ ၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ သညာ၊

(၃၀၀) သုတ်သိုလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သည်။ အညာ၀၊ တပါးသည်လျှင်။ အဘာ၀ိသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အညာ၀၊ သည်လျှင်။ အဘာ၀ိသ၊ ၏။ (ဤအနက်ကား "ဝေ်သန္တန်ဿ ဝေ်သန္တော၊ ဘုမ္မတ္ထေ ဟိ တေ ဥပယောဂ ဝစနံ" ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီတည်း။ ဝေ်သန္တံ ကို သတ္တမီအနက်၌ ဒုတိယ ဝိဘတ်ကြီး၍ ယောဇနာသော အနက်တည်း။ ဘနည်းကား၊ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ တေ၊ ၏။ မတ္တေန၊ ဖြင့်။ သြဋ္ဌာရိကော၊ သော။ ရူပီ၊ သော။ ကဗဠိကာရဘက္ခော၊ သော။ အတ္တာ၊ သည်။ ယဒိ အဘာ၀ိသ၊ အုံ့။ (ဝေ်သန္တော ထည့်ပါ)။ ဝေ်သန္တ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ဝေ်သန္တံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အတ္တာတိ၊ ဟူ၍။ ပစ္စတ္တ၊ ယုံကြည်သော။ ဘော၊ ၏။ မတ္တေန၊ အားဖြင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာ၀၊ သည်လျှင်။ အဘာ၀ိသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၀၊ သည်သာလျှင်။ အဘာ၀ိသ၊ ရာ၏။ (ဤအနက်ကား "ဝေ်သန္တံ အတ္တာနံ ပစ္စတ္တော တ၀ါတိ အယံ ၀ါတိ ဣတ္ထေ အတ္ထော" ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် အညီတည်း)။ ယသာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာ၀၊ သည်လျှင်။ ဘာ၀ိသတိ၊ တုံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၀၊ လျှင်။ ဘာ၀ိသတိ၊ တုံ့။ တေ ကာရဏံ၊ ကို။ ဒုမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (တဒမိနာ၌ တံသဒ္ဒါကား နိပါတ်သာ အနက်မရှိ။ ဒုမိနာ၌ ဒုမ သဒ္ဒါကား ဝုစ္စမာနာပေက္ခတည်း။ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းတို့သည် အဘယ်နည်းဟူသူမေးဖွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှာ တိဋ္ဌတေ ၀ သာယံ ပေါ်ဌပါဒ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ဟိယဿ၊ ကြောင့်။ သြဋ္ဌာရိကော၊ သော။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ ထသော။ ကဗဠိကာရဘက္ခော၊ ကဗဠိကာရအာဟာရလျှင် အစာရှိထသော။ အယံ အတ္တာ၊ ဤအတ္တဘော သည်။ တိဋ္ဌတေ ၀ တည်သည်လျှင်တည်း။ နဘိဋ္ဌတေ၊ မပျက်။ (နဘိဋ္ဌတေ ကား ဝေ ဝဒ္ဒါ၏ နိ ၀ တ္ထုနတ္ထ ထည့်သည်)။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသို

အတ္တဘောဝ တည်သောအခါ၌။ ဇုမသယ-ပုရိသသာ၊ ၏။ အညာဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညာဝ၊ သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ နိုရုဇ္ဈန္တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်။ အဘိုဝိသ၊ဖြစ်ရာ၏။ အတ္တာ၊သည်။ အညောဝ၊လျှင်။အဘိဝိသ၊ ၏။ (ဤသို့ သမ္ဗန်)။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။သညာ၊သည်။ အညာဝ၊သည်လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊သည်။ အညောဝ၊ကပါးသည်လျှင်။ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်ရာ၏။ တေ ကာရဏံ၊ကို။ ဇုမိနာဝပရိယာယေန၊ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇုတိ-တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ အတ္တဟူသည် ပညတ်တည်း။ ထိုပညတ် ဖြစ်သော အတ္တဘောသည် တည်သည် သာတည်း။ သညာ ဟူသည် ပရမတ္ထတည်း။ ထိုပရမတ္ထ ဖြစ်သော သညာသည် ဥပါဒိလည်း ဥပါဒိ၏။ ချုပ်လည်း ချုပ်၏။ ထိုကြောင့် သညာ အခြား အတ္တဘောအခြားဖြစ်လတ္တံ့ ဟူလိုသည်။ "တိဋ္ဌတေ ဝါယံ" ဟူ၍ လည်းကောင်း ပါဠိရှိ၏။ "တိဋ္ဌတေ ဝ အယံ" ဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်လေ။ တိဋ္ဌတေ ဝသာယံ" ဟူ၍လည်း အချိုပါဠိရှိ၏။ ထိုပါဠိသည် မကောင်း။ လေးပါးကုန်သော ခန္ဓာတို့၏ ကေပ္ပါဒ ကေနိရောဓ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အကြင်သညာသည်ဖြစ်၏။ ထိုဖြစ်သော သညာသာလျှင် ချုပ်၏ရှင့်။ ထိုသို့ချုပ်သော်လည်း အဆက်ဆက် ဖြစ်သည်ကို စွဲ၍ "သညာ ဝ သညာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ အတ္တာ နိုရုဇ္ဈန္တိ" ဟု ဟောတော်မူသတည်း။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "စတုန္နံ ခန္ဓာနံ ကေပ္ပါဒေကနိရောဓတ္တာ ကိဉ္စာပိ ယာ သညာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သာ ဝ နိုရုဇ္ဈတိ၊ အပရာပရံ ဥပါဒါယ ပန သညာစ သညာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ အညာ နိုရုဇ္ဈန္တိတိ ဝုတ္တံ" ဟု အဋ္ဌကထာ ဆရာဆိုတော် မူလေသတည်း။ ။ယခုအခါ၌ တပါးသော အယူကို ပြလိုသည်ဖြစ်၍ "မနောမယံ" အစရှိသော ပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။။ ထိုပါဌ်၏ အတ္ထကား။

(၃၉၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

၄၁၈။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ မနောမယံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးထသော။ သဗ္ဗဂ်ပစ္စင်္ဂီ၊အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟီနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ဇုန္ဒြေ ရှိထသော။ အတ္တာနံ၊အတ္တဘောကို။ အတ္တာတိ၊အတ္တဘောဟူ၍။ ပစ္ဆေမိ၊ ၏။ ပေါ့ဠပါဒ၊ ဒ။ တေ၊ ၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ မနောမယော၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးသော။သဗ္ဗဂ်ပစ္စင်္ဂီ၊အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အဟီနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်သော ဇုန္ဒြေရှိထသော။ အတ္တာ၊ သည်။ (ယဒိ ထည့်ပါ)။ ယဒိ အဘရိယ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံသန္တံ-ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပေါ့ဠပါဒ၊ ဒ။ ဘေ၊ ၏။ မတေန၊ ဖြင့်။သညာ၊ သည်။ သညာဝ၊သည်လည်း။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညေဝ၊ လျှင်။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ တနည်းကား၊ ပေါ့ဠပါဒ၊ဒ။ တေ၊ ၏။ မတေန၊ ဖြင့်။ မနော မယော၊ သော။ သဗ္ဗဂ်ပစ္စင်္ဂီ၊ သော။ အဟီနိန္ဒြိယော၊ သော။ အတ္တာ၊ သည်။ ယဒိ.အဘရိယ၊ အုံ့။ (ဧဝံသန္တေ ဝိ ထည့်ပါ)။ ဧဝံသန္တေ ဝိ၊ သော်လည်း။ ပေါ့ဠပါဒ၊ဒ။ ဧဝံသန္တံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အတ္တာတိ၊ အတ္တဘော ဟူ၍။ ပစ္ဆတော၊ ယုံကြည်သော။ တေ၊ သင်၏။ မတေန၊ ဖြင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော ဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊လျှင်။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော ဝ၊ သည်လျှင်။ ဘရိယတိ၊ လတ္တံ့။ တေံ့ကာရဏံ၊ ကို။ ဇုမိနာ ပရိယာ ယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတမ္ပိ၊ ၏။ (တဒမိနာဒ္ဓ တံကား နိပါတ်တည်း)။ ပေါ့ဠပါဒ၊ ဒ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောမယော၊ သော။ သဗ္ဗဂ်ပစ္စင်္ဂီ၊ ထသော။ အဟီနိန္ဒြိယော၊ ထသော။ အယံအတ္တာ၊ သည်။ တိဋ္ဌတေ ဝ၊ တည်သလျှင် ကတည်း။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဇုမသ ပုရိသ၊ ၏။အညာ ဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သညာ၊ တို့သည်။ ဥပဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အညာ ဝ၊ ကုန်သော။ သညာ၊တို့သည်။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ကုန်၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သညာ၊သည်။

အညာဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဘာဝိသ၊ ၏။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊သည်သာလျှင်။အဘာဝိသ၊၏။ (ဤသို့သမ္မန်။ ဣမိနာဝိ ခေါ်။ပ။ အညော အတ္တာတိဟူသော ပါဠိကား အနက် ဟူပြီ)။ ဣတိ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤဒုတိယ နည်းဌ ရူပါဝစရ ဗြဟ္မာ၏အဖြစ်ကို အတ္တဘောဟု ယူသတည်း။ ပဌမနည်းဌကား ကာမာဝစရ ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ကို အတ္တဘောဟု ယူသတည်း)။

၄၁၉။ ဘဒ္ဒေ၊ရား။အဟံ၊ သည်။ အရူပီ၊ရူပ်မရှိသော။ သညာ မယံ၊ သညာကြောင့် ဖြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို။ အတ္တာတိ၊အတ္တဘောဟူ၍။ ပစ္စေမိ၊ယုံကြည်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ကို။ ပေါ်ဌပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ တော၊ သင်၏။ မတေန၊ အားဖြင့်။ အရူပီ၊ ရူပ်မရှိသော။ သညာမယော၊ သညာ ကြောင့်ဖြစ်သော။အတ္တာ၊သည်။ (ယဒိထည့်ပါ)။ယဒိ အဘာဝိသ၊ အံ့။ဝေါသန္တမ္ပိ·ဝေါသန္တော၊ဤသို့ဖြစ်ရှေ့လည်း။ပေါ်ဌပါဒ၊ပေါ်ဌ ပါဒ၊ တော၊သင်၏။ မတေန၊အလိုအားဖြင့်။ သညာ၊သညာသည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘာဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။ ဘာဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ပေါ်ဌပါဒ။ ယထာ-ယေနကာရဏေန၊ကြောင့်။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘာဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၊ တပါးသည်လျှင်။ ဘာဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ တေ ကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဣမိနာ ပရိယာယေနာပိ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဟူသည် အဘယ်နည်းဟု သူမေးမှယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကို ဖြေခြင်းငှာ ''တိဋ္ဌတော''' အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ ။ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်။အရူပီ၊ သော။ သညာမယော၊ သော။ အယံ အတ္တာ၊ သည်။ တိဋ္ဌတော၊ တည်း။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအတ္တဘော တည်သော အခါ၌။ ဣမသ္မိံ ပုရိသသ္မိံ၊ ၏။ အညာဝ၊ တပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။

(၃၉၂) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နှိုင်းယှဉ်သစ်

သည်ရာ၊ တို့သည်။ ဥပဓိနှင့်၊ကုန်၏။ အညာဝ၊ ကုန်သော။ သည်ရာ၊ တို့သည်။ နိရုဒ္ဓနှင့်၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သည်ရာ၊ သည်။ အညာဝ၊သည်လျှင်။ အဘာဝိသ၊၏။ အတ္ထာ၊ သည်။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။ အဘာဝိသ၊ အံ့။ (ဤသို့ သမ္မန်)။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သည်ရာ၊ သည်။ အညာဝ၊ သည်လျှင်။ ဘာဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ အတ္ထာ၊ သည်။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။ ဘာဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ တေံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဣမိနာ ပရိယာယေနာပိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိ တပ္ပံ၊ ၏။ တေံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဤတတိယနည်းဌကား အရှုပဗြဟ္မာ ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ကို အတ္တဘောဟုယူ၍ ဆိုသတည်း)။ ။ထို့နောင်မှ ပေါဌပါဒအမည် ရှိသော ပရိဗိုဇ်သည် မိန္ဓာ အယူ၏ နှိပ်စက်အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုသို့ဟောတော် မူအပ်သော်လည်း ထိုသို့သော တရားအထူးကို မသိသည်ဖြစ်၍ ''သက္ကာ ပနေတံ ဘန္တေ''အစရှိသော ပါဌ်ကို ဆိုသတည်း။ထိုပါဌ်၏ အဋ္ဌကထာ)။

၄၂၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အညောဝ၊ သည်လျှင်။ အက္ခာ၊ အတ္ထာဘောတည်း။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ အတ္ထာ၊ သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ တေံ-နာနတ္တံ၊ ဤအထူးကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥတ္တံ၊ သိခြင်း ၄၁။သက္ကာပန၊တတ်ကောင်းအံ့လော။ဣတိ၊ဤသို့။ ပေါဌပါဒေါ၊ ပေါဌပါဒသည်။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ပေါဌပါဒ၊ ဒ။ အညဒိဋ္ဌိ ကေန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော။ အညခန္တိ ကေန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော နှစ်သက်ခြင်း ရှိထသော။ အညရုစိကေန၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အလိုဆန္ဒ ရှိထ သော။ အညတြ၊ သာသနာတော်မှ တပါးဌ။ အာရောဂေန၊ ပြင်းစွာသော လုံ့လပြုခြင်းရှိထသော။ အညတြ၊ သာသနာတော် မှ တပါးသော တိတ္ထိတို့၏ နေရာဌ။ အာစရိယကေန၊ ဆရာရှိ

ထသော။ တယာ၊ သည်။ ပုရိသသဲ့ ၏။ သညာ၊ သည်။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဒုတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်တည်း။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ဧတံ-နာနတ္တံ၊ ဤသို့ယောအထူးကို။ ဒုဋ္ဌာနံခေါ၊ သိနိုင်ခဲသလျှင်ကတည်း။ ဒုတိ-ဒုဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အညဒိဋ္ဌိ ကေန၊ ထသော။ အညခန္တိကေန၊ ထသော။ အညရုစိကေန၊ ထသော။ အညတြ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အရာ၌ အာယောဂေန၊ ပြင်းစွာလုံ့လပြုထသော။ အညတြ၊ သာသနာ တော်မှ တပါးသာဖြစ်သော တိတ္ထိတို့နေရာ၌။ အာစရိယကေန၊ ဆရာရှိထသော။ မယာ၊ သည်။ ပုရိသသဲ့ ၏။ သညာ၊ သည်။ အတ္တာ၊ တည်း။ ဒုတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ သညာ၊ သည်။ အညာဝ၊ လျှင်တည်း။ အတ္တာ၊ သည်။ အညော၊ လျှင်တည်း။ ဧတံ နာနတ္တံ၊ ကို။ သစေဒုဋ္ဌာနံ၊ အကယ်၍ သိနိုင်ခဲသည်ဖြစ်အုံ။ ဒုတိ-ဧဝံဒုဋ္ဌာနော၊ ဤသို့ သိနိုင်ခဲသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လောကော၊ အတ္တာဘောသည်။ သဿတော၊ မြဲသလော။ ဒုဒမေဝ၊ ဤအရှင် ဂေါတမ စကားသာလျှင်။ သစ္စံ-ကိမ္မန၊ မှန်သလော။ အညံ၊ တပါးသော သူတို့၏ စကားသည်။ မောသံကိမ္မန၊ အချည်းနှီးလော။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ ပေါ့ဌပါဒသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပေါ့ဌ ပါဒ၊ ဒ။ လောကော၊ အတ္တာဘောသည်။ သဿတော၊ ၏။ ဒုဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသာလျှင်။ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ တပါးသောသူတို့၏ စကားသည်။ မောသံ၊ အချည်းနှီးတည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ မဆိုအပ်။ "မကြားအပ်, လည်းဟု"။ (မဟောအပ်, လည်းပေး)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လောကော၊ သည်။ အသဿတောကိမ္မန၊ မမြဲသလော။ ဒုဒမေဝ၊ ဤအရှင်ဂေါ တမစကားသည်သာလျှင်။ သစ္စံကိမ္မန၊ လော။ အညံ၊ သည်။ မောသံ ကိမ္မန၊ လော။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပေါ့ဌ ပါဒ၊ ဒ။ လောကော၊ အတ္တာဘောသည်။ အသဿတော၊ မြဲ။

(၃၉၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဇုဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားယာလျှင်။ သင်္ခံ၏။ အည်၊ သည်။ မောဃံ အချည်းနှီးတည်း။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ မဟောအပ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်းလောကော၊ အဟူဘောသည်။ အနုဗ္ဗဝါကိမ္မန၊ အဆုံးရှိသလော ပ။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါကိမ္မန၊ အဆုံးမရှိသလော။ ဓာ ဓမ္မဇီဝတံ၊ သည်။ ဇီဝံ၊ ဇီဝမည်၏။ တံ၊ ထိုဇီဝ မည်သောတရား သဘောသည်။ သရီရံ၊ ကိမ္မန၊ ကိုယ်မည်သလော။ ဇီဝံ၊ သည်။ အည်ံ ကိမ္မန၊ လော။ သရီရံ၊ သည်။ အည်ံ ကိမ္မန၊ လော။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌ ဟောတိ ကိမ္မန၊ လော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌ နဟောတိ ကိမ္မန၊ မဖြစ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မ ရဏာ၊ ၌။ ဟောတိ ကိမ္မန၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်သလော။ နဟောတိ စ ကိမ္မန၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မ ရဏာ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ ကိမ္မန၊ မဖြစ်သလော။ နနဟောတိ ကိမ္မန၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်သလော။ ဇုဒမေဝ၊ ဤသင်၏ စကားသာလျှင်။ သင်္ခံ ကိမ္မန၊ မှန်သည် မဟုတ်သလော။ အည်ံ၊ တပါးသည်။ မောဃံ ကိမ္မန၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္ မ ရဏာ၊ ၌။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ် သည်လည်း မဟုတ်။ ဇုဒမေဝ၊ ဤငါ၏စကားသာလျှင်။ သင်္ခံ၊ မှန်၏။ အည်ံ၊ သည်။ မောဃံ၊ တည်း။ ဟေ်ကာရဏံ၊ ကို။ ဝေ်၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ မကြားအပ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟေ်စနံ၊ ကို။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ မ၊ မကြားအပ်သနည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ပေါ့ဌ ပါဒေါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ ၏။ ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ။ ဟေ်ဝစနံ၊ သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါး တမလွန် ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွါးကို မှီ၍ ဖြစ်သည်။ တနည်းကား၊ မိမိအကျိုးစီးပွါး သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို

မှီ၍ဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မသံဃိတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကို မှီ၍ ဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ အာဒိ ဗြဟ္မစရိယကံ၊ သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဟူဆိုအပ်သော သာသနာ တော်တည်းဟူသော အကျင့်အစမျှသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ နိဗ္ဗိ ဒါယ၊ သံသ ၇ဝဋ္ဋဒုက္ခကြီးငွေ့ခြင်းငှာ။နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲချုပ်ခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲငြိမ်းခြင်းငှာ။နသံဝတ္တတိ ဖြစ်။အဘိညာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရ ကို မျက်မှောက်သိခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရကို မဖောက်မပြန်သိခြင်းငှာ။ နသံဝတ္တတိ၊ဖြစ်။ နိဗ္ဗာ နာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။နသံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဗျာကတံ၊ မဟောအပ်။ ''မဖြေအပ်, လည်းဟူ''။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ဘန္တေ၊ရား။ ကိမ္မုနု၊ အဘယ်စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ဗျာကတံ၊ကြားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊သို့။ပေါ်ဌပါဒေါ၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ဣတိ၊သို့။မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေအပ်၏။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤ တရား တရားသည်။ ဒုက္ခ သမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းတည်း။ ဣတိခေါ၊ သို့။ ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊၏။အယံဓမ္မော၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားသည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိခေါ၊ သို့။ ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။ မယာ၊သည်။ ဗျာကတံ၊၏။အယံဓမ္မော၊ ဤဒုက္ခရိယမဂ်တရားသည်။ ဒုကနိရောဓ ဂါမိနီ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာသို့ ရောက်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ဣတိခေါ၊သို့။ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။ မယာ၊သည်။ ဗျာကတံ၊၏။ ဣတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ကဿ၊ ကြောင့်။ ဧတံ စတုသစ္စံ၊ ဤလေးပါးသော သစ္စာကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗျာကတံပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ဧတံ စတုသစ္စံ၊ သည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊

(၃၉၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွါး တမလွန်၌ဖြစ်သောအကျိုး စီးပွါးကိုမှီ၍ဖြစ်၏။ **တနည်းကား**၊ မိမိအကျိုးစီးပွါး သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကိုမှီ၍ ဖြစ်၏။ ဧတံစတုသစ္စံ၊ သည်။ ဓမ္မသံဟိတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကိုမှီ၍ ဖြစ်၏။ ဧတံ စတုသစ္စံ၊ သည်။ အာဒိ ဗြဟ္မစရိယကံ၊ သိက္ခာ သုံးပါးဟူ ဆိုအံ့ပ်သော သာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏ အစဖြစ်၏။ ဧတံစတုသစ္စံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ သံသရာဝဋ္ဋ ငြီးငွေ့ခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ဝိရာဂါယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊၏။နိရောဓာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲချုပ်ခြင်းငှာ။သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဥပသမာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲငြိမ်းခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊၏။အဘိညာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကိုပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊၏။သမ္ဗောဓာယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို မဖောက်မပြန် သိခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ဘုဿ၊ ကြောင့်။ဧတံစတုသစ္စံ၊ကို။မယာ၊သည်။ ဗျာကတံ၊ ၏။ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ရှင်ပင်ဘုရား။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့ အရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားသည်။ ဧဝံ သစ္စံ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အရှင်ဘုရား။ဧတံ၊သည်။ဧဝံသစ္စံ၊၏။ဘန္တေ၊ရား။ဒါနိဇုဒါနိ၊ ၌။ ယသ ဂမနာယ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မညသိ၊ သိတော်မူ၏။ တံ ဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော့။ (ဤသို့ သမ္ဗန်)။ ဇုတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ပေါဌ ပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။

ရှေ့ ၄၂၁။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ဘုရားကြွတော်မူသည်၏ အခြားမဲ့ ဖြစ်သောကာလ၌။ တေပရိဇ္ဇာဇကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတောဝ၊၏။ ဒေ၊စိရပက္ကန္တာ၊သ၊ ကြွတော်မူ၍မကြာမြင့်မီ။ ပေါဌပါဒံ၊ ပေါဌပါဒ

အမည်ရှိသော။ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်သော အဖွဲ့အား၊ဖြင့်။'အလုံးစုံသော အဖွဲ့အား၊ဖြင့်,လည်းဟု'။ ဝါစာယ သန္ဓိတောဒကေန၊ နှုတ်လှန်ထိုးသ၊ဖြင့်။ သဉ္ဇာတိ၊ မပြတ်နှိပ်စက် ခြင်းကို။''အပြစ်တင်ခြင်းကို,လည်းဟု''။အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကိုယ် အကံသု၊ အသို့အပြစ်တင်ခြင်းကိုပြုကုန်သနည်းဟုမူကား။ အယံ ဘဝံ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ အရှင် ပေါ့ဌပါဒသည်။ (အဇ္ဇနုမောဒတိဋ္ဌ ကတ္တားစပ်)။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမော၊ သည်။ ယညဒေဝ-ယံယံဝေ၊အကြင်အကြင်စကားကိုလျှင်။ဘာသတိ၊၏။ အသဿဂေါ့တမဿ၊၏။တဉ္စဒေဝ-တံတံဝေ၊ ထိုထိုသောစကားကို သာလျှင်။ဝေမေဝပန၊ အရှင်ဂေါတမဆိုတိုင်းသာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ တေံဝစနံ၊ ဤအရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားသည်။ဝေဝံသစ္စံ၊၏။သုဂတ၊ ကောင်းသော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောအရှင်ဘုရား။တေံဝစနံ၊ သည်။ဝေဝံ သစ္စံ၊၏။ဇာတိ၊ သို့။ အဇ္ဇနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ သဉ္ဇာတိ၊ မပြတ်အပြစ်တင်ခြင်းကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။မယံ၊တို့သည်။သမဏဿ၊ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမဿ၊ ၏။(ဓမ္မဋ္ဌစပ်)။ ဂေါတမဿ၊သည်။ (ဒေသိတံဋ္ဌစပ်)။ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်ထသော။ ဧကံသိကံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖွဲ့ ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိဠိ၊ တစုံတခုကို။ လောကော၊ အတ္ထဘော သည်။ သဿတော၊ ၏။ဇာတိဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ လောကော၊ သည်။ အသဿတော၊ မမြဲ။ ဇာတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ လောကော၊သည်။အန္တဝါ၊အဆုံးရှိ၏။ဇာတိဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ လောကော၊သည်။ အနန္တဝါ၊ ရှိ။ဇာတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တံ ဓမ္မဇာတံ၊သည်။ဇီဝံ၊မည်၏။တံ၊ထိုဇီဝမည်သော တရားသဘော သည်။သရီရံ၊ကိုယ်မည်၏။ဇာတိဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ဇီဝံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ သရီရံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဇာတိဝါ၊ သို့ လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ဌ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရမ္မ

(၃၉၀)] သုတ်သိလက္ခနပါဠိတော်နှင့်သဒ္ဒယသစ်

ရဏာ၊ ၌။နဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၀ါ၊ သို့လည်းကောင်း။ တထာ ဂတော၊သည်။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ နဟောတိစ၊ ဖြစ်။ ဣတိ၀ါ၊ သို့လည်းကောင်း။တထာဂတော၊ သည်။ နေ၀ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတိ၀ါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နအာဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ဣတိ၊သို့။တေပရိမ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေဟိ ပရိမ္ဗာဇကေဟိ၊ တို့သည်။ (ကတ္တာ၊ထည့်)။ ဒေ၀ံ၀စနေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဥဒ္ဓေ၊ သော်။ ပေါဋ္ဌပါဒေါ၊ သော။ ပရိမ္ဗာဇကော၊ သည်။ တေ ပရိမ္ဗာဇကေ၊တို့ကို။ ဘော်၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။ ကိံ အ၀ေါစ၊ နည်း၊ ဘော၊ အရှင်တို့။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ သမဏာသ၊ သော။ ဂေါတမသ၊ ၏။ ''သည်, လည်းဟု''။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဧကံသိကံ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖိုရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိဠိ၊ တစုံတခုကို။ လောကော၊ သည်။သဿတော၊ ၏။ ဣတိ၀ါ၊ သို့လည်းကောင်း။ပ။ နနဟောတိ၊ ဟုတ်။ ဣတိ၀ါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နအာဇာနာမိ။ သိ။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ သမ်ဏော၊ သော။ဂေါတမော၊သည်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သော။ တစ္ဆံ၊ မှန်သော။ တသံ၊ မဖောက်မပြန်သော။ ဓမ္မဒ္ဒိတိကံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာဘုရား၊တို့၌ တည်ခြင်း သဘောရှိထသော။ ဓမ္မနိယာမတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရား၊ဖြင့်.မှတ်အပ်ထသော။ ပဋ္ဌိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ပညာပေတိ၊ပညတ်တော်မူ၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သော။ တစ္ဆံ၊ မှန်သော။ တထံ၊ မဖောက်မပြန်သော။ ဓမ္မဒ္ဒိ တတုံ၊ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရား၊တို့၌ တည်ခြင်းသဘော ရှိထသော။ ဓမ္မနိယာမတံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရား တို့ဖြင့် မှတ်အပ်ထသော။ ပဋ္ဌိပဒံ၊ကို။ပညာပေန္တသ၊ ပညတ်တော် မူသော။ သမ်ဏသ၊ သော။ ဂေါတမသ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို။ သုဘာသိတတော၊ ကောင်း စွာဆိုသောအား၊ဖြင့်။ဝိညူ၊ပညာရှိဖြစ်သော။ မာဒိသော၊ငါကဲ့သို့ သောသူသည်။ကထံဟိ-ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နာဇာနေ့ဟော

ဒေယျနာမ၊ ဝမ်းမမြောက်အုံ့နည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တပေါ့ဌပါဒဝတ္ထု၊

၄၂၂။ အထခေါ၊ ဌ။ ဒ္ဒိဟတိဟသ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ စိတ္တော၊ မငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသော။ (ခုနစ်ကြိမ် လူထွက်သောကြောင့် မငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိ၏ ဟူသတည်း)။ ဟတ္ထိ သာရိပုတ္တောစ၊ ဆင်ထိန်း သားသည် လည်းကောင်း။ ဇာနည်းကား၊ ဟတ္ထိ သာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်း သားဖြစ်သော။ စိတ္တောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ ပေါ့ဌပါဒအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ ဒ္ဒေသဟာယကာ၊ ဤနှစ်ယောက်သော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။ (ထည့်ပါ)။ ယေန ယတ္တ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန-တတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ကုန်၏။ ပ။ (အနက်လွယ်ပြီ)။ သမန္တာ့ တော၊ အလုံးစုံသော အဖို့ဖြင့်။ ဝါစာယ သန္ဓေတေ ဒ္ဒ ကေန၊ နှုတ်လှန်ထိုးသဖြင့်။ သဠ္ဠာ့ရိ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ''အပြစ် တင်ခြင်းကိုလည်းဟူ'' အကံသု၏။ ကိ သဠ္ဠာ့ရိ အကံသု၊ အဘယ် အပြစ်တင်ခြင်းကို ပြုကုန်သနည်း ဟူမူကား။ အယံ ဘဝံ ပေါ့ဌ ပါဒေါ၊ သည်။ (အ်ဗ္ဘာနုမောဒတိ ဌစ၏)။ သမဏော၊ သော။ ဂေါတမော! သည်။ ယညေ ဒေ ဝ- ယံယံ ဒေ ဝ စနံ၊ ကိုလျှင်။ ဘာ့သတိ၏။ အသေ ဂေါတမသ၊ ၏။ တံတ ဒေ ဝ-တံတံ ဒေ ဝ စနံ၊ ကိုလျှင်။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တေ ဝ စနံ၊ သည်။ ဒေ ဝ မေ ဝ၊ ဘုရားမိန့်တော် မူတိုင်းလျှင်။ ဒေ ဝ သ ဗ္ဗံ၊ ၏။ သုဂတ၊ ရား။ ဒေ ဝ စနံ၊ သည်။ ဒေ ဝ သ ဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အ ဗ္ဘာနုမောဒတိ၊ ၏။ ခေါ ပန၊ စ၏။ ယယံ၊ တို့သည်။ သမဏာ သ၊ သော။ ဂေါတမသ၊ သည်။ ဒေ သိတံ၊ သော။ ကေ သိကံ၊ စင်စစ် မှန်သောအဖို့ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိ ဗ္ဗ၊ တစုံတခုကို။ လောကော၊ အတ္တဘောသည်။ သ ဿ ဘော၊ ၏။ ဇုတိ ဝါ၊

(၄၀၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သို့လည်းကောင်း။ပ။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်။ ဣတ္ထိ၀ါ၊ သို့လည်းကောင်း။ နအာဇာနာမ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သဒ္ဒဿ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ တေပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ ဝေါဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ နည်း။ပ။(အနက်တူပြီ)။ဝိညူ၊ ပညာရှိဖြစ်သော။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော သူသည်။ ကတံဟိ-ကေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ နာဇာနာမ၊ မသိပေ။ ပမ်းမမြောက် အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၂၃။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ၁။ သမ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်၏။ အစက္ခုကာ၊ ပညာတည်းဟူသော မျက်စိမရှိကုန်။ နေသံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့တွင်။ တွံ ယေ၀ကော၊ သင် တယောက်သာလျှင်။ စက္ခုမာ၊ ပညာတည်းဟူသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ၁။ မယာ၊ သည်။ ဧကံသိကာ၊ စင်စစ် မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့ရှိကုန်သော။ ဓမ္မာ၀ိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒေသိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပညတ္တာ၊ ထားအပ်ကုန်ပြီ။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ၁။ မယာ၊ သည်။ အနေကံသိကာ၊ စင်စစ် မဖောက်မပြန် မှန်သော အဖို့မရှိကုန်သော။ဓမ္မာ၀ိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒေသိတာ၊ ကုန်ပြီ။ပညတ္တာ၊ကုန်ပြီ။ (ဟိသဒ္ဒါ ခေါ်သဒ္ဒါတို့ကား ပဒါလင်္ကာရ။အနက်မရှိ)။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ၁။ ကတမေ၊အဘာယ်မည် ကုန်သော။ အနေကံသိကာ၊ စင်စစ် မဖောက်မပြန် မှန်သောအဖို့ မရှိကုန်သော။ ဧတေ၀မ္မာ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဒေသိတာ၊ ကုန်သနည်း။ပညတ္တာ၊ထားအပ်ကုန်သနည်းဟူမူကား။ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ၁။ ပ။ (ဃဿတော လောကောတိ ၀ါ အစရှိသည်အနက်တူပြီ)။ ဒေ သိတော၊ဟောအပ်ပြီ။ ပညတ္တော၊ ပြီ။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ၁။ ကဿ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ အနေကံသိကာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ၀မ္မာ၊ တို့ကို။ဒေသိတာ၊ကုန်သနည်း။ ပညတ္တာ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊၁။ဧတေ၀မ္မာ၊ ထိုဃဿတောလောကော အစရှိသော တရားတို့သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုတ္ထသံဟိတာ၊ မိမိ၏ အစီး

အပ္ပါးသူတပါးတို့၏အစီးအပ္ပါးနှင့်စပ်ကုန်သည်။နဟောန္တိ၊ကုန်။ ဓမ္မသံဟိတာ၊ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားနှင့် စပ်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ကုန်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာ၊သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့် ၏အစမျှ သည်လည်း။နဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။ (နုနိုဗ္ဗိဒါယ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ တတ္ထ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ အနေကံသိကာ၊ ကုန်သော။တေဓမ္မာ၊တို့ကို။ ဒေသိတာ၊ ကုန်၏။ပညတ္တာ၊ ကုန်၏။

ကေံသိကဓမ္မာ

၄၂၄။ ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒေ။ ကတမေ၊အဘယ်မည်ကုန်သော။ ကေံ သိကာ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊တို့ကို။မယာ၊ သည်။ပ။ (ဒေသိတာ စသည် အနက်တူပြီ)။

၄၂၅။ ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ။ အတ္ထာ၊အတ္ထဘောသည်။ ကေန္တသုခီ၊ စင်စစ်သုခဝေဒနာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရမ္မရဏာ၊ စုတိ စိတ်၏အထက်၌။ အရောဂေါ၊ဖြစ်သည်။ဟောတိ၊၏။ ဒေံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန် ထသော။ ဒေံဒ္ဒိဋ္ဌနော၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန် ထသော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏာ၊ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ သမဏာ၊ပြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဥပ သင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ဒေံ၊ သို့။ ဝဒါမ၊ ၏။ ။(သစ္စံကိရ အစရှိသော ပါဠိကား ဆိုသော အခြင်းအရာကိုပြုသော ပါဠိတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌကား)။ ။အာယသ္မန္တော၊ ဂါ့ရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အတ္ထာ၊ သည်။ ကေန္တသုခီ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌။ အဇ်ရောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိ ကုန်၏။ဒေံဒ္ဒိဋ္ဌနော၊ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်၏ ဟူသည်ကား။ သစ္စံကိရ၊ မှန်ပေသလော။ ဇုတိ ဒေံ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တေ သမဏာ၊ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်လည်း။မမ ယာ၊သည်။ဒေံ၊သို့။ပုဋ္ဌာ၊မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အာမ၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်သည် ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်သည် မှန်၏။ ဇုတိ၊သို့။ ပဋိဇာနန္တိ၊ကုန်၏။အဟံ၊သည်။ တေ သမဏာ၊ပြာဟ္မဏော၊

(၄၀၂) သုတ်သီလကွန်ပါန္ဓိတော်နိဿယသစ်

တို့ကို။ ဝေ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကိုဝဒါမိ နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ကေန္တသုခံ၊ စင်စစ် သုခဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံ သော။ လောကံ၊ လောကကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ ဉာဏ်ဖြင့် သိကုန် သည်ဖြစ်၍။ ပဿံ-ပဿန္တော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိဖြင့် မြင် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရထ အာပိစပန၊ နေကုန်သလော။ ဗုတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ ၏။ ဗုတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မယံ၊ တို့သည်။ ကေန္တသုခံ၊ သော။ လောကံ၊ ကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ ၍။ နော ဝိဟရာမ၊ ကုန်၊ ဗုတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို၊ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒါမိ ၏။ ကိုဝဒါမိ နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ကေန္တ သုခံ၊ စင်စစ် ချမ်းသာဖြစ်သော။ လောကံ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှာ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဗုတိ၊ သို့။ ဇာနာထ အာပိစပန၊ သိကုန်သလော။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဗုတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နော ဇာနာမ၊ ကုန်။ ဗုတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ တေမဏဗြာဟ္မ ဏေ၊ တို့ကို၊ ဝေံ၊ သို့။ ဝဒါမိ ၏။ ကိုဝဒါမိ နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ယာဒေ ဝတာ၊ တို့သည်။

(တာကဗေးအနက်မရှိ)။ ကေန္ဒသုခံ၊သော။လ္လောကံ၊ကို။ဥပပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ မာရိသာ၊ အရှင်တို့။ ဝုမ္မေ၊ တို့သည်။ ကေန္ဒ သုဒသ၊ ကေန်စင်စစ် ချမ်းသာဖြစ်သော။ လောကသ၊ကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာယ၊ဌာ။ သုပ္ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ-ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်၏လော။ မာရိသာ၊တို့။ ဝုမ္မေ တို့သည်။ ကေန္ဒ သုခသ၊သော။လောကသ၊ကို။သစ္ဆိကိရိယာယ၊ဌာ။ဥဇုပ္ပဋိပန္နာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ-ဘဝထ၊ ကုန်၏လော။ ဟိ-တ ဒေဝသစ္ခံ၊ ၏။ မာရိသာ၊တို့။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဧဝံပဋိပန္နာ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သည်။ ဖြောင့်စွာ ကျင့်ကုန်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ၍။ ကေန္ဒသုခံ၊သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ကုန်၏။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ တာသံ-ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုဏာဝထအပိပန၊ ကြားဘူးကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ ကုန် သော။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မယံ၊တို့သည်။ ဧဝံသဒ္ဒံ၊ ကို။ နောသုဏာမ၊ မကြားဘူးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါ့ဌပါဒ၊ဒ။မယာ၊သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ဆိုလတ္တံ့သော။ တံဝစနံ၊ကို။ တံ့၊သည်။ ကိံ မညသိ၊အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ဧဝံသန္တေ၊ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ အပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ အံ့ဖွယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ''ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်, လည်းဟူ''။ သမ္ပဋ္ဌတိနု၊ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ''ဖြစ်သလော,လည်းဟူ''။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ တေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ သည်။ သမ္ပဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါ့ဌပါဒေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၂၆။ ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပုရိသာ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ကိံ

(၄၀၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အဟံ၊သည်။ (ဇုန္ဓာမိဠ်စပ်)။ ဇုမသို့ ဇနပဒေ၌။ ယာဇုတ္ထိ၊သည်။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ဇနပုဒ် သူတို့ထက် အဆင်းသဏ္ဌာန် အစရှိသည် တို့ဖြင့် တင့်တယ်၏။ "ဇနပဒ ကလျာဏီ အမည်ရှိ၏,လည်းဟူ"။ တံ၊ ထိုဇနပဒ ကလျာဏီကို။ ဇုန္ဓာမိ၊၏။ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ ကာမေမိ၊ တောင့်တ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဧဝံ၊ သို့။ အခြည်၊ တပါးကုန်သော ယောက်ျားတို့သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်း ဟူမူကား။ အမ္ဟာ၊ပုရိသ၊အို-ယောက်ျား။တံ့၊သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ အကြင် ဇနပဒကလျာဏီကို။ ဇုန္ဓသိ၊ ၏။ ကာမေသိ၊ တောင့်တ ၏။ တံ ဇနပဒ ကလျာဏိံ၊ ကို။ မတ္တိယိတိဝါ၊ မင်းသမီးဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏိတိဝါ၊ပုဏ္ဏားသမီးဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝေယိတိဝါ၊ ကုန်သည် သမီးဟူ၍ လည်းကောင်း။ သုဒ္ဒိတိဝါ၊ သူဆင်းရဲသမီးဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊သိ၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သော။ သောပုရိဒေသ၊ သည်။အဟံ၊ ဝါသည်။နောဇာနာမိ၊ မသိ။ ဇုတိ၊ သို့။ဝဒေယျ၊ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ထိုယောက်ျားကို။ ဧဝံ သို့။အခြည်၊ တို့သည်။ဝဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ရာသနည်းဟူမူကား။ အမ္ဟာ၊ပုရိသ၊အို-ယောက်ျား။ တ့ံ၊သင်သည်။ ယံဇနပဒ ကလျာ ဏိံ၊ကို။ ဇုန္ဓသိ၊ အလိုရှိ၏။ ကာမေသိ၊၏။ တံဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ဧဝံနာမာတိဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧဝံ ဂေါတ္တာတိဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ဒီဃာတိဝါ၊ဖြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ရဿာတိဝါ၊နိမ့်၏ ဟူ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။မဇ္ဈိမာတိဝါ၊မနိမ့်မမြင့် ရှိ၏ဟူ၍ လည်း ကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ ကာဠိတိဝါ၊ ညိုသော အဆင်းရှိ၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သာမာတိဝါ၊ ရွှေသောအဆင်း ရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မဏ္ဍရဏ္ဍိတိဝါ၊ ပြောက်သော အဆင်းရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊လော။ အမုကဆ္ဆိ ဂါမေတိဝါ၊ ဤရွာ၌

ဟူ၍လည်းကောင်း။ (အမုကသို့ လိုက်ပါ)။ အမုကသို့နိဂမေတိ ဝါ၊ ဤနိုဂုံးခ်ီဟူ၍လည်းကောင်း။ အမုကသို့နဂရေတိ ဝါ၊ ခ်ီဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အညြေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အဟံ၊ သည်။ နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ ပရိသံ၊ ကို။ အညြ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဝေဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ယောက်ျား။ တွံ၊ သင်သည်။ ယံ ဇာနပဒကလျာဏိ ံ၊ ကို။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿတိ၊ မြင်။ တံ ဇာနပဒကလျာဏိ ံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိ သိ၊ လော။ ကာမေသိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အညြေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗော၊ သော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အာမာတိ၊ အော်-ဟုတ်၏ဟု။ ဝေဒေယျ၊ ၏။ ပေါ်ဌ ပါဒ၊ ဒ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ ဝေ ံ သန္တေ၊ သော်။ တသ္မိ ပုရိသသ္မိ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ စကား သည်။ ဣဒ္ဓိ ရှိ ဟိ ရကတံ၊ အံ့ဖွယ် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (အရှိန်အစော် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်, လည်းဟု)။ သမ္ဘဒ္ဒတိနနု ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝ ဝါ၊ သည်။ အ ဝေါ စ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ ံ သန္တေ၊ သော်။ အ ဒ္ဓါ ခေါ၊ စင်စစ်လျှင်။ တသ္မိ ပုရိသသ္မိ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အ ပ ဋိ ဟိ ရကတံ၊ အရှိန်အစော် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ဘဒ္ဒတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါ်ဌ ပါ ခေါ၊ သည်။ အ ဝေါ စ၊ ၏။ ပေါ်ဌ ပါ ဒ၊ ဒ။ ဝေ မေ ဝ ခေါ၊ ထို့အတူ လျှင်။ အတ္တာ၊ သည်။ ကေ နှ သုဒိ၊ စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌။ အ ရောဂေါ၊ မြဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယေ တေ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧ ံ ဝါဒိ နော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဧ ံ ဒိ ဋ္ဌိ နော၊ ဤသို့ ယူလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ စော သမဏ ဗြာဟ္မဏော၊ တို့သို့။ ဥ ပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဧ ံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကိ ံ ဝဒါမိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ သည်။ ကေ နှ သုဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌။ အ ရောဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊

(၄၀၆) သုတ်သီလကွန်ပါ၌ဖြေတော်နိုသယသစ်

၏။ ဝေ်ဝါဒိနော၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိကုန်၏ ဟူသည်။ ဝေ်ဒိဋ္ဌနော၊ ဟူသည်ကား။သစ္စံကိရ၊လော။ ဧတ္တိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တေသမဏ ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။မေမယာ၊ သည်။ ဝုံ၊သို့။ ပုဗ္ဗာ၊ မေးအပ် ကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊၍။အာမာတိ၊ ညြော်-ဟုတ်၏ဟု။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ပ။ (တျာဟံဝေ်ဠ-ဝဒါမိ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ ၄၂၇။ ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။သေယျထာပိ၊ဥပမာတထူးတုံ။ ပုရိသော၊ သည်။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့ဆုံရာ၌။ (ဌိတသ ထည့်ပါ)။ဌိတသ၊ သော။ ပါသာဒသ၊ ပြာသာဒ်၏။ (နိုသေ ဏိ ၌စပ်လေ)။'သို့,လည်းဟု'။အာရောဟဏာယ၊တက်ခြင်းငှာ။ နိသေဏိ ၊လှေခါးကို။ ကရေယျ၊၏။တ,မေနံ ပုရိသံ၊ ကို၊အညော၊ တို့သည်။ ဝေ်၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ သနည်းဟူမူကား။ အမ္ဘောပုရိသ၊ယောက်ျား။ တုံ၊ သည်။ ယသ ပါသာဒသ၊၏။(နိုသေဏိ ၌စပ်)။ ''သို့,လည်းဟု''။အာရောဟ ဏာယ၊ငှါ။နိသေဏိ ၊ကို။ကရောတိ၊ ၏။ တံပါသာဒံ၊ကို။ ပုရတ္ထိ မာယ၊သော။ဒိသာယ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏာယ၊ သော။ ဒိသာယ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပစ္ဆိမာယ၊သော။ ဒိသာယ ဝါ၊ ၌ လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာယ၊သော။ ဒိသာယ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဗ္ဘောတိ ဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နီစောတိ ဝါ၊ နိမ့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမောတိ ဝါ၊ အလတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ''အလယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း, လည်းဟု''။ ဇာနာသိ၊ လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧတိ၊ သို့။ အညြေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗော၊သော့။သော်ပုရိသော၊သည်။အဟံ၊ သည်။ နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ ကို။ အညေ၊ တို့သည်။ ဝေ်၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ သနည်းဟူမူကား။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ယောက်ျား။ တုံ၊ သည်။ ယံ ပါသာဒံ၊ ကို။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ တဿ ပါသာ ဒဿ၊ ၏။''သို့, လည်းဟု''။ အာရောဟဏာယ၊ ငှါ။နိသေဏိ ၊ ကို။ တု၊သည်။ ကရောသိ၊လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။

ဇုတိ၊သို့။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ သော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ အာမဟတိ၊ ပြောက်-ဟုတ်၏ဟု။ ဝဒေယျ၊၏။ ပေါ့ဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ မယာ။ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိ ံ မညသိ၊ အဘယ်ဆို အောက်မေ့သနည်း။ ဝေ်သန္တေ၊ သော်။ တသ-ပုရိသဿ၊၏။ ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ သည်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊၏။ ဇုတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ်သန္တေ၊ သော်။ အဒ္ဓါခေါ၊ လျှင်။ တဿ ပုရိသဿ၊၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ သည်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ပေါ့ဋ္ဌပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ ပေါ့ဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ ဝေ်မေ ဝ၊ လျှင်။ ပ။ (အကြင်း ရှေ-နှင့် အနက်တူပြီ၊ ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည်တပါးကုန်သောသူတို့၏ အယူ၏ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ မထွက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုပြီး၍ ယခု အခါ၌ မိမိအယူ၏ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြုခြင်းငှါ "တယော ခေါ မေ ပေါ့ဋ္ဌပါဒ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

တယောအတ္တပဋိလာဘ

၄၂၇။ ပေါ့ဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ အတ္တပဋိလာဘာ၊ အတ္တဘောကိုရခြင်း တို့သည်။ ဇုမေတယော၊ ၅သုံးပါးတို့တည်း။ တယော၊ သုံးပါးဟူ သည်တို့ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ (နှစ်ပုဒ် ထည့်ပါ)။ သြဠာရိကော၊ ရုန်ရင်းသော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းလည်းကောင်း။ မနောမယော၊ ဈာန်စိတ် ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ လည်းကောင်း။ အရူပေါ၊ ရူပ်မရှိသော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ လည်းကောင်း။ ဇုတိဇုမေ ဟယော၊ တို့တည်း။ ပေါ့ဋ္ဌပါဒ၊ဒ။ ကတမော၊ လျှင်။ သြဠာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းနည်းဟူမူကား။ ရူပီ၊ ရူပ်ရှိသော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးသော မဟာ ဘူတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ကမ္ဘဋ္ဌိကာရဘက္ခော၊ ကမ္ဘဋ္ဌိကာရ အာဟာ ရလျှင် အစာရှိသော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

(၄၀၀) ယုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အယံ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ သြဠာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိ
လာဘော၊ မည်၏။ (ဤရှုနှုန်ရှင်းသော အတ္တဘောကို ရှုခြင်းဖြင့် အဝိဇ္ဇာ
ဝရေမှစ၍ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ အဆုံးရှိသော ကာမတဏှာယုတ်ကုံ၌
ဖြစ်ခြင်းကို ပြတော်မူ၏။ ။ကတမော၊ လျှင်။ မနောမယော၊
ဈာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကို
ရှုခြင်း နည်းဟူမူကား။ ရူပီ၊ သော။ မနောမယော၊ သော။ သဗ္ဗင်
ပစ္ဆာဘီ၊ သော။ အဟီနိန္ဒြိယော၊ မယုတ်သော ဇုန္ဒြေရှိသော။ ယော
အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အယံ အတ္တ ပဋိလာဘော၊
သည်။ မနောမယော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ မည်၏။ [(ဤ
မနောမယဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရှုခြင်းဖြင့် ပဌမဈာန်ကုံမှစ၍
အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာ့ဘုံ အဆုံးရှိသော ရူပါဝစရဘုံကို ပြတော်မူ၏)။
ကတမော၊ အဘယ်သည်လျှင်။ အရူပေါ၊ နာမ်ဖြစ်သော။ အတ္တပဋိ
လာဘော၊ နည်း။ အရူပီ၊ ရူပ်မရှိသော။ သညာမယော၊ သညာ
ကြောင့်ဖြစ်သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
အယံ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အရူပေါ၊ နာမ်သာဖြစ်သော။
အတ္တပဋိလာဘော၊ မည်၏။ (ဤနာမ်သာဖြစ်သော အတ္တဘောကို
ရှုခြင်းဖြင့် အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံမှစ၍ နေဝသညာနာသညာ
ယတန ဗြဟ္မာဘုံ အဆုံးရှိသော အရူပဘုံကို ပြတော်မူ၏။

ဤ ၄၂၃။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ အဟံ၊ ဝါ သည်။ သြဠာရိကဿ၊ သော။
အတ္တပဋိလာဘဿ ပိ၊ အတ္တဘောကို ရှုခြင်းကို လည်း။ ပဟာနာယ၊
ပယ်ခြင်းငှါ။ "ပျောက်စေခြင်းငှါ, လည်းဟူ"။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊
၏၊ ယထာပဋိပန္နာနံ၊ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကုန်သော။ ဝေါ-
တုမ္ဘာကံ၊ ကို့အား။ သံကိလေသိကာ၊ စိတ်ကိုညစ်ညူးစေတတ်
ကုန်သော။ "စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်ကုန်သော, လည်းဟူ"။ ဓမ္မာ၊
အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပဟီယိဿန္တိ၊ ပျောက်ကုန်လတ္တံ့။
ဝေါဒါနိယာ၊ စိတ်ကို ဖြူစင်စေတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သမထ
တရား ဝိပဿနာ တရားတို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎိဿန္တိ၊ ပွါးကုန်လတ္တံ့။
ပညာပါရိပူရိဉ္စ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော ပညာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို

လည်းကောင်း။ဝေပုလ္လတ္တဋ္ဌ၊ မဂ်ပညာဖိုလ်ပညာ၏ပြန့်ပွါးခြင်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်ဌာလျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပ သမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊ သည်၊ အဝေါ၊ ၏။ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ။သိယာခေါ်ပန၊ ရံခါလျှင်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ရာ၏။ (သိယာသဒ္ဒ်ကား ကဒါစိ အနက် ရှိသော နိပါတ် ပုဒ်တည်း။ အာချာတ် မဟုတ်)။ကိံ ဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ သမထဝိပဿနာသမာ ပုဂ္ဂလာနံ၊သမထဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ (သမ္ဗန္ဓ ထည့်ပါ)။သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ "စိတ်ကို ပူပန်စေတတ် ကုန်သော,လည်းဟူ"။ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ပဟီ ယိဿန္တိ၊ပျောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဝေါဒါနိယာ၊ စိတ်ကိုဖြူစင်စေတတ် ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎိ ပ္ပါ်းကုန်လတ္တံ့။သောသမထဝိပဿနာသမာဓိပုဂ္ဂလော၊ ထိုသမထ ဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ကတ္တာ်ားထည့်)။ ပညာ ပါရိပူရိဿ၊ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝေပုလ္လတ္တဋ္ဌ၊မဂ်ပညာဖိုလ်ပညာ၏ပြန့်ပွါးခြင်းကိုလည်းကောင်း ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်ဌာလျှင်။ သယံ၊ တိုင်။အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။(ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်, ဟု ကရိယာ အနက်ဌ ယောဇနာ၍ သစ္ဆိကတ္ဝာဌ် သော်လည်းစပ်)။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံ စေ၍၊ ဝိဟရိဿတိ၊လတ္တံ့။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့နေသော်လည်း။ (စသဒ္ဒ ကား အရေဖျတ္ထ ဇောတကတည်း)။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲစွာသော၊ ဝိဟာရော၊နေရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဣတိ-သော်ပရိဝိ တက္ကော၊ သည်။သိယာ၊ရံခါ။ဘဝေယျ၊ ၏။ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ၊ တေ၏ကား ရဏံ၊ကို။ တနည်းကား၊ တေ၏ဝိဟရဏံ၊ထိုသို့နေခြင်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲစွာနေခြင်းဟူ၍။ နခေါ်ပနဒဋ္ဌမ်ဲ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်၊

နဒဠမ်ုံ၊နည်း။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ဝေရှုပဿ၊ဤသို့သောဘာမျိုးသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ (ထည့်ပါဦး)။ သံဂီလေသိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာစေဝ၊တို့သည်လည်း။ပဟိယိသန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ဝေဒါနိယာ၊ ကုန်သော။ဓမ္မာစ၊တို့သည်လည်း။အဘိဝဒိုသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ဝေ ရှုပေါ၊သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ ပညာပါရိပူရိဟု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝေပုလ္လတ္တာဟု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဌိတ္ကျင်။သယံ၊တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသော ပစ္စဝေက္ခ ဏာဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိသတိ၊ လတ္တံ့။ ပါမုဇ္ဇဿေဝ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိတိစ၊ နှစ်လိုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊ နှိုးပ ကာယ၏ ငြိမ်းခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သတိစ၊ သုတိ၏ ထင် ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သမ္ပဇညဉ္စ၊ ပညာ၏ ပွါးခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝိဟာရောစ၊ နေခြင်းသည်လည်း။ ဘဝိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဟသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံဝိဟရဏံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲစွာ နေခြင်းဟူ၍။ နဒဠမ်ုံ၊ အပ်။ (ဤသို့သမ္မန်)။

၄၃ဝ။ ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။အဟံ၊သည်။ မနောမယဿ၊ ဗျာနစိတ် ကြောင့်ဖြစ်သော။ အတ္တပဋိလာဘဿပိ၊ ကိုလည်း။ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငါ။ ''ပျောက်စေခြင်းငါ,လည်းဟု''။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေမိ၊ ဟု။ယထာပဋိပန္နာနံ၊ငါဟောတိုင်းကျင့်ကုန်သော။ ဝေါတုမ္ဘာကံ၊ တို့အား။ပ။ (သံဂီလေသိကာ ဓမ္မာ အစရှိသည် တူပြီ)။ နဒဠမ်ုံ၊ အပ်။ကသ္မာ၊ကြောင့်။နဒဠမ်ုံ၊နည်း။သံဂီလေသိကာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာစေဝ၊ တို့သည်လည်း။ ပဟိယိသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ ။ပ။ သုခေါ၊ သော။ ဝိဟာရောစ၊ သည်လည်း။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိ ဟသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ ဧတံဝိဟရဏံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲစွာ နေခြင်းဟူ၍။ နဒဠမ်ုံ၊ အပ်။

၄၃၁။ ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။အဟံ၊သည်။အရှုပဿ၊သော။ အတ္တပဋိ လာဘဿပိ၊ကိုလည်း။ပဟာနာယ၊ငါ၊ပ။(အကြင်းအနက်တူပြီ)။

၉-ပေါ်ဌပါဒသုတ္တ-တယောအတ္တပဋိလာဘ (၄၁၁)

၄၃၂။ ပေါ်ဌပါဒ၊ ဒ။ ပရော တပါးကုန်သော သူတို့သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စေပုဏ္ဏေယျုံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်အုံ။ ကိံ ပုဏ္ဏေယျုံ၊နည်းဟူမူကား။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်ဂေါတမ။ ယဿ အတ္တပဋိလာဘဿ၊ကို။ပဟာနာယ၊ငါ။တုမှေ၊တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေထ၊ ကုန်၏။ပ။ (ယထာပဋိပန္နာနံ စသည် အနက်တူပြီ)။ ဝိဟရိဿထ၊ နေရကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဒေသေထ၊ ကုန်၏။ သြဠာရိကော၊ သော။ သော အတ္တပဋိလာ ဘော၊ သည်။ ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ စေပုဏ္ဏေ ယျုံ၊ကုန်အုံ။ ဧဝံ၊ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ထိုသူတပါး တို့အား။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဗျာကရေယျာမ၊ ကြားကုန်ရာ၏။ ကိံ ဗျာကရေယျာမ၊ အဘယ်သို့ ကြားကုန်ရာသနည်း ဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယဿ- သြဠာရိကအတ္တပဋိလာဘဿ၊ အကြင် ရုန်ရင်းသော အတ္တဘော ကို ရခြင်းကို။ ပဟာနာယ၊ငါ။ မယံ၊တို့သည်။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမ၊ ကုန်၏။ပ။ (ယထာ ပဋိပန္နာနံ စသည်အနက်တူပြီ)။ဝိဟရိဿထ၊ ကုန်လတ္တံ့။ဇုတိ၊သို့။မယံ၊တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေမ၊ ကုန်၏။ သြဠာရိကော၊ ရုန်ရင်းသော။ သောအတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အယံ ဝါ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ဗျာကရေယျာမ၊ ကုန်၏။

၄၃၃-၄၃၄။ ပေါ်ဌပါဒ၊ဒ။ပရော၊တို့သည်။ပ။ (ဤဒုတိယဝါရ ၌ မနောမယောပုဒ်သာ ထူးသည်။ တတိယဝါရ၌ကား အရူပေါ ပုဒ်သာထူးသည်။ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့သည် အနက်ရှေ့နှင့်တူပြီ)။ ဒေပါ်ဌပါဒ၊ဒ။မယာ၊သည်၊ဝုစ္စမာနံ၊သော။တံ ဝစနံ၊ကို။တွံ၊သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဝေဝသ္ဏေ၊ သော်။ မမ၊ ၏ (သမ္ဘန်ထည့်)။ ဘာသိတံ၊ စကားသည်။ သပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ ဝဋ်ဆင်းရမ္ဘတ်ကို မြောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ပဋ္ဌိတိနဋ္ဌ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံ လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဝေ ဝါ၊သည်။ အဝေ ဝါ၊ ၏။ ဘဏ္ဍေ၊ရား။ ဝေ ဝသ္ဏေ၊သော်။အဋ္ဌ ခေါ၊ စင်စစ်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊

သည်။ သပ္ပါဠိဟိရကတ်၊ သည်။ သမ္ဘဒ္ဓတိ၊၏။ ဒုတိ၊ သို့။ ပေါ့ဌ ပါဒေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၃၅။ ပေါ့ဌပါဒ၊ ဒ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘာယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ (နိသေဏိ ဌ်စပ်)။ ပြောသာဒ်သို့။ (အာရောဟဏာယဌ်စပ်)။ အာရောဟဏာ ယ၊ တက်ခြင်းငှါ။ တသေဝ ပါသာဒဿ၊ ၏လျှင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဌ်။ နိသေဏိ၊ လှေကားကို။ ကရေယျ၊ပြုရာ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။ အဒ္ဓာ ပုရိသ၊ကျားတ်ဌ်။ သည်။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ "သို့,လည်းဟု"။ အာရောဟဏာယ၊ငှါ။ နိသေဏိ၊ကို။ ကရောသိ၊ ၏။ တံ ပါသာဒံ၊ ကို။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ ပ။ ဥဋ္ဌော တိ ဝါ၊ မြင့်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ နိစော တိ ဝါ၊ နိမ့်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မဇ္ဈော တိ ဝါ၊ အလတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာ သိ၊ လော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ရာ၏။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယသ္ဌ ပါသာဒဿ၊ ၏။ "သို့,လည်းဟု"။ အာရော ဟဏာယ၊ ငှါ။ နိသေဏိ၊ ကို။ တသေဝ ပါသာဒဿ၊ ၏လျှင်။ ဟေဋ္ဌာ ဌ်။ ကရောမိ၊ ၏။ သော ပါသာ ဒေါ၊ သည်။ အယံ ဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ပ။ တ ယ ပုရိ သ ယ၊ ၏။ ဘာ သိ တံ၊ စကားသည်။ သပ္ပါဠိဟိရကတ်၊ အရှိန်အစော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ဘဒ္ဓတိ နဋ္ဌ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘ ဝ ဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဒ္ဓါ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဧ ဝံ သ ဒ္ဓေ၊ သော်။ တ ယ ပုရိ သ ယ၊ ၏။ ဘာ သိ တံ၊ သည်။ သ ပ္ပ ါ ဠိ ဟိ ရ ကတ်၊ အရှိန်အစော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ဘ ဒ္ဓ တိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ ပေါ့ဌ ပါ ဒေါ၊ သည်။ အ ဝေါ စ၊ ၏။

၄၃၆-၄၃၇။ ပေါ့ဌ ပါ ဒ၊ ဒ။ ဝေ မ ဝ ခေါ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပ။ (အကြင်းအနက်တူပြီ)။ ဝေံ ဝ စ နေ၊ ကို။ ဘ ဂ ဝ တာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊

သော်။ စိတ္တော၊ မဋ္ဌိမသက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိသာရိ ပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်း သားသည်။ တနည်းကား၊ ဟတ္ထိသာရိ ပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။ စိတ္တော၊ စိတ္တသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌ္ဌ။ သြဋ္ဌာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုရုန်ရင်းသော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ အသ္သပုဋ္ဌလဿ၊ ၏။ "အား, လည်းဟု"။ မနောမယော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊သည်။မောဃော၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။(မောဃသ္သကိုမောဃောအသ္သဟုပုဒ်ဖြတ်)။အရူပေါ၊သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော. သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုရုန်ရင်းသော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ အသ္သပုဋ္ဌလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သြဋ္ဌာရိကော၊ သော။ အတ္တပဋိ လာဘော၊သည်။ သစ္စော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (ဤ နည်းကိုမှီ၍ နောက်နှစ်ဝါရတို့ ဌ္ဌလည်း ယောဇနာလေ)။ တသ္မိံ သမယေ၊ထိုနာမ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ အသ ပုဋ္ဌလဿ၊ အား။ အရူပေါ၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ သစ္စော၊ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧုတိ.ဧတံဝစနံ၊ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

အမှာ ယသ္မိ" ဘန္တေအစ, သစ္စော ဟောတိတိ အဆုံး ရှိသောစကားဖြင့် စိတ္တသည် ဒိမိအလုံးစုံကို မသိ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သုံးပါးသော အတ္တဘောကို ရခြင်း တို့ကို ကြားရ၍ အတ္တဘောကို ရခြင်းဟူသည်ကား နာမပညတ် မျှသာတည်း။ ပရမတ္ထ မဟုတ်ဟု ထုတ်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်။ ပရမတ္ထ သဘောကို ရခြင်းလျှင်တည်းဟု အမှတ်ရှိ၏။ ထိုသို့ အမှတ်ရှိသော အခါ၌ စိတ္တအား မြတ်စွာ ဘုရားသည် ဤအတ္တ ဘောဌ္ဌ ရုပ်အစရှိသည်တို့သာလျှင် ပရမတ္ထတို့တည်း။ အတ္တဘော ကိုရခြင်းငှာကား ပညတ်မျှသာကည်းဟု ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍ ထိုစိတ္တ၏သာလျှင် စကားကိုယူ၍ နာမပညတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်

(၄၁၄) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နှိုင်းယဉ်သစ်

ဆုံးဖြတ်ချုပ်ပြခြင်းငှာ "ယသ္မိं စိတ္တ သမယေ" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား။

စိတ္တ၊စိတ္တ။ ယသ္မိं သမယေ၊ဌ။ သြဠာရိကော၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိं သမယေ၊ ထိုရုန်ရင်းသော အတ္ထဘောကို ရသောအခါ၌။ မနောမယော၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိသင်္ခေါ၊ ဤသို့သော အရေအတွက်သို့။ နေဝဝဏ္ဏတိ၊ မရောက်။ အရူပေါ၊သော။ အတ္ထပဋိလာဘော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိသင်္ခေါ၊ သို့။ နဝဏ္ဏတိ၊ ရောက်။ တသ္မိं သမယေ၊ ထိုရုန်ရင်းသော အတ္ထဘောကို ရသော အခါ၌။ သြဠာရိကော၊ သော။ အတ္ထပဋိလာဘောတွေ၀၊ အတ္ထ-ဘောကိုရခြင်းဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ခေါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဝဏ္ဏတိ၊ ၏။ (ဧနောက်နှစ်ဝါရတို့၌လည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ ယောဇနာလေ။ ဤသို့သောစကားကို မိန့်တော်မူပြီး၍ စိတ္တကို ဖြေရှင်းခြင်းငှာ တဖန် "သစေ တံ စိတ္တ ပုဗ္ဗေယျုံ" အစ ရှိသော ဒေသနာတော်ကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

၄၃၀။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တံ၊ သင့်ကို။ အညေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ကိံ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်ရာသနည်းဟူမူကား။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တွံ၊ သည်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလဌ။ အဓိဟာသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီလော။ တွံ၊ သည်။ အတိတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဌ။ နအဓိဟာသိ၊ မဖြစ်ဖူးသည်။ နု၊ မဟုတ်လော။ တွံ၊ သည်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဌ။ ဘဝိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ တွံ၊ သည်။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဌ။ နဘဝိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သည်။ နု၊ မဟုတ်လော။ တွံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ဤ၀ဗ္ဗပ္ပဒန်ဌ။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲလော။ တွံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ဌ။ နတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်လော။ ဇုတိ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တွံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗျာဘ၊ ရေယျာသိ၊ နည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဝ၀ါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ကိံ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အုံ့နည်းဟူမူကား။ တွံ၊ သည်။ အတိတံ၊

သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဌ။အဟောသိ၊လော။ ပ။ တံ့၊သည်။ တေရဟိ၊ ဌ။ နတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်သည်။ နု၊လော။ ဒုတိ၊သို့။ မံ၊ကို။ စေပုဗ္ဗေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ဝေ၊သို့။ ပုဗ္ဗော၊သော်။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟုံ၊သည်။ ဝေ၊သို့။ ဗျာကရေယျုံ၊ ဖြေအုံ့။ ကိုံ ဗျာကရေယျုံ၊ အဘယ်သို့ ဖြေအုံ့နည်းဟူ မူကား။ အဟုံ၊သည်။ အတိတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ဌ။ အဟောသိုံ၊ **လော**။ အဟုံ၊ သည်။ အတိတံ၊သော။ အဒ္ဓါနံ၊ဌ။ နုအဟောသိုံ၊ သည်။နု၊**လော**။ပ။ ဧတရဟိ၊ဌ။ အတ္ထိ၊ဖြစ်ဆဲဖြစ်၏။ အဟုံ၊သည်။ ဧတရဟိ၊ ဌ။ နတ္ထိ၊ ဖြစ်ဆဲ မဟုတ်သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဒုတိ၊ သို့။ ဗျာကရေယျုံ၊အုံ့။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟုံ၊ငါသည်။ ဝေ၊ဤသို့။ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ ဗျာကရေယျုံ၊ အုံ့။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တော၊ စိတ္တသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ("ဝေ၊ ပုဗ္ဗော။ပ။ ဗျာကရေယျုံ" ဟူသော စကားကို နိဂုံးအုပ်ခြင်းငှာ ဆိုပြန်သတည်း)။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝေ၊ သို့။ သစေပန ပုဗ္ဗေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ကိုံ ပုဗ္ဗေယျုံ၊ကုန်သနည်းဟူမူကား။ စိတ္တ၊စိတ္တ။တေ၊၏။အတိတော၊ **အတိတ်**ဖြစ်သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေ၊ သင်၏။ သောဝ**အတ္တ**ပဋိလာဘော၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စော၊ထင်ရှားသည်။ဟောတိ၊ လော။အနာဂတော၊သော။အတ္တပဋိလာဘော၊သည်။ မောဃော သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော၊သည်။ ဟောတိ၊လော။ အနာဂတော၊သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေ၊ ၏။ သောဝ အတ္တပဋိလာဘော၊ထိုအနာဂတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊လော။ အတိ တော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊လော။ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ **မောဃော**၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ တေ၊ ၏။ ဧတရဟိ၊ ယခု မျက်မှောက်ဌ။ပစ္စုပ္ပန္နော၊**သော**။ယော**အတ္တ**ပဋိလာဘော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ **၏**။ **သောစ** အတ္တံ့ပဋိလာဘော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်

(၄၁၆) သုတ်သီလက္ခန္ဓပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဖြစ်သောအတ္တဘောကိုရခြင်းသည်လျှင်။ သစ္စောသည်။ဟောတိ၊ လော။ အတိတော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘောသည်။ မောဃော၊ သည်။ဟောတိ၊ လော။ အနာဂတော၊ သော။ အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သစေ ပုဗ္ဗေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ဧဝံ ပုဗ္ဗော၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တုံ၊ သည်။ ကိန္တု၊ အသို့လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊ နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ မံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ပန ပုဗ္ဗေယျုံ၊ ကုန်အုံ့။ ကိံ ပုဗ္ဗေ ယျုံ၊ အဘယ်သို့ မေးကုန်ရာသနည်း ဟူမူကား။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ တော၊ ၏။ ပ။ (အနုက်ဟူပြီ)။ ဧတိ၊ သို့။ သစေ ပုဗ္ဗေယျ၊ ကုန်အုံ့။ ဧဝံ ပုဗ္ဗော၊ သော်။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ အုံ့။ ကိံ ဗျာကရေယျံ၊ အုံ့နည်းဟူမူကား။ မေ၊ ၏။ အတိတော၊ သော။ ယော အတ္တပဋိလာဘော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မေ၊ ၏။ သော ဝ အတ္တပဋိလာဘော၊ ထိုအတိတ် ဖြစ်သော အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်သာလျှင်။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအတိတ် ဖြစ်သောအတ္တဘောကို ရသောအခါ၌။ သစ္စော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ (အနုက် လွယ်ပြီ)။ အနာဂတော၊ သော။ အတ္တပဋိ လာဘော၊ သည်။ မောဃော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဗျာကရေယျုံ၊ အုံ့။ ပ။ ("ဧဝံ ပုဗ္ဗော အဟံ ဘဂ္ဂေ ဧဝံ ဗျာကရေယျုံ" ဟူသောပါဠိကိုကား နိဂုံး အုပ်ခြင်းငှာ တဖန် ဆိုပြန်သတည်း။ အနုက်ဟူပြီ။ ။ထိုနောင်မှ မြတ်စွာ ဘုရားသည် စိတ္တ၏ဖြေသော စကားနှင့်တကွ မိမိဖြေသောစကား၏ နှီးနှောသည်၏ အဖြစ်ကို ဖြေခြင်းငှာ "ဧဝမေဝစိတ္တ" အစရှိသော ဒေသနာပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

☰ ၄၃၉-၄၄၀။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ ဧဝမေဝ၊ သင်ဆိုတိုင်းလျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ပ။ (ထိုအနုက်ကို ဥပမာဖြင့် ပြစေတော် မူလို၍ "သေယျထာပိ စိတ္တ" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ စိတ္တ၊ စိတ္တ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူန်ကား။ ဂဝါ၊ မှ။ ခီရံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊

ဖြစ်၏။ဒီရမှာ၊ မှ။ ဒမိ၊ နို့ဓမ်းသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒမိမှာ၊ မှ။ နဝနိတံ၊ ဆီဦးသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ နဝနိတမှာ၊ မှ။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သပ္ပိမှာ၊ မှ။ သပ္ပိမဏ္ဍောဝ၊ ထောပတ်ကြည်သည်။ဘဝတိ၊၏။ယသ္မိံ သမယေ၊ဌ။ ဒီရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုနို့ရည်ဖြစ်သော အခါ၌။ ဒမိတိ သင်္ခံ၊ နို့ဓမ်းဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နေဝ ဂဏ္ဍတိ၊မရောက်။ နဝနိတန္တိသင်္ခံ၊ ဆီဦးဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နဂဏ္ဍတိ၊ ရောက်။သပ္ပိတိသင်္ခံ၊သို့။နဂဏ္ဍတိ၊ ရောက်။ သပ္ပိမဏ္ဍောတိသင်္ခံ၊ ထောပတ်ကြည်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နဂဏ္ဍတိ၊ ရောက်။ တသ္မိံ သမယေ၊ထိုနို့ရည်ဖြစ်သောအခါ၌။ဒီရံတွေဝသင်္ခံ၊နို့ရည်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဂဏ္ဍတိ၊ ၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ဌ။ဒမိ၊နို့ဓမ်းသည်။ဟောတိ၊၏။ပ။နဝနီတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပိ၊သည်။ဟော်တိ၊၏။သပ္ပိမဏ္ဍောဝ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ထိုထောပတ်ကြည်ဖြစ်သောအခါ၌။ ဒီရနိသင်္ခံ၊နို့ရည်ဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နေဝဂဏ္ဍတိ၊မရောက်။ဒမိတိသင်္ခံ၊သို့။ နဂဏ္ဍတိ၊ရောက်။နဝနီတန္တိသင်္ခံ၊သို့။ နဂဏ္ဍတိ၊ မရောက်။ သပ္ပိတိ သင်္ခံ၊သို့။နဂဏ္ဍတိ၊ရောက်။တသ္မိံ သမယေ၊ထိုထောပတ်ကြည်ဖြစ်သောအခါ၌။သပ္ပိမဏ္ဍောတွေဝသင်္ခံ၊သို့သာလျှင်။ဂဏ္ဍတိ၊၏။ဝေ မေဝ၊ထိုအတူလျှင်။စိတ္တ၊စိတ္တ။ ယသ္မိံ သမယေ၊ဌ။ သြဠာရိကော၊ သော။အတ္တပဋိလာဘော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (အနက်တူပြီ)။ စိတ္တ၊စိတ္တ။ ယာဟိ သြဠာရိကော အတ္တပဋိလာဘောတိအာဒိဟိ၊ အကြင်သြဠာရိကောအတ္တပဋိလာဘောအစရှိကုန်သောအမည်တို့ ဖြင့်။ ဘုဃာဂတောဝါဘုရားသည်။အပရာမသံအပရာမသဏ္ဌော၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပရာမာသတရားတို့ဖြင့် ဖောက် ပြန်သောအားဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ဝေါဟရတိ၊မူ၏။ "ဆိုတော်မူ၏, လည်းဟူ" ။ဤမှာ-သြဠာရိကောအတ္တပဋိလာဘောတိအာဒိကာ၊ ဤသြဠာရိကော အတ္တပဋိလာဘော အစရှိကုန်သော အမည်တို့ သည်။လောကသမညာ၊သူတို့၏သိကြောင်းမျှတို့သာလျှင်တည်း။

လောကနိုရတ္တိယော၊ လူတို့၏ အနက်ကို ထုတ်၍ဆိုကြောင်းမျှတို့ သာလျှင်တည်း။ လောကဝေါဟာရ၊ လူတို့၏ ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း မျှတို့သာလျှင်တည်း။ လောကပညတ္တိယော၊ လူတို့၏ ပညတ်ခြင်း တို့လျှင်တည်း။ ဣတိ၊သို့။ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊၏။ (''အပရာမ သတိတိ''ဟု ပါဠိရှိကြ၏။ မသင့်။ ''အပရာမသန္တိ'' ဟု ရှိသော ပါဠိသာ အဋ္ဌကထာနှင့်ညီသောကြောင့်သင့်၏)။

၄၄၁။ ဒေဝ၀စနေ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပေါ်ဌပါဒေါ၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒေဝ၀စနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မ ဒေသနာ၊ သည်။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်ပါ)။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန် နှစ်လို ဖွယ်ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ပ။ (သေယျထာပိ အစရှိသောပါဠိကား အနက် ရှေ့နှင့်တူပြီ)။

စိတ္တဟတ္ထိသာရိပုတ္တဥပသမ္ဘဒါ

၄၄၃။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသားဖြစ်သော။စိတ္တော၊ သည်။ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ သာမဏေ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။အလတ္တ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်း၏ အဖြစ်ကို။ အလတ္တ၊ ပြီ။အစိရူပသမ္ပန္နော၊ပဋ္ဌင်းဖြစ်၍မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအံ့သက်ရှိသော။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ ဆင်ထိန်းသား ဖြစ်သော။ စိတ္တော၊သည်။(ဝိဟာသိဋ္ဌစပ်)။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ် ရာ အရပ်သို့ကပ်၍။အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အာတာပီ၊ ပြင်းစွာသောလုံ့လရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့လွှတ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရန္တော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ (ဝိဟာသိဋ္ဌချည်းစပ်လေ)။ နစိရသေ၀၊ မကြာမြင့် မီလျှင်။ယသ၊အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။အတ္ထာယ၊ဌ၊။ကုလပုတ္တာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေ၀၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ။ အန

ဂါရိယံ၊ ရဟန်းကောင်၌။ ပမ္ဘဒ္ဒန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သောတရားမရှိထသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မြတ်သော အကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ-အရဟတ္တဖလံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ ၌လျှင်။သယံ၊မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္တွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ဝိဟာသိ၊၏။(“ဒီဃာဇာတိ” အစရှိသော ဒေသနာကို ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏အာရုံကိုပြုခြင်းငါမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ကျင့်အပ်ပြီ။ကရဏီယံ၊ပြီးအပ်သောတဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိစ္စကို။ကတံ၊ ပြီးအပ်ပြီ။ အပရံပုန၊ တဖန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊တဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိစ္စအကျိုးငါ။မေ၊အား။မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ သည်။နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ **တနည်းကား**၊ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာအစဉ်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ သည်။ မေ၊ အား။ နအတ္ထိ။ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဗ္ဘညာသိ၊ သိပြီ။ အာယသ္မာ၊ သော။ ဟတ္ထိသာရိပုတ္တော၊ သော။စိတ္တော၊သည်။ အရဟတံ-အရဟတ္တာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ခေါ်ပုနကား ဝဒါလက်ဘရတည်း)။

နဝမံ၊ သော။ ပေါ်ဌပါဒသုတ္တံ၊သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-သုဘသုတ္တ
သုဘမာဏဝ ဝတ္ထု

☰ ၄၄၄။ ဘဂ္ဂေ ကသ္မပါပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုဘသုတ်ကို။ မေ-မယာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံ-ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊

(၄၂၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အာနန္ဒာ.သည်။သာဝတ္ထိယံ၊၌။အနာထပိဏ္ဍိကသေ၊၏။အာရာမေ၊ ၌။ ကာရိဒေ၊ ပြုစေအုပ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်၌။ဘဂဝတိ၊သည်။ အစိရပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၍ မကြာ မြင့်မီ။ဝိဟရတိ၊၏။တေနခေါ၀နသမယေန၊ ၌။ သုဘော၊ သော။ "ကောင်းသောအဆင်းရှိသော,လည်းဟု"။တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ (ဒေါဒေယျပုတ္တောဟူ၍လည်းပါဠိရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ၌တောဒေယျ ပုတ္တောဟုရှိ၏)။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ကေနစိဒေ၀၊ တစုံတခုလျှင် ဖြစ်သော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

၄၄၅။ အထခေါ၊ ၌။ သုဘော၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော၊မာဏ၀ေါ၊သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ မာဏ၀ံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ ကိံ အာမန္တေသိ၊ အသို့ခေါ်သနည်း ဟူမူကား။မာဏ၀၊လင်။ တွံ၊ သည်။ ဟေ၊ လည်း။ ယေနယတ္တ၊ ၌။ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘောနတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်လေလော့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာမရှိခြင်းကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ဆင်းရဲမရှိခြင်းကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာထနိုင်ခြင်းကို။ဗလံ၊ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော့။ သုဘော၊ သော။တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ ဘဝန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ပ။ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဗုတိ၊သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဝေ၀ု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလေ လော့။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုရအံ့နည်းဟူမူကား။ သာဓု-အာယာ စာမိ၊ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန-ယတ္တ၊ ၌။သုဘသ၊သော။တောဒေယျပုတ္တသ၊သော။ မာဏ၀သ၊ ၏။ နိ၀ေသနံ၊အိမ်သည်။အတ္ထိ၊၏။ တေန တတ္ထ၊သို့။ အနုကမ္ပံ၊ သနား ခြင်းကို။ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍။ ဥပသင်္ကမတုကိရ၊ ကပ်တော် မူလော။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၄၄၆။ ဘော၊အရှင်။ဝေ၀ံသာ၀ု၊ကောင်းပြီ။ ဒုတိ၊ခေါ်၊ ဤသို့။ သောမာဏ၀ကော၊သည်။သုဘသ၊သော။ တောဒေယျပုတ္တသ၊ သော။မာဏ၀ကသ၊၏။ဝစနံ၊ ကို။ပဋိသုဏိတ္တာ၊ဝန်ခံ၍။ ယေန ယတ္တ၊၌။အာယသ္မာ၊သော။အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန တတ္တ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော်။အာနန္ဒေ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံးအောက်မေ့အပ်သောစကားကို။ ဝိတိသာရေတ္တာ၊ ပြီးဆုံး စေ၍။ပ။

၄၄၇။ ဝေ၀ံသို့။ဥဿော၊သော်။အာယသ္မာ၊ သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။တံမာဏ၀ကံ၊ထိုလုလင်ငယ်ကို။အ၀ေါ၀စ၊၏။ ကိံ အ၀ေါ၀စ၊ နည်းဟူမူကား။မာဏ၀က၊ ငယ်။ အကာလော၊ခေါ်၊ အခါမဟုတ် သေး။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ''ယခုလည်း,ဟု''။ မေ-မယာ၊ သည်။ပိတာ၊ သောက်အပ်သော။ဘေသဇ္ဇမတ္တာ၊အနည်းငယ်သောဆေးသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သ္မေပိ၊ နက်ဖြန်လည်း။ ကာလဿ၊ လျောက်ပတ်သော အခါကိုလည်းကောင်း။ သမယဿ၊ ခေတ်လေးပါးညီညွတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ''ခေတ်လေးပါး မျှခြင်းကို လည်းကောင်း, လည်းဟု''။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အ၀ေ၀နာမ-ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ကပ်နိုင်ကုန်ငြားအုံ့လည်းမသိ။ ဒုတိ၊ သို့။ အ၀ေါ၀စ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေ၀ံ သာမု၊ ကောင်းပြီ။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ သော မာဏ၀ကော၊သည်။အာယသ္မတော၊သော။ အာနန္ဒသ၊ ၏။ ဝစ နံ၊ ကို။ ပဋိသုတ္တာ၊ ၍။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ သုဘံ၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ မာဏ၀ံ၊ ကို။ တေ၀ဝစနံ၊ ကို။ အ၀ေါ၀စ၊ ၏။ကိံ အ၀ေါ၀စ၊နည်းဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ (အ၀ေါ၀စုမ္မာဒ္ဒ စပ်)။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘ၀န္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ပ။ (အ၀ေါ၀ုံမ္မာဒ္ဒကံစပ်)။ သုဘော၊ သော။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ ဘ၀န္တံ အာနန္ဒံ၊

(၄၂၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိုဿယသစ်

ကို။ပ။(ပုစ္ဆတိဋ္ဌစပ်)။ဝေဠုဿိလည်း။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ ကိုဝေဒေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ သာဓုအာယာစာမိ၊ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဥပသက်မတူ ကိရ၊ကပ်တော်မူစေချင်၏။ ဧတိ၊ ၍သို့။ အဝေါစုမှာ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဝေံဝစနေ၊ကို။အမှေဟိ၊တို့သည်။ ဝုတ္တော၊သော်။သောသမဏော၊ သော။အာနန္ဒော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဝေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိ အဝေါစ၊နည်းဟူမူကား။မာဏဝကဝေါ၊လုလင်။ပ။ ဥပါဒါယ၊၍။ အပ္ပေဝနာမဥပသက်မေယျာမ၊ကုန်ငြားအုံ့လည်းမသိ။ ဧတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊၏။ဘော၊အရှင်။သောဘဝံအာနန္ဒော၊ သည်။ ယတော ယုံ့ညြကာသံ၊ အကြင်အခွင့်ကို။ သွာတနာယ၊ နှက်ဖြန်အလို့ငှါ။ ဥပသက်မနာယ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အကာသိ၊ ၏။ တံညြကာသကမ္မံ၊ ထိုအခွင့်ကို။ ဘော်ဝတာပိ၊ ၍မျှသော အပ္ပေဝနာမသွေပ် ဥပသက်မေယျာမကာလဠ သမယဠ ဥပါဒါယ” စသောစကား ဖြင့်။ ဝေံ၊ သို့။ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသလျှင်ကတည်း။ ဧတိ၊ သို့။ မာဏဝကော၊ လုလင်ငယ်သည်။ သုဘံ၊ သော။ တောဇဒယျ ပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။

၄၄၀။ ။ပ။(ဤသို့သမ္မန်။ အထခေါစသည် အနက်လွယ်၏)။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဝေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိုအဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဒ္ဒ-ဝေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဝေါတမ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့် ပတ်လုံး။ဥပဋ္ဌာကော၊အလုပ်အကျွေးတည်း။သန္တိကာမဝဝစရော၊ အထံ၌ကျင်လည်သောသူတည်း။ သမီပစာရီ၊ အနီး၌ ကျင်လည် သောသူတည်း။ သော ဘဝံ ဝေါတမော၊ သည်။ ယေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယတ္ထစ ယေသုဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဧကမ်ံ ဇနတံ၊ ၍ လူအပေါင်းကို။ သမာဒပေသိ၊ဆောက်တည်စေ၏။နိဝေသေသိ၊နှလုံးသွင်းစေ၏။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊တည်စေ၏။ တေသံဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဧတံပတိဋ္ဌာန ကာရဏံ၊ထိုသို့တည်ကြောင်းကို။ဘဝံအာနန္ဒော၊သည်။ဇာနေယျ၊

၏။ ဘော အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကတမေသာနံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းလေ့ရှိသည်။အဟောသိ၊ နည်း။ကတ္ထစ-ကေသု ဓမ္မေသု၊ အဘယ်တရားတို့၌။ ဣမံဇနတံ၊ကို။သမာဒပေသိ၊ နည်း။ နိဝေသေတိ၊ နှလုံးသွင်းစေသနည်း။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ သနည်း။ ဣတိ-တေံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ။(ဤသို့ သုဘ လုလင်မေးသည်ရှိသော် အာနန္ဒာထေရ်သည် ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံကို သုံးပါးသော ခန္ဓာတို့ဖြင့် ပေါင်း၍ ပြုတော်မူလို၍ "တိဏ္ဏံ ခေါ" အစရှိသောဒေသနာကိုမိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏အဋ္ဌကထာ)။

၄၄၉။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊တို့၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ကတ္ထစ-ကေသု တိသု ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ဣမံဇနတံ၊ ကို။ သမာဒ ပေသိ၊ ၏။ နိဝေသေသိ၊ ၏။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ ခန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏ ဝါဒီ၊သည်။အဟောသိ၊ နည်းဟူမူကား။ အရိယသီ၊ မြတ်သော။ သီလက္ခန္ဓသ၊ သီလကျေးဇူး၏ လည်းကောင်း။ အရိယသ၊ သော။ သမာဓိက္ခန္ဓသ၊ ၏လည်းကောင်း။ အရိယသ၊ သော။ ပညာက္ခန္ဓသ၊ ၏လည်းကောင်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ဣမေသံခန္ဓာနံ၊တို့၏။ သောဘဝ၀ါ၊ သည်။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကတ္ထစ-ကေသုတိသုဝိခန္ဓေသု၊ တို့၌။ပ။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

သီလက္ခန္ဓ

(ရှေ့) ၄၅၀။ ဘော အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယဿအရိယသီလက္ခန္ဓသ၊၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊သည်။ အဟော သိ၊၏။ ယတ္ထစ-ယတ္ထိ အရိယသီလက္ခန္ဓေ၊ ၌။ ဣမံဇနတံ၊ကို။ပ။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ အရိယော၊ သော။ သောသီလက္ခန္ဓော၊ သည်။

(၄၂၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ကတ္တမောပုန၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဘောဝေ၊သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ပ။

အမှာ ဤသို့ လုလင်မေးသည် ရှိသော် အရှင် အာနန္ဒာ ထေရ်သည် ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို ပြု၍ အစဉ် ဖြစ်သော ဘုရားကို ဟောတော်မူလို၍ အစဉ် အားဖြင့် ဘုရားဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်လျှင် "ဣဒ မာဏဝ တထာဂတော" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား သာမည်ဖလသုတ် ဗြဟ္မဇာလသုတ်တို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသော အတ္ထယောဇနာနှင့် တူပြီ။ သာမည်ဖလသုတ် ဗြဟ္မဇာလသုတ်တို့၌ ယောဇနာ ပြီးသော အနုက်အတိုင်း ယောဇနာလေ။

၄၅၃။ ဟေ့၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ သီလကွန္ဓတော၊ သီလကွန်ထက်။ (အပါဒါနိ်ထည့်ပါ)။ ဥတ္တရိ၊ လွန်။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ အတ္ထိစေဝ-အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသလျှင် ကတည်း။ ဣဒံ၊သို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အဝေါစ၊မိန့်၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ သာသနံ၊သည်။ အဋ္ဌရိယံ၊ အုံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဘောအာနန္ဒ၊နှာ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူးသော သဘောသည်ဖြစ်စွတကား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌရိယံ၊ အုံ့ဖွယ်ရှိသနည်းဟူမူကား။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ၊ အရိယောဝ၊သော။ သောသီလကွန္ဓော၊ သည်။ (အယံကား နိပါတ်သာ အနုက်မရှိ)။ ပရိပုဏ္ဏော၊ အလုံးစုံပြည့်စုံ၏။ အပရိပုဏ္ဏော၊သည်။ နောဟောတိ၊ဖြစ်။ ဘောအာနန္ဒ၊နှာ။ အဟံ၊သည်။ ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ၊သော။ အရိယံ၊သော။ သီလကွန်ကို၊ ဣဒေါ၊ ဤဘုရား သခင်သာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ အညေသု၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊တို့၌၊ နသမနုပဿာမိ၊မြင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံသာသနံ၊ သည်။ အဋ္ဌရိယံ၊ စွတကား။ (အဘယ် ကြောင့် ဤသို့ပြည့်စုံသော မြတ်သော သီလကွန်ကို ဤသာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၌ မမြင်ရလေသနည်း ဟူသောစောဒနာကိုဖြေခြင်းငှါ "ဧဝံပရိပုဏ္ဏံ" အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။ ဘောအာနန္ဒ၊နှာ။ ဣဒေါ၊

မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဒြစ်ကုန်သော။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ယေ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဧဝံ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊ သော။ သီလက္ခန်း၊ သီလက္ခန်ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနုပဿယျုံ၊ ရှုကုန် ရာ၏။ တေသမဏာပြာဟ္မဏာ၊ ထိုသာသနာမှ အပဒြစ်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဟာ၀ံတာကေနော၀၊ ထိုထို အကြောင်းအရှည် ရှိသော သီလက္ခန်မျှသာလျှင်။ (အတ္တနမနာ၌စပ်)။ တ္ထောဝတာ၊ ဤ မျှသာ အကြောင်းအရှည်ရှိသော သီလက္ခန်မျှဖြင့်။ သာမည်၊ရဟန်း၏ အမည်သည်။အလံပရိပုဏ္ဏံ၊ပြည့်စုံပြီ။တ္ထောဝတာ၊ ဖြင့်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။သာမည်၊ကို။ ကတံ၊ပြုအပ်ပြီ။ နော-အမှေဟိ၊ ငါတို့ သည်။ သာမညတ္ထော၊ ရဟန်း၏အကျိုးကို။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ် ရောက်ပြီ၊ဒုမ္မတာ၊ ဤသီလက္ခန်ထက်။ (အပါဒါန်ထည့်)။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရဏီယံ၊ အားထုတ်အပ်သော။ ကိဠိ၊ ဂစုံတခုသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ နတ္ထိ၊ပြီ။ ဒုတိမနသိကတ္တာ၊၍။ အတ္တနာ၊ နှစ် လိုသော စိတ်ရှိကုန်သည်။ အသု ဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ အဃ ၀ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘ၀ံအာနန္ဒော၊ သည်။ တ္ထော၊ ဤဘုရားသာသ နာ၌။သီလက္ခန္ဓဒ္ဓာ၊ထက်။ဥတ္တရိ၊အလွန်။ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စ သည်။ အတ္ထိစေ၀-အတ္ထိယေ၀၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ဒုတိတသ္မာ၊ကြောင့်။ဒုတော၊မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ကုန်သော။ အညေသု၊သော။သမဏာပြာဟ္မဏေသု၊တို့၌။ ဧ၀ံပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊ သော။ သီလက္ခန်း၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နသမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဒုတိ၊သို့။ သုဘော၊သော။ မာဏ၀ေါ၊သည်။ အ၀ေါစ၊၏။

သမာဓိက္ခန်း

၄၅၄။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ သောတ၀ံ ဧ၀ါတမော၊ သည်။ ယသ သမာဓိက္ခန္ဓသ၊ အကြင် မြတ်သော သမာဓိကွန်၏။ ဝဏ္ဏ ဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ သမာဓိက္ခန္ဓေ၊ ၌။ ဒုမ် ဇနတံ၊ ကို။သမာဒပေသိ၊၏။နိ၀ေ၀သေသိ၊၏။ ပတိပဋ္ဌာပေသိ၊၏။ အရိယော၊သော။ သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ ဒုတိ၊သို့။ သုဘော၊သော။ မာဏ၀ေါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ (ထိုသုဘ

(၄၂.၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိုဿယသစ်

လုလင်မေးသော ပုဏ္ဏာကို ဘုရားဟောတော်မူသော နည်းဖြင့် ဖြေတော်မူလို၍ "ကထဠမာဏဝ" အစရှိသော ဒေသနာကို အနှင်အာနန္ဒာမိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။ ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကထဠ-ကေနုကာရဏော၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဤမြေယေသု၊ မနိုမြေလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဤမြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဒ္ဒါရရှိသည်။ဟောတိ၊ နည်း ဟူမူကား။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဤ-ဤမသို့ သာသနေ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပံ၊ ကို။ပိဿ၊ ၏။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊ ဤထိုနိမိတ်, ပုရိသနိမိတ်ကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ ခြေ, လက် အစရှိသော သဏ္ဌာန်ကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ဝါဓိကရဏံ-ယတောအဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုနြေကို မစောင့်ခြင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်မူ၍။ ဝိဟရန္တံ၊နေသော။နေံဘိက္ခုံ၊ထိုရဟန်းကို။အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန် သော။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဧမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဒာသဝေယျုံ၊ အဖန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။ တဿစက္ခုန္ဒြ-ယဿ၊ကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်ခြင်းငှာ။ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြ-ယံ၊ ကို။ရက္ခတိ၊ ၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ်။ သောဘိက္ခု၊သည်။ အရိယေန၊သော။ ဤန္ဒြိယသံဝရေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏ ခန္ဓာပဉ္စကကို စွန့်၍ဖြစ်သော။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် မရောသော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဧဝံခေါ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။

၄၅၇။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဤမဟာယ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ဤ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟုတ္တာ၊၍။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊သို့။ ဘဇတိ၊ ကပ်၏။ တနည်းကား၊ သေနာသနံ၊ ကို။ ဘဇတိ၊ မှီဝဲ၏။ (ထိုဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကို ပြတော်မူလို၍ "အရညံ ရုက္ခမူလံ" အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်

သတည်း။ ။ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား)။ ။အရည်၊ တော်ကိုလည်း ကောင်း။ ရုက္ခမူလ၊ကိုလည်းကောင်း။ပဗ္ဗတ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကန္တရ၊ နက်စွာသောချောက်ကိုလည်းကောင်း။ ဂိရိဂုဟ၊ ကောင်ခေါင်းကို လည်းကောင်း။ သုသာန၊ သုသာန်ကို လည်းကောင်း။ ဝနပတ္ထ၊ တောချုံကို လည်းကောင်း။ အဗ္ဘောကာသ၊ လွင်တီးခေါင်ကို လည်းကောင်း။ ပလာလပုဉ္ဇ၊ ကောက်ရိုး စုကိုလည်းကောင်း။ဘဇတိ-သေဝတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊သည်။ (အကြင်းကို သာမညဖလသုတ်၌ ယောဇနာပြီးသော အနက်အတိုင်း ယောဇနာပါလေ။ စိုးစဉ်းခဲရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။

၄၆၇။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စွတ်စိ၏။ ပရိသန္ဒေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် စွတ်စိ၏။ ပရိပ္ဖုရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပဿရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်နှံ့စေ၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ (ကာယဿ၌စပ်)။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံသော သဘောရှိသော။ ကာယဿ၊ ၏။ ဝိဝေကဇေန၊နိဝရဏမှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ဒိတိသုခေန၊ ဒိတိသုခဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊မနှံ့သော။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော အရပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒဏ္ဍော၊ လိမ္မာစွာသော။ နှာပကောဝါ၊ ရေချိုးသမားသည် လည်းကောင်း၊ နှာပကန္တေဝါသိဝါ၊ ရေချိုးသမားတပည့်သည်လည်းကောင်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနိယစုဏ္ဏာနိ၊ကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ-ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဖျန်းဖျန်း၍။ သန္နေယ္ယ၊ စွတ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုရေချိုးသမား၏။ သာနှာနိယစုဏ္ဏာ၊ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့်သည်။ သေ့ဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသော အစေးသို့ အစဉ်လိုက်သည်။အဿဘဝေယ္ယ၊၏။သေ့ဟပရေတာ၊ရေဟူသောအစေးဖြင့်နှံ့သည်။အဿဘဝေယ္ယ၊၏။သန္တရုဗ္ဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပန္နင့်တကွသော အရပ်သည်။ သေ့ဟေန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ နှံ့သည်။ အဿဘဝေယ္ယ၊ ၏။ ပဋ္ဌရုက်ကီ၊ ယိုစီးသည်။ နစဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ လျှင်။ မာဏဝ၊ လုလင်။မ။ ဧဒဒ္ဓိ-အယမ္ပိ

(၄၂၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သမာမ်ကွန္ဒေါပိ၊ ဤ ပဌမဈာန် တည်းဟူသော သမာဓိကွန် သည်လည်း။ သမာဓိသို့ ၊ သမာဓိကွန်-အပေါင်းဌ။ အသဘိက္ခု နော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဧကော၊ သော။ သမာဓိကွန္ဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။

၄၆၀။ မာဏာ၀၊လုလင်။သေယျထာပိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဥဒ္ဓိတောဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ စိမ့်၍ ထွက်သော။ဥဒကရဟဒေါ၊ရေအိုင်သည်။အတ္ထိ၏။ စ နည်း၊ကား။ ဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။ ဥဒ္ဓိတောဒကော၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ စိမ့်၍ထွက်သော ရေရှိ၏။ တသ-ဥဒက ရဟဒသ၊ ၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ သော။ ဒိသာယ၊ ဌ။ ဥဒကသ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ လဗ္ဘရာအ၀သည်။ "၀င်ရာအ၀သည်, လည်းဟူ"။ နေ၀အသ၊ မဖြစ်။ပ။ ဒေ၀ေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေန ကာလံ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ သမ္မာဓာရံ၊ ထန်စွာသော မိုးရေကို။ နအနုပဝဿေယျ၊ မသွင်းရာ။ အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တမ္ပာဥဒကရဟဒါ၊ ထို-ရေအိုင်မှ။သီတာ၊ အေးမြစွာသော။ ၀ါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဒ္ဓိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အထက်သို့ဘက်၍။ တမေ၀ဥဒကရဟဒံ'ကို။ သီတေန၊ အေးမြစွာသော။ ၀ါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယျ၊ စွတ်စိုရာ၏။ ပရိသန္ဒယျ၊ထက်ဝန်းကျင်စွတ်ရာ၏။ ပရိပ္ဖရေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်စေရာ၏၊ပရိပ္ဖရေယျ၊ထက်ဝန်းကျင်နှံ့စေရာ၏။သမ္ဘာ၀တော၊ အလုံးစုံနှင့် ပြည့်စုံသော။ အသဥဒကရဟဒသ၊ ၏။ သီတေန၊ အေးမြစွာသော။ ၀ါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋိ၊ မနှံ့သော။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော အရပ်သည်။ နအသ၊ မရှိ။ ဧ၀မေ၀၊ လျှင်။ပ။

၄၆၉။ မာဏာ၀၊လုလင်။ သေယျထာပိ၊ကား။ ဥပ္ပလိနိယံ၀ါ၊ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတော်၌ လည်းကောင်း။ ပဒုမိနိယံ၀ါ၊ကြာပဒုမာတော်၌လည်းကောင်း။ပုဏ္ဍရိကိနိယံ၀ါ၊ ကြာပုဏ္ဍရိက်တော်၌ လည်းကောင်း။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ၀၊ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဒုမာနိ၀၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ပုဏ္ဍရိကာနိ၀၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဒကေ၊

ဌ်။ဇာတာနိ၊ကုန်၏။ဥဒကေ၊ဌ်။ သံဝမှာနိ၊ပ္ပါးကုန်၏။ "ကြီးကုန်
၏,လည်းဟူ''။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှအထက်သို့ မတက်ကုန်။
အန္ဓော၊ဌ်။နိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ နစ်လျက်ပ္ပါးကုန်၏။ တာနိ၊ တို့သည်။
ယာဝအဂ္ဂါနိစ၊ တိုင်အောင် လည်းကောင်း။ ယာဝမူလာနိစ၊
တိုင်အောင်လည်းကောင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။
အဘိသန္နာနိ၊ စွတ်ကုန်၏။ပ။သမ္ဘာဝတံ၊ ကုန်သော။ အသ၊ ၏။
ဥပ္ပလာနံဝါ၊တို့၏လည်းကောင်း။ပ။အပ္ပဋ္ဌံ၊သော။ကိဠို၊ တစုံတခု
သောအရုပ်သည်။ နအသ၊ မရှိ။ ဝေမေဝ၊လျှင်။ပ။ ပရိသုဒ္ဓေန၊
သော။ ပရိယောဒါတေန၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ စေတသာ၊
ဖြင့်။ဖရိတ္တာ၊ရှု။နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသ၊ပုဂ္ဂလသ၊
၏။ (ကာယသက္ခိစပ်)။ သမ္ဘာဝတော၊ သော။ ကာယသ၊ ၏။
ပရိသုဒ္ဓေန၊သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။
အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ ကိဠို၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။

၄၇၀။ မာဏာ၀၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊
သည်။သြဒါတေန၊ဖြူသော။ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်
တကွ။ပါရုပိတ္တာ၊ရုံ၍။နိသိန္နော၊သည်။အသဘဝေယျ၊၏။ အသ
ပုရိသသ၊ ၏။သမ္ဘာဝတော၊သော။ကာယသ၊၏။ သြဒါတေန၊
သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ ကိဠို၊ သည်။ နအသ၊
မဖြစ်ရာ။ပ။

၄၇၁။ ဘွေ၊ ထိုဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်ဌ။ ဗုဒ္ဓေ၊
ဤစတုတ္ထဈာန်သမာဓိထက်။ဥတ္တရိ၊ လွန်။ ကရဏီယံ၊ အားထုတ်
အပ်သော။ ကိဠို၊ သည်။ အတ္ထိစေ၀-အတ္ထိဝေ၊ တည်း။ ဗုတိ၊ သို့။
အာဟုနန္ဒော၊ သည်။အဝေါစ၊ ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ၊ ဗုဒ်-
သာသနံ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်သည်။ (ထည့်ပါ)။ အဠ္ဠရိယံ၊
အုံ့ဖွယ်ရှိ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဗုဒ်သာသနံ၊ သည်။ အဠ္ဠတံ၊
မဖြစ်ဘူးသောသဘောသည်ဖြစ်၏။အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
အဠ္ဠရိယံ၊ မူကား။ အရိယော၊ သော။ သမာဓိကွန္ဓော၊ သည်။
ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ အလုံးစုံပြည့်၏။ သပရိပုဏ္ဏော၊

(၄၃၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

အလုံးစုံမပြည့်စုံသည်။နော့ဟောတိ၊ဖြစ်ဘော့အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ အဟုံ၊သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မှ။ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော။ အညေသု၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏောသု၊ တို့၌။ ဝေါပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊သော။သမာဓိကွန်း၊ကို။ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဗုဒ်သာသနံ၊သည်။အဋ္ဌရိယံ၊၏။ (အဘယ့်ကြောင့်ဤသို့ ပြည့်စုံသော မြတ်သောသမာဓိကွန်ကို မမြင်ဟု သုဘလုလင်ဆို လေသနည်းဟု သူစောဒနာဇယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေခြင်းငှါ ''ဝေါပရိပုဏ္ဏာ ဘော အာနန္ဒ'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သုဘည်း။ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။ ။ဘော အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဗုဒ္ဓေ၊ မှ။ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ အညေ၊ကုန်သော။ ယေသမဏာ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဝေါပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ အရိယံ၊ သော။ သမာဓိကွန်း၊ကို။ အတ္ထိ၊ ၌။ သမနုပသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ တေ သမဏာပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန် နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကွန်မျှဖြင့် သာလျှင်။ (အတ္ထိမနာ၌စပ်)။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သာမည်၊ ရဟန်း၏အမှု သည်။အလံပရိပုဏ္ဏံ၊ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မြင့်။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ သာမည်၊ကို။ကတံ၊ ပြီ။ နော အမှေဟိ၊ တို့သည်။ သာမညတ္ထော၊ ရဟန်း၏အကျိုးသို့။အနုပ္ပတ္တော၊ပြီ။နောအမှာကံ၊အား။ဗုဒ္ဓေ၊ ဤသမာဓိကွန်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကရဏီယံ၊ အားထုတ်အပ်သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဗုတိမနသိကတ္တာ၊ ၍။ အတ္ထမနာ၊ ကုန်သည်။ အသုဘဝန်း၊ ကုန်၏။ အထစပန၊ စင်စစ်ကား။ဘဝံအာနန္ဒော၊ သည်။ ဗြဟ္မေ ဝေသ္မိ သာသနေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓေ၊ထက်။ဥတ္တရိ၊လွန်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ အတ္ထိစေဝ အတ္ထိ ဝေ၊ဟည်း။ဝေ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဗုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေ၊ မှ။ဗဟိဒ္ဓါ၊ကုန်သော။ အညေသု၊ ကုန်သော။ သမဏာပြာဟ္မဏော သု၊ တို့၌။ဝေါ သို့။ပရိပုဏ္ဏံ၊သော။သမာဓိကွန်း၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ နသမနုပဿာမိ၊မြင်။ဗုတိဗုဒ်ဝစနံ၊ကို၊အဟံ၊သည်၊ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ (ဤသို့ ပါဠိသောသထည်၌ သမ္ပန်)။

၁၀-သုဘသုတ္တ-ပညာကွန်း (၄၃၁)

ပညာကွန်း

(၄၇၂)။ မေ၊ ၏။ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်။ ရူပီ၊ ရူပ်ရှိ၏။စာတုမဟာဘူတိကော၊ လေးပါးကုန်သော မဟာဘူတ်တို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ မာတာပေတ္တိက သမ္ဘဝေါ၊ အမိအဘတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော သွေးကြောင့် ဖြစ်၏။ ဩဒနကုမ္မာသူပစယော၊ ထမင်းမုံ့တို့ဖြင့် ကြီး၏။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနမဒ္ဒနဘေဒန ဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ အမြဲမတည်ခြင်း ကသယ်နှင့်ဆုပ်နယ်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်း ဖရိုဖရဲကြဲခြင်း သဘောရှိ၏။ မေ၊ ဝါ၏။ ဣဒဿပနဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ တ္တေ၊ ဤရူပကာယ၌။ သိတံ၊ မည်၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤရူပကာယ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ စပ်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ မဏိဝေဠုရိယော၊ ပတ္တမြား ကျောက်မျက်ရှင်သည်။ သုဘော၊ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဇာတိမာ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မျှောင့်ရှိ၏။ သုပရိ ကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီ။ အဿ၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်၏။ အနာဝိလော၊ကင်းသောညွန်ရှိ၏။ သဗ္ဗာကာရသမာပန္နော၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပတ္တမြား၌။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ အာဝုတံ၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ နီလံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပီတံဝါ၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်းကောင်း။ လောဟိတံဝါ၊ နီသော အဆင်းရှိသော ချည်ကို လည်းကောင်း။ ဩဒါတံဝါ၊ ဖြူသော အဆင်းရှိသော ချည်ကိုလည်းကောင်း။ ပဏ္ဍုသုတ္တံဝါ၊ ဖြောဝတော်သော အဆင်းရှိသော ချည်ကို လည်းကောင်း။ အာဝုတံ၊ သည်။ အဿ ဘဝေယျ၊ ၏။ တမေနံ မဏိ ံ၊ ကို။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဂရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ၏။ ဣ ံ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ မဏိ ဝေဠုရိယော၊ သည်။ သုဘော၊ ၏၊ ပ။ ပဏ္ဍုသုတ္တံဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာဝုတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ၏။ ပ။

(၄၇၃)။ မနောမယံ၊ စတုတ္ထဈာန်စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ကို။ အဘိနိမ္မိနာယ၊ ထူးသောအရုပ်ကို ဖန်ဆင်း

(၄၇၂) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ခြင်းငှါ။ အဘိနိုဟရတိ၊ ရှေရှုဆောင်၏။အဘိနိန္နာမေတိ၊ ရှေရှု
ညွှတ်စေ၏။သောဘိက္ခု၊သည်။ဧုမမှာကာယာ၊ မှ။ အည်း၊ သော။
ရှုပ်၊ရှုပ်နှင့်ပြည့်စုံသော။မနောမယ်၊ အဘိညာဉ်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်
သော။သမ္ဘဝ်ပစ္စုဂ််၊ အလုံးစုံသော အဂ်ါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံသော။
အဟိနိန္ဒြေယ်၊ မယုတ်သော ဇုန္ဒြေရှိသော။ ကာယံ၊ ရူပကာယကို။
အဘိနိမ္မိနာတိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊
ကား။ပုရိသော၊သည်။မုဉ္ဇမှာ၊ဖြူဆံမြက်မှ။ဤသိုက်၊အညောက်ကို။
ပဝါဟေယျ၊နုတ်ရာ၏။ တသ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊
သည်။အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိုဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ အယံ၊
သည်ကား။ မုဉ္ဇာ၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ဤသိုကာ၊
အညောက်တည်း။မုဉ္ဇောသည်။အညော၊တည်း။ဤသိုကာ၊သည်
အညော၊တည်း။မုဉ္ဇမှာတွေ့ဝ၊ မှသောလျှင်။ ဤသိုကာ၊ ကို။ပဝါဠော၊
နုတ်အပ်၏၊ ဇုတိသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။
သေယျထာပိပန၊ဥပမာတထူးတုံ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပုရိသော၊
သည်။အသိုသ်ိ၊သန်လျက်ကို။ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဝါဟေယျ၊
နုတ်ရာ၏။ တသ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿ
ဘဝေယျ၊ ၏။ကိုဘဝေယျ၊နည်းဟူမူကား။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
အသိ၊ တည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကောသိ၊ အအိမ်တည်း။
အသိ၊ သည်။ အညော၊တည်း။ကောသိ၊ သည်။ အညော၊တည်း။
ကောသိယာတွေ့ဝ၊မှလျှင်။အသိ၊ကို။ပဝါဠော၊ နုတ်အပ်၏။ ဇုတိ
သောပရိဝိတက္ကော၊သည်။အဿဘဝေယျ၊၏။မာဏဝ၊ လုသင်
သေယျထာပိ၊ဥပမာတထူးတုံ။ ပုရိသော၊ သည်။ အဟိ၊ မြွေကို။
ကရဏ္ဍာ၊ အရေဟောင်းမှ။ ဥဒ္ဓရေယျ- ဥဒ္ဓရဏံ ပဠုဝေဂေ့ယျ၊
ထုတ်သည်ကိုဆင်ခြင်ရာ၏။တသ ပုရိသဿ၊ ၏။ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊
သည်။အဿဘဝေယျ၊ရာ၏။ကိုအဿဘဝေယျ၊နည်းဟူမူကား။
အယံ၊ ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏ္ဍာ၊ အရေ
ဟောင်းတည်း။ အဟိ၊ မြွေသည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍာ၊
သည်။အညော၊တည်း။ကရဏ္ဍာတွေ့ဝ၊ အရေဟောင်းမှသောလျှင်

အဟိ၊ ကို။ ဥဒ္ဒေတော၊ နုတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသာဘဝေယျ၊ ၏။ပ။

၄၇၄။ ဣဒ္ဓိဝိဓာယ၊ အထူးထူးသောတန်းခိုးဖြင့်ဖန်ဆင်းခြင်း ၄၁။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိဟရတိ၊ ၏။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊သည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိ ဝိမံ၊ တန်းခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ပစ္စနုဘောတိ-အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ ၏။ ကိံ အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ တယောက်သည် လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဗဟုဓာ၊များသောအပြားရှိသည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝိဘာဝံ ဝါ၊ မျက်မှောက်တူရှု ဖြစ်သော အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောဘာဝံ ဝါ၊ မျက်ကွယ် ဖြစ်သော အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ ဝါ၊ တိုက်နံရံ ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရံ ဝါ၊ တံတိုင်း ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ ဝါ၊ တောင်ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိစွန်းသည် ဖြစ်၍။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပထဝိယာပိ၊ ၌လည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ၌ကဲ့သို့ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်းဝင်ခြင်း ကို။ ဟနရတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဇမာနော၊ မပြတ်စီးသော၊ ဥဒကေ ပိ၊ ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အာကာသေ ပိ၊ ၌လည်း။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ပက္ခိ၊ အတောင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ကမ္မတိ၊ နေ၏။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန် ထသော။ ဧवံ မဟာနုဘာဂေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အရောင်ရှိကုန် ထသော၊ ဣမေ စန္ဒိမ သူရိယေ ပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ယာဝ ब्रह्म လောကာပိ၊ ब्रह्म ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့။ ဝတ္တေတိ၊ လိုက်စေ၏။ မာဏ ဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ ကား။ ဒကွော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော ဝ ဝါ၊ အိုးသည် သည်လည်း

ကောင်း။ကုန္ဓကာရန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း။သုပရိကမ္မ ကတာယ၊အလွန်ညက်စွာ နယ်အပ်ပြီးသော။မတ္တိကာယ၊မြေဖြင့်။ ယည္ဒေန၊ အကြင်အကြင်သို့သော။ ဘာဇနဝိကတိ၊ ခွက်အထူး ကို။ အာကခ်ေယ္ယ၊ အလိုရှိရာ၏။ တံ တဒေ၀၊ ထိုထိုသို့သော။ ဘာဇနဝိကတိ၊ကို။ ကရေယ္ယ၊၏။ အဘိနိပ္ဖါဒေယ္ယ၊ ပြီးစေရာ၏။ မာဏ၀၊ လုလင်။ သေယ္ယထာ၀ိ၀ါ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ ဒကွော၊ လိမ်မာသော။ ဒန္ဓကာရော၀ါ၊ ပွတ်သမားသည် လည်းကောင်း။ ဒန္ဓကာရန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ ပွတ်သမား တပည့်သည် လည်းကောင်း။ ဒန္ဓသို့၊ ဆင်စွယ်ကို။သုပရိကမ္မကတသို့၊ကောင်းစွာအပြေအပြစ် ပြုအပ်ပြီးသော်။အညဒေ၀၊ အကြင်အကြင်သို့သော။ဒန္ဓဝိကတိ၊ ဆင်စွယ်ခွက် အထူးကို။ အာကခ်ေယ္ယ၊ ၏။ တံတဒေ၀၊ ထိုထိုသို့ သော။ ဒန္ဓဝိကတိ၊ ကို။ ကရေယ္ယ၊ ၏။ပ။ မာဏ၀၊ လုလင်။ သေယ္ယထာ၀ိ၀ါ၊တုံ။ ဒကွော၊ သော။ သုဝဏ္ဏကာရော၀ါ၊ ရွှေယန်း ထိမ်သည်သည် လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏ ကာရန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သုဝဏ္ဏသို့၊ ကို။ သုပရိကမ္မ ကတသို့၊ ကောင်းစွာ လှော်အပ်ပြီးသော်။ ယည္ဒေ၀၊ သော။ သုဝဏ္ဏ ဝိကတိ၊ ရွှေခွက်အထူးကို။ အာကခ်ေယ္ယ၊၏။ တံတဒေ၀၊သော။ သုဝဏ္ဏဝိကတိ၊ ကို။ ကရေယ္ယ၊ ၏။ပ။

၄၇၅။ ဒိဋ္ဌေ၀၊ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း။ မာနုသေ၀၊ လူ့ ပြည်၌ လည်းကောင်း။ ဒုရေ၀၊ ၌လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊ ၌လည်းကောင်း။ ယေသဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဘော၊ ကုန်သော။ တေသဒ္ဓေ၊ တို့ကို။ သုဏာတိ၊၏။ မာဏ၀၊ လုလင်။ သေယ္ယထာ၀ိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိ ပန္နော၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကိုသွားသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော ပုရိသော၊သည်။ ဘေရိသဒ္ဒမ္ပိ၊ စည်ကြီး အသံကို လည်းကောင်း။ မုဒင်္ဂသဒ္ဒမ္ပိ၊မုရိုးစည်အသံကိုလည်းကောင်း။ သခ်ပဏ၀ဒိန္ဓမသဒ္ဒ မ္ပိ၊ ခရုသင်းသံ ထက်စည်သံ ပတ်သာအသံကို လည်းကောင်း။ သုဏေယ္ယ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဝေ၀ပရိဝိတက္ကော၊ သည်

အသဘဝေယျ၊ ၏။ ကိုဘဝေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘေရိသဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဧတိဝိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ မုဒိဂ်သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဧတိဝိ၊ ၏။ သခ်ပဏ္ဍဝဒိန္ဒိမ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဧတိဝိ၊ ၏။ ဧတံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အသဘဝေယျ၊ ၏။ ဝေမေဝခေါ၊ ထို့အတူလျှင်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။

၄၇၆။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒဟရော၊ ထသော။ ယုဝါ၊ လုလင်ပျို ဖြစ်ထသော။ မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်းဆာ ဆင်ခြင်းသဘော ရှိထသော။ ဧဏ္ဍိဝါ၊ သည်လည်း ကောင်း။ ပုရိသောဝါ၊ လည်းကောင်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာ ထသော။ ပရိယောဒါတေ၊ အရောင်နှင့် ပြည့်စုံစွာ ထသော။ အာဒါသေဝါ၊ ကြေးမုံ၌ လည်းကောင်း။ အဋ္ဌေ၊ ကြည်လင်စွာ သော၊ ဥဒကပတ္တေဝါ၊ ရေခွက်၌ လည်းကောင်း။ သကံမုခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာ အရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ သကနိကံဝါ၊ မည့်မည်း ဝက်ခြင် ရှိသည် ကို လည်း။ သကနိကန္တိ၊ မည့်မည်း ဝက်ခြင် ရှိ၏ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ရာ၏။ အသ်ကနိကံဝါ၊ မည့်မည်း, ဝက်ခြင်မရှိသည်ကိုလည်း။ အသကနိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ရာ၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ပ။ (ပရသတ္တာနံ ပရပုဂ္ဂလာနံ ကား ဝေဝုစ်တည်း)။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြားခြင်း ၍။ ပ။

၄၇၇။ ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအား လျော်စွာ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ မဏ္ဍေသိယ်ာ၌ကော၊ ခရီးလေးဆုံ အလယ်၌။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ ဒ္ဋိတော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိ သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဒ္ဋိတော၊ ရပ်လျက်။ မနုဿေ၊ လူ တို့ကို။ ဝေဟံ၊ သို့။ ပဋိသန္ဓေါ၊ ဝင်ကုန်သည်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝေဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တေ၊ ပါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ရထိကာယ၊ ခရီးမ၌။ ဝိထိ ံ သဏ္ဌရန္တေ၊ ပါ၊ အစဉ်မပြတ်သွားကုန်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။

(၄၃၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

မဇ္ဈေသိယ်ဘဋ္ဌကော၊ ခရီးဆုံ၏ အလယ်၌၊ နိသိန္နေပိ၊ နေကုန်သည် တို့ကိုလည်း။ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဝေ်ပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိ ဘဝေယျ၊ နည်းဟူ မူကား။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်၊ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂေဟာ၊ မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ရထိကာယ၊ ၌။ ဝိထိ သဘ္ဘရန္တိ၊ အစဉ်မပြတ်သွား ကုန်၏။ ဧတေမနုဿာ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေသိယ်ဘဋ္ဌကော၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ကုန်၏။ ဒုတိယောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ပ၊

(၄၇၉-၄၈၀)။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပဒုတ သခ်ီပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်သည်။ အန္ဓော၊ ကြည်သော ရေရှိ၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အလွန် ကြည်သော ရေရှိ၏။ ဗဒ္ဒဝါ၊ ဝ၊ ကင်းသောမြေရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ တိဏ္ဏ ဝါ၊ ကမ်း နားဝယ်။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဌိတော၊ လျက်၊ သိုဝှက သမ္ဗုကမ္ပိ၊ ခရုပုယောက်သွားကို လည်းကောင်း။ သက္ခရကထလမ္ပိ၊ ကျောက်စစ်အိုးခြမ်းကွဲကို လည်းကောင်း။ မစ္ဆဂုမ္ဗမ္ပိ၊ ငါးလိပ်ကို လည်းကောင်း။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်ကို လည်းကောင်း။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ဟည်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ပသေယျ၊ ၏။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ ဝေ်ပရိ ဝိတက္ကော၊ သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ကိ ဘဝေယျ၊ နည်း။ ပ၊ ဇုဒမ္ပိ အယမ္ပိ ပညာဂုဏော၊ သည်။ ပညာယ၊ ပညာဂုဏော အပေါင်း၌။ တဿတိဂ္ဂုနော၊ ၏။ ကော၊ သော။ ပညာဂုဏော၊ သည်။ ဘောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ ပညာဂုဏဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဘေသ့ ပညာဂုဏော၊ ၌။ ဇုမ်ဗူနတ်၊ ကို။ သမာပေသိ၊ ၏။ နိဝေ သေသိ၊ နှလုံးသွင်းစေ၏။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ အရိယော၊ သော။ သော ပညာဂုဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌။ ဒုတော၊ ဤ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ် ကိစ္စသည်။

နတ္ထိစေဝ-နတ္ထိဝေ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဧတိ၊ သို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဂတံ၊ ၏။

ဒသမံ၊ သော။ သုဘသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁-ကေဝဋ္ဋ သုတ္တ

ကေဝဋ္ဋဂဟပတိ ပုတ္တဝတ္ထု၊

ဂဂဝ။ ဘန္တေ၊ကဿပ၊ ပ။ ဧဒံသုတ္တံ၊ ဤကေဝဋ္ဋသုတ်ကို။ မေ မယာ၊သည်။ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကာ၊မှ။ဧဝံ ကေနု အာကာ ရေန၊ ဖြင့်။ သုတံဥပလက္ခိတံ၊၏။ ကော်၊ သော။သမယော်၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒမြို့၌။ ပါဝါရိကမ္ဗဝနေ၊ ပါဝါရိက သူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂဟပတိ ပုတ္တော၊ သူကြွယ်၏ သားဖြစ်သော။ ကေဝဋ္ဋော၊ ကေ ဝဋ်သည်။ ဘနည်းကား။ ကေဝဋ္ဋော၊ ကေဝဋ် အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိပုတ္တော၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အယံနာဠန္ဒာ၊ ဤနာဠန္ဒ မြို့သည်။ ဧဒ္ဓါစေဝ၊ မြို့အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖီတာစ၊စည်ပင်သည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ဗဟုဇနာစ၊ များသော လူမျိုး ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာကိဏ္ဏ မနုဿာစ၊ လူ အပေါင်းတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ပြည့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညို၏။

အမှာ အယံ နာဠန္ဒာအဘိပ္ပသန္နာဟု နာဠန္ဒမြို့ပင် ကြည်ညို သကဲ့သို့ ဟောတော်မူသော်လည်း နာဠန္ဒသဒ္ဒါသည် ဌာနုဖြစ်သောမြို့ကို မုချဟောဏ်။ ဌာနီဖြစ်သောမြို့၌ နေသောသူ တို့ကို ဌာနုပစာရထွေအားဖြင့် ဟောဏ်။ ဤအရာ၌ ဌာနုပစာရ အားဖြင့် နာဠန္ဒသဒ္ဒါသည် ဌာနီကိုဟောဏ်ဟု မှတ်လေ။

ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု အာယာစာမိ၊ ၏။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်။

(၄၃၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဥတ္တရိ၊ လွန်မြတ်သော။ ဇုန္ဒိပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြောဠိဟာကို။ ကရိသတိ၊တ္တံ့။ထေ၊သော။တံ ဘိက္ခု၊ကို။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ သမာဓိသတု၊ စေတော် မူစေချင်၏၊ ''ထားကော်မူစေ ချင်၏,လည်းဟူ''။ဝေ၊ဤသို့ ထားတော်မူသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အယံ နာဠန္ဒာ၊ ဤနာဠန္ဒာ မြို့သည်။ ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ **တနည်းကား**၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည် ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ။ ဘဝတိ၊ဠ္ဍ။ အဘိပ္ပသိဒိသတိ၊ ကြည်ညိုလတ္တံ့။ ဇုတိ ဇော်ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ကေဝဋ္ဋ၊ ကေဝဋ္ဋ။ အဟံ၊သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဃ၊လာလတ်ကုန်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သြဒါတဝသနာနံ၊ အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ကုန်သော။ ဂိဟီနံ၊ တို့အား။ မဏ္ဍသမ္ဘာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊သော။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဝေ၊ ဝမ္မ၊ ကို။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ နခေါ ဒေဒသမိ၊မဟော။ဇုတိဇော်ဝစနံ၊ကို။ဘဂဝါ၊သည်။အဝေါစ၊၏။

၄၀၂။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ဂဟပတိပုတ္တော၊ သော။ဧကဝဋ္ဋော၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဝေ၊ဝစနံ၊ကို၊ အဝေါစ၊၏။ ကိ'အဝေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ဘဂ္ဂေ၊ရား။ အယံ၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နခံသေမိ၊ မမျက်ဆီး။အပိစ၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား။အဟံ၊သည်။ ဝေ၊သို့။ ဝဒါမိ၊၏။ ကိ'ဝဒါမိ၊မူကား။ဘဂ္ဂေ၊ရား။အယံနာဠန္ဒာ၊ သည်။ပ။ အဘိပ္ပသိဒိသတိ၊တ္တံ့။ ဇုတိ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဇုတိဇော် ဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ပ။ (ဤသို့ကေဝဋ္ဋသည် တန်းခိုးပြောဠိဟာ ပြခြင်းကို သုံးကြိမ် တောင်းပန်သော မြတ်စွာဘုရားသည် ယခု ငါကား ကေဝဋ္ဋအား တန်းခိုးပြောဠိဟာကိုပြခြင်းဠ္ဍ အပြစ်ကို ပြအုံ့ ဟု ကြံတော်မူ၍ ''တိဏိ ခေါ ဇုမာနိ'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အဋ္ဌကား)။

ဇုန္ဒိပါဠိဟာရိယ

ကေ ၄၀၃။ ကေဝဋ္ဋ၊ ကေဝဋ္ဋ။ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဇုမာနိ ပါဠိဟာရိယာနိ၊ ဤတန်းခိုးပြောဠိဟာတို့ကို။ မယာ၊ သည်။ သယံ၊

ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ - အဘိညာယ၊ ထူးသော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ဖြင့်။ သန္ဓိကတ္တာ၊ ၍။ ပဝေဒိတာနိ၊ ကုန်ပြီ။ တိဏိ၊ သုံးပါး သည်တို့ကား။ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့နည်း ဟူမူကား။ ဋ္ဌိတိပါဠိ ဟာရိယံ။ တန်းခိုးဖန်ဆင်ခြင်း တည်းဟူသော ပြာဠိဟာလည်း ကောင်း။ အာဒေသနာ ပါဠိဟာရိယံ၊ သူတပါးတို့၏ အကြံကို သိ၍ ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သော ပြာဠိဟာကို လည်းကောင်း။ အနုသာသနီ ပါဠိဟာရိယံ၊ သူကပါးတို့၏စိတ်ကိုသိ၍ ဆုံးမကြောင်း ဖြစ်သော ပြာဠိဟာလည်းကောင်း။ ဋ္ဌမာနိ၊ ၏သုံးပါးတို့တည်း။

၄၀၄။ ကေဝဋ္ဋ၊ကေဝဋ္ဋ။ ဋ္ဌိတိပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုး ဖန်ဆင်း ခြင်း တည်းဟူသော ပြာဠိဟာသည်။ ကတမဿ၊ နည်းဟူမူကား။ ကေဝဋ္ဋ၊ကေဝဋ္ဋ။ဋ္ဌမ၊ ၏ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိသော။ ဋ္ဌိတိ ဝိဓံ၊ တန်းခိုး ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ ပစ္စနုဘောတိ-အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ကိံ အဘိနိပ္ဖါဒေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ တယောက် သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဓာ၊ များသော အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုဓာပိ၊ များသောအပြား ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝိဘာဝံဝါ၊ မျက်မှောက်တူရှုဖြစ်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိရော ဘာဝံ ဝါ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်သောအရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောကုဋ္ဋံဝါ၊ တိုက်နံရံခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ တိရောပါကာရံဝါ၊ တံတိုင်းခြားရာအရပ်သို့ လည်းကောင်း။တိရောပဗ္ဗတံဝါ၊ တောင် ခြားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိစွန်းသည်ဖြစ်၍။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပထဝိယာပိ၌လည်း။ဥဒကေသေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ဥမ္မုဇ္ဇနိမ္မုဇ္ဇံ၊ ငုပ်ခြင်းပေါ်ခြင်းကို။ကရောတိ၊၏။အဘိဇ္ဇမာနော၊ မပြတ်စီးသော။ ဥဒကေပိ၊ရေ၌လည်း။ပထဝိယံသေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊ဂစ္ဆတိ၊ ၏။အာကာသေ၊ ၌။ ပက္ခီ၊အတောင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ကဲ့သို့။ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်။ ကမတိ၊ ၏။ "နေ

၏,လည်းဟု''။ (စက်မတိဟူ၍လည်း ပါ၌ရှိ၏)။ ဝေ၀ံ မဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသော တန်းခိုးရှိကုန်သော။ ဝေ၀ံ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ဒုမေစန္ဒိမသူရိယေပိ၊တို့ကိုလည်း။ ပါ၊ကိုနာ၊ ဖြင့်။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ယာ၀ ပြာဟ္မလောကာပိ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ၀သံ၊အလိုသို့။ ၀ဇ္ဇေတိ၊လိုက်စေ၏။ ဒုမ်ဒ္ဓိ၀ိဝ်ခံ၊ကို။ အဘိနိပ္ပါ၊ဒေတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ (ပဿတိ၌စပ်)။ အညတရော၊ တစ်ယောက်သော၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏သော။ ပသာဒ္ဒေ၊ ကြည်ညိုစွာသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ကို။(ပစ္စုနုဘောဒ္ဓံ၌စပ်)။ အနေကဝိဟိတံ၊သော။ ဒုဒ္ဓိ၀ိခံ၊ ဟန်းခိုးအထူးကို။ ပစ္စနုဘောဒ္ဓုံ-အဘိနိပ္ပါ၊ဒေဒ္ဓုံ၊ ပြီးစေသည်ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ။(အာဘယ်သို့သော တန်းခိုးအထူးကို ပြီးစေသော ရဟန်းကို မြင်သနည်းဟု စောဒနာတွယ် ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေဆာင်မူလိုလျှင် ''ကောဝိ ဟုတ္ဘာ'' အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏အဋ္ဌကထာ)။ ။ကောပိ၊သည်လည်း။ ဟုတ္ဘာ၊ ၍။ ဗဟုဝေ၊ ဖြင့်။ ဟောဒ္ဓုံ၊ ဖြစ်ထသော။ ဗဟုဝေပိ၊ သည်လည်း၊ဟုတ္ဘာ၊ဖြစ်၍။ ဧကောပိ၊သည်။ ဟောဒ္ဓုံ၊ဖြစ်ထသော။ အာ၀ိဘာ၀ေမ္ပိ၊ သို့လည်းကောင်း။ ပ။ တိရောပဗ္ဗတေမ္ပိ၊ သို့လည်းကောင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ဌိတိသို့။အသင္ဘမာနံ၊ မပြိုစွန်းသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆဒ္ဓုံ၊သွားထသော။ ပထ၀ိယာပိ၊မြေ၌လည်း။ ဥဒကေသေယျထာပိ၊ဌိတိသို့။ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ကို။ကရောဒ္ဓုံ၊ထသော။ အာ၀ိဘ္ဘမာနေ၊ သော၊ဥဒကေပိ၊ဌိလည်း။ပထ၀ိယာသေယျထာပိ၊ ဌိတိသို့။ ဂစ္ဆဒ္ဓုံ၊ ထသော။ အာကာသေပိ၊ဌိလည်း။ ပက္ခိ၊ သော။ သကုဏောသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ဖြင့်။ ဂမဒ္ဓုံ၊ သွားထသော။ ဝေ၀ံမဟိဒ္ဓိကော၊ ကုန်သော။ ဝေ၀ံမဟာနုဘာဝေ၊ ကုန်သော။ဒုမေစန္ဒိမသူရိယေပိ၊တို့ကိုလည်း။ပါ၊ကိုနာ၊ဖြင့်။ပရိမသန်ဒ်၊ သုံးသပ်ထသော။ ပရိမဇ္ဇန်ဒ်၊ ဆုပ်နယ်ထသော။ ယာ၀ ပြာဟ္မလောကာပိ၊ တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ၀သံ၊ သို့။ ၀ဇ္ဇေန်ဒ်၊

လိုက်စေဟတ်ထသော။ဘိက္ခု၊ကို။ပသေနဒိ၊၏။တမေနံဘိက္ခု၊ကို။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ အညတရဿ၊ သော။ အသဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါမြင်း မရှိသော။ အပ္ပသန္နဿ၊ သော၊ ပုရိ သဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ၏။ ကိံ အာရောစေသိ၊ နည်း ဟူမူကား။ဘော၊အရှင်။သမဏဿ၊၏။မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်ခိုးကြီး သည်၏အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ သည်၏အဖြစ်သည်။ အဠ္ဌရိယံ ဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဘော၊ အရှင်။ သမဏဿ၊၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ သည်။အဠ္ဌုတံ ဝတ၊ မဖြစ်ဖူးတကား။ အဟံ၊ သည်။ အမုံ ဘိက္ခု၊ ကို။(အမုံ အဟံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြား ရှိသော။ဋ္ဌိတိခံ၊ တန်းခိုးအထူးကို။ ပစ္စနုဘောဒ္ဓုံ၊ ခံစားဉာ်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ရ၏။ ကိံ၊ အဘယသို့သော တန်းခိုးအထူးကို၊ ပစ္စနု ဘောဒ္ဓုံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧကောပိ၊ သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဝေ၊ ဖြင့်။ ဟောဒ္ဓုံ၊ ဖြစ်သည်ကို။ ဗဟုဝေပိ၊ များသောအပြားရှိသည်လည်း။ဟုတ္ဝာ၊၍။ကော၊သည်၊ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ဟောဒ္ဓုံ၊ဖြစ်သည်ကို။ပ။ယာဝမ္ပြဟ္မလောကာပိ၊အောင်လည်း။ ကာယေန၊ဖြင့်။ ဝသံ၊ သို့။ ဝတ္တေဒ္ဓုံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာရောစေသိ၊ ၏။ (တမေနံကား ပဒါလက်ဘရ၊ အနက်မရှိ)။ အသဒ္ဓေါ၊ သော။ အပ္ပသန္နော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓံ၊သော။ ပသန္နံ၊ သော။ တံဥပါသကံ၊ ကို။ ဝေါ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ကိံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ ဂန္ဓာရိနာမ၊ ဂန္ဓာရအမည်ရှိသောရသေ့သည် ပြုအပ်ထသော။ တနည်းကား၊ ဂန္ဓာရိတိုင်းဌာ်ဖြစ်ဆသော။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ တာယဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊သော။ ဋ္ဌိတိခံ၊ တန်းခိုးအထူးကို။ ပစ္စနုဘောတိ အာဘိနိပ္ပါဒေတိ၊၏။ကောပိ၊သည်လည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟုဝေ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ ယာဝမ္ပြဟ္မလောကာပိ၊ တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ဖြင့်။ဝသံ ကို။ဝတ္တေတိ၊၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။

ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံဝေနံ၊ ကို။ ထံ့၊ သည်။ကိုံမည္ဟိ၊နည်း။အသဒ္ဓေါ၊ သော။ အပ္ပသန္နော၊ သော။ သော ပုရိသော၊သည်။သဒ္ဓံ၊သော။ ပသန္နံ၊ သော။ တံဥပါသကံ၊ ကို။ဝေ၊ သို့။ ဝေဒေယျအပိနု၊ ဆိုရာသလော။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝေါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဝေဒေယ္ယ၊ ဆိုရာ၏။ ဒုတိ၊ သို့။ ကေဝဋ္ဋော၊သည်။အဝေါစ၊၏။ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ ဒုဒ္ဒိပါဠိဟာရိယော၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာပြုခြင်းဌ။ ဒုမံ အာဒိနဝံ၊ ဤအပြစ်ကို။ သမ္ပသ္သ မာနော၊ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဒုဒ္ဒိပါဠိဟာရိယေန၊ ဤသို့သော တန်းခိုးပြာဋိဟာဖြင့်။ အဒ္ဓိယာမိ၊ ငြိုးငွေ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဓိဂုဏ္ဌာမိ၊ စက်ဆုပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။

အာဒေဿနာပါဠိဟာရိယ

၄၇၅။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ အာဒေဿနာပါဠိဟာရိယံ၊ သူတပါး တို့၏အကြံကိုသိ၍ ညွှန်းသောတန်းခိုးပြာဋိဟာသည်။ ကတမဋ္ဌ၊ နည်းဟူမူကား။ ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။ ဒုဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပရသတ္တာနံ၊တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း)။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဒိသတိ၊ ညွှန်း၏။ စေတသိကံပိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း။အာဒိသတိ၊၏။ဝိတက္ကိတမ္ပိ၊ ဝိတက်ကို လည်း။အာဒိသတိ၊၏ဝိစာရိတမ္ပိ၊ ဝိစာရကိုလည်း။ အာဒိသတိ၊ ၏။ကိုံ အာဒိသတိ၊နည်းဟူမူကား။ တေ၊ ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဝေမ္ပိ၊ဤသို့သဘောရှိ၏။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ သည်။ ဒုဋ္ဌမ္ပိ၊ ဤသို့သောအပြားရှိ၏။ တေ၊၏။ စိတ္တံ၊သည်။ ဒုတိဝိ၊ ၏။ ဒုတိ၊ သို့။အာဒိသတိ၊၏။ (တမေနံကား တဇ္ဇောတည်း)၊ အညတရော၊ သော။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ ပသ်ဒ္ဓော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပရသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။စိတ္တံ၊ကို။အာဒိသန္တိမ္ပိ၊ညွှန်းသည်ကို လည်းကောင်း။ စေတသိကံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။အာဒိသန္တိမ္ပိ၊ကိုလည်းကောင်း။

ဝိတက္ကိတံ၊ ဝိတက်ကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ဝိစာရိတံ၊ ဝိစာရကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကိံ အာဒိသန်တံ၊ အဘယ်သို့သည်နန်းသည်ကို။ ပဿတိ၊ နည်းဟူမူကား။ တေ၊ ၏။ မနော၊ သည်။ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ တေ၊ ၏။ မနော၊ သည်။ ဇုတ္တမ္ပိ၊ ဤသို့အပြားရှိ၏။ တေ၊ ၏။ စိတ္တ၊ သည်။ ဇုတိပိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဒိသန်တံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ တမေနံ ဘိက္ခု၊ ကို။ သဒ္ဓေါ၊ သော။ ပသန္နော၊ သော။ သောဥပါသကော၊ သည်။ အညတရဿ၊ သော။ အသဒ္ဓဿ၊ သော။ အပ္ပသန္နဿ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ အား။ အာရောစေတိ၊ ၏။ ကိံ အာရောစေတိ၊ နည်း။ ဘော၊ အရှင်။ သမဏဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ သည်။ အဒ္ဓရိယံ ဝတ၊ တကား။ ဘော၊ ရှင်။ သမဏဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ မဟာနုဘာဝတာ၊ သည်။ အဒ္ဓုတံ ဝတ၊ မဖြစ်ဘူးတကား။ အဟံ၊ သည်။ အမုံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ပ။ ဝိစာရိတံ၊ ဝိစာရကို။ အာဒိသန္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ ပ။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ ကိံ အာဒိသန်တံ၊ အသို့သည်နန်းသည်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ နည်းဟူမူကား။ တေ၊ ၏။ မနော၊ သည်။ ဝေမ္ပိ၊ ၏။ ပ။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဇုတိပိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဒိသန်တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတိ၊ ၏။ (တမေနံ ကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ အသဒ္ဓေါ၊ သော။ အပ္ပသန္နော၊ သော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓံ၊ သော။ ပသန္နံ၊ သော။ တံ ဥပါသကံ၊ ကို။ ဝေဝ၊ သို့။ ဝေဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ ကိံ ဝေဒေယ္ယ၊ ဟူမူကား။ ဘော၊ အရှင်။ မဏိကာ နာမ၊ မဏိကာ အမည်ရှိသော။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ တည်း။ တာယ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဖြင့်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တေ၊ ၏။ ပ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဇုတိပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဒိသတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝေဒေယ္ယ၊ ၏။ ကေ ဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ အသဒ္ဓေါ၊ သော။ အပ္ပသန္နော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သဒ္ဓံ၊ သော။ ပသန္နံ၊

(၄၄၄) သုတ်သီလကွန်ပါ၌ခြောတော်နှိုသယသစ်

သော။တံဥပါသကံ၊ကို။ ဧဝံ၊ သ္ပို။ ဝဒေယျအပိနု၊ ဆိုရာအံ့လော။ ဒုတိ၊သ္ပို။ ဘဂဝါ သည်။အဝေါစ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သ္ပို။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဒုတိ၊ သ္ပို။ ကေဝဋ္ဋော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်၊အဟံ သည်။အာဒေသနာပါဋိဟာရိယေ၊ သူတပါး တို့ ၏ စိတ်အကြံကိုညွှန်းသော တန်းခိုးပြာဋิဟာကို ပြခြင်းဌ။ ဒုမံ အာဒိနဝံ၊ ကို။ သမ္ပယသမာနော၊ ဖြစ်၍။ အာဒေသနာပါဋิဟာရိ ယော၊ဌ။အဋ္ဌိယာမိ၊ငြီးငွေ့သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ဟရာယာမိ၊ ရှက်သ,ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ စက်ဆုပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။

အနုသာသနီပါဋิဟာရိယ

၄၀ဖ။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ အနုသာသနီပါဋิဟာရိယံ၊ သူတပါး ကို့၏စိတ်ကို သိ၍ဆုံးမသော တန်းခိုးပြာဋิဟာသည်။ ကတမဋ္ဌ၊ ဟူမူကား။ ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။ ဒုဝ၊ ဌ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ သ္ပို။ အနု သာသတိ၊၏။ကိ ်အနုသာသတိ၊နည်းဟူမူကား။တူမြေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ-ဧတံ ကုသလဝိတက္ကံ၊ ဤကုသိုလ်နှင့် စပ်သော အကြံကို။ ဝိဘဇ္ဇေသ၊ ကြံကြကုန်လော့။ ဧဝံ-ဧတံ အကုသလဝိတက္ကံ၊ ကို။ မာဝိတက္ကယိတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ ဧဝံ-ဧတံ ကုသလမနသိကာရံ၊ ဤ-ကုသိုလ်နှင့် စပ်သော နှလုံး သွင်းခြင်းကို။ မနသိကရောထ၊ ကုန်လော့၊ဧဝံ ဧတံ အကုသလမနသိကာရံ၊ကို။မာမနသိအကတ္ထ၊ နှလုံးမပြုကုန်လင့်။ဒုဝံအကုသလံ၊ ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကုန်လော့။ ဒုဝံကုသလံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်လော့။ ဒုတိ၊သ္ပို၊အနုသာ ပတိ၊၏။ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ဒုဒမ္ပိ၊ ဤသ္ပိုဆုံးမခြင်းကို လည်း။အနုသာသနီပါဋิဟာရိယံဒုတိ၊ အနုသာသနီပါဋิဟာရိယ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ ၏။ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။ပုနစပရံ၊ တုံ။ပ။ ဒုဒမ္ပိ၊ ဤပဋ္ဌမဈာန် တည်းဟူသော ပြာဋิဟာကိုလည်း။ အနုသာသနီ ပါဋิဟာရိယံ ဒုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စ ဘိ၊၏။ပ။ ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။ ဒုဒမ္ပိ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ် အလို့ငှာ ၊စိတ်ကို ညွှတ်စေခြင်းကိုလည်း။ အနုသာသနီပါဋิဟာရိယံ

ဣတိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အပရံပုန၊ တံ။ဣဒ္ဓတ္ထာယ၊တဆယ့်မြောက် ပါးသောကိစ္စအလို၄၂။မေ၊အား။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။ဣဒမ္ပိ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောပြာဋိဟာကိုလည်း။ အနုသာသနီပါဠိဟာရိယံဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ဣမာနိပါဋိဟာရိယာနိ၊ တို့ကို။ပ။ပဝေဒိတာနိ၊ ကုန်၏။ (ယခုအခါ၌သမ္ဘည္ဝမြတ်စွာဘုရားသည် ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယတို့၏ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်စေ တတ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်း၄၂, အနုသာသနီ ပါဋိဟာရိယ၏ သာလျှင် ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း၄၂''ဘူတပုဗ္ဗံ'' အစရှိသော နည်းဖြင့် ဓာတ်ကို ရှာသော ဒေသနာကို အားထုတ်တော်မူ၏။ ။ထိုဒေသနာ၏အတ္ထကား)။

၄၇၇။ ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်ဘူတပုဗ္ဗံ၊ရှေးဦးဖြစ်ဖူး၏။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ၌လျှင်။ အညတရသ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စေတဝသေ၊စိတ်၏။ ဝေဝပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ နည်းဟူမူကား။ ဣမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတ္ထ၊အဘယ်အရပ်၌။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိနုခေါ၊ချုပ်ကုန်သနည်း။ ဣဒံတေ စတ္တာရောမဟာဘူ တာ၊ တို့ကား။ သေယျထာကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ ပထဝီ ဓာတု၊ ဓာတ်လည်းကောင်း။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ကောင်း။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

၄၇၈။ အထခေါ၊ ၌။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုနတ်ပြည်သို့ ရောက်ခြင်းအား လျှောက်ပတ်သော။ သမာဓိံ၊သမာဓိကို။သမာပဇ္ဇိ၊၏။ ယထာ-ယေနသမာဓိနာ၊ဖြင့်။ စိတ္တေ၊သည်။သမာဟိတေ၊တည်ကြည်လသော်။ တေနသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ဒေဝယာနိယော၊ နတ်ပြည်မြတ်ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။မဂ္ဂေ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအာဘိညာဉ် တည်းဟူသော ခရီးသည်။ ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ဌ်။ ကေဝဋ္ဋ၊ဝဋ်။သော ဘိက္ခု၊သည်။ယေနယတ္ထ၊ ၌။စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ

(၄၄၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊တို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေနတ္ထု၊ သို့။ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် နတ်သားတို့။ ဣမေ စတ္တာရော မဟာ ဘူတာ၊ တို့သည်။ ကတ္ထ၊ အရပ်၌။ အပရိသေသာ၊ ၌။ နိရုဇ္ဈန္တိ နုခေါ၊ ကုန်သနည်း။ ဣဒံ တေ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ တို့ဟူ သည်ကား။သေယ္ယထာကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ ပထဝီဓာတု၊ ကောင်း ပ။ဝါယောဓာတု၊ကောင်း။ဣမေ၊တို့တည်း။ ဣတိ ဣမေ စတ္တာရောမဟာဘူတာ၊တို့သည်။ကတ္ထ၊၌။အပရိသေသာ၊ ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ နုခေါ၊လော။ဣတိ၊တံ၊ဝစနံ၊ကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပေါ်သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကေဝဋ္ဋ၊ ဝဋ်။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ ကုန်သော။ တေဒေဝါ၊ တို့သည်။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ကိ၊အဝေါစုံ၊ကုန်သနည်းဟူမူကား။ယတ္ထယသ္မိံ ဌာနေ၊၌။ ဣမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊တို့သည်၊ပ၊ဝါယောဓာတု၊ကောင်း။ ဣဒမ၊ တို့တည်း။ ဣတိ ၊တံ ဌာနံ၊ ဤမဟာဘုတ်တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာကို။မယမ္ပိ၊တို့သည်လည်း။နဇာနာမ၊ကုန်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အမှေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ လွန်မြတ်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာစ၊ ထူးမြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန် ထသော။စတ္တာရောမဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးလေးယောက် တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေစတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ တို့သည်။ယတ္ထယသ္မိံ ဌာနေ၊၌။ပ။ဝါယောဓာတု၊ကောင်း။ ဣမေ၊ တို့တည်း။ ဣတိ ၊တံ ဌာနံ၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့၏ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ရာကို။ ဇာနေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊တံ၊ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ (ဤကဲ့သို့ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်တိုင်အောင် ယောဇနာလေ)။

၄၉၁။ ဒေဝါနံ၊ တို့ကို။ ဣဒ္ဓေ၊ အစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ ဝသဝတ္တီနာမ၊ အမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အမှေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ လွန်လည်း လွန်မြတ်၏။ ပဏီတတရောစ၊ ထူးလည်း ထူးမြတ်၏။ သော၊ ထိုဝသဝတ္တီ အမည်ရှိသောနတ်သားသည်။ ယတ္ထ ယသ္မိ ဌာနေ၊၌။ ဣမေစတ္တာရောမဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝါယော

ခေတ္တ၊ ကောင်း။ ဒုမေ၊ တို့တည်း။ တော်ဌာန်း၊ကို။ ဇာနေယျ၊ ၏။ ဒုတိယတော်ဝင်စေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပိန်၏။ ဟု။

၄၉၂။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အမှေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရာ၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပဏီတတရာ၊ လည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ ပြဟ္မကာယိကာ၊ ပဌမဈာန်ဘုံ အစရှိသောဘုံတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနာဝမ၊ ပြဟ္မာတို့မည်သည်း အဖျိုဝန်း၊ ကုန်၏။ ဝေပြဟ္မကာယိကာ၊ တို့သည်။ ဟု။

၄၉၃။ အထခေါ၊ ၌၊သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဘဂဝါ၊ ရှင်ဘုရား၊ ထိပြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်ခြင်း၄၂ လျှောက်ပတ်သော။ သမာဓိ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ၏။ ပ။ ပြဟ္မယာနိယော၊ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂေ၊ ဒုဋ္ဌိဝိဇ္ဇာဘိညာ၌သည်။ ဟ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မဟာပြဟ္မာ၊ ပြဟ္မာတို့၏ အကြီးဖြစ်ထသော။ အဘိဘူ၊ ပြဟ္မာတို့ကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့ဖြစ်ထသော။ နအဘိဘူတော၊ တပါး၊သောပြဟ္မာတို့သည် နှိပ်စက်ခြင်း၄ မတတ်နိုင်ထသော။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်ကား။ သမ္ဗ၁သော၊ ခပ်သိမ်းသော တရား၊တို့ကို မြင်နိုင်ထသော။ ဝသဝတ္တီ၊ ဖိဖိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်ထ၏သော။ ဣဿရော၊ သော။ ကတ္တာ၊ ပြုပြင်တတ်သော။ နိမ္မာတာ၊ ဖန်ဆင်းတတ်ထ၏သော၊ သေဋ္ဌော၊ အထူးသခြင့် ချီးမွမ်းအပ်ထ၏သော။ သဇိတာ၊ အမှုကြီး၊ယဉ်ကိုစီရင်တတ်ထသော။ ဝသီ၊ ဈာန်သမာပတ်၌ လေ့လာစွာ ဖြစ်ထသော။ ဘူတဘဗျာနံ၊ ဖြစ်ပြီးသော ဖြစ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော။ အမှေဟိ၊ တို့ထက်။ အဘိက္ကန္တတရော၊ လည်းဖြစ်ထသော။ ပဏီတတရော၊ လည်းဖြစ်ထသော။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ သော မဟာပြဟ္မာ၊ ထိပြဟ္မာကြီးသည်။ ပ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပြဟ္မာ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ သော မဟာပြဟ္မာ၊ ထိပြဟ္မာကြီးသည်။ ကထံ၊ အဘယ်အရပ်၌ အတ္ထိပန်၊ နည်း။ ဒုတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယတ္ထ ဝါ၊ အကြင်အရပ်၌မူလည်း ပြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ ယေန ဝါ ယေဂေန ဝါ၊ မြင့်မူလည်း။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဂန္ဓတိ၏။ ယဟိं ဝါ၊ အကြင်ဘုံ၌မူလည်း။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသတိ၊

ဆို။ ဇုတိတော်ကာရဏီးကို။ မယုံပါ။ တို့သည်လည်း။ နေဘာနာမ ကုန်။ ဘိက္ခုရေဟန်း။ အပါစ။ စင်စစ်ကား။ ယထာ-ယေန အာကာရေန။ ဖြင့်။ နိမိတ္တာနိ။ ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော နိမိတ်တို့ သည်လည်း။ ဒိဿန္တိ။ ထင်ကုန်၏။ အာလောကော။ အလင်းသည်။ သဠာယတိ။ ဖြစ်၏။ သြဘာသော။ အရောင်သည်။ ပါတုဘဝတိ။ ၏။ (ဤ အာလောကော သဠာယ တိ သြဘာသော ပါတုဘဝတိ ဟူသောပါဠိဖြင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ရောက်ကြောင်း နိမိတ်ကို ပြသည်)။ ဘထာ-ဟေနအာကာရေန။ ထိုသို့ အလင်းဖြစ်ခြင်း အရောင်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဗြဟ္မာ။ သည်။ ပါတုဘဝိဿတိ။ တဲ့။ ယဒိဒံ-ယေနနိမိတ္တေန။ ဖြင့်။ အာလောကော။ သည်။ သဠာယတိ။ ၏။ သြဘာသော။ သည်။ ပါတုဘဝတိ။ ၏။ တေ နိမိတ္တံ။ ဤသို့အဆင်းဖြစ်ခြင်း, အရောင်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်း သည်။ ဗြဟ္မုနော။ ၏။ ပါတုဘာဝေ။ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပုဗ္ဗ နိမိတ္တံ။ ဘည်း။ ဇုတိ။ သို့။ အဒ္ဓေ။ စ။ ၏။ အထခေါ။ ဌ။ ကေ။ ဝဋ္ဋ။ ဝဋ္ဋ။ သော မဟာဗြဟ္မာ။ သည်။ နဝိရသော။ ဝ။ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ပါတုရဟောသိ။ ၏။

၄၉၄။ ပ။ တံ မဟာဗြဟ္မာနံ။ ကို။ ဧတံ ဝစနံ။ ကို။ အဝေါစ။ ၏။ ကိံ အဝေါစ။ နည်း။ အာဝုသော။ ဝါရှင်ဗြဟ္မာ။ ပ။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း။ အဟံ။ သည်။ မဟာဗြဟ္မာ။ ဗြဟ္မာတို့၏ အကြီးဖြစ်သော ။ ပ။ နိမ္မာတာ။ ဖန်ဆင်းတတ်ထသော။ သေဋ္ဌော။ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ထသော။ သဗ္ဗဘာ။ စိရင်တတ်ထသော။ ဝသီ။ ဗျာန် သမာပတ်၌ လေ့လာစွာဖြစ်ထသော။ ဘူတဘဗျာနံ။ ဖြစ်ပြီးသော ဖြစ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပိတာ။ သော။ ဗြဟ္မာ။ သည်။ အသို့။ ၏။ ဇုကိ ဧတံ ဝစနံ။ ကို။ အဝေါစ။ ၏။ ဒုတိယမ္ပိ။ လည်း။ ကော ဝဋ္ဋ။ ဝဋ္ဋ။ သော ဘိက္ခု။ သည်။ တံ မဟာဗြဟ္မာနံ။ ကို။ ဧတံ ဝစနံ။ ကို။ အဝေါစ။ ၏။ ကိံ အဝေါစ။ မူကား။ အာဝုသော။ ဝါရှင် ဗြဟ္မာ။ အဟံ။ သည်။ တို့။ သည်။ မဟာဗြဟ္မာ။ သော။ ပ။ ဘူတဘဗျာနံ။ တို့၏။ ပိတာ။ သော။ ဗြဟ္မာ။ သည်။ အသို့။ လော။ ဇုတိ

ဧဝံ၊ သို့။နပုစ္ဆာမိ၊ မမေး။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ၊အဟံ၊သည်။ တံ၊ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမိ၏။ ကိံ ပုစ္ဆာမိ၊ နည်းဟူမူကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ။ ကတ္ထ ကသ္မိံ ဌာနေ၊ ဌိတေ။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဓာတ်လည်းကောင်း၊ ဧကမေ၊ တို့တည်း။ ဧတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဧတိ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။

၄၄၅။ အထခေါ၊ ဌ။ကေဝဋ္ဋ၊ ဝတ္ထု။ သောမဟာဗြဟ္မာ၊သည်၊ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ ဗာဟာယံ၊လက်ရုံးဌ။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ ဧကမန္တံ၊ သို့။ အပနေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မံ၊ ကို။ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံဌ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဧကမေဝေါ၊ဤဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဧဝံ၊သို့။ ဧဝနန္တိ၊ ကုန်၏။ကိံ ဧဝနန္တိ၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဗြဟ္မာ့နေရာ၊ အရှင်ဗြဟ္မာသည်။ အညာတံ၊မသိအပ်သော၊ကိုဌ၊တစုံတခုသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဗြဟ္မာ့နေရာ၊ သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သော။ ကိုဌ၊ တစုံ တခုသည် နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဗြဟ္မာ့နေရာ၊ သည်။ အဝိဒိတံ၊ မသိအပ်သော။ ကိုဌ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဗြဟ္မာ့နေရာ၊ သည်။ အသစ္ဆိကတံ၊ သော။ ကိုဌ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဗြဟ္မာ့နေရာ၊ သည်။ ဧတိ၊ သို့။ ဧဝနန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဘေ သံ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်ဌ၊ နဗျာကာသိံ၊ မကြား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဟံ ဝိ၊ သည်လည်း။ ယတ္ထ ယတ္ထ သိံ ဌာနေ၊ ဌိတေ။ပ။ ဝါ၊ယောဓာတု၊ ကောင်း။ ဧကမေ၊ တို့တည်း။ တေ ဌာနံ၊ ဤ မဟာဘုတ်တို့၏ အကြင်းမဲ့ ချုပ်ရာကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ယတ္ထ၊ ကြောင့်။ နဇာနာမိ၊ သိ။ (အနိယတ်ဆည့်)။ တတ္ထ၊ ကြောင့်။ ဧဟ၊ဤဘုရားရှင်သာသနာ ကောင်ဌ။တုံ့၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အတိဓာဝိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ဗဟိဌာ၊ ဌ၊ ဧမသဿပဋိသ၊ဤပြဿနာကို။ဝေယျာကရဏာယ၊ဖြေခြင်းငှါ။ ပရိဓယဋ္ဌိ၊ ရှာခြင်းသို့။ ယံ အာပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ကြောင့် ရောက်၏။ တံ ပရိယေသနံ၊ ဤသို့ ရှာခြင်းကို။ တုယ်၊ သင်သည်။ ဒုက္ခဋ္ဌ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ တံ ပရိယေသနံ၊ သည်၊ တုယ်၊ ၏။ အပရဏ္ဌ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းတည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ တုံ့၊

သည်တမေ၀ဘဂ၀န်၊ကိုသာလျှင်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၌။ဇုမ်ပဏ်၊ကို။ ပုဏ္ဏ၊မေးလေလော့။ ယထာယေန အာကာရေန၊ဖြင့်။ တေ၊အား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဗျာကရောတိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ နံအတ်ကို၊ ကို။ ဝေဒေယျာသိ၊ မှတ်လေလော့။ ဇုတိ၊ သို့။ အ၀ေါစ၊ ၏။

၄၉၆။ ကေ၀ဋ္ဋ၊ ၀ဋ်။ အထခေါ၊ ၌။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဗလ၀ါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဒ္ဓိတံ၊ ခွေသော။ ဗာဟံ၊ လက်ရုံးကို။ ပသာရေယျ သေယျထာပိ၀ါ၊ ဆန့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်သော။ ဗာဟံ၊ကို။ သမိဒ္ဓေယျ သေယျထာပိ၀ါ၊ ခွေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ၀ေ၀မေ၀၊ လျှင်။ ဖြတ္ဝ လောကေ၊ ၌။အန္တရဟိတော၊ ၌။ မမ၊၏။ ပုရတော၊ မှ။ ပါတုရဟောသိ၊၏။ပ။ ၀ ၊ယောဝေတု လည်းကောင်း။ ဇုမေ၊တို့တည်း။ ဇုတိ၀ေတံ၀စနံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။

တိရစ္ဆာန်သိသကုဏ္ဏပမာ

၄၉၇။ ကေ၀ဋ္ဋ၊ ၀ဋ်။ ၀ေတံ၀စနံ၊ ကို။ တေနဘိက္ခု၊နှာ၊သည်။ (ကတ္တားထည့်)။ဝုတ္တော၊သော်။ အဟံ၊ သည်။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ ၀ေတံ၀စနံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ၏။ ကိံ အ၀ေါစ၊ နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးခဏ ဖြစ်ဘူး၏။ သမုဒ္ဒိကာ၊ သမုद्रာခဏ် ကျက်စားကုန်သော။ "သမုद्रာခဏ် သွားကုန်သော, လည်းဟု"။ ၀ါကိုဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ တိရစ္ဆာနိ ၊ သမုद्रာကမ်းကိုကြည့် တတ်သော။ သကုဏံ၊ ကျီးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၌။ နာ၀ါယ၊ ဖြင့်။ သမုဒ္ဒံ၊ ကို။ အဠောဂါဟန္တိ၊ ၀င်ကုန်၏။တေ၀ါကိုဇာ၊ တို့သည်။ အတိရစ္ဆာဝိနိယာ၊ ကမ်းမမြင်သော။ နာ၀ါယ၊ ၌။ တနည်း၊ အား။ နာ၀ါယ၊ သည်။ အတိရစ္ဆာဝိနိယာ၊ ကမ်းကို မမြင်သည်ရှိသော်။ (လှေ၌ နေသောသူတို့ ကမ်းကို မမြင်ရသည်ကို လေပင် မမြင်သကဲ့သို့ ဌာနုပစာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း)။ တိရစ္ဆာနိ ၊ ကမ်းကို

ကြည့်ကတော်သော။ သကုဏ်၊ ကို။ မှုန်ရီ၊ ရွှေတ်ကုန်၏။ သော သကုဏော၊ သည်။ ဂဠုစောခ၊ သွားလေသလျှင်ကတည်း။ (ထို ကျီးဏ်သွားသော အရပ်ကိုမှတ်ရ ပြန်မြင်းငှာ "ပုရတ္ထိမ်ဒိသံ" အစ ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အဋ္ဌကား)။ ပုရတ္ထိမ်၊ အရှေ့ဖြစ်သော။ ဒိသံ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ (ဝါသဒ္ဒါ ကား လောပတည်း)။ပ။ဥတ္တရံ၊သော။ဒိသံ ဝါ၊သို့လည်းကောင်း။ ဂဠုတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဒံ၊ အထက်သို့။ ဂဠုတိ၊ ၏။ အနုဒိသံ၊ အထောင့် ဖြစ်သောအရပ်သို့။ ဂဠုတိ၊ ၏။ သော သကုဏော၊ ထိုကျီးသည်။ သမ္ဘာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တိရံ၊ ကမ်းကို။ သစေပသဿတိ၊အုံ့။ ဝေ၊ ဤသို့မြင်ခြင်းသည်။ သတိ၊သော်။ တထာဂတကောဝ၊ထိုထိုသော အရပ်သို့ သွားသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော သကုဏော၊ သည်။ တိရံ၊ ကို။ သစေ နော ပဿတိ၊ အုံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ မမြင်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တမေဝ နာဝံ၊ ထိုလှေသို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂဠုတိ၊ ပြန်လာ၏။ ဝေမေဝ၊ထိုအတူလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊သင်သည်။ ယတော ယသ္မာကရဏာ၊ကြောင့်။ ယာဝမ္ပြာဟ္မလောကာ၊ပြဟ္မာ့ ပြည်တိုင်အောင်။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိပဌ ဝီ၊ကို။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေနိုင်သောသူကို။ နာဒ္ဓဂါနုလဘသိ၊ မရ။ အထတသ္မာကရဏာ၊ ကြောင့်။ မမညော ဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ သို့။ ပစ္စာဂတော၊ ပြန်လာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကတ္ထ-ကသ္မိံ ဌာနေ၊ ဌိ။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဣမေ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဝေ၊ သို့။ ဟေသောပဌော၊ ကို။ နခေါပုဗ္ဗိတမ္ပေါ၊ မမေးအပ်။ ဣဒံ တေ စတ္တာရော မဟာဘူတာ၊ ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကတမေ၊ တို့နည်းဟူမူကား။ ပထဝီဓာတု၊ ဓာတ်လည်းကောင်း။ မ။ ဝါယောဓာတု၊ ကောင်း။ ဣတိ-ဣမေ၊ တို့တည်း။

၄၉၈။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ဝေဒေါ၊ဤသို့လျှင်။သောပဌော၊ကို။ ပုစ္ဆိတမ္ပေါ၊ မေးအပ်၏။ ကိံ ပုစ္ဆိတမ္ပေါ၊ နည်းဟူမူကား။

(၄၅၂) သုတ်သိုလက္ခနဲ့ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္တ၊ ၌။ အာပေါစ၊ အာပေါခေတ် သည်လည်းကောင်း။ပ။ ဝါယောစ၊ သည်လည်းကောင်း။ နဂါခ တိ၊မတည်သနည်း။ ကတ္တ၊ ၌။ ဒီဃဿ၊ ရှည်သော ရုပ်သည်လည်း ကောင်း။ ရဿဿ၊ တိုသော ရုပ်သည် လည်းကောင်း။ အဏုဿ၊ ငယ်သော ရုပ်သည်လည်းကောင်း။ ထူလဿ၊ ကြီးသော် ရုပ်သည် လည်းကောင်း။ သုဘဿ၊တင့်တယ်သော ရုပ်သည်လည်းကောင်း။ အသုဘဿ၊ မတင့်တယ်သော ရုပ်သည် လည်းကောင်း။ နဂါ ခတိ၊ နည်း။ ကတ္တ၊အဘယ်၌။ နာမဿ၊ ကောင်း။ ရူပဿ၊ ကောင်း။ အသေသံ၊ မဲ့။ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း။ ဇုတိ၊သို့။သောပဠော၊ကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်၏။

(ဤသို့ မေးအပ်သော ပုစ္ဆာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝိဿဇ္ဇနာ ကို ပြုတော်မူလို၍ ''ကတြ ဝေယျာကရဏံ ဘဝတိ ဝိညာဏံ'' အစ ရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

၄၉၉။ ဟတြ၊ ထိုသို့ ကတ္တ အာပေါစ။ပ။ ဥပရုဇ္ဈတိ ဟူ၍ ခေးဘာ၌။ ဝေယျာကရဏံ၊အဖြေမကားသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ကိံ ဘဝတိ၊ နည်းဟူမူကား။

ယံနိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ဝိညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်၏။ အနိဒဿနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မမြင်အပ်။ ယံနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ အနန္တံ၊ ဥပါဒ်ဌိတင် အဝိုင်းအခြားမရှိ။ သဗ္ဗတောပဘံ ထက်ဝန်း ကျင်မှ သက်ရောဆိပ်ရှိသော မဟာသမုဒ္ဒြာနှင့် တူ၏။ ဣတ္ထ-တေသိံ နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။အာပေါစ၊သည်လည်းကောင်း။ပ။ နဂါခတိ၊မတည်။

ဣတ္ထ-တေသိံ နိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ ဒီဃဿ၊ ရှည်သောရုပ်သည် လည်းကောင်း။ပ။ အသုဘဿ၊ သည်လည်းကောင်း။ နဂါခတိ၊ မတည်။ ဣတ္ထ-တေသိံ နိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ နာမဿ၊ ကောင်း။ ရူပဿ၊ ကောင်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

(အဘယ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ထိုနိဗ္ဗာန်၌ အလုံးစုံသော ရုပ် နာမ်တရားသည် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်လေသနည်းဟု သူတစ်ပါးနာခွယ်

ရှိ၍ ထိုခစာဒနာကိုဖြေတော်မူလို၏,, ဝိညာဏသ နိရောဓေနဝ။ ဥပရုဏ္ဏတိ''ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား)။

ကသ၊ အဘယ်၏။ နိရောဓေန၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာမဿ၊ သည်လည်းကောင်း။ ရူပဿ၊ သည်လည်းကောင်း။ အသေသံ၊ မဲ့။ ဥပရုဏ္ဏတိ၊နည်း။ဇုတိပုဿာယံ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဝိညာဏသ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သောဝိညာဉ်၏။နိရောဓေန၊ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘွေ-ဘေသို့နိမ္ဗာနေ၊ ၏။ ဘေံနာမရူပံ၊ သည်။ ဥပရုဏ္ဏတိ၊ အကြင်းမဲ့ ချုပ်၏။ ဇုတိ-ဇုဒံ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။

၅၀၀။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ကေ ဝန္ဓော၊ ကေဝဋ္ဋ အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ ပုတ္တော၊ သည်။ အတ္ထ မနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ ဝန်ခံပြီ။

ကောဒသမံ၊ သော။ ကေဝဋ္ဋသုတ္တံ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၂-လောဟိစ္စသုတ္တ
လောဟိစ္စမြောဟ္မဏဝတ္ထု

၅၀၁။ ဘဒ္ဒေကသေ၊ ဟေ။ ဇုဒံသုတ္တံ၊ ဤလောဟိစ္စသုတ်ကို။ မေ မယာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဧဝံ ဧကေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ သုတံ ဥပလက္ခိတံ၊ ၏။ ကော်၊ သော၊ သမ ယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိ ကံ၊ ခဒသစာရိကို။ စရမာနော သွားသည်ဖြစ်၍။ မဟတာ၊ များစွာ သော။ ''ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော, လည်းဟူ''။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ ကွ။ ပဋ္ဌမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ ကွ။ ယေန ဒိသာ ဘာ ဂေန၊ အကြင် အရပ်အဖို့ဖြင့်။ သာလဝတိ ကာ၊ သာလဝတိက အမည်ရှိသော ရွာသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားအပ်၏။ တေန ဒိသာ ဘာ ဂေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ ထို သာလဝတိုက အမည်ရှိသော ရွာသို့။ အဝသရိ၊ သွားတော်မူ

လေ၏။ တေနခေါ်ပနသမယေန၊ ၌။ လောဟိစ္စော၊ လောဟိစ္စ အမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တုသုခံ မျှားသော ဆင်မြင်း အစရှိသော သတ္တဝါရှိ ထသော။ သတိဏက်ဌောဒက်၊ မြက်ထင်း ရေနှင့် ပြည့်စုံထသော။ သခည်၊ မျှားသော စပါးရှိထသော။ ရာဇဘောဂ်၊ မင်းမှုရအပ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်ထသော။ ''မင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ခံစားအပ်ထသော, လည်းဟု''။ ပသေနဒိ ကောသလေန၊ ပသေနဒိကောသလအမည်ရှိထသော။ ရညာ၊သည်။ ဒိန္နံ၊ပေးအပ်ထ၏သော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်းသည် ပေးအပ်သော ဥစ္စာဖြစ်ထသော။ ဗြဟ္မဒေယျံ၊ မြတ်သောပေးခြင်းဖြင့်ပေးအပ်ထသော။ သာလဝတိကံ၊ သာလဝတိက အမည်ရှိသော ရွာ၌။ အဗျာဝသတိ၊ နေ၏။ ဘနည်းကား၊ သာလဝတိကံ၊ ကို။ အဗျာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။

၅၀၂။ တေန ခေါ်ပန သမယေန၊ ၌။ လောဟိစ္စသ၊သော။ ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ''အား, လည်းဟု''။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အဘယ်သို့သော မိစ္ဆာ အယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊သည်။ဟောတိ၊နည်းဟူမူကား။ဣဓ၊ဤလောကတွင်။သမဏော ဝါ၊ သုည်လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကုသလံ၊သော။ဝမ်း၊ကို။အဓိဂစ္ဆေယျ၊သိရာ၏။ကုသလံ၊သော။ဝမ်း၊ ကို။ အဓိဂန္ဒွာ၊ သိ၍။ ပရသ၊ သူတပါး အား။ နအာရောစေယျ၊ မကြားရာ။ ဟိ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နအာရောစေယျ၊ နည်း။ ပရော၊ ဆုံးမအပ်သောသူ တယောက်သည်။ ပရသ၊ ဆုံးမတတ်သောသူ တယောက်အား။ ကိံ ကရိသတိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။နအာရောစေယျ၊ရာ။ သေယျထာပိ နာမ၊ဥပမာမည်သည်ကား။ ပုရာဏာ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဗဒ္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိုဒ္ဓိတ္ဝာ၊၍။ အည်း၊သော။ နဝံ၊အသစ်သော။ ဗန္ဓနံ၊ကို။ ကရေယျ၊ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံသမ္ပဒံ၊ ဤသို့သော ဥပမာရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ဒုဒ်လောဘဝမ်း၊ဤလောဘတရားကို။အဟံ၊သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ဟိ ကသ္မာ၊ကြောင့်။လောဘဝမ်း၊ကို။ဝဒါမိ၊နည်း။ ပရော

သည်။ပရုံးကိုးကိ ုကရိသတိ၊နည်း။ဗုတိတသ္ဟ၊ကြောင့်။လောဘ ဝမ်း၊ ကို။ ဝဒါမိ၊၏။ ဗုတိ၊သို့။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၀၃။ လောဟိစ္စော၊သည်။ အယောသိခေါ တည်း။ဘော၊ အရှင်တို့။ ဂေါတမော၊သော။ သက္ကပုတ္တော၊သာကိုဝင် အမျိုးဖြစ် ဝစသော။သက္ကကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊သော။ သမဏော၊ သည်။ ဟောဘဝေ၊လေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ ဖြစ်၍။မဟတော၊သော။ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။ပဋ္ဌမတ္တော ဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သာလဝတိကံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူ၏။ တံခေါပနဘဝန္တံ ဂေါတမံ တဿခေါပန ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ပ။(ဧဝံကလ္ယာဏော အစရှိသောပါဠိကား အနက်ရှေနှင့်တူ၏)။ အရဟတံ-အရဟန္တာ နံ၊တို့ကို။ ဒဿနံ၊ သည်။ သာဓုခေါပန၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊၏။ ဗုတိ၊ သို့။ အယောသိခေါ၊ စသည်း။

၅၀၄။ အထခေါ၊ ဠ။ လောဟိစ္စော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ရောသိကံ၊ ရောသိက အမည်ရှိသော။ နှာဝိတံ၊ ဆေတ္တာ သည်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ကိုအာမန္တေသိ၊ ကား။ သမ္မရောသိ ကော၊ အချင်း ရောသိက။ တွံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလတ္တည်။ပ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ လောဟိစ္စသ၊ သော။ ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ဂေတော၊ ဠ။ (ထည့်ပါ)။သ္ဝာတနာယ၊ နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေတုကိရ၊ သည်။ခံစေချင်၏။ ဗုတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၅၀၅-၅၀၆။ ဘန္တေ၊အရှင်။ဝေဿာဝု၊ ကောင်းပြီ။ဗုတိခေါ၊ သို့။ရောသိကာနှောဝိတော၊ရောသိကအမည်ရှိသော်ဆေတ္တာသည် သည်။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောဟိစ္စသ၊ သော။ ပြာဟ္မဏသ၊ ၏။ ဂေဟော၊ ဠ။ ဘတ္တံ၊ ကို။ သ္ဝာတနာယ၊ နက်ဖြန်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊နှင့်။ အဓိဝါသေတုကိရ၊သည်။ခံတော်မူစေချင်၏။ ဗုတိ၊သို့။ဝဒေတိ၊၏။ပ။တော်ဝစနံ၊ကို။မယံ၊တို့သည်။ အဝေါစုမှာ၊

(၄၅၆) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နှိုင်းယဉ်သစ်

ဆိုကုန်ပြီ။ ဘုန ဘဂဝတာစ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်လည်း။ အဓိဝုတ္ထံ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။

၅၀၀။ ဟေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ရောသိကာနှာပိဏတော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝိဠိတော ဝိဠိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုပဒန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်သည်။ဟောတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု အာယုသာစာမိ၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောဟိစ္စံ၊ လောဟိစ္စအမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပါပကာ၊ သော။ ဧဝံ၊ သွေ့ ဒိဋ္ဌိ ဂတာ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူမှ။ ဝိဝေစေတု၊ လွှတ်စေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ရောသိကေ၊ ရောသိက၊ အပ္ပေဝ နာမ သိယာ၊ လွှတ်စေနိုင်ရာ သလျှင်ကတည်း။ ရောသိကေ၊ က။ အပ္ပေဝနာမ သိယာ၊ လွှတ်စေနိုင်ရာသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။

လောဟိစ္စပြာဟ္မဏာနုယောဂ

၅၀၉။ လောဟိစ္စော၊သော။ ပြာဟ္မဏော၊သည်။ ဘုတ္တာဝိ၊ ဘွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဩဝိတပတ္တပါဏိ၊ ဆေးပြီး သော သပိတ်ဘောဇ်ရှိသည်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။နိစ်၊သော။ အညတရံ၊ တခုသော။ အာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ပ။ ဘော-ဂေါတမ၊မ။ ဧဝံသစ္စံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်မှန်၏၊ဣတိ၊သို့။အဝေါစ၊၏။ လောဟိစ္စ လောဟိစ္စ။မယာ၊သည်။ဝုစ္စမာနံ၊သော။ တံဝစနံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊နည်း။ တွံ၊သည်။ သာလဝတိကံ၊သာလဝတိက အမည် ရှိသောရွာကို။အဠ္ဌာဝသတိနနု၊စိုးအုပ်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊မ၊ ဧဝံသစ္စံ စိုးအုပ် သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ လောဟိစ္စော၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ လော ဟိစ္စ၊စ္စ။ ယောဇနော၊သည်။ ဧဝံ၊သို့။ ဝေဒေယ္ယ၊ ၏။ ကိ ံဝေဒေယ္ယ၊ နည်းဟူမူကား။ လောဟိစ္စော၊ သော။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ သာလဝတိကံ၊ ကို။ အဠ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။ သာလဝတိကာယ၊ သာလဝတိက အမည်ရှိသော ရွာ၏။ ယာ သမုဒယသဠာတိ၊

၁၂-လောဟိစ္စသုတ္တ-လောဟိစ္စပြာဟ္မဏာ နုယောဂ (၄၅၇)

အကြင် အခွန်အတုပ် အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ သမုဒယ
သဗ္ဗာဟိ ၊ ထိုအခွန်အတုပ်ကို။ လောဟိစ္စော၊သော၊ပြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားသည်။ကေဝေတာ၊တယောက်ထည်းသာလျှင်။ပရိဘုဥ္ဇယျ၊
သုံးဆောင်ရာ၏။အဇ္ဈတ္တံ၊တပါးကုန်သော သူတို့ကို။နုဒဒေယျ၊
မပေး။ ဣတိ၊ သို့ ဝေဒယျ၊ ၏။ ဝေါဝါဒ၊ ဤသို့ဆိုသော။ သော
ဇနော၊ သည်။ (ဟောတိ၌ ကတ္တားစပ်)။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။
တံ၊ သင့်ကို။ ဥပဇီဝန္တိ ၊မှီ၍။ အသက်မွေးကုန်၏။ တေသံ ဇနာနံ၊
တို့၏။ အန္တရာယကရော၊ လာဘ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်။
ဟောတိ၊ပါနုခေါ၊ဖြစ်ရာသလော။နောဟောတိ၊ပါနုခေါ၊ ဖြစ်ရာ
သ၊လော။ဣတိ၊သို့ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊
မ။ ဟသ္ဘဇနော၊ သည်၊ အန္တရာယကရော၊ သည်။ ဟောတိ ၏။
အန္တရာ ယကရော၊ သည်။သမာနော၊ပြုလသော်။တေသံ ထိုသင့်ကို
မှီ၍ အသက်မွေ'ကုန်သောသူတို့၏။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွါးကို
အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ပါ၊လော။ အဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွါးကို
အလိုမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ပါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။
အဝေါစ၊၏၊ ဘောဂေါတမ၊မ။ အဟိတာနုကမ္ပိ၊သည်။ဟောတိ
၏။ အဟိတာ နုကမ္ပိ၊သ၊ အစီးအပွါးကို အလိုမရှိသောသူအား။
''၏,လည်းဟု''။တေလု,သိုသူတို့၌၊မေတ္တံ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော
စိတ္တံ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ပါ၊ လော။
သပတ္ကတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊
သည်၊ ဟောတိ၊ ပါ၊ လော၊ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ၊၏။
ဘောဂေါတမ၊ မ။ သပတ္တကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူ ဖြစ်သော။
စိတ္တံ၊ကို။ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊သည်။ဟောတိ၊၏၊သမတ္တကေ ဆန့်ကျင်ဘက်
ရန်သူဖြစ်သော။ စိတ္တော'ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊သော်။ မိဿာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။
ဟောတိ၊ပါ.လော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊သည်။ ဟောတိ၊ပါ၊လော။ ဣတိ၊သို့။
ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မိဿာဒိဋ္ဌိ၊သည်။
ဟောတိ၊၏။ လောဟိစ္စ၊ပ္ပ၊အဟံ'သည်။ မိဿာဒိဋ္ဌိသ၊ မိဿာအယူ
ရှိသောသူအား။ နိရယံ ဝ ၊ ဂေရလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာန ယော

နိ ံ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေသံ ဒ္ဝိန္နံဂတိနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဂတိ ံ၊ အလားဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဤ၁ဝ။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ၊ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ သော၊ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာသိကောသလံ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလ တိုင်းကို။ အဇ္ဈာဝသတိနနု၊ အစိုးရသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေါ သနံ၊ အစိုးရသည် မှန်၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ သောပုရိသော၊ သည်၊ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ကိ ံ ဝဒေယျ၊ နည်းဟူမူကား။ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာသိကောသလံ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ အစိုးရ၏။ ကာသိကောသလေ၊ ၌။ ယာ သမုဒယ သဗ္ဗာတိ၊ အကြင်ဖြစ်သော အခွန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သမုဒယ သဗ္ဗာတိ ံ၊ ထိုဖြစ်ခဲ့သောအခွန်ကို။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကေကော၊ တယောက်ထည်းသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ အညေသံ၊ တို့အား။ နဒဒေယျ၊ မပေး။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဝေါ ဝါဒီ၊ ဤသို့ဆိုသော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ (ဟောတိ ဒ္ဒစ ၀)။ တုမှေစေ ဝ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေစ၊ တပါးကုန်ခဲ့သော သူတို့သည်လည်းကောင်း ယေဇနာ၊ တို့သည်။ ပသေနဒိကောသလံ၊ သော့။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍အသက်မွေးကုန်၏။ တေသံ ဇနာနံ၊ တို့၏။ အန္တရာယကရော၊ လောဘ၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ နုခေါ ဝါ၊ ဖြစ်သလော။ နော ဟောတိ နုခေါ ဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အန္တရာယကရော၊ လောဘ၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ အန္တရာယကရော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေသံ ဇနာနံ၊ တို့၏။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိသည်။ ဟောတိ ဝါ၊ လော။ အဟိတာနုကမ္ပိ၊ စီးပွားမဲ့ကို အလိုရှိသည်။ ဟောတိ ဝါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟိတာနုကမ္ပိ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၁၂-လောဟိစ္စသုတ္တ-လောဟိစ္စပြာယွဏာနုယောဂ (၄၅၉)

၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ အဟိတာနုကမ္ပိသ၊ အစီးအပ္ပါးမဲ့ကို အလိုရှိသည်။ (ပစ္စုပ္ပန္နိတ်ဌ်စပ်)။ တေသုဇနေသု၊တို့ဌ်း၊မေတ္တံ၊မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နိတ်၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဟောတိ၀ါ၊ လော။၊သပတ္တက်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နိတ်၊သည်။ဟောတိ၀ါ၊လော။ဇုတိ၊သို့။ဘဂ၀ါ၊သည်။ပုဗ္ဗ၊၏။ ဘောဂေါ-ဒါတမ၊မ။ သပတ္တက်၊ သော။ စိတ္တံ၊ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နိတ်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ သပတ္တကော၊ သော။ စိတ္တော၊ စိတ်ကို။ ပစ္စုပ္ပန္နိတေ၊ သော်။ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိ၀ါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ လော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၀ါ၊သည်လည်း။ဟောတိ၊လော။ဇုတိ၊သို့။ဘဂ၀ါ၊သည်။ ပုဗ္ဗ၊ ၏။ ဘောဂေါ-ဒါတမ၊ မ။ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိသ၊ မိန္ဓာအယူ၏။ ''အား,လည်းဟု''။ နိရယံ၀ါ၊ ငရဲ လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ံ၀ါ၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးလည်းကောင်း။ဇုတိဇုမေသံ ဋ္ဌိန် ဂတိန်၊တို့တွင်။အညတရံ၊ သော။ ဂတိ ံ၊ အလားကို။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဝဒါမိ။ ၏။

၅၁၁။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ ဇုတိ ဇုမိနာ ၀ုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ သောပုရိသော၊သည်။ဝေ၀ံ၊သို့။ ၀ဒေယ္ယ၊၏။ ကိ ံ ၀ဒေယ္ယ၊ မှကား။ပ။အန္ဓရာယဂရော၊ လာဘ်၏ အန္ဓရာယ် ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဝေမေ၀ခေါ၊ထို့အတူလျှင်။လောဟိစ္စ၊စ္စ။ ယော ဇနော၊သည်။ ဝေ၀ံ၊သို့။ ၀ဒေယ္ယ၊ ၏။ကိ ံ ၀ဒေယ္ယ၊ နည်းဟူမှကား။ ဇုဓ၊ ဤ လောကဌ်။ပ။ အဓိဂဠ္ဆေယ္ယ၊ သိရာ၏။ပ။ ဟိ ကသ္ဓ၊ ကြောင့်။ နအာရောစေယ္ယ၊မကြားသနည်းဟူမှကား။ ပရော၊ဆုံးမ အပ်သော သူဘယောက်သည်။ ပရသ၊ ဆုံးမတတ်သော သူတ-ယောက်အား။ ကိ ံကရိဿတိ၊ အသို့ ပြုလတ္တံ့နည်း။ပ။ ကသ္ဓ၊ ကြောင့်။နအာရောစေယ္ယ၊ ကား။ ဝေ၀ံ၀ါဒိ၊ ဤသို့ ဆိုလေ့ရှိသော။ သောဇနော၊သည်။ ယေတေကုလပုတ္တာ၊ အကြင်သူသော သီလရှိ သောအမျိုးသားတို့သည်။ တထာဂတပ္ပ၀ေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်သိတော်မူအပ်သော။ဓမ္မ၀ိနယံ၊ သုတ်,အဘိဓမ္မာ ၀ိနည်းကို။ ဇနည်း၊ကား။ တထာဂတပ္ပ၀ေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟော

(၄၆၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နှိုင်းယဉ်သစ်

ဘော်မှအပ်သော။ဓမ္မဝိနယံ၊ကို။အာဂမ္မ၊စွဲ၍။ "အာရုံပြု၍,လည်း ဟူ"။ ဝေရုပံ၊သော။ ဥဋ္ဌာရံ၊မြတ်သော။ဝိသေသံ၊အကျိုးထူးကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ရကုန်၏။ ။(အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို ရကုန် သနည်းဟု သူစောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ "ဃောဘာဝတ္တိ ဖလမို" အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်တော်မူ သတည်း။ ။ထိုဒေသနာတော်၏အတ္ထကား)။ ။သောတာဝတ္တိ ဖလမို၊ကိုလည်း။သစ္စိကခရောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ အရဟတ္တမို၊ကိုလည်း။ သစ္ဆိကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယေစိမေကို ယေ စ ဣမေ ဟုပုဒ်ဖြတ်။ ဣခေကား ကဒ္ဒဟာဘည်း။အနက်မရှိ)။ယေစကုလပုတ္တာ၊အကြင် မင်ဖိုလ်ကို မရကုန်သော ကောင်းသော အကျင့် ရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့ သည်လည်း။ ဒိဋ္ဌာ-ဒိဋ္ဌေ၊ နတ်တို့၏ နေရာဖြစ်ကုန် သော။ ဂဒ္ဒာ-ဂဒ္ဒေ၊ ဗိမာန်တို့ကို။ တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌာ-ဒိဋ္ဌေ၊ နာဘ်ပြည့်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂဒ္ဒာ-ဂဒ္ဒေ၊ ဒါန အစရှိကုန်သော ကောင်းမှုထူးတို့ကို။ပရိပါစေန္တိ၊ ပွါးစေကုန်၏။ "ရှင်စေကုန်၏,လည်းဟူ"။ တေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊တို့၏။ ဒိဋ္ဌာနံ၊ နတ်တို့၏နေရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘဝါနံ၊ဗိမာန်တို့၏။တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌာနံ၊နာဘ်ပြည့်ဖြစ် ကုန်သော။ဘဝါနံ၊ဝိပါကကွန္ဓာတို့၏။ အဘိ နိဗ္ဗတ္တိသာ ဖြစ်ခြင်းငှာ။ အန္တရာယကရော၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ (ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ရှိသော ဥပမာ အစီအရင်ဖြင့် မမှတ်သော အားဖြင့်သာလျှင် အထက်ဘဝ်တိုင်အောင် တက်သော လောဟိစ္စပုဏ္ဏားတို့ မာန်ကို ဖျက်ဆီး ပြီး၍ ယခုအခါ၌ စောဒနာခြင်းငှာ ထိုက်ကုန်သော သုံးယောက် ကုန်သော ဆရာကို့ကို ပြခြင်းငှာ "တယော ခေါ ဗေ" အစရှိ သောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား)။

တယော စောဒနာရဟာ

၅၁၃။ လောဟိစ္စ၊ ဟိစ္စ။ ယေသတ္ထာရော၊ အကြင် ဆရာတို့ သည်။ လောဘေ၊ လောဘကို။ စောဒနာရဟာ၊အပြစ်တင်ခြင်းငှါ

ထိုက်ကုန်၏။ တေသတ္ထာရော၊ တို့သည်။ တယောခေါ်၊ တို့လျှင် တည်း။ ယောဇနော၊ သည်။ ဝေရူပေ၊ ကုန်သော။ သတ္ထာရော၊ တို့ကို။စောဒေတိ၊စောဒနာ၏။တဿဇနဿ၊၏။ သာစောဒနာ၊ ထိုစောဒနာသည်။ဘူတာ၊ဟုတ်၏။ တစ္ဆာ၊မှန်၏။ ဓမ္မိကာ၊တရား နှင့်ညီ၏။ အနုဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ။ တယော၊ သုံးယောက်ဟူသည်တို့ ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ ဇုဝ၊ ဣလောကဋ္ဌ။ ကေစ္စော၊ အချို့သော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ ယဿတ္ထာယ၊ အကြောင်း သီလကျွန် အစရှိသော ရဟန်း၏ အကျိုး ပြည့်စုံခြင်းငှာ။အဂါရဿ၊ လူ၏ဘောင်မှ။ အနာဂါရိယံ၊ရဟန်း ဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသ- တေနသတ္ထာရာ၊ ထိုဆရာသည်။သောသာမညတ္ထော၊ ထိုသီလကျွန် အစရှိသည်၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့။ အနနုပ္ပတ္ထော၊ မရောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သောသတ္ထာ၊သည်။ တံသာမညတ္ထံ၊ ထိုသီလကျွန် အစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်း ဟူသော ရဟန်း၏ အကျိုးသို့။ အနနုပါပုဏိတ္တာ၊ မရောက်မူ၍။ သာဝကာနံ၊တို့အား။ ဇုဝံ ဓမ္မဇာတံ၊ဤတရားသဘောသည်၊ဝေါ၊ ဟို၏။"တို့အား,လည်းဟူ"။ဟိတာယ-ဟိတံကာတုံ၊အကျိုးအပွား ကိုပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဇုဝံ ဓမ္မဇာတံ၊ သည်။ သုခါယ- သုခံကာတုံ၊ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှာ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ တဿ သတ္ထုနော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သာဝကာ၊တို့သည်။ နသုဿုသန္တိ၊ နားမထောင်ကုန်။ သောတံ၊ သောတိန္ဒြေကို။ နပ္ပဿိဒန္တိ၊ ရှေရှေ့ မဆောင်ကုန်။ အညာ- အညာယ၊သိခြင်းငှာ။"ဝန်ခံခြင်းငှာ,လည်းဟူ"၊စိတ္တံ၊ကို။ နဥပဋ္ဌ ပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ တဿ သတ္ထုဿ၊ ထိုဆရာ၏။ သာသနာ၊ အဆုံးအမကို။ ဝေါက္ကမ္မ၊ ဖမ်း။ "ကြဉ်ချ, လည်းဟူ"။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောသတ္ထာ၊ကို။ ပေ၊သို့။ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒနာ အပ်သည်။ အဿဟောတိ၊ ၏။ ကထံ စောဒေတဗ္ဗော၊ အဘို့ စောဒနာအပ်သည်။ ဟောတိ၊နည်းဟူမူကား။ အာယသ္မာ၊ငါ့ရှင်

(၄၆၂) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

သည်။ ယသ္ဟာယ၊ **အကြင်** သီလကွန် **အစရှိသော** ရဟန်း**၏** **အကျိုးပြည့်စုံခြင်းငှါ။** အဂါရသ္မာ၊မှ**။** **အနာဂါ**ဂါ**ရိ**ယ်၊ **ဌ**၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ **၏။** တေ၊ သင်**၏။** ''သင်အား, လည်းဟု''။ သောသာမညတ္ထေရ၊ ထိုသီလကွန်**အစရှိ**သည်တို့**၏** ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ရဟန်း**၏** **အကျိုး**သို့**အ**နနုပ္ပတ္တေ**ာ**၊ မရောက်သေးသည်။ ဟောတိ၊**၏။** **တ**ံ၊ **သ**ည်။ တံသာမညတ္ထံ၊ ထိုသီလကွန် **အ**စ**ရှ**ိသည်တို့**၏** ပြည့်စုံခြင်း ဟူသော ရဟန်း**၏** **အ**ကျိုး**သ**ို့ **အ**နနုပါပုဏိတ္ဌာ၊ **မ**ရောက်**မ**ူ**ရ**ှ**။** သာ၀ကာနံ၊ တို့**အ**ား**။** ဋ္ဌ**ဒ**ံ**ဝ**မ္ဘ**ဇ**ာတံ၊ **သ**ည်။ **ဝ**ေ**ါ**၊**တ**ို့**၏**။ ဟိ**တ**ာ**ယ** ဟိတံ**ကာ**တုံ၊ ၄ာ။ **သ**ံ**ဝ**ဏ္ဏတိ၊ **၏**။ ဋ္ဌ**ဒ**ံ**ဝ**မ္ဘ**ဇ**ာတံ၊ **သ**ည်။ **ဝ**ေ**ါ**၊ **တ**ို့**၏**။ သုခ**ါ**ယ-သုခ**ံ**ကာတုံ၊ ၄ာ။ **သ**ံ**ဝ**ဏ္ဏတိ၊ **၏**။ ဋ္ဌ**တ**ိ၊**သ**ို့။ **ဝ**မ္ပ**ံ**၊ **ကို**။ **ဒ**ေ**ဒ**ေ**သ**တိ၊ **၏**။**တ**ဿ-**တ**ေ၊ **ထ**ိုသင်**၏**။ **ဝ**စ**နံ**၊ **ကို**။ **သ**ာ**ဝ**ကာ၊ **တ**ို့**သ**ည်။**နသ**ုသ**ု**သ**န**္တိ**၊ **ကု**န်။ **သ**ောတံ**နာ**ား**ကို**။ **နပ**ြိ**ဒ**ဟ**န**္တိ**၊ **ရ**ှ**ရ**ှ **မ**ဒ**ဆ**ာ**ဝ**င်**ကု**န်။**အ**ညာ-**အ**ညာ**ယ**၊**စ**ကား**ကို**ဝ**န်**ခ**ံ**ခ**ြင်း**ငှ**ာ**စ**ိတ္တံ**ကို**။ **နဥ**ပ**ဇ**္ဇ**ပ**ေ**န**္တိ**၊ **မ**ဖြစ်**စ**ေ**ကု**န်။ **သ**ဏ္ဌ**ာ**၊ **ဆ**ရာ**၏**။ **သ**ာ**သ**နာ၊ **အ**ဆုံး **အ**ပ**ကို**။ **ဝ**ေ**ါ**ဏ္ဍ**မ**ု၊ **ကြ**ဉ်**ရ**ှ်။ **ဝ**ဏ္ဏ**တ**ိ**န**္တိ**၊ **ကု**န်**၏**။ **သ**ေ**ယ**္ယ**ထ**ာ**ဝ**ိ**နာ**ဗ**၊ **ဥ**ပ**မ**ာ **မ**ည်**သ**ည်**က**ား။ **ဩ**သ**ဏ**္ဍ**တ**ိ**ယ**ာ၊ **ဆ**ုတ်**နစ်**သ**ည် **ဖ**ြစ်**ရ**ှ်။ ''**တ**ပါ**း**သို့ **ဖ**သ**ည**်**ဖ**ြစ်**ရ**ှ်, **လ**ည်**း**ဟု''။ **ဥ**သ**ဏ**္ဍ**ယ**ု **ယ**ထာ **ဝ**ါ၊ **က**ပ်**သ**ကဲ့**သ**ို့ **လ**ည်**း**ကော**င**်**း**။ **ပ**ရ**ံ**မ**ခ**ံ၊ **မ**ုက်**ဂ**ွယ်**အ**ာ**လ**ိ**ဂ**ံ**ယ**ု **ယ**ထာ **ဝ**ါ၊ **လ**ည်**ဖ**က်**သ**ကဲ့**သ**ို့ **လ**ည်**း**ကော**င**်**း**။ **ဋ**္ဌ**ဒ**ံ**သ**မ**ခ**ံ၊ **ဤ**သို့ **သ**ော**ဥ**ပ**မ**ာ**နဲ**့ **တ**ူ**သ**ော။ **ပ**ါ**ပ**ကံ၊ **သ**ော။ **ဋ**ဌ**ဒ**ံ**လ**ော**ဘ**ခ**မ**ွ**ံ**၊ **ကို**။ **အ**ဟံ **သ**ည်။**ဝ**ေ**ဒ**ါ**မ**ိ**၊**၏**။**ဟ**ိ**က**သ**ွ**ာ၊ **ကြ**ော**င**်။**လ**ော**ဘ**ခ**မ**ွ**ံ**၊**ကို**။**ဝ**ေ**ဒ**ါ**မ**ိ**၊ **နည်**း**ဟ**ူ**က**ား။ **ပ**ရော၊ **သ**ည်။ **ပ**ရ**ံ**၊ **ကို**။ **က**ိ**ုက**ရိ**သ**တိ၊ **နည်**း။ **ဋ**ဌ**တ**ိ**တ**သ**ွ**ာ၊ **ကြ**ော**င**်။ **အ**ဟံ၊ **သ**ည်။ **လ**ော**ဘ**ခ**မ**ွ**ံ**၊ **ကို**။ **ဝ**ေ**ဒ**ါ**မ**ိ**၊**၏**။ **လ**ော**ဟ**ိ**စ**ွ**ာ**ရ**ှ**။**အ**ယ**ံ**၊ **ဤ**သ**ည**်**လ**ျှ**င**်။ **ပ**ဌ**မ**ော**၊ **သ**ော။ **သ**ဏ္ဌ**ာ**၊ **ဆ**ရာ **တ**ည်း**။**လ**ော**ကေ**ာ**ဋ်**။**ယ**ော**သ**ဏ္ဌ**ာ**၊**သ**ည်**၊**စ**ော**ဒ**နာ**ရ**ဟ**ေ**ာ**ဟ**ေ**ာ**ပြ**စ် **တ**င်**ခ**ြင်း**ငှ**ာ**ထ**ို**က**်**၏**။ **ယ**ော**ဇ**ေ**နာ၊ **သ**ည်**လ**ည်း**။** **ဝ**ေ**ရ**ပ်၊ **သ**ော။ **သ**ဏ္ဌ**ာ**ရ**ုံ**၊ **ကို**။ **စ**ော**ဒ**ေ**တ**ိ**။**၏**။ **တ**ဿ**ဇ**ေ**နဿ**၊ **၏**။**သ**ာ**စ**ော**ဒ**နာ၊

သည်။ ဘူတာ၊ ဟုတ်၏။ တဿ၊ မှန်၏။ ဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့် ညီ၏။ အနုဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိ။

၅၁၄။ ပုန္နစ ပရိ၊ တပါးတို့။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ပ။ တဿ သတ္တု နော၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ သာဝကာ၊တို့သည်။ သုဿုသန္တိ၊နားထောင် ကုန်၏။ပ။ သေယျထာပိ နာမ၊ ကား။ သကံ ခေတ္တံ၊ မိမိလယ်ကို။ ဩဟာယ၊ ပယ်၍။ ပရံ ခေတ္တံ၊ သူတပါးကိုလယ်ကို။ နိဒ္ဒါယိတဗ္ဗံ၊ မြက်ကို ရိတ်အပ်သည်ကို။ "ပေါင်းသင်အပ်သည်ကို,လည်းဟု"။ မညေယ္ယထာ၊'အောက်မေ့ သကဲ့သို့။ ဝေဝသမ္ဘဒ်၊ ဤဥပမာနှင့်တူ သော။ ပါပကံ၊သော။ ဒုမ်လောဘမ္မံ၊ကို။ ဝဒါမိ၏။ ဟိကသ္မာ။ ကြောင့်။ လောဘမ္မံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ နည်း။ ပရော၊ သည်။ ပရသ၊ ကို။ ကိ'ကရိဿတိ၊နည်း' ဒုတိတသ္မာ၊ကြောင့်၊ လောဘမ္မံ၊ကို။ ဝဒါမိ၏။ လောဟိစ္စ၊စ္စ။ အယံ၊ဤသည်လျှင်။ ဒုတိယော၊သော၊ သတ္တာ၊ တည်း။ လောကေ၊ ဠ။ ယောသတ္တာ၊ သည်။ စောဒနာ ရဟော၊ ၏။ ယော ပန ဇနော၊ သည်။ ဝေရုပံ၊ သော။ သတ္တာရံ၊ ကို။ စောဒေတိ၊ ၏။ တဿ ဇနဿ၊ ၏။ သာ စောဒနာ၊ သည်။ ဘူတာ၊ ၏။ပ။ အနုဝဇ္ဇာ၊ ရှိ။ပ။

နစောဒနာရဟသုတ္တ၊

၅၁၅။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ သတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဒုမေတယော၊ တို့တည်း။ ယေဇနာ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ဠ။ စောဒနာရဟာ၊ ကုန်၏။ယော ဇ ဇနော'သည်ကား။ ဝေရုပေ၊သော။သတ္တာရော၊ တို့ကို။ စောဒေတိ၊၏။ အဿ ဇနဿ၊ ၏။ သာစောဒနာ၊သည်။ ပ။အနုဝဇ္ဇာ၊ရှိ။ ဒုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၁၆။ ပ။ဘေ၊ဝေါ်တမ၊မ။ ယောသတ္တာ၊သည်။ လောကေ၊ ဠ။ နစောဒနာရဟော၊အပြစ်တင်ခြင်းငါမထိုက်။ကောစိ၊သော။ သော သတ္တာ၊ သည်။အတ္ထိပန၊ လော။ ဒုတိ၊သို့။ လောဟိစ္စော၊ သည်။ ပုဗ္ဗ၊ ၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ ယော သတ္တာ၊သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဒုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော

(၄၆၄) သုတ်သိလ္ဟန်ပါဠိတော်နိဿယသုတ်

ဂေါ်တမ၊ မ။ ယော သတ္တာ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ နစောဒနာ ရဟော၊ အပြစ်တဲ့အခြင်းငှာ မထိုက်။ သော သတ္တာ၊ သည်။ ကတ ဟောပန၊ နည်း။ ဧကတပုဗ္ဗာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ပ။ လော ဟိစ္စ၊ စ္စ။ ဧဝ၊ ဤလောကဝ်ယ်ယသ္မိ သတ္တေ၊ အကြင်ဆရာ့အထံ၌ သ ဝ ဟော၊ သည်။ ဒေ ဝ ရ ပ ံ၊ သော။ ဥဒ္ဒေ ဝ ရ ံ ဗြတ်သော။ ဝိ သော်၊ တရားအထူးကို။ ဩ ဝ ဒ ဋ္ဌ တိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ သတ္တာ၊ ဆရာ မည်၏။ လောဟိစ္စ၊ စ္စ။ လောဟေ၊ ၌။ ယော သတ္တာ၊ သည်။ နစောဒနာရဟော၊ စောဒနာခြင်းငှာ မထိုက်။ ယော ပန ဇနော၊ သည်။ ဒေ ဝ ရ ပ ံ၊ သော။ သတ္တာရံ၊ ကို။ စောဒေတိ၊ ၏။ တသ ဇနဿ၊ ၏။ သာ စောဒနာ၊ သည်။ အဘူတာ၊ မဟုတ်။ ပ။ သာ ဝ ဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိ၏။ပ။

၅၁၇။ ဘာ ဂ ဝ တော၊ မ။ သ ယ ဟ ဝ ဝ ိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား ဟ ယ ယောက်ဝ ည် နုရကပါ ပတ်၊ နက်လှစွာသော ချောက်ကမ်းပါ၊ သို့။ ပ ပ ဘ ဏ် ့ ၊ ကျ ့ လ ော သော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ား ဘ ယ ယောက်ကို။ ဟေ ဒ သ သ ့ ၊ ဆံတို့ ၌။ ဂ ဟေ တ ွ ာ ၊ ကိုင်၍။ ဥ ဒ္ဓ ရ ိ တ ွ ာ ၊ နက်လှစွာသော ချောက်မှ ထုတ်၍ ထ ခ ေ ၊ ကြည်းထက်၌။ ပ တ ိ ဋ္ဌ ေ ယ ျ ယ ာ ဝ ာ ၊ တည်စေသကဲ့သို့၊ ဒ ဝ ဓ ေ ပ ေ ၊ လျှင်။ ဘ ဂ ဝ တ ာ ဂ ေ ါ ် တ ေ န ၊ သည်။ နုရကပါ တ် ၊ ဒိ ဋ္ဌ ာ အ ယ ူ ဟ ည် း ဟူ သော ချောက် ကမ်းပါ၊ သို့။ ပ ပ ဘ ဏ် ့ ၊ ကျ ့ လ ော သော။ အ ဟံ ၊ ဂေါ်ကို။ ဥ ဒ္ဓ ရ ိ တ ွ ာ ၊ ဒိ ဋ္ဌ ာ အ ယ ူ ဟ ည် း ဟူ သော ချောက်မှ တင်၍။ ထ ခ ေ ၊ သ မ ္ မ ာ အ ယ ူ ဟ ည် း ဟူ သော ကြည်းထက်၌။ ပ တ ိ ဋ္ဌ ာ ဝ ိ တ ော ၊ တည်စေပေ၏။ပ။

ဒ္ဓါ သမံ၊ သော။ လောဟိစ္စသုတ္တံ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၁၃-တေဝိဇ္ဇ သုတ္တ

၅၁၈။ ဧ ဝ ံ တ ေ ဝ ိ ဇ္ ဇ ာ သ ု ပ ေ ၊ ပ။ ဇ ုဒ်သုတ္တံ၊ ဤ တေ ဝ ိ ဇ္ ဇ ာ သ ု တ် ကို။ မ ေ မ ု ယ ာ ၊ သ သ်။ ဘ ဂ ဝ တ ော ၊ ၏။ သ ဒ္ ဓ ိ က ာ ၊ အ ထ ံ မ ှ ။ ဝ ေ ဒ - ဝ ေ ဒ ေ န ။ ဗ ာ ဟ ာ ရ ေ န ၊ ဖြင့်။ သုတ်ဥပလက္ခိတ်၊ ၏။ ကော်၊ သော။ သ မ ယ ံ ၊ ၌။

ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ယေန ဗိသာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ မနသာကဋ်နာမ၊ မနသာကဋ္ဌအမည်ရှိသော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလ အမည်ရှိကုန်သော ဇနပုဒ်တို့၏။ ပြာဟ္မဏာဂါမော၊ သို့။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ တေန ဒိသာဘာဝေန၊ ဖြင့်။ တံမနသာကဋ္ဌဂါမံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ သွားတော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုကောသလဇနပုဒ်တို့၌။ (ဤဒံကား နိပါတ်မျှသာ အနက်မရှိ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မနသာကဋ္ဌေ၊၌။မနသာကဋ္ဌသ၊ မနသာကဋ္ဌရွာမှ။အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌။ (ဤအနက်ကား အဋ္ဌကထာဆရာအလိုတည်း။ အဋ္ဌကထာဆရာ အလိုသော် မနသာကဋ္ဌသ သည် အပါဒါန်အနက်၌ သာမိဝိဘတ်တည်း။အဝိဒူရေကား ပါဌသေသတည်း။ တနည်းကား၊ ''မနသာကဋ္ဌသ၊ ၏။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌။ ဥတ္တရေနကား သတ္တမီ အနက်၌ နာဝိဘတ်တည်း)။ အစိရဝတိယာ၊ အစိရဝတီ အမည်ရှိသော။နဒိယာ၊ ၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ အမ္ဗဝနေ၊ နဲ့ကျိသော သရက်တောင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

၅၁၉။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ အဘိညာတာအဘိညာတာ၊ ထင်ရှားထင်ရှားကုန်သော။ ပြာဟ္မဏ-ဏ မဟာသာလာ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုးဖြစ်ကုန်သော သူကြွယ်တို့သည်။ တနည်းကား၊ မျှားသော ဥစ္စာရှိသော် ပုဏ္ဏားတို့သည်။ မနသာကဋ္ဌေ၊ ၌။ ပရိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဤဒံ တေ ပြဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားဟူသည်တို့ကား။သေယျထာဝကတမေ၊အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ စကီ၊ စကီ အမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊ လည်းကောင်း။ပ။ တာရုက္ခော၊ အမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊ လည်းကောင်း။ ပ။ တော်ဝေယျော၊ တောဝေယျ အမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏော၊လည်းကောင်း။ ဤမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာအဘိညာတာ၊ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏ မဟာသာလာ၊ မျှားသော ဥစ္စာရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း၊ပရိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၂၀။ အထူခေါ်၍။ ဧသ်ဝိဟာရံ၊ အညောင်းအညာမြေခြင်း၄။ အနုစက်မန္ဒာနံ၊ လူးလာ လူးလာ စက်ကြီသွားကုန်ထသော။ အနုစရန္ဒာနံ၊ တယောက်သို့ အစဉ်လိုက်၍ သွားကုန်ထသော။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါဇာနံ၊ ဝါသေဋ္ဌ ဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိကုန်သော။ မာဏဝါနံ၊ပုဏ္ဏားလုလင်တို့၏။ "တို့အား,လည်းဟု"။ မဂ္ဂါမဂ္ဂေ၊ ဖြောင့်သော ခရီးဟုတ်သည် ဖြောင့်သော ခရီးမဟုတ်သည်၌၊ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့တွင် ဝါသေဋ္ဌကား ပေါ်ကွရသာတိ ပုဏ္ဏားတပည့်တည်း။ ဘာရဒ္ဒါဇကား တာရကွပုဏ္ဏား တပည့်တည်း)။ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊၏။ ကိ အာဟ၊နည်းဟူမူကား။ ယောအယံမဂ္ဂေါ၊အကြင်ခရီးကို။ ပေါ်ကွရသာတိနာ၊ ပေါ်ကွရသာတိ အမည်ရှိသော။ ပြာဟွဏေန၊ သည်။ အက္ခာဟေ၊ ကြားအပ်၏။ အယံဝေ၊ ဤ ပေါ်ကွရသာတိ ကြားသောခရီးသည်သာလျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ဖြောင့်သောခရီးတည်း။ အယံဝေ၊ သည်သာလျှင်။ (ဝေ သဒ္ဒါကို လိုက်ပါ၀ေ)။ အဠသာယနော၊ ကောင်းသော ခရီးတည်း။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဝေဝုစ်တည်း)။ဒုမံ၊ဤမေါ်ကွရသာတိ ကြားသောခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ ထက္ကရသ္ယ၊ အရှင်ပေါ်ကွရသာတိ ကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ (သဟမ္ပတာယ ဘဝ ဘာဝအနက်၌ သက်သော ဘာ၀ပစ္စည်း၌ သမ္ပန်စင်)။ ပြဟ္မသဟမ္ပတာယ၊ပြဟ္မာနှင့်အတူတကွ ပြဟ္မာ့ပြည်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်း၄။ ပြဟ္မလောကံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့။ (ကံထည်)။ နိယျာတိ၊ ခဲ့ကုန်၏။ ဒုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ မာဏ ဝေါဟိ၊ သည်လည်း။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကိ အာဟ၊ နည်းဟူမူကား။ ယော အယံ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ တာရကွေန၊ တာရကွ အမည်ရှိသော။ပြာဟ္မဏေန၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အက္ခာတော၊၏။အယမေ၀၊ ဤတာရကွ ကြားသော ခရီးသည်သာလျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ၀ေ၊ သည်သာလျှင်။ အဠသာယနော၊ တည်း။ ဒုမံ၊ ဤ

တာရကွ ကြားသော် ခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တတ္ထ ရသ၊ အရှင်တာရကွကြားသော ခရီးကို သွားသော်သူ၏။ ပြဟ္မ သဟမ္ပတာယ၊ ၄၁။ ပြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဧတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ဘာရဒ္ဒါဇ အမည်ရှိသော။ မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ မှတ်စေခြင်းငှာ။ နေ ဝ အသက္မိ ခေါ၊ မတတ်နိုင်သလျှင်ကတည်း။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော၊ မာဏဝေါ၊ သည်လည်း။ ဝါသေဋ္ဌံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ၄၁။ နေ ပန အသက္မိခေါ၊ တည်း။

၅၂၁။ ပ။ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ၈။ အာယသ္မာ၊ သွားကုန်အုံ့။ပ။ ဧတေ မဏ္ဍံ၊ ထိုကြောင်းကို။ သမဏံ၊ ရဟန်းဖြစ်သော။ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ သသ္မာ၊ ကုန်အုံ့၊ ယထာ-ယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်။ သမဏော၊ သော။ ဝါတမော၊ သည်။ ဗျာကရိ သတိ၊ ကြားလတ္တံ့။ တထာ-ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ နံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဓာရေသ္မာ၊ မှတ်ကုန်အုံ့။ ဧတိ၊ သို့။ ဘာရဒ္ဒါဇံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏။ ဘော၊ အရှင် ဝါသေဋ္ဌ။ ဝေဒံ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧတိ ခေါ၊ လျှင်။ ပ။ မာဏဝ သ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ၏။

မဂ္ဂါမဂ္ဂကထာ

၅၂၂-၅၂၃။ ပ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒ္ဓေ ထိုခရီးပယုတ်သည်၌။ နော၊ ဝါတ္ထိ အာ။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ အဣ္ဌေ ဝ အတ္ထိ ဝေ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း။ ဝိ ဝါ ဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သော စကား သည်။ အတ္ထိ ဝေ၊ တည်း။ နာနာ ဝါ ဒေါ၊ အထူးထူးသော စကား သည်။ အတ္ထိ ဝေ၊ တည်း။ ဧတိ၊ သို့။ အ ဝေါ စ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ယ္ယာယံ-ယော အယံ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ ပေါက္ခရသာတိနာ၊ သော။ ပြာဟ္မဏေန၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ၏။ အယံ ဝေ၊ သည်လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ ဝေ၊ သည်လျှင်။ အဠ္ဠသာယနော၊ တည်း။

(၄၆၀) သုတ်သိလက္ခန်ပါဠိတော်နိဿယတွဲ

ဧကမ်၊ ဤ ပေါ်ကွရသောတို ကြားသော ခရီးကို နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ တက္ကရသ၊ အရှင်ပေါ်ကွရသောတို ကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ ပြဟ္မသဟဇာတာယ၊ ၄ဘ။ ပြဟ္မလောက်သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဧဒံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဝဒေသိကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဘာရဒ္ဒါ ဧေ၊ သော။ မာ ဘာ ဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟု၊ ၏။ ကိံ အာဟု၊ နည်းဟူမူကား။ ယွာယံ-ယော အယံ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ တာရကွေန၊ ဣဿ။ ပြဟ္မဏေန၊ သည်။ အဲကွာဘော၊ ၏။ အယံ ဝေ၊ သည်လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ ဝေ၊ သည်လျှင်။ အဇ္ဇသာယ ဣနော၊ တည်း။ ဧကမ်၊ ဤ-တာရကွ ကြားသော ခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တက္ကရသ၊ အရှင် တာရကွ ကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ ပြဟ္မသဟဇာတာ ယ၊ ပြဟ္မာနှင့်တကွ ပြဟ္မာ့ဘုံ၌ ထင်စွာဖြစ်ခြင်း၄ဘ။ ပြဟ္မလောက်၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟု၊ ၏။ ဧကတိ-ဧဒံ ဝစနံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဝဒေသိကိရ၊ တတ်။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည် ရှိသေး။ "ထိုသို့ ဆိုလျက်, လည်းဟူ"။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ၌။ ကိသ္မိံ၊ အာဘယ်၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ ဟောတိပန၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားသည်။ ဟောတိပန၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ ၌။ ဝေါ၊ တို့၏။ နာနာဝါဒေါ၊ အထူးထူးသော စကားသည်။ ဟောတိပန၊ နည်း။ ဧကတိတော် ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၂၄။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂေ၊ ခရီးဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဆန့်ကျင်သော အယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားသည်။ ဟောတိ၏။ နာနာဝါဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ နာနာမဂ္ဂေ၊ တို့ကို။ ကိဿာဝိပညပေန္တိ၊ အကယ်၍ ပညတ်ကုန်၏ရှင်။ (အဘယ်ပုဏ္ဏားတို့သည် ပညတ်ကုန်သနည်းဟု သူစောဒနာဖွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ဖြေတော်မူလို၍ "အဒ္ဓရိယာ ပြာဟ္မဏာ ။ပ။ ဗဟုဝိဓေန ပြာဟ္မဏာ" ဟူသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏အဋ္ဌကထာ)။

အဒ္ဓရိယာ၊ **အဒ္ဓရိယအမျိုး** ဖြစ်ကုန်သော်။ "**အဒ္ဓရိယ အမည်ရှိ**ကုန်သော, **လည်းဟူ**"။ ပြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည် **လည်းကောင်း**။ **တိတ္ထိရိယာ**၊ **တိတ္ထိရိယအမည်ရှိ**ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည် **လည်းကောင်း**။ **ဆန္ဒောကာ**၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည် **လည်းကောင်း**။ **ဗဟုရိရ**ဏ္ဍာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာစ၊ တို့သည် **လည်းကောင်း**။ **ကိဠာ**ပိ ပညပေန္တိ၊ ကုန်**ရှင်**။ **အထခေါ**၊ **ထိုသို့** ပညတ်ကုန်**သော်လည်း**။**နိယျာနိကာ**နိ-**နိယျာနိကာ**၊**ပြဟ္မာ**ပြည်**သို့** **ဆောင်တတ်**ကုန် **သော**။ **သမ္ဘာ**နိ- **သ**ဗ္ဗေ၊ **အလုံးစုံ** ကုန်**သော**။ **တာ**နိ **တေ** **မ**ဂ္ဂါ၊ **ထိုခရီး**တို့**သည်**။ **တ**ဏ္ဏ**ရ**ဿ၊ **ထိုအရှင်ပုဏ္ဏား**တို့ **ကြား**သော**ခရီး**ကို **သွား**သော**သူ**၏။ **ပြ**ဟ္မ**သ**ဟ**ဗျ**တာ**ယ**၊ **ဌ**ါ။ **ပြ**ဟ္မ**လော**ကံ၊ **သို့**။ **နိ**ယျ**နိ**၊ **ဆောင်တတ်**ကုန်**၏**။ (**သ**ဗ္ဗေ**တေ** **နိ**ယျ**နိ**ကာ ဟူ**၍** **ဆို**အပ်**လျက်** **လိင်ဝိ**ပ**ရ**ိ**လ**ာ**သ**အား**ဖြင့်** **သ**ဗ္ဗာ**နိ** **တာ**နိ **နိ**ယျ**နိ**ကာ**နိ**ဟု **ဆို**သ**တည်**း။ **ထို**့**ကြောင့်** **အ**ဋ္ဌ**ကထာ**၌ "**သ**ဗ္ဗာ**နိ**တာ**နိ**တိ **လိင်ဝိ**ပ**ရ**ိ**လ**ာ**သ** **ဝ**ေ**သ**နေ **ဝ**ဒတိ၊ **သ**ဗ္ဗေ **တ**ေ**တ**ိ **ဝ**ုတ္တံ **ဟော**တိ" ဟု **ဆို**သ**တည်**း)။ **ဘော**ဂေ**ါ**တ**မ**၊ **မ**။ **သ**ေ**ယျ**ထ**ာ**ပိ၊ **ကား**။ **ဂ**ါ**မ**ဏ**ိ**ဝ**ေ**ါ**၊ **၏**လည်း**ကော**င်း။**နိ**ဂ**မ**ဏ**ိ**ဝ**ေ**ါ**၊ **၏**လည်း**ကော**င်း။ **အ**ဝိ**ဒူ**ရေ**၊ **အ**နိ**ဒ**္ဓ**။ **ဗ**ဟူ**နိ**၊ ကုန်**သော**။ **နာ**နာ **မ**ဂ္ဂါ**နိ**၊ **အ**ထူ**ထူ**သော **ခ**ရီ**တို့**သည်။ **စ**ေ**ပ**ိ**ဘ**ဝ**န္တိ**၊ **အ**က**ယ်**ရ**ှ** **ဖြစ်**ကုန်**၏**ရှင်။ **အ**ထ**ခေါ**၊ **ထို**သို့**ဖြစ်**ကုန်**သော်လည်း**။ **သ**ဗ္ဗာ**နိ**- **သ**ဗ္ဗေ၊ ကုန်**သော**။**တာ**နိ**တ**ေ**မ**ဂ္ဂါ၊ **တို့**သည်။**ဂ**ါ**မ**ဏ**မ**ေ**သ**ရ**ဏာ**နိ** **ဂ**ါ**မ**ဏ**မ**ေ**သ**ရ**ဏာ**၊ **ရ**ာ**ဇ**ာ**ပ**ေါ**င်**ခြ**င်**သို့** **ရော**က်ကုန်**သ**ည်**သ**ာ **လ**ျှ**င်**။**ဘ**ဝ**န္တိ**ယ**ထ**ာ**၊**ကု**နသ**ကဲ့**သို့**။**ဝ**ေ**မ**ေ**ဝ**၊**လ**ျှ**င်**။ **ဘော**ဂ**ေ**ါ**တ**မ**၊ **မ**။ **ဋ**ီ**တ**ိ**၊**သို့**။ **ဝ**ါ**သ**ေ**ဋ္ဌ**ော**၊ **သ**ည်။ **အ**ဝ**ေ**ါ**စ**၊ **၏**။

ဝါသေဋ္ဌမဟာဝဂ္ဂ ဝါနုယောဂ

၅၂၅။ **ဝ**ါ**သ**ေ**ဋ္ဌ**၊ **ဋ္ဌ**။ **သ**ဗ္ဗေ၊ ကုန်**သော**။ **တ**ေ**မ**ဂ္ဂါ၊ **တို့**သည်။ **ပြ**ဟ္မ**လော**ကံ၊ **သို့**။ **နိ**ယျ**နိ**၊ **ဆောင်တတ်**ကုန်**၏**။ **ဋ**ီ**တ**ိ၊ **သို့**။ **တ**ုံ၊ **သ**ည်။**ဝ**ေ**ဒ**ေ**သ**ိ၊**ဆို**သ**လော**။**ဘော**ဂ**ေ**ါ**တ**မ**၊ **မ**။ **သ**ဗ္ဗေ၊**ကု**နသ**ော**။

(၄၇၀) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

တေမ္မာ၊ တို့သည်း ပြဟ္မလောက်၊ သို့ နိယျန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏၊ ပ။ ("နိယျန္တိတ်ဝါ သေဋ္ဌ ဝဒေသိ" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရားသည် သုံးကြိမ်နှုတ်မြွက်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၍ ဝန်ခံစေခြင်းသည်ကား တိတ္ထိတို့၏သဘောသည် ဝန်ခံပြီး၍လည်း နောက်ပြီး တဖန် နှိပ်အပ်သည် ရှိသော် ပယ်တတ်ကုန်သော ကြောင့် ထိုသို့ပယ်ခြင်းကို မတတ်နိုင်စေခြင်းငှါ မိန့်သတည်း။ ထိုပါဠိ၏ အဋ္ဌ ကား)။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ကိမ္ပန၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို ဆောင်ကုန်သော "သင်ကုန်သော, လည်းဟု"။ ပြဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ ယေနပြဟ္မဏော၊ သည်။ ပြဟ္မာ ကို။ သက္ခိ ဒိဋ္ဌော၊ ၏။ ဟောစိ၊ သော။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ပြဟ္မာကိုမျက်မှောက်မြင်ဘူးသော။ သော ကေပြဟ္မဏောပိ၊ ထိုတယောက်သောပုဏ္ဏားသည်လည်း။ အတ္ထိကိမ္ပန၊ ရှိသလော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ ၏ ဧဒံ အယံ ပြဟ္မဏော၊ ဤပြဟ္မာကိုမျက်မှောက်မြင်ဘူးသောပုဏ္ဏားသည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ပြဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အာစရိယသု ကိုတွင်။ ယေနအာစရိယေန၊ သည်။ ပြဟ္မာ၊ ကို။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ၏။ ကောစိ၊ သော။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ သော။ ကောစရိ ယောပိ၊ တယောက်သော ဆရာသည်လည်း။ အတ္ထိကိမ္ပန၊ လော။ ဧတိ၊ သို့ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဒံ အယံ အာစရိယော၊ ဤပြဟ္မာကို မြင်ဘူးသော ဆရာသည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ပြဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယေသု၊ ဆရာ၏ ဆရာတို့တွင်။ "ဆရာ အဆက်ဆက်တို့တွင်, လည်းဟု"။ ယေန အာစရိယေန၊ အကြင် ဆရာ၏ ဆရာသည်။ ပြဟ္မာ၊ ကို။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ၏။ ကောစိ၊ သော။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ ပြဟ္မာကို မျက်မှောက်မြင်ဘူးသော။ သော ကော စရိယ ပါစရိယောပိ၊ ထိုတယောက်ဆရာ၏ဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏား သည် အတ္ထိကိမ္ပန၊ လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဒံ အယံ အာစရိယော၊ ဤဆရာ၏ ဆရာ

၁၃-တေဝိဇ္ဇသုတ္တ-ဝါသေဋ္ဌမာဏဝါနုယောဂ (၄၇၁)

ဖြစ်သောပုဏ္ဏားသည်။နောဟိအတ္ထိ၊မရှိ။ဝါသေ-ဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊ တေဝိဇ္ဇာနုံ၊ ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာနုံ၊ တို့တွင်။ ယာဝသတ္တမာအာစရိယပရမဟ ယုဂါ ဆရာ ခုနှစ်ဆက် တိုင်အောင်။ ယေနပြာဟ္မဏေန၊သည်။ ပြဟ္မာ၊ကို။ သက္ခိဒိဋ္ဌာ၊ ၏ ကောစိ၊ သော။သက္ခိဒိဋ္ဌာ၊သော။ သောပြာဟ္မဏော၊သည်။ အတ္ထိကိမ္မနု၊လော၊ ဧတိ၊ဤသို့၊ဘဝဝါ၊ သည်၊ပုဒ္ဓ၊၏။ဘောဂဝါတမ၊မ၊ ဧဒံ အယံ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၂ဖ။ ဝါသေ-ဋ္ဌ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနုံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ် ကုန်သော၊ပြာဟ္မဏာနုံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေးဦး အစဉ်ရှာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဃယိ ဧသယော၊ တို့သည်။ မန္တာနုံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ မန္တာနုံ၊ ကို။ ပဝတ္တာရော၊ ဟောတတ်ကုန်၏။ပေါရာဏံ၊သော။ ယံမန္တပဒံ၊ အကြင် ဗေဒင် သုံးပုံ သည်။ ယောသံ ဧသိနုံ၊တို့၏။သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ယံ မန္တပဒံ၊ကို။ယေဟိ ဧသိဟိ တို့သည်။ ဂိတံ၊ သရဇ္ဈာယ် အင်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လေ့လာအင်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ ထားအင်၏။ တံ မန္တပဒံ၊ ထိုဗေဒင်သုံးပုံကို။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တေ သံဧသိနုံ၊ တို့၏။ အနုပဋ္ဌိဘာဝံ၊ အတုကို။ ကတ္တာ၊ ၍ ဝါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တံတေသံ ဧသိနုံ၊ တို့၏။ အနုပဋ္ဌိဘာဝံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ဘာသန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။တေဟိဧသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာ သိတံ၊ဟောကိုင်းကို။ အနုဘာသန္တိ၊ ဆင့်၍ ဟောကုန်၏။ တေဟိ ဧသိဟိ၊ တို့သည်။ ဝါစိတံ၊ သုတပါးတို့ကို သင်စေတိုင်းကို။ အနုဝါစေန္တိ၊ ဆင့်၍သင်စေကုန်၏။ ဧဝံ တေ ဧသယော၊ ထို ရသော့ဘို့ဟူသည်ကား။။သေယျထာကတမေ၊ တို့နည်း ဟူမူကား။ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌကရသော့ လည်းကောင်း၊ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုရသော့ လည်းကောင်း။ ဧဝမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တေပိ ဧသယော၊ တို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသုကိမ္မနု၊ ဆိုဘူး ကုန်သလော။ ကိံ အာဟံသု၊ အဘို့ဆိုဘူးကုန်သနည်းဟူမူကား။ယတ္ထ ဝါ၊အကြင်

အရပ်ခ်ွမ္ဟလည်း။ ပြဟ္မာ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ယေနဝါ၊ အကြင် ခရီးဖြင့် မ္ဟလည်း။ ပြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ပြဟ္မာ၊သည်။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ ယဟိံ ဝါ၊ အကြင်ဘုံ၌လည်း။ ပြဟ္မာ၊သည်။ ဝသတိ၊၏။ တေံ ဌာနံ၊ ထိုပြဟ္မာ တို့၏နေရာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ တေံ ဌာနံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဿာမ၊ကုန်၏။ ဣတိ၊သို့။ အာဟံသုကိမ္မနု၊ ဆိုဘူး ကုန်သလော။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါ၊ တမ၊ မ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုဘူးသောစကားသည်။ နောဟိ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၂၇။ ဝါသေ ဌ။ ဣတိ၊ သို့။ ပ။ (နတ္ထိကောစိ အစရှိသည် အနက်တူပြီ)။ တေဝိဇ္ဇသုယော၊ တို့သည်လည်း။ ယတ္ထ ဝါ၊ ခ်ွမ္ဟလည်း။ ပြဟ္မာ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေ နဝါ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်မ္ဟလည်း။ ပြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယဟိံ ဝါ၊ အကြင်ဘုံ၌လည်း။ ပြဟ္မာ၊သည်။ ဝသတိ၊ ၏။ တေံ ဌာနံ၊ ထိုနေရာအရပ်ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ တေံ ဌာနံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နအာဟံသု၊ မဆိုဘူးကုန်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ တေ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (ဝ အက္ခရာကား အာဂုံတည်း)။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ဟူမူကား။ မယံ၊ တို့သည်။ ယံ ပြဟ္မာနံ၊ အကြင် ပြဟ္မာကို။ နဇာနာမ၊ ကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ တဿ၊ ထိုပြဟ္မာ၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အယံ ဝေ၊ သည်လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ ဝေ၊ ဤသည်လျှင်။ အဇ္ဇသာယနော၊ တည်း။ ဣမံ၊ ဤခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။ တက္ကရဿ၊ ထိုအရှင် ပုဏ္ဏားတို့ ကြားသောခရီး ကို သွားသောသူ၏။ ပြဟ္မသဟဗျတာယ၊ ပြဟ္မာနှင့်အတူဘက္ခ ဖြစ်ခြင်ငှါ။ ပြဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတံ၊ ကို။ ဒေသေမ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၅၂၈။ ဝါသေ ဌ။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တို့၊ သည်။ ကိံ မညဿိ၊ နည်း။ ဝေဿဿေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အပ္ပါ ဋိဟီရကတံ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ မရောက်စေတတ်သည်။ သမ္ပရာယိကံ နု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော။

ဇုတိ၊ သို့။ ဘုဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘောဝေါ့တမ၊ မ။ ဝေ၀ံ သန္တေ၊သော်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အဒ္ဓါ၊မဆွတ်။ အပ္ပါ ဋိဟိရကတံ၊ပြုဟ္ဘု့ပြည်သို့ မရောက်စေတတ်သည်။ သမ္ဘူတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေ၇ဋ္ဌ။ တေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။သာမု၊ ကောင်းစွာ၏။ (ဧတံ ဝစနံ ဤနစ်ပုဒ်ကား ပါဠိသေသတည်း)။ ဝါသေ၇ဋ္ဌ။တေဝိဇ္ဇာ၊ကုန်သော။ပြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ယံ ပြာဟ္မာနံ၊ ကို။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ယံ ပြာဟ္မာနံ၊ကို။နပသဿန္တိ၊ကုန်။ တသပြာဟ္မ၊ နော၊ ၏။ သဟမျတာယ၊ အပေါင်း အဖော်ဖြစ်ခြင်းငှ။ အယ မေ ဝ၊ လျှင်။ ဥဒုမဂ္ဂေါ၊တည်း။ အယံ ဝေ၊ လျှင်။ အ၇ဿာယနော၊ တည်း။ ဇုမံ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့ ကြားသော ခရီးကို။ နိယျာနိ၊ကာ၊ သွားသောသူသည်။ တက္ကရသ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကြားသော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ ပြာဟ္မသဟမျတာယ၊ ၄ါ။ ပြာဟ္မလောကံ၊ သို့။ နိယျာတိ၊ ရောက်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ယံ ယေန ၇ာနေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဒေသိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘော် ၇ာနံ၊ ထိုကြားအပ်သော အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၅၂ ၂ ၉။ ;ဝါသေ၇ဋ္ဌ။ ၇ဋ္ဌ။သေယျထာပိ၊ကား။အ၇ဝေဏိ၊ သူကန်းတို့၏ အစဉ်သည်။ ပရံပရာ၊ အဆက်ဆက်။ သံသတ္တာ၊ သည်။ ဟောဘိ၊၏။ပုရိမောပိ၊ရှေးဦးစွာသွားသောသူကန်းသည်လည်း။ နပသဿတိ၊မမြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်၍ သွားသော သူကန်းသည်လည်း။ နပသဿတိ၊ မြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊သည်လည်း။နပသဿတိ၊ မြင်။ ဧဝမေ ဝ၊ လျှင်။ ဝါသေ၇ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ကုန်သော။ ပြာဟ္မ ဏာ၊နံ၊ တို့၏။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အ၇ဝေဏူပမံ၊ သူကန်းအစဉ်နှင့်တူသော ဥပမာရှိ၏။ ပုရိမောပိ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ နပသဿတိ၊ မြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ သည်လည်း။ နပသဿတိ၊မမြင်။ပစ္ဆိမောပိ၊ သည်လည်း။ နပသဿတိ၊ မမြင်။ တေ ဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဧဝံ ဘာသိတံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော စကားသည်။ ဟသ္သကညော၊ ရယ်ရွယ်သည်

သာလျှင်။ဟုကွ၀၊၍။သမ္ဘူတိ၊၏။ လာမကညော၀၊ အယုတ်သည်
သာလျှင်။ဟုတ္ထ၀၊၍။ သမ္ဘူတိ၊၏။ ရိတ္တကညော၀၊ အကျိုးစီးပွါးမ
ဆိတ်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ထ၀၊ ၍။ သမ္ဘူတိ၊ ၏။ ထုဠ္ဠကညော၀၊
အချည်းနှီးသာလျှင်။ ဟုတ္ထ၀၊၍။ သမ္ဘူတိ၊ ဖြစ်၏။

(၅) ၅၃၀။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ထိုဝါဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။တ္ထ၊
သည်။ ကိုမည္ဟိ၊ နည်း။ တေ၀ိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ब्राह्मणा၊
တို့သည်။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လ-နေတို့ကို။ ပဿန္တိ၊ ကုန်သည်မဟုတ်
လော။ အညေ၊ ကုန်သော။ महाजनाय၊ တို့သည်လည်း။ စန္ဒိမသူ
ရိယေ၊ တို့ကို။ပဿန္တိ၊ လော။ ယတောစယသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ စန္ဒိမ
သူရိယာ၊ တို့သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊
၌။ သြဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသို့တက်သောအခါ
၌။ တေ၀ိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ब्राह्मणा၊ တို့သည်လည်းကောင်း။
အညေ၊ ကုန်သော။ महाजनाय၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ တေ
စန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။ အာယာစန္တိ၊ ရှိသေစွာ တောင်းပန်ကုန်
သည် မဟုတ်တုံလော။ ထောမယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်သည် မဟုတ်တုံ
လော။ ပဗ္ဗလိကာ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿ
မာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်။ အနုပရိ၀တ္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်သည် မဟုတ်
တုံလော။ ဣတိ၊သို့။ဘ၀ ၀ါ။ သံ။ အ၀ေ၀ါ၀ စ၊ ၏။ ဘောဝေါ ဘ၀ မ
ဟု။ တေ၀ိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ब्राह्मणा၊ တို့သည်။ စန္ဒိမသူရိယေ၊
တို့ကို။ ဝေ၀ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သည်မှန်၏။ အညေ၊ ကုန်သော။
महाजनाစာပိ၊ တို့သည်လည်း။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။ ဝေ၀၊ ဣဿိ
ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သည်မှန်၏။ ယတောစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ စန္ဒိမ
သူရိယာ၊ တို့သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထစ-ယသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။
သြဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ တေ၀ိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ब्राह्मणा
စာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အညေ၊ ကုန်သော။ महाजनाय၊
တို့သည်လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။ ဝေ၀ အာယာစန္တိ၊
တောင်းပန်ကုန်သည်မှန်၏။ ဝေ၀ထောမယန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်သည်
မှန်၏။ ပဗ္ဗလိကာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဝေ၀

အနုပရိဝတ္တန်၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည် မှန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝါသေ ဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန်၊ ကို။ **အဝေါစ၊ ၏။**

၅၃၁။ ဝါသေ ဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ထိုဝါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တွံ၊ သည်။ ကိုံ မညသိ၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ब्राह्मणा၊ ब्राह्मणा၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ **အညေ၊** ကုန်သော။ ပဟုဇနာ၊ **တို့သည်** **လည်းကောင်း။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ တို့ကို။** ယံ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ **အနုပရိဝတ္တန်၊ ကုန်၏။** **တေန** ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ **တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။** ब्राह्मणा၊ **တို့သည်၊** **စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏။** သဟဗျတာယ၊ **အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်း** ၄ာ။ (ဒေသေတုံ ဘဒ္ဒသမ္ပဒါနဲ)။ **အယံ ဝေ၊ လျှင်။** ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ **အယံ ဝေ၊ လျှင်။** **အဇ္ဇသာယနော၊** တည်း။ ဇုမံ၊ ဤခရီး**အ** ဖြောင့်ကို။ **နိယျာနိကော၊ သွားသောသူသည်။** တဏ္ဍရသ၊ ထိုခရီး ကိုသွားသောသူ၏။ (တာသမ္ပန်စပ်)။ **စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏၊** (သဟ ဗျဉ္ဇနပ်)။ **သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်း** ၄ာ။ **နိယျာတိ၊** **သွားသည်မည်၏။** ဇုတိ၊ **သို့။** မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ကြားခြင်း ၄ာ။ ပဟောန္တိ**ကိမ္ပန**၊ **စွမ်းနိုင်ကုန်အုံ့လော။** ဇုတိ၊ **သို့။** ဘဂဝါ၊ **သည်။** ပုစ္ဆိ၊ **၏။** ဘောဂေါ**တမ**၊ **မ။** **နောဟိ ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။** ဇုတိ၊ **သို့။** **ဝါသေ**ဋ္ဌော၊ **သည်။** **အဝေါစ၊ ၏။** **ဝါသေ**ဋ္ဌ၊ **ဝါသေ**ဋ္ဌ။ **တေဝိဇ္ဇာ၊** ကုန်**သော။** ब्राह्मणा၊ **တို့သည် လည်းကောင်း။** **အညေ၊** ကုန်**သော။** ပဟုဇနာ၊ **တို့သည်လည်းကောင်း၊ စန္ဒိမ** **သူရိယေ၊ တို့ကို။** ယံ-ယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဿန္တိ၊ ကုန်**၏။** ပ။ **အနုပရိဝတ္တန်၊ ကုန်၏။** **တေဝိ**ब्राह्मणा၊ **တို့သည်လည်း။** **စန္ဒိမ** **သူရိယာနံ၊ တို့၏။** **သဟဗျတာယ**၊ ၄ာ။ **အယံ ဝေ**၊ **လျှင်။** ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ **တည်း**။ ပ။ **နိယျာတိ၊ သွားသည် မည်၏။** ဇုတိ၊ **သို့။** **မဂ္ဂံ၊ ကို။** ဒေသေတုံ၊ ၄ာ။ **နပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။**

၅၃၂။ ပ။ (ကိုံ မှနကို **အထက်သမ္ဗန္ဓတိကြိယာနှင့် ယှဉ်လေ)။** **တေဝိဇ္ဇေဟိ၊** ကုန်**သော။** **ब्राह्मणेहि၊ တို့သည်။** ब्राह्मा၊ **ကို။** **နသက္ခိဿိဇ္ဇောကိရ၊ ပမြင်ဘူးသတတ်။** **တေဝိဇ္ဇာနံ၊** ကုန်**သော။**

(၄၇၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အာစရိယေဟိပိ၊ ဆရာတို့သည်လည်း။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ နသက္ခိဒိဋ္ဌောကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အာစရိယ ပါစရိယေဟိပိ၊ ဆရာ၏ ဆရာတို့သည်လည်း။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ နသက္ခိဒိဋ္ဌောကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ယာဝသတ္တမာစရိယာမဟယုဂေဟိပိ၊ ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်သော ဆရာအဆက်ဆက်တို့သည်လည်း။ ဗြဟ္မာ၊ ကို။ နသက္ခိဒိဋ္ဌောကိရ၊ တတ်။ တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေးဦးအစဖြစ်ကုန်သော။ ယေဇ္ဈသယော၊ တို့သည်။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ လေ့ကျက် တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးဟောင်းဖြစ်သော။ ယံမန္တပဒံ၊ အကြင်ဗေဒင်သုံးပုံသည်။ ယေသံဇ္ဈသိနံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေဟိဇ္ဈသိဟိ၊ တို့သည်။ ယံမန္တပဒံ၊ ကို။ ဂိတံ၊ သရဇ္ဈာယ် အပ်၏။ ပဝုတ္တံ၊ လေ့ကျက်အပ်၏။ သမိဟိတံ၊ ပေါင်းရှိထားအပ်၏။ တံမန္တပဒံ၊ ကို။ တေရဟိ၊ ၌။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကို သင်တတ်ကုန်သတည်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံဇ္ဈသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဋ္ဌာဘာဂံ၊ အတူကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဂါယန္တိ၊ သရဇ္ဈာယ် ကုန်၏။ တေ၊ ဇ္ဈသိနံ၊ တို့၏။ အနုပဋ္ဌိဘာဂံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘာသန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ တေဟိဇ္ဈသိဟိ၊ တို့သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာသန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ ဝါဒိတံ၊ သူတပါးတို့သင်တိုင်းကို။ အနုဥပလက္ခဏံ၊ ၍။ ဝါစေန္တိ၊ သင်စေကုန်၏။ ဇ္ဈံ တေ ဇ္ဈသယော၊ ဟူသည်တို့ကား။ သေယျထာ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌကရဿေ လည်းကောင်း။ ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုရဿေလည်းကောင်း။ ဇ္ဈမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တေဇ္ဈသယောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေနဝါမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယဟိ ဝါ၊ အကြင်ဘုံ၌လည်း။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသတိ၊ ၏။ တေ ဌာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့၏ နေရာကို။ မယ္ယံ၊

တို့သည်။ဇာနာမ၊ကုန်၏။တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ကို။မယ်၊ တို့သည်။ပဿာမ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ သို့။ နအာဟံသု၊ ကုန်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိုံ အာဟံသု၊ ကုန်သနည်းဟူမူကား။ မယ်၊တို့သည်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ကို။ နဇာနာမ၊ ကုန်။မယ်၊တို့သည်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ နပဿာမ၊ ကုန်။ တဿ ဗြဟ္မုနော၊ ၏။သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အယံ ဝေ၊လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။ အယံ ဝေ၊ လျှင်။ အဇ္ဇသာယနော၊ တည်း။ဣမံ၊ ဤဖြောင့်သောခရီးကို။ နိယျာနိကော၊ သည်။ တက္ကရသ၊ ထိုဖြောင့်သော ခရီးကို သွားသောသူ၏။ ဗြဟ္မသဟဗျ တာယ၊ငှါ။ဗြဟ္မလောကံ၊သို့။ နိယျာတိ၊သွားသည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေမ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၅၃၃။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။တံ၊ ထိုဝါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ ဣ၊ သည်။ကိုံ မညသိ၊နည်း။ ဝေံသန္တေ၊ သော်။ပ။ အပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ မရောက်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သမ္ဘူတိ ကိမုန၊ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊၏။ဘောဝေါတမ၊ပ။ဝေံသန္တေ၊ သော်။ အဠ္ဌ၊ စင်စစ်။ ပ။သမ္ဘူတိ၊ ၏။ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။ တေ၊၏။ ဝစနံ၊သည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ယံဗြဟ္မာနံ၊ကို။နပဿန္တိ၊ ကုန်။တဿဗြဟ္မုနော၊ ၏။သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ အယံ ဝေ၊ လျှင်။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ တည်း။အယံ ဝေ၊လျှင်။အဇ္ဇသာယနော၊ တည်း။ဣမံ၊ ကို။ နိယျာနိကော၊သည်။ တက္ကရသ၊ ထိုခရီးဖြောင့်ကိုသွားသောသူ၏။ဗြဟ္မသဟဗျတာယ၊ ငှါ။နိယျာတိ၊သွားသည်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ယံ-ယေနဋ္ဌာ နေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ဒေသိသန္တိ၊ ကြားကုန်လတ္တံ့။ တေဋ္ဌာနံ၊ဤသို့ကြားနိုင်ရာသောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

(၄၇၇) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဇနပဒကလျှာဏီဥပမာ

၅၃၄။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ၊သေယျထာပိ၊ ဥပမာ အဘာယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ပုရိသော၊သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ အဟံ၊သည်။ ဣမသ္မိံ ဇနပဒေ၌။ယာဇနပဒကလျာဏီ၊အကြင်ဇနပဒကလျာဏီ သည်။အတ္ထိ၊၏။ တံ၊ ထိုဇနပဒကလျာဏီကို။ဣစ္ဆာမိ၊၏။ တံ၊ ထို ဇနပဒကလျာဏီကို။ကာမေမိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တဒမနံ၊ ထိုယောဝကျားကို။ ဧဝံ၊ဤသို့။ဝဒေယျုံ၊၏။ ကိံ ဝဒေ ယျုံ၊နည်းဟူမူကား။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျား။တွံ၊ သည်။ ယံဇနပဒ ကလျာဏိံ၊ကို ဣစ္ဆသိ၊၏။ကာမေသိ၊၏။ တံဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို ခတ္တိယိဝါ၊ မင်းသို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပြာဟ္မဏိဝါ၊ပုဏ္ဏားသို့ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝေဿိဝါ၊ ဂုန်သည် သို့ဟူ၍ လည်း ကောင်း။ သုဒ္ဒိဝါ၊ သူဆင်းရဲသို့ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေယျုံ၊၏။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ သော ပုရိ သော၊ သည်။အဟံ၊သည်။နောဇာနာမိ၊မသိ။ ဣတိ၊ သို့။ဝဒေယျ၊ ကိုဝ၏။တမေနံပုရိသံ၊ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်၏။ကိံ ဝဒေ ယျုံ၊ ကား။အမ္ဘောပုရိသ၊ ယောကျား။ တွံ၊ သင်သည်။ ယံဇနပဒ ကလျာဏိံ၊ကို။ဣစ္ဆသိ၊အလိုရှိ၏။ကာမေသိ၊၏။ တံဇနပဒကလျာ ဏိံ၊ကို။ဧဝံနာမာတိဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧဝံ ဂေါတ္တာတိဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ဒီဃာတိ ဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ရဿာတိဝါ၊ နိမ့်၏ ဟူ၍ လည်း ကောင်း။ မဇ္ဈိမာတိဝါ၊ မနိမ့်မမြင့်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကာဠီတိ ဝါ၊ မည်းသော အဆင်းရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သာမာတိဝါ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိ၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။မဂ်ုရဋ္ဌိတိဝါ၊ပြောက် သောအဆင်းရှိ၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဇာနာသိ၊ လော။ အမုက သို့ဝါ၊မေတိဝါ၊ ဤမည်သောရွာ၌ဟူ၍ဝင်း။ အမုကသို့နဝ၊ဧတိ ဝါ၊၌ဟူ၍လည်းကောင်း။ အမုကသို့ဇနပဒေတိဝါ၊ ၌ဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊သို့။ပုဋ္ဌော၊ သော။ သော်ပုရိသော၊သည်။အဟံ၊သည်။နော

ဇာနာမိ၊မသိ။ဗျတိ၊သို့။ ဝဒေယျ၊၏။တမေနံပုရိသံ၊ထိုယောကျား ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝေယျုံ၊ နည်းဟူ မူကား။ အဇ္ဇေဝပုရိသ၊ ယောကျား။တို့၊ သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာ ဏိ ံ၊ ကို။နဇာနာသိ၊မသိ။ နပဿသိ၊မမြင်။တံ ဇနပဒကလျာဏိ ံ၊ ကို။ တို့၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသိ၊ လော။ ကာမေသိ၊ တောင့်တသလော။ ဗုတိ၊သို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာမဗုဒ္ဓေါမိ၊ ပြော် အလိုရှိသည်မှန်၏။အာမ ကာမေမိ၊ပြော် တောင့်တသည် မှန်၏။ ဗုတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။

၅၃၅-၅၃၆။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဌ။ တံ၊ ထိုဝါမေးလတ္တံ့သောစကား ကို။တို့၊သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊သို့။ သဇ္ဇေ၊သော်။ ဇာသ ပုရိသဿ၊၏။ ဘာသိတံ၊စကား၊ဟု။ အပ္ပါဋိဟိရကတံ၊ အံ့ဖွယ် မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ''အရှိန်အစော်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်, လည်းဟူ''။ သမ္ဘဒ္ဒတိနေ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံလော၊ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ ဘောဝေါတမ၊မ။ အဠာ၊စင်စစ်။ဝ။ သမ္ဘဒ္ဒတိ၊ ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝေမေဝခေါ၊ ထို့အတူစင်လျှင်။ပ။

နိဿေဏိ ဗေဒမာ

၅၃၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဌ။သေယျထာပိ၊ဗေဒမာတထူးတုံ။ပုရိသော၊ သည်။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးလေးကြောင်းတို့ ဆုံရာ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ ဝါသာဒဿ၊ သို့။ အာရောဟကာယ၊ တက်ခြင်းငှါ။ နိဿေဏိ ံ၊ ကြေကား ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ကိံ ဝေယျုံ၊ နည်းဟူမူကား။ အဇ္ဇေဝပုရိသ၊ ယောကျား။ တို့၊ သည်။ ယဿ ပါသာဒဿ၊ သို့။ အာရောဟကာယ၊ ငှါ။ နိဿေဏိ ံ၊ ကို။ ကရောသိ၊ ၏။ တံ ပါသာဒံ၊ ကို။ မုရဇ္ဇိမဝယ၊ သော၊ ဒိသာယ ဝါ၊ ၌လည်း ကောင်း။ပ။ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ခြမ်းသော။ ဒိသာယ ဝါ၊ ၌ လည်းကောင်း။ ဒုဗ္ဘေဝါ၊ မြင့်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နိစ္စော ဝါ၊

(၄၈၀) သုတ်သီလကွန်ပါ၌ကော်နိသယသစ်

နိမ့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ မဗ္ဗောဝါ၊ မနိမ့်မမြင့် ဟူ၍လည်း ကောင်း။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊သို့။ ပုဗ္ဗော၊သော။ သောပုရိသော၊သည်။ အဟံ၊ သည်။ နောဇာနာမိ၊ သိ။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ ပုရိသံ၊ ဣ။ ဒေဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ အမ္ဘောပုရိသ၊ကျွား၊ တို့၊ သည်။ ယံပါသာဒံ၊ ကို။ နဇာနာသိ၊ သိ။ နပဿသိ၊ မြင်။ တဿပါသာဒဿ၊ သို့။ အာရောဟကာဟယ၊ ငါ။ နိသေကိ ံ၊ ကို။ တို့၊ သည်။ ကရောသိ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊သို့။ ပုဗ္ဗော၊ သော။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာမာတိ၊ ပြောဟုတ်၏ဟု။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ပ။

အစိရဝတီနံဒီဥပမာ

၅၄၂။. ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာတထူးတုံ။ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီအမည်ရှိသော။ အဲယံနဒီ၊ သည်။ ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပူရာ၊ ပြည့်၏။ သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှရေရှိ၏။ ကာကပေယ္ယာ၊ ကမ်းနားဌ်ရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငါ တတ်ကျောင်းသော ရေရှိ၏။ အထတသ္မိ ံ ကာလေ၊ ဌ်။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါရတ္ထိကော၊ ကမ်းတဖက်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂဝေသီ၊ ကမ်းတဖက်ကို ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ပါရဂါမီ၊ ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်သို့။ တရိတုကာမော၊ ကူးလိုသည် ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဩရိမေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တီရေ၊ ဌ်။ ဌိတော၊ လျက်။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။ ပါရံ၊ ကို။ ပါရာပါရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း ဤမှာဘက်ကမ်း။ ဟေ၊ လာလတ္တံ့။ ပါရာပါရံ၊ ကမ်း။ ဟေ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေယ္ယ၊ ခေါ်ရာ၏။ (ပါရာပါရံကို ပါရံအပါရံဟု ပုဒ်ဖြတ်)။

၅၄၃။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ တဿပုရိသဿ၊ ၏။ အဝ္ဝါယန ဟေတု ဝါ၊ ခေါ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အာယာစန ဟေတု ဝါ၊ အရိုအသေ

တောင်းပန် ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ပတ္ထန ဟေတုဝါ၊ တောင့်တ ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အဘိနန္ဒန ဟေတုဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အစိရဝတိယာ၊သော။ နဒီ ယာ၊မြစ်၏။ ပါရိမံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းဖြစ်သော။ တိရံ၊ ကမ်းသည်။ ဩရိမံ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တိရံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆေယျအပိနု၊လာ ရာအုံ့လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါသေट्ठ၊ ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ အာဂမနံ၊ သည်။ နောဟိ ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။

၅၄၄။ ဝါသေट्ठ၊ ဋ္ဌ။ ဝေမေဝ၊ လျင်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေမမ္မာ၊ အကြင်ကုသိုလ် တရားတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေမမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝတ္ထုမာနာ၊ ကျင့်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ယေ ဝမ္မာ၊ အကြင် ကုသိုလ် တရားတို့သည်။ အဗြာဟ္မဏ ကာရကာ၊ ပုဏ္ဏားမဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ''ပုဏ္ဏား၏ အဖြစ် ကို မပြုဘတ်ကုန်,လည်းဟူ''။ တေဝမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္ထုမာနာ၊၍။ ဝေ၊သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု၊ ကုန်သ နည်းဟူမူကား။မယံ၊တို့သည်။ ဣန္ဒံ၊ သိကြားကို။ အဝ္ဝယာမ၊ ခေါ် ကုန်၏။ ယသမံ၊လနတ်သားကို။အဝ္ဝယာမ၊ကုန်၏။ ဝရုဏံ၊ဝရုဏ နတ် သားကို။အဝ္ဝယာမ၊ကုန်၏။ ဣသာနံ၊ ဣသာန နတ်သားကို။ အဝ္ဝယာမ၊ကုန်၏။ ပဇာပတိံ၊ပဇာပတိနတ်သားကို။ အဝ္ဝယာမ၊ ကုန်၏။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာကို။ အဝ္ဝယာမ၊ ကုန်၏။ မဟိဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကြီး သောဗြဟ္မာကို။ အဝ္ဝယာမ၊ကုန်၏။ ယမံ၊ယမနတ်ကို။ အဝ္ဝယာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဣသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဝါသေट्ठ၊ ဋ္ဌ။ ဝတ ဧကဏ္ဍေန၊စင်စစ်သဖြင့်။တေဝိဇ္ဇာ၊ ပေဒင်ကိုသင်တတ်ကုန်သော။ တေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေမမ္မာ၊ အကြင် ပဋ္ဌသီကုသိုလ် ကမ္ဘ ပထ တရားတို့သည်။ ဗြာဟ္မဏ ကာရကာ၊ ကုန်၏။ တေဝမ္မေ၊ တို့ကို။ပဟာယ၊ ၍။ဝတ္ထုမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လျက်။ ယေမမ္မာ၊အကြင် ကုသိုလ် တရားတို့သည်။ အဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား မဖြစ်

သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ ဟေ၀ဗျေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္ထုမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အ၀ုါယနာ ဟေတု၀ါ၊ ကြောင့်လည်း ကောင်း။ပ။ အာဘိနန္ဒနာ ဟေတု၀ါ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာ ယသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မရာ၊ စုတိ စိတ်၏အဆက်၌။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟ ဗျူဟကာ၊ အပေါင်း အဘော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ယံဘာ၀ိသန္တိ၊ အကြင် ကြောင့်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဒုတိ၊ သို့။ တေ၀ဗျာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။(ဤသို့မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဏ္ဏားတို့၏ခေါ်မြင်း သည် အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ သမုဒ္ဒြာအဝန်း၌ နေမင်း ကဲ့သို့ အနာဂတ်အ၀ါတို့ဖြင့် ထွန်းတောက်ပတော်မူလျက် ၀ါးရာ သော ရှဟန်း ခြံရံလျက် အစိရ၀တီ မြစ်နား၌ နေတော်မူသည် အားလျော်စွာ မြစ်ဥပမာကိုသာလျှင်ဆောင်တော်မူလို၍ ''သေယျ ထာပိ''အစရှိသော ဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ။ထိုဒေသနာ၏ အဓိပ္ပာယ်)။

၅၄၅။ ၀ါသေ၌၊ ဌ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ တုထုဇေ။ အစိရ ၀တီ၊ အစိရ၀တီ အမည်ရှိသော။ အယံ နဒီ၊ သည်။ ဥဒကဿ၊ ဖြင့်။ ပူရာ ပြည့်၏။ သမတိတ္ထိယာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေရှိ၏။ တာ ကပေ ယျာ၊ ကမ်း၌ရပ်၍ ကျီးသောက်ခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသော ရေ ရှိ၏၊ အာ၊ ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါရတ္ထိကော၊ ကမ်းတဘက်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂဝေသီ၊ ကမ်းတဘက်ကို ရှာသည်ဖြစ်၍။ ပါရဂါမီ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပါရံ၊ သို့။ ဘရိတု ကာမော၊ ကူးလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ သြဒ္ဓိမေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ ထိရေ၊ ၌။ ဒဠ္ဌာယ၊ မြဲစွာ သော။ ''ပြင်းစွာသော,လည်းဟု''။ အနုယာ၊ထိပ်ကြီးခြင်းပဋ္ဌာ ဟာ၊ လက်ပြန်။ ဂါ၌ဟနုံ၊ မြစ်စွာသောနှောင်ကွဲခြင်းကို။ ဟေ၀ါ ဖွဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ၀ါသေ၌၊ ဌ။ တံ၊ ထိုဂါမေးဟူ၏ အသာ ကား ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ ဗဟုသိ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ ဟု သည်။ အစိရ ၀တိယာ၊ သော။ နဒိယာ၊ ၏။ သြဒ္ဓိမာ၊ ဤမှာဘက် ဖြစ်သော၊

ဘိရာ၊ ကမ်းမှ။ ပါရိမ်၊ ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။ တိရံ၊ သို့။ ဂန္ဓေယ္ယ အပိန္ဒ၊ သွားရဘို့လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါသေट्ठ၊ ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဒံ ဂမနံ၊ ဤသို့ သွားခြင်းသည်။ နော့ဟိ ဟောတိ၊ ဖြစ်။

ဤ ၅၄ ခု။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤ အတူလျှင်။ ဝါသေट्ठ၊ ဌ။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဧမေကာမဂုဏော၊ ဤကာမဂုဏ်တို့ကို။ အရိယဿ၊ ဝါ ဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ အန္ဒုတ်ပါ၊ ထုတ်လျှိုနှင့် ဟူကုန်၏ ဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဗန္ဓနန္တိပါ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌ၊ ဝါးပါးတို့ဟူသည်ကား။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။ စက္ခုဝိညေယ္ယာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ဧဋ္ဌာ ရှာမှီးအပ်ကုန်ထသော။ ကန္တာ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်ထသော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန် ထသော၊ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိကုန်ထသော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကိလေသာ ကာမနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနီယာ၊ တပ်အပ် ကုန်ထသော။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့ လည်းကောင်း။ သောတဝိညေယ္ယာ၊ သောတ ဝိညာဉ်ဖြင့် ကြားအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါစ၊ တို့လည်းကောင်း။ပ။ ဃာနဝိညေယ္ယာ၊ ဃာန ဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဂန္ဓာစ၊ ဂန္ဓာရုံတို့လည်းကောင်း။ပ။ ကာယဝိညေယ္ယာ၊ ကုန်သော။ ဧဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ် ကုန်ထသော။ ကန္တာ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်ထသော။ မနာပါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်ထသော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိကုန် ထသော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကိလေသာကာမနှင့် စပ်ကုန်ထသော။ ရဇနီယာ၊ တပ်အပ်ကုန် ထသော။ ဖောट्ठဗ္ဗာစ၊ ဖောट्ठဗ္ဗာရုံတို့လည်းကောင်း။ ဧမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဝါသေट्ठ၊ ဌ။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဧမေ ကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ အရိယဿ၊ ဝါ ဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ အန္ဒုတိပါ၊ ထုတ်လျှိုဟူ၍လည်း။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗန္ဓနန္တိပါ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်း။မယာ၊သည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ကုန်၏၊ ဝါသေट्ठ၊ ဌ။

(၄၈၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိဿယသစ်

ပဌ၊ကုန်သော။ ဒုမေကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဂဓိတာ၊ အလိုရှိတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မုဒ္ဓိတာ၊ မက်မောတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနာဒီနဝဒဿာ ဝိနာ၊ ဝါးပါးသောကာမဂုဏ်ခဲ့ အပြစ်ကို မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပိုင်းခြားမ်ိ သိသောပညာ မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဌ၊ ကုန်သော။ ဒုမ ကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝဘ ဒ.ဘ ခန္ဓနေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်ပဌမသီလ ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရား တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝတ္တမာနာ၊ ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင် ကုသိုလ် တရား တို့သည်။ အဗြာဟ္မဏ.ကာရကာ၊ ပုဏ္ဏား မဟုတ်သည်ကို ပြုတတ် ကုန်၏။ ''ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်ကို မပြုတတ်ကုန်,လည်းဟု''။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍။ ဝတ္တမာနာ၊ ၍။ ပဌကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ဂဓိတာ၊ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုဒ္ဓိတာ၊ မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ အလွန် မက်မောကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနာဒီနဝ ဒဿာ ဝိနာ၊ ၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ဆင်ခြင်သောပညာ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဌကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တာ၊ ၍။ ကာမန္ဒ၊ ဗန္ဓနမ္ဗန္ဓာ၊ ကာမဂုဏ် တည်းဟူသော ထိတ်ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ .ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ မှ။ ပရမ္မရဏာ၊ ၌။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျူ၊ ပဂါ၊ အပေါင်း အဘော်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သည်။ ယံ ဘရိဿန္တိ၊ အကြင်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။

၅၄၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ တုထုံးတုံ။ ပ။ ညြရိမေ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တိရေ၊ ၌။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့် တကွ။ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ၍။ နိပဇ္ဇေယျ၊ အိပ်ရာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ ဝစနံ၊

ထိုဝါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တွံ၊ သည်။ ကိုမည်သည်၊ နည်း။ သောပုရိသော၊သည်။အစိရဝတိယာ၊သော။နဒီယာ၊၌။ညြိရိ၊ဝ၊ ဤမှာဘက်ဖြစ်သော။ တိရာ၊ကမ်းမှ။ပါရိမ်၊ထိုမှာဘက်ဖြစ်သော။ တိရံ၊သို့။ ဂဠေ့ယျအပိနု၊ ရောက်ရာအံ့လော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဇုဝံ၊ ဤသို့ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ရာသော.သဘောသည်။ နောအတ္ထိ၊ မရှိ။

၅၄၀။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ဝါသေ၌၊ ၌။ပဋ္ဌ၊ကုန်သော။ဇုမေနိ ဝရဏာ၊ တို့ကို။ အရိယသ၊ ဝါဘုရား၏။ ပိနယေ၊ သာသနာ၌။ အာ,ဝရဏာတိပိ၊ အဖုံးအလွှမ်းတို့ ဟူ၍လည်း။ ''ဖုံးလွှမ်းတတ် ကုန်၏,လည်းဟူ''။ ဝုစ္စန္တိ၊ကုန်၏။ နိ ဝရဏာတိပိ၊ ပိတ်ပင်တတ် ကုန်၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ကုန်၏။ ညြနာဟနာတိပိ၊ နှောင်ဖွဲ့တတ် ကုန်၏,ဟူ၍လည်း။ 'ရစ်မြှေးတတ်ကုန်၏ဟူ၍,လည်းဟူ'။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိယောနာဟနာတိပိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ရစ်မြှေးတတ်ကုန် ၏ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌနိ ဝရဏာ၊ ဟူသည်တို့ကား။ ကတမေ၊တို့နည်းဟူမူကား။ကာမဋ္ဌနနိ ဝရဏံ၊လည်းကောင်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာနိ ဝရဏံ၊ လည်းကောင်း။ ဇုမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဝါသေ၌၊ ၌။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဇုမေနိ ဝရဏာ၊ တို့ကို။ပ။

၅၄၉။ ဝါသေ၌၊ ၌။ ပဋ္ဌဟိ၊ကုန်သော။ ဇုမေဟိနိ ဝရဏေဟိ၊ တို့သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ကို။ အာဝုဇ္ဇာ နိဝုဇ္ဇာ ညြဖုဇ္ဇာ၊ ဖုံးလွှမ်းပိတ်ပင် အပ်ကုန်၏။ ပရိယောနဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင် မြှေးယှက်အပ်ကုန်၏။ပ။ (အာဝုဇ္ဇာ အစရှိသော လေးပုဒ်တို့ကား ဝေဝုစ်ချည်းတည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌။ ''အာဝုဇ္ဇာ နိဝုဇ္ဇာ ညြဖုဇ္ဇာပရိယောနဒ္ဓါတို့ ပဒါနိအာ ဝရဏာဒီနံ ဝေ့သန ဝုတ္တာနိ''ဟု ဆိုအပ်သတည်း)။ ။ဝတ္ထုမာနာ၊ ကျင့်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ နိ ဝရဏေဟိ၊နိ ဝရဏ တို့သည်။ အာဝုဇ္ဇာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဝုဇ္ဇာ၊ ပိတ်ပင် အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ညြဖုဇ္ဇာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပရိယောနဒ္ဓါ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာယသ၊ ၏။ဘေဒါ၊ မှ။ ပရမ

(၄၀၆) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နိသယသစ်

ရကား၊ ၌။ မြတ္တာနံ၊ တို့၏။ သဟမ္ပတိပဝါ၊ အပေါင်း အစောင့်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ ယံဘဝိသင်္ခ၊ အကြင်မကြောင့်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေဘုယာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ။

သံသန္ဒနကထာ

၅၅၀။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ထိုဝါမေးလတ္တံ့သောစကားကို။ တုံ၊ သည်။ ကိ"မညသိ၊ နည်း။ ဝုဋ္ဌါနံ၊ အရွယ်ရောက်သော အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ 'မဟလ္လကာနံ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးကုန်ထသော။ အာဝစရိယ ပါစရိယာနံ၊ ဆရာ၏ ဆရာဖြစ်ကုန်ထသော။ 'ဆရာအဆက်ဆက်ဖြစ်ကုန်ထသော, လည်းဟု'။ ဘာသမာနာနံ၊ အစဉ်အဆက် ဖြစ်သော စကားကိုပြောတတ်ကုန်ထသော။ မြတ္တာ ကာနံ၊ တို့၏။ သင်္ခ်ကား၊ အဲထိမ္ဘ။ ကိ"ခ်ိ၊ အသို့သောစကားကို။ ဘော-တယာ၊သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ မြတ္တာ၊ မြတ္တာ သည်။ သ၁ရိဂ္ဂဟောဝါ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းရှိ၏ဟူ၍ လည်း။ သုတံ၊ ကြားဖူးသလော။ အပရိဂ္ဂဟောဝါ၊သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ ကြားဖူးသလော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ၊ မြတ္တာ၊ သည်။ အပရိဂ္ဂဟော၊ သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ။ ဋ္ဌတိ၊သို့။ ဧ-မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏. ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မြတ္တာ၊ သည်။ သဝေရ စိဇ္ဇောဝါ၊ ဒေါသနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ အဝေရစိဇ္ဇောဒါ၊ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ ဘဝဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ မြတ္တာ၊ သည်။ အဝေရစိဇ္ဇော၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သော စိတ်မရှိ၊ ဋ္ဌတိ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မြတ္တာ၊ သည်။ သဗ္ဗာပဇ္ဇစိဇ္ဇောဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိ၏ဟူ၍ လည်း။ သုတံ၊ လော။အဗ္ဗာပဇ္ဇစိဇ္ဇောဝါ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်ယှဉ်သော စိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊လော။ ဋ္ဌတိ၊သို့။ဘဝဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ မြတ္တာ၊သည်။ အဗ္ဗာပဇ္ဇစိဇ္ဇော၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့်

ယှဉ်သော စိတ်မရှိ။ ဧတိ၊ ဣသိ။ မေ-မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဝါ၊သေ့ ၊ ဌ။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ သံဂ္ဂိလိ ဌ စိတ္တော ဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ အစ ရှိသော ကိလေသာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိ၏ ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ အသံဂ္ဂိလိ ဌ စိတ္တော ဝါ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ အစရှိသော ကိလေ သာတို့နှင့် ယှဉ်သောစိတ်မရှိဟူ၍လည်း။ သုတံ၊လော။ ဧတိ၊ ဣသိ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ အသံဂ္ဂိလိ ဌ စိတ္တော၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ အစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် ယှဉ်သော စိတ်မရှိ။ ဧတိ၊ ဣသိ။ မေမယာ၊ သည်၊သုတံ၊ ၏။ (အလုံးစုံသော ကိလေသာ မရှိသည်ကို ရည်၍ ''အသံဂ္ဂိလိ ဌ စိတ္တော'' ဟု မဆို။ နိဝရဏာကိုပ် ယ်သော ကိလေသာ မရှိသည်ကိုရည်၍ ''အသံဂ္ဂိလိ ဌ စိတ္တော'' ဟု ဆိုသတည်း)။ ဝါ၊သေ့ ၊ ဌ။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသဝတ္တီ ဝါ၊ ဒိဋ္ဌိ အလိုဆွဲလိုက်စေတတ်၏ဟူ၍လည်း။သုတံ၊လော။ အဝသဝတ္တီ ဝါ၊ ဒိဋ္ဌိအလိုဆွဲလိုက်စေတတ်၏ဟူ၍လည်း။ သုတံ၊ လော။ ဧတိ၊ ဣသိ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ ၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ ဝသဝတ္တီ၊ ဒိဋ္ဌိ အလိုဆွဲလိုက်စေတတ်၏။ ဧတိ၊ ဣသိ။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဝါ၊သေ့ ၊ ဌ။ တံ၊ ကို။တွံ၊သည်။ ကိမညသိ၊ နည်း။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သပရိဂ္ဂဟာ ဝါ၊သားမယားကို သိမ်းဆည်း ခြင်း ရှိကုန်သလော။ အပရိဂ္ဂဟာ ဝါ၊ ကုန်သလော။ ဧတိ၊ ဣသိ။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သပရိဂ္ဂဟာ၊သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိကုန်၏။ ဝါ၊သေ့ ၊ ဌ။ပြာဟ္မဏာ၊တို့ သည်။သဝေရစိတ္တာ ဝါ၊ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ် ရှိကုန်သလော။ အဝေရစိတ္တာ ဝါ၊ကုန်သလော။ဧတိ၊ ဣသိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သဝေရစိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊သေ့ ၊ ဌ။ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သမ္ပာပဇ္ဇစိတ္တာ ဝါ၊ ထိန်မိခြင်နှင့် ယှဉ်သောစိတ် ရှိကုန်သလော။အမ္ပာပဇ္ဇစိတ္တာ ဝါ၊ လော။ပ။ ဧတိ၊ ဣသိ။ ဝါ၊သေ့ ၊ ဌ။ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၅၁။ ဝါ၊သေ့ ၊ ဌ။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့ သည်။ သပရိဂ္ဂဟာ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း ရှိကုန်၏။

(၄၈၈) သုတ်သီလကွန်ပါဠိကော်နိသယသစ်

ပြိုဟ္ဘာ၊သည်။အပ္ပရိဂ္ဂဟော၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်း မရှိ။ သပရိဂ္ဂဟာနံ၊ ကုန်သော။ တေရိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္ဘဏာနံ၊ တို့၏။အပရိဂ္ဂဟေန၊ သော။ ပြိုဟ္ဘုနာ၊ နှင့်။ သံဒ္ဓိ၊ ကွ။ သံသန္ဒတိ အပိနုခေါ ရောနှောရာသလော။ သမေတိ အပိနုခေါ၊ ညီညွတ်ရာ သလော။ ဧတံ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရောနှောခြင်းသည်။ နောဟိဟောတိ၊ ဖြစ်။ပ။

၅၁၂။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ ဧဝမ္ပြိုဟ္ဘလောကမဂ္ဂေ၊ ဤပြိုဟ္ဘာ့ပြည်သို့ သွားသောခရီးဌ။ (ခေါပနကား ပဒါလင်္ကာရတည်း)။ တေ ရိဇ္ဇာ၊ကုန်သော။တေပြာဟ္ဘဏာ၊ တို့သည်။ အာဒိသိတ္ထာ၊ ဖြောင့် သော ခရီးမဟုတ်သည်ကို ဖြောင့်သောခရီးဟုညွှန်ကုန်၏။ သံသီ ဒန္တိ၊ ဆုတ်ကုန်၏။ "နစ်ကုန်၏, လည်းဟူ"။ သံသီဒိတ္ထာ။ နစ် ကုန်၍။ ဝိသာရံ၊ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။သုဂ္ဂတရထံ၊ ချောက်သော တံလှပ်ကို။ တရန္တိမညေ၊ ရေမှတ်၍ ကူးကုန် သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တေရိဇ္ဇာနံ၊ ကုန်သော။ ပြာဟ္ဘဏာနံ၊ တို့၏။ ဧဝံ-ဧဝမေ တေရိဇ္ဇာ၊ ဤမေဒင်တို့ကို။ ဧရိ ဏန္တိဝိ၊ တောကြီး ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေရိဇ္ဇာ၊ မေဒင်တို့ကို။ ဝိဝနံ့န္တိဝိ၊ ကြီးစွာသော တောဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တေရိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ဗျသနန္တိဝိ၊ပျက်စီးကြောင်းဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၁၃။ ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂေါတမော၊ သော။ သမဏော၊ သည်။ ပြာဟ္ဘာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ကို။ဇာနာတိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။မေမယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧတဝေ၊ ဤအစိရဝတီမြစ်မှ။ အာသန္နေ၊ အနီးဌ။ မနသာ ကဋ်ံ၊မနသာကဋ္ဌရှာသည်။ဒ္ဝိတံ၊တည်သည်မဟုတ်လော။ဧတဝေ၊ ဤအစိရဝတီမြစ်မှ။ နဒုရေ၊ မဝေးသော အရပ်ဌ။ မနသာကဋ်ံ၊ သည်။ဒ္ဝိတံ၊ တည်သည် မဟုတ်လော။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။

ပုဗ္ဗေ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧကတော၊ မ္ဟ။ အာသနေ၊ ဌ်။ မနသ်ာ ကဋ်ဌ်၊ သည်။ ဝေဒ်ဌိတံ၊ တည်သည်မှန်၏။ ဧကတောမ္ဟ။ နဒ္ဒရေ၊ ဌ်။ မနသာကဋ်၊ သည်။ ဝေဒ်ဌိတံ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

၅၅၄။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပုရိသော၊ သည်။ ဧကမ မနသာကဋ္ဌေ၊ ဌ်။ ဇာတသံဝဍ္ဎေ၊ ဖွားမြင်ကြီးသည်။ အသ ဟောတိ၊ ၏။ မနုသာကဋ္ဌတော၊ မနသာကဋ္ဌရှာမှ၊ တာဝ ဒေဝ၊ထိုခဏာ၌လျှင်။ အဝသဋ်၊ ထွက်မြောက်သော။ ''လာသော, လည်းဟု''။ တမေနံပုရိသံ၊ ကို။ မနုသာကဋ္ဌသ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မနသာကဋ္ဌေ၊ ဌ်။ ဇာတသံ ဝဍ္ဎသ၊ သော။ မနုသာကဋ္ဌသ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌသ၊ မေးအပ် ထသော။ တသ္မပုရိသသ၊ ၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊ ယုံမှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထခြော် ရှိသည်လည်းကောင်း။ သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဝေ ဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဒံ၊ ဤသို့ ယုံမှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ နောဟိ သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ တံ၊ ထိုသို့ ယုံမှားကင်းခြင်းသည်။ ကိသ၊ သော။ ဟေတု၊ အကြောင်း ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အမှုပုရိသော၊ ဤ ယောက်ျားသည်။ မနုသာကဋ္ဌေ၊ ဌ်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာတ သံဝဍ္ဎေ၊ ဖွားမြင်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မပုရိသသ၊သည်။ သမ္ဘာနေ၊ အလုံးစုံလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ မနုသာကဋ္ဌသ၊ ၏။ မဂ္ဂါနိ၊ တို့ကို။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်၏။ ဧတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိ တတ္တံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ မနုသာကဋ္ဌေ၊ ဌ်။ ဇာတသံဝဍ္ဎသ၊ သော။ မနုသာကဋ္ဌသ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌသ၊ သော။ တသ္မပုရိသသ၊ ၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သိယာခေါ၊ ဖြစ်ရာသလျှင်ကတည်း။ ဗြဟ္မလောကာဒိကံ၊ ဗြဟ္မာ့

ပြည့် အစရှိသည်ကို။ ပုဗ္ဗဿ၊ ဗြဟ္မဏော၊ ကတထာဂတော၊ ဝါဘုရား၏ ဗြဟ္မာလောကဝါ၊ ၆်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာလောကဂါမိနီယာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ပဋိပဒါယဝါ၊ ၆်လည်းကောင်း။ ဒန္တာယိတတ္တံဝါ၊ ယုံမှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထေဝ သိယာ၊ မဖြစ်ရာသလျှင်ကတည်း။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မာနဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဗြဟ္မလောကဋ္ဌ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိ၊ သော။ ပဋိပဒဋ္ဌ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ယထာပဋိပန္နော၊ ဝါဟောတိုင်း ကျင့်သောသူသည်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တဋ္ဌကာရဏံ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ၅၅၅။ ပ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဧတိတော်ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ နော၊ ဝါတို့အား။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟ ဗျတာယ၊ ၄ါ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ကြားတော်မူလော့။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားသားဝယ် ဖြစ်သော။ ပဇံ၊ ဒုက္ခိတသတ္တဝါကို။ ဥလ္လမ္ပတိ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ တင်တော်မူလော့။ ဧတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ (မြတ်စွာဘုရားသည် ဝါသေဋ္ဌအား ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုပြုပြီး၍ ဗြဟ္မာပြည်သို့ရောက်ခြင်း၏ ရှေအဖို့ဖြစ်သော အကျင့်နှင့်တကွ မေတ္တာ ဗြဟ္မဝိဟာရ အစရှိသော ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်စေတတ်သော ခရီးကို ဟောတော်မူလို၍ "တေနဟိ ဝါသေဋ္ဌ" အစရှိသောဒေသနာကို မိန့်သတည်း။ ထိုဒေသနာ၏ အတ္ထကား အောက်လွယ်၏။)

ဗြဟ္မလောကမဂ္ဂဒေသနာ

၅၅၆။ မေတ္တာ သဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ကေ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို။

ဖရိတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ပ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ ဤအတူ။ ဥဒ္ဓဉ္စ၊ အထက် အရပ်ကို လည်းကောင်း။ အဓောစ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ တိရိယဉ္စ၊ အထောင့် ဖြစ်သော အရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဖရိတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သမ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌။ သမ္ဗတ္တတာယ၊ အချင်းခပ်သိမ်း မိမိကိုယ်နှင့် တူသည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ သမ္ဘာဝဉ္စ၊ အလုံးစုံသော ကောင်းသော တို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ ဝိပုလေန၊ ပွါးခြင်းသို့ရောက်ပြီးထသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ထသော။ အပ္ပမာဏေန၊ အဝိုင်းအခြား မရှိသော။ အဝေရေန၊ ဒေါသမရှိထသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ပြစ်မှားခြင်း မရှိထသော။ ''အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိထသော, လည်းဟု''။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္တာ၊ နံ့။ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဗလဝါ၊ အားရှိထသော။ သခ်ံဓမော၊ ခရုသင်းမှုတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသဖြင့်လျင်။ စတုဒ္ဒိသာ၊ လေးပါးကုန်သော အရပ်တို့ကို။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ (ကရိတ်းထည့်)။ ဝိညာပေယျ သေယျထာပိ၊ သို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျင်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝံဘာဝိတာယ၊ ဤသို့ ပွါးစေအပ်သော၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော။ စေတော ဝိမုတ္တိယာ၊ စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ဖြင့်။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် ကာမာဝစရကံကို။ ပမာဏကတံ၊ ပမာဏဖြင့် ပြုအပ်သော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကာမာဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၏။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုကာမာဝစရကံ၌။ နအဝသိဿတိ၊ မကြွင်း။ ''ပျောက်၏, လည်းဟု''။ တံကမ္မံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပါဝစရ အရူပါဝစရကံ၌။ နအဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ အယံပိ၊ ဤမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စတုတ္ထဈာန် သမာပတ် သည်လည်း။ မြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟ ဗျတာယ၊ ၄ ၊။ မဂ္ဂေ၊ ခရီးတည်း။ ပုနစပရံ၊ တုံ။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဘိက္ခု၊

သည်။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပ။ ကော်၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ကို။ ဖရိတ္ဘာ၊၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော အရှပ်ကို။ ပ။ သမ္မဒိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌။ သမ္ဘတ္တတာယ၊ အချင်းခပ်သိမ်း ဖိုဝ ကိုယ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်အား ဖြင့်။ သမ္ဘာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဥပေက္ခာ သဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်ယှဉ်သော။ ပ။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ပြစ်မှား ခြင်းမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဖရိတ္ဘာ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။

၅၅၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တံ၊ကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ ဤမြတ်ဗုဒ္ဓဝိဟာရတရား နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သပရိဋ္ဌဟောဝါ၊ သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းရှိသလော။ အပ ရိဋ္ဌဟောဝါ၊လော။ ဇုတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်၊ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အပရိဋ္ဌဟော၊သားမယားကိုသိမ်းဆည်းခြင်းမရှိ။ ပ။ ဝါသေ ဋ္ဌ ဋ္ဌ။ ဧဝံ ဝိဟာရီ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝသဝတ္တီ ဝါ၊ စိတ်ကိုမိမိအလို သို့လိုက်စေတတ်သလော။ အဝသဝတ္တီ ဝါ၊ သလော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝသဝတ္တီ၊ စိတ်ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတတ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အ ပရိဋ္ဌဟော၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အ ပရိဋ္ဌဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပရိဋ္ဌဟာသ၊ သားမယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အပရိဋ္ဌဟေန၊ သော။ ဗြဟ္မုနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒတိ အဝိနုဓေါ၊ နှီးနှောသည် မဟုတ်လော။ သမေတိ အဝိနုဓေါ၊ ညီညွတ်သည် မဟုတ်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ သံ သန္ဒတိ၊ နှီးနှောသည်မှန်၏။ ဧဝံ သမေတိ၊ ညီညွတ်သည် မှန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ တေ၊ သင်၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝတ ကေဒန္တုန၊ ဖြင့်။ အပရိဋ္ဌဟော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။

ကာယသဲ၊ ၏။ ဘေဒါ၊မှ။ ပရမ္မရဏာ၊၌။ အပရိဂ္ဂဟသဲ၊သော။ ပြဟ္မဂေါနော၊ ၏။ သဟဗျူဟဝေါ၊ အပေါင်း အဘော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ယံဘရိသတိ၊အကြင်ကြောင့်ဖြစ်လတ္တံ့။ တေဇ္ဇာနံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

၅၅၇။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဣတိဝေါ၊ ဤအတူ။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဝေရ စိတ္တော၊ ဒေါသကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ အဝေရစိတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဗျာပဇ္ဇစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ အဗျာပဇ္ဇစိတ္တော၊ အမျက်ကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ ညစ်ညူးခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ အသံကိလိဋ္ဌစိတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝသဝတ္တီ၊ မိမိကိုယ်ကို စိတ်အလိုသို့ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပြဟ္မာ၊ သည်။ ဝသဝတ္တီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝသဝတ္တီသဲ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝသဝတ္တိနော၊ သော။ ပြဟ္မုနော၊ နဲ့။ သဒ္ဒိံ၊တကွ။ သံသန္ဒတိအပိနုခေါ၊ နှီးနှောသည် မဟုတ်လော။ သမေတိအပိ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝေံသံသန္ဒတိ၊ နှီးနှောသည် မှန်၏။ ဝေံ သမေတိ၊ ညီညွတ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါသေဋ္ဌော၊ သည်။အဝေါစ၊၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဋ္ဌ။တေ၊၏။ဝစနံ၊သည်။သာဓု၊ကောင်းစွာ၏။ဝသဝတ္တီ၊ မိမိကိုယ်ကို စိတ်အလိုသို့ အစဉ်လိုက်စေတတ်သော၊ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဝတဇေကန္တေန၊ ဖြင့်။ ကာယသဲ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ဇနည်းကား၊ ကာယသဲ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္မဏာ၊ စုတိစိတ်၏ အထက်၌။ ဝသဝတ္တီသဲ၊ မိမိကိုယ်ကို စိတ်သို့ အစဉ် လိုက်စေတတ်သော။ ပြဟ္မုနော၊ ၏။ သဟဗျူဟဝေါ၊ အပေါင်း အဘော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ ယံဘရိသတိ၊ လတ္တံ့။ တေဇ္ဇာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ၏။

(၄၉၄) သုတ်သီလကွန်ပါဠိတော်နှိုင်းယှဉ်သစ်

၅၅၉။ ဘုဂဝတာ၊ဘုရားသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါ၀ေ၊ ဝါသေဋ္ဌ ဘာရဒ္ဒါ၀ အမည်ရှိ ကုန်သော။ မာဃ၀ါ၊ လူလင်တို့သည်။ ဘုဂဝန္တံ၊ကို။ ဇေတံ၀နံ၊ကို။အ၀ေါစုံ၊ကုန်၏။ကိံ အ၀ေါစုံ၊ကား။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။အဘိက္ကန္တံ၊ရှိ၏။ဘောဂေါတမ၊မ။ဘောတောဂေါတဿ၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တံ၊ ၏။ (ကြည်ညိုသောအခါ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ကြိမ် ဆိုသတည်း)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာ၀ါ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ နိက္ခုဇ္ဇိတံ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားအပ်သော အိုးကို။ တနည်းကား၊ အောက်သို့ မျက်နှာ၀ှိသော ၀ဏ္ဏကို။ ဥက္ကုဋေယျယထာ၀ါ၊ အထက်သို့ မျက်နှာပြု၍ ထားပေသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ (လှန်ဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း,လည်းဟု''။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ မြက်,သစ်ရွက် အစရှိသည် တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ၀ဏ္ဏကို။ ၀ိ၀ရေယျယထာ၀ါ၊ လည်း ကောင်း။ မုဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ အာစိက္ခေယျ ယထာ၀ါ၊ လည်းကောင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ သော အမှိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ကြိုးစွာသော ဆီမီးတန် ဆောင်ကို။ ဓာရေယျယထာ၀ါ၊ ထွန်းဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုပညာဒုနှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ဒက္ခန္တိ ယထာ၀ါ၊မြင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧ၀မေ၀၊ တူလျှင်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ဟော တော်မူအပ်ပြီ။ဧတေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သရဏံ သရဏံဇုတိ၊ ဆင်းရဲကို ဖျောက်ပေတတ်၏ ချမ်းသာ ကို ဆောင်ပေတတ်၏ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ-သေ၀ါမ၊ ဖိုဝဲဆည်းကပ်ပါ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမ-ဗုဇ္ဈာမ၊ သိပါကုန်၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ကို။ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံ၀ဿဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။သရဏံ-သရဏံ ဇုတိ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ-သေ၀ါမ၊ ကုန်၏။ တနည်းကား၊ ဂစ္ဆာမ၊

ဗုဒ္ဓေါမ၊ ကုန်၏။ ဘဝံဂေါတမေါ၊ သည်။နော၊ ငါတို့ကို။ အဋ္ဌ-တဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ ဇီဝနေ့တည်သရွေ့သော ကာလပတ်လုံး။(ဇီဝတိ နေ့နှင့်ပြည့်စုံသော ကာလပတ်လုံး,လည်း ဟု'')။ သရဏံဂတေ၊ မိုဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ ဥပါသကေ-ဥပါသကာဇုတိ၊ သိတင်းသည်တို့ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူလော။ ဇုတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ။ တေရသမံ၊ သော။ တေဝိဇ္ဇသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ်သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဥဒါန်း

တဿသီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဥဒါန်း၊ အကျဉ်းစကားကို။ ဝေါ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊။ ၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာဇာလသုတ် လည်းကောင်း။ သာမညဲ၊ သာမညဖလသုတ် လည်းကောင်း။ အမ္ဗဋ္ဌ၊ အမ္ဗဋ္ဌသုတ် လည်းကောင်း။ သောဏ၊ သောဏဒဏ္ဍသုတ် လည်းကောင်း။ ကူဋ၊ ကူဋဒန္တသုတ် လည်းကောင်း။ မဟာလိ၊ မဟာလိသုတ် လည်းကောင်း။ ဇာလိ၊ ဇာလိယသုတ် လည်းကောင်း။ သီဟ၊ မဟာသီဟနာဒသုတ် လည်းကောင်း။ ပေါဋ္ဌ၊ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ် လည်းကောင်း။ သုဘော၊ လည်းကော်င်း။ ဝဇ္ဇော၊ ကော်ဝဇ္ဇသုတ် လည်းကောင်း။ လောဟိ၊ လောဟိစ္စသုတ် လည်းကောင်း။ တေဝိဇ္ဇ၊ လည်းကောင်း။ ဇုတိဇုမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တေရသ၊ တဆယ့်သုံးသုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

သုတ်သီလက္ခန်ပါဠိတော် နိဿယသစ်
ပြီး၏။

---

(၄၉၆) ကျမ်းပြီးနိဂုံး

ကျမ်းပြီးနိဂုံး

သုံးလူ့ဌတ်ထား၊မြတ်ဘုရားသည်၊ထားတုံသာသနာ၊မှန်စွာ
အညီ၊ ဒွေးနှစ်လိမ္မာ၊ သတ္တနဝါ၊ ဤသင်္ချာနှင့်၊ သာယာပြန့်ပြော၊
သဘောမှန်စွာ၊ နေရင်း ရွှာ၏၊ ဗိသောနောက်ယွန်း၊ ထူးဆန်း
သာယာ၊ ဥတ္တရာဌ်၊ ဘာဝနာစိုးဖြန်း၊ ရှုဟန်းအမှ၊ ပြုကုန်အမှန်၊
သူမြတ်မှန်တို့၊ ဓေါနမ္ဗတ်၊ ကျင့်ပတ်မွေ့လျော်၊ ပျော်ပါးပေရာ၊
တာဝေါ်ရာဌ်၊ ကြီးစွာပုညံ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အမှန်စင်စစ်၊
ဖြစ်သည်ချောချော၊ မနောရမ္မာ၊ မည်သာတွင်သီး၊ ကျောင်းမ
ကြီးဌ်၊ အသီးအခြား၊ တပည့်များလို၊ သင်ကြားကျမ်းဂန်၊ တတ်
မှန်လိမ္မာ၊ အဂိုဿာလက်ဝရ၊ ထေရ်ကုန်ငလျှင်၊ နေ့,သ့ မပြတ်၊
နှစ်ပပတ်ဖြင့်၊ ရေးမှတ်ပြုပြင်၊ စိရင်ပေထ၊ နိဿယကို၊ သမ္ဘသတ္တာ၊
လွန်ဝမ်းသာ၍၊ ညီညာဆာခု-ခေါ်စေသော်။

ကျမ်းပြီးနိဂုံး ပြီးပြီ။